

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Den danske Bi-Tidende

Gidskrift for Biavl.

Udgivet af

Danmarks Biavler-Forening.

Redigeret af

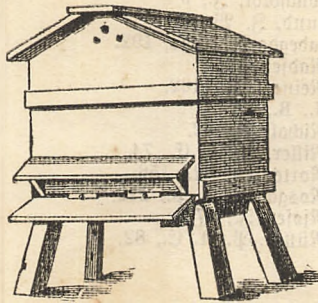
Hans Erslev.

1889.

23de Aargang.

Med 46 i Teksten indtrykte oplysende Billeder.

Kalundborg.

Det Lortzen'ske Bogtrykkeri.

1889.

Forfattere.

- A. 136.
Abildgaard, C. F., 146.
A., O. K., 17.
Adamsen, Rasmus, 46, 222.
Andersen, N. C., 16, 30, 44, 79, 101, 113.
Andersen, N., 179.
Andersen, Jens, 223.
Bartram, Edw., 176, 186.
Borries, S., 132, 143.
Buchholtz, N., 110.
Buch, J. L., 64.
Christensen, A. M., 64, 201.
Christoffersen, N., 201.
Clemmensen, Rud., 66.
Cook, 59, 97.
Cowan, T. B., 17.
Dahm, C., 26, 38, 55.
Demaree 50.
Doolittle, G. M., 43, 100, 111, 123, 130.
E. 82, 118, 179.
E., J. T., 223.
Erslev, Hans, 44, 78, 91, 102, 103, 163, 164, 174, 188, 198.
Erslev, N., 60.
Følgenfrem, M., 153.
Gjording, K., 63, 94, 192.
Grimsshaw 142, 153, 165.
Grønning, C. J., 23, 31, 61, 63, 92, 116, 134, 200, 211.
Gunner, N. C., 179.
H. 201.
Haldorfen 137.
Hansen, Engvald, 201.
Hoffmann, G. S., 104.
Holbed, N. P., 81, 168, 214, 215.
Houg 81.
Husker 194.
Hvithyde 136.
J. 66.
Jensen, Jens, 94.
Jensen, N., 137, 156.
Jacobsen, A. J., 66.
Jensen, P. M., 92.
K. 94, 222.
K., A., 49.
Karlsen, J., 49.
K., F., 166.
Kornrup, M. B., 189.
Kristensen, N. S., 14.
Kjindberg, N., 146.
Korsgaard, A. B., 137.
Lundsen, P. J., 34.
K., S. P., 118.
Larsen, N. P., 94.
Larsen, Bouline, 61.
L., N., 126.
Lichtenthaler, G., 42, 57, 75, 91.
Lindlof, M. J., 7, 28.
Lomholdt, J., 9.
Lund, J. B., 23.
Ladegaard, Niels, 192.
Madjen 136.
Meinert, J., 162.
M., B., 17.
Michal, B., 82.
Müller, N. S. C., 74.
Mortensen, M., 156.
Mosgaard, K. P., 212.
Mjøset, J., 178.
Müller, P. N. C., 82.
Mühldorf 157.
Nielsen, P., 211.
N. P. 49.
N., H. P., 34.
Nitmar 104.
Olsen, Jens, 179.
Olsen, J. B., 154, 164.
P., A. L., 126.
P., J., 118.
P., P. M., 17.
Paus, Max, 12.
Pierre, D. M., 8 25.
Petersen, P., 9, 104.
P. 94.
Petersen, S., 199.
Phin, John, 194.
Petersen, N., 165.
Pederfen, A. J., 168.
Rasmussen, N. C., 178.
R., R. C., 156.
Rambusch 133.
S. 125.
Smith, W. C. B., 146.
Stachelhausen 162, 175.
Sørensen, P., 34.
Schmidt, J. B., 103.
T. 156.
Ulstrup, Chr., 157.
V., A. H., 158.
Vorbed, N. S., 86, 98, 114, 123 152, 218.
Wallace, A. H., 153.
Wehgandt, C., 207.
Wendt, Frank, 24, 41.
Wever, P., 137.
Zahrtmann 34.

Indholdsfortegnelse.

- Alsborg Amts BF.** 93.
Abbott's Honningglas 142, 226.
Afstikning af Tavler 170.
Afstand, Tavlerne, 122.
Afste BF. 64.
Anmeldelse af Husmandsbladet 19.
 — af Vigården 35, 51,
 Kobfrugterne 35.
 — af Forening for Frugt-
 træavl 69.
 — af Hilberts „Die Faul-
 brut“ 139. Stålham-
 mars Handbog 159.
 Dehlerichs Vandbrugs-
 skrifter 160.
- Apis** 98.
Apis dorsata 151.
- Bedommelsen af Biavts-Udstil-
 lingen** 11.
Bevigtigelse, en, 10.
Bestyrelsesmøde for DBF. 95.
Biaaret 1888 8.
Biavl en i Solbælt N. 163.
Biavlskædere 21, 29. Meddelelse
 fra, se Meddelelse.
Biavls-Udstillinger 13, 77, 94,
 102, 105, 106, 117, 119, 137,
 155, 157, 159, 224, 225.
Biavlens Fremtid 9.
Biavler-Kongres i Paris 82.
Biavler-Møder 37.
Bier og Blomster 104.
Biernes Sprog 142, 153, 165.
Bier og Fugle 197.
Bier og Frugter 302.
Bier, de trætte, 185.
Biernes Sværming 162, 175,
 Ben 59, 87, Binterforbrug 170,
 Hjørne 105, Egenheder 193,
 206, Vægt 184, 226.
Bihuse, lette, svære, 48.
Bi-Skaffelovne 158.
Biul, den tydske, 221.
Biulsen 153.
Bimefster, en gammel, 176, 186.
Biplanter 41, 48.
Biprocess 34.
Bi-Siv 93, 122.
Biuberør 215.
Biustabes 185.
Biustabers Afstand fra Skel 144.
Brindum og B. Nebel BF. 81.
Bugløb 8, 25, 35.
Bugning af Tavler 139.
- Centralforening for Sverig** 18.
Centralmøderne, om, 14, 40, 221,
 i Ddense 182, 209.
Coman's Stabe 135.
- Delinger** 159.
Dommer, den sunn, 182.
- Droner, gode,** 111.
 — ihjvende, 118.
Dronelaget 159, 195.
Dronning-Vul 111, 123, 126,
 130, 211.
Dronningens Braad 80.
Dronningens Parvingsudflugt 67.
Dronning-Indførelse 123, 130,
 138.
Dronningens Alder 135, 226.
 — Befrugtning 170.
 — Uglægning 170.
Dronning-Gitter 85, 114.
Dronning-Mangel 215.
Dronning-Stifte 114, 118, 159, 227.
Dække, det porøse, 73, 156.
Dødbæder 203.
Dødsdømte Bier 149.
- Esteraars-Jodning** 194.
Eftersyn 51, 67, 70, 93, 94, 171.
Etto 17, 33, 33, 34, 49, 66, 81,
 94, 105, 118, 125, 136, 146,
 156, 168, 178, 192, 201, 212,
 222.
Esbo m. fl. S. BF. 125, 191.
En gammel Bimefster 176, 186.
Engelsk Bi-Udstilling 89.
Erstev-Stadet 196, 135.
- Fernisering af Vægge** 178.
Findestænkere 97.
Flygtende Sværme 170.
Flytning 51, 227.
Fodersukker 102.
Fobrere 39.
Fobring 70, 94, 107, 171, 194, 195.
Foder 51, 180.
Forraabets Plads 174, 183.
Foreningens Medalje 23, 60.
Forsendelse af Bier 171.
Forening 93, 95, 177.
Fra Frankrig 154, 164.
Frank Normalmaal 170.
Fra Norge 89.
Frederiksborg Amts BF. 32, 66,
 155, 102.
Frugtvin 144.
Følhornstrænseren 88.
- Gavnlig Vint** 19, 35, 51, 69,
 94, 197, 139, 159, 171, 183,
 195, 227.
Generalpost-Direktørens Brev 51.
Gjennemgange for Bier 215.
Gæret Honning 178.
Gram BF. 65.
Grindsted BF. 117.
Græst Honning 82.
Grønning's Pippe 22.
- Han-Herreders BF.** 64.
Heddens Honningbrædt 114.
Hedeblen 133.
Hengjæmning af Delinger 177.
Hillested BF. 71.
Hindring af Sværming 122.
Holdernes Antal 172.
Hobro BF. 32, 192.
Holbælt N. BF. 103, 135, 156, 159,
 163, 170, 190.
Holdernes Antal 172.
Honningbrædt 114.
Honning-Harvin 12.
Honningbiens Rie 59, 87.
Honning-Eddike 61.
Honning, Foredrag om, 188, 198.
Honning i Flaster 18.
Honningens Behandling 117.
Honning-Fuglen 202.
Honningglas 141, 152, 226.
Honningens Vægtstøde 158.
 — Anvendelse 12, 104,
 161.
Honning- og Votapriser 119.
Honningrum og Delinger 95.
Honning som Lægemiddel 203.
Honningssalg 139, 183.
Honning-Udtrækkeren 125, 159,
 168, 195, 201.
Hruscha, v., 5.
Hunden og Bierne 106.
Husmandsbladet 19.
Husmandsstadet 7, 28, 44, 61.
Hvide Vilaver 107.
- Indgangene** 70, 95, 159, deres
 Plads 47, 227.
Indføds-Gitre 114.
Italienerne 67, 156, 160.
- Rjendemærker paa Dronninger**
 116, 135.
Rjendemærker paa Roubier 117.
Rjædere til Overvintning 83.
Rjærlighed mellem Søbifende 215.
Rjopenhavns N. BF. 102, 155, 224.
Rjoroform 105.
Rjæbøks 226.
Rjærbs' Kunsttavle 49.
Rjolding BF. 81.
Rjainer-Bier 106, 156.
Rjæfjene i DBF. 144.
Rjædsformænd i DBF. 68.
Rjæstallisation af Honning 198.
Rjæstværme 116.
Rjæsttavler 62, 121, 218, An-
 vendelse 94.
- Sangelands BF.** 145.
Lamia textor 126.
Saubans Udstyger 7.

Sofale Udstillinger 205, 222.
Love om Bier 173.
Lufttat Dække 82, 223.
Lynghonning 6.

Magasinbøger 26, 38, 55.
Malning 183.
Meddelelse fra Biavlserere 16, 30,
44, 79, 101, 113.
Medaille, DBF.'s, 23, 60.
Metalender 47.
Middel mod Syre i Mjød 47,
Bistil 80, Myrer 106, 139,
Ripest 139, 199, Vilus 82,
Roveri 82, Møl 143, 144.
Midtsjællands BF. 80, 145.
Mobilister og Fjæster 154.
Musæum, apistisk, 82.
Musvitten 196.
Myrhyren i Honning 198.
Nøde i Aalborg 32, 93.
Bogense 80.
Døstrup 192.
Egehøst 45.
Favrholbt 213.
Fjerritslev 64.
Gjæstled 79.
Gram 65.
Grindsted 117.
Græsted 66, 192.
Gurreby 30.
Gyldensten 146.
Hammerum 213.
Helsing 32.
Himmerland 214.
Hobro 32, 192.
Holmebo 45.
Høstet 214.
Horsens 31.
Hyberup 190.
Kalundborg 135.
Kjøbenhavn 102.
Kolding 81.
Lyngby 17.
Langaa 192.
Maribo 71.
Middelfart 79.
Næsgaard 45.
Nørreaa 16.
Øvre 146.
Bjæstet 9, 91.
Randers 192.
Rabjerg 45.
Ribe 224.
Ringsted 80, 145.
Røskilde 117.
Samsø 136.
Sjælstofte 45.
Skydebjerg 61.
Stabil 17.
Svendborg 48, 65.
Søndersø 79.
Tranebjerg 103.
Vallø 48.
Vare 32, 191.
Vindeby 145.
Voldstøtte 30.
V. Skjæring 17.

Nøde i Dnsløv 79.
Ørbæl 179.

Nastalinens Anvendelse 138.
Nedbygning 107, 116.
Nedgravning af Bier 81, 102.
Neighbours' Udslynger 6.
Nordiske Vidrøninger 119.
Normalrammer 122, 203.
Ny-Zeelands Biavl 178.

Odense N. BF. 174, 225.
Omlæbning 207.
Opbevaring af Honning 161.
Ostindist Krydstaljer 102.
Overføring 67, 107, 116, 127, 203.
Overvintring 43, 57, 75, 91.
Overvintrings-Forsøg 78, 91.

Pakning 67, 76, 95, 106, 171.
Pariser-Kongressen 154, 164, 169.
Pariser-Udstillingen 168, 181.
Patenter 129, 181.
Phora-Fluerne 101.
Plads under Rammer 178.
Pollen 100.
Porøst Dække 73, 156, 223.
Prisæftning om et Biavlskrift 216.
Præstø N. BF. 127.
Prøver for Vots 69, 77.

Rammemaal 102, 204.
Randers N. BF. 192.
Rebegjærelse 201.
Regnskab over Biavl 46.
— for DBF. 62.
Renad Honning 217.
Rensning af Vots 105, 106.
Rensningsudflugt 35, 51, 70.
Resolutioner paa Pariserkongressen 169.
Ret til Sværme 80.
Retvendte Tavler 138.
Ribe N. BF. 32, 213.
Ringløbing N. BF. 212.
Røskilde N. BF. 117.
Røgnstøtten 74.
Roveri 18, 138, 139, 195.

Samsø BF. 103, 136.
Samlinger af Insekter 158.
Silbig Fodring 203.
Slenderborg N. BF. 31.
Stodby S. BF. 32, 80, 146.
Strøllekniv 122.
Strølemastine 54.
Slyggebræder 227.
Smalle ell. brede Tavler 53, 78.
Smaafrister 148.
Smeltning af Honning 225.
Sne over Staderne 34.
Sommer-Arbejder 121.
Sommertrækket 139.
Sprængemne 104.
Spurden 198.

Stadets Stilling 95.
Stadernes Farve 18.
Svalen 198.
Svendborg N. BF. 48, 65, 118,
146.
Sværme 107, 121, 122, 157, 159,
202.

Tavlebut 135.
Tavlebygning 144.
Tavlehonning 138.
Tavle, ensidet, 63.
Tavletraad 47, 68, 107, 117.
Temperaturen 76, i Klyngen 92.
Tidskriftets Indhold 75, 219.
Til Begynderen 31, 63, 92, 116,
134, 200, 211.
Told paa Honning 225.
Tomme Tavler 107, 171.
Træbæde Tavler 117.
Trugstadets Vinterpakning 110.
Trættets Forsøgelse 24, 41.
Trætavler 169, 203.
Tætning af Indstøb 202.
Tørst hos Bier 226.

Udslyngede Tavler 170.
Udslyngere 5, 177.
Udslyngning af Honning 122, 156,
183.
Udstillingen, de totale, 205, 222.
Udstillingen i Hamar 127, Jyde-
rup 171, 190, Kjøbenhavn 1888
11, 13, 77, 1889 155, 163, 224,
Odense 160, 225, Paris 105, 137,
147, 157, 168, 181, Ringe 190,
Røskilde 181, Vallø 33, Wind-
sor 89.
Udsværming 50.
Udvæmning 149.
Under Sne 43.
Understøttelse til DBF. 127.
Universitetsstaten 220.
Uro hos en Bisamilie 215.

Vallø St. BF. 32.
Vandsodring 226.
Vandmangel 51.
Vandrebavl 109.
Vandreforsamling 17, 170.
Veranda 186.
Viborg N. BF. 213.
Vilde Bier i Amerika 189.
Vinsten 144.
Vingeflag af Insekter og Fugle
202.
Vinterforraad 190.
Vintertab 164, 174.
Vinterpakning 106, 110.
Vots-Loddekaner 121.
Votsmøl 86, 98, 114, 123, 132,
143.
Votsfrembringelsen 166.
Vots-Udslynger 105.
Vorbeds Patentstaten 130.
Yngelrum 139.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabogskuffer optages for 20 Øre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pusses indrykte.

Udbyggeren.

Blandt de Opfindelser, som have fremkaldt mægtige Fremskridt i Biavlen, indtager Udbyggeren en meget høj Plads. Ja, vi betænke os endogsaar ikke paa at stille dens Opfinder, Major von Gruschka næst efter de bevægelige TablersOpfinder, Dr. Dzierzon, blandt de Mænd, hvem Biavlerne i hele Verden stedse bør mindes med Tak.

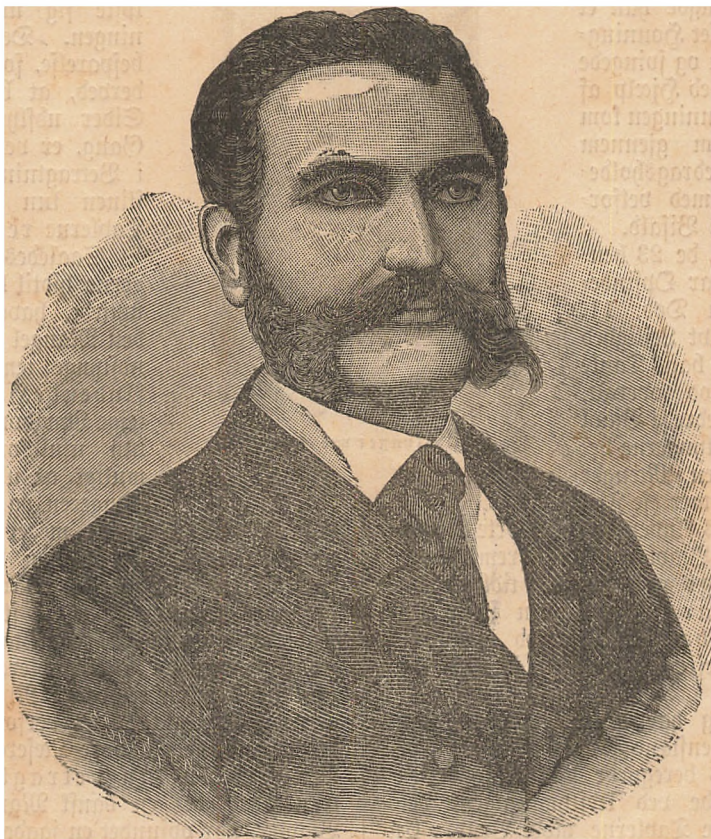
Som allerede fort berørt i Dødsanmeldelsen XXII S. 113 blev Major v. Gruschka, saa vidt

vi vide, født i Østerrig. Hans Føde-Navn og Dato have vi intet Sted fundet anført. I Begyndelsen af Trederne blev han ansat

som Bladsmajor i Regnano i Italien, og her fik han Lejlighed til i sin fritid at beskæftige sig med Biavl. Han var en særdeles begavet og forstandig Mand, og han havde stor Interesse for at anstille Forsøg med sine hjære Bier.

Da hans lille Søn en Gang svingede et Stykke Honningtable, som indeholdt meget

lidt Honning, i en Snor, saa Faderen Honningen flybe ud, saa at den udadvendte

Major von Gruschka.

Side af Tabellen blev aldeles tom. Dette gav den opfindsomme Mand Ideen til Frembringelse af en ganske simpel Udslynger.

Da den 14. Vandreforsamling for Tysklands, Østrigs og Ungarns Viablere i 1865 skulde holdes i Brünn i Mähren, havde v. Hruschka sin Opfindelse færdig. Dette er dog ikke saaledes at forstaa, at han fremstillede den Staalmaskine, han benyttede i sit Hjem, i Brünn. Han ansaa hele Sagen for saa simpel, at en mundtlig Forklaring vilde være tilstrækkelig, saa at enhver Viabler selv kunde lave sig en saadan Udslynger. Derfor anmeldte han kun et Foredrag om „Centrifugal-Kraftens Anvendelse til at tømme de fulde Honningtabler“, og han medbragte til at oplyse Sagen en Blikkasse, 6" i Kvadrat, 3" dyb. Dens Bund løb spids ned mod et $\frac{1}{2}$ " tykt Rør. I Bunden af Kassen var lagt et løst Jærntraadnet. Da Majoren havde holdt sit Foredrag for den store Forsamling, lagde han et Stykke affrættet Honningtable i Kassen og svingede denne rundt ved Hjælp af en Snor. Honningen kom da straks frem gennem Røret, og Foredragsholderen lønnebes med delfortjent rungende Bifald.

I Løbet af de 23 henderundne Aar har Opfinderen inden sin Død, 11. Maj 1888, haft Lejlighed til at erfare, at hans Tante har flaaet Rod overalt, hvor den forbedrede Viabldrives, og Udslyngerne benyttes nu i en Mængde forskjellige Former (se Fig. 2 og 3). Dens Anvendelse medførte 2 meget store Fordele: Viableren kunde fremstille sin Honning langt renere end tidligere, og han kunde spare Bierne en stor Del af Byggearbejdet. Herved opnaaedes derfor en ligefrem Forøgelse af Udbyttet.

Selvfølgelig har denne nyttige Opfindelse været Ojenstand for en Mængde Forbedringer, dels beregnede paa at spare Viableren Arbejde ved Udslyngningen, dels paa at beskytte Tavlerne mod Brud. En af de nyeste Former, nemlig Laubans Udslynger, i hvilken Tavlerne ligge vandret, have vi allerede kortelig omtalt (XXII S. 31). Af denne Slags Udslyngere fandtes flere paa Udstillingen sidste Sommer i Kjø-

benhavn. Der foretoges en Prøve med en af disse, og den gav ikke noget godt Udfald. Da man imidlertid i Tyskland roser denne Udslynger meget paa Grund af dens Præbillighed og lette Arbejdsmaade, ville vi dog fremdeles opfordre vore Viablere til at foretage Forsøg med den. Laubans Udslynger (se Fig. 3) er billigere end de almindelige, fordi Karret, hvori den er anbragt, er saa lavt. Af samme Grund kan den stilles op paa et Bord ved Udslyngning, og nedenunder den kan da bekvemt anbringes en Spand, som gennem en Si modtager den udslyngede Honning. Tavlerne anbringes hver i sit flade Bur af fortinnet Jærntraadtwist, hvis øverste Side kan aftages som et Laag, naar Tabellen skal anbringes.

Denne affrælles først paa begge Sider, og det er af Bigtighed, at den kommer til at ligge helt fast i Buret. Derfor bør det løse Laag kunne trykkes tæt ned paa Tabellen og derefter befæstes godt, saa at denne ikke kan løste sig under Omdrejningen. Den store Tidsbesparelse, som kan opnaas derved, at begge Tabelns Sider udslynges paa en Gang, er vel værd at tage i Betragtning, hvis Maskinen kun kan udslynge Tavlerne rent nok.

Saaledes som Udslyngerne hidtil have været benyttede, have de alle haft den Mangel kun at kunne udslynge temmelig tyndflydende Honning. Den sejge Vynghonning har det kun ufuldkomment været muligt at uddrage i Udslyngeren og det endda kun

ved at give Alfen en meget stor Omdrejningshastighed. Ogsaa den lyse Honning er vanskelig at udslynge, naar Arbejdet ikke foretages i varmt Vejr og straks efter, at Tavlerne ere udtagne af Staderne. Som Følge heraf har Hebeviableren kun meget ufuldstændig kunnet drage Nytte af Udslyngeren. Det glæder os derfor i høj Grad at kunne meddele vore Læsere, at denne Mangel nu kan betragtes som afhjulpet, idet en dansk Mand, en dygtig Viabler, har opfundet en saadan Forbedring ved Udslyngeren, at man herefter vil blive i Stand til i enhver almindelig god Udslynger at uddrage endog saa meget sejt Honning af Tavlerne.

En saa vigtig Opfindelse har en meget

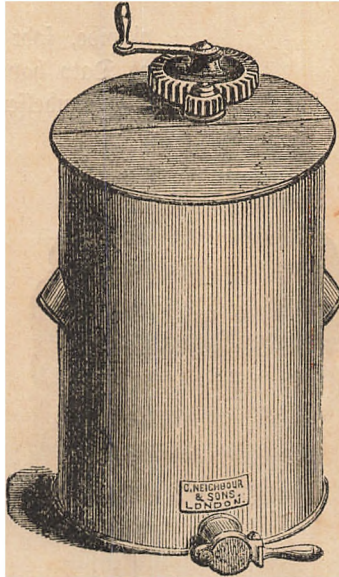

Fig. 2. Udslynger med oprette Tavler.

stor Værdi for Biablerne, og Opfinderen har derfor tænkt sig at kræve en ringe Kjenndelse af enhver Biavler, der ønsker at benytte den. Denne Betaling vil dog blive saa lille, at den ikke vil kunne lægge nogen Hindring i Vejen for Opfindelsens almindelige Benyttelse. Saa snart Eneretten til Opfindelsen er sikret, skulle vi meddele nærmere om denne interessante Sag.

Husmandsstadet.

Indlednings-Foredrag holdt ved Biavlsudstillingen i Kjøbenhavn 1888 af M. J. Lindelof, Harte.

Englænderne og frem for alt Amerikanerne er et praktisk Folk. — Da den bevægelige Tavlebygning, der først ved Pastor Dr. Dzierzon i 1845 fik praktisk Betydning, efter-

haanden udbredte sig, holdt Englænderne en Biudstilling i Kryсталpaladset i London i Aaret 1874.

Man havde udsat et Beløb af 1700 Kr. til Præmier, og da man indsaa, at Biavlen især vilde faa Betydning for Husmanden, var man lige saa enig om, at der burde gives ham en

Bolig, der var billig og dog tillige fuldt ud kunde gjøre Brug af Dzierzons vigtige Opfindelse. Den højeste Præmie (36 Kr.) skulde derfor tilfalde et Husmandsstade, der uden Bundbrædt ikke maatte koste over 2 Kr. 66 Øre. Stadet, der vandt denne Pris, var et Trugstade, lavet af $\frac{1}{2}$ " tykke Bræder, $13\frac{1}{2}$ " langt, $14\frac{1}{2}$ " bredt og 8 " højt — 1566 Kbt. Taget var dannet af $\frac{3}{8}$ " Bræder, 20 " lange og 9 " brede og paafømmet 2 triangelformede Endestykker. Det løse Bundbrædt var lavet af en 33 " lang Fjæl, der var fævet over paa skaas, $15\frac{1}{2}$ " fra hver Ende. Det blev stillet i direkte Opposition til den almindelige Straakube og slog den paa alle Punkter. Stadet manglede ligesom Kuben ydre Bestyttelse, men denne kunde det saa ved at anvende Halm.

J det Tidsskrift Nr. 1 for f. A. er fremstillet og bestrevet et Husmandsstade,

og det var fuldkomment i sin Orden, at Aaret begyndte med særligt Blik paa Husmanden; thi er der noget Omraade, hvor denne Mand, der i saa mange, mange andre Henseender maa staa udenfor, kan være med, saa er det her, hvor der er Tale om Biavl. Det kan være overordentlig interessant for den bedre stillede at slyse med Bierne, og det er vel saa her til Lands, der tør kimse ad en Biindtægt af et Par Hundrede Kroner, men det er navnlig dog Husmanden og Haandværkeren (især saadanne, hvis Arbejde falder i Hjemmet), som Biavlen ligger for. — Ved Kreaturtællingen i denne Maaned forbavsedes jeg over, hvor saa Bier, der er ude blandt Folk. Det er ligesom Synd og Skam, at en saa nem, billig og paa mange Steder saa stor Indtægtsskilde gaar unyttet bort. Vi maa fremdeles gjøre noget alvorligt for at oplyse Folk om Biavlens

mangefidige Fordele. Vi maa ved smaa Udstillinger (de store gjøre kun Nytte paa anden Haand) vække Opmærksomhed, og ved Foredrag og Samtaler vise Folk, hvilke rige Kilder, der springer i Eng, Mark og Skov, men som hentes uden at gjøre mindste Gavn. Hvor mange 100 R Nektar gaar der

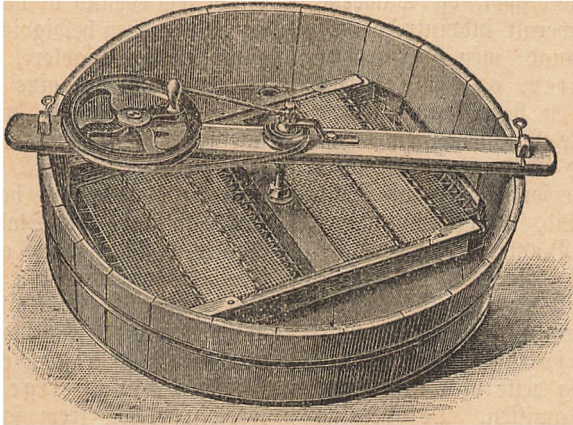

Fig. 3. Ubslynger med vandrette Tavler.

ikke tabt hvert Aar paa vore frodige Hvidklovermarker, vore hvide Boghvedeaagre og vore desværre vidtstrakte Hedestetter, blot fordi vi ikke holder Arbejdskraft til at føre den hjem. En Arbejdskraft, der er saa billig og saa ihærdig som ingen anden; thi hvem arbejder vel billigere og flittigere end vor lille Honningbi.

Englænderne havde det rigtige Syn paa Sagen: Stal Biavlen komme til sin Ret, da maa vi have billige Stader, der kunne gjøre Brug af Dzierzons Opfindelse. Der er uundgaalige Udgifter til Skunfstavler, Slynngmaskine, det kan blive strængt nok for en Husmand, saa han ikke faar Raad til at give 9 å 10 Kr. for et Stade.

Det i Tidsskriftet fremstillede Stade behøver ikke saa kostbar en Fod, ej heller dobbelte Vægge, ligesom ej heller en forfjellig Raase til Overbygning og saa kostbart et

Tag, hvad senere vil fremgaa af mit Foredrag og Forklaringen af mit eget Stæde.

Chr. Peter Jensen af Tved pr. Svendborg, der er nok som bekendt hele Landet over for hans udmærkede Fabrikation af sjælben nøjagtige Stæder, har ogsaa her paa Udstillingen et udmærket Husmandsstæde til 5 Kr., men det kan laves endnu billigere, naar han tager den ene Væg bort og bruger et fladt Tag. (Fortsættes).

Biaaret 1888.

Hele dette Aar har som Høningaar været meget ejendommeligt. Det har været rigt paa Erfaringer; men „af Erfaring bliver man jo som bekendt klogere uden at blive rig“. Vi maa søge mindst 9 Aar tilbage for at finde et saa slet Biaar.

Det foregaaende Aar (1887) havde i de fleste Egne været jævnt godt, og Stæderne vare derfor næsten overalt indvintrede med nogenlunde godt Forraad; men overfor den vedholdende Vinter, og det sildige Foraar, der først en hel Maaned senere end sædvanligt kaldte Plantevæksten frem, forslog disse Forraad ikke. Et meget stort Antal Stæder led derfor Døden af Sult eller Tørst paa en Tid, da det endnu var saa koldt, at mange Biavlere vare betænkelige ved at aabne for Stæderne. Renselses-Udflugt foregik dog i de fleste Egne tidligt (Januar—Februar). Mange forsøgte efter denne at vandsodre, uagtet Bierne viste Trang dertil, og dette blev en hyppig Aarsag til Tab af Familien. De overvintrede Familier udviklede sig langsomt og derfor vare Stæderne, da det korte Hovedtræk endelig kom, i mange Egne for bifattige. I en saa kold og fugtig Sommer burde Sommerfodring anvendes langt almindeligere, end det endnu er Brug hos os. Meget birige Familier have nemlig ogsaa i Aar givet et ikke ringe Overflud (indtil 60 B), medens derimod de fleste Familier slet ikke opnaaede at blive birige, og derfor under det korte Træk i mange Egne knap nok have kunnet samle tilstrækkeligt til Overvintring. Der er dog ikke saa ringe Forskjel paa Landets Egne; Jyn og Sjælland synes i det hele at have opnaaet et noget større Udbytte end Sylland. Hovedtrækket varede kun 8—12 Dage og kom omtrent 3 Uger senere end sædvanlig.

Eftertrækket paa Lyng og Boghvede var i de fleste Egne meget ringe.

Gjennemsnits-Udbyttet for hele Danmark anslaa vi til 10—20 B pr. Stæde. Sværmningen har naturligtvis under

disse Forhold været overmaade ringe, og Sværmene ere komne langt senere end i almindelige Aar.

Medens saaledes Udbyttet i det heromvendte Aar har været meget ringe, har derimod Fremgangen i Biavlstriften været meget stor. Dette skyldes dels Udbrødelser af gode Bøger og Skrifter om Biavl, dels Udsendelsen af dygtige Vandrelærere. Udviklingen har blandt andet givet sig Vidnesbyrd ved en fastere Organisation af mange Kredsforeninger. Der findes ikke længere noget Amt her i Danmark, i hvilket DBF. ikke har Kredse. Derimod er der ganske vist endnu en Del Amter, i hvilke Kredse ere mindre heldigt ordnede; men det er klart, at det gode Eksempel fra andre Kredse virker opruntende, idet de heldige Virkninger af Sammenlutningen træde stedse tydeligere frem.

Det kan vel næppe undgaaes, at en Del Begyndere lade sig affrække fra at drive Biavl paa Grund af det daarlige Høningaar 1888; men heldigvis have vi en Mængde ældre dygtige Biavlere, der have erfaret, at denne Syjsel kan give en rigelig Løn for Arbejdet, om ogsaa et daarligt Aar en Gang imellem kan sætte Biavlerens Taalmodighed paa Prøve. I Aaret 1888 have et meget stort Antal Biavlere begyndt at gaa over fra Kubebiavl til Stæder med bevægelige Tavler. Vi haabe, at denne Udvikling fremdeles vil foregaa i de nærmest følgende Aar, saa at vi snart kunne naa saa vidt, at over Halvdelen af vor Biavl bliver drevet rationelt, d. e. paa en fornuftig Maade.

Den bevægelige Tavlebygnings Fortrin træde frem saavel i gode som i mindre gode Høningaar; men ethvert godt Høningaar giver en stærk Spore til alle Arbejder i Biavlens Tjeneste. Vi tvivle ikke paa, at et steds større Antal af vore Biavlere staa vel rustede til at udnytte et godt Høningaar, naar dette maatte indfinde sig. Vi have nu i flere Aar kun havt jævnt gode Aar og endelig i 1888 et ligefrem daarligt Biaar. Vi nærer derfor det Haab, at det Aar, som begynder i Dag, ikke alene maa komme til „at flyde med Vælk“, men ogsaa „med Høning“ her i Norden.

I dette Haab ønske vi Nordens Biavlere et glædeligt Nyaar!

Buglob.

Uf C. H. Pierce i Amer. Bee-Journal.
(Fortsat).

Winterfoderets Beskaffenhed. Nu fremstiller sig det Spørgsmaal: Ved hine

Bier af simpel Diarrhoe eller hidrørte Udtømmelserne fra en Uorden i deres Legeme? Er det første Tilfældet, da kunne vi rimeligvis angive Foderet som Aarsagen. Er det sidste derimod Tilfældet, da maa vi søge Aarsagen andet Steds. Min Mening er, at den Sygdom, som sædvanlig kaldes Bi-Diarrhoe, er Udslaget af en anden Sygdom hos Bienen, og Aarsagen hertil ligger sjældent om nogenfinde i Fødens Bestaffenhed. Jeg mener ikke hermed at have udtalt, at Bierne ikke ville faae Diarrhoe, naar de faa upassende Føde. Men jeg tror, at Honningens Bestaffenhed i de 99 af 100 Tilfælde ikke har noget at gjøre med Fremkaldelsen af den ompurgte Sygdom. Jeg nødes til at antage dette ikke blot i Følge mine Forsøg, som det her vilde blive for vidtløftigt at beskrive, men ogsaa af følgende Grunde:

For det første, naar Dyr ere angrebne af simpel Diarrhoe, ere deres Legemsdele i en slappet Tilstand, der er hverken nogen Udvidelse eller Opsvulmning. Ved den saakaldte Bi-Diarrhoe er der netop utvivlsomme Tegn paa Blodansamling og Opsvulmen. Det opsvulmede Udseende hidrører ikke fra Ophobning af Etskrementer, thi det taber sig ikke ved Udtømmelsen. Det kunde indvendes, at Tilbageholdelsen af Etskrementerne i Tarmene altså længe kan bevirke en Irritation, som naturligt maatte medføre Opsvulmning af de omgivende Hinder. Denne Forklaring kunde synes meget rimelig, men jeg tror næppe, den er rigtig her af følgende Grunde:

1. Der er ofte vist, at Bier kunne holdes husede i over 6 Maaneder paa Forraad af Honning og Pollen, uden at det skader dem. 2. Bier kunne ofte faa Sygdommen i Løbet af 2—3 Dage efter en Renselsesudflugt. 3. Sygdommen viser sig i Almindelighed i Løbet af ganske kort Tid. Jeg har gjentagne Gange set Familier blive angrebne deraf 10—12 Timer efter en Underfølgelse, ved hvilken de, saa vidt jeg kunde skønne, vare fuldkommen raske. — De to sidste Grunde betyde intet hver for sig, men naar de tages samlede, bidrage de til at medbevise den Antagelse, at Sygdommen hidrører fra altså stor Opsamling af Etskrementer.

Urent Foder. For det andet tror jeg ikke paa Forklaringen om det urene Foder, fordi, naar upassende Emner indføres i et Dyrelegeme, gjør Naturen Modstand fra Begyndelsen. Naar en ung Mand begynder at røge Tobak, røger han ikke en hel Kasse Cigarer, inden han føler de ubehagelige Virkninger af Giften, nej den første Cigar eller Pipe gjør det af med ham, hele hans indvendige Maskineri gjør Oprør, der sædvanlig ender med et frampagtigt Udbrud.

Landmanden véd godt, at dersom han fodrer udelukkende med grønt Foder til Kvæg, der tidligere kun levede af Hø, da vil Kvæget for en Tid faa Bugløb. Dette er kun et Par af de Eksempler, som kunne oplyse om den vise Forsigtighed, hvormed Forsynet advarer ethvert Dyr imod at nyde saadanne Emner, der ville staae Legemet, om end denne legemlige Uorden kun er forbigaende, saaledes som ved pludselig Forandring af Foderet.

For det tredje er der endnu en anden Grund til at tvivle om det flette Foder som Aarsagen: Om endog det fuldtudviklede Dyr ved sin Kraft er i Stand til at nyde en hel Del af den upassende Føde, saa vil denne derimod hos det unge mindre kraftige Dyr meget snart vise sin Virkning. Men ved Bi-Diarrhoe viser hverken den unge Bi eller den gamle noget Tegn paa Sygdommen før Midten af Vinteren, ja meget ofte ikke før i Marts.

(Fortsættes).

Diablen Fremtid.

Af Gaardejer F. Lomholdt, Luchst, Foredrag holdt i Pjedsted den 10. November.

Jeg betragter nærmest dette Møde som et Diskussionsmøde, og idet jeg har fulgt den ærede Formands Anmodning om at indlede dette, vil jeg kun sige, at jeg tror, at dette er den bedste Maade, hvorpaa vi kunne udbrede Kjendskab til Diablen, ved at enhver af os lader Foreningens Medlemmer nyde godt af den Erfaring, der er gjort. Som enhver anden Sag har Bi-sagen jo ogsaa forskjellige Sider, hvorfra den kan ses; jeg vil her fremhæve de, der synes mig de tvende væsentligste, som iøvrigt meget vel kan staa i Forbindelse med hinanden, nemlig: den rent materielle, der kun spørger om det kan betale sig, og den æstetiske, der tillige løfter Blikket noget højere, og som ogsaa gjennem disse smaa Dyrs Virksomhed kommer til at beundre Skaberen gennem Skabningen. Holde vi os til den første, da gaar det vel nok saaledes, som altid er Tilfældet, at det er meget vanskeligt at opstille noget absolut Princip. Det kommer saa meget an paa de Forudsætninger, der ere til Stede, hvordan Svaret maa blive. I vor Barndom, for 30—40 Aar siden, var Sagen en noget anden, vi véd jo, at da var Naturen i langt højere Grad end nu overladt til sig selv, de mange Rør og udyrkede Engstræninger samt en Mængde Kratstøbe afgave en Righed af naturlige Blomster. Ubl af Boghede var langt mere udbredt, ligesom der jo dyrkedes Raps over-

alt. I Skovene var der gamle hule Træer nok, og det var jo meget almindeligt at finde Bifolk saadanne Steder. Ved de allerfleste Gaarde og Huje saa man Bistader ofte i stort Tal, og det blev tidt en god Indtægt, naar baade Honning og Boks solgtes om Efteraaret til Mjødblanderne. Det var den Gang meget almindeligt at sætte Bier ud til halvt, og jeg kjender en Mand, der som Ungkarl paa en Gang havde 30 Stader sat ud paa flere Steder; der hørte jo ikke nogen stor Kapital til, og Fremgangsmaaden var jo meget simpel. Nu gaar det ikke saadan til; Agerbrugets Udvikling har medført, at Jorden nu overalt og i stedsvis stigende Grad har højet sig under Menneskets Billie, Betingelserne for Fortidens Biavl ere nu kun i meget ringe Grad tilstede, og vi have da ogsaa jet den næsten helt forsvinde; jeg siger vel ikke formeget, naar jeg siger, at den bevægelige Tablebygning, rettere den Dzierzonske Metode, har frembragt en Omvæltning i Biavlen, lig den, Centrifugen har frembragt i Mejerierne; thi uden den, udviklet og forbedret som den er, vilde Biavlen nok snart være „en saga blott“. Det er dog nu saa, at om vi end i Aar have haft et saa daarligt Aar, at Udbyttet her paa Egnen nok maa sættes under 0, idet de fleste maatte jordre for at gaa Vinteren i Møde, saa, naar vi sammenstille f. Eks. de sidste 10 Aar, det ene med det andet, vil dog vist den fornuftige Biavler, der er gaaet saa lempelig frem, have haft et ganske kjønt Udbytte.

Men Biavlen har, som før sagt, en anden Side, jeg kan sige med Sandhed, at det Ord, der lød i Stabningens Morgen: „Gjør Eder Jorden underdanig og regerer over hvert Dyr, som kryber paa Jorden“, aldrig er traadt mig saa klart i Møde som ved at slyle med Bierne; dette lille Dyr, der næsten nu helt savner Betingelser for at „kunne være“ i sin oprindelige Tilstand, er ved at være tagen i Menneskets Tjeneste i Stand til at udrette forbausende Ting. Det hørte jo ikke til Sjældenhederne i Sommeren 1887, at et enkelt Stade gav 100 B Honning, og naar man ser, hvorledes det bringes til Kuben i mindre end draabevis, og paa hvad Maade det behandles og derefter tilberedes, saa undres man ikke blot over den uhyre Flid, de smaa Dyr udvise, men faar tillige Respekt for Menneske-aandens Snille, der har forstaaet ved sindrige Midler at tage det lille Dyr i sin Tjeneste og søje det efter sin Billie, og derved saa saa megen Gavn og Glæde af det; jeg tror ogsaa for vist, at Biavlerne i Almindelighed saa et mere aabent Øje for Naturen. Sluttelig vil jeg ønske, at Biavlen maa

vinde frem, saa vi maa saa at se mindst 2 Stader ved hvert Hus og 2—4 ved hver Gaard; men iøvrigt tror jeg det er rigtigst, at vi som hidtil gaa frem med smaa Skridt, det er næppe klogt at „forcere Forretningen“. Sættes der for mange Penge straks i Stader og Kestkaber, og vi saa flere Aar som dette — hvad jo meget godt kan ske —, saa bliver vedkommende let led og kjed af Sagen, og det kan saa Indflydelse paa flere. Jeg vil tillade mig at anbefale Foreningen at vedblive med Præmiering for de bedste Biavlere, jeg tror det vil virke heldigt, ikke mindst ved, at Begyndere derved saa at vide, hvor de kunne søge god Vejledning. Kunde vi tillige naa til at uddele Klubstader, enten gratis eller for en moderat Betaling, vilde jeg anse det for meget formaalstjenligt.

En Berigtigelse.

Den i XXII S. 175 under denne Overskrift givne Meddelelse er blevet optaget i „Tidskr. f. Bistjotjel“ Nr. 12 og besvaret med følgende:

„Det har aldeles ikke været Referentens Hensigt om „Nordens Bivener“s Møde og Udstilling i Kjøbenhavn at klandre de Danste, fordi der ved den Udstilling uddeltes — saa mange — Præmier. Derimod har det nok forundret de fleste svenske og norske Bivener, at saa mange af disse Præmier tilfaldt de Danste, og saa saa de Fremmede.

Efter at have læst ovenstaaende „Berigtigelse“ bortfalder imidlertid den Forundring for en Del, thi af denne danste Redaktions Berigtigelse synes det jo dog alligevel at fremgaa, at „Forholdstallet“ har været det bestemte ved Bedømmelsen. Præmierens Antal svarer alt for godt efter den opstillede Beregningsmaade til Udstillernes Antal, saa her ligger vistnok mere end en blot og bar Tilfældighed.

Der kan altsaa alligevel ikke af de danste Bedømmere være taget hynderligt Hensyn til, om de udstillede Gjenstande vare præmie-værdige eller ej!

Kan dette være korrekt?

Er det ikke retfærdigere at tildele Præmie, hvad der er præmie-værdigt?

Forøvrigt skal villigen indrømmes til Fordel for de danste Bedømmere, at det ikke er ganske let at bedømme Ting, man ikke før har set, ikke har haft Anledning til at se benyttet eller maaske ikke en Gang har rigtig Rede paa.

Alt selve Præmierens Værdi skulde kunne dække det mindre Antal, som bleve de Fremmede til Del, kan næppe erkjendes.

Det er ikke saa ganske let endda, i alt Fald for Referenten, at kjende svenske Navne fra danske; havde det ikke været rigtigere, for at undgaa Misforstaaelse, foruden Bolested at ogsaa Landets Navn var tilføjet for de fremmede Præmiævinderes Vedkommende? Nogen Misforstaaelse vilde da ikke let være opstaaet, og „Taalmodigheden“ ved at gjen-nemlæse Præmielisten vilde næppe blevet sat paa Prøve derved. Det er for Resten ikke Vængden, men — Ordningen — af Præmielisten, som har været Klandret.

Det skulde være interessant at saa vide, hvorledes de ovennævnte Forholdstals er udkommet; bekynderligt ser det ogsaa ud, at de danske Prisdommere — formodentlig for at spare paa Præmie til de Norske — slog 2 Fluor i et Smæk, ved at give Frøken Agnes Rotnæs (Norge) en Præmie (Medaille) for baade Honning og Boks, og Hr. Ivar S. Young (Norge) en Præmie (Medaille) for baade Honningudflynger og Samling. Var Honningen og Bokset fra Frøken Rotnæs præmieværddigt, var de visseelig værd hver sin Præmie, lige saa med Honningudflynger og Samlingen fra Hr. Young.

I Tilfælde af, at alle de udstillede Gjenstande var — forholdsvis — lige præmie-værdige, saa indrømmes villigt, at de danske Prisdommere har været overnaade helbdige i sin — „Forholdstals“ — Bedømmelse. Referenten.“

Den ærede norske Referent uddrager først af vor udtrykelige Forsikring „at For- delingen af de 94 Præmier ikke er sket efter Forholdstals, men udelukkende efter de udstillede Gjenstande“ den mærkelige Slutning, at Præmierne netop ere uddelte efter Forholdstals og derefter spørger han: „Kan dette være korrekt?“ — Nej, det er sandeligt saa ukorrekt som vel muligt i en tydelig og klar Udtalelse at lægge den stik modsatte Mening af den, som findes deri.

Den Meddelelse, Referenten havde givet om, at der kun blev uddelt 3 Præmier til Svenske, var jo urigtig. Dette gav Anledning til vor „Berigtigelse“ og nu følger Referentens Tilbagetog. Dette har den sædvanlige Form for slige Tilbageførelser, at det indeholder et nyt Angreb, som vi her skulle bevare.

Det er sandt, at man ved Præmierens Uddeling til Svenske og Norske „slog 2 Fluor med 1 Smæk“, idet man ikke til nogen Udstiller gav mere end 1 Medaille, og saaledes blev denne ofte paa Diplomen anført som ydet for 2 Ting, f. Eks. „Honning og Boks“. I denne Henseende har man dog

ikke særlig favoriseret de Danske, thi hos dem slog man endogsaa 3 Fluor med 1 Smæk, idet Medaillen eller Diplomen til flere Udstillere blev ydet for 3 Ting. Om denne Fremgangsmaade er almindelig ved Udstillinger i andre Lande eller her i Danmark — skulle vi lade være usagt; men vi ville bestemt hævde, at der derved ikke er begaaet nogen som helst Uret. Naar den i dette Tilfælde er anvendt, da er Grunden selvfølgelig Sparommelighed. Skulde man her have benyttet den af Referenten foreslaaede Maade, da vilde et betydeligt ringere Antal Gjenstande være blevne prisbelønnede.

Erhødigst

Biavls-Udstillingens Sekretær.

Bedømmelsen ved Biavls-Udstillingen.

(Sluttet fra XXII S. 162).

Den Afdeling, der særlig har givet Dommerne Anledning til Bemærkninger er III d Tomme Bivoliger. Paa Grund af denne Afdelings store Betydning hidsette vi efter Dommerprotokollen disse Bemærkninger dog med Udeladelse af Numrene:

Rammerne usjagtige, og de holde ikke Maalet (Normal).

Undersøningrummet yndes ikke. Arbejdet godt. Rillen dog vel lille.

Metallisterne burde efter Dommernes Flertals Mening være staaende for at lette Rammernes Bevægelse ved Forskydning, to af Dommerne syntes dog bedre om de liggende Metallister. Arbejdet godt for begge Staders Vedkommende.

Om Huljet gjælder det samme som om den anden Pavillon. Selve Staderne vel gjorde, men for smaa.

Afstands-spindene ikke gode. Flybehold for høj, Afstand mellem Honningrum og Ingelleje for stor.

Den lave Normalramme (ikke „Normal“) kan ikke anbefales, før den er tilstrækkelig prøvet som Vinterramme. — Den fladtoppedede Straakube godt Arbejde.

Højstabet ikke nøjagtig vinkelret. Afstanden mellem Ramme og Sidevæg for stor. Vinduet for stramt, Rammen for lille. Beshyttelsen mod Myrer god.

Ikke nøjagtig i Vinkel.

Mangler Luftventil. Rammerne i Riller. Savnes Fremstridt. Arbejdet godt.

Rammen for stor. Zinklisten for lav.

Altfor indviklet for den almindelige Biavl.

Rammens Table bærer for bred. Flydehullet for højt. Dækbræderne burde fjærnes. Afstanden mellem Ramme og Sidevæg for stor.

Afstandsflodserne for korte.

Ikke simpelt nok. Rammen burde hvile paa Metallister. Arbejdet godt, men Stedet altfor indviklet for Menigmand.

For stort Rum mellem Ramme og Sidevæg, den rette Afstand kan ses i et befolket Stade med samme Maal. — Stedet med 10×12 " Rammer med Dverrum paa langs meget godt.

Trugstadets Maal ikke nøjagtige, Rammen lidt for lille. Arbejdet godt. — Højstaden meget godt, men med lokale Maal. Upraktisk og for dyrt (Efterhynet kan foretages lettere ved andre Former).

Godt Husflidsarbejde, men Straavæggen bør rage ud over Bundstraect og være fastere.

Godt Husmandsstade. Indskuddøren for stram, Bræderne i Indskuddet bør ligge vandret. Bundbræderne bør være høvlede.

Godt Arbejde. Ældre Lavstade, der favner de nye Forbringere.

Samme Bemærkning som til det første med lav Ramme, men her er desuden Falsen for bred.

Arbejdet godt. Rammen for lille, for megen Plads ved Siderne. Dækbræderne bør fjærnes. Metallisterne ere liggende.

Stade med $\square$ -Fods Rammer, vinkelret og i enhver Henseende godt. Metallisterne rigtig anbragte. — Stedet med 10×12 " Rammer derimod ude af Vinkel.

Udmærket godt Arbejde; Hjørneklosterens nye Form maa særlig fremhæves som en praktisk og nyttig Forbedring. — Stedet med 10×12 " Rammer derimod ikke i Vinkel.

Godt Arbejde. Lokalt Maal.

Halmkuben (i Kasse) udmærket Arbejde. Præisværdig. — Stedet med indre Træbekkædning, et Trug-Høj-Stade med 3 Magasiner, godt Arbejde, præisværdig.

Metallisterne liggende i alle Stader, Normalrammen for smal. 12×12 " Stedet ikke nøjagtig, 10×12 " Stedet derimod godt, 12×12 " Stedet med Honningbygning ogsaa godt, og disse 2 anbefales til Præmie.

Normalrammen for smal. Tablebærerne for svage.

Megret godt, men Taget burde belædes

Godt Stade, men Rammerne i Honningrummet burde være Halvrammer.

Dette Heddonstade er det bedste af denne Form. Uagtet Dommerne anse Trugstaden for det bedste, har man dog af Hensyn til Heddonstadets Udbredelse i andre

Landet troet at burde tilfjende Udstilleren en Præmie som Tak, fordi han har forevist det.

Bavillon med levende Bier. Denne har det Fortrin fremfor de ældre, at Bihusene ere uafhængige og kunne flyttes.

a. For stor Plads mellem Dverrum og Angelrum. c. For tynde Vægge til at opstilles alene.

Godt Stade.

Kuberne fortrinligt Arbejde, præisværdige. Rammerne for smalle. Indskuddøren for stram. Bræderne deri bør stilles omvendt (ikke paa Enden).

Næppe praktisk.

Godt Stade, men Afstanden mellem Over- og Underbygning burde kun være $\frac{1}{4}$ ". a. Metallisten for lavt anbragt. Alle Staderne lide af den Fejl, at Rummet mellem Ramme og Sidevæg er for stor. b.

gjælder det samme som a. — c. Stade, som indeslutter en Halmtube foran Staden, altfaa mellem Flyvehul og Stade. Kuben er præisværdigt Arbejde. Halmkubernes Tid burde vel være forbi, men da disse endnu benyttes, hade vi ment at kunne anbefale denne Kube til Præmie. Dette gjælder imidlertid kun Kuben, men ikke Staden, som er anbragt udenom den.

Honningens Anvendelse.

af Faulst, Sköflach, Steyermark.

VI. Honning-Bærvin. Naar allerede Honningvin og Honningrugvin er en herlig og vederkægende Drik, faa gjælder dette i endnu højere Grad om Honning-Bærvine. De ere nemlig af saa fortræffelig Buket, Farve og Smag, at Hjertet hopper i Livet, naar man smager et Glas af disse Vine, tilmed da enhver véd, at Vinen er ægte og ren, hvorpaa man ofte maa tvivle ved de dyre Vinforter, dernæst er den meget billig at lave, og endelig ere de af stor Værd for Sundheden og særlig at anbefale for syge og svagelige Folk.

3 Hovedsagen gjælder for Tilberedningen de samme Regler som ved de foran beskrevne Vine, kun maa man endnu tillige agte paa følgende:

1. Bærrerne bør afplukkes helt modne eller endogjaa lidt dovne.

2. Stilkene knibes godt af.

3. Naar Gjæringen ikke indtræder senest i Løbet af 3 Dage, maa lidt Vingær tilfættes.

4. Efter at Hovedgjæringen er endt, maa Fadet stadig holdes fyldt, og Spundset bør holdes saa rent som muligt.

5. Fyldes Vinen i Flasker, da forsegles disse med Flaskelaf, man kan da godt opbevare dem staaende.

Naar Bærrene ere befriede fra Stille og lignende, knuses de med Slebe eller Støbere og derpaa presses de¹⁾. Saften bør dog under Pressningen ikke blandes med Vand, men optages i Kar af Træ, Ler eller emaillet Blik. Jeg meddeler her Anvisning til at frembringe Vine af de almindeligst forekommende Bær: Recepter for 50 Potter:

a. Honning-Ribsvin. Bærrene knuses og gjemmes derefter paa et kjøligt Sted i 2—3 Dage, derpaa presses de. Nu tages 15 Potter Ribsaft til 30 Potter Vand, det hældes i Fadet. Derpaa koges i Vand 10 $\mathbb{K}$ Honning, 6 $\mathbb{K}$ Rosiner og 10 $\mathbb{K}$ Vinsten. Det hældes varmt i Fadet. Endelig tilføjes $\frac{1}{4}$ Bægl Jamaica-Rum.

b. Honning-Stikkelsbærvin. Bærrene vaskes, knuses og blandes derpaa med lige saa meget Vand og noget Honning. Derefter stilles dette paa et varmt Sted, omrøres ofte og overlades saaledes til Gjæring, der vil indtræde i Løbet af 2—3 Dage. Den viser sig ved Blærer paa Overfladen. Derpaa udpreses Saften, der jo allerede er blandet med Vand.

Til denne Saft blandes nu for hver 35 Potter endvidere 10 Potter Vand. — 12 $\mathbb{K}$ Honning og 10 $\mathbb{K}$ Vinsten koges sammen og blandes varmt i Saften.

c. Honning-Brombærvin. Bærrene behandles som Stikkelsbær, men uden Tilfætning af Vand. Derefter tilføjes til 17 Potter Saft 25 Potter Vand. — 14 $\mathbb{K}$ Honning og 10 $\mathbb{K}$ Vinsten koges sammen og blandes lunfent deri.

d. Honning-Tyttebærvin. Bærrene behandles som Brombær. Derpaa tilføjes til 20 Potter Saft 25 Potter Vand. — 8 $\mathbb{K}$ Honning, 10 $\mathbb{K}$ Vinsten og 2 Potter Rødder koges sammen og tilføjes lunfent.

e. Honning-Blaabærvin. 20 Potter Saft (Bærrene behandlet som ovenfor angivet), 25 Potter Vand. — 10 $\mathbb{K}$ Honning, 10 $\mathbb{K}$ Vinsten, 2 $\mathbb{K}$ Tanin opløst i varmt Vand og tilsat lunfent.

f. Honning-Åpriskosvin. Stenene udtages af Frugterne, der ibrigt behandles som de forrige. 25 Potter Saft, 20 Potter Vand. — 10 $\mathbb{K}$ Honning, 10 $\mathbb{K}$ Vinsten, 2 $\mathbb{K}$ Tanin som foran.

g. Honning-Ferskenvin. 30 Potter Saft, 15 Potter Vand. — 12 $\mathbb{K}$ Honning, 10 $\mathbb{K}$ Vinsten, 2 $\mathbb{K}$ Tanin, som foran.

h. Honning-Blommevin. 28 Potter Saft, 16 Potter Vand. — 12 $\mathbb{K}$ Honning, 10 $\mathbb{K}$ Vinsten, 2 $\mathbb{K}$ Tanin, som foran.

i. Honning-Reneklodevin. 20 Potter Saft, 25 Potter Vand. — 10 $\mathbb{K}$ Honning, 10 $\mathbb{K}$ Vinsten, 2 $\mathbb{K}$ Tanin, som foran.

k. Honning-Hindbærvin. 25 Potter Saft, 10 Potter Vand. — 12 $\mathbb{K}$ Honning, 10 $\mathbb{K}$ Vinsten, som foran.

l. Honning-Tordbærvin. 30 Potter Saft, 15 Potter Vand. — 10 $\mathbb{K}$ Honning, 10 $\mathbb{K}$ Vinsten, som foran.

Bærfrugtvinene bør være mindst 1 Aar gamle, før de afhændes til Forbrugere, thi jo ældre de ere, desbedre. Med 3—4 Aars Alder opnaa de en fortrinlig Varme, Bouquet og Finhed og stattes meget højt.

Diabls-Udstillingen.

(Sluttet).

I Sidebygningen til Højre fandtes videnskabelige Samlinger (III a) og literære Hjælpemidler (III b). Væggen var behængt med smukke Udstillinger af Honningbiens Naturhistorie, blandt disse skulle vi nævne Professor Leuckarts, Chesbires og Stålhammars. Midt paa denne Væg fandtes et fortrinligt Billede af Højjægermester N. Brun, den forbedrede Diabls gamle fortjente Banebryder her i Norden. Endvidere et Maleri, der forestillede en af vore bekendte Diablere i Færd med Bierens Behandling. — Samlingerne frembød næppe noget egentlig nyt, da de fleste af dem vistnok tidligere havde været udstillede, om end maaske ikke fra de samme Udstillere. Der fandtes flere Samlinger af Frø af Viplanter, tørrede Viplanter — blandt hvilke en særdeles smukt behandlet Samling fra Apotheker Zahrtmann, Ulfborg — og Bjænder. Kun fra 1 Udstiller, Kunstgartner Frank Wendt, Roskilde, var udstillet faabel affaarne som levende Viplanter. Denne Samling var en Pryd for Udstillingen i de første 2 Dage; men Blæsten ødelagde den hurtig, fordi Lokalet ikke var helt lukket. — Under den samme Ulempe led i høj Grad de udstillede Bøger og Tidsskrifter; men her viste sig tillige en anden Ulempe, som man ikke havde forudset: Flere af de besøgende fandt saa stort Behag i disse Gjenstande, at de toge dem med sig uden at betale dem. Boghandler Rud. Klein, der havde udstillet en temmelig righoldig Samling af Diabls-litteratur, var den eneste, som havde forstaaet at sikre sig imod saadanne Tab, idet

¹⁾ Til dette Arbejde anvendes nu almindelig den ogsaa her i Landet indførte Honning-klemmer. R. A.

han havde tøjret hver Bog med en Snor til Bordet, saa at Bogen kun kunde løstes $\frac{1}{3}$ Men fra Bordet. 5—6 Dage efter Udstillingens Aabning saa Sekretæren sig derfor nødt til at inddrage de fleste af de udstillede Bøger for at kunne bevare dem for Udstillerne. Blandt Bøgerne skulle vi særlig nævne DBF.'s Smaa skrifter, der fik en særdeles rosende Omtale saavel af Dommerne som af flere besøgende. Dommerne havde kun at indveide imod dem, at Prisen var sat for høj. Iøvrigt skulle vi nævne Erslev's „Honningen og dens Anvendelse“ og „Fører i Biavl“, P. Olsson's „Undervisning i Bistøtsekn“ og Stålhammars „Lærebog i Bistøtsekn“. Fra DBF. fandtes udstillet flere af Udlandets berømteste Værker om Biavl, saasom Cheshires Pragtværk Bees and Beekeeping, Cook's Manual of the Apiary, Gravenhorst's „Practische Imker“ o. m. fl.

Den 3. August beeredes Udstillingen med et længere Besøg af hans kongelige Højhed Kronprinsregenten (hans Majestæt Kongen var nemlig den Gang fraværende paa en Rejse i Udlandet) med høje Gemalinde samt Følge. De høje Besøgende opholdt sig først saa længe i det med Udstillingen forbundne Bier, at Sekretæren saa sig nødsaget til at opfordre dem til at besøge en anden Del af Biavls-Udstillingen, inden Bierne, der svævede i Tusindvis over den tæt sammenpakkede Menneskemængde, kom til at gjøre Fortræd. I en hel Time opholdt de høje Herstaber sig i Biavlsudstillingen og besaa med stor Interesse Redskaberne og prøvede de udstillede Værker. Hendes kongelige Højhed Kronprinsessjen, der havde vist sig særlig frugtløs overfor de levende Bier, fandt sig derfor opfordret til at advare imod at nyde for meget af „den stærke Mejsd, da det jo var en bekendt Sag, at den kunde frembringe Berførfegang.“

Denne Biavls-Udstilling er jo nu forlængst sluttet, intet Spor af den findes endnu i den travle Bistube, som vi kalde Danmarks Hovedstad; men ude iblandt Biavlerne i Norden ere Forholdene heldigvis anderledes. Der har det fredelige Stævne sat dybe Spor, som forhaabentlig ville afsjøde væsentlige Fremskridt paa dette Omraade. — Mange vigtige Emner bleve fremdragne ved de Biavlermøder, som vare forbundne med Udstillingen. Det vilde dog være for meget forlangt, at et Par Times, ja undertiden endog kun 1 Times, Forhandling om et saadant Emne skulde have bragt dette til en virkelig Afslutning. Nej ogsaa her gjælder det, at Udstillingens Spor kunne mærkes vidt omkring i store Kredse. Forhandlingerne om de brændende Spørgsmaal

ville paa vore fremtidige Møder og i vore Biavlskrifter have faaet et nyt Sving. — Hertil vil det ogsaa i væsentlig Grad bidrage, at mange Biavlere under Udstillingen have faaet Lejlighed til at stifte personlige Bekjendtskaber, der ofte kunne bidrage i høj Grad til et bedre Samarbejde.

Vi slutte disse Betragtninger med Ønsket om, at denne Biavls-Udstilling trods sine Mangler maa erkjendes i Hovedsagen at have været til sin Hensigt. Der vil formentlig hengaa en Aarrække, inden Danmark paany vil være i Stand til at samle en saa stor Udstilling. Nu er det Sverige, som staar for Tur, og vi haabe, at vore svenske Brødre om et Par Aar i Gøteborg ville vise os, at den nylig afholdte Udstilling i Kjøbenhavn ikke har været uden Frugt.

Om Centralmøderne.

Af N. S. Kristensen, Himmelov.

Den 26. Marts 1882 afholdtes det første og konstituerende Centralmøde i „den danske Biavlerforening“ for at ordne Forholdet, inden de nye Love med Amtsinddelingen m. m. skulde træde i Kraft. Lovforandringen var meget indgribende, ingen Kreds kunde efter de nye Love sende nogen Delegeret (Repræsentant), uden at den havde mindst 50 Holdere af „E. j. B.“ og hderligere 1 Delegeret for hver 50. Bestyrelsen skulde vælges af og blandt de Delegerede. For var det saaledes, at hver Kreds, enten den havde kun 5 Medlemmer eller 300, havde ens Indflydelse paa Hovedforeningens Møder, idet Kredseene kun kunde sende en Delegeret. Til Bestyrelsesmedlem kunde vælges enhver, som var Medlem af Biavlerforeningen. I 1887¹⁾ blev der foretaget nogle Ændringer i Vedtægterne fra 1882; den væsentligste var, at der kun fordrevedes 25 Holdere i en Kreds for at have Ret til at sende en Delegeret, ellers er det i Grunden som den Gang, Centralforeningen traadte i Kraft, d. 1. April 1882. Kort efter at de nye Love traadte i Kraft, afgik Trafikchef F. Møller fra Formandsposten efter i over 12 Aar at have udfyldt denne ansvarsfulde og besværlige Post og omtrent samtidigt afgik Sekretæren, Redaktør N. C. Andersen, efter at have besat disse Poster i 16 Aar. Ved Aarsaaar 1886 blev der atter stiftet Formand og Sekretær & Redaktør, og de nuværende valgtes. Dette som væsentlige Bemærkninger.

¹⁾ Disse vedtoges ikke i 1887, men den 24. Okt. 1886. R. A.

Paa Centralmøderne i de første Aar blev der vaaget meget skarpt over:

1. at hver enkelt Kreds havde det Antal Medlemmer, at den havde Ret til at vælge det Antal Delegerede, den havde jendt. Holdere i Amtet, som ikke er Medlem i Amtsföreningen, kan ikke regnes med,
2. at den Delegerede havde Medlemsliste og Valgbrev med, underskrevet af sin Kredsformand.
3. at ingen andre end de Delegerede og Bestyrelsen fik Afgang til Centralmøderne.

Med hvilken Strængthed, der blev vaaget over Overholdelsen af de 3 anførte Punkter, beviser det, at i 1885 i Fredericia blev der nægtet en Kredsformand, som var valgt til Delegeret for en Kreds paa 80 Medlemmer, som manglede nogle i de lovbefalede 50 Holdere af „T. f. B.“, Stemmeret. Manden var rejst mange Mil i god Tro til Centralmødet, og kun ved Afstemning af de Delegerede fik han Lov til at overvære Centralmødet uden Ret til at tale.

I 1882 blev en Delegeret afvist, han var lovligt valgt og havde før i mange Aar været Kredsformand, var en af vort Lands ældste og mest agtede Biablere, var kjendt af alle, blev afvist, fordi han ikke havde Valgbrev med, undertegnet af sin Kredsformand. I Fredericia 1883 blev en Kredsformand bortvist og fik ikke Lov til at overvære Centralmødet. Dette som Bevis paa „hine Tidens Strængthed“. Holdes disse Aars gamle Regler i Hævd endnu? Nej! for Tiden „mildnes Sædnerne“. Men det synes mig, som om Forretningsgangen er bleven slappet i en alt for høj Grad paa Centralmøderne, saa det kommer til at virke hæmmende paa deres Autoritet og Arbejdskraft. Se vi nu hen til sidste Centralmøde, saa var det langt fra gammel Regel, der var mange ikke alene af Biablere, men ogsaa tilfældige Udstillingsgjæster til Stede, som vare blandede imellem de Delegerede, og man gif saa langt fra „gamle Regler“, at Ikke-Delegerede talte og stemte. Denne Afvigelse fra tidligere brugt Forretningsgang viser en saadan Demoralisation, at det ikke kan stydes ind under lokale Forhold. Nej, „lokale Forhold“ og „Tilfældigheder“ bør ingen Rolle spille ved Centralmøderne, dertil ere Centralmøderne for kostbare. Vi maa have Regler at gaa efter, kunne vi ikke længere bruge de gamle, saa bør Centralforeningen lave nogle „nye“ og de skulle holdes.

Skulle Centralmøderne være offentlige eller skulle de holdes for lukkede Døre, saa kun de Delegerede

samt Hovedbestyrelsen har Afgang? jeg tror, at det er heldigt, at det Spørgsmaal bliver udførligt drøftet i Bladene og afgjort paa næste Centralmøde. Noget taler for at holde Møderne offentlige, men kun de Delegerede have Ret til at tale og stemme, alle andre Mødende skulde nøjes med at se til, høre til og tie; for naar der ikke samtidig holdes en Biabls-Udstilling, kommer der vist kun et ringe Antal Biablere til Stede fra den lokale Kreds og enkelte Nysgjerrige samt nogle af de Delegeredes Venner og Bekjendte, saa Mødet for aabne Døre bringer efter min Mening ingen stor Fordel med sig. Jeg tror derfor, at det er bedst, at Centralmøderne holdes for lukkede Døre; vi maa huse paa, at det baade er vigtige og kostbare Møder og jo tættere sluttet og fri for Afbrydelse fra Omverdenen de Delegerede ere, desto mere Udbytte kommer der ud af Mødet til Held for Biablerforeningerne og for Biablerne. Men Biablerne have Ret til at fordrø noget mere for de Benge, der er anvendt til Rejser til Centralmødet end en kortfattet Meddelelse om, hvilken Post, der er vedtaget og hvilken, der er forkastet, og de kunne ikke en Gang nøjes med at naa dertil igjen, at der meddeles om en Post om den er vedtaget med alle Stemmer eller kun med 17 Stemmer mod 16. Nej, vi maa snarest naa dertil, at der optages et ordentligt, men kortfattet Referat om, hvad hver Delegeret udtaler om den foreliggende Sag, saa at enhver, som læser et Biblad, deraf kan se, hvorledes Spørgsmaalet er drøftet, saa han deraf kan tage sin Stilling til Sagen; derved vilde alle komme til at følge Forhandlingernes Gang og deraf saa Syn for, hvad Mening, der laa til Grund for den vedtagne Bestemmelse, og hvad Hensigten var og se, hvorledes de forskjellige Delegerede stillede sig til de paa Dagsordenen staaende Sager, jeg tror, at derved vilde Mængden, hvis Interesse, Centralforeningen skal varetage, komme til at følge med, og tage Del i Forhandlingerne, og det var vist den bedste Maade at gjøre Møderne offentlige paa, og det vilde være til Gavn saabel for Bestyrelsen i Hovedforeningen som i Amtskredsen og for Biablsagen og alle Biablere.

Naar man gjennemlæser ovenstaaende Artikel, skulde man rigtignok tro, at der herskede stor Misfornøjelse med DBF.'s nuværende Ledelse, thi man maa vel erindre, at Foreningens virkelige Styrelse, det er netop Centralmøderne. Hvorledes kunne vi hermed rime det sammen, at

vi i de senere Aar have modtaget og endnu næsten daglig modtage Udtalelser af Tilfredshed med DBF. og dens Virksomhed? Er det denne ene Klager, der har Ret, og de mange Hundrede tilfredse, der har Uret? Foreløbig ville vi endnu glæde os med de mange glade over, at DBF. er gaaet fremad paa alle Punkter og ikke mindst i Samarbejde mellem de enkelte Kredse og Bestyrelsen.

Hvad de enkelte Klagepunkter angaa, da skulle vi gjerne udtale vor Indsigt om dem:

1. Hr. K. fortæller jo selv, at Centralmødet i Fredericia d. 29. Novbr. 1885 vedtog, at Møderne skulde være offentlige. Dette maa altsaa gjælde, saa længe indtil et nyt Centralmøde bestemmer anderledes. I Kjøbenhavn var Lokalet til Mødet for lille, derfor fremkom den paapegede Ulempe, men næppe i en saadan Udstrækning, at den fik Betydning; thi den eneste Sag, i hvilken Stemmerne stode næsten lige, var om Tidsskriftets Pris. Men her svæber Hr. K. i en Wildfarelse, thi han antager nok, at simpel Majoritet kunde have gjort Udsagnet i den Sag, medens vore Vøbe kræve $\frac{2}{3}$ af de mødte Stemmer, altsaa i dette Tilfælde 20 Stemmer, til en Lovændring. Naar kun Lokalet er rummeligt nok, tro vi ikke, at Mødernes Offentlighed skader.

2. Centralmøderne have hidtil været refererede saaledes som Bestyrelsesmøder, idet Medlemsbladet kun har givet en Udskrift af DBF.'s Protokol. Dette har hidtil været anset for tilstrækkeligt. Sekretæren er ved de Møder saa stærkt optaget, at det næppe vil være muligt for ham at nedskrive Diskussionen. Vil et kommende Centralmøde bestemme, at der tillige skal være en Referent til Stede for at give et saadant fylldigt Referat, da skulle vi gjerne indrømme, at dette maatte kunde være ganske heldigt. Vi skulle dog bemærke, at vi hidtil ikke have mærket den store Misfor nøjelse med de kortfattede Beretninger om Centralmøderne.

Det er dog heldigt, at Medlemmerne med Hensyn til Referater have faaet Erstatning i andre Retninger fra Mødet i Kjøbenhavn; thi var end Referatet af Centralmødet kort, saa har sandelig Referatet af Biavls-Udstillingen været langt, og det er ingenlunde færdigt endnu. Havde vi haft en Referent ved Forhandlingsmøderne der, vilde vi let kunne have fyldt med disse Forhandlinger en hel Aargang af „Tidsskrift for Biavl“, skjøndt dette Blad nu er bleven i høj Grad uddødt. Red.

Meddelelse fra Biavlslerere.

Af Gartner N. C. Andersen, Nyborg.

Den 28. Maj holdtes Møde hos Tællemand Mads Jensen i Skjudebjerg, der velvillig havde overladt sin Vistand og Lokaler til fri Afbenyttelse. Det er en Mand, der ikke alene har Interesse for sin egen Biavl, men arbejder med Flid paa at udbrede Kjenndskab til den forbedrede Biavlsmethode iblandt sine Omgivelser. Det var endnu meget koldt, og der blev derfor ikke foretaget videre i Bihaven. Hans Bier stode opstillede i et hensigtsmæssigt Skur, som mange Biholdere kunde have godt af at tage i Ojesyn. Der blev dog aabnet for enkelte Stader, hvoraf der i et fandtes en Del italienske Bier. At hele Befolkningen ikke bestod af Italienerne, hidrørte derfra, at Dronningen først var tilsat Stedet sent paa Efteraaret f. A. Som Jensen interesserer sig for Bierne saaledes ogsaa for at skaffe dem Føde, og hans Have var alle Begne fyldt med Biplanter, og han forsikrede, at han i Aar havde haft stor Fornøjelse af at se dem søge Foraarsblomsterne, hvoraf han havde mange.

Mødet var ikke saa talrigt besøgt som det var at ønske, og jeg beklagede meget, at Biholderne her i min Fødeegn viste saa stor Uegyhdsighed for den forbedrede Biavlsmethode, og at de — som jeg havde bragt i Erfaring — vare saa tilbøjelige til at overlade Bierne til sig selv. Jeg holdt derefter et længere Foredrag for Begyndere og opfordrede sluttelig Kredsen til at arbejde hen til at omfatte de tre Sogne Skjudebjerg, Orte og Ørsted. Kredsførmanden, Lærer N. Andersen, Frøbjerg, meddelte, at Kredsen talte 11 Medlemmer, hvoraf de 6 holdt „Tidsskrift for Biavl“.

Den 3. Juni holdtes et Møde i Nørre-anby, der kun var sparsomt besøgt, skjønt det, af Hensyn til Smaakaarsjolk, var ansat til en Søndag. Men da dette blev fremhævet, blev der tvært, at Grunden til det tarvelige Besøg var, at en stor Del af Egneens Beboere ikke anvendte Søndagen til andet end til dens rette Brug. Hertil svarede jeg, at ingen mere end jeg kunde ønske, at Biavlermøderne afholdtes paa Søndagene. Efter at en Del Redstaber vare foreviste, ytrede en af de Mødte, at det ikke kunde hjælpe noget at arbejde saa meget for Bihagen, naar man, som man saa ofte hørte, ikke kunde sælge Honningen. Dette gav Anledning til, at jeg i et længere Foredrag godtgjorte, at man nok fik Honningen anvendt og solgt, naar Biavlerne selv vilde gjøre noget derfor. Den burde fremstilles

til Salg faa smukt emballeret som muligt, ja der burde endogfaa vedlægges Brugsanvisning. Vends Herreds Kredsforening tæller 30 Medlemmer. Formand: Barber Horst, Nørreaa. (Fortf.)

Fra Kredse.

Møde i Stadil d. 28. Oktbr. Jeg vil herved aflægge min hjerteligste Tak til DBF. og ligeledes til dens Formand for den Velvillie, den beviste os ved at sende os en Biavlslærer, som blev hørt med megen Interesse. — Den erfarne og dygtige Biavler Hr. Vorbeck fra Hølstebro holdt i flere Timer et rigtig oplysende Foredrag om Biavl. Der blev først spurgt ham, om det kunde betale sig at gaa over fra Kuber til bevægelig Tavlebygning, og det besvarede han saa oplysende, at jeg ikke tror, at nogen gif bort uden at være overbevist om, at det var bedre og mere indbringende at forlade Kuberne og tage fat paa Trugstaderne. Af den Grund lykkedes det ogsaa Hr. Vorbeck at faa en lille Forening stiftet paa 16 Medlemmer. Efter at Foredraget var til Ende, blev der rettet flere Spørgsmaal til Foredragsholderen, som han besvarede paa det venligste og til alles Tilfredshed.

A. I. P.

Vester Skjerninge BF. Til Formand og Næstformand for 1889 gjenvalgte Lærer Hansen, Søndermark, og Bødder Jens Michael Pedersen af Ulbølle; ligeledes gjenvalgte som Revisorer Murer Hans Jensen og Bæver Lars Jensen, begge af Søndermark. Det vedtoges, at rette en Henvendelse til Tidsskriftets Redaktør om at meddele, enten i Begyndelsen eller til Slutning i hvert Nr. af Bladet, en Oversigt over sammes Indhold, hvilket formentlig vil lette Efterfølgningen af forekommende Artikler i de enkelte Numre i Aarets Løb. Vedrørende Kredsens indre Anliggender bestemtes det efter Forslag af et Medlem, at ved Møderne herefter betaler enhver Deltager 25 Ore til den, hos hvem Mødet afholdes, og maa derfor nyde Kaffe med lidt Smørrebrød; men Formanden og Næstformanden bør paase, at Opvartningen holdes indenfor rimelig Tarveligheds Grændser. Foraarsmødet agtes afholdt i Søndermark Skole; men belært af den forgangne, lunefulde Vinter undlodes og udsætttes den nærmere Tidsbestemmelse desangaaende, indtil det viser sig, hvad den forhaandenværende Hr. Vinter vil bringe, og naar den vil tillade en mild Foraarsføls venlige Straaler at kalde vore flittige Venner, de trave Bier, frem til fornyet Virksomhed.

Med Duffet om et godt Aaar, jærligt et godt Biavljaar stilles Forsamlingen.

Fra Slesvig. Den slesvigholstenste BF. holdt d. 23. Sept. sin 8. Vandreforsamling i Lyksborg. Udstillingen var temmelig righoldig, især vare de udstillede Straaarbejder, Kuber, Bøjlestader og et Slags Trugstader af Straa, overordentlig smukt udførte. Der var udstillet 1 tomt danst Trugstade, Hr. Pedersen, saavel som 2 befolkede Trugstader, hvoraf det ene tog 1ste Præmie. Af levende Bier vare c. 30 Folt udstillede. — Solboks smelterne vare blevne underkastede betydelige Forbedringer, saaledes at de arbejdede tilfredsstillende i det temmelig kolde Vejr. — En Kubefletningsmaskine til 3,50 Mk. lod til at være anbefalelsesværdig til at frembringe smukke og ensartede Kuber.

Ekko fra Staderne.

Vardeegnen i Decbr.

I Aar var det et meget daarligt Aaar; mine Trugstader gabe kun 16 å 20 B Honning i Gjennemsnit, Kuberne faa at sige ingenting, kun en af dem gav en Sværm. Jeg har i Aar prøvet at grave nogle af mine Kuber ind i en gammel tør Dige og derefter lagt Halm og Løv uden om; mon det kan gaa an at lade dem staa saaledes til i April Maaned? (Ja!) Jeg tror ingen Fare der er for Fugtighed. P. M. P.

Lintoping, 10. Decbr.

Vore Bier heroppe have lidt meget ondt i denne stormfulde Høst. For Kubebiavlerne er paa flere Steder hele Værken blæst ned, og Følgen har da været en skjøn Forvirring af Honning og Bier til sammen. B. M.

Lauhaune, 13. Decbr.

Den sidstforløbne Sommer har hos os (i England) været meget slet for Biavlen, den har derfor gjort mange Biavlere modløse og desværre medført mange Handlendes Udelæggelse. De, som endnu drive Forretning med Biavlerne, have haft saa ringe Udbytte, at de ere meget nedslaaede. Vi haabe paa bedre Udbytte næste Aar, thi det kan ikke let tænkes slettere end sidste Aar.

Thos. Wm. Cowan.

Forårgrund, 17. Decbr.

Lillad mig at bringe Dem min oprigtige Tak for Deres udmærkede Bog „Fører i Biavl“, som jeg naturligtvis har lagt mig til, saa vel som for Deres ligesaa udmærkede redigerede og interessante Biblad.

1888 har været et daarligt Aar for Biavlere paa disse Kanter, og det samme skal have været Tilfældet paa de fleste Steder i Norge.

Deres forbundne

O. K. A.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 132. Kan det gaa an at hælde udslunget Honning paa Flaasker, medens den er flydende? (P. M. P.) — S.: Ja, Honningen bevares fortreffelig, naar Flaasken gjenmes frostfrit; men det er besværligt at faa den ud igjen, fordi Flaasken da bør opvarmes i et Vandbad.

Et og andet.

Centralforeningen for Sveriges Viskotttere holdt Møde d. 30. Juli under Udstillingen i Kjøbenhavn. Ved dette valgtes Hovjægermester N. Brun til Eresmedlem. Formanden, Pastor E. R. Wulff, Ahlsta, onskede ikke Gjenvalg; i hans Sted valgtes Greve Walthier Hamilton, Barsbäck, til Foreningens Formand og Pastor Wulff til Viceformand.

Si-Pest. 3 American B.-J. meddelex Hr. O. Wendilken, at han foretrækker Svovlsyre for Karbolsyre til Helbredelse af Bipest. Han blander 1 Del Syre med 700 Dele Fodersirup og giver dette Foder til Bierne. Han paastaar, at han allerede i 1838 har helbredet denne Sygdom paa denne Maade, medens han boede i Tyssland. Skulde dette Udsagn bekræfte sig, vilde det uægtelig være en stor Binding, thi Svovlsyren er meget billig og let at anvende. — Vi maa dog advare imod Uforsigtighed ved Benyttelse af denne Syre, thi den er stærkt ætsende, blot en Draabe paa Haanden brænder langt ind i Kjødet. Endvidere maa man huske paa at hælde Syren draabevis i Siruppen og ikke omvendt Siruppen i Syren, thi ved de to Vædsfers Sammenblanding vil i sidstnævnte Tilfælde frembringes saa stærk Varme, at Beholderen (Glas maa anvendes dertil) derved meget let sprænges. Red.

Sladernes Farve. 3 „Müchliche Blätter“ findes følgende Artikel om dette Emne: „3 Tyssland males de med forskjellige Farver, saasom mørkegrønne, brune og blaa. Man har fundet, at Grønt og Blaåt har en daarlig Indflydelse paa Honningudblyttet. Den eneste tilladelige Farve er den gule, særlig Ofker, alle andre Farver have giftige Egenstaber og ere skadelige for Bierne. Desuden opfuge mørke Farver, som Grønt, Blaåt eller andre, altfor mange af Solens Straaler og bevirker derved en altfor stor Forskjel paa Stadets indvendige Varme om Dagen og om Natten. Dette er især skadeligt om Foraaret. Om Sommeren fremkalder mørke Farver altfor megen Varme og bevirker

derfor, at Bierne pose, hvorved de spille megen Tid, som ellers vilde blive anvendt til Indsamling. Familier i gule Stader udvikle sig bedre og have givet bedre Udbytte end andre i grønne. Dr. Dzierzon har gjort den Sagttagelse, at Bier foretrække den gule Farve, og det er vel bekjendt, at Bier ikke kunne lide mørke Farver. Mørktfarvede Dyr og Mennesker i mørke Klæder blive oftere stulne af Bierne end de lysfarvede. Derfor bør Bavlserens Dragt være lys. Bierne gode Trivsel i Straakuber hører formentlig ogsaa sammen med Straacts gule Farve.“

Den Sagttagelse, at Bier ikke kunne lide de mørke Farver, kunne vi bekræfte ved mangfoldige egne Erfaringer og endvidere ved følgende Meddelelse fra en Mr. Robinson i Gleanings: „For nogle Aar siden overførte jeg mine Bier fra dybe til brede Kammer. Ved Afborstningen af Tavlerne bleve Bierne rasende, og de foer da hen til et nærtstående flettet Kyllingebur, i hvilket var anbragt en Høne med Kyllinger, af hvilke nogle vare hvide, andre sorte. De rasende Bier angreb de sorte Kyllinger, saa at de bleve aldeles tilbakkede af dem, ligesom en Dronning, der i fjendtlig Hensigt indesluttes af Bierne. Derimod bleve de hvide ikke rørte. Jeg befriede Kyllingerne ved at hælde Vand over dem.“

At Bier derimod kun skulle trives godt i gule Stader, det kunne vi ikke gaa ind paa. Vi have nemlig set flere Eksempler paa, at de have foretrukket lyseblaa og lysbrune og trivedes særdeles godt i saadanne Stader. Det vilde næppe være heldigt, om man gav alle sine Stader samme Farve, og vi tro, at man meget godt kan anvende forskjellige Farver, naar de kun alle ere lyse.

Røveri. En Landsbypræst i Nordamerika fortæller i The Country Gentleman om et meget haardnattet Tilfælde af Røveri. Hans Stader havde alle samme Farve og stod for tæt sammen (med kun $\frac{1}{2}$ M. Afstand) derfor plyndrede Bierne og sloges, saa at en Mængde døde. Han forsøgte alle bekjendte Midler forgjæves, indtil han prøvede at give Røver-Familien en stærk Lugt og den plyndrede en anden stærk Lugt. Han tog lidt Moskus, svøbte det løst i Lærred og lagde Færtraadtvist omkring. Den lille Paffe ($\frac{1}{2}$ " $\times$ 1 ") blev hængt ind midt i Biflyngen hos det plyndrede Stade. Dernæst hældte han 6 Kv. Bebermyntes-Essents i $\frac{1}{2}$ Pot lunket Vand og bruste med denne Oplosning ved Hjælp af en Blomsterbedugger dygtig ned mellem Tavlerne hos Røveren. Virkningen af dette Middel viste sig næsten

øjeblikkelig: „Mofkusbierne“ jog ikke alene „Bebermynterne“ ud af Stedet; men Bagten syntes at kunne mærke Bebermyntelugten i $\frac{1}{2}$ Alens Afstand. Den foer derfor ud fra Flybebrædtet og angreb de flyvende Røvere. Disse trak sig snart sky tilbage, og Røveriet var fuldstændig standset i Løbet af 5 Minutter efter Bestænkningen.

Gavnlig Vink.

Langbenede Stader ere ikke heldige om Sommeren, og i det hele i den Tid, Bierne flyve meget, fordi de yde mindre Læ, mange Bier gaa derfor til Grunde ved at slaas til Jorden af Blæst. Om Vinteren er Forholdet imidlertid anderledes, fordi de lide mere af Fugtighed, jo nærmere de ere ved Jorden. Afstanden mellem Jorden og Stadets Bund bør derfor om Vinteren være mindst 12". Er den mindre, da kan man let rette denne Fejl ved at lægge Mursten under alle 4 Ben. Dette er dog mindre nødvendigt ved Højtstader, da Bierne der sidde højere inde i Bølgen end i de fleste Trugstader.

Læ. Lærer Rasmussen, Elde, har gjort os opmærksom paa, at Rørvægge, der dannes ved at binde Hør med galbaniseret Tæftetraad fast til 3 Vægter, afgive det billigste Læhegn, der kan frembringes uden at afvente Væksten af et levende Hegn. Sorg for at Staderne staa fast.

Sne. Sky for Indgangen, naar der er Sne paa Jorden, for at ikke Solens Straaler skal lokke Bierne ud.

Tørst mærkes derved, at Bierne blive urolige og flyve ud i foldt Vej. Hvis der da findes hvide Sukkertørn paa Stadets Bund, bør man vandfodre; men gjør det ikke, før det viser sig nødvendigt ved de nævnte Tegn.

Rø bør Bierne nu have lige indtil Marts eller April, hvis man ikke forinden mærker, at de mangle Vand eller Forraad.

Bog-Anmeldelse.

Gusmandsbladet begynder i Dag en ny Aargang. Den nu afsluttede 5te Aargang indeholder en værdifuld Samling af fortræffelige Artikler om det mindre Landbrug. Dette Blad har efter Haanden skabt sig en meget stor Læsekreds, særlig i den mindre bemidlede Landbosstand. Det synes vel mere og mere at udvikle sig til en Landbrugstidende, men har dog ogsaa lejlighedsvis indeholdt Artikler angaaende de mindre Erhvervsgrene, der staa i Forbindelse med Landbruget, ogjaa Biavlten. Vi anbefale dette Blad paa det bedste til vore Læsere (se omstaaende Kundgjørelse).

Brevkasse.

Delegerede. Med Hensyn til det i XXII S. 193 omtalte Valg er det nu oplyst, at det ikke er færdigt ved Generalforsamlingen i Efteraaret 1887, men ved Kredsmoder i Løbet af Sommeren. Man har ladet de mindre Kredse stemme paa 1 Delegeret og 1 Suppleant og derefter sammentalt Stemmerne. Ved sidste Centralmoder havde den saaledes valgte Delegerede Forfald, og Suppleanten mødte derfor i hans Sted. — Den her benyttede Fremgangsmaade er i Følge DBF.s Lovs § 3

neppe ulovlig; men den er uheldig og bør derfor kun benyttes i Rødstilsælde. Den regelrette og heldigste Maade er, at de Delegerede vælges ved Generalforsamlingen. Denne bestemmer selv, om Valget gjælder for 1, 2 eller 3 Aar.

De **Kredsformænd**, som ikke allerede have modtaget en Sendning af Love, Medlemskort og Smaaafskrifter, anmodes om at opgive Sekretæren hvor stort Antal de omtrent vente at faa Brug for.

Medlemskortene. I det venstre Hjørne foroven er Plads til at skrive 1 eller $\frac{1}{2}$ Stemme. Vi ville dog haabe, at der i de fleste Tilfælde maa blive 1 St. I det højre Hjørne forneden anbringer Kredsformanden sin Underskrift.

De **Goldere**, som bo i en Egn, hvor ingen Kredsformand eller Amtformand endnu findes, kunne til Sekretæren indsende Postkvittering. De ville da faa Medlemskort og Smaaafskrifter tilsendte.

Bogsamlingen. Kredsformændene anmodes om at tilbagegive de Bøger, som Kredsene have havt til Udlaan i et halvt Aar. Bøgerne sendes portofrit til Sekretæren, idet Kredsen bærer denne Udgift.

Kredsformændene. Da der i Marts-Numeret vil blive optaget som sædvanlig en Liste over DBF.s Kredse og disses Formænd og Sekretærer, anmodes Kredsformændene om inden 1. Marts at indsende Meddelelse om alle Forandringer eller Tilføjselser, som skulle foretages i den ældre Liste (se XXII S. 50).

Retteelse. I XXII S. 181, første Spalte, 3. L. staa „Kubebiavl“, læs „Kasjebiavl“.

Biavlermoder.

Ålborg Amts BF. afholder sin aarlige Generalforsamling d. 5. Januar 1889, Em. Kl. 10 præcis, paa Hotel „Danica“.

1) Regnskabets fremlægges; 2) Udkaft til nye Love for Foreningen forelægges, hvorfor dHr. Medlemmer bedes møde talrigt; 3) Valg af ny Bestyrelse; 4) Kl. 1 afholder den bekendte Biavler, Fotograf Vorbed fra Høstebro et Foredrag om Bienes Dvervintning og Fodring.

Tostrup Skole, 17. Decbr. 1888.

Karl Sterup.

Samme og Omegns BF. holder sin ordinære Generalforsamling paa Gjøstgivergaarden i Samme Søndagen d. 13. Januar Kl. 4.

P. Stougaard.

Kundgjørelser.

DBF.s Emblemer kunne faas til en Pris af 60 Ø. pr. Stk. hos Sekretæren. Til ordinære Medlemmer benyttes forfulvede, til Kredsbestyrelsesmedlemmer benyttes forgyldte. Prisen er ens.

Bigården,

Tidning för biskötare, utkommer under år 1889 den 15. i hvarje månad. Pris per år **En krona**. Erhållas å alla postanstalter. Utgitvare: **B. Michal**, Linköping. Pröfnummer på begäran gratis.

Hos **Erstev** i Kalundborg faas:

Stålhammars 2 store Vægtavler, Pris 5 Kr., til Oplysning om Høningbiens Naturhistorie. Beskrivelse medfølger.

Praktisk och theoretisk lärobok i Biskötsel af Hj. Stålhammar. 182 Sider st. 8vo. 129 Billeder. Pris 3 Kr. Faas i enhver Boglade.

Danske Bivenner,

som ønske at abonnere paa „Den norske Biavler-Forening“s Organ „Tidsskrift for Biskjtsel“, kunne nu erholde dette frit tilsendt hver Maaned ved paa nærmeste danske Postkontor at indbetale **2 Kr. pr. Aar.** Vil man derimod tillige blive Medlem af „Den norske Biavlerforening“, maa man indsende **3 Kr.** til Foreningens Forretningsfører i Kristiania, og erholdes da „Tidsskrift for Biskjtsel“ frit tilsendt direkte fra Ekspeditionen i Kristiania (Adr.: Hr. *Ivar S. Young*).

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningen for Sverrigs Biavlere, giver Anvisning til Biavl; Jordbrug, Havebrug m. m. Redaktør: H. J. Stålhammar i Gøteborg. Pris 2 Kr. aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

Bien,

Maanedssblad mest for Biavl, men tillige for Fjertræavl og det mindre Landbrug — kan bestilles paa ethvert Postkontor for 64 Ø. aarlig eller hos Udgiveren, *N. C. Andersen*, Nyborg, for 56 Ø.

Husmandsbladet,

Tidsskrift for Agerbrug og Kvæghold, Havebrug samt Landbrugets Biehverv, udgaar fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. i hver Maaned.

„Husmandsbladet“ koster 50 Øre Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Øre, og kan bestilles ved **Postvæsenet** fjerdingaarsvis.

„Husmandsbladet“ sendes frit for **2 Kr. hele Aaret**, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgiveren, *Fr. Dehlerich*, Nærum ved Holte.

Prøvenumre af forrige Aargang sendes frit.

Udkommet er:

Blomster-Kalender for Biavlere

af Hans Erølev. Pris 40 Ø.

Tilsendes frit mod Indsendelse af 40 Ø. i Fri-mærker til Erølev i Kalundborg. Paa 10 Eksp. det 11te frit.

Fører i Biavl

af **Hans Erølev** er nu udkommet og koster heftet 1 Kr. 60 Øre, indb. 1 Kr. 85 Øre.

Bogen indeholder en **fuldstændig** Anvisning til at drive Biavl og 89 oplysende Billeder.

Vokstavlemølle,

til Fremstilling af alle Slags Kunsttavler, fabrikeres af Undertegnede.

Et Apparat med 12 $\frac{1}{2}$ “ Valse til Vokstavler, lig dem, jeg tilfjendtes Sølvmedaille for i Sommer, koster 150 Kr. Maskiner til Drone-, Kveerb's og Delings-Tavler ere forholdsvis billigere.

Maskinerne ere helt af Staal og Jern, paa Udgraveringsmaskinen nær, og kunne repareres af mig.

Da jeg kun kan fabricere nogle faa Maskiner i Winterens Lob, ønskes Bestilling indsendt snarest. Halvdelen af Betalingen (75 Kr.) betales ved Bestillingen og Resten, naar Maskinen hentes eller afsendes.

Andthjør ved Odde, i November 1888.

N. Jacobsen.

Extrafin Tavletraad samt Kunsttavler

af 1ste Klassen rent Voks faas altid hos

Kr. Pedersen,
Tved, Svendborg.

En Cliché,

hvormed højstaaende Billeder kan trykkes paa Brev,

Regninger og Prislister, kan ~~erholdes~~ ved Genvendelse til Erølev i Kalundborg.

Tømrer Kristjan Pedersen i Tved ved Svendborg

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavls-Redskaber.

Illustreret Prisliste fulgte med Nr. 4.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldtomneste Cellerand faas hos Fotograf **Worbeck** i Holstebro til billige Priser.

Godt rent Voks tages i Bytte mod 35 Ø. pr. Ø. Forhandlere Rabat.

Udbyggede Tavler.

Nogle Stk. i Fodts Nummer ønskes af **S. Chr. Wittelsen,** Maglegaard pr. Wiksv.

Ønskes til Kjøbs.

Tidsskrift for Biavl 1875. Enten alene denne Aargang eller samlet med 1876.

Erølev, Kalundborg.

Til Salg: 2 Eksemplarer af „Tidsskrift for Biavl“ 5te Aarg. og 10 Eksp. af 8de Aarg. à 50 Øre hos Erølev i Kalundborg.

Honning til Salg.

130—150 Ø à 70 Ø. hos

Urmager **N. C. Rasmussen,** Grenaa.

Indhold af dette Nummer:

Anmeldelse af „Husmandsbladet“	19
Begyndelsen af Biavls-Udstillingen	11
Verdtigelse, en	10
Biaaret 1888	8
Biavls-Udstillingen	13
Biavlens Fremtid	9
Bipæl	18
Bugløg	8
Centralforening for Sverig	18
Centralmøderne, om	14
Ekko	17
Gaamlige Bintl	19
Honningbærvin	12
Honning i Flasker	18
Gruslykta, v., Major	5
Husmandsbladet	7
Laubans Udslynger	7
Lynghonning	6
Webbetelle fra Biavlsavere	16
Wgher i Stabli og Welter-Sjærninge	17
Neighbour's Udslynger	6
Hvært	19
Stabernes Farve	18
Udslynger	5
Wanbreforsamling i Løbsborg	17

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Rundgjærelser optages for 20 Øre pr. Bette-Binne 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Biavlslærere.

Medens Udsendelse af Biavlslærere nu er et af DBF's vigtigste Midler til Virksomhed for sit Formaal, er det dog kun faa Aar siden, at dette Middel først bragtes i Anvendelse her i Landet. Allerede i Foreningens første 10 Leveaar kjendte man vistnok til, at enkelte dygtige og begavede Biavlere holdt Møder i deres Egn, saavel med theoretisk som med praktisk Undervisning. Følgen heraf blev da, at kun i saadanne Egne stred Biavlen stærkt fremad. Det første Skridt til at udsende egentlige Biavlslærere, som skulde berejse ikke alene deres egen, men ogsaa fremmede Egne for at holde Møder, foretoges d. 22. Sept. 1877 ved et Centralmøde i Kolding, idet DBF. bevilgede et Beløb til saadanne Læreres Udsendelse i 1878. Dette Forsøg mislykkedes dog fuldstændig, thi efter Rundgjørelsen herom i nærværende Blad meldte sig 2 Biavlslærere, men ingen Kred, der ønskede Undervisning af en saadan. En Hovedgrund hertil var Foreningens mangelfulde Organisation, der kun meget langsomt arbejdede sig fremad. Foreningens daværende Præsident, Trafikchef F. Møller i Aarhus, virkede paa denne Tid med stor personlig Opofrelse for Biavlens Fremme, idet han holdt mange Møder, paa hvilke han gav fortrinlig Vejledning. Men en enkelt Mand's frivillige Møder kunde paa ingen Maade tilfredsstille den store Trang. Først i 1883

foregik en nogenlunde omfattende Udsendelse af Biavlslærere, idet man ikke afventede Kredens Forlangende om saadanne, men uden videre udsendte dem til saadanne Egne, der laa nogenlunde bekendt for de Mænd, som havde tilbudt sig til denne Gjerning. Disse Møder holdtes kun i disse, temmelig indskrænkede Egne, om end Mødernes Antal var ret bethdeligt. Dette Forsøg maa dog kaldes vellykket, da det klart viste, at dette kunde blive et af Foreningens bedste Virkemidler, og den daværende Bestyrelse fortjener Anerkjendelse herfor. Desværre havde man ikke straks Øjet rigtig aabent for denne Erfaring. I de to følgende Aar indstillede man fuldstændig hele denne Virksomhed, uagtet den uden Tvivl kunde have været fortsat, hvis man havde undladt at holde Udstilling i Kjøbenhavn 1884. Først under den nærværende Bestyrelse begyndte Biavlslærer-Virksomheden atter at udvikle sig jævnt fremadskridende saaledes, at man stadig førte sig de indbundne Erfaringer til Nytte. De saaledes afholdte Møders Antal var i 1886 c. 25, i 1887 c. 50 og i 1888 c. 100.

Vi skulle fremdrage nogle af de Erfaringer, som herved ere indbundne:

1. Foreningens Organisation fremmes i høj Grad ved Biavlslærernes Udsendelse. Nye Kredse dannes, og nyt Liv fremkaldes i gamle henslygnende Kredse. Dette beror dog for en Del paa, at de udsendte Lærere have den rette Erkjendelse

af, at kun ved at skaffe DBF. fast Fod i en Egn, er det muligt at opnaa blivende Udbytte af Møderne. De fleste af de udførende Biavlslærere have heldigvis opfattet Sagen saaledes.

2. I bifattige Egne ere Møderne næsten uden Udbytte. Har Egnen derimod mange Bier, da kan der udrettes meget ved Møderne uden Hensyn til, om Egnen er langt tilbage eller længere fremme i Biavl.

3. Medbragte Redskaber, Bibøger og Biavlsskrifter forhøje meget Interessesen for Møderne. Bestyrelsen har derfor besluttet i dette Foraar at anskaffe 3 Modelstader til Brug for Biavlslærere paa deres Rejser.

4. Mødernes Omkostninger rette sig i meget høj Grad efter Rejserutens heldige Ordning. Jo flere Møder, der afholdes paa samme Egn, des billigere blive de. Det har derfor stor Betydning, at en Plan er lagt for Biavlslærerens Rejse og Afgifter trufne om Mødetid og Mødested med Biavlere paa vedkommende Steder.

5. Den bedste Ordning af denne Virksomhed fremkommer ved Samarbejde mellem Kredse og Hovedbestyrelsen. Her er derfor et af de mange Punkter, der vise Fordelene ved en god Kredsordning. Vi kunne da ogsaa anføre mange Eksempler paa, at Kredse ere dannede alene med det Formaal at søge en Biavlslærer hos DBF.'s Bestyrelse; men den saaledes dannede Kreds har siden fortsat sin Virken paa mange andre Maader til Gavn for Biavlen.

Den sidstforløbne Sommer har jo været meget uheldig for Biavlerne; men vi søle os overbeviste om, at, saa snart et godt Bjaar paantj viser sig her, skal det nok kendes paa Udbyttet, at Biavlerne ere skredne rask fremad i Rundskab paa dette Omraade.

I en lang Aarrække har DBF. aarlig holdt en stor Biavl-Udstilling afvekslende i Landets forskellige Egne. Disse Udstillinger kostede som oftest meget betydelige Summer uden paa Grund af deres Hyppighed paa nogen Maade at kunne yde Biavlen en tilsparende Gavn. Udstillingers store Betydning maa vel anerkendes, men naar de gjentages med alt for korte Mellemrum, da fløves Interessesen for dem, og deres Værd

bliver derved mindre. Dette Forhold er derfor forandret i DBF. De store Udstillinger afholdes nu sjældnere. Derimod søger Foreningen med steds store Kraft at virke gennem Biavlslærere, og endvidere forfattes og udvides steds mere saavel „Tidskrift for Biavl“ som Foreningens „Smaaskrifter“.

I det vi lykønske DBF. til denne forandrede Virkemaade, udtale vi en oprigtig Tak til de mange Biavlslærere, der i 1888 have arbejdet for Foreningen. Tidens Hjul drejer sig hastig, snart vil den Tid atter være for Haanden, da Foreningen paantj har Brug for deres Hjælp. Vi nære det Haab, at det steds maa være let for Bestyrelsen at finde dygtige og paalidelige Mænd til denne ansvarfulde Gjærning.

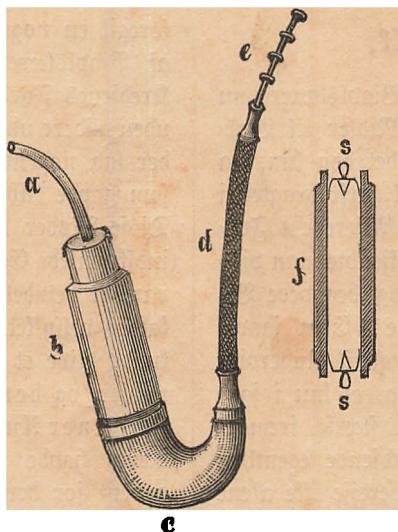

Fig. 4. Grønnings Pipibe. Til Højre ses et Gjenemsnit af Hovedet f.

Grønnings Pipibe.

I Anledning af Hr. Youngs lidet rosende Dmtale af Pipiber i Allmindelighed have vi modtaget flere Forespørgsler om saadanne. Vi besvare disse under et ved

1. At udtale som vor Anstuelse, at Pipiben særlig for Nøgere er et særdeles bekvemt Redskab til at tæmme Bier med, og at vi ikke tro, at Tobaksrøgen skader Bierne, naar den anvendes med Fornuft. Her ved forstaa vi, at der anvendes saa lidt Røg

som muligt til Djemedets Opnaaelse, og at man vogter sig for at blæse saa stærkt, at altfor varm Røg eller endog Gnistere fare hen over Bierne. Dette vil nemlig baaade skade og opirre Bierne i Stedet for at tæmme dem.

2. Ved at hidsætte en Beskrivelse af den bekvemeste Pipibe, vi kjende. Vi anvende den selv i vort Bieri lige saa meget som vi anvende Røgpusteren.

Grønnings Pipibe (se Fig. 4) udmærker sig særlig derved, at Hovedet b (som er af Træ fodret med Blit) kan passere i Svampedaasen c, naar man vender op og ned paa det. I Hovedet passer stramt 2 aldeles ens Blitfydere s, som dog have Abninger for Luftens Gjennemgang. Tuden a er temmelig lige og kan passere paa begge Hovedets Ender. Slangen d er meget bøjelig. Spidsen e kan anvendes

des ret eller højet efter Behag; men vi gjøre opmærksom paa, at en ret Spids ikke faa let bliver uren som en højet. Efter visse indledende Bemærkninger gibe vi Ordet til Opfinderen selv:

Brugsanvisning (af C. F. Grønning). Røgtuden og den ene Blikkyder tages af, Hovedet stoppes med Tobak og tændes som en almindelig Pipe, Styderen sættes i, Hovedet vendes om, med Ilden nedad, Røgtuden paasættes og ved at blæse fra sig med smaa Pust holdes Piben let tændt, og der fremkommer en meget stærk og kold Røg.

Kärmere Begrundelse for min Pibes Fremkomst og dens Fortrin frem for andre kjendte Konstruktioner:

Allerede i Mæret 1879—80 fandt jeg, at de den Gang benyttede Pibiber havde væsentlige Mangler. Især fordi det paa en større Bistand kan være generende at skulle røge Tobak næsten en hel Dag i Træk og mere under de større Behandlinger. Desuden blæste man baade Ild og Afte ud af Tuden paa Bierne, og derved irriterede man dem endnu mere. Dette gav mig da Tanken, om der ikke kunde findes en Maade at frembringe Røg efter Onske uden at skulle behøve at drage Røg op i Munden for at holde Piben tændt; men det væsentligste Gode er dog, at Røgen, der kommer frem ved dette Princip, er kold, og har man Brug for megen, da kan denne ogsaa fremkomme, blot der pustes lidt haardere til. Allerede den Gang vidste jeg, at der gaves Røgpustere; men disse har jeg altid anset som upraktiske, fordi Haanden skal bruges, naar der skal gives Røg i et givet Øjeblik, hvor jeg netop har Brug for begge mine Hænder ved at operere med Tablerne, at børste Bierne af, naar der skal udslynges, og desl., da skal jeg have fat paa Røgpusteren, som da maaste er gaaet ud. Nej, min Pipe beholder jeg i Munden hele Tiden under Behandlingen, og jeg har nemt ved at give passende Røg netop, hvor det behøves, uden at behøve at tage Hænderne til Hjælp, og det er af stor Betydning. Er man Røger, da undlades det at vende Hovedet, naar Piben er tændt. Styderen maa dog sættes i, for at ikke Afte og Ild skal blæses ud paa Bierne; men Opgaven er dog først løst tilfredsstillende, naar Hovedet er vendt om,

og Piben er tændt, Ilden altsaa under Tobakken. Saa længe Røg altsaa betragtes som det bedste Middel til at tæmme Bierne med (og tilføjes skal det: lidt og især ikke varm Røg i passende Tid er nok, meget skader) har jeg mange og rosende Udtalelser om, at min Pipe er den mest praktiske, der er kjendt, saavel for Røgere som for Ikke-Røgere.

I 1880 havde jeg den med til Udstillingen i Kjøbenhavn, men ved Forgjæmelse blev den liggende nedpakket i Kassen tilligemed andet. I Aarhus 1881 fik jeg Præmie (15 Kr.) og en meget anerkjendende Omtale for den. Siden den Tid har jeg i Norge, Sverige og her i Danmark solgt c. 1000 Stk., hvilket turde være den bedste anbefaling for den.

Foreningens Medaille.

Af Proprietær F. W. Lund, Annisjegaard.

Fig. 5. DBF.'s Medaille.

Ødet jeg takker Dem forbindtlig for Meddelelsen betræffende Biavlereforedrag, maatte jeg maaste tillade mig en lille Bemærkning i Anledning af Biavlereforeningens Medaille og de i den Anledning faldne Udtalelser i "L. f. B." for d. 1. November, hvilken lille Bemærkning, jeg tillader mig at adressere til Dem som Bladets Redacteur.

Det siges jo, at den Gemme, som Medailen er gjort efter, er fra den romerske Kejsertid. Under denne kunde det vel i Kristenforfølgernes Tid ofte være ensbetydende med den visse Død at besidde eller bethjende sig kristelige Tegn eller Udførelser. Man tyede derfor til for Uindvielse uforstaaelige Symboler, og som et saadant forekommer det mig, at man maa betragte den paa Medailen fremstillede Løve med dertil føjede Pi og Stjerne. Som anført fortælles i Dommernes Bog 14. Kapitel, at Samsom dræbte en Løve, og at han saa Dage efter i dens Nadsel fandt Honning. Dette er maaste ikke saa uforklarligt, som det lyder; thi under en glødende Sol vil formodentlig et slikt Nadsel hurtigt kunne tørres hen, hvorved en Hulhed kunde opstaa, passende til Volig for en Bisværn.

Kan man ikke tænke sig, at Gemmen har tjent til at gjengive denne Løve, Bibe-lens Løve, og da ikke alene Samsoms, men da ogsaa den, som denne var Forbilledet af,

Juda Løve (Joh. Ab. 5. 5.: De Løven vandt, som er af Juda Slægt, Davids Rod). Som Samsons Løve først maatte dø søvend listig Møring kunde udgaa fra den, saaledes burde det ogsaa Juda Løve, Kristus, at dø, for at det listige Paaskebudsstab kunde lyde.

Herefter er det altsaa Juda Løve, man har for sig, ligesom ogsaa Samsons, thi ved Bien antydes, at Bier tage Volig i denne. Man kan kalde dette en naiv Fremstillingsmaade; men hvorledes skulde denne være anderledes uden at blive uskøn, hvorledes skulde Honning og et Løveaafsel i det hele kunne fremstilles.

Det ligger nær i Stjernen, der straalere over Løven, at se Bethlehemsstjernen.

Naar nu paa en anden lignende Gemme denne Stjerne er afløst af 7 Stjerner omgivet af græste Bogstaver, maatte vel meget komme an paa, hvad disse græste Bogstaver muligt maatte kunde antyde. 7 Stjerner kunde betegne de 7 Menigheder, de 7 Aander, som Joh. Ab. omtaler. At der paa samme Gemmes ene Side findes en formentlig ubetinget hedenskt Fremstilling, forhindrer vel egentlig ikke, at der paa den anden Side kunde findes en kristelig. Gemmens Ejermand kan jo, blot for at nævne et Eksempel, have været en omdendt Hedning eller en frafalden Kristen, og i Overensstemmelse med hans forandrede religiøse Standpunkter kunde Billeberne jo være dannede. Men er det desuden hævet over enhver Tvivl, at den kvindelige Figur, som ses paa Gemmen, er en Mitra. Kan det ikke være en Astarthe? Den første var Bersernes, den sidste var Rhøncienens og andre omboende Folkeslags Venus, saa vidt jeg véd, og under Navnet Astaroth var sidste bekendt og dyrket af Hebræerne (Samuel 7, 4) som en Fællesguddom med Filisterne. Ved sine Forbindelser med Filisternes Døtre boledede Samson med Astaroth, og var det da ogsaa herved, at hans Kraft tilsidst blev brudt. Filisterinden Dalila overløste ham. Tyren anvendes ofte som Betegnelse for Kraften, naar Gemmen altsaa fremviser en Tyr, der dræbes af en Guddom, kunde dette jo have Betydning til Samson, der falder for Astaroth. I Modsætning til dette Fald, som Følge af ugudeligt Frafald fra Herren, straalere de 7 Menigheder eller Aander som Stjerner paa Himlen og tjene Herren og staa for hans Ansigt Dag og Nat (Joh. Ab. 7, 15), hvilket antydes ved, at Sol og Maane ere afbildede paa Gemmen sammen med det Nysnævnte.

Hvis denne min herved fremsatte Formodning skulde kunne holde Stik, hvilket jeg slet ikke tør paasta, især ikke overfor Autoriteter, forekommer det mig, at Foreningens

Medaille vilde have en smuk og betydningsfuld kristelig Symbolik, som i alt Fald er nærmere hentet, end den, som søges i en Fremstilling af Solen (Løven), som oplugger Maanen (Bien), Dagen afløser Natten. Det forekommer mig ogsaa noget uthdeligt, at Samsom (Solmanden) dræber Solen, altsaa paa en Maade begaar Selvmord, for at skaffe mere køligt Klima til Bierne. Forøvrigt skal jeg kun bemærke, at næppe altid enhver bilignende Figur kan udtydes som Bi. Forskjellige mytologiske Forestillinger have været knyttede baade til Fluen og Gedehamlen, hvorved Forveksling let kunde opstaa. I det foreliggende Tilfælde kan der dog næppe være Tale om noget saadant.

Trækkets Forøgelse.

Foredrag, holdt ved Biavlermødet i Kjøbenhavn under Udstillingen 1888 af Frank Wendt.

Hville Midler har man til at forstærke Bierne et forøget Træk om Sommeren?

Biavlen, der var kjendt i Oldtiden, hører under Landbruget, og Bierne til vore Husdyr; dette er ogsaa erkjendt af Regeringen ved Udstedelsen af Husdyrløven. Biavlen regnes vel til de smaa Gjæringer og Bierne til de smaa Dyr, men de have fuldt vel deres Berettigelse i Livets og Naturens Husboldning — det lille Hjul driver ofte det store, og gaar det itu, staar stundom hele Maskineriet stille. Biavlen er af ikke saa ringe Betydning; naar den drives rationel, indvindes derved Summer, der tilsammenlagte saa Betydning i statsøkonomisk Henseende, idet den skaffer Smaaakaarmanden en Biindtægt, der hjælper til at forbedre hans og Familiens Kaar. Han bliver lært af Bien til at være flittig, han søger i sin Fritid sit Hjem, bliver ædruelig og i det hele taget en bedre Statsborger.

Bierne have foruden, at de give et materielt Udbytte, en anden ikke uvigtig Betydning, de hjælpe nemlig til Befrugtningen af vore Kulturplanter. Den Mængde Smaadyr, der farer fra den ene Plante til den anden, besøge paa en Dag Tusinder af Planter. Havde vi ikke Bier og andre nyttige Insekter, der virke paa samme Maade, vilde vi ikke have saa mange Fjeld.

Tidligere var Biavlen, rigtig nok i Ruher, mere almindelig end nu, man saa da ved de fleste Bøndergaardere flere Stader, og den gav da efter Datidens Fordringer en ret god Indtægt og Brug i Husboldningen, Mjød var en almindelig Drik, forinden Brændevin og stærk Æl blev kjendt. Efterhaanden som Agerbruget gik frem, Korn-

priserne bleve højere, agtede man ikke læn- gere de smaa Indtægter, der kostede megen Umage, og Biadlen aftog; men vil man have en god Indtægt af Bierne, maa disse ogsaa passes ligesom andre Husdyr med Omhu og Pleje.

Det gaar med Bierne som med Kvæget, den Gang, da Kløveren var ny og fjer af Jorden, denne mindre vel dyrket, fyldt med naturlige Græsarter og forskjellige Ukrudtsplanter, den Gang, da Kørerne stode i Græs indtil Knæet, var Sommeren den bedste Ernæringstid for Kvæget, hvorimod man fulkstødede det om Vinteren. Det var i Nov- bristens Periode, den Gang, da man beteg- nede Kølholdet som et nødvendigt Onde for at staffe Gødning til Markerne. Nu, da man efter Haanden er kommet ind paa et intensift Agerbrug, gjør man sig mere Umage for at befri Markerne for Ukrudtsplanter, hvorimod man endnu ikke ret er kommet til Erkjendelse om Nyttens af en tæt Besaaing af Kløver- og Græsmarkerne, til Del af Beparelseshensyn. ved Indkjøb af tilstrække- ligt og godt Frø.

Ved at Markerne blive rensede for Ukrudtsplanter, hvoraf flere som Algertaalen, Djetunge, Slangehoved og flere af de ru- bladede Planter o. a., er ogsaa Trækket for Bierne yderligere reduceret, ligesom man paa den anden Side har erkjendt Nyttens af, ligesom hos Kvæget, at staffe Bierne rigeligt Vinterfoder. Spørgsmaalet bliver derfor, hvilke Midler har man for at for- staffe Bierne et forsøgt Træk?

Svaret bliver kort og godt: saa og plant. Men det er jo lettere sagt end gjort. Det gjælder jo især om at tilvejebringe et tid- ligt og et sildigt Flor af Planterne; thi om Sommeren, naar Frugttræer og Frugtbuste staa i Blomst, vel ogsaa Kløver og lignende Planter, skorter det sjældnere for Bierne at saa tilstrækkelig Mæring.

For dem, som have større Arealer til Raadighed, er det lettere end for dem, som kun ere i Besiddelse af en mindre Jordlod, eller for dem, som kun have en mindre Have.

(Sluttet).

Bugløb.

Af D. R. Pierce i Amer. Bee-Journal.
(Sluttet).

Overbintrings-Forsøg. For endnu klarere at bevise det fejlagtige i den herskende Mening, at upassende Føde er Hovedgrunden til Dødeligheden hos Bier om Vinteren, stal jeg meddele nogle Kjendsgjerninger, som ere komne frem under mine Studier heraf:

Tage vi 10 Familier af almindelig Styrke

baade med Hensyn til Bier og til Honning og lade disse blive paa Sommerpladsen, be- styttede paa den Maade mod Vejret, som Biadleren maatte anse for bedst, dog saa- ledes, at Bierne kunne undersøges fra oven med saa ringe Forstyrrelse som mulig. — Undersøge vi nu disse Familier, f. Ek. d. 1. Decbr., ville vi, hvis Vejret er koldt, finde, at Bierne ere samlede i en Klynge i Stadets Midte fortil med den øverste Del af den levende Klynge fra 3—5 " under Yngelrummets Tablebærere. Afstanden vil være lidt forskjellig efter Kammernes Dybde og Forraadets Fordeling. Vedbliver Vejret at være koldt, da vil Klyngen bevæge sig opad, og den Tid kommer, da de øverste Bier begynde sig tæt under Tablebæreren og Vintertæppet. — Sæt, at de 10 Familier iagttages nøje og at d. 1. Januar ere Bierne i de 4 Familier naaede helt op paa Table- bæreren. Denne Tid, December—Januar, ville vi kalde a. Den 1. Febr. ere 2 Fa- milier til i samme Stilling. Denne Tid kalde vi b. Den 15. Februar 2 til, Tiden kaldes c; og de sidste 2 d. 1. Marts, Tiden kaldes d.

Hvad jeg nu vil henlede Opmærksom- heden paa er, at i det første Tidrum a vil der ikke være nogen Fare for, at nogen af de 10 Familier skulle blive angrebne af Sygdommen. Hvis denne indtræder i Tid- rummet b, da vil det være hos de 4 først nævnte Familier; i Tidrummet c kun hos de 6 Familier og i Tidrummet d kun hos de 8 Familier. Hvis der efter 1. Marts indtræffer koldt Vejr, og Staderne ere mindre godt beskyttede, ville alle de 10 Familier være udsatte for at blive angrebne; men Udsigten til at holde sig fri er bedst for de Bier, der sidst naaede Tablebæreren og daar- ligt for de første.

Spørgsmaalet fremstiller sig nu: Hvad har Biernes Plads at gjøre med Sygdom- men, hvis denne hidrører fra daarligt Foder? Hvis Honningen i den øvre Del er usikkert, hvorfor da ikke ogsaa den nedenunder?

Men lad os foretage en anden Prøve: Tag en god stærk Familie, det er ligegyldigt, hvor meget Forraad den har, og sæt over Tablebærerne et Overrum uden Tag og Bund. For at det ikke stal kunne rokkes af Blæsten, kunne et Par Klamper slaas paa Siderne. Læg nu et Stykke Dielærred over Tablebærerne og ovenpaa dette et tykt Tæppe. Dæk derpaa hele Overrummet med et Tag. Saa snart nu de sammenklynge de Bier naa Tablebærerne, tag da 6 Delinger med forseglet Honning. Stær Gjennem- gange i Siderne, borttag Tæpperne og læg Delingerne med Fladen nedad ligeover Bi- klyngen. Paa derpaa igjen godt med Tæp-

perne, og forstyr ikke Bierne før ved den Tid, da de kunne antages at have fortæret det meste af Honningen i Delingerne. Da giver man dem en ny Forhyning og saaledes fremdeles hver Gang, de nærme sig til Tæpperne.

Udfaldet af dette Forsøg vil blive, at den behandlede Familie vil være i Live og sund den 1. April, lige meget om der var Pollen i Honningen eller ej; lige meget hvad Art Honning, man har benyttet, naar den blot er forseglet, om den er fra Hvidkløver eller fra Boghvede, om den er samlet om Sommeren eller om Efteraaret — det gjør ingen Forskiel med Hensyn til Forsøgets Udfald. Dvibler nogen herom, saa prøv det kun.

Hvad beviser Forsøgene? Disse Forsøg saavel som andre, jeg her ikke har omtalt, bevise for mig, at Jødens Bekaffenhed har sjælden eller aldrig noget at gjøre med den saakaldte Bi-Diarrhoe. Handlende efter denne Regel har jeg været i Stand til at indvintre mine Bier saaledes, at jeg intet Tab har haft i de sidste 5 Vintre, og jeg er overbevist om, at de ligeledes ville komme godt gennem denne Vinter.

Hvis Læseren ønsker at vide, hvilket Navn jeg vilde give Sygdommen, da vil jeg svare, at jeg ikke har tilstrækkelige Forudsætninger til sikkert at afgjøre dens Natur og derved bestemme dens rette Navn; men dersom han vil se bort fra alle gamle Meninger om Ventilation, Opfugning, Dvaletilstand, Fortæring af Pollen o. s. v., lægge nøje Mærke til sine Bier og læse et godt Værk om Katarrh — da tror jeg, at vi kunne blive enige om at kalde Sygdommen *Larm-Katarrh*.

Hvorledes undgaas Vintertab? Hovedsagen er dog at kjende Midler til at hindre disse Tab, og disse ere følgende:

1. Vær aldrig knap med det Forraad, du giver dine Bier ved Indvintningen.
2. Hold dine Stader saaledes beskyttede, at den Varme, som frembringes af Bierne, holdes tilbage saa længe som muligt inde i Stedet.

Jeg har ingen Tro til de Overvintnings-Maader, der antages at kunne undvære Be-

stytelse af Staderne, ikke en Gang i Kjældere. Den første Beføstning er vel ikke saa ringe, men den betaler sig i Længden.

Om Konstruktionen og Brugen af min nye Magasinbiramkub.

Af Korpsslæge E Dahm, Kristianssand.

Opfindelsen af den bevægelige Ramme for vel en Menneftaalder siden var uægtelig et banebrydende Fremstridt i den moderne Viabl. Saa længe man imidlertid endnu holdt sig til Højstadeformen, hvor man, for at komme til en af de forreste Rammer, først maa udtage alle de bagen for værende Rammer, lagdes der i høj Grad Beslag paa Bistøtterens Dygtighed og Taalmodighed.

Trugstadet, som uden videre tillader at løfte hver enkelt Ramme op uden at røre synderlig ved de øvrige, repræsenterer saaledes et mægtigt Skridt fremad paa Forentlingens Bane.

Vor Tids rastløse Anstrængelser i denne Retning er det endelig lykkedes ved de forskjellige Arbejder med Bierne saa godt som ganske at undgaa at behandle de enkelte Rammer og i Stedet derfor at manøvrere med en hel Kasse af Rammer eller Sections paa en Gang.

Dette er mulig gjort ved i Kubekonstruktionen at gjenoptage Magasintubeprincippet. Som det af efterfølgende Udvikling vil ses, frembyder det en Frihed og Lethed i Behandlingen af Bierne, som intet andet. For efter dette Princip at konstruere en Kubeform, som tilfulde ndnytter Nutidens Kjendskab til Biernes Naturhistorie, kræves for det første, at Statterummet henlægges fra Bagsiden af Ynglerummet til umiddelbart over samme, dernæst at saavel Ynglerummet som Statterummet ved et horisontalt Snit deles i tvende Underafdelinger. Jeg skal forsøge nærmere at udvikle dette og til den Ende begynde med:

Skatterummet. Det er en gammel, vel kjendt Erfaring, at Bierne meget nødig gaa op og arbejde i en Stattekasse med høje Rammer. Grunden hertil er den, at Bierne

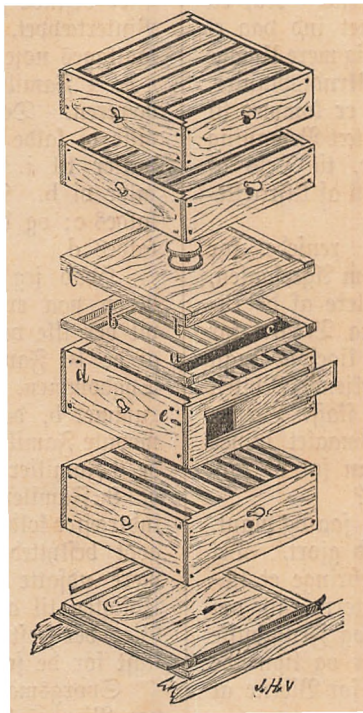

Fig. 6. Dahm's Magasinstab
1/20 Størrelse.

i et saadant højt Rum vanskelig ville kunne tilvejebringe den høje Temperatur, som er nødvendig, for at de kunne udfolde deres fulde Arbejdsvirksomhed.

Følgelig maa Kammerne i en Skattekasse være lave.

Det er endvidere en vel kendt Sag, at naar man i en Kamfube sætter en tom eller med Boks mellemvægge forsynet Kamme ind imellem de allerede udbyggede, faar man denne langt hurtigere færdigbygget, end om man simpelt hen sætter den bag de gamle Rager. Bierne kunne nemlig ikke fordrage et tomt Rum mellem de udbyggede Kammer og anstrenge sig derfor til det yderste for snarest muligt at faa et saadant udbygget. For nu at drage sig denne Erfaring til Nytte, er det nødvendigt, at Skatterummet ved et horisontalt Snit deles i tvende Underafdelinger, for at man, saa snart den først paaafatte Skattekasse er vel halvfylt med Honning, kan løfte denne op og indsætte en lignende tom Skattekasse mellem den første og Yngelrummet. Som tidligere paa-peget driver man ved denne Fremgangsmaade Bieerne til forceret Arbejde.

Naar nu den øverste Kasse er fyldt med Honning, tager man den af, ryfter Bieerne af, slynger Honningen ud og sætter saa den tomme Kasse ind mellem den tilbageværende Skattekasse og Yngelrummet.

Har man imidlertid ikke Tid til at udslynge Honningen, men er i Besiddelse af Reserverstattekasser, kan man, efter som det behøves stadig sætte tomme Skattekasser ind under de fyldte, der uden anden Ulejlighed end den, som deres Længde medfører, kunne blive staaende paa Kuben, indtil man faar Tid til Udslyngningen.

Skattekasernes Størrelse beror selvfølgelig paa Kammerens Dimensioner og deres Antal. Efter mange Overvejelser og Forsøg er jeg bleven staaende ved 34×10 cm. udbvendigt Maal som den hensigtsmæssigste Størrelse, og jeg tillader mig herved at foreslaa denne Størrelse som Normalmaal for Kammerne i Skattekaserne. Tvende

saadanne Kammer, satte ved Siden af hinanden, udfylde en af de gamle Normalrammer. Kammerens Over- og Underlister har jeg givet en Bredde af 4—6 cm., medens de lave Sidelister ere 5 cm. brede, som almindelige Sektions. Over- og Underlisterne ere gjorte 4 mm. smalle end Sidestykkerne, der, naar Kammerne ere opstillede i Skattekasen, staa klods ved Siden af hverandre for at Afstanden mellem Over- og Underlisterne skal blive 4 mm. eller den Afstand, som er nødvendig for at forbyde Dronningen Udgang til Skattekasernes Kammer.

Ved at give Skatterammerne den dobbelte Bredde af de sædvanlige Yngelrammer, opnaar jeg paa en letvindt Maade de samme Fordele, som Koerbs tilfigter ved sine ensidige Ragerceller, da Honningcellerne paa hver Side af Mellembæggen i disse brede

Kammer vil faa netop samme Dybde, som hans ensidige Celler i Normalrammen. I Skatterammerne agter jeg ogsaa forsøgsvis at anvende Droneboks mellemvægge, hvorved opnaas Besparelse af Boks ved Udbygningen, ligesom Udslyngningen af disse store og dybe Celler utvivlsomt vil blive langt lettere, noget, som turde vise sig af stor Betydning, navnlig for Længdehonnings Vedkom-

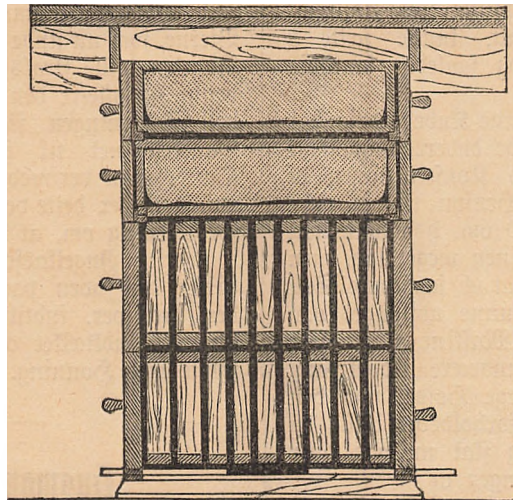

Fig. 7. Dahm's Magasin i $\frac{1}{10}$ Størrelse (Gjennemsnit).

mende. Jeg nærer for Resten ogsaa et svagt Haab om, at det muligvis kunde lykkes simpelt hen at ryfte Honningen ud af disse Kammer.

Som det af Tegningen (Fig. 6) vil ses, ere Kammerne i Skattekasen opstillede retvinklede paa Yngelrummets Kammer. Af Tværnittegningen (Fig. 7) vil det ses, at Kammerne i Skattekaserne ikke som sædvanlig ere op-hængte, men som almindelige Sektions ere opstillede paa tvende 0,5 cm. høje Lister, hvorfor jeg ogsaa kalder disse Kammer for Udslyngningssektioner.

Hvad Udslyngningen af disse Sektions angaar, vil det ses, at de frembyde adskillige Fordele fremfor de almindelige Normalrammer.

1) Ved efter Heddens Princip at for-syne Skattekaserne med tvende almindelige Træstruer og dermed presse Kammerens

Sidestykker fast til hverandre, vil man, ved under Udbygningen af Ragerne at vende op og ned paa Kassen, sikre sig fuldstændig Udbygning ogsaa af Ragerens Underside. Herved og ved at Rammerne ere saa lave og brede, opnaar man en betydelig større Styrke af Ragerne, og vil ganske kunne undvære den besværlige og kjedsommelige Anvendelse af Staaltraad, som er nødvendig i Normalrammen.

2) Har man de sædvanlige smaa Udflængningsmaskiner, vil man ved at opstille Udflængningssektions, to ved Siden af hinanden lodret, kunne udflænge 4 saadanne paa en Gang. Chesshire har imidlertid i sit bekendte Værk udspørlig paavist, at i en rigtig hensigtsmæssig Udflængningsmaskine maa Ragerne have en Afstand af 6" fra Aksen. Har man nu saadanne mere fuldkomne Udflængningsmaskiner, som jeg fremviste ved Udstillingen i Kristianssand i Sommer, vil man ved at opstille disse Udflængningssektions horisontalt, kunne sætte 5 oven paa hverandre og saaledes samtidig udflænge 10 Sektions.

3) Da man ved denne Kube aldrig har Brug for at udflænge de dybere Rammer i Ingelrummet, kan ved Konstruktionen af Flængemaskinen tages Hensyn til, at man kun har at udflænge 10 cm. høje Rammer, og saaledes gjøre Maskinen meget lav, men af saa stor Diameter, at 4 saadanne Sektions opstillede i $\square$ kunne udflænges paa en Gang. En saadan Maskine af saa stor Diameter vil kunne undvære Udveksling, derved og ved den ringe Højde, som den behøver, vil den blive forholdsvis billig og dog meget kraftig. Jeg skal nu gaa over til at beskrive Indretningen af

Ingelrummet. Som det af Tegningen¹⁾ fremgaar dannes Ingelrummet af tvende firkantede Kasser d og D, hver forsynede med 9 Halvrammer. Samtlige Kasser ses paa Tegningen fra Bagsiden, for at Vindeuer og Slugger kunne komme til Syn.

Ved Delingen af Ingelrummet i tvende Underafdelinger opnaas flere væsentlige Fordel:

1) Ingelrummets Størrelse kan, efterjorn det tiltrænges, med Lethed uden at røre ved en Ramme forøges eller formindskes.

2) Man kan med stor Lethed faa udbygget Stattefaskernes Rammer.

¹⁾ Efter at jeg havde ladet Tegningen gjøre færdig, forøgede jeg Ingelrummets Rammer fra 30×15 cm. til 32×15 cm., hvorved opnaas, at Kuben udvendig bliver 39×39 cm. i Stedet for som paa Tegningen 37×39 cm. En Følge heraf er, at Stattefasken, som gjøres af 1,5 cm. tykt Træ, faar Plads til 7 i Stedet for som paa Tegningen 6 Udflængningssektions. E. D.

3) Ved som Tværnitstegningen viser, at have et Mellemrum af 0,6 cm. mellem Rammerne i øverste og underste Ingelkasse, opnaar man en sikrere Overvintring, da dette Mellemrum midt inde i Ingelrummet giver Bierne Anledning til selv i den strængeste Kulde at kunne spadserer over fra den ene Ramme til den anden.

Det synes at være en Kjendsgjærning, at det strider mod Bienes Natur at have Honning aflejret under Ingelen. Naar Ingelrummet er fuldt udbygget, og der har været godt Træl i nogen Tid, vil i Almindelighed den øverste Kasse af Ingelrummet være helt eller delvis fyldt med Honning og altsaa for saa vidt usiftet for Dronningens Eggeægning. Ønsker man nu at udvide Ingelrummet, gjøres dette simpelt hen ved at løfte den øverste Ingelkasse d af og sætte den under Ingelkassen D. Samtidig sætter man en Stattefask med udbyggede Rammer over Ingelrummet. Bierne, som nu finde Honning aflejret under Ingelen, ville straks give sig til at borttage denne og aflejre den i Stattefasken, hvorved Dronningen skaffes rigelig Plads i Ingelrummet til forøget Eggeægning. Ønsker man derimod at formindste Ingelrummet, sker dette ved, at man efter at have forbisøgt sig om, at Dronningen ikke findes i øverste Ingelkasse, løfter denne af og sætter den oven paa Stattefaskerne, hvor den forbliver, indtil mulig tilstedeværende Ingel er udlækket og de tomme Celler ere fyldte med Honning. (Fortætttes).

Husmandstødet.

Indlednings-Foredrag holdt ved Biavludstillingen i Kjøbenhavn 1888 af M. J. Lindelof, Hærte. (Sluttet).

Jeg har ligeledes været at udstille et Husmandstøde, Lærningstødet, der staar her lige foran mig. Det ene er befolket, det andet viser sig, som det lige er kommet fra Chr. Pedersens Værksted og koster hos ham 1 Kr. 50 Ø. Kuben danner en Lærning, er forsynet med 8 $\square$ -Fods Rammer og et Afspærringsbrædt. Det mangler Fod, Bundbrædt, ydre Beklædning og Tag ligesom den almindelige kloffeformede Kube. Foden er fælles for flere Støder og dannes af to lange Vægter, der hvile vandret paa nedrammede Egepæle, Bundbræddet er lavet, som De ser, af sammenpløjede $\frac{3}{4}$ " tykke Bræder og holdes sammen ved Rigler, der er paasømmet begge Enderne, saa Standbræddet er plan paa begge Sider og passer nøjagtig til Stødet's Bund, hvad Side man

faa end vender til. Fjlybebrædtet dannes af et løst Stykke Brædt, der fæstes ind i Bunden med et Par Traadsøm uden Hoved. Det flade Tag, 20 " i □, dannes af ikke sammenpløjede $\frac{1}{2}$ " eller $\frac{3}{4}$ " tykke Bræder, der ligesom Bundbrædtet sammenholdes med paafsømmede Nigler for Enderne. Det gjøres vandtæt ved Tagpap, der faar en Smule Falb til alle 4 Sider ved at lægge et lille Lag Halm (thkkeft i Midten) mellem Pappen og Bræderne. Taget kan laves af enhver og lægges løst paa Stadet. Det er fuldkomment vandtæt, naar det overfjøs med lidt Kulfjære med iblandet Asfalt. Tæ-ningen foregaar paa følgende Maade: Man fastgjør en Telefontraad eller lignende Jærntraad midt om Kuben, en Do. en lille Tomme fra øverste Kant og en 3die ca. 2 " fra nederste Kant. I disse tre godt fastgjorte „Lægter“ binder jeg 3 galvaniserede Tæftraade, tager saa en stor Haandsfuld stiv, velrenset Langhalm og binder den fast paa Kubens Sider med 3 Halsknuder, tager dernæst en anden Haandsfuld og binder samme fast paa samme Maade o. s. fr., indtil jeg kommer Kuben rundt. Derefter bestæres Enderne med en skarp Kniv, og Kuben er forfjynet med et fortrinligt fast Tag, der kan holde over en Menneftaalder og beskytte den egentlige Vibolig for Sol, Kulde og Vand. — Umiddelbart paa Kammerne lægger jeg ferniseret Lærred, om Vinteren en gammel Sæt eller lignende, dernæst en □ formet tyk Halmmaatte og saa endelig det egentlige Tag. Inde i Stadet navnlig hos smaa Folk bruger jeg ligeledes om Vinteren og i den første Yngelperiode at sætte [ ] formede Maatter baade foran og bagved Biernes Sæde for at gjøre Stadet saa lunt som mulig. Indvintringen sker ved at sætte 4 Tærninger sammen paa et fælles Standbrædt, ovenpaa igjen andre 4 o. s. fr. Ovenpaa legges saa en eller to større Maatter og saa et stort fælles fladt Tag paa 4 □-Al. Siderne forfjynes ogsaa med Maatter, og paa denne Maade overvintrede mine Bier forrige haarde Vinter uden at en eneste Familie gif til Grunde, skjønt jeg havde indvintret flere svage Aftrømmere. — I et godt Honningaar er Tærningstadet for lille, skjønt næsten dobbelt saa stort som en almindelig klokkeformet Kube, men saa forfjynes jeg Stadet med en Overbygning; det er: jeg sætter en Tærning ovenpaa, eller ogsaa tager jeg nogle fyldte Tavler ud og giver disse til et „møllerst“ Kæmpestabe. (Sammenlign forøvrigt min Meddelelse i „Lidskriftet“ 3 Nr. 6, 7 og 8 for 1888).

I Sjælland bruger man endnu mest Straakuber med fast Bygning; men naar

man ved Bæst med den skjodesløse Behandling, hvormed de omgaaes, da maa man undres over, at der endnu findes Bier. Honninghøsten er især barbarisk, ja ligesom oprørende: vort nyttigste og flittigste Insekt, der er saa virksomt, at det bogstavelig slider sig selv op i Løbet af 3 å 4 Uger, skal lide den grusomste Død ved at kvæles i sin egen Bolig med Svovldampe. Med Djet aabent for dette barbariske Dyrplageri og med Hjærtet opladt for vore smaa nyttige Medstæbninger mener jeg at have Ret til at staa her, ja staa her ved Siden af mine kjære Bier i en Bolig, der fuldt ud er lige saa billig som Kuben og tilstøder en praktisk Behandling, der i min Haand i enhver Henseende kan stilles ved Siden, i mange Henseender over de dyreste og bedste Stader, her er fremstillet. Boligen er ingenlunde fuldkommen; jeg har lært flere Ting ved denne Udstilling, som nok skal komme den til Nytte, men jeg er overbevist om, at dette Stade til Dato er det eneste, der kan løse den Opgave at slaa Kuben ihjel og lade Bierne leve. — Stadet er saa billigt, og Fabrikationen af samme saa simpel, at jeg ikke har den mindste Betænkelighed ved, at Nagsdagen vedtager en Lov, der ligesom forbyder at kvæle Bierne. — Jeg forsvarer mig udtrykkelig imod, at mit Stade paa nogen Maade opponerer imod de mange fortrinlige Stader, der her ere fremstillede, hvad enten det saa er Højtstader, Lavstader eller Trugstader, hvad enten der saa bruges □-Fods, 10 " × 12 ", tykke eller engelfte Kammer (det bliver i mange Tilfælde kun en Banefag), men det stiller sig i absolut Opposition til Kuben. Kun vilde jeg ønske og jærlig lægge Stadesfabrikanterne mit Hovedprincip paa Sinde: Hvor det kommer an paa nøjagtig Form, der bruger jeg Træ, men hvor det kommer an paa Beskyttelse mod Varme, Kulde og Fugtighed, der bruger jeg overalt Halm i Forbindelse med Tagpap, hvor det paa nogen Maade lader sig gjøre.

Tærningstadet faas hos mig, ligesom ogsaa hos Donner Chr. Petersen i Tved pr. Svendborg for 1 Kr. 50 Ore. Ønskes at et Bundbrædt, Tag og Maatter medfølger, da betales samme særskilt.

Blaulslerere.

De Kredse, der ønske Besøg af en af DBF.'s Blaulslerere, anmodes om til under- tegnede Sekretær at indsende Begjæring herom, helst inden d. 8. Marts, da Rejserne ventes at kunne begynde tidligt i April.

En saadan Lærer findes i Almindelighed

til en Egn for paa samme Rejse at holde flere Møder. Derfor bør Begjæringerne i Tide fremsættes, saa at Rejserne kunne ordnes formaalstjenligt saaledes, at der paa hver Rejse holdes flere Møder i tilgrænsende Kredse.

Kredsen er pligtig til under Læreren's Ophold at yde ham almindelig god Kost, Mødelokale og, naar det behøves, Nattelegi.

Alle øvrige Udgifter dækkes af DBF.

Frank Wendt,	Erstlev,
Præsident.	Sekretær.

Meddelelse fra Biavlslærere.

Af Gartner N. E. Andersen, Nyborg.
(Fortsat).

Den 10. Juni holdtes Møde i Voldtofte Skovhus (Haarby Kredsforening). Kredsformanden, Møller S. B. Bendtsen, aabnede Mødet, og det meddeltes, at det praktiske skulde gaa forud, og at Stenhugger Nielsen havde stillet sin Bistand til Raadighed ved Mødet. Der var flere dygtige Biavlere til Stede, som tilbød deres Assistance, og der blev straks taget fat paa Værket og aabnet for flere Stader. De forskellige Eksperimenter gik raff fra Gaanden, men Opsugning af en Dronning, der skulde forevies, tog for megen Tid.

Husmand Jøer Jensen, Voldtofte, meddelte, at han i disse Dage havde hørt Dronningerne tytte i et Stade, som ikke havde afgivet Sværm, og dog med samme Lyde, som de gjøre det kort før Eftersværmens Ankomst. Ingen af de tilstedeværende havde hørt noget lignende, og jeg gjorde den Bemærkning, at naar Stedet ikke havde givet Sværm, saa maatte den gamle Dronning være omkommen paa en eller anden Maade, da det kun ere unge Dronninger, der give disse Lyde fra sig kort før den ene drager ud med en Sværm. Det var ikke sandsynligt, at der var falden Sværm, da dette jo saa maatte være sket for 8 Dage siden, og da var Vejret saa koldt, at ingen Sværme kom frem.

B. Hansen, Voldtofte, bemærkede, at det ikke var godt, som det her var Tilfældet, at have to Flyvehuller tæt ved Siden af hinanden, da Bierne under Blæstvejr føres ober til det Flyhebrædt, der var paa den Side, hvor Vinden bar hen, og dette Stade blev altsaa beriget paa det andet's Beføstning.

Derefter holdt jeg efter Opfordring et længere Foredrag om Honningens Anvendelse og Afsetning, hvoraf fremhæves: Det er ikke nok, at Biavleren kommer frem med den gamle forslidte Historie: Biavler-Foreningen

skal gjøre noget for at vi kunne komme af med vor Honning, og efter Fleres Anskuelse skal en Forening gjøre dette, før de ville indmelde sig som Medlemmer i den. Nej, Biavleren maa ogsaa selv gjøre noget; han maa indmelde sig i en Forening, komme til Stede ved dens Møder, være med til at vælge Delegerede til Centralmødet og fremkomme med Forslag til, hvad der bør gjøres. Honningen maa emballeres smukt og der maa drages Omsorg for, at der er et Udsalgsted i hver By. Der maa holdes aarlige Udstillinger mindst i hver Amtskreds; det skaber Forbrugere, da mangen Familie besøger en saadan Udstilling, kjober et Glas Honning, som Børnene synes saa godt om, at der maa kjøbes et andet, saasnart dette er brugt op. Den høje Pris paa Honning — 1 Kr. pr. B —, som de første Dzierzonsbiavlere fik i flere Aar, kan ikke mere opnaas, og det skal ikke nægtes, at Prisen er dalet betydeligt, ja næsten til $\frac{1}{3}$ af den daværende Pris, idet der jo i Aar har været solgt Honning til 30 Ore pr. B, hvad der dog vel kun har været i enkelte Tilfælde.

De mindre Udstillinger i Kredsen have større Betydning for Producenterens Afsetning og for de mindre Biavlere, end de store, og det er derfor af Bigtighed, at disse Udstillinger fremmes. Efter Foredraget udtalte jeg min Beklagelse over, at der ingen Husmandskoner vare komne til Stede ved Mødet, da det var kommet til min Kundskab, at der fandtes flere dygtige Biavlere iblandt disse.

Den 16. Juni tiltraadte jeg en Rejse til Holland, for der og paa Falster at afholde 7 Møder, som Maribo Amts BF. til Dels ved Understøttelse af DBF. vil lade afholde.

Det første af disse Møder holdtes samme Dag i Naffskovkredsen hos Gaardejer H. Rasmussen i Gurrbj; det var begunstiget af smukt Vejr og var ogsaa meget godt besøgt, og hertil kommer, at det holdtes i en smuk Have med en vel holdt Bistand samt hos en overordentlig behagelig og gæstfri Familie. I en elegant og rummelig Havestue bleve samtlige Besøgende indbudte til et Bord, der var dækket som til en Fest, saa et mere velslyttet og splendidt Møde kan man ikke tænke sig; men nu kommer det vigtige Spørgsmaal: var det ogsaa lærerigt? og hertil tror jeg trofast at kunne svare ja. Kredsen's Formand, Hr. Lærer Hoffmann, er en fuldendt Mester i at behandle Bierne, og for bedre at faa Plads for de Besøgende, toge vi straks fat paa at aabne for to Stader og gav ved hver sit Stade Forklaring over deres Indhold og besvarede de mange gjorte Spørgsmaal.

Vifstanden var meget plaget med Myrer, og jeg gav derfor Anvisning paa et Middel til at forhindre dem i at gaa op i Staderne.

Jeg satte en Myre paa et Stykke Glas og viste, hvor besværlig den havde ved at holde sig fast til dette, naar man vendte det om, saaledes at den maatte holde sig fast til Underfladen; dette kunde den vel, men bevæge sig kunde den kun med stort Besvær, saa man maa antage, at den ikke begiver sig paa en saadan Vandring, naar den ikke er nødt dertil. En Blikplade skal være lige saa besværlig for den at passere, og det er da nu om at gjøre, at faa et Glas eller en Plade anbragt uden om Stadets Ven, saaledes at de gaa 2" uden om Stadets Ven, saa at de ikke kunne komme til Stedet, uden at passere den 2" brede Glasflade. Har man Stader uden Ven kan man flaa Pæle i Jorden og paa Enden af hver af disse anbringe et Stykke tykt Glas, hvorpaa Stedet anbringes.

Paa de faste Ven kan Blik bedst anvendes, og for at at faa Hul til disse stæres et Kors i Blikpladen, naar Fligene højes til Siden fremkommer der et Hul til Venet, og ved Hjælp af Fligene gøres Pladen fast. Jeg har ikke havt Lejlighed til at anstille Prøver hermed, men Fremgangsmaaden er mig meddeelt af en Viabler, der har bragt den i Anvendelse.

Efter et noget over 3 Timers Ophold i Bihaven bleve vi indbudte til det rigtbeholdte Bord, og det lod til, at Maden bekom alle vel. Derefter holdt jeg Foredrag i Haven til Mørket faldt paa, og jeg beklagede kun, at Tiden svandt altfor hurtig bort, og der blev ikke en Gang Lejlighed for mig til at betragte den smukke og velholdte Have.

Forsamlingen bragte mig en Tak, og der blev tilføjet, at det havde været et lærerigt Møde.

(Fortsættes).

Til Begynderen.

Af C. J. Grønning.

I selve Vintertiden kan det ikke noksom anbefales at benytte sin fritid til at læse gode Bøger samt „Tidskriftet“, særligt da at sætte sig ind i Wiens Naturhistorie; thi for den praktiske Del har det overordentlig stor Betydning, at man véd, hvorledes Bier i vilde Natur leve og virke, véd Besked om, hvad der til sine bestemte Tider skal gøres. Dette vil jeg jo — om ellers min Evne og Tid vil tillade det — faa Lejlighed til i Aarets Løb i vort Blad at give en kort, men grundig Anvisning til, hvorledes et Stabe skal behandles for at give et stort Overskud. Betingelsen er: store Huse fulde

af Bier og udbyggede Tavler til Hovedtrækket kommer. Maaden at faa dette paa, vil jeg altsaa særlig lægge Vægt paa, ligesom iøvrigt alt, hvad der vedrører den praktiske Viabl vil blive omtalt. Fra mange har jeg modtaget anerkjendende Udtalelser om, at der især for Vest-Jylland er bleven skrevet af en Mand der fra Egnen, da vi ellers véd at rette os efter Derne vilde faa vore Bier for tidligt udviklede. Dette og at man i hvert udfommende Nr. kan se, og om jeg saa maa sige, nødes til at udføre det, der nu skal udføres, har sin store Betydning.

Sidste Aar var ganske vist et daarligt Aar med Hensyn til Udbytte af Honning, men den Theori blev slaaet fast, at det kun er kraftig udviklede store Familier, der give Udbytte. Jeg havde blandt mine Stader nogle, der gave 50 B, medens nogle mindre kraftige slet ikke gav noget Overskud. I Haab om, at næste Aar maa blive et godt Honningaar — efter Beregningen tør man haabe et godt Aar; men Betingelsen for at faa Del i det store Overskud er, at man ikke alene véd, hvad der til bestemte Tider skal gøres ved Bierne, men at man virkelig udfører det, — hermed vil jeg ønske ærede Læsere et glædeligt og godt Nytaar.

Fra Fredsene.

Skanderborg Amts BF. havde d. 13. Decbr. efter Indbydelse samlet største Delen af sine Medlemmer til Generalforsamling i Horsens. Der blev budt Velkommen af Formanden, der udtalte nogle opmuntrende Ord til Viablerne om at arbejde i Haab og søge al mulig Oplysning om Biavlens Fremstrid, saa at vi, naar en gunstig Tid indtræffer, kunne gjøre den frugtbringende og derved faa Erstatning for det i Aar lidte Tab. Derpaa erklæredes Generalforsamlingen for aabnet, hvorefter Regnskabet fremlagdes i revideret Stand og godkjendtes enstemmigt. Blandt flere Ting forhandlede næste Aars Virksomhed, de forventede Indtægter og Udgifter, en lille Forandring af Lovens § 5, Punkt 4, samt enstemmig Godkjendelse af Valget af en Delegeret til Centralmødet i Kjøbenhavn 1888. Derefter Valg af Styrelsesmedlemmer; til Formand gjenvalgte Ulbspinder Mads Hansen, Hyrup Mark, til Næstformand Peder Jespersen, Østbirk, og til Kassierer Skomager Dinesen, Bjerre; til Delegeret valgtes Mads Hansen, Hyrup. Derefter uddeltes ved Bortlodning Foreningens Mønstersamling, der var anskaffet for Landbrugsforeningens Bidrag, 50 Kroner. Denne Del af Generalforsamlingen, der

ellers havde en livlig Tilslutning, tabte en Del af Interessen derved, at et Par af de bedste Numre bleve udtrukne lige straks.

Frederiksborg Amts BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling d. 14. Decbr. i Helsingø. Der blev ved Mødet valgt til Delegerede Gaardejer Niels Nielsen, Ege-mosegaard, og Næstformanden, Gaardejer Chr. Nielsen, Højbjerg, samt Gaardejer Lars Truelsen, Rjederup. Der afgit ved Lodtrækning 4 Kredsformænd, de 3 bleve gjenvalgte og 2 nyvalgte, da der blev dannet en 9. Kreds. Hvad angaar Antallet af Wi-familier, da har Foreningens Medlemmer: i bevægelig Tabellægning 205, i Rubé 191. Afk-Medlemmer: i Rubé c. 200.

Skovby Herreds BF. valgte ved Generalforsamling d. 16. Decbr. 1888 Kjøbmand C. F. Abildgaard til Delegeret.

Hobro og Omegns BF. holdt Generalforsamling i Hobro d. 28. Decbr. Det gennemfete Regnskab for 1888 fremlagdes og godkendtes, og efter at Formanden var valgt til at møde i Mar paa Delegeretmødet, foretoges Kredsens indre Anliggender.

H. P. Sejerfen, Sm.

Aalborg Amts BF. afholdt sin ordinære Generalforsamling d. 5. Januar d. A. paa Hotel „Dania“ i Aalborg.

Regnskabet fremlagdes for Generalforsamlingen i revideret Stand. Et nyt Lovforslag blev fremlagt og vedtaget med enkelte Endringer. Dernæst blev der valgt ny Bestyrelse, da Foreningens forhenværende Formand, Lærer Sterup, Tostrup, og Sekretær, Hr. Gaardejer N. Jensen, Myrup, ikke ønskede at fungere længere, og valgte til disse Poster bleve henholdsvis Hr. Gartner Falck, Aalborg, og Hr. Handelsagent C. Kriel, Aalborg, medens Hr. Lærer Frederiksen, Gravelv, gjenvalgtes til Næstformand. Til Revisorer valgtes d. Hr. Lærere Mark, Øster-Hornum, og Wijsse, Fjerslev.

Derefter holdt Hr. Fotograf Vorbeck fra Hølstebro et Foredrag om Viernes Indvinding og Fodring.

Ribe Amts BF.'s Generalforsamling i Varde d. 15. Decbr. var omtrent fuldtallig repræsenteret, idet 21 Sogne-Delegerede vare mødte. 1) Regnskabet fremlagdes (se nedenstaaende Regnskab). 2) Ved Lodtrækning udtraadte Kassereren, P. Th. Bruun, Varde. 3) Det vedtoges at forøge Bestyrelsen til 5 Medlemmer. 4) Ved skriftlig Afstemning valgtes Bruun, Varde, med 19 Stemmer, Lærer Gjording, Birkbøl, 16 St., Kontroller Frost, Vejers, 10 St. Det vedtoges at afholde 3 større Møder, f. Eks. i Hølsted, Varde og Ribe. Møderne arrangeres saaledes, at de optage en hel Dag, afbeks-

lende med Foredrag og praktisk Behandling ved 2 å 3 af Landets bedste Biavlere og om muligt flere; med Møderne forbindes en Samling af, hvad der henhører til Biavlens; det vedtoges at andrage om Støtte dertil af Hovedforeningen. 5) Det vedtoges ligeledes, at der fra Amtsforeningen afholdes forskellige praktiske Møder ude omkring i Amtet. 6) Kredsen kunne hos Amtsbestyrelsen erholde Bøger til Laans, dog kun for $\frac{1}{4}$ Mar ad Gangen; tilbageleveres de ikke i rette Tid, da betaler vedkommende Kreds en Mulkt af 10 Ore pr. Bog om Ugen. Forringelse af Bøgerne erstattes af Laanerne. 7) Rundgjørelse om Møderne ses gennem „T. f. B.“ samt for de 3 store Møder gennem de lokale Blade. De Delegerede til Hovedforeningen ere de samme som sidste Mar.

Udtoa af Ribe Amts BF. Regnskab for 1888.

	Fr. Ø.
Indtægt.	Fr. Ø.
Kassebeholdning.....	163 86
Bidrag for 1887 og 88 fra Ribe	
Amts nordre Dels Landbosforening	52 „
Kontingent af 350 Medl. å 25 Ø.	87 50
Godskrevne Renter.....	2 10
	305 46
Udgift.	Fr. Ø.
For 22 Møders Afholdelse.....	68 „
Bøger.....	22 58
Rejseudgifter og Porto.....	23 40
Kassebeholdning ved Aarets Udgang	191 48
	305 46

Varde, d. 12. Januar 1889.

P. Th. Bruun,
Kasserer.

Vallo Stifts BF.'s Virksomhed m. m. for 1888. Foreningen talte 99 Medlemmer; som Væresmedlem af Foreningen blev Hr. Forpagter Tillisch, Gunderup, optaget, og en Deputation overrakte Hr. T. i hans Bolig et i den Anledning forfærdiget Emblem samt et aabent Brev, hvori Foreningen tolkede sin Paafjønneelse og Tak for den fortjenstfulde Raade, paa hvilken Hr. Tillisch har virket for Biavlens Fremme her paa Egnen.

Hr. Tillisch takkede Deputationen og bad den bringe Foreningens Medlemmer hans Tak for den snukke Anerkjendelse, der var bleven ham til Del.

Foreningen har i Mar udsendt en Vandrelærer til at give praktisk Vejledning i Biavl, noget, der særlig maa kunne anbefales, naar saaledes den yngre Biavler paa sit Bieri kan modtage gode Raad og Vejledning. Der er bleven afholdt 2 Møder med Foredrag og Diskussion; men det kunde have været ønskeligt, om de havde været bedre

beføgte, thi derved kunde jo være fremkommet fleres Erfaring og mange Tvivls spørgsmål blive drøftede og besvarede.

Sogneformændene have dernæst hver i sin Kreds haft Tilsyn med og givet Vejledning i Indvintring, samt Tilhold om Fodring, hvor det var nødvendigt, hvorpaa det jo meget beror, om Diablen til Foraaret kan glæde sig ved at se Bierne komme marscherende ud paa Flyvebrædtet, børste sig efter den lange Vinterflummer, se sig om og prøve Vingerne til en Udflugt, det har altid for mig været blandt de større Glæder, Diabl bringer og maa jo være Tilfældet hos enhver Diabler, der opfylder den Pligt, han har paataget sig overfor disse Dyr, og ikke ubarmhjertig overlader dem til Kulde eller Hungerød, thi derfor tjener ingen Undskyldning.

I Maj Maaned blev bortloddet 5 Kube-stader, en Del Redstaber, nogle Exemplarer af „Fører i Diabl“ og Mortensens Bibog.

De gode Tilskud og den Støtte, som Foreningen har modtaget af forskjellige Institutioner, kan ikke nok som paastjønnes med megen Tak af V. S. B., da dens Formaal derved meget fremmes, saaledes har den fra Ballø Stift modtaget 100 Kr., af Rjøge, Thurby og Omegns Landboforening 20 Kr., samt ved en Frugtudstilling, som Præsto Amt's Landboforening afholdt i Lørmester P. Hansens Ejendom ved Ballø St. d. 12., 13. og 14. Oktbr., ved Udstillingens Formand, Hr. Forpagter Tillich, Sunderup, gratis indrømmet V. S. B. en fremragende Plads til Udstilling af Bi-ablsredstaber samt Produkter af Diabl, der trods det daarlige Hønningaar fandt god Tilslutning og frembiste et ikke ubethdeligt Kvantum af fortrinlig Hønning i Glas samt Hønningtager og Frugter syltede i Hønning. Fra enkelte Udstillere fandtes særdeles god Mjød, ligeledes gode Bihuse, saavel Høj-som Trugstader og Cylinderudslingsmaskine; endvidere var udstillet nogle godt bundne Palmuaatter, særdeles henfigtsmæssige til at erstatte Glasruerne om Vintere, samt Redstaber til Fabrikation af disse Maatter.

Udstillingen tog sig meget smukt ud i det rummelige Lokale med sin Dekoration af levende Potteplanter samt Blomster og Grønt til Udskillelse mellem hver Udstiller, og Frugtudstillingen med sine bugnende Borde af udføgt fortrinlig Frugt, der lige-som omsluttede det hele, bevirkede meget, at de to samlede Udstillinger frembød et smukt Skue, men disse to Ørene af Landbruget passede jo ogsaa godt ind i hinanden, da Bienen jo ikke alene henter Næring i Frugtræets Blomster, men tillige derved ofte ved For-

plantning af Blomsterstøvet giver Frugten sin første Tilblivelse. Udstillingen var godt besøgt og blev kun omtalt rosende; en Del Hønning blev solgt til laveste Pris, 1 Kr. 10 Øre pr. B. Fru Demant, Rjøbenhavn, afholdt Foredrag, der ifølge de lærerige Emner og Fruens livlige og fængslende Maade at foredrage paa, blev hørt med Interesse og Bifald.

Ifølge Bedømmelsen tildeles følgende Præmie:

1ste Præmie:

Lørmester B. Frandsen, Herfølge, for et Højstade; Murermester Rindbergs Hustru, Herfølge, for Hønningtager og Frugter syltede i Hønning.

2den Præmie:

Lørmester N. Hansen, Stofagerhuset, for Hønning; Bæver S. Andersen, Nashøj, for Voks; Kaminsfejer Nielsen, Ballø, for Mjød; Smeder N. Larsen, Nashøj, for et Trugstade.

3die Præmie:

Lørmester J. Ring, Vedstjolle, for Hønning; Stovfoged R. Nielsen, Nashøj, for Hønning; J. Nielsens Enke, Ballø, for Syltetøj; Stovfoged Andreasen, Laagerød, for Mjød; Murer Petersen, Rjøge Lyng, for Hønning.

Dymuntringspræmie:

Lørmester J. Jacobsen, Vedstjolle, for Hønning; Husmand J. Andersen, Sædder, for Mjød.

Værdig til 1ste Præmie:

N. Rindberg, Herfølge, for Hønning og udbyggede Tavler.

Værdig til 3die Præmie:

Kaminsfejer Nielsen, Ballø, for Voks.

Værdig til 4de Præmie:

Lørmester B. Frandsen, Herfølge, for Hønning; Bæver S. Andersen, Nashøj, for Hønning.

Sædrene Dmtale:

Malermester Bestphal, Vedstjolle, for Hønning; Gartner Larsen, Billesborg, for Hønning; Smedemester J. Larsen, Vedstjolle, for Hønning.

Dommerne:

Fru Demant, Stovfoged Rasmussen, Murermester Rindberg.

Økko fra Staderne.

Andsager, d. 22. Decbr.

Om de italienske Bier, jeg har faaet tilsendt fra Dem og som De har indforsrevet fra Italien, skal jeg omtale det særegne ved disse Bier: den store Godmodighed, hvormed de lade sig behandle fremfor vor hjemlige Bi.

De erindrer vel nok, at De i Sommeren 1887 indforskrev mig en Dronning, som jeg modtog i Juli. Det Stade, hvori jeg indsatte den, formerebes saa stærkt, at det havde 32 Kammer 12 × 12" besat med Bier og Hønning (af de Møller'ske Kæmpe-Stader), saa der imod Slutningen af Sommeren kunde udslignes en stor Del Hønning. Jeg husker ikke bestemt, hvor mange B dette Stade gav, men det mærkeligste var, at Hønningen kunde fratages et saa stærkt besat Stade uden et eneste Bistik, thi stærkt besatte Stader forsvare sig altid tappert. Jeg har ofte siden bemærket, at naar jeg har

behandlet disse Bier ved at tage en Kamme op, holde Bierne sig mere samlet paa Kammen end vore brune Bier.

Det synes mig ogsaa, at de ere ivrige Honningsamlere, og de skaane ikke deres Næste ved at gaa ind i Stedet og tage af deres Forraad. Det har ogsaa vist sig, at de yngle stærkt, hvorfor jeg særdeles kan anbefale dem.

B. F. Knudsen.

Gammelstrup, Brødstrup, d. 1. Jan.

Honninghøsten i 1888 er den ringeste, jeg har kjendt i de 22 Aar, jeg har holdt Bier.

H. P. N.

Crum pr. Grenaa, d. 10. Januar.

Biaaret 1888 har ikke været heldigt her paa Egnen. Dog er der et Medlem af vor lille Kreds, som af 7 Stader i Gjennemsnit har høstet 40 R pr. Stade. Hos andre Medlemmer har et enkelt Stade givet henad noget lignende; men Gjennemsnittet vil dog vist passende kunne sættes til 15 à 20 R pr. Stade. Dette ringe Udbytte har ikke været uden Virkning paa Begynderne, som, især hvis 1889 ikke bliver bedre, vist ville tabe en stor Del af Interessen for den nyere Biavl, der særlig for dem kræver større Udgifter, end den gamle Kubebiavl kræver af sine Dyrkere. Angaaende „Tidskrift for Biavl“, antager jeg, at alle dets Holdere her paa Egnen ere veltilfredse med det. Man hører nemlig bestandig kun rosende Udtalelser om det, f. Eks.: „at det er et interessant og lærerigt Blad“ og „at det ventes med Bængsel“ o. lign. Gid nu Aaret, vi nylig have begyndt, maa bringe Fremgang og være til Held for Land og Folk og blive et godt Aar for Biavl og for Biavlerne, saa der kunde virkes kraftig ogsaa for denne Sag til Udelæggelse for alle Bislagteri-Forretninger.

M. M. Christensen.

Taastrup, d. 15. Jan.

Nu lidt om Bierne; alle mine have Bugløb. Det ser ud til, at Randisjruppen er lidt Skyld deri, da jeg har født dem alle, og det viser sig, at de, der have faaet mest Foder, ere mest angrebne. Jeg har to italienske Stader, som ere saa angrebne, at der allerede nu dør fra 20 til 50 Bier hver Dag, og det tager gjerne til sidst paa Vinteren, jeg har en Erfaring fra i Fjor. Det var først i Marts, midt i den strængeste Vinter, at der paa en Dag krøb 500 Bier ud paa Sneen og døde. Jeg tog da Stedet ind i en tom Stue, hængte thndt hvidt Lærred for Binduerne, lagde lidt i Kaffeblønden, og det varede ikke længe, før Stuen var fuld af flyvende Bier og Lærredet ganskt brunt af Snabs. Jeg tænkte, da der kun var saa, som sandt Huset: hvorledes skal Du nu saa dem ind igen? men

det gik dog nemt; da de havde moberet sig lidt, krøb de sammen i en Klump, saa jeg saa nemt kunde strabe dem i et Glas og hælde dem oven i Stedet paa en Staaltraadsrist og dække dem lidt til, saa krøb de selv ind. Jeg tog to Stader ind til, som fik samme Medfart; jeg frelste rigtignok de 3 Stader fra Undergang, men den Methode er dog ikke til at anbefale. 3 Aar maa jeg se at finde en anden Methode, hvorved jeg kan frelse mine Italienerne.

B. Sørensen.

Ulsborg, d. 16. Jan.

Det forløbne Aar har været meget uheldigt. Udbyttet varierer jo en Del, men kan vel i Reglen sættes til 10—15 R pr. Stade. Under saadanne Forhold udtyndes Biavlernes Kæffer; men de solide Støtter, der blive tilbage, afgive en paalidelig Grundvold at bygge videre paa. Tak for det forløbne Aar, og et glædeligt rigt Nyaar for Biavlens tør vi vel nok vente efter de to sidste magre Aar.

Zahrtmann.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 133. Er det fornuftigt, hvis Staderne skulde blive tilspøgede med Sne, da at lade dem henstaa saaledes? (K.) — S.: Vi have ofte hørt denne Fremgangsmaade anbefale; men vi ville advare imod den, hvis Staderne længe (i flere Uger) skulde blive henstaaende saaledes. Et højt Suedække vil nemlig i Længden lune altfor stærkt om Bierne, de ville derfor begynde at yngle altfor stærkt. Vedblive de under saadanne Forhold at være indespærrede, da ville de saa Bugløb og være meget vanskelige at redde. Vi tilraade derfor Bortrydning af Sneen i det mindste foran Stedet, naar den har henligget i c. 8 Dage.

Et og andet.

Bi-Pest. En Schweizer-Biavler meddeler, at han helbreder denne Sygdom med tørrede Planter af Timian. Han lægger saadanne i Røgpusteren, tænder dem og puster med Nøgen gennem Indgangen om Aftenen. 8 Aftener efter hinanden har været tilstrækkeligt til at helbrede; men han anvender for en Sikkerheds Skyld Røgningen i 16 Aftener.

Clarkes Bi-Proces. Nogle Dage før Jul er der fældet Dom i den mærkelige Sag imod Mr. Clarke, Arkadelphia, Arkansas, Nord-Amerika (se XXII S. 86). Dommeren havde forbudt Clarke at drive Biavl indenfor Byfognets Grænser, fordi Biavlens var til Ulempe for de øvrige

Beboere. Overretten dømte nu, at Biavlen ikke holder nogen Ulempe for Borgerne. Den store Biavler-Forening i de „Forenede Stater“ (denne Forenings Navn er i 1888 forandret til International Biavlerforening) havde tillagt denne Sag saa stor Betydning, at den paa egen Betsfotning har ført den for Mr. Clarke, og den agter ikke at blive staaende ved denne Afgjørelse. Den følger nemlig Sagen videre til Højesteret for at undgaa flige Angreb i Fremtiden for Biavlens Bedkommende. Vi tvivle ikke om, at de amerikanske Biavlere ville have det samme Held ved den fortsatte Proces, og vi ønske det af ganske Hjærte.

Anmeldelse.

Bigården. Udgiver: B. Michal, Linköping. Ved dette Aars Begyndelse er de nordiske Bibrades Tal blevet forøget med ovennævnte Maanedzblad. Det udfendte Prøvenummer bærer paa Forsiden Dr. Oziervzons Billede og indeholder flere gode Artikler. Udstyrelsen er meget net, især naar Hensyn tages til Bladets billige Pris. Vi ønske denne nye Medarbejder for Biavlslagets Fremme det bedste Held. — Desværre er der i dette Prøvenummer indlobet en Fejl, som vi ønske det for vor Pligt at henlede Opmærksomheden paa: Den sidste Artikel i Teksten har til Overskrift: „Beaktensvärda villkor för en rationel biskötsel“ og bærer Forfatternavnet Fr. Brümmer. I denne Artikel fremfattes følgende Spørgsmaal: „Hvorledes skal man bære sig ad med at faa sine Bifamilier lige stærke? Man tager en Tallerken med Hønning og sætter den under en stærk Kube. Naar Bierne ere gaaede ned paa Tallerkenen, borttages denne med paaføddende Bier og sættes under en svag Kube.“ Dette Raad tør vi ikke tilraade nordiske Biavlere at følge, da det uden Tvivl vil medføre Udeleggelse for den svage Kube. Man maa jo vel betænke, at de Bier, der flykkes med Tallerkenen, høre hjemme i en stærk Familie ganske tæt ved. De vilde altsaa uden Tvivl flybe hjem med deres Bytte og komme igjen efter mere; men naar Tallerkenen blev tom, vilde det gaa ud over den svage Kubes Forraad. Hele den nævnte Fremgangsmaade vilde være en forfærdelig Indbydelse til Røveri. — Samme Artikel indeholder meget godt, men dog tillige en mindre heldig Anvisning til Foraarsfodring.

Vi beklage meget at have maattet fremdrage denne Forglemmelse, men vi søle os overtydede om, at den ærede Debattant har overset Fjelsen og derfor undladt at gjøre opmærksom paa den i en Note.

Rodfrugterne, deres Betydning for Agerbruget, deres Dyrkning og Anvendelse, er en fortrinlig Bog, der i Dagblade og Landbrugskrifter er anbefalet som en udmærket Vejleder i alle Spørgsmaal vedrørende Rodfrugtdyrkning. Bogen koster 50 Ore, for hvilken Pris den jendes frit, naar Beløbet indsendes til Udgiveren, Redaktør Fr. Dehlerich, Nærum v. Holte.

Gavnlig Vint.

Renselsesudflugt vil som oftest foregaa i denne Maaned paa en klar og stille Solfstinsdag. Hvis en saadan indtræffer, bør Skyggebræderne

borttages og Indgangen uddiges (hvis den ikke forud har sin fulde Brede) for at opmuntre Bierne til at komme frem. Genad Aften opstilles Skyggebræderne paant.

Bugløb. Denne Sygdom mærkes derved, at Bierne komme frem ogsaa i koldt og daarligt Vejr og bejuble baade Indgangen og Flybebrædtet. Indtræder denne Sygdom, da er Hjælp nødvendig. I mildt Vejr, men hurtigt og forsigtig, undersøges Stedet ved at løfte Vintertappet. Kan Sygdoms- tegnet (Biernes Stærn og døde Bier paa Tavlerne) ikke straks bemærkes, da er Sygdommen kun svagt til Stede, og man kan nøjes med atter at indpakke Bierne godt og renske Indgang og Bund med en Jærnkrog. Kunne derimod de nævnte Mærker ses helt op paa Tavlerne, da bør Bierne flyttes over i et andet tomt Stade med samme Rammemaal. Kun de nodvendigste Tavler medtages efter forst at være rensede nogenlunde for døde Bier og Smuds. Over Vintertæppet lægges en god Kandsilage, og Bierne pakkes derpaa igjen omhyggelig i deres nye rene Hjem. Indgangen aabnes helt, og forøvrigt lades Stadet foreløbig i Ro. Det smudsige Stade renses og skoldes derimod omhyggelig og tørres derpaa for at kunne benyttes senere.

Ro. Forstyr ikke Bierne uden Nodvendighed, thi saadan Forstyrrelse kan paa denne Aarstid let fremfalde Bugløb.

Brevkasse.

Manglende Numre erholdes ved Henvendelse til bedkommende Posthus, uden Hensyn til om Bladet er bestilt paa Posthuset eller hos Sekretæren.

Ældre Aargange. Kredsene have Ret til at erholve 1 Sæt af disse Aargange for hver 25 hele Stemmer, de opnaa i DBF. 1889. En Del Sæt ere allerede udfjendte: til Ribe N. 2 Sæt; Als 2 S.; Ljstved 1 S.; Svendborg 1 S.; Elbo m. fl. Herreder 1 S.; Præsto 2 S.; Ballø Stift 1 S.; Hølbæk 1 S.; Randers 1 S.; Maribo 1 S.; Ringkjøbing 1 S. Disse Aargange ere bestemte til at indlemmes i vedkommende Kredses Bogsamlinger.

Smaa skrifter. Nye Holdere kunne hos Kredsførmændene frit faa udleveret 1 Eksemplar af hvert af DBF.'s Smaa skrifter Nr. 1, 2, 3 og 4. Af Nr. 1 og Nr. 2 findes dog kun en lille Rest, af Nr. 3 og 4 havez derimod et betydeligt Oplag tilbage.

DBF.'s Regnskab for 1888 (deri indbefattet Udstillingsens Regnskab) blev d. 26. Januar sendt til Revisorerne. Det udviser et Underud af 3 Kr. 26 Ore.

Ribe Amt's BF.'s Medlemmer kunne erholve Bøger til Laan hos Sogneformændene. Disse erholve Bøger hos Hr. Julius Larsen i Høstved.

Biavlermøder.

Han-Herredernes BF. afholder Aarsmøde i Fjerritslev Kro Onsdagen d. 13. Februar, Eftermiddag Kl. 1.

Holme, d. 20. Januar 1889. Legind.

Svendborg Amtskreds afholder Repræsentantmøde Sondag d. 17. Febr., Kl. 10 Form., hos Restauratør A. Hansen, Gjerritsgade, Svendborg. 1) Regnskab for 1888 fremlægges. 2) Bestyrelse for 1889 vælges. 3) Arbejdsplan for 1889 fremlægges. 4) Et Par mindre Endringer i Bedtægterne ønskes vedtagne. R. R. Pedersen.

Den **Alfste** BF. afholder Bestyrelsesmøde i Ny Mølle Kro Søndag 17. Febr. Kl. 2. Samtlige Bestyrelsesmedlemmer bedes om at give Nøde. S. L. Buch.

Kundgjørelser.

Bigården,

Tidning for biskötare, utkommer under år 1859 den 15. i hvarje Månad. Pris per år **En krona**. Erhållas å alla postanstalter. Udgivare: *B. Michal*, Linköping. Pröfnummer på begäran gratis.

Danske Bivenner,

som ønske at abonnere paa „Den norske Biavler-Forening's Organ „*Tidsskrift for Biskjotsel*“, kunne nu erholde dette frit tilsendt hver Maaned ved paa nærmeste danske Postkontor at indbetale **2 Kr. pr. Aar**. Vil man derimod tillige blive Medlem af „Den norske Biavlerforening“, maa man indsende **3 Kr.** til Foreningens Forretningsfører i Kristiania, og erholdes da „Tidsskrift for Biskjotsel“ frit tilsendt direkte fra Ekspeditionen i Kristiania (Adr.: Hr. *Ivar S. Young*).

Fører i Biavl

af **Hans Erslev** er nu udkommet og koster heftet 1 Kr. 60 Øre, indb. 1 Kr. 85 Øre.

Bogen indeholder en **fuldstændig** Anvisning til at drive Biavl og 89 oplysende Billeder.

Billig Bi-Bog.

De 8 Aargange 1876—81 og 1883—84 af **Tidskrift for Biavl** faas å 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de å 25 Øre. Aargangene 1882 og 1885 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forhyet med Sagregister koster 60 Ø. **Aargangen 1887** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forhyet med Sagregister koster 1 Kr. Aarg. 1888 koster 1,50 Ø.

Naar Bestøbene indsendes til ubetegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erslev.**

Praktisk och theoretisk lärebok i Biskötsel

af Hj. Stålhammar. 182 Sider st. 8vo. 129 Billeder. Pris 3 Kr. Faas i enhver Boglade.

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningen for Sverrigs Biavlere, givor Anvisning til Biavl, Jordbrug, Havebrug m. m. Redaktör: Hj. Stålhammar i Göteborg. Pris 2 Kr. aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

Husmandsbladet,

Tidskrift for Agerbrug og Kvæghold, Havebrug samt Landbrugets Biehverv, udgaar fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. i hver Maaned.

„**Husmandsbladet**“ koster 50 Øre Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Øre, og kan bestilles ved **Postkassen** fjerdingaarsvis.

„**Husmandsbladet**“ sendes frit for **2 Kr. hele Aaret**, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgiveren, **Fr. Dehlerich**, Nærum ved Holte.

Prøvenumre af forrige Aargang sendes frit.

Ex-rafin Tavletraad samt Kunstlavler

af 1ste Klasses rent Voks faas altid hos **Kr. Pedersen**, Tved, Svendborg.

Tømrer Kristjan Pedersen

i Tved ved Svendborg anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Biavls-Redskaber**.

Illustreret Prislister fulgte med XXII Nr. 4.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomneste Cellerand faas hos Fotograf **Worbeck** i Solstedbro til billige Priser.

Godt rent Voks tages i Bytte mod 35 Ø. pr. Ø. Forhandlere Rabat.

Udbyggede Tavler.

Nogle Ekstr. i Gods Kammer ønskes af **S. Chr. Mikkelsen**, Maglegaard pr. Vikso.

Kunsttavler,

flere Gange prisbelønnede, fabrikerede af ægte Bivoks, faas til de sædvanlige Priser. Voks forarbejdes. Naar det særlig forlanges, kunne Tavlerne leveres meget tynde, altsaa billigere pr. Tavle.

J. C. Olsen, Snekter, Hvilested pr. Søllested.

De bedste danske Vokstavler

(Sølvmedaille Kjøbenhavn 1888)

af alle Slags faas hos undertegnede. Voks ønskes sendt inden 1. April. Priserne som forrige Aar. Andstjer ved Odde, i Januar 1889.

N. Jacobsen.

Kandisgrus, fortrinligt til Bifoder, leveres til 36 Kr. pr. 100 Ø, 3,80 Ø. pr. 10 Ø.

Ægte Sønningssøbe (Medaille i Kjøbenhavn 1888) leveres til 35 Ø. pr. Ek., 1 Kr. for 3 Ekstr. i Ekse.

P. A. C. Müller,

Grænbødretør 4, Kjøbenhavn.

Til Salg: 2 Eksemplarer af „Tidskrift for Biavl“ 5te Aarg. og 10 Ekstr. af 8de Aarg. å 50 Øre hos **Erslev** i Kalundborg.

En Tavlemølle af nyeste Konstruktion, naturligt Tøllebund, 14" Balser, kun brugt i et Aar, kan paa Grund af særegne Forhold kjøbes betydeligt under dens virkelige Værdi. Redaktøren anviser.

Honning til Salg.

110 Ø fin hvid å 75 Ø. hos **J. Hansen**, Udby, Hølbæk.

Indhold af dette Nummer:

Anmeldelse af „Bigården“ og „Robkongterne“	35
Biavlslærere	21, 29
Bivest, Midbel mob	34
Bivoces, Clarke's	34
Angels af D. A. Pierce	25
Angløb	35
Ekko af A. M. Christensen	34
P. J. Knudsen	33
H. Sørensen	34
Jahrsmann	34
Foreningens Medalje af J. W. Lund	23
Fredrikstads Amt's BF.	32
Gaunlige Vint	35
Grønning's Bivide	22
Gobro BF.	32
Husmandstabet af M. J. Lindelof	23
Magasinlæber af E. Dahm	26
Meddelelse fra Biavlslærere af A. C. Andersen	30
Hemfelsesubstans	35
Ribe Amt's BF. (Registab)	32
Standerborg Amt's BF.	31
Stoubj Herreds BF.	32
En over Staderne	34
Til Begynderen af E. J. Grønning	31
Trækkeis Forpagelse af Fr. Wenbt	24
Walp Stifts BF.	32

Det Tørtzen'ste Bogtrykkeri i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt ioverregnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgjørelser optages for 20 Øre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de paaled indrykkes.

Bavlere-Møder.

Den Tid er nu nær for Haanden, da Bavlere-Møder holdes trindt omkring i DBF.'s Kredse. Naar for Naar tiltage disse Møder i Antal, og der spores en kjendelig Fremgang i det Udbytte, som Deltagerne have af disse Møder. Der er dog i denne Henseende en meget stor Forskjel paa de enkelte Møder, og det er under Tiden Tilfældet, at et saadant Møde kan holdes næsten uden Frugt. Vi finde derfor Anledning til at henlede Opmærksomheden paa visse Betingelser, der nødvendigvis kræves for at saadanne Møder skulle bevirke Fremgang.

1. Tilslutning. Undertiden holdes et saadant Møde med kun 2—4 Deltagere. Dette er en Uting, som aldrig burde finde Sted, thi Sagen kan meget let tabe ved et saadant Møde i Stedet for at vinde. Det kan dog ikke ganske undgaaes, at ~~Vigtigheden~~ i Egne, hvor der er faa Bavlere, eller hvor den nyere Bavl er næsten ukjendt; men saa vidt muligt bør det undgaaes. Til praktiske Møder, d. e. saadanne, ved hvilke der foretages Arbejder med Bierne, er det dog ingenlunde nødvendigt, at et stort Antal Tilskuere ere nærværende, da flere end 10—12 vanskeligt kunne faa Lejlighed til nøje at følge Arbejderne ved Bierne, men allerede dette lille Antal giver ogsaa ganske anderledes en Følelse af et Møde end de før nævnte 2—4.

Den største Vanskelighed ved at samle

Tilhørere ligger i Mødets Kundgjørelse. Hvis denne nemlig skal ske gjenem Egnens Blade, da volder dette en meget stor Udgift. Vi have netop liggende foran os i dette Øjeblik en Opgjørelse over Kundgjørelser i Holbæk Amts BF. Denne viser for almindelige Møder en Kundgjørelses-Udgift af 3—6 Kr. for hvert Møde; men for Generalforsamlingen, der blev bekendtgjort i alle Amtets 7 — syv — Blade en Udgift af c. 30 Kr. En saadan Udgift er jo urimelig stor, og den vilde slet ikke være nødvendig, naar der var det rette Sammenhold iblandt Bavlerne. Det er jo bekjendt, at slige Kundgjørelser optages frit i nærværende Blad, fordi det er DBF.'s Medlemsblad. Endvidere er det bekjendt, at dette Blad udkommer aldeles præcis paa de forud for hele Aaret bestemte Dage. Det vilde derfor være en let Sag at slippe helt fri for den nævnte store Udgift, naar kun Kredsfornænderne i alle Landets Egne vilde arbejde ihærdigt for at faa alle Bavlere til at holde Medlemsbladet enten ene eller sammen med en anden nærværende Bavlere. I 1888 er Bladets Udbredelse tiltaget saa stærkt, at det i flere Aalter vil være tilstrækkeligt at kundgjøre Møderne paa nævnte Maade, og vi tilraade de øvrige Aalter at arbejde hen i samme Retning, blandt andet fordi denne store Fordel opnaas derved. Vi haabe dog, at Medlemmerne ogsaa i andre Henseender ville være

vel tjente hermed; thi det anseelige Overstud, som Bladet nu giver, vil kun blive anvendt til Diavlen's Fremme og særlig til en Udvikelse af Medlemsbladet, saa at dette stedse fyldigere vil søge at behandle alle Diavls-Spørgsmaal baade for Begynderen og for den øvede Diavler.

2. God Vejledning. Denne beror naturligvis væsentlig paa den Mand, der leder Mødet; men vi skulle dog fremdrage et Par Regler, som muligt kunde være gode Vink for flere af disse Mænd. De allerfleste Tilhørere komme mere for at høre om selve Diavlen end om de interessante Forhold, som angaa Honningbierne og deres Samfundsliv. Vi mene selvfølgelig hermed ikke, at det sidstnævnte Emne bør være udelukket fra saadanne Møder; men man bør vogte sig for at lade dette Emne brede sig for meget ved Møderne, og man bør aldrig holde et saadant Møde anderledes, end at Deltagerne ville være i Stand til ogsaa at opnaa nyttige Vink for den praktiske Diavlsdrift. Forlang ikke, at Deltagerne kun skulle bruge deres Ører ved Mødet, men giv dem saa vidt muligt ogsaa Lejlighed til at bruge deres Øjne. Dette gjælder jo særlig Foredragsmøder. Ved saadanne bør Mødets Leder kunne opløse sit Foredrag med Tegninger, Redskaber, Bøger og Diavlskrifter. Møderne bør gjøres saa hyggelige som muligt. Et heldigt Mødested og i det hele behagelige Forhold ved Mødet ville tiltale Deltagerne saaledes, at de med Glæde ville samles paant, naar Lejlighed dertil gives.

Om Konstruktionen og Brugen af min nye Magasinbiramkub.

Af Korpsskole E. Dahm, Kristiansjand.
(Fortfat.)

Man kan da ryste Bierne ud af Kassen og sætte denne til Side, for ved Slutningen af Træffet atter at sætte den tilbage paa sin Plads over den anden Yngelkasse, hvorved Kuben erholder rigeligt Vinterforraad.

Skulde man efter nogen Tids Forløb atter ønske Yngelrummet uddiget, kan det ske paa den tidligere omtalte Maade eller ved at sætte en tom Reserveryngelkasse under.

Hvorledes Stattetaskens Kammer med Lethed kunne udbygges i de todelte Yngelrum, skal jeg nærmere beskrive under Omtalen af Fodermaskinen.

Jeg kommer nu til det meget vigtige Spørgsmaal: hvilke Dimensioner skulle Kammerne i Yngelrummet have?

Hidindtil har jeg benyttet de sædvanlige

Normalhalvrammer, men efter at jeg er gaaet over til at anvende Stattetasken over Yngelrummet, er jeg saa at sige bleven tvungen til at anvende en bredere Kamme i Yngelrummet, og efter mange Overvejelser er jeg endelig bleven staaende ved 32×15 cm. udd. Maal som den hensigtsmæssigste Størrelse. Jeg tillader mig saaledes at foreslaa det Maal som fremtidigt Normalmaal i Yngelrummet. Af disse nye Normalhalvrammer sætter jeg 9 i hver Yngelkasse, saa at Yngelrummet som Regel kommer til at bestaa af 18 saadanne, der, naar Kammerens Sidelister gjøres 1 cm. tykke, i Kubdratindhold svarer til noget over 10 af de gamle Normalrammer, en Størrelse, som af de fleste erfarne Bistjottere anses for passende. Yngelkasserne, der ere forarbejdede af vel 2,5 cm. tykke Granbord, bliver da udd. 39×39 cm. og 15,5 cm. høje. Skulde nogen ønske Yngelrummet større, kan han efter Behag sætte under en 3die eller 4de Yngelkasse.

Forandring af et en Gang vedtaget Normalmaal bør man aldrig gjøre uden tvingende Grunde, og jeg skylder derfor at gjøre Rede for de Grunde, som have bevæget mig til at foreslaa et nyt. I mit Foredrag om „Befattning af Biramkuben“, optaget i Oktoberheftet af „Tidskrift for Bistjotfel“, har jeg udførlig omhandlet de Grunde, som efter min Mening tale for at gaa over til det nye System med tvende lave Stattetasker umiddelbart over Yngelrummet, saa jeg kun skal henbise hertil.

Er man enig i, at Skatterummet bør anbringes over Yngelrummet, saa maa det medgives, at den smalle Normalramme frembyder for liden Overflade over Yngelrummet til, at man der kan saa anbragt et passende Antal Skatterammer. 9 Normalrammer anbragte i Yngelrummet giver en Overflade af $33 \times 22 = 726$ cm., medens det samme Antal af det foreslaaede nye Normalmaal giver en Overflade af $33 \times 32 = 1056$ cm. og giver Plads for 7 af de nye Normalstatterammer eller Udslyngningssektioner.

Nu kunde man vistnok spørge, hvorfor ikke beholde det gamle Normalmaal og benytte Kammeren med Længdeaksen horisontalt som Englænderne? Hertil svarer jeg, fordi, efter min Mening, en fuldt ud tidsmæssig Kube med Rødbendighed kræver 2-Delingen af Yngelrummet og en saadan Halvramme vilde blive altfor lav.

Som det vil erindres, udslynges i denne Kube aldrig Yngelrummets Kammer, men forblive paa sin Plads indtil de ere blevne utjenlige, hvorfor ogsaa i disse Kammer Anvendelse af Staaltraad er ganske over-

flødig. For at give Bokslemmevæggen den nødvendige Styrke, indtil den er udbygget, fører man en dobbelt Traad eller Hysing igjennem nedre Del af Rammens ene Sideliste, krydser Traadene og fører dem derpaa paa hver Side af Mellemvæggen, krydser dem saa atter, for derpaa at føre dem igjennem den anden Sideliste, hvorefter de knyttes fast sammen. (Fig. hertil følger i Nr. 4.)

En anden Grund til at foreslaa det nye Maal er Hensynet til at skaffe Kuben den mindst mulige Afkjølingsflade for Overvintringens Skyld.

Kugleformen vilde, hvis ikke praktiske Vanskeligheder gjorde dens Anvendelse umulig, give den bedste Overvintringskube, fordi den i Forhold til sit Volumen giver den mindste Afkjølingsflade; næst efter Kugleformen kommer Halvkugleformen, som paa det nærmeste svarer til den gode, gamle Synburgerkub. Naar man imidlertid vil anvende Rammer, maa man give Yngelrummet den firkantede Form, og, da Kubussen her frembyder den mindste Afkjølingsflade, maa man ved Konstruktionen af Kuben stræbe efter, at Yngelrummets Form nærmer sig mest mulig til Kubussen.

Denne Form af Yngelrummet vil ogsaa efter min Formening give gunstigere Betingelser for god Winterventilation end den høje, smalle Kubeform, som betinges af den opretstaaende Normalramme.

Endnu kun en Bemærkning om Yngelrummet. Undersøger man en almindelig Halmkub, hvor Bierne have faaet Lov til at bygge frit, vil man finde, at samtlige Rager i sin øverste Halvdel ere fastbyggede til Kubens Sider, medens deres nederste Del som Regel ikke er fæstet til Sidevæggene. Herved opnaas aabenbart et lunere Winterstæde for Bierne i den øvre Del af Halmkuben, medens den almindelige Halmkubes Konstruktion umuliggjør det for Bierne at skaffe sig et saadant. For i dette Stykke at imødefomme Biernes instinktmæssige Trang til et lunere Winterleje, fæster jeg med et Par smaa Pumpespiger paa Undersiden af Rammerne i den øverste Kasse af Yngelrummet smaa Lister, beklædt med Klædeslidser. Tilkjelsen af disse Lister tiligemed Klædeslidserne er saa stor, at disse Rammer, naar de hænge paa fri Plads, ikke have noget Bimellemrum paa Siden af Rammerne, men slutte nøjagtig til Kasseens Sider.

Jeg skal nu med et Par Ord ogsaa beskrive **Bundbrædtet**. Dette er sammenpløjet af almindelige Bord og paa Undersiden paa-spigret Lister, der ere netop saa lange som Afstanden mellem de paa Kant staaende Planker af Bivænten.

Naar Brædtet sættes paa Vænten, ja! der altsaa Listerne ned mellem begge Planker, hvorved Bundbrædtet faar en meget fast Stilling og ikke vipper, selv om man letter Kuben af fra den ene Side. Som Tegningen viser, er Bundbrædtet A paa 3 Sider forsynet med 1,5 cm. høje Lister, medens den forreste Side kun har en 0,5 cm. høj Liste; herved dannes et 1 cm. højt Flyvehul af Forsidens Bredde. Ved Hjælp af smalle Blikstydere kan dette efter Behag formindstes.

Bagsiden af Bundbrædtet begrændses af tvende løst ovenpaa hinanden liggende Lister, der, som Fig. 6 viser, ere indfaldede i Sidelisterne. Den ene eller begge af Bagsidens Lister kunne om Winteren for Ventilationens Skyld borttages. Rigelig Udgang af frisk Luft fra Bunden er en Hovedbetingelse for en heldig Overvintring. (Sluttes.)

Fodrene.

Siden Nyttens af Biernes Fodring i langt større Udstrækning end ved den ældre Viabl er bleven fastslaaet som en Kjendsgjerning, hængaar der næppe noget Nar, uden at nye Redstaber til dette Djemed komme frem paa Verdensmarkedet; men det er selvfølgelig langt fra alle saadanne Redstaber, der formaa i Længden at hæbde sig en Plads i Væriet. Vi skulle i Dag omtale 2 Foraarsfodre, af hvilke den ene er ny, medens den anden allerede i en Mærkels har bestaaet en grundig Prøve.

1. Hastings's Fodrer (se Fig. 8) fremkom i Foraaret 1888 i Nord-Amerika. Denne adskiller sig fra de tidligere bekjendte langsomme Fodre, der ved, at den giver Luften Udgang til Foderet ligeaabelt fra oven som frænden. Følgen heraf er da, at man kan helde nyt Foder i den uden at borttage den fra sin Plads. Dette er rigtignok en betydelig Fordel, men det kommer an paa, om den ikke vindes ved saamange andre Ulemper, at den ikke kan fastholdes. Derom vil det ikke være muligt at komme til et bestemt Udslag uden en grundig Prøve.

Hastings's Fodrer bestaar af en Blikbeholder (B), hvis Bund er hævet 1" fra Underskanten. I denne Bund er en stor rund Abning, der kan lukkes med en tilsvarende Skive (E), som i Randen er beklædt med en Gummiring. Fra Skivens Midtpunkt gaar en Skrue saa højt op, at dens Haandtag (C) naar helt op i Beholderens Laag (A). Dette kan ved Hjælp af Skruegænger

i Beholderens Rand skrues paa, saa at det beskytter fuldstændig mod Røveri. Skivens Skrue gaar igjennem en Møtrik, som omtrent i Beholderens Midte bæres af 2 Metalstiver (D). Saavel disse som Skiven ere fortinnede. Naar Beholderen fyldes op til Skrueranden med Sirup, kan man ved Hjælp af Haandtaget C løfte eller sænke Skiven efter Behag og derved give Bierne Udgang til en stærkere eller svagere Forsyning med Foder.

Den eneste Betænelighed, som fremstiller sig ved Benyttelsen af denne Fodrer, er, at Siruppen allerede ved en meget ringe Nabning ved Skivens Rand vil kunne drive ned over Bierne hurtigere, end disse kunne modtage det. Men som omtalt vil kun en Prøve kunne give et bestemt Svar herpaa, og en saadan have vi endnu ikke haft Lejlighed til at anfille.

2. Den fuldkomne Fodrer (se Fig. 9) er derimod en gammel Bekjendt. Denne bestaar jo af en Glaskrug, der kun har den ene sædvanlige Nabning foroven. Krukken fyldes med Fodersirup. Over den flæbne Hals nedpresjes en Blik-Kappe, der indvendig i Randen er foret med Kork. I Kappen findes indenfor Randen 9 smaa Huller borede i en Halvcirkel. I Klodsen er udboret en Nabning, som passer til Halsen, og denne Nabning er i Klodsens halve Tjkkelse lukket med en Blikplade med en $\frac{1}{8}$ " bred halvcirkelformet Nabning, der svarer til de 9 Huller i Blikkappen. Denne er forsynet med en Viser udfor det første af Hullerne. Naar den fyldte Krukke vendes om og sættes ned i Klodsen, kan man efter Viserens Stilling se, hvormange af Hullerne Bierne have Udgang til, og ved at dreje Krukken kan man give dem Udgang til 1, 2, 3 lige til 9 af disse Huller og saaledes fuldstændig regulere Fodringen.

Til Foraarsfodring paa den Tid, Bierne daglig kunne flyve ud, tro vi, at denne Fodrer hidtil er uovertruffen.

Om Centralmoderne.

II. I Hr. N. S. Kristensens Artitel (S. 14) var der et Punkt, som vi

nærmest af Mangel paa Blads maatte forbigaa i det Nummer. Vi tænkte os tillige, at mulig en af DBF.'s Delegerede kunde have fundet Anledning til at paatale det Punkt: At der vaages skarpt over, at enhver Kredts virkelig har det Antal Medlemmer, som giver Ret til at sende det af Kredsen sendte Antal Delegerede. Holdere i Amtet, som ikke ere Medlemmer af Amtsföreningen, kunne ikke regnes med¹⁾.

Det sidste Punktum skal man mærke sig, derfor have vi udhævet det. Det kan nemlig næppe være Hr. N.'s Alvor at paastaa, at det nogen Stinde har været saaledes i DBF. Det er jo først i de senere Aar, at et større Antal af vore Amtsföreninger ere blevne organiserede; men hvor mange Amtsföreninger vare mon ordnede i de Aar, Hr. N. taler om? Hadde det gaaet saa strengt til, saa havde nok de fleste af de Centralmøder blevet meget smaa. Vi kunde anføre adskillige Amter, der i en Aar-række have sendt 1 Delegeret hvert til Centralmøderne, uagtet vedkommende Amter slet ikke havde Amtsföreninger. Det fremsatte Punkt er altsaa ikke en gammel Kjendsgjerning, men det er et Nyske, som Hr. N. nærer.

Det kan ikke nægtes, at der virkelig er noget, der taler for en saadan Ordning, forbi det vilde være en Støtte for Amtsföreningerne og en Spore for dem til at holde Samling paa deres Medlemstal; men uagtet Kredsenes Ordning er gaaet meget stærkt frem i de senere Aar, tro vi dog, at Tidspunktet for en saadan Bestemmelse endnu vilde være for tidlig valgt. Hvis den nemlig vedtoges, da vilde jo for Øjeblikket 5—6 af Amtene være udelukkede fra Centralmøderne. — Endvidere maa man lægge Mærke til, at en saadan Bestemmelse nødvendig maatte medføre, at der fastsattes et bestemt Medlemsbidrag for alle Amtsföreninger; thi ellers kunde man jo udsette sig for, at en Amtsförening kun for at faa mange Medlemmer nedsatte sit Medlemsbidrag til f. Eks. 5 Øre, hvilket

¹⁾ Der har i ethvert Tilfælde siden 1ste Januar 1886 været vaaget strengt over; at ingen Kredts i DBF. har sendt flere Delegerede end Amtets Holdeantal berettiger den til; men alle Holdere have været regnede med uden HenSyn til, om de tillige vare Medlemmer af Amtsföreningen.

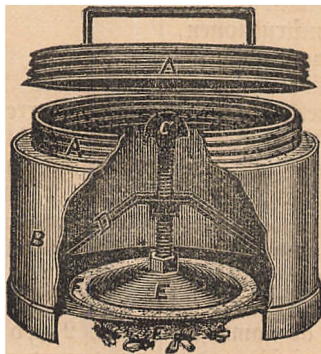

Fig. 8. Galling's Fodrer.

wilbe umuliggjøre al Virksomhed i Foreningen.

Vi vilde slutte disse Betragtninger med det Raad til Foreningens Medlemmer: Værer forsigtige med at foretage for store Forandringer i Foreningens Ordning og Ledelse, saalænge Sagen gaar godt fremad. Vi have jo endnu i frist Minde den Tid, da Foreningen gik tilbage. Den Gang var der guld Grund til at foretage betydelige Ændringer, og saadanne blev da ogsaa virkelig foretagne til Held for Sagen. Om der for Tiden vilde opnaas noget virkelig godt ved de af Hr. K. foreslaaede Ændringer, det stiller sig for os meget tvivlsomt.

Da denne Artikel var sluttet, modtog vi fra en Delegeret følgende Udtalelse, som vi ganske kunne tiltræde:

„Da DBF.'s Love ikke bestemme, om Centralmøderne skulle være offentlige eller ej, vil hvert enkelt Centralmøde selv have det i sin Magt at tage Bestemmelse herom. Alt Ikke-Delegerede have overværet Forhandlingerne, har jo flere Gange fundet Sted; men Ikke-Delegerede have næppe nogen Sinde deltaget i Afstemningen.“

Trækkets Forøgelse.

Foredrag, holdt ved Vindermødet i Kjøbenhavn under Udstillingen 1888 af Franz Wendl.
(Sluttet.)

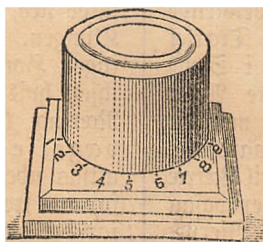

Fig. 9. Den fuldbornne Fobrer.

Efter Haanden som Landbruget gaar frem, vil Sommerstaldfødringen blive mere almindelig, da derved raades Bod paa knap Sommer-næring for Kvæget, og hvorved igjen indvindes en større Gjødningsmasse, denne uundværlige Hovedfaktor for et godt Algerbrug. Den almindelige Maade: at lade sig nøje med Vikkehavre, vil ikke staa til, man maa tillige benytte andre Grønfoderplanter, som Sølvboghvede, Sennep, Sommerrap og Rybs, Lucerne, Spergel, Serradella o. fl., hvilke Alle vilde hjælpe til et forøget Sommertræk for Bierne. Da Hjemme-frøavlens er begyndt at blive mere almindelig, vil under Blomstringen af Runkelroer, Gulerødder, Raal og Raalroerne, Solsikker til Hønsfoder o. fl. for en Del hjælpe paa en Tid, da det paa Verne forsterker mere, hvorimod Fyberne have Lyngen til sildigt Træk; men efter Haanden som Hederne opdyrkes, vil ogsaa Trækket der blive mere og mere indskrænket. For de mindre Lodhavere vil derimod Havenne kunne afgive et forøget Træk. Nu vil man vel sige, hvad kan det nytte med disse Smaaarealer? Det

kan det alligevel; thi det maa gaa op for Enhver, der saaledes ejer en Have, at Havebruget ikke blot kan være en Lüksus, men i mange Retninger kan være til Gavn, og i disse Tider maa alle Bidrag til Livets Ophold for Smaataarsmanden tages med. Vil nu denne, der holder Bier, tillige passe sin Have med Omhu, dyrke nyttige Urter, avle Frø, saa vil han ved at berede Hygge her, føre den ind i Hjemmet. Han vil i sin Have kunne finde Plads for Prydplanter, og er Haven saa stor, at der kan plantes Frugttræer og Frugtbuske, vilde disse i Blomstringstiden afgive godt Træk for Bierne.

Naar Have dyrkingen da bliver almindelig paa Landet, thi hvad der ofte kaldes Have, er det kun af Navn, vil der ogsaa blive et forøget Træk for Bierne, og vil det jo være mest gavnligt, naar Trækket kan udstrækkes fra det tidlige Foraar til sent paa Efterommeren. Der er jo en Mængde Planter, som Bierne trække Næring af med mere eller mindre Forkjærlighed. Det er ikke Stedet her til at nævne alle disse.

Til Vaartrækket har man flere Vogvækster, som Krokus, Hyacinter o. fl., Anemoner, Primler, Veronika, alle de forblomstrede Planter, der blomstre i Vaaren. Har man paa sin Lod mange Sten, og man har Tid dertil, kan man anbringe en Stenvej Nord, Nordvest eller Nordøst for sine Bistader og beplante Stendyngen med Vaarplanter; derved vil man tillige skaffe Bistaderne Læ imod de kolde Vinde.

For Sommertiden har man, efter at Frugttræer og Frugtbuske have afblomstret og som give det bedste Træk for Bierne, en Mængde et- og fleraarige Blomsterplanter, hvoraf flere blomstre til sildig Høst. Saaledes mærkes af fleraarige: Campanula, Riddersporer, Natlys, Polemonium, Malver, Melejer m. fl., og af etaarige: Refeda, Clarkia, Phacelia, Balsaminer, Convolvulus, Gølfølkier, Scabiosa, Lavatera o. m. flere. For at faa et længere og stadigt Flor, kan man saa Sommerblomsterne i flere Gange, ja mange af dem kan man saa om Efteraaret sent, hvis Jorden er nogenlunde bekvem, og faar man da af disse et tidligt Flor.

Flere Lægeplanter afgive fortrinligt Træk for Bierne, saaledes: Salvia, Borago, Fjop, Lavendel.

Til Læplantning omkring Havenne kan anvendes flere Træer og Buske, der blomstre

til forskjellig Tid og søges meget af Bierne, som Lind, Ahorn, Birk, Pål, Håsel, Cornus mascula (Kornelkræbe), blomstrende Ribis, Suedæer, Busketroser.

Naar saaledes Biablerne hver paa sin Vis vilde bidrage til at skaffe et forøget Træk for Bierne, saa udrettes ikke saa lidt; thi mange Bække smaa gjøre en stor Aa, de mange Smaahaver tilsammen i Byerne paa Landet kunne rumme mange Planter, tjeniige for Vitrækket.

Dernæst kunde Autoriteterne og Godsejerne ved at fortrænge de til Vejtræer almindelig bragte Bopler, der for Algerbruget ere stadelige, idet de lange Rødder trænge langt ind i Markerne, og erstatte dem med andre, bedre og smukkere Træarter, som tilføjelige afgive et godt Træk for Bierne, og da jorncemmelig Lindetræet. Af dette Træ trække Bierne især mest, og dets Blomster giver jo den fineste og dyreste Honning. Man anvender til Vejtræ i Almindelighed 2 Arter: Steenlinden (*Tilia europaea*) og den bredbladede Lind (*Tilia platyphylla*), og da den ene blomstrer tidligere end den anden, vilde det være heldigt apvætslende at plante begge Arter, hvorved Trækket kunde udstrækkes over en Aaaned i Sommertiden. Der gives endnu flere Arter Lind, hvoraf nogle blomstre senere, men da de ere sjældnere og vel ikke saa haardføre, passe de ikke til Vejtræ, men vel til Lætræ imellem andre Træsorter. Ahorn er ogsaa et godt Vejtræ, der giver Træk for Bierne, hvorimod Elnen mindre søges.

Et følgerdærdigt Eksempel giver Beshyrelsen af Wallø Stift, idet den ved flere Beje har plantet Lind, og saa vidt mig bekjendt agter man fremdeles at anvende Lind til Vejplantning.

Overvintring.

En ny Theori af G. Lichtenthaler i Herdorf.

Vinter-Tilstanden. Da jeg i flere Aar har beskæftiget mig meget indgaaende med Biernes Overvintring, er det ikke en Sagen efter Nysgheder, der tilskynder mig til at offentliggjøre mine Jagttagelser derover, men nærmest Overbevisningen om, at jeg derved virkelig vil kunne bidrage til Løsning af Spørgsmaalet: „Hvorledes kan man overvintrere Bier?“ og derfor det Haab, at jeg kan fremkalde forhøjet Interesse for dette vigtige Spørgsmaal hos Biablens gamle Mestere.

Jeg behøver vistnok ikke at fremhæve Vigtigheden af en god Overvintring for Biablens Udbytte. Derfor taler jo saavel

det store Antal Bifamilier, der hvert Aar gaa tabt (ganske særlig i Vinteren 1885—86) jaabelfsom ogsaa de mange Artikler og Smaaskrifter, der i de senere Aar ere skrevne herom.

For at kunne overvintrere Bier godt bør man fremfor alt kjende til deres Lid om Vinteren, maa kjende hvad de bestille, hvorledes de ernære sig og holde Varme. Biernes Lid om Sommeren har man iagttaget lige til de hemmeligste Enteltheder, derimod giver den store Bi-Literatur os ingen Bistad paa, hvad de bestille om Vinteren, og dog bør jo netop Kjendskaben hertil danne Grundlaget for, hvorledes vi skulle beskytte Bierne mod Vinterens Strængthed, efter at vi have tvunget dem til hele Sommeren at arbejde efter vor Anbising.

Det er jo bekjendt, at Bierne om Vinteren trække sig sammen i en tæt Klynge og at det kun derved er muligt for dem at beskytte sig mod Kulden. Vilde de nu imidlertid blive rolig sidende i denne Klynge, saa vilde i Løbet af ikke lang Tid hele Klyngen frøse ihjel, idet Bierne lagvis vilde falde ned, indtil ingen flere vare tilbage i Klyngen. Desuden er der indeni Klyngen ingen Honning, de vilde altsaa ogsaa sulte ihjel, hvis de bleve rolig sidende, thi uden Næring kan Bien ikke leve længe. Bevægelse af Bierne inde i Klyngen maa altsaa ubetinget finde Sted, for det første for at frembringe den nødvendige Varme, for det andet for at ikke stedse de samme Bier skulle vare udsatte for Kulden i Klyngens yderste Lag, og for det tredje for at kunne optage den Næring, som er gjemt udenfor Klyngen.

Det er vel klart, at Biens egen Varme ikke formaar at modstaa en Kulde af 8—16°. Men hvorledes udbille de da den nødvendige Varme? Alt, hvad der hidtil findes i Bi-Skrifter herom, indskrænker sig til: „Bierne frembringe den nødvendige Varme ved Brusen“. Det vilde dog blive smaat med den Varme, thi dels sidde Bierne saa tæt sammen, at der næppe kan være Tale om Vingeflag, og dernæst vilde vel derved mere den kolde Luft i Stedet blive vistet omkring end Varme frembragt.

Nej! Vigesom Staberer i hele Naturen har gjort alt viselig, saaledes ogsaa her: Kun ved Bevægelse udvikle Bierne Varme. At Bierne skulle bevæge sig om Vinteren, derfor er der sørget derved, at Bierne ikke umiddelbart kunne naa Honningen, de maa, naar de føle Hunger, ud til Klyngens Yderstid, thi andre Steder findes ingen Honning. Vige udenfor Klyngen er det dog ikke behageligt for Bier at være men meget kolbt, derfor vilde de hurtig

opfuge noget Honning og derpaa ivrig bestræbe sig for igjen at komme midt ind i Klyngen. Dette sidste gaar dog ikke saa let. At trænge ind i den ubadtil tættre Klynge er i ethvert Tilfælde besværligere end at komme indensfra ud. De maa derfor udsøge sig et Sted, hvor de lettere kunne trænge ind end det Sted, hvor de kom ud, og hvor andre følge efter. Dette Sted turde være nedest i Klyngen, fordi kun saa Bier komme ud her, da Honningen mest er at finde foroven. Paa denne Maade blive de altsaa tvungne til i det mindste i nogen Tid at danne Klyngens yderste Lag, hvortil netop disse Bier, der nylig have fyldt sig med Honning, ogsaa ere bedst skiftede. — Klyngen er altsaa stadig i Bevægelse og udvikler netop herved den nødvendige Varme. Jo koldere det er, des oftere maa Bierne tage Næring til sig, hvorved altsaa Bevægelsen og den udviklede Varme ogsaa blive større. Saaledes er her det ene betinget af og maa bevirke det andet.

(Forsættes.)

Under Sne.

Af G. M. Doolittle i Amer. B. Journal.

Da Vinteren igjen har vist sig, og Snetiden er for Haanden, har jeg anset det for godt at fremkomme med en Advarsel mod at overvintre Bier under en Snedrive saaledes som det ofte er blevet anbefalet baade i Tidsskriftene og andet Steds. Jeg ved, at der er nogle, som synes at have Held med den Fremgangsmaade; men naar som helst jeg har prøvet det enten med Billie eller derved, at stærkt Snefald har overrasket mig og begravet en Del af mine Stader i Sne, har Udsaldet altid været en slet Overvintring. Hvorfor dette har været saa, kan jeg ikke angive.

Alt synes at gaa godt omtrent i 3—4 Uger, men da begynde Bierne at blive urolige og da nogle, derefter viser sig Bugløb, Voligen og Tavlerne befudles, og endelig dør hele Familien. Hvis nogle af dem holde ud til Foraaret, saa de Foraars-Svindstot og blive værdiløse som Honningsamlere det Aar. Hvad der forarsager denne Tilstand, kan jeg ikke sige, med mindre det skulde være, at Bierne blive altsor varme; thi jeg finder altid Sneen tørt bort tæt omkring Stedet, saa at en lille Hund eller Kat godt kan gaa rundt om det uden at komme i Berøring med frosten Jord.

Alle mine Stader ere kun 3 Tommer fjærne fra Jorden, og denne Omstændighed har maaske noget at gjøre med denne Sag. Jeg kunde derfor ønske at vide, hvor

langt Staderne have været fjærne fra Jorden hos de Biavlere, der overvintre heldigt under Sne.

For nærmere at oplyse den Tilstand, i hvilken jeg har fundet mine Bier, naar jeg har prøvet at overvintre dem under Sne og for at vise, at jeg ikke er den eneste, der ikke har haft Held med sig ved denne Fremgangsmaade, vil jeg anføre et Stykke af en Artikel af Seudder i New Boston i dette Blad 1885:

„50 Familier havde jeg opstillet paa Sommerpladsen i Langstroth-Stader. De stode i en Række langs Østfiden af en Høj og omtrent 4 Tommer over Jorden. Snart efter Vinterens Begyndelse blev det Snefog, og Sneen lagde sig i Højde med Hækken, Staderne vare da begravne i en Drive af 3—5 Fods Højde. Det saa noget koldt ud for de slittige smaa Bier, men da jeg ofte havde hørt den Overvintringsmaade anbefale, lod jeg dem være i Fred. Da de imidlertid havde været i den Tilstand i 3—4 Uger, havde jeg dog lyst til at se til dem, derfor gravede jeg en Gang ind i Driven til 16 af Staderne. Jeg fandt disse Bier alle levende og tilflyneladende i god Tilstand.

Jeg var nu træt af at kaste Sne, og det syntes jo heller ikke nødvendigt at gaa videre, derfor lod jeg de øvrige 34 Familier blive uforstyrrede under Sneen indtil den 1ste Marts, da det begyndte at tå. Jeg aabnede da for dem, men fandt kun saa levende og alle i en ynkkelig Forfatning. De havde alle ynglet, nogle havde endog saa 5—6 Tavler med Yngel. Et Bliit var nok til at vise, at Diarrhoe havde ødelagt Bierne. Af disse 34 leve nu kun 6; men af de 16, fra hvilke Sneen blev borttaget, leve de 10.”

I dette Tilfælde ses det, at Mr. Seuders Bier stode 4" fra Jorden, og alligevel var hans Erfaring næsten ganske den samme som min i de sidste 15 Aar, naar jeg har ladet mine Bier blive under Snedriver.

Jeg vil raade alle, som ikke selv har prøvet denne Maade, til ikke at lade mange af deres Familier forblive under Sne, før de ere sikre paa, at de kunne overvintre godt paa denne Maade¹⁾.

¹⁾ Vi slutte os til denne Forfatterens Advarsel, idet vi dog tilføje, at Stadernes altsor lave Opstilling i begge de anførte Tilfælde uden Tvivl har været væsentlig medvirkende til det daarlige Udsald, idet baade Jordens Fugtighed og Jordvarmen ved indtrædende mildt Vejr kan have forarsaget Misken. Havde Stadernes Bund høst en Afstand af 12" fra Jorden, vilde dette uden Tvivl have forandret Sagen. Betænkeligheden ved langvarig Dækning af Sne er jo uden Tvivl især den altsor stærke Ophobning af Varme. R. A.

Husmandsstadets.

Af Hans Erslev, Kalundborg.

Bestræbelsen efter at skaffe den fattige Arbejder billige Stader er ikke noget nyt hverken her i Landet eller i andre Lande. Gravenhorst's „Bogenstूलper“ er saaledes i Thykland et Udslag i denne Retning, og i England har man af dette Hensyn givet store Præmier til simple enkeltvæggede Biblioliger af Træ. Den Gang jeg den 4de April 1878 paa et Møde i Holbæk (se XII S. 38) første Gang henledte de danske Biablers Opmærksomhed paa det engelske Trugstade, var en af Grundene netop den samme Bestræbelse, idet jeg antog, at i denne Form vilde et brugbart Stade kunne frembringes til en Pris af 3—4 Kr.

Spørger man nu: Hvorledes har da Forholdene med Hensyn til disse billige Staderformer udviklet sig baade i England og her i de sidst forløbne 10 Aar? — da bliver Svaret: De enkeltvæggede Boliger ere næsten helt opgivne, og man har i Prisen ikke turdet gaa lavere ned end til c. 5 Kr. for et godt Stade, som man tør anbefale Smaamanden at anskaffe. Naar jeg anfører denne Pris, da er det selvfølgelig under den Forudsætning, at Stadet kjøbes færdigt hos Fabrikanten. Vil og kan Biablerne udføre en Del af Arbejdet selv og maaste til Dels anvende Materiale, som koster ham meget lidt, ja saa kan jo et saadant Stade blive betydelig billigere for ham.

Det af Hr. Lindelof konstruerede Lærningstade (se S. 28), er jo et nyt Udslag i samme Retning. Jeg vil ønske, at det maa gaa bedre med Prøven af den Form end med de tidligere fremkomne „allerbilligste“ Stader; men Lærningstadet har ikke saa faa Egenfaber sælles med dem, særlig den at være en enkeltvægget Bolig, og derfor vil jeg advare imod uden videre at antage denne Form, inden den er grundig prøvet. Husk vel paa, at alle de tidligere opfundne enkeltvæggede Biblioliger efter Haanden ere vandrede paa Pulterkamret. Hertil vil man maaste svare: Hr. L. har jo prøvet Lærningstadet. Derom tvivler jeg ikke, og jeg tvivler heller ikke om, at man kan overvintre Bierne godt i „Lærningstadet“, naar man nøjagtig følger Anvisningen, eller naar man paa anden Maade giver det en særlig Vinterbeskyttelse f. Eks. i en Kjelder eller et Kammer. Dermed er Sagen dog ikke afgjort. Det kommer nemlig an paa; om det vil vise sig muligt at saa vore Biablere til at benytte Lærning-

stadet saaledes, at Biablen ved Hjælp deraf bliver lønnende.

Hvis det nu f. Eks. efter en mere almindelig Prøve viste sig, at de allerfleste Landarbejdere, der af Hensyn til Lærningstadets billige Pris anstaffede sig dette, om Efteraaret lod Staderne henstaa enkeltvis paa Sommerpladsen uden nogen yderligere Beskyttelse end den, de havde om Sommeren — vilde Udsalget heraf da ikke efter al Sansynlighed blive uheldigt?

Man maa endelig ikke opfatte denne Udtalelse, som om den kom fra en Modstander af den nævnte Staderform. Nej, den er kun en Advarsel imod at gribe altfor raft til, naar der er Tale om billige Stader. For mit eget Vedkommende har jeg nemlig af dyrefjæbt Erfaring lært, at de dyreste Stader i Længden ere de billigste. Disse „dyre“ Stader som koste 10 Kr. pr. Stk. ere saa uhyre lette at indpaffe, thi de dobbelte Vægge ere tyldte med Haffelse, og Tæpperammen staar om Efteraaret parat paa Loftet ligesaa vel som Pakrammen, der anbringes ved Døren. Dernæst ere de saa lette at behandle, fordi de ere nøjagtige og stive, saa at de ikke blive skæve og fortrukne. Saa snart man derimod i et af de billige Stader mister 1 Bifamilie, saa har man jo tabt hele Besparelsen og mere til, thi enhver stærk Bifamilie, der bringes godt igjennem Vinteren, er jo mere værd, end hvad et af de „dyre“ Stader koste.

I de „dyre“ Stader overvintre mine Bier altid godt, og de ere meget lette at behandle. Derfor foretrækker jeg dem ubetinget for de „billige“.

Meddelelse fra Biavslærere.

Af Gartner N. C. Andersen, Nyborg.
(Fortset).

Søndagen den 17. Juni kom jeg til Maribo, hvor den derværende Krebsforenings Formand, Gaardejer H. C. Rasmussen, Gaared, modtog mig og førte mig til sit gjæstfrie Hjem; men forinden vi kjørte, besøgte vi først Jernbanestasjonens Nielsen for at tage hans Bistand i Døjsyn, som var i god Orden med kraftige Folk. Der var for saa Dage siden dannet en Afslægger og sat paa en ny Plads, og det lod til at lykkes, skjøndt det er noget vanskeligt saaledes at tage Afslæggere af Stader, der ikke kunne flyttes, da Bierne jo ofte forlade deres nye Hjem og søge deres gamle Plads. Men som vi hørte af Fru Nielsen, der nok for det meste passer Bierne og har megen

Interesse for Biavl, saa var der taget saa mange unge Bier med Afslæggeren, at den nok vilde kunne klare sig, selv om alle de gamle søgte hjem til Moderstaden.

Om Eftermiddagen holdtes Møde ved **Egehuset**, et Traktørsted ved Knuthenborg Park. Mødet var ikke saa godt besøgt, som man havde ventet, hvilket maaskee hidrørte fra, at der holdtes Fester for forskellige Steder i Egnen. Der var paa Stedet en stor Bistand, og en Del af Staderne vare indsatte i et Bihus, hvoraf et blev taget ud for bedre at kunne iagttages. For at undgaa, at Bierne drog ind i Huset, blev Indgangen stoppet; men det var mærkværdigt at se, hvorledes de hjemvendende Bier, som hørte til Stedet, nu krøb hen ad en paaflaet Lægte, der gik langs hen under alle Flyvehullerne, og gjorde ved hvert af disse Forsøg paa at komme ind. Jeg gjorde opmærksom paa, at der burde sættes et Brædt med Kantene mod Forvæggen for at forhindre Bierne i at gaa fra det ene Flyvehul til det andet.

Der fandtes paa Bistanden endnu Stader med fast Vost, som er aldeles forkasteligt, og det blev da ogsaa borttaget af det Stade, der var sat frem til Eftersyn. Tiden hengik med den praktiske Undervisning, saa der blev ikke holdt Foredrag. Men ved Bordet, hvorom man saaledes efter endt Dagværk, holdtes flere Taler, der stod i Forbindelse med Biavlen og Biavlerne.

Mandag den 18. Juni holdtes Møde hos Gaardejer H. P. Beckel i **Sjælstofte** (Rødby Kredsforening). Mødet var paa Grund af det stærke Regnvejr kun sparsomt besøgt, og den praktiske Undervisning maatte af Hensyn til Vejrliget for saa vidt opgives. I et Øjeblik, da Regnen ophørte, fik man dog Lejlighed til at se Hr. Beckels Bistand, der var i mønsterværdig god Stand og vidnede om en omhyggelig Røgt. Bierne havde ypperligt Træk af en gul Kløvermark, der laa tæt op til Bihaven, og det tegnede her til en rig Honninghøst. Tiden benyttedes til et længere Foredrag og Diskussion om forskellige Emner om Bifagen, og nogle Redstaber forevist.

Den 19. Juni tog jeg Afsted med Formanden for Maribotredsen, H. C. Rasmussen, hvis Gæst jeg havde været i 2 Dage, og som efter at have hentet mig i Maribo, førte mig til Møderne i Egehuset og Sjælstofte og nu førte mig til Maribo; unægtelig en ikke ringe Opoffrelse for Bifagen, da det alt er uden Godtgørelse.

Jeg førte nu til Sakskjøbing, hvortil Amtsforeningens Formand, Hr. Teglmester B. Jøfte fra Eremitagen havde sendt en Bogn for at afhente mig, og efter nogle

Timers Ophold i hans behagelige Familie førte vi til **Holmekov**, hvor Mødet skulde afholdes hos Skovfoged Petersen. Det regnede uafbrudt hele Dagen, og den praktiske Biavlsklære maatte ogsaa her for saa vidt opgives. Der blev dog aabnet for nogle Stader, som udbviste, at de vare meget kraftige; men Pladsen (tæt op til en Stov) syntes ogsaa at være udmærket godt skikket til at drive en stor Biavl paa.

Efter at jeg havde holdt et længere Foredrag, holdtes Diskussion om forskellige Emner, særlig om Fodring. Den ret talrige Forsamling deltog med Liv i Diskussionen, og man var enig om, at det slet ikke lønnede sig at spare paa Fodret, hvor det er nødvendigt, og en af de Tilstedeværende ytrede, at det at spare havde han maattet bøde haardt for.

Den 20. Juni holdtes Møde i **Rødby** (Baggerløse Kredsforening). Jeg havde taget Billet til Fiskebak, men heldigvis gjorde en Medrejsende mig opmærksom paa, at jeg paa Forlangende kunde komme ud af Toget ved Bruksøerup, hvor Kredsens Formand, Hr. Smedemester S. Nielsen ogsaa var kommen tilstede for at modtage mig. Jeg frygtede for, at Mødet den Dag ikke vilde blive besøgt, da det var Jubilæumsdagen for Stansbaandets Løsning; men det stod jo ikke i min Magt at forandre Mødetiden. Mødet blev imidlertid godt besøgt, og der blev foretaget Experimenter med Bierne paa 3 Steder i Rødby. Vi anbragte Kuber med Bier over flere Trugstader, men om det lykkes at saa dem fuldbyggede, det er et Spørgsmaal, som jeg ikke kan besvare. Jeg var den Dag paa 6 Bistande, og der var endnu flere Biavlere der ønskede, at jeg skulde aflægge dem Besøg, men Tiden vilde ikke strække til. For 4 Aar siden var der kun et Dzierzon-Stade (Kasse-Stade) i hele Kredsen.

Den 21. Juni holdtes Møde i **Næsgaard**. Det praktiske Møde holdtes paa Bygmester Olsens Bistand, og det var meget godt besøgt. Her var navnlig mødt mange Begyndere, der med spændt Opmærksomhed betragtede Behandlingen af Kassestaderne. Men Hr. Olsens Bistand var ogsaa særdeles godt skikket til at fremvise som Mønster, og det var tydeligt at se, at den var under kyndig Behandling.

Efter at have tilbragt en Tid paa Bistanden og tilfredsstillet de Besøgende ved Forevisning af Stadernes Indhold, gik Turen til Næsgaard, hvor Landbrugsskolens Lokaler var stillet til Raadighed for Biavlerne og hvor en talrig Forsamling, der forøgedes ved Landvæsenselevernes Deltagelse, kom tilstede.

Forinden Foredraget fremhævede jeg det glædelige i, at ogsaa flere Husmandskoner deltog i Mødet.

Paa givne Anledning og advarede jeg imod at gjøre for store Forventninger til Biavl. Den var her i Danmark just ingen Guldbgrube, der kunde give mange Tusinder om Aaret, men vel nogle Hundrede Kroners Indtægt, og vi have dog ikke saa faa Biavlere, der avle 5—600, ja endog saa 1000 R om Aaret. De Biavlere, der ere komne rigtig ind paa Fodringen, høste næsten altid Honning, medens der indtræffer mange Aar, der ikke give noget Udbytte for den, der ikke fodrer. Foredraget var imidlertid afpasset for Begyndere, da jeg ansaa største Delen af de Vælgende for Saadanne, og det blev ogsaa udtalt af flere, at det var Udstillingen forrige Efteraar, der havde vaakt Interessen for Rassebiavl hos dem. (Fortsættes.)

For de lokale Blade.

Under denne Overskrift agte vi i denne Aargang lejlighedsvis at bringe Artikler, som vi anse for at egne sig til Optagelse i de lokale Blade. Vi opfordre derfor Redaktionsmændene og andre Biavlere i alle Landets Egne til at henvende sig til vedkommende Redaktioner om Sagen. Disse ville i Almindelighed gjerne støtte Biavlens ved at optage slige Artikler uden Betaling, naar man kun tilbyder dem at laane dem „Tidskriftet“ til at oprykke Artiklen efter.

Regnskab

over Indtægt og Udgift ved min Biavl i 7 Aar fra Foraaret 1882 til Efteraaret 1888.

Den aarlige Udgift var: 1882 18 Kr. 25 Ore, 1883 47 Kr., 1884 83 Kr. 50 Ore, 1885 27 Kr. 75 Ore, 1886 28 Kr. 75 Ore, 1887 26 Kr., 1888 15 Kr., hvilket til sammen giver en Udgift af 246 Kr. 25 Ore. — Indtægten begyndte 1883 med 7 Kr. 50 Ore, 1884 gav 70 Kr., 1885 208 Kr., 1886 172 Kr., 1887 252 Kr., 1888 152 Kr. Saa Indtægt 861 Kr. 50 Ore. Utsaa et Oberstud af 615 Kr. 25 Ore, samt desuden en Bistand paa 9 befolkede Trugstader, 1 Udslyngningsmaskine, andre Biavlsredskaber og øvrigt Tilbehør. Jeg begyndte Biavlens 1882 med at købe 1 Trugstade, 1 Bisværme og 6 Kunsttabler; men Vinteren derpaa døde Bierne. Det mislykkede Forsøg gjentoges 1883 efter en større Maalestok, idet jeg købte 2 Trugstader til, samt 3 Bisværme, og da den ene blev viskerløs, anskaffede jeg mig endnu 1 Sværm. Af Kunsttabler brugte jeg 4

Ød., og Honningudbyttet var ubetydeligt, nemlig 15 Ød. Atter var Overvintringen uheldig for mig, idet jeg, da Foraaret 1884 kom, kun havde et af Staderne i Behold. Jeg tabte dog endnu ikke Mødet, men købte 2 nye Stader og 2 Kubefolk, som overførtes ved Nedbygning. Det ene Folk gav 1 Sværm, og da jeg saa desuden købte 1 Sværm til, havde jeg mine 5 Huse befolkede. Endvidere købte jeg 20 Ød. Kunsttabler. Heldigvis høstede jeg det Aar 120 Ød. Honning, og da den paafølgende Overvintring foregik uden Tab, imødesaa jeg Sommeren 1885 med lyse Forhaabninger. Jeg anskaffede endnu 2 Stader og forsynede dem med Sværme. Udgifterne til Kunsttabler reduceredes betydelig, da jeg i de foregaaende Aar havde opsparet en hel Del Voks, som jeg fik lavet til Kunsttabler. Jeg høstede dette Aar 520 Ød. Honning. De følgende Aar have været heldige for mig saabel med Overvintring som med Honninghøst. Jeg har fremdeles uddvidet Bistanden med 1 Stade hvert Aar, saa at jeg sidste Efteraar kunde indvintre 9 Trugstader. Honninghøsten i 1886 var 430 Ød., i 1887 630 Ød. og i 1888 304 Ød. Jeg har saaledes, siden jeg begyndte Biavl, høstet ialt 2039 Ød. Honning, som for største Delen er afhændet her i Omegnen til en Pris af 40—50 Ore pr. Ød. Naar man tager Hensyn til, at jeg var ganske uovet i Biavl og uden Kjenndskab til Biernes Behandling, da jeg begyndte i 1882, hvilket jo især viste sig ved de første Aars uheldige Overvintringer, og naar man fremdeles tager Hensyn til, at det meste Arbejde i Bieriet er udført i Fritiden, samt at den største Part af Udgifterne er gaaet til Uddelselse af Bistanden, maa det staa klart for Alle, at Biavlens kan være et Middel, hvorved enhver, der har Lejlighed til at beskæftige sig dermed, betydelig kan forøge sin Indtægt. Jeg tilraader derfor alle, som dertil har Lejlighed: „Bliv Biavler. Du behøver ikke at frygte for, at du ikke kan lære at behandle Bierne; thi ingen anden Næringsvej læres saa let, hurtig og fornøjelig som denne; især hvis du vil lade „Tidskrift for Biavl“ være din Raadgiver. Men begynd! Begynd for Guds strafs med at bestille ovennævnte Tidskrift; det vil saa sige dig, hvad du videre har at gjøre.“

Ustrup pr. Grenaa, i Februar 1889.

Rasmus Damsgaard.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 134. Hvorledes anbringes de saakaldte Metalender paa Kammerne, og hvilke Fordele opnaas derved? (N. P.) — S.: Høstaaende Billeder betegne den Art Metalender, som nu hyppigst benyttes i England. Fig. 10 viser Metalenden set fra den Side, der vendes ind imod Kammens Sideliste saaledes, at det nedbøvede straa Bryst støtter imod Sidelisten. Fig. 11 viser derimod Metalenden set fra den Side, som vender udad imod den Liste (af Træ eller Metal) hvorpaa alle Tablebærerne glide. Fordybningen mellem de to tykke Sider passer netop til at modtage den $\frac{3}{8}$ " tykke Tablebærer. Denne skydes ind i Fordybningen, idet de 2 skarpe Kanter paa Siderne trykkes ind i Tablebærerens Sider.

1. Disse Metalender egne sig bedst til lave Kammer, fordi saadanne ikke behøve Afstandsmaalere for nede, og Metalenderne, 1 paa hver Ende af Tablebæreren, ville da fuldstændig sikre Afstanden nøjagtigere end noget andet Middel.

2. Endvidere støtter det straa Bryst Sidelisten og sikrer denne nøjagtig $\frac{1}{4}$ " Afstand fra den indre Væg. 3. Tillige sikrer disse Metalender fuldstændig imod Tilskning af Tablebærerne, hvad enten disse glide paa Træ eller paa Metal.

4. Endelig kan man, naar Tabellen skal udslænges, let aftage Metalenderne og paa sætte dem igjen efterat Tabellen er udslængt — Den værste Ulempe ved Metalenderne er deres Kosti-barhed, da de koste 7—8 Dre pr. Stk; men det maa erindres, at man kun har Brug for dem i den egentlige Yngelrede.

Nr. 135. Bidrager det i væsentlig Grad til en god Øvervintring at hængte Rumstader og Kuber i et ikke frostfrit Rum? (C. B.) — S.: Formentlig tænkes her paa at benytte Ramre eller Rum i Udhus til Viernes Øvervintring. Hvis saadanne Rum ikke ere fugtige, afgive de i meget strænge Vintre en væsentlig Besskyttelse, fordi Varmegraden aldrig synker saa lavt som i det fri, og den kolde Blæst ikke kan trænge herind. Har man imidlertid solide, godt forarbejdede, dobbeltvæggede

Stader, da anse vi ikke en saadan Besskyttelse for nødvendig her i Danmark.

Nr. 136. Volder Bipest Bifamilien's Undergang den første Sommer, eller kommer Sygdommen igjen flere Aar i Rad? (A. M. C.) — S.: Hvis Familien er stærkt angreben om Foraaret, vil den i Almindelighed dø inden Hovedtrækket. I modsat Fald vil den oftest komme lidt til Kræfter under det Træk; men hvis den ikke hjælpes, vil den som oftest uddø om Efteraaret eller næste Foraar. Høst svagt angrebne Familier kan Sygdommen derimod komme igjen flere Aar i Rad, hvis man ikke anvender Midler imod den.

Nr. 137. Er det gavnligt at anvende tynd ikke fortinnet Jærn-Blomsteraad i Tablerne? Jeg har ofte haft Yngelabler, der ere styrkede ned, inden de vare befæstede af Bierne paa Siderne. (P. P.) — S.: Ja! Det er en fortrinlig Støtte for Tabellen, den fortinnede Traad er dog nok den holdbareste, da den ikke angribes af Syren i Honningen.

Hvor stor Betydning denne Fortinning har, er dog endnu vanskeligt at afgjøre, da Anvendelsen af den fine Traad (Nr. 30) i Tablerne først blev indført til Danmark ved vor Anvisning dertil i 1887 (se XXI S. 53).

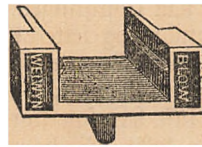

Fig. 11. Metalende, set fra den udværende Side.

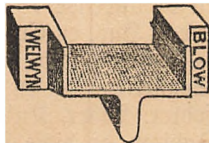

Fig. 10. Metalende, set fra den indværende Side.

Nr. 138. Er det heldigt at flere Indgangen ind i Stadets Forside $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ " over Bunden eller skal den gaa lige ned i Bunden? (R. C.) — S.: Den første Maade medfører den Fordel, at Indgangen ikke stoppes saa let af døde Bier og Smuds; men den har den Fejl, at man ikke kan rense Bunden fortil gjennem Indgangen. Derfor have vi helt forladt den førstnævnte Maade. Vi lade nu Indgangen begynde umiddelbart ved Bunden og indtage hele Stadets Brede; men den forsynes med Skydere, saa at den kan indsnævers efter Behag.

Nr. 139. Hvorledes befrier man Mjød fra altfor megen Kulsyre? Jeg benyttede nemlig ved Klaringen altfor meget Træful, der har givet Mjødet en syrlig og ubehagelig Smag. (T. B.) — S.: Den stærkt syrlige Smag hidrører næppe fra Kulsyren, thi denne er flygtig og kan kun i en vis ringe Mængde bindes af Bædsten. Snarere antage vi, at den

Smag hidrører fra en Fejl i Gjæringen, idet denne f. Eks. kan være standset for tidligt. Overmaalet af Syre kan borttages ved flere Midler. Det simpleste er Indblanding af pulveriseret tvekulstret Natron, der i meget ringe Mængde tilføjes Mjøden. Vinhyren driver da Kulhyren ud af Saltet og indtager selv dens Plads. For at bestemme den rette Mængde maa man først prøve f. Eks. med $\frac{1}{2}$ Pægl Mjød og deri at indblande en Knivspids fuld af det nævnte Salt. Dette kan kjøbes meget billigt i ethvert Apotek eller Materialhandel.

Nr. 140. Har det nogen Betydning at saa og plante Blomster og Træer for Bierne i en større Have? (R. C.) — S.: Jo, naar man vælger Planter, der blomstre tidligt om Foraaret eller sent i Eftersommeren. Paa de Tider yde Marterne nemlig meget lidt baade Homning og Blomstertøv (Ballen) og jaadan Saaning og Plantng vil derfor paa en heldig Tid opmuntre Bierne til Uglægning.

Nr. 141. Er det bedst at kjøbe et solidt Bihus, som f. Eks. det fra Nørre-Sneede, der blev saa meget efterjet paa Udstillingen, da det er dyrere end et mindre og lettere? (En Begynder). — S.: Naar Væggene i Stedet ere dobbelte og godt udstoppede, da er det tvivlsomt, om det just har saa stor Betydning, at Bræderne ere tykke. Vi have Stader hvis indvendige Vægge kun ere $\frac{1}{4}$ " tykke, og Bierne have dog hidtil overvintret ligesaa godt i dem som i andre, hvis indvendige Vægge ere over $\frac{1}{2}$ " tykke. Derimod bør de udvendige Vægge for Holdbarhedens Skyld næppe være mindre en $\frac{1}{2}$ " tykke.

Nr. 142. Skal et Hus ikke være sværere i Vesterjylland end paa Derne? (En Begynder.) S.: Det strengere Vejrlig i Vestjylland maa vel antages at nødvendiggjøre en sværere Bygning i Stedet, altsaa et noget bredere Rum mellem de dobbelte Vægge og en noget tykkere Tæpperamme foroven — end paa Derne; men derfor behøver selve Stedet næppe at være sværere. Tagets Tæthed beror jo heller ikke paa dets Tykkelse men paa hvorledes og hvoraf det er forarbejdet.

Fra Kredse.

Valle Stifts BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling d. 23. Decbr., hvor følgende Sager forhandlede og vedtoges for Aaret 1889. Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes, det udbiste en Indtægt af

342 Kr. 55 Ore og en Udgift af 231 Kr. 20 Ore, altsaa 111 Kr. 35 Ore i Kassebehold. Af de efter Tur fratrædende 3 Bestyrelsesmedlemmer: Kindsberg (Formand), Mühldorf (Næstformand) og Frandsen (Sekretar), gjenvalgte Formand og Sekretar, medens Næstformanden frabad sig Gjenvalg og i Stedet for valgtes Skovfoged D. Nicolaisen, Ballø. Det vedtoges, at udsende en Vandrelærer i Foraaret for at paavise Fodring og Foraarsarbejdet ved Bierne, ligeledes til Efteraaret, saafremt Foreningens Midler tilstrække, for at give Vejledning i Indvintring. Hertil valgtes Lømrermeester Møes, Sædder. Ligeledes vedtoges det at afholde Udstilling som de foregaaende Aar sammen med Præsto Amtss Landbosforenings Frugtudstilling, saafremt denne afholder nogen, hvis ikke, da at afholde en Udstilling i Herjolge. Til Dommere og Suppleant valgtes Skovfoged Rasmussen, Skovfoged Andreassen, Gartner Larsen og Fru Demant.

Ligeledes at lade afholde Foredrag i forskjellige Byer, der er medtaget i Foreningens Virkefæds.

Sluttelig vedtoges det at afholde Vortlodning i Midten af Maj Maaned og der til at anvende 75 Kr. til Indkjøb af 3 Kubber, et Hus, en Cylindrublæsningssmaskine — hvilken sidste dog kun kan vindes af en Sognekreds — en amerikansk Fuldkommenfodrer, Piber, Knibe og Rager m. m. Til Indkjøb af disse Varer valgtes Skovfoged Rasmussen, Kragestov, Skovfoged Møes, Almissevænge, og Skovfoged N. Nielsen, Næshøj. De, som ønske at sælge Bier i Kube, bedes inden 20. April at indgive Tilbud derom til en af de tre. Som Delegeret til Centralmødet valgtes Sekretæren. Kredsføremændene bedes skriftlig indmelde til Sekretæren inden 20. Marts, hvor mange af Kunsttabler, hver ønsker til sin Kreds, med opgivet Maal af selve Kunsttablens Størrelse.

Her paa Egnen har Honninghøsten i 1888 været ringe, lidt skuffende for Begynderen; dog enhver, som ret har drevet Viabl for materielt Udbytte, vil sikkert efter flere Aars Gjennemsnitshøst komme til det Resultat, at rationel Viabl betaler sig.

DBF. bringes en Tak for den tilsendte Vandrelærer til at afholde 2 Møder her i Foreningen, en velkommen Støtte for en Kredsforening.

A. K.

Svendborg Amts BF. (Udskrift af Protokollen.) Fastelavns Søndag f. A. afholdtes Repræsentantmøde i Svendborg. Regnskab for 1887 aflagdes og godkendtes. Udgift 472 Kr. 95 Ø., Overstud 36 Kr. 57 Ø. samt Diplomer og Billetter for 15 Kr.

Som Styrelse for 1888 valgtes Kr. Pedersen, Ved, som Formand; H. S.

Hansen, Østerhæfinge, Næstformand. Til Revisorer valgte M. Dyrholm, Brudager, og S. Madsen, Hørslup, Til at repræsentere Kredsen paa Centralmødet valgtes H. S. Hansen, Østerhæfinge, B. Lund, Vejstrup, og N. Jensen, Skoblyst.

Al Forhandlingerne hidsetses: Det be-
skuttedes, ikke at afholde Udstilling i 1888
paa Grund af den store Udstilling i Kjø-
benhavn. Et Par indkomne Skrivelser vakte
en varm Debat, der dog ikke meddeles her.
Der bevilgedes 15 Kr. til 10 Eksemplarer
af „Tidsst. f. Biavl“, saa hver Kreds kunde
faa 2 Eksemplarer til ubemidlede Begyn-
dere. Møder ere afholdte i Svendborg 7.
Kreds, Formand H. P. Rasmussen.
Vesterhæfinge Kreds har holdt 6 Møder,
Formand C. E. Hansen. Kinge Kreds har
holdt 8 Møder, de to med Lærere fra DBF.,
Formand N. P. Nielsen. Langelands
Kreds har holdt 4 Møder, et med Lærer
fra DBF., Formand N. Christoffer Jensen.
Vesterhæfinge Kreds har holdt 4 Møder,
Formand H. S. Hansen Østerhæfinge.
De 142 Medlemmers Udbytte var ca. 4000
K. Honning. Det største Gjennemsnit-
udbytte var i Kinge Kreds. Fra DBF.
modtaget Smaaskrifter, der ere omfendte til
Kredsene.

Ekko fra Staderne.

Skelbe, d. 4. Febr.

Jeg har nu 8 Trugstader, eget Fabrikat,
lavebe af Rugstraa indvendig, beklædt med
tynde Brædder. I den Slags Stader over-
vintre Bierne rigtig godt, jeg har endnu ikke
funden det mindste Skimmel i Staderne,
men der er den Ulempe ved disse Kasser,
at de koste temmelig meget Arbejde, hvorved
de blive for dyre. Ellers vilde jeg anbefale
det som et godt Overvintrings-Stade. —
Ønskende Dem og alle danske Biavlere te
godt og velsignet Nar. P. Petersen.

Biffinge, d. 13. Febr.

Jeg vil tillade mig at sende Dem et
lille Ekko fra min Bihave. Jeg ser jo i
Tidskriftet at faa mange sender Dem Med-
delelser om Bierne, og jeg vil samtidig
bringe Dem en hjærtelig Tak for Tids-
skriftet. Jeg længes altid efter at naa den
Iste i Maaneden, da jeg saa ved med Be-
stemthed, at mit hjære Tidskrift kommer.
— Det forløbne Nar var et meget daarligt
Biaar. Jeg høstede kun ca. 80 Pd. af
mine Stader, jeg dannebe en Kunstbærm,
da jeg slet ikke fik naturlige Sværme, og
jeg satte 2 Kubefamilier i Trugstader i
 Slutningen af August; men jeg maatte selv
forshyne dem med Winterfoder, da de kun

havde en 2—3 Pd. Honning hver. Jeg
har for Tiden 4 Højtstader, 2 Lavstader,
7 Trugstader og 1 Kube, og de befindes sig
alle i bedste Velgaende endnu. Et havde
Vandmangel i Begyndelsen af Januar
og sendte en Del Bier ud i Berden, men
de faldt straks ned og døde. Jeg tog da
en Flaske med en vid Hals (vel ca. 1
Tomme) og fyldte den med lunket Vand,
bandt 2 Strk. Lærred over og satte den
paa Hovedet over Winterlejet, og siden har
jeg ikke set en eneste Bi at flyve ud. Jeg
har set efter Vandet i Flasken, det er svundet
Halvdelen, hvilket altjaa er Bevis nok for,
at det er benyttet af Bierne. Med Ønsket
om et godt Nar baade for Bier og Menne-
sker.
J. Karlsen.

Østtolland, d. 27. Febr.

Naret 1888 maa her paa Egnen be-
tragtes som mislykket for Biavl, da kun
faa Stader har givet lidt Overflod, medens
Størsteparten maatte fodres næsten hele
Sommeren og forblev endda kun svage ved
Indvintringen. Hvad Vinteren angaar da
synes Bierne at befindes sig vel endnu,
men den vanskeligste Tid begynder først
nu. Italienerne synes at tære særlig stærkt
paa deres Forraad vel nok nærmest paa
Grund af, at Vinteren ikke har været streng
nok til at holde disse virkelystne Stabninger
i Ro. Det vil derfor være heldigt for dem,
som har denne Virase, til enhver Tid at
have nøje Kjendstab til Stadets Forraad,
at ikke mange af disse stræbsomme Bier skal
gaa til Grunde.
P. N.

Et og andet.

Koerb's Kunsttavle. Da der her i Dan-
mark i det sidste Honningaar kun er fore-
taget meget faa Forsøg med denne nye Op-
findelse er der med Hensyn til den særlig
Anledning til at meddele Erfaringerne fra
andre Lande. De mange mislykkede Forsøg
dermed, om hvilke vi have berettet, kunne
rimeligvis ligge i en fejlagtig Anvendelse
af dem. I denne Retning gaar en Ud-
talelse, som vi i Dag efter „Eksaz. Lothr.
B. Z.“ skulle anføre fra en anerkjendt
dygtig Biavler Edlen i Stuttgart:

„Jeg har ladet mine Bier udbygge 19
af disse Tavler, deraf 13 med Blisvæg, 6
med Glasvæg, 18 af disse ere fejlfri. Kun
den ene er forsaavidt mislykket, at Bierne
paa Rammens forreste Kant byggede en
lille kiledannet Dronetavle, og denne blev
belagt med Droner. I alle de øvrige
havde jeg ingen Angel. Jeg har udflyngt
flere helt forjæglede af disse Tavler, og jeg

kan udtale, at jeg er kommen til den Overbevisning, at den ensfidede Table med Tiden vil faa lige saa stor Betydning for Biavlen med bevægelige Tabler som Slyngeaffinen. Dette er vistnok meget sagt, men det vil nok vise sig. De fleste af disse Tabler have hos mig en Celledybde af 22 mm. ja jeg har endog nogle med 24 og med 28 mm. Celledybde. Naar man nu betænkter, at Dronningen ikke belægger Celler med Æg, naar de ere mere end 10 eller højst 12 mm. dybe, saa er det indlysende, at hun ikke vil lægge Æg i Celler med over 20 mm. Dybde, det maatte da ske dermed, at Bierne først gjorde Cellerne kortere. Dette gjøre de imidlertid ikke, naar der kun mellem hver to Tabler er en tilstrækkelig bred Tablegang, og den færdige Table da indhænges paa sin Plads, d. e. Honningrummet eller dog saa langt bag Ingelen, at Cellerne ikke vende mod Ingel men henimod Bagvæggen.

Ère Tablerne en Gang udbyggede og blive de bevarede mod Møl, saa have vi en holdbar Skat af de saakaldte Somfruhonningtabler. Ja, vil nok nogle sige, naar Tablerne først ere saaledes udbyggede. Det er dog ikke vanskeligt. Vi indhænge i Gnetages-Stader under godt Træk bagved Vinduet saadan en Kunsttable. Bierne forlænge da straks Cellerne, dog paabegynde de maaske ogsaa en Table paa Rammens Ydertant, eller paa Vinduet. Dette behøver man foreløbig ikke at bryde sig om, men naar Kunsttablens Celler ere behørigt forlængede, saa at Bierne begynde at samle Honning deri, da udstørrer man grundig den vilde Table. Hos mig have alle Familier, der have udbygget disse Kunsttabler, tillige bygget paa Vinduet. Alle mine Kasser ere ens, og jeg har derfor ombyttet det bebyggede Vindue med et andet, der først var rent afvasket. I Reglen bleve Cellerne da saa hurtig forlængede, at Bierne ikke opførte mere Bildbygning. Mine Stader have 2 Etager, fornedet Ingelrum, foroven Honningrum, jeg lod derfor i hvert Stade 2 Tabler udbygge. Bierne var sig imidlertid ganske ens ad med Bygningen i begge Etager. Kun med den ene Table, jeg ovenfor omtalte, som havde et Stykke Dronebofs, gjorde jeg det Forsøg at lade den udbygge ligeoverfor en Table med tilbækket Ingel. Forsøget viste, at saaledes skal man ikke bære sig ad.

Til Slutning skal jeg bemærke, at jeg anser tyndt Blik som Underlag for disse Tabler for bedre end Glas eller Træ, dette bugter sig, og Glasfæet er baade tungt, dyrt, og stort. Jeg indklæber dem ikke men summer dem fast paa Rammefantten.

Ud-Sværmning. I American Apiculturist giver den bekendte Biavler Demaree en ny Forklaring paa Biers Udsværmning i det tidlige Foraar (altsaa det vi have betegnet ved „flygtende Bier“):

„Næsten alle Forfattere og Skribenter ere, saa vidt jeg har set, langt borte fra at angive den rette Marsag til denne Udsværmning. De fortælle os, at unge Dronninger gaa tabt efter Barrings-Udflugten ved at søge ind i et urigtigt Stade, og at Udsværmningen foraartages af Misforståelse hos Bierne med Stadets Tilstand, saaledes som truende Hunger o. s. v. Saadanne Marsager ere kun tilskyndende. I Virkeligheden ere de slet ikke Marsagerne. Grunden er: Mangelen af et tilstrækkeligt Antal unge Bier til at holde Dronningen med Selskab, naar en almindelig Udflugt af de gamle Bier finder Sted. Naar hun saaledes ser sig næsten forladt, bliver hun ophidsset og flyver ud tilligemed Arbejderne; det kan da ske, at hele Sværmen senere vender tilbage, men det hænder ogsaa, at den bliver borte. I dette sidste Tilfælde have vi altsaa „Udsværmning“ (flygtende Bier). Sætter man paa den Aarstid kun et Stykke Dronningzink for Indgangen, da kan Dronningen ikke flybe ud, og dermed er hele Flugten forhindret.“

Anmeldelse.

Bigården. Som Supplement til vor Anmeldelse (S. 35) optage vi i Dag efter det nævnte Blads Nr. 2 følgende Brev: „Fr. Redaktor! Deres ærede Skrivelse har jeg modtaget, hvori De meddeler, at De paa særegen Maade er bleven anmodet om at tilbagetage min i Deres Tidendes første Nummer givne Anvisning til at forstærke svage Bisamilier ved den saakaldte „Walkning“, d. v. s. at man tager en Tallerken med Honning, sætter den under en stærk Kube; naar Bierne ere gaaede ned paa Tallerkenen, borttages den med paasiddende Bier og sættes under en svag Kube. Deres Brevskriver mener, at denne Fremgangsmaade vil bevirke Roveri. I min Artikel havde jeg glemt at bemærke, at „Walkningen“ maatte foretages sent om Aftenen¹⁾, men jeg var og er endnu forvisset om, at enhver Biavler ved, at Bierne aldrig i Flyvetiden fodres midt om Dagen²⁾ netop for Roversnes Skyld. Denne Maade at forstærke Bisamilier anvendes almindelig i Tyskland, særlig i Provinserne Hannover, og anses for at være sikrere end alle andre samt anbefales af vore berømte Bimejstre. Hvis denne Maade medførte Roveri, vilde det se bedrøveligt ud i vore Bierier.

Med al Spjagtelse Deres
Ejstrup, Hannover. Fr. Brümmer.

1) Udhævet af os R. A.

2) Med „den fuldkomne Fodrer“ kan dette dog meget godt lade sig gjøre uden at hidlokke Røvere. Vi anvender det saaledes hos svage Sværme i daarligt Vejr. R. A.

„**Praktisk Vejledning i Mejeridrift**“ er et af de kortsatte praktiske Smaafrister, som har fundet almindelig Anerkjendelse og anbefales derfor i Landbrugs- og Mælkeritidender som en Bog, der burde findes paa enhver Ejendoms. — Særlig oplysende og vejledende er Bogens Afsnit om Kvæggets Fodring samt Mælkens Anvendelse til Svin m. m. Bogen koster 40 Ore og sendes frit fra Udgiveren Fr. Dehlerich, Nærum v. Holte mod Beløbet's Indsendelse ved Postanvisning.

Gavnlig Vint.

Renfelsesudflugt. Nattet Februar i Aar har været meget kold, have vi dog fra enkelte Egne hørt om Renfelsesudflugt i Maanedens Begyndelse; men i de allerfleste Egne har en saadan Udflugt endnu ikke fundet Sted. Vi haabe derfor, at Marts maa bringe nogle milde Dage med Sol-ku. Indtræffe saadanne, bør man fremstjude en saadan Udflugt ved at borttage Styggebrædderne foran Indgangene.

Foder. Hvis Staderne ere indvintrede med nogenlunde rigeligt Foder, vil man endnu i denne Maaned kunne undgaa Fodring, og dette er ubetinget det heldigste. Desværre findes der vistnok i Aar et stort Antal Familier, som ere indvintrede saa knapt, at de allerede nu behøve et Tilskud. Dette bør da helst være Kandi st a g e, som lægges i og over Foderaabningen lige over Bierne Sæde. Ovenpaa dette Foder maa pakkes omhyggelig, for at ikke Træk skal fremkomme i Stødet. Man kan ogsaa benytte lys Kandi, men i det Tilfælde bør man dog ovenpaa Foderet lægge en vaad Klud eller Svamp for at fornyne Bierne med den nødvendige Fugtighed til Sufferets Oplosning. — Flydende Foder bør ikke tilbydes for i April.

Bandmangel viser sig derved, at Bierne komme frem i foldt Vejr og i det hele vise sig urolige, medens der paa Stabets Bund findes hvide Sufferfor. Mangelen kan afhjælpes ved i Foderaabningen ovenover Bierne Sæde at anbringe et bredhalsat Glas, som rummer $\frac{1}{2}$ —1 Pd. Vand. Halsen overbindes med et dobbelt Lag Lærred. Glasfætt vendes om og tilpækkes godt ved Siderne.

Efterføn af Stadernes Indre bør kun foretages, hvis Vejret bliver meget mildt, eller hvis Bierne vise sig urolige.

Rydning kan nu foretages i mildt Vejr, saa længe Bierne endnu ikke have holdt deres første Udflugt.

Brevkasse.

Manglende Numre. I Anledning af en Klage fra en Kredsforsmand over, at et Posthus nægtede at staffe manglende Numre til Holdere, der havde bestilt dette Blad hos Redaktøren (altsaa ikke paa Posthuset) henvendte vi os til Generalpost-Direktøren med en Forespørgsel om denne vigtige Sag. Det er nemlig ikke første Gang, at en lignende Klage er fremkommen, og da der aarlig bestilles c. 1000 Eksemplarer af dette Blad direkte hos Sekretæren havde det stor Betydning at saa Sagen endelig fastslaaet. Under 9. Febr. have vi modtaget følgende Svar:

„I Anledning af den i Deres Skrivelse af 15de f. M. indeholdte Forespørgsel undlader man ikke herved tjenligt at meddele, at det saavel med Hensyn til uabonnerede som abonnerede Aviser er en Tjenestepflicht for Posthusene at føre Kontrol

med, at samtlige Numre af et Blad komme den, til hvem Bladet er anmeldt, henholdsvis Abonnenten, i Hænde, samt i Tilfælde af, at noget Nummer maatte mangle, at rekvirere dette ved Afsendelses-Posthuset“.

Det glæder os saaledes at kunne konstatere, at vor Opfattelse er rigtig: Vedkommende Postefspedition er pligtig at rekvirere manglende Numre uden Hensyn til, om Bladet er bestilt paa Posthuset eller hos Sekretæren. Men husk paa itraks at anmelde saadanne Mangler, thi saa ere de lettest at rette. Bladet udsendes altid aldeles nøjagtig paa den forud bestemte Dato.

Prisfristet: „Om Bierne's Fodring“, Præmien herfor er tilkjendt Lærer Hoffmann, Højsmarke. Dette Skrift vil følge med „T. f. B.“ Nr. 4 som Smaafristerens Nr. 5.

Større Artikler maa indsendes mindst 10 Dage forud for Udsendelsen af det Nummer, hvori de ønskes optagne.

Forenings-Meddelelser.

Elbo m. fl. Herreders BF. Bestyrelse anmodes om at møde i Hvilested Kro Lørdag 6. April Kl. 2. Samtidig bedes Sognekredsforsandere at møde med Bestilling paa Kunstavler hver i sin Kreds; der bedes opgivet bestemt Maal paa Tavlerne: $\frac{1}{4}$ Tom. smallere, $\frac{1}{4}$ Tom. lavere end Rammens indvendige Maal. Samme Dag bestemmes, hvor Møderne og Foredragene holdes for Sommeren og Foreningens øvrige Virksomhed. Der foretages Valg af en Delegeret til Centralforeningen. Stemmeret har enhver Holder af „T. f. B.“. Niels Ladegaard.

Samø BF. afholder Generalforsamling hos Stomager Haagenjen i Tranebjerg Søndag 7. April Kl. 2. Efter Generalforsamlingens Slutning vil der blive foretaget vejledende Dvælses, hvortil alle Bavlere indbydes.

Standerborg Amts BF. afholder Bestyrelsesmøde paa Hotel Bjerre Herred i Horsens Lørdag d. 7. Marts Kl. 12. Det forventes, at alle Vedkommende give Møde, da der er vigtige Ting til Forhandling. Mads Hansen.

Medlemmerne af **Gram og Omegns BF.**, der vilde deltage i Fællesindjøbet af **Foder-sukker**, bedes at tegne sig for det ønskede Kvantum paa en af de hos Kredsforsmandene i dette Djemed udlagte Lister inden 8. Marts.

Elb. m. fl. Herreders BF. har Brug for c. 300 Kunstavler at levere frit paa Bortop St. inden 1. Mai. Der forlanges 14 Dages Kredit fra Modtagelsesdagen. Prove med Priser paa Arbejdstavler, Dronetavler og Voks at fabrikere, bedes sendt til Underrettede inden 1. April, under Garanti for, at Tavlerne fabrikeres af recent Vi-Voks. Niels Ladegaard, L. Belling, Bortop.

Kundgjørelser.

De bedste danske Vokstavler

(Sølvmedaille Kjøbenhavn 1888)

af alle Slags saas hos undertegnede. Voks ønskes sendt inden 1. April. Priserne som forrige Aar. Andfær ved Odder, i Januar 1889.

N. Jacobsen.

Danske Bivenner,

som ønske at abonnere paa „Den norske Biavler-Forening“s Organ „Tidsskrift for Biskjotsel“, kunne nu erholde dette frit tilsendt hver Maaned ved paa nærmeste danske Postkontor at indbetale **2 Kr. pr. Aar.** Vil man derimod tillige blive Medlem af „Den norske Biavlerforening“, maa man indsende **3 Kr.** til Foreningens Forretningsfører i Kristiania, og erholdes da „Tidsskrift for Biskjotsel“ frit tilsendt direkte fra Ekspeditionen i Kristiania (Adr.: Hr. Ivar S. Young).

Bigården,

Tidning for biskjøtere, udkommer under år 1889 den 15. i hver måned. Pris per år **En krona.** Erhållas å alla postanstalter. Utgivare: *B. Michal*, Linköping. Pröfnummer på begäran gratis.

Randisgræs, fortrinligt til Bisfoder, leveres til 36 Kr. pr. 100 E , 3,80 D . pr. 10 E .

Agte Honningsbe (Medaille i Kjøbenhavn 1888) leveres til 35 D . pr. Stk., 1 Kr. for 3 Stk. i Ueste. **P. A. C. Müller,** Graabrodreterv 4, Kjøbenhavn.

Husmandsbladet,

Tidsskrift for Agerbrug og Kvæghold, Havebrug samt Landbrugets Bierhverv, udgaar fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. i hver Maaned.

„Husmandsbladet“ koster 50 Ore Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Ore, og kan bestilles ved **Postvæsenet** fjerdingaarsvis.

„Husmandsbladet“ sendes **frit** for **2 Kr. hele Aaret,** naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgiveren, **Fr. Dehlerich,** Nærum ved Solte.

Prøvenumre af forrige Aargang sendes **frit.**

Ex rasin **Tavletraad** samt **Kunstlavler** af 1ste Klasses rent Voks faas altid hos **Kr. Pedersen,** Tved, Svendborg.

Tømrer Kristjan Pedersen i Tved ved Svendborg

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Blavls-Bedskaber.**

Illustreret Prislister fulgte med XXII Nr. 4.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomneste Cellerand faas hos Fotograf **Vorbec** i Hølstebro til billige Priser.

Godt rent Voks tages i Bytte mod 35 D . pr. E . Forhandlere **Rabat.**

Foruden alm. **Voksstavler,** Dronetavler, Delsingstavler med Arbejder eller Dronestempel, Koerbs' Tavle, laver jeg ogsaa iaar **eenfæbde Dronetavler.** De Biavlere, der forsnyne sig hos mig, faaer alle disse forskjellige Slags Voksstavler til eens Pris.

Undtjær ved Odde den 20de Februar 1889. **N. Jakobsen.**

Mine i Kjøbenhavn 1888 og flere Gange tidligere, præmierede

Kunstlavler

leveres til forestaaende Sæson for 1 E : 1,70, 5 E 1,60, 10 E 1,50 pr. E .

N. Schmidt, Nylandvei 4. Frederiksberg I. **N.B.** Prædsforeninger **Rabat.** Større Ordre, samt Voks til Forarbejdning å 30 Ore pr. E , bedes indsendt til April.

Kunstlavler,

flere Gange prisbelønede, fabrikerede af ægte Bivoks, faas til de sædvanlige Priser. Voks forarbejdes. Naar det særlig forlanges, kunne Tavlerne leveres meget tynde, altsaa billigere pr. Table.

J. C. Olsen, Sneedker, Hvidested pr. Solledst.

Kunstlavler af ublandet Voks

(Medaille i Kjøbenhavn 1888)

af alle Størrelser, faaes hos **S. Raasmussen & Co.,** Gradvangel pr. Svendborg. **Voks** tages i Bytte. Pris som forrige Aar.

Kunstlavler

saavel til Dugel som kun til Honning af ægte Bivoks sælges billigt. Udmærket fin Tavletraad medfølger. **N. S. Kristensen,** Himmelov, Roeskilde.

Prisfortegnelse

over **underføgt Kløver og Græsfrø,** over **Robfrugt: Hove- og Blomsterfrø, Frø af Viplanter** 10 Sorter for 80 Ore m. m. tilstilles paa Forlangende portofrit. **Viindræer, Kornel-frisebær, Frugthuste** og andre for Biavlens gavnlige Træer og Planter, leveres billigt. **Frank Wendt.**

Honning til Salg.

51 E å 75 D . hos Tømrer **Chr. Jensen,** Ulstrup pr. Philipsdal.

Biavlerne underrettes herved om, at jeg i Aar har

Kunstlavler

til sædvanlige Priser. **Voks** tages i Bytte å 35 D . pr. E .

Langelev pr. Brørup. **S. S. Ved.**

Slesvig.

Kunstlavler og Delsingstavler af rent Bivoks, præmierede med 3 lste Præmier i 1888, deriblandt Solvmedaille i Kjøbenhavn, anbefales af **S. A. Madsen,** Broager. Prøver og Pris gratis og franko.

Den fuldkomne Fodrer, dansk Arbejde, faas nu å 1 Kr. hos Erstlev i Kalundborg. Naar mindst 4 tages paa 1 Gaug, beregnes hverken Porto eller Pakning, ellers Pakning 10 D .

Indhold af dette Nummer:

Amelbelse af Bigården af Vejledning i Mejeribrift . . .	51
Biavler-Øsler . . .	37
Bisuse, lette og svære . . .	48
Bipelt . . .	47
Viplanter . . .	41, 48
Centralrøpberne . . .	40
Ekko af P. Petersen, J. Karlsen og P. N. . .	49
Eftersyn . . .	51
Figtning . . .	51
Fodrer . . .	51
Fodre, Hælings og den fuldkomne . . .	39
Gavnlig Vint . . .	51
General-Postdirektørens Brev om mgl. Nr. . .	51
Husmandsstabet af Hans Erstlev . . .	44
Indgangens Vads . . .	47
Koerbs' Kunstlavle . . .	49
Magasin-Stabet af E. Dalm . . .	38
Meddelelse fra Biavls lærere af N. C. Andersen . . .	44
Metaller . . .	47
Middel mod Syre i Mjød . . .	47
Overvintning af Vildtenthåler . . .	42
Regnstab over Biaul af R. Wamsen . . .	46
Renselses-Udsigt . . .	51
Svendborg Amts BF. . .	48
Tavletraad . . .	47
Trælløts Forpagelse af Frank Wendt . . .	41
Ud-Sværmning . . .	50
Under Sne af Dooktite . . .	43
Vandmangel . . .	51

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Rundgjæfrelser optages for 20 Øre pr. Petit-Vinte 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de sidste indrykte.

Smalle eller brede Tavler.

Øbennævnte Emne har gennem en lang Aarrække været et Stridspørgsmaal i alle Lande, hvor den rationelle Bavl drives. Aarsagen hertil er, at der kan anføres vægtige Grunde saabel for som imod begge Døle, men kun ved en Afgjørelse af Sagen er det muligt at opnaa et virkeligt Enhedsmaal. Erfaringen har vist DBF., at dette vil være saare vanskeligt at opnaa her i Landet, og man har derfor kun søgt at indskrænke Rammemaalene til 3, af hvilke de to maa regnes til de smalle, det ene til de brede. Stridspørgsmaalet er altsaa her endnu aabent og af stor Vigtighed for vore Bavlere. Derfor bør ingen Opdagelse, der bærer hen i Retning af denne Sag, gaa upaataalt hen.

Et saadant nyt Moment synes at være fremkommet ved de af Hr. G. Vichenthäuser foretagne Undersøgelser (se S. 57.) Det nye ved disse er først og fremmest den opstillede Theori om Biernes Vintertilstand. Tidligere antoges det almindelig, at Bierne i Vinterklyngen kun meget sjældent forandrede deres Plads i Klyngen. De øverst-hængende toge Foderet fra Cellerne og rakte det til deres nedenfor hængende Kammerater, og saaledes fordeltes Foderet efter Haanden igennem hele Klyngen. Efter som Honningen ovenover Bierne forbrugtes, flyttede hele Klyngen sig ganske langsomt op ad. — I Modsetning hertil mener nu

Hr. L., at Klyngens Plads, det saakaldte Vintersæde, er næsten usforandret gennem hele Vinteren. Derimod bevæger hver enkelt Bi sig efter sin Tur hen efter Foder; men dette tages ikke alene ovenover Bierne men fuldt saa meget paa Siderne af Klyngen. Formen af Klyngen er oprindeligt oval (Ellipsoide) med den længste Akse lodret, men efter Haanden som Foderet ved Siderne fortæres, forandres den først til Kugleform, og i Slutningen af Vinteren bliver den oval med den længste Akse vandret. Hvis denne Fremstilling er rigtig, og vi ere meget tilbøjelige til at tro det, da vil Tablernes Brede kunne faa en meget væsentlig Indflydelse paa Overvintringen hos stærke Bifamilier. Medens nemlig Klyngens Brede hos svage Bifamilier vil begynde med 5—6" og ende med at være 7—8", kan den hos en stærk Bifamilie begynde med 7—9" og ende med at være 9—12". I sidstnævnte Tilfælde vil der i 8" brede Tavler næsten ikke kunne lagres nogen Honning paa Klyngens Sider, men det hele Forraad maa findes over og bagved Klyngen. Hvis nu under saadanne Forhold Vinteren bliver meget vedholdende uden enkelte milde Dage, i hvilke det bagved værende Forraad kan hentes frem, da vil det nærmest værende Forraad slippe op for tidligt, og Familien vil dø af Sult, uagtet den har Forraad nok længere tilbage i Stedet.

Hr. L. nøjes dog ikke med at angribe de smalle Tavler i ovennævnte overmaade

vigtige Henseende, han angriber dem ogsaa med Hensyn til det Punkt, der hidtil har været anset for deres stærkeste Bolværk, nemlig deres Ebne til at holde paa Biernes Varme i højere Grad end de brede Kammer. Ved nøjagtige Maalinger af Temperaturen har han nemlig overbevist sig om, at Varmegraden om Vinteren er bethdelig lavere i hele Vintersædets øvrige Rum end i Klyngen. Hvis denne Jagttagelse er rigtig, omstødes ganske den ældre Anskuelse: at Biene under Vinterhvilen opvarme hele det Rum, der danner Vintersædet, men saaledes, at den varmeste Luft som den letteste stadig holder sig øverst. I Følge Hr. L.'s Maalinger holder derimod den af Biene opvarmede Luft sig i selve Klyngen. Saa snart man kommer udenfor Klyngen, er Varmegraden meget lavere, selv om den maales tæt under Vintersædets Loft. Denne Jagttagelse udelukker dog ikke, at Varmegraden er lidt højere foroven end forneden i Stedet.

Hr. L.'s Undersøgelser ere i det hele noget af det mærkeligste, vi i de senere Aar have læst angaaende Biavlens, og vi ere overthydede om, at de, hvis de virkelig vise sig paalidelige, ville frembringe store Forandringer i de høs os benyttede Stabeformer. Vi ønske paa ingen Maade en saadan Omvæltning, der let kan medføre betydelige Udgifter for mange Biavlere. Men paa den anden Side maa det jo erkjendes, at en god Overvintring er Grundlaget for Biavlens Udvikling. Alt, hvad der kan fremme denne, bør derfor ubetinget bringes til almindelig Kundskab for at det kan blive nøjagtig prøvet. Vi opfordre derfor vore Læsere til at angive os Klyngens Blads høs de i denne Winter uddøde Familier.

Hr. L.'s Undersøgelser ere en stor Nyhed paa Overvintringens Omraade, og den er kommen pludselig som et Lyn for at oplyse et mørkt Punkt i Honningbiens Liv. Der er imidlertid en anden Nyhed, som ogsaa angaar Overvintringen, men som langsomt har arbejdet sig fremad. Den skulle vi bringe vore Læsere i et følgende Nummer.

En Skrællemaskine.

Efter B. R. Journal.

Siden Grev Forzi først opfandt en Skrællemaskine, er der bleven opfundet adskillige andre, men Anferne mod dem have enten været, at de vare for dyre eller ogsaa, at de ikke udførte Arbejdet ordentlig. Som Følge deraf ere de ikke komne i almindelig Brug, og dette ville de næppe, før de ligesom Udslyngerne ere faldne i Pris. Kniv-Maskinerne, som skrælle begge Tavlenes Sider, ere enten støjende eller ogsaa sønderride de Tavlerne, med mindre Knivene holdes meget skarpe. Den første Forbedring i den rigtige Retning var Ombytning af Knivene med Balsler, der vare forsynede med fremstaaende Spidser, saa de lignede Cylindren i en Spilledaase. Denne blev opfundet af Hr. Brochaff og beskrevet i D. N. B. Zeitung 1886. Balsen var lodret og Tavlen blev studt henover den omtrent paa samme Maade som i Hooters Kniv-Maskine.

Hr. Peter Wagner i Kreuzstätten har nu opfundet en Forbedring, som haade gjør Maskinen simplere og billigere. Af høsstaaende Tegning (Fig. 12) vil det ses, at Maskinen bestaar af et firkantet Blikkar, af hvilket Siden f er borttaget for at vise det indre. Den Table, der skal affrælles, anbringes i den oprette Kamme

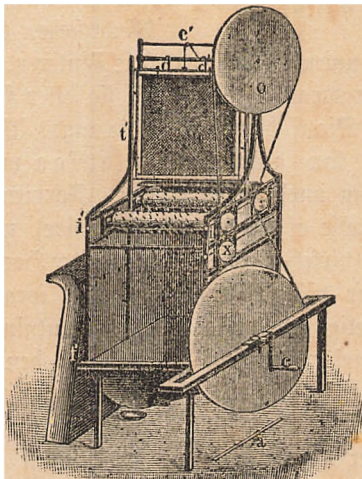

Fig. 12. Wagner's Skrællemaskine.

dd, som kan glide op og ned i Rønderne t t. De 2 vandrette Cylindere ere af Træ og forsynede med Jærnspidser. Naar Balsene drejes meget hurtigt rundt, blive Cellelaagene borttagne ligesaa fuldstændig, som om det var udført med en Kniv. Balsene kunne stilles efter Tavler af forskjellig Tykkelse, og den rette Hurtighed opnaas ved at dreje paa Haandtaget c, der er befæstet til en Skive, over hvilken der gaar en Snor. Det lille Hjul x er anbragt saaledes, som det ses paa Tegningen, for at give Snoren et fastere Greb om Balsens Tribse. Den samme Mechanisme, som bevæger Balsene, bringer tillige Kammen til at bevæge sig op og ned. Hjulet o drejer den Akse, hvorpaa det sidder, og omkring denne er snoet en Snor, som afbøjes og hæver og sænker Kammen. Bunden af Blikkarret løber spids

nedad til en Tude, gennem hvilken Honningen kan løbe ned i en Beholder. Siden f er bevægelig og er, som det ses paa Tegningen, forobend rundet saaledes indad, at den kan dække over Cylinderen for at hindre Honningen fra at stænke. Det hele Redskab er saa simpelt, at enhver Blikkenslager maa kunne lave det efter Tegningen og til en billig Pris.

Om Konstruktionen og Brugen af min nye Magasinbiramkub.

Af Korpslæge E. Dahm, Kristianssand.
(Sluttet.)

For at en Birkube fuldt ud skal kunne tilfredsstille Nutidens Krav, maa den blandt andet ogsaa være forsynet med en for den særskilt konstrueret

Fodermaskine. Det er ikke saa særdeles længe siden, at Sultefodring af Røerne her til Lands var nok saa almindelig. Nutidens Landmænd ere imidlertid ikke i Tvivl om, at stærk Fodring giver det største Mælkeddybte.

Ogsaa blandt Bistjødter trænger den Anskuelse sig mere og mere igjennem, at en rigelig Sukkerfodring af Bierne giver det største Honningudbytte. Sukker er nu for det første meget billigere end et tilsvarende Quantum Honning. Det er derfor indlysende, at det maa være fordelagtigere ved Hjælp af en dygtig Sukkerfodring at faa Bifolket rigtig stærkt inden Honningtrækket for Ulvor begynder, saa at en hel Del Honningamlere kunne være færdige til at indsamle Blomsternes Sødme. Det er ligeledes indlysende, at det maa være fordelagtigt ved Fodring med det billigere Sukker at sørge for at have færdig udbygget Kammerne i Stattekasjerne, for at Bierne, naar Trækket begynder, kunne have tomme Celler at fylde Honningen i. Ikke mindre indlysende forekommer det mig at være, at det maa være hensigtsmæssigt, naar man har indsat en Sværm i en Kube, at faa Yngelrummet hurtigst mulig udbygget ved Hjælp af Sukker, om ikke Trækket er rigeligt.

Af det her udviklede fremgaar, at det

maa være af den allerstørste Bigtighed ved en rationel Vidrift at have den bedst mulige Fodringsmaskine.

Ved de mig bekendte Maskiner har man ikke lagt tilstrækkelig Vægt paa, at den vigtigste Del af Fodringen, Spekulationsfodringen, foregaar væsentlig i den kolde Vaartid, hvor det er af den yderste Bigtighed, at Ruben ikke berøves noget af sin Varme. Man har derfor ikke været opmærksom paa, at al unødigt Varmetab fra Ruben maa undgaa; heller ikke har man lagt tilstrækkelig Vægt paa, at den samme Maskine maa kunne benyttes til al Slags Fodring, og at denne maa kunne foretages med mindst mulig Tidsspilde. Jeg har derfor konstrueret en Fodringsmaskine, som nøjagtig er afpasset efter Rubens Størrelse og som tilmed kan benyttes til al Slags Fodring. Den er paa Tegningen mærket med b (Fig. 6). Konstruktionen vil i det Væsentlige fremgaa af Tegningen. Det er en Kasse nøjagtig af

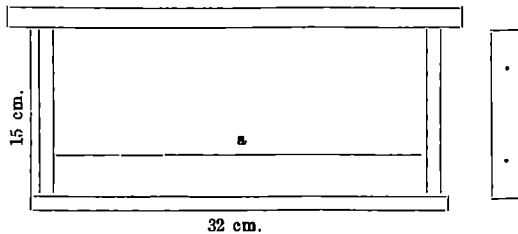

Fig. 13. Plan af en dobbelt dør i den øvre Yngelkasse D (se S. 39). Paa venstre Side ses den omtalte Dør, der paa Oversiden er beklædt med en Klædelibse, trykket fast paa sin Plads. Paa højre Side ses samme Dør med sine 2 smaa Pumpspliger færdig til at sættes fast. Ved a ses den dobbelte Hængning til midlertidig Befæstning af Mellemvæggen.

den samme Omfang som de øvrige Kasser, men kun lidt over 2,5 cm. høj. Bunden dannes af en almindelig Blichplade, der er fasttilspigret til den forreste og begge Sidelisterne samt til de tvende lidt tykkere Lister a og b. For at gøre Kassen fuldstændig vandtæt, ere Sammensøjningerne tættede med smeltet Voks og Harpiks. Den mørke Streg c bagtil er Dgang for Bierne. Lodret paa de noget tykkere Lister a og b er fæstet 7 ganske tynde Lister. Fodringskassens 2,5 cm. høje Lister ere saavel paa Over- som Underfladen paaspigret Klædelibser for at undgaa Varmetab fra Ruben. Kassen er forsynet med et tætsluttende Laag af sammenpløjede Bord, som paa Oversiden er paaspigret 4 Sidelister, for at give det den fornødne Styrke og for at det ikke skal flaa sig. Laaget er, som Tegningen viser, forsynet med 4 Kroge, der, efter at Maskinen er sat paa sin Plads ovenpaa øverste Yngelkasse, fæstes til 2 paa samme anbragte Stifter. Saavel den egentlige Foderkasse som Laaget bliver herved ganske tætsluttende, hvorved undgaaes Varmetab. Midt i Laaget er anbragt et rundt Hul hvori er indsat en Blichcylinder, forsynet med Laag. I denne anbringes et Stykke porøst Løv eller Svamp, der mættes med Vand til Forsyning

for Bierne, for at de ikke, naar det om Vaaren er koldt, skulle tvinges til at ofre Livet ved Udflugt for at skaffe Yngelen det nødvendige Vand.

Hensigten med denne Masfine, der rummer noget over 1 Kilo tørt Sukker og 1 Kg. 2 Hg. Suffersirup, er nærmest paa en letvindt og tidsbesparende Maade at kunne iværksætte Spekulationsfodring ved Hjælp af tørt Kolonialsukker og i Tilfælde Mel. Om Bierne ville forshyne sig deraf, naar det sammen med Sukker gives dem i Fodringskassen, har jeg endnu ikke nogen Erfaring. Jeg haaber imidlertid, at de lige saa godt ville forshyne sig af Melet, naar det bydes dem i Foderkassen, som naar de faa det udenfor Kuben, og naar de tillige have Anledning til at forshyne sig med Vand fra Svampen, skulle de kunne gaa i fuld Gang med Yngelaffættningen og fortsætte dermed uden Afbrydelse, selv om Vejret i nogen Tid holdt sig koldt. Som bekendt har den fremtrædende Bistjotler M. Simmens i den senere Tid anvendt tør Fodring med Sukker som et Fodringsmiddel, der i høj Grad stimulerer til Egglægning, og jeg har selv i sidste Sommer med Fordel anvendt det.

Denne Tørfodring anvendes ikke alene med stor Fordel til at fremdrive Yngelaffættningen, men ogsaa til at faa uddygget Biværket saavel i Yngel- som Skatterum. Uddygningen sker paa en yderst letvindt Maade i det todelte Yngelrum. Efter at have fyldt Fodringskassen med tørt Sukker, og, hvis ikke Bierne ere vant til at gaa op i den, lagt lidt Honning deri, sætter man en Skattekasse, hvis samtlige Kammer ere forshnede med Voks-Mellembægge, imellem begge Yngelkasser, og Bierne ville da straks gaa i Gang med at uddygge dem. Naar Sukkeret er opspist, tager man blot Laaget af og fylder Kassen paany. Intet kan være simplere og mere tidsbesparende. Selvfølgelig kan denne Fodringsmasfine med samme Væthed benyttes til Hurtigfodring med Suffersirup. Har man ikke Tid til at fuge denne, fylder man Kassen med Sukker og hælber tilstrækkeligt varmt Vand paa, og da Listerne i Fodringskassen, som Tegningen viser, gaa lodrette paa Indgangsaaabningen, behøve ikke Bierne i denne Fodringskasse, som i de fleste af lignende Konstruktion, at foretage mildest talt overflødig Svømmebevægelser for at naa det flydende Foder. For at undgaa ethvert Varmetab under Anvendelsen af Fodringsmassinen lader man altid Voksbugen ligge over Yngelrummet og trækker den hen saa meget fortil, at Bierne faa fri Udgang til Kassen, og, saa længe det endnu er koldt i Vejret, anbringer man umiddelbart over Laaget den

sjædbanlige Vinterdækning, en Skattekasse fyldt med Hattelse eller Rokesstøv og lignende.

Sluttelig skal jeg med nogle faa Ord omtale

Indvintningen. Denne er meget letvindt. Over Yngelrummets Voksbugdække sætter man en tom Skattekasse, hvis indvendige Side er paaspigret en et Par Tommer poseformig nedhængende Sættelærreds Bund. Kassen fyldes med Rokesstøv, Mos, Hattelse, tør Mosejord eller lignende. Vil man have et større Lustrum under Yngelrummet, sætter man en tom Skattekasse under dette. For at give rigelig Udgang af frisk Luft nedefra, borttages fra Bagsiden af Bundbrættet den ene eller begge de nedfaldende Lister og Flyvehullet sættes helt aabent. Man maa hufte paa, Yngelrummet dækkes af det lufttætte Voksbugdække. Hele Kuben omgives nu med en tyk Palsmaatte af den Slags, som bruges til at dække over Mistbænke, Maatten gaar helt udenom Bundbrættet og fæstes med smaa Staaltraadkroge. Det er næppe hensigtsmæssigt at udstjære Flyvehul i Maatten, da Luften maa antages at have rigelig Udgang gennem Maattehalmen, medens Sol, Vind og Fugle udestænges. Er der i Løbet af Vinteren en eller flere varme Udflugtsdage, aftager man blot Maatten, og Bierne ville flyve langt livligere end fra en dobbeltvægget Kube. Efter min Mening overvintrer man imidlertid hensigtsmæssigere her i Norden denne som alle enkeltvæggede Kuber i tempererede Klim, se mit Foredrag „om Overvintring af Bier“ i November- og Decemberheftet af Tidsskrift for Bistjotfel.

Som det af Tegningen fremgaar, have samtlige Kasser samme ydre Omfang, nemlig 39 cm. □. Yngelkasserne, der ere forarbejdede af 2,5 cm. tykke Granbord, ere 15,8 cm. høje (Yngelrammernes Højde er 15 cm., Vi-Afstanden mellem Kammernes Under- og Overstykker 0,6 cm. og formodet Svind af Materiale 0,1—0,2 cm.)

Skattekasserne ere forfærdigede af 1,5 cm. tykke Granbord og ere 10,7 cm. høje (Skattefektions Højde 10 cm., Vi-Afstanden 0,6 cm. og formodet Svind 0,2 cm.) Ønsker man, at Bierne ikke skulle sværme, anvendes M. Simmens „non swarming system“ og sættes under Yngelkasserne en tredie Yngelkasse forshnet med Bygeantvisninger. Samtidig paasættes Skattekasse med fuldt uddyggede Kager.

Overvintring.

En ny Theori af G. Sichtunghäler i Herdorf
(Fortfat.)

Bed daglig nøjagtig Vejning om Vinteren fandt jeg, at en lav Varmegrad udenfor altid bevirkede et større Vægttab end en højere Varmegrad, f. Eks. ved $+ 0^{\circ}$ til $+ 4^{\circ}$ var Vægttabet daglig 12—15 Gram, derimod ved $- 4^{\circ}$ til $- 8^{\circ}$ daglig 18—20 Gram¹⁾. Det ganske regelmæssige Vægttab hele Vinteren igjennem, som kunde bemærkes fra Time til Time, viste mig, at Bierne regelmæssig fortære Honning, thi kun ved Honningens Omsætning i Varme kunde Vægten aftage.

At nu virkelig Bienes Bevægelse fremkaldte Varme, viste et Forsøg, som jeg foretog sammen med Dr. Smith her, der understøttede mig ved mine Sagttageser:

Merede havde jeg i nogle Vintre maalt Temperaturen daglig hos en Bisfamilie i Bislyngen, men til den sidste Vinter lod jeg mig forførdige et eget Thermometer, der paa en simpel Maade kunde indføres med sin Rvægspids midt i Klyngen og tillige temmelig let kunde aflæses med et lille Haandgreb uden den mindste Forstyrrelse for Bierne.

Bed en Temperatur af $+ 8^{\circ}$ i Bislyngen forstyrrede vi nu Bierne ved en Gang at banke paa Stadet. Dette havde til Følge, at Varmen i det første Minut steg til 12° , i det andet til 14° og i det tredje til 16° . Varmen var altsaa i 3 Minutter steget 8° , og hvad kunde vel her være Aarsagen? Kun den Bevægelse, som var fremkaldt ved at forstyrre Bierne.

Ligeledes steg Temperaturen ved en Rensningsudflugt ganske betydelig, f. Eks. fra $+ 4^{\circ}$ til $+ 20^{\circ}$ og en anden Gang fra $+ 7^{\circ}$ til $+ 27^{\circ}$ og dette i begge Tilfælde i Løbet af 15 Minutter. Ogsaa her kan det kun være den større Bevægelse, der har frembragt den større Varme.

At der endvidere virkelig ved stærkere Kulde finder en stærkere Bevægelse Sted hos Bierne, det kunde jeg ganske godt iagttage i en Lüneburger-Kube, som havde sit temmelig store Flyvehul højt oppe. Gjennem denne Indgang kunde man se en Del af Vinterklyngen, og jeg kunde her ikke alene se, at Bienes Bevægelse i Klyngen, der altid var langsom, tiltog ved stærk Kulde, men jeg kunde ogsaa iagttage de fra Klyngens Indre kommende Bier, hvorledes de ganske langsomt arbejdede sig ud igjennem den tætte Klynge.

Foruden Temperaturen i Klyngen har jeg ogsaa maalt Varmen i de ubelejrede Tablegange og i det tomme Rum ovenover Klyngen (i Spidsen af en Kube), og jeg har fundet, at Temperaturen der stedsse var $4-6^{\circ}$ lavere end i Klyngen, og denne Varmegrad rettede sig meget mere efter den ydre Varmegrad.

Heraf lader sig nu uddrage følgende Slutning: Klyngen oppvarmer sig selv og ikke det Rum, i hvilket den sidder. Overbejer man nu endvidere, at Vinterklyngen i en Kube sidder om Vinteren i det samme store Rum som om Sommeren og dog, som det temmelig almindelig anerkjendes, overvintrer bedre end i Kasser, da er der vel næppe mere Tvivl om, at Rummet, i hvilket Klyngen sidder, i Henseende til Varmeholdighed kun har ringe Indflydelse, men at denne hovedsagelig er henvist til sig selv og den Honning, der er lagret omkring den.

Vi ville nu betragte Klyngen lidt nøjere. Efter Naturens Love er denne bunden til Kugleformen og vil altid befinde sig bedst i den. Den kan dog ogsaa antage Wæggeformen (en Ellipsoide). Men ingen andre Former kan tænkes uden Skade for Bienen. Endvidere er Klyngen bunden til Tablegangene. Antage vi, at den sidder i 4 Tablegange, da befinder der sig selvfølgelig flere Bier i de 2 midterste end i de 2 yderste. Fortil og bagtil bliver Klyngen afftaaren af en Table og paa Grund af Tablegangen noget flad, fordi saa Bier ikke om Vinteren kunne leve i en Gang. Til det en Gang indrettede Sæde, altsaa de i Brug værende Tablegange, er Klyngen henvist hele Vinteren igjennem. Den kan vel ubdide sit Omsfang, for med sin ydre Kreds at forblive i Berøring med Honningen, vel ogsaa stige opad, men stadig indskrænket til de en Gang antagne Tablegange. Netop med de Tablegange, i hvilke Vinterklyngen sidder, er det altsaa man skal regne ved Overvintringen. Den i disse Gange nedbragte Honning betinger ved sin Mængde og Godhed Bienes Velbefindende om Vinteren.

Er denne Honning god og til Stede i tilstrækkelig Mængde, da vil Familien overvinde godt. Bliver den derimod forbrugt, og der ikke indtræder varme Dage, paa hvilke Bierne kunne fornye Forraadet fra Tabler udenfor Vintersædet, da gaar Familien til Grunde, om der end bag til i Stedet findes Honning i Centnervis.

Tabner man ved Begyndelsen af Vinteren i foldt Vej et Stede, saa kan man let

¹⁾ 5 Gram = 1 Rd.

overtlyde sig om, at Bierne have haft travlt med at opstable saa megen Honning som paa nogen Maade mulig omkring Klyngen. Ikke alene oven i Tabellen men rundt om Sædet, hvor der kun er Plads, er Honning bragt ned, men mest i Siderne af Tablerne, thi her fandt jeg hver Gang Tablegangene tæt tilhuggede, saa at Klyngen helt rundt om (undtagen forneden) var tæt omgivet med Honning. Den havde fuldstændig indmuret sig i Honning.

Her sidde nu Bierne fra Begyndelsen af Vinteren saa tæt sammen som muligt (i hver Celle indenfor Klyngen sidder 1 Bi) og leve paa den før beskrevne Maade. Der ved forbruges stadigt mere af den nærmeste Honning, hvorved Klyngen foranlediges til at udvide sig henimod Honningen. I Ud-kanten forbliver Klyngen stedsvis tæt sluttet, derimod blive herved i Midten hist og her Cellerne tomme. —

Indtræffer nu om Vinteren en varm Dag, saa benyttes denne ikke alene til en Kenses-Udflugt, men Bierne saa da tillige travlt med at

erstatte den forbrugte Honning, idet de hente den udenfor Vintersædet. Denne Honning anbringes nu ikke i Klyngen, heller ikke alene oven denne, men, som jeg ved ivrig Sagttagelse hver Gang har set, rundt om Sædet, sluttende sig til den forhaandenværende Honning. Her ved indsnævres Sædet atter betydeligt.

Udebliver derimod disse for Overvintringen meget vigtige varme Dage, da stiller

Sagen sig anderledes, da vise sig Fejl, som ellers slet ikke mærkes. Sidder f. Eks. en stærk Familie i et Stade med (høje) Normalrammer, da naar Klyngen i de midterste Tablegange helt ud til Bæggen, og der bliver slet ingen Plads til Honning ved Siderne og kun liden foroven. Vedvarer Kulden nu længe, da blive de midterste Tablegange snart tomme, fordi Bierne ene ere hændte til Honning foroven. Der ved

indtræder nu en stor Forstyrrelse. Bistnok ville Bierne forsøge at hente Honning fra de Tablegange, der ligge bag Klyngen, men enten stivne de der eller medbringe i heldigste Tilfælde Bugløb. Er Temperaturen meget lav, da forsøge de ikke en Gang dette, men sætte sig rolig i de tomme Celler og baade sulte og fryse ihjel, thi med Honningen forsvinder ogsaa Varmetilben.

Anderledes stiller Sagen sig derimod, naar Tablerne, hvorpaa Klyngen sidder, ere bredere nok til, at tilstrækkelig Honning gjenmes dert, f. Eks. i en Kube. Her er den runde Kurveform nøje til-

Fig. 14. Arbejdsbiens bagerste Bents indre Side.

passet til Klyngens egen Form, de midterste Gange ere baade bredere og højere og indeholde derfor mere Honning end i Normalstadet. Har en Kube 30 B Honning, da kan Klyngen ogsaa naa næsten alle 30 B. I Kasserne kan dette være anderledes, her kan efter Rammernes Maal (naar disse ere smalle) under visse Omstændigheder indtil kun en Trediedel være saaledes lejet, at Bierne kunne naa den. Dette er en stor

Fejl. — Hermed vil jeg dog ingenlunde særlig tale Kubens Sag, men jeg vil hende Opmærksomheden paa denne Fordel ved den med Hensyn til Overvintringen. Det er ikke Kubens bedre Varmeholdighed, som er Aarsagen, men ene og alene Tablernes Maal. (Fortf.)

Honningbiens Ben.

Af Prof. Cook, Mich. N. Amerika.

Nærværende Artikel, som beskriver Honningbiens Bagben, vil jeg indlede med den Bemærkning, at ingen Forfatter, saa vidt jeg ved, har behandlet dette Emne fuldstændigt, hverken med Pen eller med Blyant.

Alle Naturforskere tro nu, at Dyrenes Redstaber ere lidt efter lidt tilpassede til de Arbejder, hvortil de benyttes. Derfor er Tilpasningen størst i de Redstaber, som anvendes mest. Derfor ere saadanne Redstaber ogsaa de vigtigste som Kjendemerker for de forskjellige Dyreklasser. Følgelig maa Biavleren, der ved, hvilken stor Betydning Arbejdsbiens Ben har i Bierens Liv, antage, at de ere i høj Grad tilpassede, medens Videnskabsmanden, der ser denne stærke Tilpasning, føler sig overbevist om, at de maa have baade vigtige og forskjellige Anvendelser i Bierens Liv.

Biens Ben ere ligesom mange andre Insekters sammensatte af 9 Led. Det første Led nærmest ved Kroppen (se Fig. 14) er trekantet eller rettere kegleformet i Stikkelse, kort og beklædt med sammensatte, d. e. pollenfamlende, Haar, det kaldes coxa. Dette passer ind i en tilsvarende Fordybning paa Undersiden af Biens Bryst og danner saaledes Forbindelsen med Kroppen. Det andet Led har Form som en afstumpet Kogle, er omtrent ligesaa langt som det første men mindre og er ligeledes beklædt med sammensatte Haar. Det kaldes trochanter. Det tredje benævnes femur (Aarsket), det har omtrent samme Form som det andet men er næsten 3 Gange saa langt

og ligeledes besat med pollenfamlende Haar. Det fjerde Led kaldes tibia (Skinnebenet), det er fladt, trekantet i Omrids, idet det bliver bredere udad fra Kroppen. Paa den ydre Side (se Fig. 15) har det en glat Hulning, som danner den øvre Del af Pollenkurven. I Randen er denne Hulning forsynet med stive simple (enkelte) Haar, der strække sig udad og nedad mod Foden. De

hjælpe til at forstørre Hulningen. De, der sidde paa Benets forreste Kant, krumme sig over imod den anden Kant. Nogle saa af disse Haar ved Enden af Skinnebenet ere meget lange, saa at de næsten naa den modsatte Kant. I Figuren kan det ogsaa ses, at der paa For siden af tibia er nogle sammensatte Haar. Paa den indre Side sees paa Randen af Skinnebenets nedre Ende en Række Tænder, som hjælpe til at danne den mærkelige Tang, som dannes af Giderne af fjerde og femte Led.

Det femte Led, som danner det første Led i Foden (tarsus), er meget bredt og næsten firkantet. Denne brede Form er ejendommelig for de højeste Slægter i Familien Apidæ (Bier). Paa den ydre Side (se Fig. 15), særlig paa det øvre Baghjørne, er Pollenkurven fortsat og ligeledes fordybet ved stive Haar. Ovenover ses et Slags tandløs Kjæbe, der fuldender den før nævnte mærkelige Tang. Paa den indre Side (se Fig. 14) sidde 9 Rækker af lysegule stive Haar; disse virke som ligesaa mange Kamme til at samle Pollen fra de sammensatte Haar. Vi fange sjældent en Bi i den milde Aarstid uden at den har Pollenform hængende ved disse smukke Kamme. De fire øvrige Fodled saavel

som de to Kløer og den mellemliggende Pude (pulvillus) ere byggede paa sædvanlig Maade.

Kløerne ere grenede og Puden bred. Kløerne sætte ikke alene Bierne i Stand til at holde sig fast paa enhver ujævn Overflade men ogsaa til at hænge sig i Ahnge saaledes som det ses hos Sværme. Puden affondrer et klæbrigt Emne, der sætter Bienen i Stand til at gaa paa lodrette Glasflader.

Fig. 15. Den ydre Side af Bagbenets 6 sidste Led.

Man ser derfor ofte, at Bierne finde dette vanskeligt, naar Bladen er bedækket med Støv.

Som allerede nævnt have de højere Slægter det brede første Fodled, og de højeste, nemlig Apis og Bombus, Pollenturben. Hos Lømrer-Bien er Fodledet smalle og besidder kun Kurven. Hos Gjøgebien, der sniger sig ind i andre Biers Noder, er dette Led derimod bredt, men Kurven mangler ganske. Hos de lavere Bier med kort Tunge som Andrenæ er det første Fodled smalt ligesom hos andre Insekter. De pollensamlende eller sammensatte Haar ere ganske almindelige hos Bier og bedække ofte meget af Kroppen, især paa Undersiden. Den ejendommelige Tang mellem Skinneben og Fod har jeg kun fundet hos Arbejderen af Slægten Apis og hos Dronningen og Arbejdere af Slægten Bombus. Dette er som man maatte vente det, naar Brugen af disse Tænger er til at gribe Voksbladene og føre dem hen til Munden. De smukke Pollenkamme (se Fig. 14) paa den indvendige Side af første Fodled ere ejendommelige for Honningbien eller Slægten Apis. Saadanne Bier behøve megen Pollen, og derfor ere de forsynede med Redstaber til at samle den. Medens de braadløse Bier i Meksiko have veludviklede Pollenturve. Mangelen af den stive Spore paa Enden af det bagerste Skinneben er ogsaa ejendommelig for vor Honningbi eller Bier af Slægten Apis.

De sammensatte Haar ere særlig skikkede til at samle Pollen fra Blomsternes Støvdragere og til at fastholde det, indtil det aftømmes med de før omtalte Kamme. Hos nogle Slægter af vore vilde Bier ere Pollenbørsterne meget store paa Laarene, og hos nogle findes Kurven paa andet og tredje Led.

Dronningens bagerste Ben have omtrent samme Form som Arbejderens. De ere lange men mangle baade Kurve, de stærkt udviklede Haar, Tangen og Kammene, hvorpaa man altsaa kan kjende Arbejderen. Dronen har svage Ben med simple Haar. Skinnebenet er smalle oppe imod Laaret og det første Fodled har afrundede Hjørner. Her finde vi ingen Kurb eller Tang. Dronens Ben ere endogaa simplere og mindre tilpasrede end Dronningens.

Vi se hvor nyttige Arbejderens bagerste Ben ere. De tjene til Gang; de bære en uhyre Vægt, naar Bierne samles i Klynge; de samle, flytte og bære den vækststoftholdige Føde (Pollen) og Klæbvois; de gribe og bære frem de fine Voksblade og hjælpe til at rense Benene for Pollen, naar Bien aflæsser dette Emne i Vokstablernes Celler.

Det er derfor intet Under, at disse Redstaber ere nyttige som Kjendemærker i denne

Del af den store Insektverden. Vi sige jo saaledes: De højere Bier have et bredt første Fodled og pollensamlende Haar. Slægterne Bombus og Apis samt de braadløse Bier have en tydelig Kurb, medens kun de to Slægter Bombus og Apis have Tangen og kun Apis har Pollen-Kammene. Hos de lavere Bier som Andrenæ ere alle Fodled smalle. Da nogle af disse Andrenæ ligne Bierne meget og ofte snige sig ind i Staderne for at stjæle Honning, er det godt at kjende deres Ejendommeligheder.

I en følgende Artikel skulle vi beskrive de forreste og mellemste Ben hos Arbejderen, der ogsaa ere meget interessante. (Fortf.)

Foreningens Medaille.

Af Professor Kr. Erlev.

I det foregaaende Numer af Vitidenden har Hr. Proprietær Lund fremst et nogle Bemærkninger, der gaar ud paa, at Løvbilledet paa Foreningens Medaille dog mulig har en kristelig Oprindelse, medens jeg i „T. f. B.“ for den 1. Novbr. havde udtalt med stor Bestemthed, at den Gemme, hvoraf Modellen var en Kopi, var en Mithradyrkers Amulet. Jeg forstaaer saa godt, at Hr. Lund og vistnok flere med ham nødvendig vil give Slip paa den Tanke, at den for alle Diablsbener saa kjære Medaille fremstiller et kristeligt eller i alt Fald jødisk Symbol, og der er jo heller intet i Vejen for, at man kan fortolke Løven, Bien og Stjernen, som den nu ses paa Medailen, saaledes som Hr. Lund foreslaar; det bliver nærmest et Jølespørgsmaal. Men et andet er det, om den antike Gemme, der har været Forbilledet for Foreningens Medaille, kan formodes at have tilhørt en Kristen; det er et rent historisk Spørgsmaal, og det kan, det er jeg overbevist om, kun besvares paa een Maade.

Kaar Hr. Lund mener, at det vel er tænkeligt, at Gemmens ene Side kan indeholde en kristelig Fremstilling, den anden Side en hedensk, et Mithrabillede, saa er dette vistnok utroligt. Den Kristne saa med Foragt ned paa Hedningene og deres Guder; hvorledes skulde han da finde sig i, at hans Amulet paa sin ene Side havde et Afgudsbillede! Vilde det for ham være en ren Vanhelligelse, saa vilde netop det samme være Tilfældet med Mithradyrkerne; thi ogsaa Mithras Tilbedere holdt paa deres Religion som den ene rigtige og sande. Forstaaer man dette ret, saa ser man, at det heller ikke hjælper med Hr. Lund at tænke sig

Ejeren som en nyomvendt Hedning eller en frafalden Kristen; hvad Tro man end havde, saa havde man den stærkt og kraftigt i hin den ivrigste Tros Tidssalber. I Forbigaaende skal jeg bemærke, at Hr. Lund heller ikke har Ret i at tro, at det i Rejsertiden ofte kunde være ensbetydende med den visse Død at besidde kristelige Tegn eller Ufbildninger. Saa slemt var det ikke; de nyere Undersøgelser af den romerske Rejsertid har vist, at man tidligere har havt meget overdrevne Forestillinger om de Forsølgelser, de Kristne vare udsatte for, og Katakomberne ere fulde af kristne Tegn og Ufbildninger.

Men, siger Hr. Lund, „er det hævet over enhver Tvivl, at den kvindelige Figur, som ses paa Gemmen, er en Mithra“; han hælder til at tro, at det er en Mstarthe, og saa faar ogsaa denne Side af Gemmen en kristelig Udtydning. Ja, var dette muligt, saa var der sikkert intet i Vejen for, at Gemmens Ejer kunde have været en Kristen. Men det er ganske umuligt. For det første er den Figur, der er afbildet paa Gemmen, ingen Kvinde, men en Mand, Gudinden Mstarthe kan det altsaa ikke være. Og dernæst er hele Billedet af den unge Gud med den spidse, frygtsomme Hue, som dræber Tyren, en fra Oldtidens Mindesmærker saa velbekendt Fremstilling, at om dens Tydning kan der slet ikke være Tvivl. Det er den persiske Gud Mithra, intet kan være sikrere.

Det skulde glæde mig, om disse Bemærkninger kunde overbevise Hr. Proprietær Lund. Jeg maa i alt Fald ligesom før holde fast ved, at Løven paa Gemmen hører til Mithrahyrskelsen og ikke henryder til Samsons Historie. Dette er sikkert; hvad Fremstillingen derimod egentlig kan betyde, derom kan der intet sikkert siges, og dertil skal jeg ikke komme tilbage.

Husmandsstadet.

Af C. J. Grønning.

Da jeg i mange Aar har prøvet mange Slags Stader, maa det vel være mig tilladt at fremkomme med et Par Bemærkninger om Hr. Lindelofs Stade. Jeg kan i et og alt slutte mig til Hr. Ersløvs Udtalelse (se S. 44), men dog særlig til Udvarslen mod altsur rask at gribe til, naar der som her er Tale om et saa simpelt og og billigt Stade. Jeg har ikke noget imod billige Stader, lige saa lidt som imod, at Biavleren selv laver sine Stader, naar blot de svare til Hensigten: at give Bierne et lunt og beskyttende Opholdssted saavel

Winter som Sommer, og at de tillade en hurtig og nem Behandling (hvilket ogsaa stemmer med „Resolutionen“, jeg havde den Ære at fremsette, og som enstemmig blev vedtaget i Kjøbenhavn under Udstillings-tiden). Derjom jeg skal være med til at anbefale Hr. L.'s Stade, da vilde jeg helst have, at det blev lavet helt færdig af en samvittighedsfuld Biavler under Kontrol af DBF. Skal Foreningen have nogen Betydning, da maa den særlig holde Kontrol med det nye, der kommer frem paa Biavlens Omraade, og helst skulde det være saa, at hvad Foreningen anbefaler, det er godt og svarer fuldt ud til Hensigten. Dog ønsker jeg, forinden det anbefales til almindelig Brug, at det forbedres lidt, f. Eks. at Straabeklædningen anbringes som almindeligt Høstags for bedre at aflede Vandet, og mindst 5 a 6" tyk, at der foroven paa Raskens øverste Kant fastsømmes et Stykke Brædt, lige saa bredt som Straabeklædningen er tyk samt en noget smallere Liste fornedent til at støtte Halsen paa, ellers vil den synke ned og derved hindre Behandlingen, ligesom jeg særligt forlanger Bræddet for oven for at forhindre Mus fra at trænge ind. Det værste bliver dog at faa det dækket forsvarligt foroven til Winter, uden at en Ekstra-Rasje sættes ovenpaa, som giver Plads til Dækmateriale, Foderhul o. a., og derpaa et af Brædder fastsluttende Laag eller Tag; men med disse Tilføjelser vil Stadet forbyres, og Resultatet bliver nok, at man staar sig ved de noget dyrere Stader. Der er desværre Fare nok i Forvejen for, at altfor mange lave sigtister til deres Bier, og med dette Stade er Faren endnu større, særligt fordi jeg frygter for, at Halsbeklædningen ikke bliver forsvarlig og god nok.

Tilberedning af Honning-Eddike.

Af Fru Pauline Larsen, Nykjøbing S.

Hr. Redaktør! I nærværende Blad for 15de August f. A. findes i en Artikel af Hr. Pauls, Köslach, Stehemark, en Recept til Indbinding af 100 Potter Honning-Eddike. Efter denne Recept skulde man dertil anvende 6 Pund præpareret Trækul-Ekstrakt. Jeg har nu to Gange forsøgt Indbinding af Honning-Eddike efter Hr. Pauls Opkrift, men jeg har gjort den Erfaring, at den Eddike, som laves derefter, bliver altfor svag¹⁾.

¹⁾ Vi ere Forfatterinden meget taknemmelige for denne Artikel. Selvfølgelig kunne vi ikke selv prøve enhver Anvisning, vi optage; men naar

Jeg er overbevist om, at ingen Husmoder her til Lands vil kunne bruge den i Husholdningen, hvad enten Talen er om Madlavning eller Redshylning. Eddiken er god, naar man har lavet den i Forhold: 3 $\mathbb{R}$ Trækul-Ekstrakt til 25 Potter Honning-Eddike.

Hvad Prisen angaar, da forekommer det mig, at den i nævnte Artikel opgivne Pris paa Honning er for lav. Den er sat til 40 Ore pr. $\mathbb{R}$, men jeg mener, den bør sættes højere: 50 Ore eller 75 Ore. Jeg har solgt Honning til 66 Ore Bundet. For Tiden koster Honningen 80—100 Ore pr. $\mathbb{R}$. Eddikens Pris bliver efter dette anderledes end den opgivne: 10 $\mathbb{R}$. 70 Ore pr. 100 Potter eller næppe 11 Ore pr. Pot.

Jeg fik fra Hr. Paulh 3 Kilogram (6 $\mathbb{R}$) Trækul-Ekstrakt, der med Fragt, Told og øvrige Omkostninger kostede c. 10 $\mathbb{R}$. Af denne Ekstrakt og 4 $\mathbb{R}$ Honning lavede jeg 50 Potter Honning-Eddike, der blev rigtig god. Utsaa: 6 $\mathbb{R}$ Trækul-Ekstrakt 10 $\mathbb{R}$., 4 $\mathbb{R}$ Honning a 75 Ore 3 $\mathbb{R}$ .. Derefter koster 50 Potter Honning-Eddike 13 $\mathbb{R}$., eller 26 Ore pr. Pot.

Se, det er noget andet end Hr. Paulhs Beregning. Muligvis passer denne i Stehemark, det ved jeg ikke. Jeg kender ikke Honningpriserne der, lige saa lidt som jeg ved, om de gode Stehemarkere kunne nøjes med en saa sløj Eddike som den, der bliver efter Hr. Paulhs Opskrift. Hvorledes dette end forholder sig, har jeg ment at burde gjøre nærværende Blads Læsere bekendt med, hvorledes Sagen stiller sig her til Lands, naar den gaar over fra Theori til Praksis. Jeg tror at burde tilføje, at jeg dog langt foretrækker Honning-Eddiken, der staaer mig i 26 Ore Potten, for en hvilken som helst anden Eddike, der gaar i Handelen. Jeg har Vidnesbyrd for, at andre Husmødre synes det samme.

Et og andet.

En ny Kunsttaale. Vi henlede Opmærksomheden paa et meget interessant Forsøg, som Hr. Gaardejer N. Jacobsen, Lindhjar, agter at foretage med at lave en Kunsttaale med Celler, der have Højde som Droneceller, men Brede som Arbejdsceller. Det er hans Tanke, at denne Taale vil blive uddygget men ikke belagt med Teg. Brøden vil snart vise, om Opfinderen har Ret.

vore egne Biavlere's Forsøg saaledes meddeles os, da ville saadanne paalidelige Erfaringer komme vor store Læsekreds til Gode. Vi opfordre derfor andre Biavlere til at følge dette gode Eksempel. R. N.

Regnskab for Danmarks Biavlereforening for 1888.

Udgift.	$\mathbb{R}$	$\mathbb{S}$
Tidskriftet:		
Trykning, Papir m. m...	1274	"
Billeder	213	35
Rundgjørelser	1	47
Redaktion	400	"
En Medarbejder	50	"
Bogsamlingen: Bladhold	37	38
Bogtjeb	67	60
Indbinding	55	95
Biavlslærere	586	53
Smaa skrifter	365	68
Vestjyskens Rejser og Porto ..	61	82
Lobe, Medlemskort m. m.....	104	"
Porto, Papir, Emballage, Fragt og Budløn	241	79
Erfstatning og Restance	17	"
Inventory og Assurance	78	60
Sekretær løn	200	"
Tilskud til Udstillingen	612	60
Sum	4367	77

Indtægt.	$\mathbb{R}$	$\mathbb{S}$
Overskud fra Aaret 1887	267	48
Bidrag fra:		
Staten	1000	"
Det Classens'ke Fideikommiss	300	"
Den Raben-Ledegaus'ke Fond	200	"
Private	5	"
Tidskriftet	2552	05
Forforskjellige Indtægter	11	"
Indbundne Renter	28	98
Understud	3	26
Sum	4367	77

Undertegnede have som Revisorer gjen- nemset DBF.s Regnskab for 1888 og intet fundet at bemærke.

A. Rindberg. Edmund Ariel.

Under Konto E findes opført:

Regnskab for Udstillingen i Kjøbenhavn 1888.

Udgift.	$\mathbb{R}$	$\mathbb{S}$
Tryksager	190	50
Assurance	25	"
Foredrag af Biavlslærere	108	10
Præmiering	1073	04
Skriftligt Arbejde, Bogføring og Porto	284	"
Sum	1680	64

	<i>N</i>	<i>Ø</i>
Oversført	1680	64
Erstatninger	59	60
Dekoration	258	03
Hjælp og Opfyln	377	"
Fragt og Kjørlsel	89	80
Udbalgets Møder, Rejser og Diæter	350	15
Forstjellige Udgifter	64	98
Sum	2880	20

Indtægt.	<i>N</i>	<i>Ø</i>
Tilskud fra Udstillings-Komiteen	2200	"
Provision	65	"
Forstjellige Indtægter	2	"
Tilskud fra DBF	612	60
Sum	2880	20

Den ensidede Table.

Af Lærer K. Gjording, Brizbol.

Hr. Redaktør! Efter Andisningen i Deres ærede Blads Nr. 9 f. N. gjorde jeg Forsøg paa at lave en ensidet Table, hvilket jeg skjønnede lykkes meget godt. Ved Trækfets Begyndelse indhængte jeg Tabellen bag — men ind til — Yngellejet i et stærkt Støde, dog med Glasfæt bagud, hvad jeg straks indrømmer var en Fejl. Dagen efter var det daarligt Vejr, og anden Dagen viste Tabellen sig at have været Gjenstand for de brune Sndbyggeres særdeles Opmærksomhed. Cellerne vare smukt udtrukne til c. 12 mm. Længde, Svungen ved Siderne af Tabellen (høj Norm.) udbygget, flere af Cellebundene vare fjernede, saa Glasfæt var blottet, og hendes Majestæt overraskedes saa grundigt i, hvad man ellers vilde kalde Pligtøpfylbelse, at den almindelige kvindelige Udvej i brøstholdne Tilfælde (Undstydning) vilde været berøbet hende for det Smøreri, der var labet. Kort sagt, hele Historien var omtrent belagt med Væg uden Hensyn til, om Cellebundene vare sladdrykte eller fjernede af Arbejderne. Noget ærgerlig tilmode lufkede jeg Butikken og aabnede først efter en halv Snes Dages Forløb. Da fandtes kun en ringe Del af Sæden at have baaren Frugt, idet Bierne havde fjernet hele Stadsfen med Undtagelse af c. 50 spredte, tilbækkede Larver, som formentlig vare anbragte i de bedst mulige Celler. Efter omtrent 14 Dages Forløb var Tabellen fri for Yngel og Cellerne forlængede til c. $\frac{3}{4}$ Tommes Dybde. Der vil altsaa næppe blive lagt

Yngel i Tabellen oftere; men det samme Resultat vil jo netop kunne naaes med en almindelig Table ved at fjerne den tilstrækkelig fra sine Naboer, saa jeg synes ikke, der er bundet stort ved Roerb's Opfindelse. Dog maa jeg indrømme, at jeg aldrig har set saa finst, jævn en Table med lange Celler, som den jeg har prøvet med.

Til Slutning tør jeg maaste opfordre Dem, Hr. Redaktør, eller andre erfarne Tablere, som have gjort Forsøg med nævnte Tabler, til at komme frem med de bundne Erfaringer.

Til Begynderen.

Foraars-Maanederne kan være vanskelige at komme over, og især naar Sneen ligger længe hen i Tiden. Sorg for saa længe som muligt at holde Bierne i fuldstændig Ro, særlig ved at der er skygget godt for Flyvehullet, at Solstraalerne ikke i Utide skal lokke Bierne ud at omkomme enten i Sneen eller paa den kolde Jord; trænger de derimod til at rense sig, hvilket viser sig derved, at der er brune Pletter i og omkring Flyvehullet, da maa den første den bedste Dag, hvor Vejret er saaledes, at Bierne kunne flyve ud for at rense sig (ligger der Sng, maa der strøs et Lag Halm ud omkring ved Staderne, at Bierne kunne sætte sig paa) bruges, indsnævr da samtidig Rummet til kun saa mange Tabler, som Bierne kunne besætte, stop godt og forpvarligt ud. Mangle de Foder, hvilket jo desværre i Nar kan befrygtes, skjøndt det aldrig burde ske, at de mangle Foder i det tidlige Foraars, de burde med store Portioner fodres færdig i Efteraaret. Mangle de altsaa Foder nu eller i Marks, maa kun fodres med Randsstager, som laves saaledes: i et Blis-Rogefar eller en emaillet Gryde opvarmes $\frac{1}{2}$ Pot Vand til kogning, idet der helbes Rands eller Randsgrus deri lidt efter lidt under stadig Omrøren. Det holdes kogende nogen Tid. For at prøve, om Fodret er færdigt, helbes nogle Draaber paa en kold Tallerken; bliver det snart fast og sprødt uden at klæbe synnerligt, da er det tilpas, bliver det derimod ved at være klæbrigt, maa det tage noget længere. Det tages da af Ilden og røres nu stadig, indtil det begynder at stivne. Man lægger da Papir i Underkopper eller Tallerkener og helber Sirupen derpaa; naar den er stivnet, er den færdig til Brug. Først tages alle de Tabler ud, som Bierne ikke kunne besætte, et Par smaa Pinde lægges tværs over Kammerne, derpaa lægges en Sufferkage paa 1 Ø eller 2 (lige midt

over Biernes Sæde), rigtigst vilde det være at dække Ragen til med Voksbug for paa dette Sted at holde Dampene tilbage, og der dækkes forsvarligt til baade foroven og ved Enderne af Biernes Sæde med uldne Stoffer, gamle Ting, hvad man har, naar blot de ere rene og fri for ilde Lugt. Denne Fodring (Lørfodring, som den kaldes,) maa fortsættes, indtil Vejret bliver saaledes, at Bierne kunne flyde ud. Mangle Bierne Vand (hvilket kendes derpaa, at enkelte Bier flyde ud, hvorledes saa end Vejret er, og ved at lægge Dret til Stedet hører man en stærk Brusen, ligesom der ogsaa kan ses Sukkerkorn ind ad Flyvehullet), da maa de gives Vand enten i Foderglas foroven, eller og kan man fugte en Svamp og lægge ovenpaa Rammerne lige over Bierne og dække godt til igjen. Bier, som staa begravet i Sne, kunne godt staa ganske rolige indtil Lø indtræffer; men da maa den forsigtig og uden at støde til Stedet fjernes. Under Frost er Sneen porøs, men ved Lø synker den sammen og tillader altsaa ikke Luften at trænge igjennem, og Bierne ville saaledes kvæles. (C. S. Grønning.)

Fra Kredsen.

Fra den Altske BF. sendes alle Biavlere en hjertelig Hilsen og ønskes, at det i Aar maa blive et rigtig godt Aaar; men skulde det modsatte indtræffe, at vi dog holde sammen og staa fast, om der end af og til indtræffer et daarligt Aar.

Biavlere er vel ingen Gulbgrube, men en ret god Indtægt, naar den drives rationelt. Det er ogsaa meget nødvendigt, at vi stedse læse gode Skrifter om Biernes Røgt og deres Naturhistorie, flittig besøge Biavlermøderne, selv om disse mest er for Begynderen, saa lære vi dog alle noget paa Møderne; endog den dygtigste, som selv er ndset til at lede Mødet og gaar derhen alene i den Tanke at lære andre, kan gjøre nye Erfaringer; thi der eksisterer vist ingen fulbendt Mester og allermindst i Biavlere.

Lad os en Gang betragte et saadant Møde, vi se da en Del Mennesker 3—4 med Hovederne sammen, en fortæller, de andre høre opmærksomt til, og af og til spørges, enhver vil gjerne give sine bedste Erfaringer, der er en Mumlen og Summen af Biavlere, som var det af Bierne selv. Naar saa Foredraget eller Undervisningen gaar for sig, da hører enhver, som ikke er altfor selvblod, til med spændt Opmærksomhed; og det er morsomt enten paa Vej eller Sti at træffe en rigtig Biavler, thi om man

end betragter hverandre som fremmede, saa er man dog Venner.

Foruden den aarlige Generalforsamling har vi i Aar afholdt 4 Møder paa forskjellige Steder i Kredsen. Ved de to første Møder holdt Hr. Stolclærer Poulsen, Eysabild Skov, Foredrag, og der blev ogsaa forevist en Del Redskaber til Biavlere.

Ved de to sidste Møder holdt Hr. Biavler C. S. Grønning Foredrag og gav praktisk Undervisning. Møderne vare paa et nær alle godt besøgte. Netop ved det mindre godt besøgte Møde blev der mest eksperimenteret med Bierne. Vi ville haabe, at vore fremtidige Møder alle maa blive godt besøgte, og vi bede d' Hrr. Poulsen og Grønning atter at bære os med Foredrag, idet vi takke forbindtligst for, hvad de allerede have ydet os.

Det er et godt Resultat vi allerede have opnaact i saa kort Tid. Foreningens Medlemmer ejer 365 Bifamilier, deraf i Huse 207, i Ruber 158 (indvintrede i 1888); i sidste Foraar indvintredes i Huse 100, i Ruber 163, i alt 263; vi have altsaa en Tilvækst i Huse af 102 og en Afstagen i Ruber af 5.

Foreningen tæller 116 Medlemmer og vi holde 53 „Tidskrift for Biavl“.

F. L. Buch.

Den 13de Februar afholdt Øster og Vester Han-Herredernes Biavler-Samlag sit Aarsmøde i Hjerritslev Kro. Formanden fremlagde Regnskabet for det forløbne Aar. Det udbiste en samlet Indtægt af 344 Kr. 23 Ore. Af Indtægtsposterne mærkes: Overstud fra 1887 101 Kr. 93 Ore, Tilstud fra Han-Herredernes Landboforening 25 Kr., fra Han-Herredernes Sparekasse 25 Kr., fra Hjørring Amt 25 Kr., fra Thisted Amt 25 Kr., fra forskjellige Kommuner 35 Kr., Medlemsbidrag fra 107 Medlemmer a 1 Kr. er 107 Kr. — Udgiftsposter: Indkjøb af Rubestader til Udlaan blandt Smaa-kaarfolk 34 Kr., Vokstavler til Uddeling blandt lignende 8 Kr., Afholdelse af Møder 41 Kr., uddelt som Præmier ved Biavlers-Udstillingen i Hjerritslev den 14de Juni 100 Kr., andre Udgifter i Anledning af Udstillingen 60 Kr. 73 Ore o. s. v., hvorefter der ved Aarets Udgang fandtes en Beholdning af 43 Kr. 81 Ore. I Aarets Løb er der ved Kredsens egne Vandrelærere afholdt 15 praktiske Møder, medens Danmarks Biavler-Forenings Vandrelærer, Hr. Gartner Jakobsen, Hvidbjerg, har holdt 3 Foredrag her i Kredsen.

Det var et almindeligt Ønske hos de tilstedeværende Medlemmer at saa Fru Demant til at holde Foredrag heri Kredsen i Juli Maaned.

En Styrelse paa 7 Medlemmer valgtes. Gjenvalgte bleve: Legind, Holme, F. S. Westergaard, Klim, M. Smer, Ullerup, Maler Simonson, Aggersund. Valgte bleve: Snedker M. Olsen, Tømmerby, Kæbflager Jakobsen, Torslev, samt D. Hellejfen, Oland.

Til Kredsformand valgtes: D. Hellejfen, F. Pedersen, Brastovs Møllegaard, Larsen, Røgild, Gartner Jepsen, Koffedal, Kr. Madsen Jensen, Nørre Bratbjerg, Lærer Madsen, Strøm, N. Jensen, Kollerup Nørgaard, Andreas Nielsen, Øslev, N. Hansen, Aggersborg Ullerup, F. Olsen, Gjøtrup, N. Styrbæk, Klim, Kr. Sørensen, Holme, F. A. Pedersen, Holme, Kristensen, Lund, Røbmand Kristensen, Tømmerby, Pastor Thomsen, Øslev, N. Andersen Jensen, Besløb. Til Revisorer valgtes: F. Pedersen, Brastov Møllegaard, og N. A. Justesen, Stendalsgaard i Aggersborg.

Bed derefter afholdt Styrelsesmøde gjenvalgte Lærer Legind i Holme til Formand og jo saa tillige til Kredsformand i D.B.F.'s Kreds B. Delegeret til at besøge Centralmødet valgtes ikke.

Svendborg Amts BF. holdt Generalforsamling i Svendborg den 17. Februar, hvor 10 Repræsentanter gavede Møde. Af Forhandlingerne meddeles følgende:

Regnskabet for 88 var ikke kommen tilbage fra Revisorerne, vel paa Grund af Uregelmæssighed i Postgangen i Ugen forud.

	Indtægt.	Kr.	Ø.
Kassereholdning fra 1887	36	56	
Resterende Bidrag fra 1887	4	25	
Medlemsbidrag for 1888	35	50	
Ekstrabidrag fra Statsraad Hansen	10	00	
	86	31	

Udgift:

10 Eksp. af T. f. B. til Uddeling	15	00
Rejsegodtgjørelser til Repræsentanter	14	40
5500 Etiketter til Honningglas	16	50
Brevbetaling	1	48
Overskud	38	93
	86	31

2) Bestyrelsen gjenvalgte enstemmig.

3) Af større Møder bestemtes at afholde i Foraaret: 1 paa Langeland, 1 paa Vrå, 1 i Ringe, 1 i Faaborg. Til Vester-Skjerninge Kreds bevilgedes 5 Kr. til Møder paa Udkanten af Kredsen, som, hvis de ikke kunne faas af DBF., da betales af Amtskassen.

4) Det vedtoges at gaa med til en Udstilling i Odense paa den Vetingelse, at Udstillingsudvalget vælges ligelig af begge

Amter. Det er en Selvfølge, at begge Amter staa Last og Braast ved hiivanden i alt, hvad der angaar Udstillingen.

Til Udvalgsmedlemmer valgtes H. F. Hansen, Østerhøjinge, Kr. Pedersen, Tved, og H. B. Rasmussen, Sortebjergvænge.

Der blev nedlagt alvorlig Protest mod det Navn, der ifølge „Bien“ er givet de sammensluttede Foreninger i Odense Amt „Den fynste Biavlforening“.

5) Med Udfigt til en Udstilling maatte af Sparfommeligheids-Hensyn undlades at uddele Frieksemplarer af T. f. B. i Nar. Derimod bestemtes det at tage 20 Eksemplarer af „Bien“ til Umdeling til Begyndere blandt de mindre Bemidlede.

7) Svendborg Amts Landbohaandværkere vil afholde Udstilling i Ringe sammen med en Husflidsudstilling i Juli. Da der er kommet Indbydelse til Flere om at deltage, vil der blive søgt at faae Biavlens Labet til en fjøn lille Afdeling. Kr. Pedersen.

Gram og Omegns BF. holdt Søndagen den 17de Februar sin 4de Generalforsamling i Gram Kro, hvortil der havde indfundet sig en stor Del Medlemmer og Andere af Biavlens. Formanden aabnede Mødet med en Tak til Forsamlingen, der trods det daarlige Føre havde givet saa talrigt Møde, og udtalte sin Glæde over deri at se et Bevis for, at Interessen for Biavlens, uagtet det forløbne Aars ringe Udbytte, endnu synes at være usvækket tilstede, og søjede til sit Velkommen til Forsamlingen det Ønske, at dette Aar maatte bringe større Glæde. — Som første Punkt paa Dagsordenen stod Regnskabsaflæggelsen, hvorhos det fremlagte Regnskab oplæstes og godkjendtes. De to Delegerede, der paa Foreningens Begne havde deltaget i det til Dannelsen af en Centralforening for Nordjysk indbudte Møde i Røde-Kro den 15. August f. A. aflagde Beretning om, at de af Hensyn til Biavens Størrelse, der vilde beløbe sig til Halvdelen af Medlemsbidraget, i Forbindelse med det endnu tvivlsomme Spørgsmaal, hvorvidt den paatænkte Tilslutning vilde gavne vor Forening, vare komne til den Slutning, at det var rigtigst foreløbig ikke at slutte os til Centralforeningen. Denne Anskuelse billigedes af Forsamlingen.

Det 3. Punkt angik Bladhold for Foreningen. Det vedtoges at abonnere paa „T. f. Biavl“ i Stedet for „B. T.“, da der med førstnævnte var forbunden flere Fordele, som Besparelse af en Del Abonnements-Umkostninger, Udgang til at faa gratis Undervisning af danske Biavls lærere m. m. Tidsskriftet vilde være at rekvirere

i 50 Skapl. og at overlade til Medlemmerne for samme Pris (1 Mk.) om Aaret¹⁾ som hidtil var betalt for „Biablstidenden“.

Et indbragt Forslag om at indkjøbe Fodersukker i Fællesskab fandt Tilslutning, og bestemtes det i dette Djeved at udlægge Tegningslister hos Kredsfornændene indtil 8. Marts, for at give Medlemmerne Lejlighed til derpaa at optegne, hvormeget Enhver ønsker.

Medlemsbidraget for 1889 indbetaltes af de Tilstedeværende, og 19 Medlemmer optoges i Foreningen.

Da Dagsordenen hermed var udtømt, gaves Ordet til Hr. Biabstlærer Grønning fra Vejrup, der holdt et meget interessant og belærende Foredrag om Bierens Behandling, hvortil der knyttedes en livlig Diskussion, som først sent paa Aftenen endte med, at Forsamlingen skiltes ad, tilspøneladende meget vel tilfreds med Udbyttet af dette Møde.

Frederiksborg Amts Landbosforening afholdt et Biabstermøde i Græsted Kro den 17de Marts. Der var mødt saa mange, at det var det største Biabstermøde, der endnu er holdt paa Egnen. Hr. Proprietær Lund fra Annisegaard dirigerede Mødet, og Fru Demant fra Kjøbenhavn talte varmt og opmuntrende for Biabstlærernes Fremme. Efter Foredraget blev der rettet en Mængde Spørgsmaal til Fruen, hvilke besvaredes meget tilfredsstillende. Folk interesserede sig saa meget for Sagen og Diskussionen, at Mødet varede i flere Timer.

Ekko fra Staderne.

Ulfborgegnen, 12te Febr.

Mange Tak for Deres gode Raad angaaende Indvintring af mine Bier; hidtil have de holdt sig godt, skjøndt de ere indvintrede paa temmelig lidt Foder (5 Tabler $\frac{3}{4}$ fyldte, Maal 10×12); Masser af Bier ere allerede døde omkring hos mine Naboeer. Jeg tænkte, at Honningen i Aar maatte være særlig vandholdig, men jeg har set flere Steder forsvuret Honning i de døde Stader. J.

Højsleb Mølle pr. Sobro, d. 24. Febr.

J „Bejledning i Biabst“ af N. Brun saa jeg, der blev anbefalet, naar Bierne bleve brede, da at bruge uldne Vanter; det prø-

¹⁾ „L. f. Biabst“ leveres ikke i Slesvig til en saa lav Pris fra Redaktionen; men Kredsen selv tilskylder altsaa det manglende, saa at hvert Medlem i Gramkredsen kun betaler 1 Mk. aarlig for Bladet. R. A.

vede jeg en Gang sidste Sommer, da Stormen havde væltet et Trugstade med en Kube paa. Kuben var nemlig sat ovenpaa Tablerne i Stadet for at Bierne skulde bygge i Kammerne og forlade Kuben, men det gik nu ikke heldigt. Bierne vare naturligvis meget brede efter den Behandling, og da jeg ikke var vant til at behandle Bier, mente jeg, det var bedst at sitre sig mod Stik, for derved kunde man nemmere vænne sig til at arbejde med Ro; men Bierne stak jo igjennem Vanterne, og snart maatte jeg forlade Bierne for at faa Vanterne trukne af. Da det var sket, sad Hænderne fulde af Braade og Giftblærer, og det var mange, saa Vanter kan jeg ikke anbefale¹⁾.

Rudolf Clemmensen.

Gvidbjerg, d. 23. Febr.

Uden Mad og Drikke er Helten ingen Ting. Det samme kan siges om Bierne. Enten det er varmt eller koldt kan nedestaaende udføres, og et Aar som dette er mange Biablere usikre om Bierne; man slaar sig til Ro med at lade staa til, og gaar det saa galt, og Bierne dø, saa lægger man Skylden paa Stadesform og Biabstlærerne. Se et dødt Stade efter om Foraaet, og i 9 af 10 Tilfælde skal det nok vise sig, at Sult og Tørst er Skylden. Begge Dele afhjælpes let ved at lave en Randistage, men paa den Maade, at i Midten af det Stykke graa Papir, der lægges i Tallerkenen eller Fadet, sættes et Glas uden Rand og det togte Sukker hældes i Fadet omkring Glasset; naar det bliver stivt, tag saa Glasset op og fyld det med Vand og læg et Stykke Trækul i for at holde Vandet friskt, bind 2 Stykker Lærred over og sæt det ned i det af Glasset frembragte Hul i Randistagen og læg denne paa Tablebæerne lige over Bierens Leje og pak hurtig til igjen. Lide Bierne af Tørst, vil Glasset hurtig tømnes, hvilket kan ses uden at forstyrre Bierne. Paa denne Maade, hvor begge Dele ere saa let tilgængelige for Bierne, uden at Varmen kan undslippe, og Bierne ikke behøve at flytte sig paa Tablerne, kan der overvintres med lidt Honning. A. S. Jakobsen, Biabstlærer.

¹⁾ J Almindelighed ville vi ikke anbefale Vanter imod Bistif, men netop i et saadant Tilfælde som det anførte, naar Bierne ere opirrede, kunne vi anbefale dem. De maa da være tykke og ikke trækkes for stramt paa, tillige maa de være forsynede (ligesom Stridshandsker) med et 6" langt Haandlebsstykke, saa at de dække Haandleddet og gaa op omkring Ærmet. Ved almindelige Arbejder med Bierne bør Hænderne være ubedækkede men helst nylig vaskede. (R. A.)

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 143. Hvor langt fjærnet fra Stedet kan en Vi=Dronnings Parringsudflugt antages at foregaa? Jeg ønsker nemlig at italiensere alle mine Vi-Familier i Nar ved Indførelsen af 2 italienske Dronninger. (J. A. L.) — S.: I Almindelighed vil Afstanden kun være 1000 Alen eller mindre; men man har Eksempler paa, at en Dronning har parret sig med en Drone, der hørte hjemme $\frac{1}{2}$ Mil borte fra det Stede, i hvilket Dronningen hørte hjemme. At købe italienske Dronninger meget tidligt om Foraaret er altsor kostbart, fordi de paa den Tid have altsor stor Værdi for Opbrætterne selv. De bør derfor købe de 2 Dronninger senere (i Juli) og næste Nar sørge for at have baade de italienske ubefrugtede Dronninger og de italienske Droner udklæfede tidligere end nogen af de brune Droner i Eggen. Dette er den sikreste Maade til at opnaa ægte Befrugtning. De øvrige kunstige Maader, som hidtil ere forsøgte, ere enten usikre eller for dyre.

Nr. 144. Hvormed skulle vi pakke vore nye Trugstader, og naar skulle vi pakke dem? (J. P. R.) — S.: Her tænkes formentlig særlig paa Pakningen i de dobbelte Vægge. Vi anvende dertil tør Haffelse eller korte Avner, der pakkes temmelig fast, dog ikke saa fast at den tynde Snderbæg derved trykkes indad. Pakningen kan udføres før Bierne bringes i Stedet, men ere Væggene tætte, kan man ogsaa vente dermed til September. Ovenpaa Tableværerne anvende vi et enkelt tykt Tæppe og ovenpaa en 3—4" tyk Tæppe-ramme fyldt med Haffelse. I denne er der en 4" Foderaabning, som kan lukkes med en Prop.

Nr. 145. Kunne de italienske Bier hente Honning fra Rødkløver? (J. A. L.) — S.: Ja i ethvert Tilfælde langt bedre end de brune Bier og særlig af den anden Slæt. Italienerne have nemlig længere Tunge end de brune og kunne derfor suge Honningen af lidt dybere Blomster; men Rødkløverens Blomster ere ingenlunde altid lige lange. Undertiden kunne de være saa korte, at ogsaa de brune Bier kunne naa Honningen, men i Almindeligh-

hed vil man slet ikke se de brune søge Rødkløveren, hvorimod Italienerne altid ville søge de mindre Hoveber i den første Slæt og alle Hoveberne i den anden Slæt.

Nr. 146. Jeg har en stærk Familie i et Høistade. Den 18de Marts saa jeg aaben Yngel paa den bagerste Table. Kan det gaa an at udtage den, om Vejret ogsaa er kolbt, for at bedømme Forraadet? (A. C.) — S.: Nej. De maa hellere fodre svagt (se Gavnlig Vinf) indtil Vejret bliver mildt nok til Underfølgelse.

Nr. 147. Jeg har en Bifamilie paa et lille Kammeaal, men jeg ønsker at faa den anbragt paa et større. Hvorledes skal jeg være mig ad dermed? (B.) — S.: De burde have opgivet os Maalene. Er det nye Maal af samme Bredde som det gamle, da kan De i Maj udføre alle de Tabler, der indeholde Yngel og fastbinde dem med Jærntraad foroven i de nye Kammer. I disse maa De dog forud have udfyldt det nederste Stykke, som ikke vil blive udfyldt af den gamle Table, med en Kunsttable. I hestaaende Figur (Fig. 16) betegnes ved t det Rum, som den gamle Table vil udfylde, a er en Liste, som besæftes med et Par Traadøm gjennem Sidelisterne. Til Underfiden af a ses en Kunsttable k besæftes. Er den nye Kamme bredere end den gamle, da maa den manglende Strimmel paa den ene Side udfyldes med en tilsvarende Strimmel af de yngelfrie gamle Tabler. Naar det nødvendige

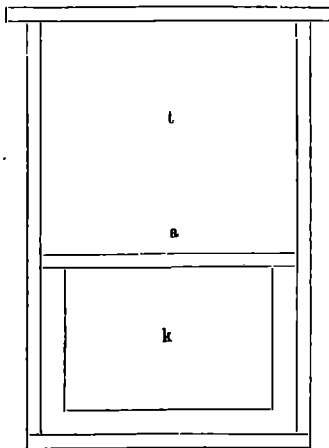

Fig. 16. Kamme med overført Dgning.

Antal af de nye Kammer forud ere paa den angivne Maade forsynede med Kunsttabler, vil Overflytningen kunne ske i Løbet af et Kvarter: Det gamle Stade flyttes et Par Alen tilbage, og det nye Stade indsættes paa dets Plads. Derpaa afbørster man Bierne af en Yngeltable ad Gangen. Bierne børstes ned i det nye Stade. Saa snart Yngeltablen er besæftes i den nye Kamme, hænges denne paa sin Plads. Saaledes behandles alle Yngeltablerne. Paa den Aarstid bør der kun være meget faa yngelfrie Tabler i Stadet. Overflytningen foretages midt paa Dagen i smukt stille Vejr. De saa Bier, som blive tilbage i det gamle Stade, naar Dgningen er udtaget, kunne overflyttes med en Bliskuffe til det nye Stades Flybæbrædt. Om Aftenen fodres Bierne for at opmuntre dem til at udbygge Kunsttablerne i Løbet af Natten.

Nr. 148. **Hvormange Traade skal jeg anvende i en 12 × 12 " Ramme for at faa stærke Tavler? (J. C.)** — S.: Det beror paa Traadens Tykkelse. Den tykkeste, der bør anvendes, er Nr. 26. Af den behøver De kun 3 Traade i hver Ramme. Af Nr. 30 eller 36 bør derimod bruges mindst 5 Traade. Arbejdet er alt-
 saa betydelig lettere med den tykkere Traad.

Kredsformænd i DBF.

I. Kreds, Hjørring A.: Lærer N. Jensen, Badstjær, Flavenkild. Stations-Inspektør Rambu-
 sch, Frederiksbavn. Plantor Johansen, Vag-
 terp, Løkken. Maler C. Hansen, Terslev, Brøn-
 dersleb. Lærer Sanghøj, Braa. Lærer Borg-
 lum, Svirg, Sindal.

II. Aalborg A.: Gartner Fald, Aalborg. Han-
 delsagent C. Kriel, Aalborg. Lærer Freder-
 riksen, Gravlev. Kjøbmand P. Andersen, Bø-
 lum. Lærer Th. Petersen, Bodstov, Hjaallerup.

III. Thisted A.: Lærer Legind, Holme, Fjer-
 ritslev. Gartner M. J. Jacobsen, Hvidbjerg.
 Kjøbmand Joh. Andersen, Gjetrup, Vestervig.

IV. Viborg A.: Kjøbmand J. Berg, Sahl,
 Viborg. Lærer Holbæk, Lynderup, Viborg.
 Træstommand Antonen, Kjellerup. Cand. Tryde,
 Fusting Mølle, Randers.

V. Randers A.: Lærer H. P. Sejersens, N.
 Onsilb. Kaffebrænder U. Lassen, Randers. Ur-
 mager Præstemark, Hobro. Fotograf Møller,
 Ebeltoft. Lærer Christensen, Drum, Grenaa.
 Diabler Jens Jensen, Langklov, Hadsten. J.
 Chr. Rasmussen, Femmøller, Ebeltoft. Ur-
 mager R. C. Rasmussen, Grenaa. Karetmager
 D. Thertelsen, Nyum. Murer Lambæk, Hobro.
 Stræder Bhyrial Nielsen, Gjetrup.

VI. Ringkjøbing A.: Fotograf Vorbec, Holste-
 bro. Brøndbøder L. Bertelsen, Ulfborg. An-
 dreas Ingvard Pedersen, Stadil. Lærer
 Wittelsen Vunning, Busk, Hammerum. Sta-
 tionsforvalter Bagh, Troldehede, Herning. Fabri-
 kant P. D. Berg, Lørring, Lemvig. Cand. pharm.
 J. Andersen, Larm. Kjøbmand L. M. Ander-
 sen, Hvidbjerg, Herning. Laust Møller Niel-
 sen, Nøjbjerg, Herning. Stationsforvalter Jagd,
 Borris.

VII. Aarhus A.: Trafikchef J. Møller, Aar-
 hus. Smeder S. F. Nielsen, Åsvedrup, Aarhus.
 Lærer Stougaard, Skjød, Hadsten. Bæver Jens
 Hansen, Lyngholm, N. Snebe.

VIII. Ribe A.: Sadelmager Gronning, Vej-
 rup, Bramminge. Rebflager P. Th. Brun, Varde.
 S. P. Kristiansen, Horsbøl, Grindsted. Sadel-
 mager Ehlers, Ribe. Jbsen-Tønnesen, Sej-
 trup, Gredstedbro. Stomager P. Petersen, Jan-
 drup, Varde. Søren Chr. Madsen, Bolding,
 Høstved. Smeder Hedegaard, Horne, Listrup.
 Stomager Julius Larsen, Høstved. Bødler
 Th. Nielsen, Olbog. Lærer Nielsen, Darum,
 Bramminge. Jens Sørensen, Halstrup, Varde.
 Lærer K. Gjording, Brighol, Tjæreborg. Mad-
 s Jensen, Rokspanq. Kontrollør A. Frost, Vejrs,
 Varde. Lærer N. S. Kristensen, Listrup. S.
 H. Bed, Langebø, Brorup. Knud Lauritzen,
 Brorup. Stomager Jens Hansen, Guldager.
 Jacob Nielsen, Brøndum.

IX. Vejle A.: Skolebestyrer S. M. Due, Kol-
 ding. Proprietær Wøldsen, Fønitzborg, Kolding.

Bogbinder N. Ladegaard, Belling, Børfop.
 Gaardejer Bendig Petersen, Bredsten, Vejle.
 N. S. Christensen, B. Rebel, Guldager.

X. Odense A.: Bager Zingleren, Odense.
 Gartner A. C. Andersen, Nyborg. Kjøbmand
 Ubbildgaard, Bogense. Bogh. Jesbrand, Aarup.

XI. Svendborg A.: Læreren H. R. Pedersen,
 Tved, Svendborg. Lærer Dyrholm, Brudager,
 Svendborg. Møller Bengsen, Jordløse, Faaborg.
 Gaardstyreer H. J. Hansen, D. Hestinge, Korint.
 Skovfoged H. P. Rasmussen, Sortehjergvange.
 Lærer C. E. Hansen, Søndermark, B. Skjerninge.
 N. C. Christoffersen, Tryggelev, Humble.

XII. Københavns A.: Partikulier N. C. Mit-
 telsen, Fredensg. 13, Rbhvn. Cand. pharm. P.
 S. Petersen, Falkoneralle 27, Frederiksberg.
 Gartner L. Sørensen, Lyngby. Formand Meil-
 lengracht, Hellerup.

XIII. Bornholms BF.: Lærer Josefsen, D.
 Lars. Kaptajn Lov. H. D. Rosfod, Stovsminde.

XIV. Roskilde A.; Handelsgartner Franz
 Wendt, St. Jørgensbjerg, Roskilde. Jordbruger
 N. S. Christensen, Himmelsø, Roskilde. Hns-
 sidslærer U. Sørensen, Rorup, Vejre. Fbrpagter
 Lillisch, Svenstrup, Borup.

XV. Holbæk A.: Kantor Ersklev, Kalund-
 borg. Suedter Thomsen, Holbæk. Lærer H. Ras-
 musen, Elde, Kalundborg. Gaardejer P. Pe-
 deresen, Bjørnstrup, Kalundborg. Stomager Ha-
 genesen, Tranebjerg, Samss. Lærer W. Holst,
 Sejers. Læreren Christen Olsen, Jonstrup,
 Holbæk. Stræder L. Jørgensen, Stamstrup,
 Mørkov. Parcelist N. Andersen, Snegerup.
 Stomager N. Jensen, Højbjerg, Svebølle. Kurve-
 mager P. Hansen, Lornved. Diabler Peter
 Christensen, Herløv, Ruds Bøddj. Smed
 Dandanel, Kjærby. Lærer Smith, Bjergsted,
 Svebølle. Lærer Engberg, Havnørup, Lastrup.

XVI. Frederiksborg A.: Gaardejer Niels
 Nielsen, Hæsselbjerg, Græsted. Kjøbmand Chr.
 Ulstrup, Helsingør. Lærer J. L. Severin,
 Sønderby, Skibby. Proprietær Fr. Scholten,
 Nybogaard, Kvistgaard. Proprietær Lund, Annise-
 gaard, Helsingør.

XVII. Sorø A.: Hjulmand Zinglarsen, Sla-
 gelse, Lærer Houliind, Bøslunde, Korsør. Lærer
 Ersklev, Liunge, Sorø. J. P. Nielsen, Gudum.

XVIII. Præsto A.: Bæver Jens Hansen,
 Tofsværd, Ølstrup. Jordbruger Houq, Bøsnæs,
 Næstved. Kjøbmand Chr. Lassen, St. Hedinge.
 Gartner Knudsen, Bordingborg. Urmager Sø-
 rensen, Mangleby, Klippinge. Smed Sørensen,
 Tøstrup, Hæslø. Lærer Nydahl, Udby, Stege.

XIX. Maribo A.: Gaardejer H. C. Rasmus-
 sen, Haared, Maribo. Fabrikant Føste, Cremi-
 tagen, Saltkjøbing. Lærer Hoffmann, Højs-
 mark, Næstved. Lærer Bøjesen, Høstøfte, Ny-
 kjøbing J. Smed J. Nielsen, Brøstlerup, Ny-
 kjøbing J.

XX. N. Slesvig. Lærer B. Buchholz, Stud-
 trup. Stodsborg. Lærer Chr. Petersen, Bro-
 ager. Gaardejer P. Jensen, Lønbøl, Feldsted.
 Diabler Chr. Dahl, Simmersted, Bramstrup.
 Fattiggæardsbestyrer Bøsen, Løit, Abenraa.
 Maskinbygger Johansen, Børnæs, Feldsted.
 Bødler B. Paulsen, Hofstrup, Abenraa. Urmager
 J. C. Madsen, Broager.

XXI. Skanderborg A.: Uldspinder Mads
 Hansen, Hjørup, Barrit. Peder Jespersen,
 Østbirk. Stomager Dinesen, Bjerve. Kjøbmand
 Chr. Madsen, Satrup. H. P. Nielsen, Gam-
 melstrup.

XXII. Valø Stifths BF. Murer A. Kin dberg
 Herfølge. Læreren B. Frandsen, Herfølge.
 Skovfoged D. Nicolajsen, Valø. Dyrkøge
 Nielsen, Rjøge. Gartner Larsen, Billesborg.

XXIII. Alsiske BF. Stomager J. L. Buch, Nordborg. J. Thordsen, Hjortsprings Kobbøl, Svenstrup. Gaardejer P. Andreassen, Andersen, Bysabild. Mads Madjen, Mindebjerg, Augustenborg.

XXIV. Midtsjællands BF. Gaardejer H. A. Doose, Homb, Ringsted. Gaardejer P. J. Madjen, Bringsstrup, Ringsted. Lærer Jensen, Lyvelse, Ringsted.

XXV. Gram BF. Slotsgartner C. Behrens, Gram, Slesvig.

Prøver for Voks.

Den stedske tiltagende Brug af Kunsttavler gjør det ønskeligt at kunne prøve, om disse ere forarbejdede af rent Bivoks uden at henbende sig til en Kemiker. Vi skulle i Anledning af nogle Forespørgsler om denne Sag angive følgende 2 Prøver:

1. Forbrændings-Prøven. Naar man lader rent Bivoks forbrænde paa en opparmet Jærnplade saaledes at Vokset antændes alene ved Pladens Opvarmning, da udbiller sig derved en behagelig Lugt. Fintdes derimod i Vokset indblandet Jordvoks eller andre Surrogater, da vil den udbillede Røg være ubehagelig, om end de indblandede fremmede Emner kun ere til Stede i ringe Mængde.

2. Svømmeprøven. Naar man har et Stykke rent Bivoks, helder man i et Glas 3 Dele Vand og 1 Del Spiritus. Nu kommer Voksstykket i, og man helder langsomt mere Spiritus i, indtil man ser, at Vokset svæver i Blandingen, fordi denne har samme Vægtfylde som Vokset. Vil man nu prøve et andet Stykke Voks, da lægger man det ligeledes i Glasfæt. Er det rent Voks, vil det svæve ligesom det første; synker det derimod til Bunds, da er det blandet med Harpiz; svømmer det derimod ovenpaa, da er det blandet med Ceresin, Parafin eller Tælle. — Vil man paa denne Maade undersøge et Stykke Kunsttable, da er det ikke nok at sammentrykke det, thi derved kan let Luft blive indsluttet deri, og dette vil gjøre Prøven usikker. Man bør først smelte dette Voks og lade det falde som Draaber paa en Glasplade. Naar de ere afkjølede, kan man lægge dem i Opløsningen.

Anmeldelse.

Offiiternes Forening til Frugttræavlens Fremme er Nabnet paa en ny Forening, der er dannet i dette Foraar, og hvis almenyttige Formaal tilstrækkelig fremgaar

af Nabnet. Foreningen vil vejlede ved Valget af de bedste Træsorter og staffe disse til en billig Pris. Den vil tillige udsende Vandrelærere, som skulle holde Møder om Sagen, give Oplysning om Træernes Plantning, Beskæring m. m. Medlemsbidraget er efter eget Valg 1—10 Kr. aarlig. Præsident er Hofjægermester A. Hage, Dremandsgaard. Indmeldelse kan ske hos Redaktør Uldall, Ved Stranden 18, Kjøbenhavn, eller hos en af de 9 Amtsformænd: Grosserer P. Chr. Jacobsen, Markfrøkontoret, Kjøbenhavn. Handelsgartner Zeiner-Lassen, Helsingør. Plantør Kosod, Graneli, Bornholm. Handelsgartner Fr. Wendt, St. Jørgensbjerg, Roskilde. Lærer Hans Knudsen, Landsgrav, Sorø. Stamhusbesidder Hofman-Bang, Hofmangave, Odense. Kammerherre C. St. A. Bille, Holbæk. Greve Reventlow, Skjelstoft, Maribo. Hofjægermester Sehested, Tangegaard, Svenborg. — Vi anbefale varmt denne Forening, hvis Virksomhed jo i høj Grad vil kunne støtte Viablen, til bore Læreres Opmærksomhed.

Indhold af dette Nummer:

Afste BF., af J. L. Buch	64
Anmeldelse af Forening for Frugttræ-Avl	69
Dronningens Parrings-Udflugt	67
Etterhyn	67, 70
Etto, af Rudolf Clemmensen, A. J. Jacobsen og J.	66
Foreningens Deballe, af Prof. Kr. Erølev	60
Fodring	70
Frederiksborg A. BF.	66
Gavnlige Vint	69
Gram BF., af C. Behrens	65
Han-Heerdebernes BF. Møbe i Hjerritslev	64
Hillested BF.	71
Honningblens Ven, af Prof. Cool	59
Honning-Ebbles Tilberedning, af Poulne Larsen	61
Husmandstabet, af C. J. Ørning	61
Indgangen	70
Italt emner og Røblsøveren	67
Kunsttable, en ny	62
Krebsformænd i DBF.	68
Magasinstabet, af C. Dahm	55
Doverspring paa et andet Rammemaal	67
Doverintrig, af G. Lichtenhåler	57
Palning	67
Prøver for Voks	69
Regnskab for DBF. og Udst. i Kjøbenhavn 1888	62
Renselsesudflugt	70
Strællemastten, Wagners	54
Smalle eller brede Tavler	53
Svenborg A. BF. af Kr. Hebersten	65
Tavle, den ensidede, af R. Ørning	63
Tavletraabens Antal og Tykkelse	68
Til Begynderen, af C. J. Ørning	63

Gavnlige Vint.

April er i Almindelighed en særdeles vigtig Maaned for Viablen, fordi han i den Maaned bør kunne opnaa et klart Overblik over sine Vi-Familiers Styrke og derefter lægge sin Plan for, hvorledes han

agter at benytte dem i den kommende Sommer. Huff paa, at det medtager 21 Dage at udvikle Egget til Arbejdsbi, og denne opholder sig endnu 16 Dage i Boligen, inden den flyder i Marken.

Vejret har lige indtil den 24. Marts været saa koldt, at Kenseles-Udflugten kun meget saa Steder har fundet Sted. Er man overbevist om, at Bierne ikke faaerne herved Foder eller Vand, da bør de ikke forstyrres, før mildt Vejr indtræffer med mindst 8—10° Varme. Sker dette, da vil Udflugt finde Sted, og da kan man foretage et

Efterhyn. Dette bør dog skee med stor Forsigtighed. Det kommer foreløbig kun an paa at sikre sig, at Familien baade har Forraad og en frugtbar Dronning. Aftag Pakrammen og løst en Del af Tæppet, indtil Du ser Honning foroven i nogle Tabler. Pust dernæst lidt Røg paa Bierne i Vintersædets midterste Tavleang. Du kan da snart se, om Bierne have Arbejdsringel at belejre. Have de saadan Yngel og flere B Forraad, da kan Familien igjen omhyggelig pakkes med Tæppe og Pakramme. Et nøjere Efterhyn opsættes til Vejret er 12—14° varmt. Hvis det foreløbige Efterhyn viser Mangel paa Forraad, da bør denne uden Ophold afhjælpes ved

Fodring. Saalænge Bierne ikke kunne flyde ud, anvende vi hertil Randskage: 1 Pægl Vand koges med 3 B Randsgrus saalænge, indtil en Pind ved at dypes deri overtrækkes med en sprød Sukkerkal. Det tages da af Ilden og Omrøringen fortsættes, indtil det bliver som Grød. Dette helbes nu i Underkopper, i hvilke forud er lagt et Lag hvidt Papir. Man kan, saa snart det er taget af Ilden, iblande $\frac{1}{2}$ B Hvedemel. — Saa snart Bierne begynde at flyde ud, kan man benytte Foderirup: Til hvert B Randsgrus bruges 1 Pægl Vand. Det koges svagt under jævn Omrøring i 5 Minutter. Dette Foder bør ikke gives Bierne for hurtigt. Med „den fuldkomne Fodrer“ kan man let give f. Eks. 10 Kvint i Døgnet. Anvendes derimod et Honningglas, da bør en Del af Nabningen dækkes med en Blikplade, for at Bierne ikke skulle tømme det i en eneste Nat. Efter Haanden som Vejret bliver mildere, kan man anvende tyndere Foderirup.

Forening. Hvis en Familie viser sig svag eller endog uden Dronning, bør man dog endnu ikke forene den med en anden. Dette Arbejde opsættes til mildere Vejr; men saadan en Familie bør pakkes omhyggeligt og fodres, hvis den mangler Forraad.

Kenseles-Udflugt har fundet Sted i mange Egne d. 26. Marts. Det har vist sig, at Bierne have forbrugt usædvanlig meget

Forraad i denne Vinter. Fodring vil derfor være meget nødvendig hos et stort Antal Stader.

Indgangene bør fremdeles holdes helt aabne, indtil Bierne daglig kunne flyde ud; da maa de hos svage Stader indskrænktes for at hindre Røveri.

Stadets Sund renses paa den første milde Dag.

Forenings-Meddelelser.

Aalborg Amts BF. afholder Møde Lørdagen den 6. April, Kl. 1, paa Hotel „Dania“ i Aalborg med følgende Dagsorden: 1) Om Vandrelæreres Udsendelse til de døde Punkter i Amtet. 2) Valg af Delegerede til Centralmødet. 3) De nye Vedtægter omdeles. 4) Et Tillæg til Vedtægterne fremlægges til Behandling. 5) Om Tilbud paa Lebering af Vokstavl. 6) Om Aktietegning i Vinfabrikken i Aalborg for Honning-Affætning. 7) Indforskrivning af italienske, cypriske og Krainer-Bier. 8) Om Foreningens udstationerede Stader. 9) Vink om Udbintringen. 10) Om Brugen af Apio og Radix florentina. 11) Plantning af Acacia semperflorens og Saaning af Echinos, Malva, Rigella. 12) Forevisning og Forklaring af Vorbeds ny Stadesform, Karnig's Magasinkube for stabil og mobil Biavl, Max Poulsen's Damp-Voksmelter, Warming's Sol-Voksmelter, Werners Cigar-pibe, en ny Model af Afstands-Stifter, Zieboys Vandfodrer til Stade og Kube, Kroots Træad-Trykker, Erzslevs fuldkomne Fodrer. — Kl. 11 Bestyrelsesmøde, hvortil Amtets Kredsfornænder anmeldes om behøveligt at give Møde. Talrigt Møde forventes.

Aalborg, 22. Marts 1889. S. Falck.

Præstø Amts BF. afholder Møder med Foredrag og praktisk Vejledning i den nære Biavl følgende Steder: Ved Lou Station 8. April; hos Forpagter Jens Andersen, Baarse, 9. April; hos Møller P. Krudob, Ræstved, 10. April; hos Gæstgiveren i Rønnebo Kro 11. April; paa Herlufmagle Fattiggaard 13. April; hos Hmd. Niels Larsen, Træløse, 14. April; hos Fotograf Hansen, Haslev, 18. April, alle Steder Kl. 2 Eftermiddag. Medlemmerne bedes at kundgjøre Møderne for de Biavlere, som ikke ere Medlemmer af Foreningen, da Møderne ikke blive kundgjorte i Aviserne.

Jens Hansen.

Svendborg og Omegns BF. holder Møde anden Paaske dag Kl. 2 hos Biavlere Peder Frederiksen, Sørup. Praktisk Biavl og Forhandling af flere Spørgsmaal; Planen for Sommermøderne bestemmes. Alle Biavner indbydes. S. P. Rasmussen.

Rolding og Omegns BF. holder Generalforsamling Fredag 5. April Eftm. Kl. 3 i Højstetshjemmet i Rolding. Virksomhedsplan for Sommeren. Regnskabet fremlægges. Bestyrelsesvalg. Medlemmerne bedes give Møde. S. M. Due, Kredsform.

Den Atiske BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndag d. 7. April, Kl. 2, hos Gæstgiver M. Thomsen, Bromølle Kro. Marsregnskabet fremlægges og der tages Bestemmelse om Foreningens Virksomhed, Møder m. m. Bestyrelsen.

Skovby Herreds BF. afholder Møde Søndag d. 7. April, Eftm. Kl. 4 i Thyrestoven ved Bogenfse. C. F. Abildgaard.

Haarby-Kreds holder Møde Langfredag hos Smed Peder Jespersen, Nellemose, Kl. 2. Praktisk Undervisning i Viabl og gives og ny Medlemmer optages. H. P. Bendtsen.

„Ulfborg Soans Forening for Viabl og Hævebrug“ afholder Møde Skjærtorsdag d. 18. April ved Sønderkjar Skole. De vedtagne Forhandlingsemner ere: 1) Udvindingen. 2) Traadindlægning i Tavlerne. 3) Foraarsfodringen. 4) Hvilke Frugtbusarter kan det betale sig at dyrke?

Lars Berthelsen.

Hillested BF. Lørdagen den 16. Februar d. N. holdt Hillested Viablerkreds for Maribo og Omegn sin aarlige Generalforsamling paa Hotel „Soro“ i Maribo. Følgende Sager forhandles:

1. Regnskabet fremlægges og godkjendes.
2. Valg af Bestyrelsesmedlemmer foretoges. Til Formand valgtes Maler C. Christensen, Nørreballe, til Viceformand Materialforvalter M. Nielsen, Maribo, som Bestyrelsesmedlemmer valgtes Smed Rasmussen, Birse, Gartner Christensen, Nørreballe, Tømrer Jakob Rasmussen, Hillestolpe, Smeder Rasmussen, Stokkemærke, Bestyrer H. Fredriksen, Maglemer, og Smeder Olsen, Anderstrup.

3. Det vedtoges at afholde 3 a 4 praktiske Møder i Løbet af Sommeren, og bedes bedkommende Forenings Medlemmer, som ønske Møde afholdt hos sig, at meddele dette til Kredsformanden inden 15de Maj d. N., hvilket Formanden da bekendtgjør i de særlige Blade.

4. Amtsformanden, H. C. Rasmussen, Haared, fremlagde Brevtinger fra den danske Viablerforenings Stifter, Hr. Gartner Anderssen, Nyborg, for 14 Kr. erlagt for 35 Eksemplarer af Bladet „Bien“, som i det forløbne Aar er omdelt til Foreningens Medlemmer.

5. Medlemsbidraget bliver som sædvanligt 50 Ore, og for dem, der ville holde „Bien“, 1 Kr. „Tidskrift for Viabl“ kan erholdes for 2 Kr., Medlemsbidraget ibe-

regnet, naar det bestilles gennem Kredsformanden.

Amtsformanden meddelte, at der forhaabentlig vil blive afholdt et større Amtsmøde i Juni Maaned i Maribo eller nærmeste Omegn.

Brevkasse.

Viablskrivere. Da alle Begjæringer om Møder paa en enkelt Udtagelse nær ønske disse om Sommeren, ville DBF's Møder næppe begynde før efter Saattiden. Nærmere Bestemmelse vil blive taget i Bestyrelsesmødet midt i denne Maaned i Novbr.

Sverige (C. J. Emilietorp). Jeg har nysje gjenemlæst de 3 første Nr. af Kreds Tidende for Aar og synes den er ganske ubearbejdet, saa at jeg længes efter hvert følgende Nr. og vil sige Dem hjertelig Tak for den. Men det undrer mig dog, at den koster næsten 8 Kr. aarlig her, jeg har nemlig betalt 1,98 Kr. for det første Kvartal og ønsker den derfor om muligt sendt paa en billigere Maade. Svar: Det er en Misforhaelse, at Prisen i Sverige skulde være 1,98 Ore for hvert Kvartal. Det er for hele Aaret. Indtes Bladet derimod sendt under Kreds Maaned, da koster det 2,90 Ore aarlig hos Redaktionen.

Kundgjørelser.

Kunsttavler

med bedste Præg og til billigste Pris faas ogsaa i Aar hos

B. Bojesen,

Systofte pr. Nykjøbing Fl.

Husmandsbladet,

Tidskrift for Agerbrug og Kvæghold, Hævebrug samt Landbrugets Bierherv, udgaaet fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. i hver Maaned.

„Husmandsbladet“ koster 50 Ore Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Ore, og kan bestilles ved **Postvæsenet** fjerdingaarsvis.

„Husmandsbladet“ sendes frit for 2 Kr. hele Aaret, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgiveren, **Hr. Dehlerich,** Nærum ved Holte.

Prøvenumre af forrige Aargang sendes frit.

Som Forsøg

laves i Aar en ny Vokstavle med Overgangsceller. Den nye Tavle laves baade ensidet og tosidet til samme Pris som andre Vokstavler.

Andkjør, den 14. Marts 1889.

N. Jacobsen.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomneste Cellerand faas hos Fotograf **Vorbeck** i Hølstebro til billige Priser.

Godt rent Boks tages i Bytte mod 35 Ø. pr. Ø. Forhandlere Rabat.

Kunsttavler

af rent Bivoks faas hos **Ungkarl Hans Nielsen,** Jordløse Mark, til følgende Priser: Under 5 Ø 175 Ore, 5-10 Ø 165 Ore og 10 Ø og derover 160 Ore pr. Ø.

➔ Voks forarbejdes for 35 Øre Pdt.

Tilbud om at levero c. 300 Ø Kunsttavler paa Børkop St. til 1. Maj, Arbejdstavler, Dronetavler, Voks at fabrikere, modtages indtil 6. April. Der forlanges 14 Dages Kredit.

Lille Velling pr. Børkop. **N. Ladegaard.**

For at fremme Biavlssagen er jeg villig til at holde Foredrag om Biavlens hvor som helst. Jeg forlanger intet Vederlag, kun min Rejse godtgjort. Skriv mig blot til, Svar skal da straks følge. Med venlig Hilsen til alle Venner af Biavlens.

Karen Demant,
Nyhavn Nr. 25, 3. Sal, Kjøbenh. K.

Kandisgrus, fortrinligt til Bifoder, leveres til 36 Kr. pr. 100 E , 3,80 D . pr. 10 E .

B. N. C. Müller,
Graabrodtorv 4, Kjøbenhavn.

Kubestader.

4 a 6 Kube-Bistader (kraftige Folk) ønskes til Kjøbs. Tilbud modtages af Gartner Falek i Aalborg.

Mine i Kjøbenhavn 1888 og flere Gange tidligere, præmierede

Kunsttavler

leveres til forestaaende Sæson for 1 E : 1,70, 5 E 1,60, 10 E 150 pr. E .

N. Schmidt, Nylandvei 4, Frederiksberg I.
NB. Prædisjoniuger Rabat. Større Ordre, samt Voks til Forarbejdning à 30 Ore pr. E , bedes indsendt til April.

Kunsttavler.

Det bedste danske Fabrikat af alle Slags Kunsttavler faas altid billigst hos Undertegnede. For rent ublandet Bivoks garanteres. Godt rent Voks tages i Bytte eller forarbejdes for 35 a 30 Ore pr. E .

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Forinden alm. **Voksstavler**, Dronetavler, Desingstavler med Arbejder eller Dronestempel, Averb's Tavle, laver jeg ogsaa iaar **ensfide Dronvoksstavler**. De Biavlere, der forsyne sig hos mig, faaer alle disse forskjellige Slags Voksstavler til eens Pris.

Undtær ved Odder den 20de Februar 1889.

N. Jakobsen.

30 Ore pr. E , **Ostindisk Krystaller**, 30 Ore pr. E , (udvasket Rørsukker) er særlig at anbefale til Fodring af Bier. Kandiagrus og andre til Bifodring hidtil brugte Sukkersorter ere ikke saa gode eller fordelagtige. **Jensen & Bagger**, Kulturvet 14, Kjøbenh. K.

Prisfortegnelse over undersøgt

Kløver og Græsfrø, over Rodfrugt- Gave- og Blomsterfrø, Frø af Biplanter 10 Sorter for 80 Ore m. m. tilstilles paa Forlangende porto frit. **Lindtræer, Kornelkirsebær, Frugtbusse** og andre for Biavlens gavnlige Træer og Planter, leveres billigt. **Frank Wendt.**

Extrafin Tavletraad samt Kunsttavler

af 1ste Klasses rent Voks faas altid hos **Kr. Pedersen, Tved, Svendborg.**

Herr. Biavlere underrettes om, at jeg i Aar har nedsat Prisen paa mine Bistader med 10 %, ligesom Voks og andet til Biavlens henhørende leveres til billige Priser. Ordre udbedes helst saa snart som muligt.

Prisliste gratis paa Forlangende.

Ø-Jelby, Nykjøbing Jyll. M. Boll.

100 Pd. Voks à 110 Ø . faas hos L. M. Aandersen, Vildbjerg, Herning.

Hos Erslev i Kalundberg faas:

Honningen og dens Anvendelse.	30 Ø .
Blomster-Kalender for Biavlere.	40 -
Binghams Røgpuster.	20 $\frac{1}{2}$ -
Metal-Ender à.	8 -
Honning-Klemmer	300 -
Dronning-Gitter pr. $\square$ -Fod.	80 -
Gersters Voks-Renser.	500 -
Fuldkomne Fodrer.	100 -
Tavlospore.	60 -
Fortinnet Tavletraad pr. Ring.	25 -
Amerikanske Delinger pr. Stk.	6 -
pr. 50 Stk.	25 $\frac{1}{2}$ -
Fin-Bestenker af Gummi.	175 -
Etiketter til Honning, Limonade, Mjød, Likør, Syltetej pr. 100.	25 -
Sendes mod Efterkrav.	

Kunsttavler, flere Gange prisbelønede, fabrikerede af ægte Bivoks, faas til de sædvanlige Priser. Voks forarbejdes. Naar det særlig forlanges kunne Tavlerne leveres meget tynde, altsaa billigere pr. Tavle. **J. C. Olsen**, Snekter, Hvilested pr. Solledst.

Tørrer Kristjan Pedersen

i Tved ved Svendborg

anbefaler sine nejagtige, solide og billige Stader og Biavls-Redskaber.

Illustreret Prisliste fulgte med XXII Nr. 4.

Kunsttavler af ublandet Voks

(Medaille i Kjøbenhavn 1888)

af alle Størrelser. faaes hos **S. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Svendborg. Voks tages i Bytte. Pris som forrige Aar.

Kunsttavler saavel til Dugel som kun til Honning af ægte Bivoks sælges billigt. Udmærket fin Tavletraad medfølger. **N. S. Kristensen**, Himmelfov, Røestilde.

Bigården,

Tidning för biskötare, utkommer under år 1889 den 15. i hvarje månad. Pris per år **En krona**. Erhållas å alla postanstalter. Utgifvare: **B. Michal**, Linköping. Pränumner på begäran gratis.

Biavlerne underrettes herved om, at jeg i Aar har

Kunsttavler

til sædvanlige Priser. Voks tages i Bytte a 35 Ø . pr. E .

Langehov pr. Brorup. **S. S. Beck.**

Slesvig.

Kunsttavler og Desingstavler

af rent Bivoks, præmierede med 3 1ste Præmier i 1888, deriblandt Sølvmedaille i Kjøbenhavn, anbefales af **S. N. Madsen**, Brvæget.

Prøver og Pris gratis og franto.

For Bivener!

4 Sorter **Blomsterfrø** af de bedste Biplanter forsendes frit overalt i Landet, naar Brev med Adresse og 5 8-Ores Frimærker sendes til Undertegnede. Endvidere anbefales fortrinligt hjemmeablet **Rodfrugtfrø**, særlig Barres-, Elvettham- og Flaaske-Rør og Stensballe-Gulerodder. Forsendes mod Efterkrav. Lærer **S. Rasmussen**, Gæde ved Kalundborg.

Indholdslisten se Side 69.

Det Tolvte Bogtrykkeri i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgjæfter optages for 20 Øre pr. Bettblad i 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de næstes Indrykkelde.

Det porøse Dække.

I Artiklen (S. 53) om smalle eller brede Tavler lovede vi vore Læsere en anden Nyhed med Hensyn til Dørvintringen foruden Hr. Lichtenthålers Undersøgelser. Denne Opdagelse lyder i Korthed saaledes: Det porøse Dække er ikke nødvendigt for en god Dørvintring.

For 12—14 Aar siden var det almindeligt vistnok overalt, hvor man drev rationel Bavl, at dække Vintersædet med Dækbæder. Som oftest benyttede man hertil ganske tynde Bæder, men Dørvintringen var gjennemgaaende slet. Man fandt da paa (baade i England og Amerika) at dække Vintersædet med flere Lag af tykt Tæppetøj, og det viste sig, at dette i høj Grad forbedrede Dørvintringen. Fra England bragte nærværende Blads Redaktør i 1878 denne Opdagelse her til Norden, og nu have vi i en lang Aarrække benyttet denne Pakningsmaade med et meget godt Udfald. Maaden er vel undergaaet mindre væsentlige Ændringer, idet man i Stedet for 5—6 Tæpper kun benytter 1 Tæppe, men erstatter de øvrige med en „Tæpperamme“ eller en Madras, der er forsynet med en Foderaabning. Dette er bekvemere, men hele denne Pakningsmaade have vi utvivlsomt faaet fra Englænderen Mr. Abbott.

Denne meget dygtige Bavlere forklarede den heldige Virkning af denne Pakning nærmest ved dens Porøsitet, da den til-

lod de overflødige Vanddampe at gaa igjennem, men holdt Varmen tilbage hos Bierne. Og denne Forklaring slog man sig i lang Tid til Ro med, uagtet den ikke var fuldt ud tilfredsstillende. Der er nemlig adskillige Forhold, som pege i en anden Retning. Dette gjælder saaledes om de simple Straafubers ofte meget gode Dørvintring, uagtet Bierne tilkline alle Uægheder med Klæbofs. Biernes stærke Tilbøjelighed til saaledes at tilkline Lufttæt endog de mindste Revner i Stadets øverste Del taler jo meget stærkt imod den nævnte Forklaring. I de senere Aar har man ogsaa forsøgt at frembringe en tydelig Luftveksel opad gjennem Stadets Loft uden at lade Varmen i kjendelig Grad formindskes, men Følgen heraf har været en slet Dørvintring. Derimod har man forsøgt at forøge det porøse Dækkes Tykkelse f. Eks. til 8", saa at Vanddampene umuligt kunde trænge derigjennem, og Følgen har da været en god Dørvintring.

Den endelige Opdagelse af den rette Forklaring er fremkommen i den nyeste Tid i Løbet af de sidste 2 haarde Vintre ved Benyttelsen af det saakaldte „amerikanske Læder“ som Vintertæppe. Denne Slags Voksduge havde man i flere Aar benyttet til Sommerbrug, idet man lagde den glatte Side umiddelbart over Tablebæerne. Denne Side bliver nemlig slet ikke fastkittet af Bierne, og dette Dække hder derfor en Vættelse ved Biernes Behandling. Da man imidlertid

tillige forsøgte at benytte dette Dække om Vinteren, idet man ober det anbragte en 3" tyk Tæpperamme, viste det sig, at denne Pafning gav en fuldkommen saa god Overvintring som det virkelig porøse Dække.

Af disse Forsøg sluttede man da: Luftfornuelsen gennem Vintersædets Dække er unaturlig og skadelig for Bierne. Disse forlange om Vinteren kun et tæt Dække af slette Varmeledere, der kan holde Varmen tilbage; men hele Luftfornuelsen bør foregaa gennem Stadets Indgang fraenden.

Denne Forklaring er uden Tvivl rigtig. Derfor er det saa gavnligt, at Indgangen om Vinteren er aaben i sin fulde Brede, og derfor kunne vi nu meget godt paany benytte de tynde Dæksbræder til Vinterdækning, naar vi kun ikke ville indstrænke os dertil, men tillige pakte forsvareligt ovenpaa Bræderne med et tykt Lag af Tæpper, Mos, Gaffelse eller lignende. Marsagen til den slette Overvintring med Dæksbræder i tidligere Tid var jo altsaa kun den, at man forsøgte ovenpaa dem at lægge et tykt Lag af Pafning.

Denne Nyhed truer heldigvis ikke saaledes, som den første, vi bragte, med en hel Omvæltning. Vi kunne meget godt fremdeles benytte vore Tæpperammer og Madrasfer. Det er kun det nederste Tæppe, som det herefter maa synes heldigt at ombytte med et andet, der ikke er porøst.

Man kunde maasse antage, at denne Opdagelse overflødiggjorde de nu almindelig benyttede Ventililer i Stadets Tag. Dette antage vi dog ikke, thi disse Ventililer bidrage i høj Grad til at holde Pafningen tør. Derfor er der næppe Grund til at opgive dem.

Røgpusteren.

A. S. C. Miller, Bluston, Amer. B.-Journal.

„Erfaring har lært mig, at Bier ere mere tilbøjelige til at stikke en Fremmed end den, som er vant til at arbejde med dem. Bier kunne ikke lide dem, der have ibdelugtende Aande paa Grund af Sygdom. Jeg er vis paa, at Bier have Afstik for enhver ubehagelig Lugt. Naar denne Kjendsgjerning fraregnes, er der ingen Grund, hvorfor ikke den ene Person skulde kunne behandle Bier

ligesaa godt som den anden. Det vil sige efter at være bleven kjendt med de smaa Arbejdere og have lært deres Sæner.

For at undgaa Stik bør man handle efter følgende Regler: 1. Vær aldrig sorte eller mørke Klæder, naar du arbejder med Bierne. Jeg lærte snart efter at have begyndt Biavl, at de vare i Krighumør, saa snart jeg gik til dem med sorte Klæder, medens de ikke gjorde mig Fortrød, naar jeg bar graa. 2. Brug fremfor alt Røgpusteren, dette er Hjemmeligheden ved at behandle Bier. Med en god Røgpuster, som trækker godt, tror jeg, at enhver kan behandle Bier.

Naar du skal til at behandle Bier, jørg da for at saa Røgpusteren godt tændt, saa at du med den kan sende en Røgstyk 1—2 Alen fra Mundingen. Løst Stadets Tag af og drag derpaa forsigtig Tæppet til Side, saa at du kan sende et Par Røgpust over og mellem Tavlerne. Hvis de nu trække sig nedad og passe sig selv, kan du begynde dit Arbejde. I Almindelighed behøves ikke mere med ægte Italiener. Har du derimod brune Bier eller slemme Bastarder, da ville de rimeligvis flybe mod dig, hver Gang du gjør en Bevægelse, de ikke synes om. Over saadanne Bier puster jeg Røgen ned, indtil de give efter og holde sig nede. Men hvad du end gjør, hold blot Røgpusteren i god Orden og nær ved Haanden. Hvis du da gjør en fejlt Bevægelse og opvækker deres Vrede, kan du gribe den i et Øjeblik og forsvare dig. Derfor som nogle Bier fare imod din

Haand, skal du ikke slaa med den for at ryste dem af. Gjør du det, da er det næsten sikkert, at de stikke. Holder du den derimod fuldkommen stille, da ville de sætte sig og synes forbavsede over, at Haanden er rolig. I Stedet for at stikke, ville de kun undersøge den. Tag da Røgpusteren med den anden Haand og pust dem bort. Hvis man har meget Arbejde at foretage med Bierne, er det heldigt at have en Dreng til at behandle Røgpusteren.

3. Lad aldrig Bierne mærke, at du er hange for dem, det er derimod Bierne, der skulle frygte dig. Bierne opdage altid den mindste Uro hos dig og ville i Almindelighed benytte sig af den.

4. En Begynder bør bruge Stør. Det giber en Følelse af Sikkerhed. — For at undgaa Stik er det bedst at holde ægte Italiener, men hverken brune eller Bastarder.“

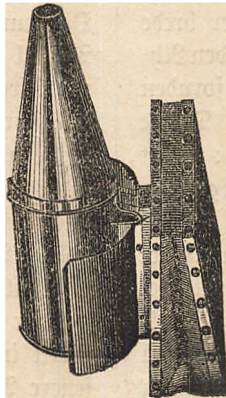

Fig. 17. Bingham's Røgpuster.

Høstaaende Billede (Fig. 17) fremstiller den af Amerikaneren Bingham opfundne Røgpuster, der nu benyttes i hele Verden. Den forarbejdes mere eller mindre kostbar efter Størrelse og Udstyrelse. Vi have sørget for at lade en billig og let Røgpuster fabricere, da vi tillægge dette Redskabs Værdighed stor Betydning, fordi Røddendigheden af en Medhjælper ved Benyttelsen derved bortfalder. Som Brændsel til Røgpusteren anbefale vi stærkt tørret gammelt Sæftesøj, der rulles løst sammen og tændes i den Ende, der vendes nedad i Røret. Naar Røgpusteren lægges ned uden at benyttes, gaar Ilden ud; stilles den derimod med Tuden opad, da holder Ilden sig længe, om man end ikke blæser med den.

For Iffe-Røgere er Røgpusteren uden Tvivl det bedste Redskab til Beroligelse af Bier, men i England og N. Amerika er det ganske almindeligt, at ogsaa Røgere benytte dette Redskab.

Tidskriftets Indhold.

„At gjøre alle tilpas, er ikke muligt“. Denne Regels Sandhed er os vel bekendt. Naar vi derfor lejlighedsvis have omtalt, at vi meget jævnlig modtage Tak og Udtalelser af Tilfredshed for Bladets Indhold — da have vi dog ikke indbildt os, at alle vore Læsere skulde være lige tilfredse med Bladets Indhold. Vor Læsefreds er jo meget uensartet, og vi have derfor bestræbt os for at give ethvert Nummer et forskjelligartet Indhold, saa at der i ethvert Hefte af Bladet kan findes saavel Artikler til Begynderen som til den øvede Viabler. Sammenligner man Bladet i dets nuværende Skikkelse med hvad det var før 1886, da kan der ikke være Tvivl om, at begge Slags Artikler findes i et langt større Omfang end tidligere. Det kan dog ikke være Meningen, at Nordens største Bibliad skulde indskrænke sig til Aar efter Aar at indeholde væsentlig de samme Anvisninger for Begynderen. Nej, hvis ikke et saadant Blad skulde gjøre Medlemmerne bekendt med alle nye Opfindelser og Opdagelser paa dette Omraade, hvorledes skulde da saadan Kundskab blive udbredt?

I den sidste Aargang (1888) har Redaktionen taget et særligt Hensyn til Viablerne paa Sjællands Vestkyst ved at lade Artiklen „Til Begynderen“ jærlig udarbejde med Hensyn til den nævnte Egn af Danmark. Naar man dog nu i Følge Anmodningen fra Bryndum BF. (S. 81) ikke synes tilfreds hermed, skulde vi bemærke, at vi ikke

kunne anse dette Krav for berettiget. Viableren bør ved egen Erfaring komme saa vidt, at han kan bedømme, hvilke af de almindelige Anvisninger i dette Blad, der passe for hans Egn. I modsat Fald kunde det med samme Ret kræves, at hvert Nummer skulde indeholde en Artikel for Skovegne, en anden for Lerjordsegne, en tredie for Sandegne, en for Heideegne, en anden for Egne med Lindetræk o. s. v. i det uendelige. Kan man i saa udstrakte Lande som N. Amerikas Fristater, England, Frankrig og Tyskland nøjes med at lade vedkommende Lands „Vi-Lidende“ indeholde 1 Gang maanedlig en almindelig Anvisning til Viablsarbejder, saa maa dette jo langt bedre kunne lade sig gjøre i et saa lille Land som Danmark.

Samtidig med den nævnte Anmodning fra Bryndum BF. have vi fra 2 andre Sider modtaget en stik modsat Anmodning, nemlig om at indskrænke Artiklerne „Meddelelse fra Viabls lærere“ og „Til Begynderen“, fordi disse Artikler altid kom til at indeholde et stort Antal Gjentagelser. Derimod ønskede man flere baade af de originale og af de udenlandske Artikler for de øvede Viablere.

Naar vi veje disse Anmodninger omhyggelig mod hverandre, komme vi til det Udslag, at vi dog nok hidtil have noget nær truffet det rette Forhold, idet vi have søgt at passe omtrent Halvdelen af Bladets Indhold for Begynderen og den anden Halvdel for de øvede Viablere. Vi agte derfor fremdeles at fortsætte i dette Spor.

Overvintring.

En ny Theori af G. Lichtenthaler i Herdorf.
(Fortsat.)

Mesteren, Dr. Dzierzon havde givet sine Boliger 11" indvendig Vide. Havde man dog blevet derved, thi ved 11" Tablebrede kunne Bierne dog leje Honningen saaledes, at de om Vinteren kunne naa det meste af den. Desværre er man gaaet ned til 9" og vistnok af den Grund, at man troede, at Bierne bedre kunde bevare Varmen i et lille Rum og derfor maatte udbille sig bedre om Foraaret, fordi Yngelen da bedre kunde holdes varm. — For at komme til at tvivle om Rigtigheden af denne Antagelse, behøver man kun at se paa den store Vinsburger-Kube. Dens tomme Rum er stort nok, og tillige sidder højt oven i Kurven Indgangen, hvorigennem den indre Varme rigtig kan slippe ud, og dog udbille disse Kuber sig slet ikke daarlig om Foraaret.

Men selv om man antager, at 9" Tablebrede har nogen Fordel fremfor 11" eller mere, saa staar overfor denne Antagelse den Kjendsgjerning, som ikke bør underbyrderes, at en stærk Familie i en 9" bred Kasse umulig kan indrette sit Vinterfæde saaledes, at der bliver Plads for den til i alle Tavlegange at anbringe den Honning, som er nødvendig til en længe vedholdende Vinter.

Efter en længe vedholdende kold Vinter og ganske særlig efter Vinteren 1885—86 har jeg stadig hørt og læst den Klage, at netop de stærkeste Familier bare døde og havde lidt mest af Bugløb, hvorimod adskillige svage Stader havde overvintret ganske godt, og Straafuberue bedre end Kasserne. — Derfor tør man dog nok spørge, om hvad Aarsagen er til den mærkværdige Erfaring? Hvorfor den svage Familie overvintret godt, medens den stærke, der dog bedre skulde kunne modstaa en haard Vinter, dør med et endnu forhaandenstående Honningforraad.

Jeg har beskæftiget mig meget indgaaende med dette Spørgsmaal og er kommen til den Overbevisning, at i første Linie betinges den bedste Overvintring af Honningens Vejring omkring Winterklyngen.

Temperaturen. Af væsentlig Indflydelse paa en god Overvintring er dog ogsaa Temperaturen.

Staar en Familie om Vinteren i det fri eller i et aabent Vihus, og Voligen er middelmaadig beskyttet mod Kulde ved dobbelte Vægge eller Beklædning, saa komme Bierne i stærk Kulde i en Tilstand, hvor den sædvanlige Bevægelse for at optage Næring ikke mere strækker til for at frembringe den nødvendige Varme. De maa da anstrænge sig ganske særlig. Dette viser sig paa følgende Maade:

Naar Temperaturen i det fri f. Eks. stiger fra $+ 4^{\circ}$ til $+ 8^{\circ}$, da stiger Temperaturen i Klyngen i det mindste lige saa mange Grader; falder derimod Temperaturen udenfor fra $+ 4^{\circ}$ til $\div 8^{\circ}$, da følger Temperaturen i Klyngen kun nølende, og jo mere Temperaturen i det fri falder, jo længer bliver Temperaturen i Klyngen tilbage. Naar Kulden i det fri er vis Grad (hos den af mig iagttagne Familie var det 8°), da kan Temperaturen i Klyngen ikke mere synke, fordi Bierne ellers vilde stivne, der maa da finde en usædvanlig Varm udvikling Sted. Man finder da i Klyngen en hurtig Varmestigning, medens man efter den høje Temperatur skulde have ventet en Nedgang. Saaledes viste Thermometret d.

13. Januar 1887 i det fri $\div 4^{\circ}$, i Klyngen derimod $+ 3^{\circ}$. Om Natten til 14. Januar var Temperaturen udenfor faldet til $\div 10^{\circ}$ og stod om Morgenen paa $\div 8^{\circ}$. Derimod var i Klyngen, i hvilken man skulde formode en Varme af $+ 3^{\circ}$, denne stegen til $+ 9^{\circ}$. Denne usædvanlige Varmestigning fandt jeg hver Gang, naar Kulden havde overskredet en vis Grad. Og hver Gang fandt jeg derved Bierne særdeles urolige. — Denne usædvanlige Varm udvikling, som ubetinget paa Grund af den derved nødvendige større Optagning af Næring maa være skadelig for Overvintringen, forekommer hyppigere, jo foldere Familien sidder. Hos den iagttagne Familie kunde altsaa 7 Graders Kulde uden Støde taales. Havde jeg nu indpakked Stedet udvendig særlig godt, da havde Familien rimeligvis kunnet taale $\div 12^{\circ}$, og havde jeg stillet Stedet i en tør Kjælder eller nedgravet det, da vilde $\div 15^{\circ}$ til $\div 24^{\circ}$ næppe have bragt det ud af den sædvanlige No. At indpække Familierne ordentlig varmt, det er altsaa den anden Overvintringsbetingelse for en god Overvintring.

At en Familie nogen Sinde skulde have overvintret daarlign, fordi den var indpakked for varmt, er slet ikke tænkeligt. De midterste Familier i Sæksstader og Ottestader maatte ellers altid overvintre slet, og netop disse overvintre særlig godt. Dog maa Stedet beskyttes mod Kulden paa det rigtige Sted. Vilde man f. Eks. indvendig udstoppe en Kasse, som ikke havde Dobbeltvægge med Patning, da vilde den indvendig komme til at svede saa stærkt, at Familien vilde lide af Fugtighed. I dette Tilfælde er det altid bedre at pakke Stedet indvendig med Maade, men udvendig rigtig tykt baade paa alle 4 Sider og ovenpaa og nedenunder. — For dette „Altfor varmt“, behøver man slet ikke at være ængstelig. Man kan rolig indpække et Sted udvendigt alentykt, det vil derfor ikke blive den for varmt. De Sager, hvormed man plejer at gjøre dette: Straa, Mos, Hø, gamle Sække eller Klæder udvikle nemlig ingen Varme, men holde kun Kulden ude.

En Bifamilie, som staar i det fri, kan ikke indpakked for varmt, derimod kan den lide meget af Kulde, og dette bør altid undgaaes. At indvintre stærke Familier er ingen Kunst; men at bringe stærke Familier frem om Foraaret, det er Biavlserens Kunst, og det bringer Fordel.

(Sluttes.)

Udstillingen i Kjøbenhavn 1888.

I Anledning af en fra Cand. pharm. P. S. Petersen, Frederiksberg, fremkommen Forespørgsel til Udvalget for Biavls-Udstillingen om Marjagen til, at Udvalget ikke havde sørget for, at der sent om Aftenen i de nærmeste Dage, før Udstillingen skulde aabnes, var Folk paa Udstillingspladsen, som kunde modtage de levende Bier og anvise dem Plads — skal undertegnede meddele følgende:

1. Den Tid, der af Hovedkomiteen var bestemt til Stalbenes Ombannelse og Biavls-Udstillingens Opstilling, var saa urimelig lille, at man maa undres højlig over, at dette dog lykkedes saaledes, at Ulemperne ikke bleve langt større, end de virkelig viste sig at være.

2. Den Del af Udstillings-Pladsen, paa hvilken Biavls-Udstillingen fandtes, blev hver Aften lukket Kl. 7. Efter den Tid havde Udvalget derfor kun en Natvagt til Stebe paa Pladsen, og det havde hverken tænkt sig Muligheden eller Nødvendigheden af, at levende Bier indleveredes efter den Tid.

Hr. Petersen har uden forud at forhøre sig derved gaaet ud fra, at Udvalget vilde ordne Sagen ligesom Kjøbenhavns A. BF. ved sine lokale Udstillinger, nemlig saaledes, at man Dagen før Udstillingens Aabning vilde modtage levende Bier lige til — Midnat. En saadan Undtagelse fra Hovedkomiteens Bestemmelser kunde maaske med stort Besvær være opnaaet, hvis man kunde have anført tvingende Grunde dertil; men saadanne forelaa jo slet ikke. Hvorfor skulde dog D'Hr. Biavlere komme med deres Bier i Mulm og Mørke i Stedet for at lukke for dem om Aftenen og den næste Morgen at komme med Bierne paa en Tid, da man kunde se, og da der var Folk nok til Stebe, som kunde tage imod dem og anvise dem Plads?

At Udvalget kan have fejlet i mange Henseender, det skal villig indrømmes; men den af Hr. P. fremdragne Anke synes mig rigtignok ganske uberettiget, da Udvalget ingen Sinde havde lovet at ville modtage Bier paa Udstillings-Pladsen Kl. 10 om Aftenen.

3. Hr. P. udtaler sluttelig, at der paa Kjøbenhavns A. BF.'s Udstillinger har hersket en bedre Orden end paa DBF.'s store Udstilling i Kjøbenhavn 1888. — Hertil kan svares, at jo mindre en Udstilling er, des lettere er det selvfølgelig at holde den ordnet. Udvalget var jo i dette Tilfælde tvunget til at rette sig efter Hoved-

Udstillingen i mange Henseender, saa at den ikke var stillet frit som almindelig ved lokale Udstillinger. Jeg skal dog nævne et Hovedpunkt ved Ordningen af den store Biavls-Udstilling i Kjøbenhavn 1888, nemlig Regnskabsvæsenet. Med Hensyn dertil haaber jeg, at den fuldt ud vil kunne maale sig med Kjøbenhavns A. BF.'s lokale Udstillinger.

I øvrigt tillader jeg mig at henvise til den af Udvalget afgivne Beretning, der formentlig i en nær Fremtid vil blive trykt sammen med en Beretning om Hoved-Udstillingen. **Urbødigt**
Udstillingens Sekretær.

Prover for Voks.

(Sluttet.)

3. Kemisk Prøve. Jordvoksens Smeltepunkt veksler fra 40—80°. Ligeledes veksler dets Vægtfylde, men denne naaer aldrig over 0,91. Det er derfor altid lettere end Bivokset, hvis Vægtfylde er 0,96. Opløsningsmidlerne ere de samme for begge. Jordvoks opløses let og fuldstændig i Benzol, Petroleumsäther, Äther og Svovlsulfid. Derimod forholde begge Voksarter sig meget forskjellig overfor rygende Svovlsyre. Opvarmer man Jordvoks med denne Syre, saa opløses det ikke som Kulbrinte, Blandingen bliver i det højeste kun uklar paa Grund af indblandede organiske Emner. Fortynder man nu med Vand og ryster Blandingen sammen med Petroleumsäther, saa gaar Vokset over i denne, og naar man lader Opløsningsmidlet fordampe, bliver Vokset tilbage i Skikkelse af hvide Blade. Naar Bivoks behandles paa ganske samme Maade, vil det under heftig Opbrusen opløses fuldstændig i Svovlsyren som Kulbrinte, og derfor vil intet af Vokset gaa over i den senere tilfattede Petroleumsäther. Naar denne fordamper, vil altsaa intet Voks blive tilbage.

Da et Medlem af DBF. havde tilsendt os en meget mistænkelig Voksprøve med Forespørgsel om den var ren, indsendte vi denne til en Kemiker i Kjøbenhavn med Anmodning om en Underøgelse, der angik Indblandingerne's Mængde. Herpaa erholdt vi følgende Svar:

„Derfor De vil sende mig en større Prøve Voks, helst $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{3}$ B, skal jeg undersøge det, saa vidt som det lader sig gjøre. Hvis Vokset indeholder uorganiske eller ganske fremmede Forfalskninger, skal

jeg bestemme disses Mængde. Hvis det derimod indeholder Stoffer som Stearin, Paraffin, Harpiks el. lign., kan jeg ikke paatage mig at bestemme disse Indblandingeres Mængde, hvilket i det hele ikke kan udføres paalideligt."

Da vi ikke vare i Besiddelse af saa stor en Prøve, og da vi i det hele anfaa en saadan Prøve i et kemist Laboratorium for at være for kostbar, naar Indblandingeres Mængde ikke kunde bestemmes — have vi ikke foretaget videre i denne Sag.

Vi ville derfor opfordre vore Læsere til, naar de nære Mistanke om Forsalfning af Voks, da at foretage alle de 3 her og paa Side 69 angivne Prøver, thi herved vil man lige saa godt kunne bestemme, om Vokset er forsalfet, derimod ikke nøjagtig de fremmede Emneres Mængde.

Overvintrings-Forsøg.

Af Ersklev, Kalundborg.

Af let forstaaelige Grunde har jeg særlig Anledning til at anstille Forsøg med mine Bier for at prøve forskellige Rammemaal, Viracer, Overvintringsmaader o. s. v. Distnok har jeg for 4 Aar siden antaget et bestemt Rammemaal, Lab Normal ($8\frac{1}{2}$ " høj, $14\frac{1}{8}$ " bred ndvendig) som det, der faldt mig bedstemmest at behandle, men jeg har dog vedblivende beholdt nogle Stader med andre Rammemaal for at kunne anstille Sammenligninger. Hvert Foraar modtager jeg flere Forepørgsler særlig om de forskellige Rammemaal. Jeg skal derfor her gjøre Rede for nogle af disse Forsøg særlig med Hensyn til Rammemaalene.

1. I Efteraaret 1887 indvintredes 2 Bifamilier paa $8\frac{1}{2}$ " brede Kammer. Kammerne optage jo næsten $\frac{1}{2}$ ", saa at disse Tavler kunne regnes at have været 8 " brede. Den ene Familie var meget stærk og indvintredes med 25—30 B Honning, den anden var kun jævnt stærk og indvintredes med 20—25 B.

Paa den brede Normalramme (Rammen $14\frac{1}{8}$ " bred, altsaa Tabellen c. $13\frac{1}{2}$ " bred) indvintrede jeg 6 Familier, alle stærke, 2 endog meget stærke, hver havde c. 25 B Forraad.

Ved Undersøgelsen om Foraaret 1888 efter den meget langvarige og strænge Vinter fandtes alle Familierne i bedste Velgaaende, undtagen den ene meget stærke Bifamilie paa smalle Kammer, denne var død, men havde efterladt et Forraad af mindst 15 B Honning bagtil

i Stadet, kun adskilt fra Bilklyngen ved en eneste Table.

Den Gang kunde jeg ikke gibe en tilfredsstillende Forklaring af dette Udsald. Jeg tænkte mig Biserløshed, skjøndt jeg ikke havde mærket Spor til en saadan Mangel. — I „Bigråden" Nr. 4 ser jeg, at Hr. Fr. Brümmer, Gylstrup, Hannover, angiver altfor honningtunge Stader som en Aarsag til Vintertab. Den Aarsag har jeg jævnlig set omtalt i tykke Blade; men jeg har aldrig kunnet gaa ind derpaa, fordi det kun var de stærke Familier, der ikke kunde overvinde i de „honningtunge" Stader. Svage Familier befandt sig meget godt paa det altfor rigelige Forraad. Det ser jo ganske fornuftigt ud, „at Bierne indvintres altfor kolde paa den gode Varmeleder Honning"; men hvem indvintret vel Bier paa saa honningrige Tavler, at disse ikke i den Vinteren indtræder have tomme Celler nok til at rumme en stærk Bifamilie, hvis største Del dog ikke skal være i Cellerne men i Tavlegangene? Nej, efter min Formening er denne urigtige Forklaring fremkommen som et Forsøg paa at gjøre Rede for det i Tyskland endnu hyppigere end hos os forekommende Udsald, at meget stærke Bifamilier dø om Vinteren, idet de efterlade sig et stort Forraad, medens mindre stærke overvinde godt.

At slutte fra et saadant enkelt Forsøg som det her anførte med 2 Familier paa smalle Kammer, kunde maaste synes forhaftet, men naar jeg meddeler, at jeg har benyttet smalle Kammer i 15—16 Aar og i en Række af Aar har anvendt saadanne i 14—18 Stader, saa maa det vistnok indrømmes, at jeg kan have samlet en Del Erfaring i denne Henseende. I nogle af disse Aar (omtrent Halvdelen) have Vintrene været milde og Foraaret tidligt. I saadanne Aar har jeg ikke mærket nogen Ulempe ved Overvintring paa de smalle Kammer. De øvrige Vintre have derimod været strængere, og særlig er Foraaret kommet senere. I saadanne Vintre har jeg haft ganske den samme Ulempe, som jeg nu har anført i 1887—88, at stærke Familier ere døde med et betydeligt efterladt Forraad paa de smalle Tavler, medens de svagere Familier paa samme Slags Tavler have taalt Vinteren godt. Dette var en af Aarsagerne til, at jeg for 4 Aar siden begyndte med at prøve den engelske Ramme (Lab Normal), da dennes store Fortrin med Hensyn til Behandlingen længe havde været mig klar; men fremragende engelske Biablere (særlig Mr. Cowan) forsikrede mig tillige, at Overvintringen paa den Ramme var særdeles god. Min egen Erfaring har nu

sjærlig i de sidst forløbne 2 haarde Vintre fuldstændig bekræftet denne Forsikring, og Hr. Vichtenthålers Theori giver efter min Anskuelse den ene rigtige Forklaring af denne Sag: Det tilsyneladende koldere Vintersæde for Bierne paa den 14 $\frac{1}{8}$ brede Kamme er uden Betydning for Biernes Overvintring. Derimod har det overordentlig Betydning for denne, at Bierne i de brede Tabler have Plads til at leje al den Honning, de behøve til Winterbrug, netop i de Tavlegange, der danne deres Vintersæde. Den sidst forløbne Winter har vist mig, at saa længe der er en Draabe Honning tilbage i de brede Tabler, vil en Bi-Familie, som er indvintret paa disse Tabler, ikke gaa til Grunde om Winteren.

Meddelelse fra Biavlslærere.

Af Gartner N. C. Andersen, Nyborg.
(Fortfat.)

En Modtagelse, som paa Næsgaarden bidrager ogsaa meget til at vække Interesse for Bisagen. Det var ikke derved alene, at prægtigt Lokale var stillet til Raadighed, men alle de Besøgende bleve beværtede paa en splendid Maade; ja, Husets Frue gjorde endogsaa selv Opbærtning, og Biavlsmødet paa Næsgaard vil længe bevares i hjer Grindring af alle Deltagerne.

Den 12. Juni holdtes Møde hos Gaardejer D. Hansen i Ønsted, der ogsaa havde en mønsterværdig Bistand. Ved rosende at omtale dette til ham, svarede han, at det ikke var ham, der tilkom denne Røds, men at det var Kredsens Formand, L. Eriksen, der tilkom den, men at han ogsaa skulde bære Ansvar for mulige Mangler. Det var imidlertid aldeles afført, at Bistanden var påsæt med megen Omhu, og til Trods for det daarligere Foraarsvejr fandtes flere ret kraftige Stader, og enkelte Hage Folk bleve endnu fødrede. Mødet var godt besøgt, og her var ogsaa Lejlighed til at se noget godt paa Biavlens Omraade.

Efter et meget langt Foredrag om Biernes Røgt og Pleje, gjordes flere Spørgsmaal, som jeg besvarede, og selv ved Aftensbordet førtes livlig Samtale om Biavlens. Hermed sluttedes Møderne i Maribo Amt's BF.

Den 8. Juli holdtes Møde i Skovby Herreds Kredsforening hos Landpost N. Hansen i Sønderø, hvis Hæve og Bistand vidnede om, at Ejeren var en virkelig Biavlser, og Staderne vare ligesaa kraftige

som dem paa de to sidste Mødesteder paa Falster. Foruden denue Bistand blev Drejer Larsens ogsaa taget i Ojshn, og her viste Noget, som ikke var saa ganske almindeligt, nemlig at der over Tablebærerne var lagt 2 Pinde eller Rister af $\frac{1}{4}$ Tjkkelse, hvorpaa Dækbrædderne hvilede, og der blev derved fri Pasage over Kammerne. Det viste sig her saa vel som flere Steder, at min Nærværelse som Biavlslærer med Hensyn til den praktiske Biavl var overflødig, da flere af de tilstedeværende behandlede Bierne med en Færdighed, der intet lod tilbage at ønske, ligesom de ogsaa vare i Stand til at give Svar paa de gjorte Spørgsmaal, og de manglede kun lidt mere Færdighed i at give Forklaring over, hvad de foreviste. Efter den praktiske Undervisning holdt jeg Foredrag, som paa Grund af et Søndags-Møde blev lidt for tidlig afbrudt.

Den 8. August holdtes Møde hos Gaardejer N. P. Haugaard i Øvinge, en Egn, hvor Biavl synes at staa noget tilbage. Dø det var stærkt Regnvejr, blev der ikke foretaget videre ved Bierne, men den smukke rummelige Hævestue, der var stillet til Raadighed for Forsamlingen, blev foretrukket, og her holdtes Foredrag og Diskussion i flere Timer. Af de saaldne Ytringer fremgik det, at de mødte Biavlere vare meget tilfredse med Mødet, og der dannedes straks en lille Forening, der valgte Skovfoged N. Andersen, Farbjerg, til Formand.

Den 8. Oktober holdtes Møde i Gjelsted og Middelfart, der begge Steder vare tarveligt besøgte. I Gjelsted holdtes Møde hos Klodsemager L. Andersen, der havde en fortrinlig lille Bistand; men han anvendte ogsaa Fodring i vid Udstrækning. En Del af Staderne stode i et godt indrettet Skur. Formanden for Vendsherreds Kredsforening Hr. Barber Hørst foreslog, at Andersen valgtes som Distriktsformand for Gjelsted og Korup Sogne, hvilket Valg han modtog med den Bemærkning, at han besværgede ikke at kunne indvirke noget paa Egnens Biholdere, der vare i høj Grad ligegyldige for Bisagen og helst lod alt gaa efter det gamle, og selv om Enkelte havde faaet nogle Familier i Rastestader, saa stjæntedes disse ingen Opmærksomhed eller Pleje. Den samme Gjæstfrihed, som er bleven mig vist overalt, manglede heller ikke her, ja, der er ingen Undtagelser, og jeg bringer herved min bedste Tak til alle, der paa mine Rejser have modtaget mig saaledes, at ingen Familie eller Ven kunde ydes bedre Modtagelse. Ligeledes bringer jeg min Tak til de mange, der paa anden Maade ved mine Rejser have vist Bisagen og mig Tjenester, navnlig for

de mange Kjøretøjer, der have været anvendte til min Befordring, hvilke, saa vidt jeg ved, ere hvede uden Godtgjørelse.

Det ligger i Sagens Interesse, at jeg gjør opmærksom paa de Mangler, jeg har forefundne, men da vedkommende ere blevne gjorte bekendte dermed paa Stedet, hvor de ere forefundne, vil dette ikke blive anført her. Det bemærkes, at en Del af de Mangler eller Fejl, som ville blive omtalte, ikke ere forefundne ved Møderne, men paa andre Bistande, som jeg har besøgt paa mine Rejser:

Staderne, der paa Volland og Falster for Størstedelen ere Højstader, ere i Reglen for smaa, navnlig for korte, og i en Del af dem er der kun Plads til 8 smaa Kammer i hver Etage og ingen Plads til Stopning.

Ved mange Stader var der fast Loft, hvad der er aldeles forkasteligt.

Af Kammer var der mange forskjellige Størrelser. Nogle $6 \times 7''$. Disse maa anses for at være for smaa i Yngelrummet.

(Fortf.)

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 148. Kjenner man noget virksomt Middel mod Bistik? (R. C.) — S.: Nej. Det bedste Middel er: jævnlig at lade sig stikke i koldt Vejr. Der er nemlig ingen Tvivl om, at Legemet efter Haanden vænnes til den Gift, ligesom f. Eks. til Tobaksgift; men det er jo et radikalt Middel, som de færreste ville benytte. I koldt Vejr spulmer Sticket ikke. — Naar Braaden straks udstræbes, og Saaret besmøres med Salmiak-Spiritus, vil det i Almindelighed kun spulme meget lidt. Iøvrigt kjenner man Midler i Hundrebevis, men de fleste hjælpe kun i særegne Tilfælde. Amer. B.-J. angiver følgende nye Middel: Tag lige Dele Soda og Eddike og gnid Oplosningen paa Saaret, medens den endnu skummer.

Nr. 149. Er en Sværm fredløs? Medens jeg var paa Udstillingen i Kjøbenhavn viste sig i min Have samtidig 2 Sværme, og hver af mine 2 Naboeer kom da ind og fangede hver sin Sværm. (A. J.) — S.: Vore Love om Bier ere i den Henseende ikke heldige, thi Grundens Ejer eller Bruger burde have Ret til Sværme, naar ikke Moderstadets Ejer kan bevise sin Ret. Nu ere vore Love desværre saaledes, at den, som følger Sværmen, har Ret til den. Hvis altsaa Deres Naboeer have fulgt de nævnte Sværme, da have de Ret til dem; men kun at faa Dje paa en samlet

Sværm inde i anden Mand's Have, det er ikke at følge Sværmen.

Nr. 150. Kan en Bi-Dronning stikke gennem et Menneskes Hud? (B. N.) — S.: Ja, men det er sjældent, og Sticket er da ikke saa smerteligt som af en Arbejbers Braad. Endnu mærkeligere er det, at Dronningen ikke efterlader Braaden i Saaret, det koster den altsaa ikke Livet at stikke.

Fra Kredse.

Midtsjællands BF. afholdt den 26. Marts sin Generalforsamling i Ringsted, hvor det reviderede Regnskab fremlagdes og godkjendtes af Forsamlingen. Formanden gav en Oversigt over Foreningens Status. Der havde været en Indtægt af 249 Kr. 46 Ore og en Udgift af 235 Kr. 03 Ore. Aaret sluttede med et Overskud af 14 Kr. 43 Ore. Foreningens Medlemsantal beløb sig nu til c. 60 (ved dens Stiftelse for 3 Aar siden 15).

Foruden praktiske Møder hos nogle Medlemmer besluttedes det at holde 4 større Møder: et i Næsby, et i Førslev, et i Sydstrup og et i Ringsted, hvor Hr. Grønning fra Bramminge forhaabentlig ville komme tilstede. Bestyrelsen bemyndigedes til at kjøbe en Udslyngningsmaskine og udstationere den til Brug for de Medlemmer, som ikke vare i Besiddelse af en saadan.

Forslag fra et Medlem om Udlaan af Foreningens Midler forfæstedes.

Der udspandt sig efter Generalforsamlingen nogen Diskussion om Bier, særlig Overvintringen i Aar, hvoraf det fremgik, at Vandmangel er et almindeligt Onde, som allerede har berøvet adskillige Stader Livet, ligesom manglende Forraad ogsaa er hyppig. Derimod synes Bugløb ikke at optræde saa ofte.

Skovby Herreds BF. afholdt Møde i Tyrekroen ved Bogense den 7de April, hvortil der mødte c. 30 Medlemmer. Det reviderede Regnskab blev fremlagt og udviste en Beholdning af 240 Kr. 24 Ore, som overførtes til 1889, samt et Medlemsantal af 131. Bestyrelsen blev gjenvalgt paa et Aar, dog at Distriktsformand Sneyder Nasmus Larsen af Skovby fratraadte efter eget Ønske, og i hans Sted valgtes Stomager Ludvig Madjen, sammesteds. Gartner Andersen, Nyborg, havde godhedsfuldt gratis tilsendt Foreningen en stor Del Blade og Frø til Biplanter, hvoraf en Del ved dette Møde blev uddelt, og Resten anvendes ved næste Møde.

Der indmeldte sig samme Dag adskillige nye Medlemmer.

Næste Møde afholdes den 30. Juni, Eftermiddag Kl. 2, hos Gartner Kaszusen, Gylbensten. C. F. Abildgaard.

Ved Rolding og Omegaus BF.'s Generalforsamling den 5te April paa Højskolehjemmet blev forhandlet om, hvorledes Bisfolkene havde overvintret. Hr. Lichtenhålers Theori (se T. f. B. Nr. 4) synes at bekræftes af vor Forenings Biavlere, thi de hos enkelte Medlemmer døde Bisfolk vare fultede ihjel i Kaszer med Rammemaal 8×10 og 10×10 . Der var Honning nok i Staderne, men Bierne havde ikke kunnet faa fat i den. Uagtet Bierne paa Grund af det daarlige Nar i Fjor vare indvintrede med smaa Forraad, blev man enige om at fastslaa som Resultat, at Overvintringen her paa Egnen kan kaldes tilfredsstillende. Det vedtoges sammen med Elbo Herreds BF. at anmode Fru Demant om at komme til Stede ved nogle Møder i Løbet af Sommeren.

Til Styrelse gjenvalgtes Lærer Vindelof, Harte, Hansen, Aakjærdal, Christensen, Vunderstov, Dissing, Gjesing, P. Greger Jensen, Harte, Henningsen, Agtrupstov, og S. M. Due, Rolding.

Bryndum og V. Nebel BF. (Ribe N.) valgte ved Lars-Generalforsamlingen til Formand Gaardejer Andr. Jørgensen, Lifftrup pr. Guldbager, til Sekretær Gaardejer Jakob Nielsen, Bryndum, og Gaardejer Niels Kaszusen, Gjesing, til Bestyrelse (i Stedet for henholdsvis Mikkel C. Smidt, Nebel, Lærer N. H. Christensen, Nebel, og F. Chr. Jensen, Bryndum, som ikke ønskede Gjenvalg).

Det vedtoges tillige at anmode Redaktionen om, da største Parten af Biavlerne med bevægelige Tavler her ere nye Begyndere, at der i Tidsskriftet maa blive optaget noget mere for Begyndere, afsættet for denne Egn, som er 3 a 4 Uger tilbage med Hovedtræffet, begrundet i Boghvedens og Lyngens silbige Blomstring, og navnlig, at Forespørgsler til Bladet i ja Henseende maa blive bevarede og ikke henvisse til tidligere Aargange, som en stor Del ikke har¹⁾. Til Slutning at sige Bestyrelsen Tak for dens Virksomhed i det forløbne Nar for Biavlens

¹⁾ Med Hensyn til den første Anmodning, da anse vi den for særlig rettet til Hr. Grønning, hvis Artikel „Til Begynderen“ efter vor Anstuelse i XXII. har haft et passende Omfang. (Se Artiklen „Tidsskriftets Indhold“). Med Hensyn til Bevarelsen af Spørgsmaal, da mindes vi ikke ved denne at have henvist til tidligere Aargange; men vi skulle i ethvert Tilfælde i Fremtiden rette os efter det fremste Ønske. R. N.

med bevægelige Tavler, der ogsaa i Sommeren 88 har vist sig som mere indbringende og mere tidsbærende end Rubebiaavl. Andr. Jørgensen.

Ekko fra Staderne.

Basnæs pr. Ræstved, d. 2. April.

Fleere Biavlere her paa Egnen have i Vinter mistet en Del Bisfamilie, hvortil Nar-sagen vistnok er for silbig Fodring med flydende Foder; thi jeg har 15 Trugstader, og Bisfolkene deri befinde sig alle udmærket godt, men jeg fodrede ikke om Efteraaret, men indvintrede dem hver med 25 a 30 R forseglet Honning¹⁾. Houg.

Vynderup pr. Viborg, i April.

Mine Bier havde overvintret ret godt, 9 levende af 11 Familier. De to døde vare udtrommede, dødsdømte Bier (6 Ruber), som dog bleve uddrevne for sent (1. Oktbr.) De sit allerede i December Bugløb af det strenge Arbejde i kolde Vejr, og mine Apparater til Fodring vare heller ikke af de bedste, da jeg er Begynder. Dog, man skal jo give Lærepenge, og jeg har lært meget i det forløbne Nar — først og fremmest, at man skal følge de udmærkede Anvisninger i „Fører i Biavl“ og „T. f. B.“ Hver Gang jeg har afvejet derfra, har jeg faaet et Slag i Ansigtet, men Oplysningerne ere jo ogsaa fra gamle øvede Biavlere. Jeg havde kulet 2 svage Rubestader oven paa Jorden, først Fjæl, dernæst Tang og Jord med god Luftaabning. De havde kun tæret 4 R hver i 5 Maaneder; næste Nar nedgraver jeg alle mine Ruber. Jeg gravede dem op 28. Marts, var det ikke for tidligt?²⁾ Jeg tror ikke, at det kan gaa her i Himmerland at lade Flyvehullet staa aabent med fri Udgang for Blæsten, de tære da mere Honning til Unytte. Vilde en Maatte af Halm, fæstet fra Flyvehullet til Overrummet, ikke være god mod Blæst, Sandflugt og Solen?³⁾ Mine Bier holdt Renselsesudflugt 19. Januar, 11. Febr. og 28. Marts. Var

¹⁾ Foretages Sufferjodring om Efteraaret saa sent, at Bierne ikke kunne forjægle Forraads-Cellerne, da vil denne Fæjl meget let bevirke Bugløb og derved Familiens Død. Ster denne Fodring derimod tidlig nok (i September) da kunne Bierne indvintres ligesaa godt paa dette forseglede Foder som paa Honning, ja vistnok endog saa bedre end paa Lynghonning. R. N.

²⁾ Det beror paa Varmegraden. Denne bør være mindst 8°, og det har den næppe været den Dag.

³⁾ Ja, naar Luften gives Udgang gjennem nogle Abninger foran Indgangen. R. N.

det ikke for tid?¹⁾ Mange Kubefamilier her ere døde af Sult. 1888 var fuldstændig mislykket for Kube-Biablerne her og gav maaske Kuberne et slemst Dødsstød²⁾.
N. P. Holbeck.

Lintoping, 1. April.

At overvintre Bierne under porøst Dække slog aldeles fejl for mig, da alle de 5 Bi-familier, med hvilke jeg forsøgte det, ere døde. Derimod ere de 10, som jeg havde indvintret lufttæt, alle i Live³⁾.

B. Michal.

N. S. Sjælland, 12. April.

Denne Maaned har hidtil været meget heldig for Bierne her, næsten uden Udflugt, men med jævnt fremstridende Foraar. E.

Et og andet.

Biabler-Kongres agtes afholdt 14de og 15de Juli d. N. i Paris i Luxemburg-havens Pavillon, hvortil alle Biablere indbydes. Der forhandles:

1. Hvad er Grundlaget for den rationelle Biavl?
2. Bør Bierne overalt behandles ens?
3. Ere Bierne nødt til at affondre Voks? Det bekræftende eller nægtende Svar bør bevises ved Kjendsgjerninger.
4. Hvilke Midler havees til Helbredelse af Bipeest?
5. Hvilken Indflydelse have visse Gjødnings-paa Udvikling eller Neutralisering af Nektar i Blomsterne?
6. Kan man frembringe Honning til lige-saa billige Priser i Frankrig som i Amerika?
7. I Mangel af en officiel Angivelse til-nærmelsesvis at angive Forholdet mellem Honning- og Voks-Frembringelsen ved Mobilbygning og ved Stabilbygning.

Grask Honning. Den berømteste græske Honning er den Hymettiske, ogsaa kaldet Thymari-Honning, fordi den har Lugt af Thymian, som vokser i Overflod paa Hy-

mettus-Bjergene i Attika, syd for Athen. Denne Honning stattedes højt i den klassiske Oldtid og har bibeholdt sit gode Renomee til den Dag i Dag. Hymettus-Honningen eksporteres nærmest til England. En tidligere Sort (fra Den Eubæa, hvoraf store Landstrækninger bestode af Brombær og vilde Roser), kaldet Rosenhonning, er forlængst ophørt, siden disse Planter ere totalt udrøddede, og Jorden benyttet til Vinavl. Den normale Pris for græsk Honning er 20 Cents for 1 Dkka = 2½ dansk Pund, men i gode Aarstider endnu billigere.

Kjøbenhavn's Honninghus.

P. A. E. Müller.

Middel mod Røveri. Mr. John Keese angiver i Amer. B.-J. følgende Middel: I et tyndt Brædt bores tæt ved Kanten flere 1½ " brede Huller tæt ved hverandre. Foran hvert Hul besættes en Regle af tæt Jærtraadtvist. Hver Regle er 2—3 " lang og ved Grunden, som vender ind mod Brædtet, ligesaa bred som Hullerne. I Reglens Spids, som vender udad, er en Madning saa stor, at en Bi let kan gaa derigjennem. Naar Røveri mærkes ved et Stade, sættes Brædtet tæt ind til Flydehullet. Alle Bier kunne da komme ud, men ingen kunne komme ind. Røverne flybe da hjem, og om Aftenen borttages Brædtet, saa at Stadets egne Bier kunne slippe ind. Naar Brædtet saaledes er benyttet i et Par Dage, vil Røveriet være ophørt.

Middel mod Bilus. „Leipzigiger B. Z.“ angiver følgende: Er Dronningen stærkt befængt med Bilus, kan man indejparre den i et lille Jærtraadbur, blæser lidt Røg over den og giver samtidig Buret nogle smaa Stød. Dronningen er da befriet for dette Udsj og kan gives tilbage til sin Familie.

Apistisk Museum Paa den 22de Vandreforsamling i Schaffhausen 9de Septbr. blev det bestemt at oprette et saadant Bi-avls-Museum paa Rosenbergs i Zug. Det skal indeholde: En fuldstændig Samling af Bi-Kjender, mikroskopiske Præparater, interessante nye Redstaber, Samlinger, der vise de almindelige Redstaber's Udvikling o. s. v.

Fra Norge. Den norske Biablerfor-ening har ved sin Generalforsamling den 5te Februar d. N. vedtaget en Kreds-ordning med mindst 25 Medlemmer i hver Kreds. En saadan har Ret til at sende 1 Delegeret til Generalforsamlingen og til at erholde „T. f. Bisstøffel“ til ned-fat Pris 1,75 Ore pr. Eksemplar.

Bi-Pest. I Amer. B.-J. giver Mr. Baldwin følgende Regler for denne Syg-

¹⁾ Ikke hvis Vejret har været passende.

²⁾ Den tilsendte Bi er en Dronning og rimeligvis ung.

³⁾ At det porøse Dække, naar det anvendes som her almindeligt med en 3—4 " tyk Tæppe-ramme ovenpaa det egentlige Bintertæppe, kan give en meget god Overvintring, det have vi i en meget lang Aarrække prøvet. At derimod Bintertæppet ikke behøver at være porøst, og at et lufttæt Underlag for Tæpperammen kan give en fuldkommen saa god Overvintring, det har jo de sidste 2 Binter's Forsøg i England godtgjort.
R. N.

dom. 1. Smitten føres med Honningen og kun med denne. 2. At fuge Honningen stærkt gjør den stiffer som Foder. 3. Vadsning med kogende Vand, Gjennemdampning med kogende Vanddamp og Røgning med Svovl kan rense Staderne, saa at de uden Fare kan benyttes igjen (Fog vil tilføje, at Voksset fra de syge Tabler godt kan benyttes til Fabrikation af Kunsttabler). Man bør aldrig fodre med Honning uden først at have kogt den, med mindre man er overbevist om, at den ikke er smittet.

Kjældere. Redaktøren af Sv. Bi-Tidning, Hr. Lieutenant Stålhammar, har forandret sin Anskuelse om Overvintring i Kjældere en Del efter sine Erfaringer i denne Vinter. Han havde nemlig c. 30 Stader i en Kjælder, hvor de syntes at befinde sig meget godt, ligeindtil den stærke Kulde indtraf i Februar. Netop paa den Tid rejste han bort i et Par Uger. Da han kom hjem, fandt han 26 af Familieme i Kjælderen døde af Bugløb og Resten saa svage, at de vare værdiløse. Hans Bipasser havde nemlig trods Dødre dertil undladt ved den stærke Kuldes Indtræden at tilbæfte alle Kjælderevns Nabninger med tykke Galnmaatter. Hr. S. tilraader nu hellere at overvintre Bierne paa Sommerpladsen, hvis man ikke kan faa dem godt passede i Kjælderen.

Brevkasse.

Manglende Numre. Klage over saadanne Mangler bør altid henvendes til vedkommende Holders egen Postekspedition (se Generalpost-Direktionens Skrivelse S. 51). Hvis denne nægter at staffe de manglende Numre, da bør Henvendelse ske til Redaktøren, men ellers ikke.

Smaaskrifter. Med næste Nr. vil følge som Nr. 5 Biboliger af C. J. Grønning og derefter som Nr. 6 en fuldstændig Fortegnelse over DBF.'s Bogsamling.

Biavlslærere. Nærmere Bestemmelse om disses Udsendelse vil blive taget i DBF.'s Bestyrelsesmøde den 23de d. M.

Forenings-Meddelelser.

Ribe Amts BF. afholder Møde Søndag den 5. Maj, Eftermiddag Kl. 1, hos Knud Lauridsen ved Brørup St., hvortil alle Bivener indbydes.
Knud Lauridsen.

Kundgjørelser.

Kunsttavler

med bedste Præg og til billigste Pris faas ogsaa i Aar hos

B. Bojesen,
Systofte pr. Nykjøbing Fl.

Husmandsbladet,

Tidskrift for Agerbrug og Kvæghold, Havebrug samt Landbrugets Bierdrev, udgaaer fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. i hver Maaned.

„Husmandsbladet“ koster 50 Dre Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Dre, og kan bestilles ved **Postvæsenet** fjerdingaarsvis.

„Husmandsbladet“ sendes frit for 2 Kr. hele Aaret, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgifveren, **Fr. Dehlerich**, Årarnum ved Holte.

Provenumre af forrige Aargang sendes frit.

Bihus

af fullkomligt ny konstruktion och med ny anordning för plats och tillverkning at de deri befintliga 1, 2, 3, 5, 7 eller 8 fullkomligt fukt-fria och varma samt på alla sidor af så kallad död luft omgifna trä- eller halmråmkuporna, kunna af hvar och en biskötare förfärdigas med ledning af

Ritningar

med nogranna måttuppgifter och tillhörande beskrifning, hvilka efter revision billigt kunna erhållas genom A. J. JONSSON, Mariestad, Sverige.

Priset för ritningar jemte beskrifning (tillsammans 5 stora ark med mer än ett dussin särskilda teckningar) är 1 kr. 20 öre och kan erläggas genom frimärken eller postförskott. Med hänsyn till afsättningens omfang kan hvarje exemplar lemnas än 20 öre billigare, om mer än ett requireras under samma adr.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tidskrift för Biavl** faas a 50 Dre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Dre. Aargangene 1882, 1883 og 1885 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sagregister koster 60 D. **Aargangen 1887** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sagregister koster 1 Kr. Aarg. 1888 koster 1,50 D.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erstet.**

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningen for Sverrigs Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Havebrug m. m. Redaktør: Hj. Stålhammar i Goteborg. Pris 2 Kr. aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

De bedste danske Vokstavlere

(Sølvmedaille Kjøbenhavn 1888)

af alle Slags faas hos undertegnede. Voks pusses sendt inden 1. April. Priserne som forrige Aar. Andstjer ved Odder, i Januar 1889.

N. Jacobsen.

Hos **Erstlev** i Kalundborg faas:

Stålhammars 2 store Vægtavlere, Pris 5 Kr., til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie. Beskrivelse medfølger.

Extrafin **Tavletraad** samt **Kunstlavler** af 1ste Klasses rent Voks faas altid hos **Kr. Pedersen**, Tved, Svendborg.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomneste Cellerand faas hos Fotograf **Vorbeck** i Holstebro til billige Priser.

Godt rent Voks tages i Bytte mod 35 Ø. pr. Ø. Forhandlere Rabat.

Bifolk ønskes!

1 til 3 kraftige Rube-Bifolk ønskes. Tilbud med Pris, frit leveret, modtages af
Emil Adamsen, Walby, Kbhvn.

Herr. Biavlere underrettes om, at jeg i Aar har nedsat Prisen paa mine Bistader med 10 %, ligesom Voks og andet til Biavlens henhørende leveres til billige Priser. Ordre udbedes helst saa snart som muligt.

Prisliste gratis paa Forlangende.

Ø-Jølby, Nykjøbing Jyll. **M. Boll.**

Kunsttavler

af rent Bivoks faas hos Ungkarl Hans Nielsen, Jordløse Mark, til følgende Priser: Under 5 ₧ 175 Øre, 5-10 ₧ 165 Øre og 10 ₧ og derover 160 Øre pr. ₧.

Voks forarbejdes for 35 Øre Pdt.

Prisfortegnelse over undersøgt Klover og Græsfrø, over Rodfrugt- Høve- og Blomsterfrø, Frø af Biplanter 10 Sorter for 80 Øre m. m. tilstilles paa Forlangende portofrit. **Vindtræer, Kornelkirsebær, Frugtbusse** og andre for Biavlens gavnlige Træer og Planter, leveres billigt.

Frank Wendt.

Kunsttavler,

flere Gange prisbelønnede, fabrikerede af ægte Bivoks, faas til de sædvanlige Priser. Voks forarbejdes. Naar det særlig forlanges, kunne Tavlerne leveres meget tynde, altsaa billigere pr. Tavle.

J. C. Olsen,

Snedker, Svilested pr. Søllested.

30 Øre pr. ₧. **Ostindisk Krystaller,** 30 Øre pr. ₧, (udvasket Rørsukker) er særlig at anbefale til Fodring af Bier. Kändisgrus og andre til Bifodring hidtil brugte Sukkersorter ere ikke saa gode eller fordelagtige.

Jensen & Bagger,

Kultorvet 14, Kjøbenh. K.

Tømrer Kristjan Pedersen

i Tved ved Svendborg

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavls-Redskaber.

Illustreret Prisliste fulgte med XXII Nr. 4

Kunsttavler af ublandet Voks

(Medaille i Kjøbenhavn 1888)

af alle Størrelser. faaes hos **S. Rasmussen & Co.,** Gravvængel pr. Svendborg. Voks tages i Bytte. Pris som forrige Aar.

Kunsttavler faavel til Dugel som kun til Honning af ægte Bivoks sælges billigt. Udmærket sin Tavletraad medfølger. **N. S. Kristensen,** Himmelsø, Roeskilde.

Biavlerne underrettes herved om, at jeg i Aar har

Kunsttavler

til sædvanlige Priser. Voks tages i Bytte a 35 D. pr. ₧.

Langestov pr. Brønnp. **S. S. Beck.**

For at fremme Biavlsagen er jeg villig til at holde Foredrag om Biavlens hvor som helst. Jeg forlanger intet Vederlag, kun min Rejse godtgjort. Skriv mig blot til, Svar skal da straks følge. Med venlig Hilsen til alle Venner af Biavlens.

Karen Demant,

Nyhavn Nr. 25, 3. Sal, Kjøbenh. K.

Mine i Kjøbenhavn 1888 og flere Gange tidligere, præmierede

Kunsttavler

leveres til forestaaende Sæson for 1 ₧: 1,70, 5 ₧ 1,60, 10 ₧ 1,50 pr. ₧.

N. Schmidt, Nylandvei 4. Frederiksberg I.

NB. Kredsforeninger Rabat. Større Ordre, samt Voks til Forarbejdning a 30 Øre pr. ₧, bedes indsendt til April.

Som Forsøg

laves i Aar en ny Vokstavle med Overgangsceller. Den nye Tavle laves baade ønsidet og tosidet til samme Pris som andre Vokstavler.

Andkjær, den 14. Marts 1889.

N. Jacobsen.

For Bivenner!

4 Sorter **Blomsterfrø** af de bedste Biplanter forsendes frit overalt i Landet, naar Brev med Adresse og 5 8-Øres Frimærker sendes til Under-tegnede. Endvidere anbefales fortrinligt hjemmeavlet **Rodfrugtfrø**, særlig Barres-, Elvetham- og Glaske-Roer og Stensballe-Gulerødder. Forsendes mod Efterkrav.

Lærer **S. Rasmussen,**
Elsede ved Kalundborg.

Kunsttavler.

Det bedste danske Fabrikat af alle Slags Kunsttavler faas altid billigst hos Undertegnede. For rent ublandet Bivoks garanteres. Godt rent Voks tages i Bytte eller forarbejdes for 35 a 30 Øre pr. ₧.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Løve for Kredsforeninger ere nu trykte og kunne erholdes hos Erlev i Kalundborg mod Indsendelse af 50 D. for hver 25 Eksemplarer. Disse Løve have haben Plads til Kredsen's Navn, Medlemsbidrag m. m. og kunne derfor benyttes i alle Kredse.

Slesvig.

Kunsttavler og Delsingtavler

af rent Bivoks, præmierede med 3 Iste Præmier i 1888, deriblandt Solvmedaille i Kjøbenhavn, anbefales af

S. A. Madsen, Broager.

Prøver og Pris gratis og franko.

Indhold af dette Nummer:

Biavler-Kongres i Paris	82
St-Nest	82
Bronnum og B. Nebel BF.	81
Dronningens Braab	80
Ekko, af Haug, A. P. Holbec B. Michal og E	81
Fra Norge	82
Græst Konning	82
Kolbing BF.	81
Kjelbere, Dverintrning i	83
Luffatt Afte	82
Meddelelse fra Biavlskræere, af A. C. Andersen	79
Middel mod Bittil	80
Middel mod Blus	82
Middel mod Hæveri	82
Middjælands BF.	80
Museum, apiflist	82
Regraaening af Bier	81
Overtintrning, af G. Eichenthäuser	75
Overtintrings-Forsøg, af Hans Erlev	78
Ralning	76
Rorsst Dætte	73
Prøver for Voks	77
Ret til Søerne	80
Rygpufleren, af G. Müller	74
Smalle og brede Kammer	78
Stobby Ferrer's BF.	80
Temperaturen	76
Tilstiftets Indhold	75
Udstillingen i Kjøbenhavn 1888	77

Det Tørtzen'ske Bogtrykkeri i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iherregnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabningspriser optages for 20 Ere pr. Petit-Linje 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3de Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pusses indrykte.

Dronning-Gitret.

Dette Redskab er hidtil kun meget lidet benyttet i vor Bavl, og dog føle vi os overtydede om, at det efter Haanden vil hævde sig en iast Plads i ethvert Bieri, om dette end bestaar af et ringere Antal Stader. Dets Opfindelse ligger allerede adskillige Aar tilbage, og det kunde derfor hos mange vække Forundring, at det benyttes af saa faa her i Landet; men flere særegne Omstændigheder give dog en simpel Forklaring af dette Forhold.

Dronning-Gitrets vigtigste Anvendelse, der tillige var Aarsagen til dets Opfindelse, er den at udelukke Dronningen fra Honningrummet. Dette kan ønskes af 2 Grunde, nemlig enten for paa visse Aarstider at indstrænke hendes Virksomhed eller for at fremstille en særlig ren og fortrinlig Honning. Den sidste Aarsag er jo hvert Aar til Stede, og det er særlig med Hensyn hertil, at vi ønske at fremhæve Gitrenes Nytte. Den Honningmængde, som en Familie kan yde til Overflod, vil ved rigtig Behandling af Stedet i Almindelighed kunne blive næsten ligesaa stor uden Anvendelse af Gitret som med dets Anvendelse; men anderledes stiller Sagen sig med Hensyn til Honningens Finesse. Dersom Honningrummet kun indeholder lyse Tabler, og Dronningen ikke faar Udgang til disse, da vil man deraf kunne høste en meget finere Honning, end hvis Tablerne ere mørke,

eller hvis Dronningen har Udgang til dem. At de mørke Tabler gjøre Honningen uren og mørkere, det er let at iagttage i Egne, hvor Honningen er lys, thi der kan man se mørke Striber (af Smuds) i den af mørke Tabler udflyngede Honning. I de Egne, der afgive mørk Honning, kan dette vel ikke ses, men det kan smages, fordi de omtalte Urenheder have en bedst rivende Smag. Hvis Dronningen gaar op i Honningrummet og belægger nogle Tabler med Hg, da ville disse Celler rigtignok under godt Træk blive fyldte med Honning, saa snart Yngelen løber ud, men denne Honning vil ikke være saa ren, som hvis Cellerne ikke først vare blevne beuhyttede til Yngel. Der er desuden en anden Omstændighed, som bidrager til at forurene denne Honning, det er Lagring af Blomsterstøv i en Del af de til Yngelen stødende Celler. Honning er vel aldrig ganske fri for Blomsterstøv, men jo mindre der er i den af dette fremmede Emne, des renere er den, og des finere smager den. Naar Dronningen er afspærret fra Honningrummet, vil man næsten aldrig der træffe en Celle med Blomsterstøv, i modsat Fald kan man derimod ofte finde indtil $\frac{1}{3}$ af Cellerne i en Table fyldt med Pollen, og dette vedbliver at være i dem, efter at Yngelen er udløbet af Naboellerne. Ved Udflyngning af saadanne Tabler kan det ikke undgaaes, at en hel Del Pollen kommer med i Honningen.

Det ses altsaa, at Dronningens Afspær-

ving fra Honningrummet allerede har en meget væsentlig Indflydelse paa den udslyngede Honnings Finkhed; men endnu mere nødvendigt er det at holde Table-honning (i Delinger eller Klokker) fri for Yngel og Pollen. Da man i Almindelighed giver disse Tabler saa stor en Afstand (c. 2" fra Midte til Midte), at Bierne opføre forlængede Geller derpaa, er Faren vel ikke saa stor som i det Tilfælde, at Honningrummets Tabler have den normale Afstand ($1\frac{2}{5}$ " fra Midte til Midte). Bierne kunne dog delvis benytte saadanne Tabler til Yngel, idet de enten slet ikke forlænge Gellerne eller afsnabe de allerede opbyggede Forlængelser. For at undgaa slige Fejl, der undertiden kunne gjøre en ikke saa ringe Del af Tablehonningen usælgelig, benytter man nu særlig i Amerika Sitrene i en meget vid Udstrækning. Den Form, hvorunder dette sker, er som de saakaldte

Honning-Bræder. Et saadant Brædt er bestemt til at indstydtes mellem Yngelrum og Honningrum. Det dannes altsaa forstærket Loft og sidstnævntes Gulv. Det bestaar af en Kamme af $\frac{3}{8}$ " tykke Lister. Paa disse er enten fastsømmed et Stykke Dronning-Zink, der dækker hele Nabningen mellem Listerne, eller $1\frac{1}{2}$ " brede Strimler af saadant Zink afvekslende med tynde Lister af Træ. Man kan dog ogsaa anvende Trægitter, naar de Lister, som bestemme Gjenuengangen, ere af en særlig haard og glat Slags Træ. Nabningerne bør nemlig altid være nøjagtig $\frac{5}{32}$ " brede. Skulle saadanne Trægitter forarbejdes nøjagtig, da ville de paa ingen Maade blive billigere end Zinktitrene, der dog ere de sikreste. Derfor foretrække vi Zinken. — Ved Honning-Brædernes Anbringelse er endnu to vigtige Punkter at mærke: Afstanden mellem Zinken og Tablebærerne saavel som mellem Zinken og Honning-Kammerne (eller Delingerne) maa være en Tivej, d. e. $\frac{1}{4}$ — $\frac{3}{8}$ ". Er, den større, da vil man saa Byldbygning hist og her, og denne er ubehagelig og besværlig ved Behandlingen. Endvidere bør Nabningerne i Zinken vende samme Vej som Yngelrummets Tablegange, da dette letter Bierne Afgangen til Honningrummet.

(Sluttet.)

Den store Mølsmøl gjør større Skade, end mange ant.

Af N. S. Vorbeck.

Efter Opfordring tager jeg igjen Pennen for denne Sag, og det uagtet jeg saa ofte

har hørt det Svar, enhver giver, der ikke har faaet at føle, hvilket Tab dette Krvh kan forarsage. Det almindelige Svar er, at med lidt Renlighed kan man let holde disse Møl borte, ja jeg selv har ikke været bedre, jeg troede det samme, saalænge jeg ikke kjendte dem. Ja jeg havde endog Frædighed til at lade dem have lidt Ro i 2 Stæder, for at kunne iagttage dem og for ved Lejlighed at vise de Besøgende (Viablere) dem; jeg mente, at naar de bleve mig for nærgaaende, saa skulde de fejles bort med Fart. Jeg fik længere Lejlighed til at iagttage disse Frædsere, end jeg vilde; de gjorde mig Stude for mange Benge. Uagtet det maatte ikke geraader mig til Vre, saa vil jeg dog se bort derfra, naar kun Biernes Venner af følgende kunne lære noget, om de bryde sig om at ruste sig mod mulige Angreb.

Jeg havde i Efteraaret 87 omtrent 300 B Honning i Tabler, som det den Gang var mig umuligt at udslynge, jeg gjemte det da i Kasser i en tør og frostfri Kjælder i den Hensigt næste Foraar dels at fodre dermed og mulig at udslynge Nesten, naar Bierne havde varmet det godt næste Sommer. Sommeren gik slet, og det gik rast med at saa Bierne til at bruge det mest. Jeg gjorde den Regning, at Tabler, der vare fyldte fra øverst til nederst med til-dækket Honning, maatte være fri for Møllarver og Vg, jeg strællede saadanne Tabler og stillede dem midt i Yngelstuet for at saa disse hurtigt tømte og derefter belagte med Yngel. Dette opnaaede jeg selvfølgelig. Det var mig dog paafaldende, at uagtet jeg ofte rensede ved Bierne og kasserede Tabler, hvor Yngelen led af Møllarver, saa blev stadig flere og flere Folk befængte med denne Plage. Først i August fik jeg Djnene op for mit store Fejlgreb, jeg vilde just da bruge nogle Tabler med nær udslybende Yngel, saadanne vidste jeg maatte netop findes i de forhen indhængte Honningtabler; men jeg blev overrasket paa en meget ubehagelig Maade, thi just de Tabler vare forfærdelig angrebne af Møllarver; jeg begyndte da at ane mit Fejlgreb. Jeg gav mig derfor til at søge alle saadanne indhængte Honningtabler, saavidt jeg kunde huffte dem; men tænkt, alle disse Tabler vare befængte med disse ødelæggende Møllarver. Nu først saa jeg, hvorledes jeg var stillet, thi nu havde jeg selv indført Møl ogsaa hos de Folk, som før vare fri derfor. For dog at saa at vide, om der ogsaa var Møl i de Honningtabler, der stod i Kjælderen, saa tog jeg dem frem; men jeg fandt intet mistænkeligt paa dem. Jeg tænkte, de indholder dog vist Møllæg, jeg stillede derfor

Tabler i en vel tilluftet Glaskasse og stillede dem i mit Glashus, hvor der jo er meget varmt, for at se om Varmen kunde der udvikle Møl, hvis der var Eg. Alt 14 Dage efter kunde jeg i disse Tabler finde en Mængde smaa Møllarver, som siden udviklede sig til prægtige fede Eksemplarer. Nu var det klart, at Mølæggene holdt sig, saalænge de vare, hvor der ikke var varmt nok, men kunde udvikles, naar de fik Varme nok. Jeg fandt senere ved Undersøgelsen Tabler med c. 2000 Bilarver i, hvoraf der næppe kom 20 fuldkomne Bier frem.

Jeg blev en Dag foræret en sildig Sværm, jeg havde just meget travlt og bad derfor Giveren om jeg ikke maatte beholde Kuben til han kom igjen, men dette vilde Manden nødig, han vilde hellere selv stikke den for mig. Han udsøgte da nogle smukke hvide Tabler af min Beholdning; da det var langt hen paa Aaret, vilde han give hele Tabler, men jeg vilde, at de skulde svobles først. Giveren sagde, at han kjendte nok disse fæle Møl, men disse Tabler vilde han garantere for vare rene; jeg gav efter, da han saa vilde kaste Bierne i Hus, saa jeg kunde gaa i Melieret. Dog tog jeg og byttede de to Tabler med Runstark, som just stod parat. 3 Uger efter vare de uddyggede Tabler, som Sværmen fik, stærkt angrebne af Møl, altsaa havde der været Mølæg tilstede i disse Tabler; Huset var aldeles nyt.

Det er jo en Kjendsgjerning, at Bierne i kolde og flette Honningaar langt ringere bekæmpe deres Fjender og Sygdomme, derfor vare Møllene ogsaa meget flemme i 1887 og 88. Det er bevisligt, at to Biablere her i Amtet hver havde en halv Snees Bisfolk i Foraaret 1888, men inden Efteraaret fandtes intet andet levende i Staderne end de store Møl. Disse ere maaste ogsaa døde af Kulde og Mangel paa Næring; men der er dog vist rigeligt med Eg, saa den ædle Stamme kan jo nok bevares, hvis Husene til Sommeren befolkes uden at venses paa den derfor tilbørlige Maade. Disse to Biablere brugte Dzierzon-Stader af forskjellig Konstruktion. Ogsaa en Kub-Biabler har delt samme Skæbne. Jeg ved flere, som have ment, at det var let at komme af med disse Møl; men d'Her. have faaet at føle, at hvor Møl først have rigtig faaet fat, der gif Bisfolk og Tablebygning tabt, før de anede det, og de maatte erkjende, at Møllene ere saa flemme, som jeg har afmalt dem. Vidste vi fuldt ud, hvad Stade disse Vedere have forvoldt, dels ved fuldstændig at udrydde Bisfolk samt ved at svække Folk og derved at formindste Indtægten, saa vilde der nok blive Alvor i, i Forening overalt at søge dette Kryb ud-

ryddet, istedetfor at lade dem brede sig. Enkelte af dem, der have lært disse Møl at kjende paa en følelig Maade, ere blevne saa bange, at de frygte for, at Diablen ligesom vil gaa til Grunde, saa langt Møllene naa frem. Saa slemt er det vel ikke; ja hos Biablerne, der lægge Hænderne i Skjødets, der vil det gaa saa galt paa deres Bistande; men det maa vi ikke, hverken for egen eller for vore Naboers Skyld; thi de flyvende Møl flybe jo Ratten om, dels for at parres og dels for at finde Stader at lægge Eggene i, hvor de deraf fremkommende Møllarver kunne finde hen til god Mad, Honning og Biyngel. (Fortf.)

Honningbiens Ben.

Af Prof. Cook, Mich., N. Amerika.
(Sluttet.)

Næst efter det bagerste Benpar er det forreste Par det interessanteste at iagttage. De første 3 Led af disse Ben (se Fig. 18) ere ikke væsentlig forskjellige fra de tilsvarende Led i de bagerste Ben. De sammensatte Haar ere rigeligt til Stede og ere meget smukke, naar de ses under Mikroskopet. Skinnebenet er ikke tilpasset saaledes som paa det bagerste Ben, men det har en mærkelig omdannet Spore (se Fig. 18). Denne ligner en forstaaet Knud. Den Del, som svarer til Bladet, er forstærket ved en Knude. Det er bredt og stumpet ved Enden og har paa Ryggen en fremstaende Spids. Den indre Del af dette Blad bestaar af en blød Hinde, netop saaledes som en god Støveklud. Denne omdannede Skinnebens Spore findes hos alle Hymenoptera, skjøndt den er meget forskjellig hos forskjellige Familier og Slægter og kan derfor godt benyttes som Artnærke. Saaledes er hos Nomadæ det hindeagtige Blad tydelig adskilt fra Sporens Ryg, der er forlænget til en tornet Spids. Hos 2 Hvepsfamilier Sphægidæ og Pompilidæ er Manden af Bladet fryndset med en smuk fin Børste, og hos Sphæx er Enden af Bladet dybt spaltet, saa at der er 2 Spidser, mellem hvilke findes flere fingeragtige Legemer. Hos Myrerne er der en dobbelt Række af Fryndser, som danne en nydelig Børste, og Bladet er forlænget til en Bue, som ender med en fryndset Spids. Det hindeagtige Blad findes endogsaa hos Savfluerne, der høre til de lavest staaende Insekter af denne Orden.

Ligeoverfor dette Blad paa det, der kunde kaldes Albuen af Skinnebenet, findes hos Arbeidsbien en meget fin Børste (Fig. 19),

som netop kunde passe godt til at afbørste Djnene.

Det første Fodled (basal tarsus) er ogsaa bredt i de forreste Ben og har ved sin Rod en Fordybning som en Halvcylinder, der er glat paa den indre Overflade, men har ved sin ydre Rand 70—80 Tænder eller tornede Haar ligesom de, der ses paa Bladet hos Sphex-Hvepsen. Den famlignende Hulhed dækkes nøjagtig af Bladet, naar de to Led stilles imod hinanden. Herved dannes da Følehornets-Borsten eller Kenser en.

Den findes hos

Dronen og Dronningen saavel som hos Arbejderen. Hulheden findes hos Bier og Hvepser og hos alle

Hymenoptera undtagen de laveste Familier. Hos Gallefluerne, Cynips, Savfluerne og flere er Hulheden ikke en Gang antydet, skjøndt som sagt det hindeagtige Blad hos Savfluerne viser, at den hele Ordning ikke er ganske borte hos disse Insekter.

Virksomheden af dette mærkelige Redskab som Følehornets-Kenser er let forklaret. Vi behøve kun at tage en Bi eller Hveps ved Bingerne og bestrø dens Følehorn med Kridt

eller Mel og derpaa sætte den paa Binduesruden i vor Stue, vi ville da snart se den gnide sine Forben over sit Hoved og ved nøje Betragtning helst gennem et Forstørrelsesglas kunne vi let se først det ene Følehorn, derefter det andet glide gennem Kenser en, og det viser sig da, at alt Støvet er borte.

Efter at Bienen har ladet Følehornet glide gennem Kenser en, flytter den det Ben, som er benyttet, hen til de midterste Ben og gnider dette mellem disse første Fodled.

Disse have paa den indre Side Pollen-Kamme af stive Haar, saaledes bliver Kenser en efter sin Tur selv rensket. Jeg har fundet, at mange Hvepser bære sig noget anderledes ad med dette Arbejde. De lade nemlig Forbenene glide gennem Kjæberne (mandiblerne) lige efter, at de ere benyttede til at rense Følehornene, og saaledes blive altfaa Kenserne rensede i Kjæberne og ikke i de midterste Ben. Naar man nøje iagtager en Bi, idet den baglænds gaar ud af en rørformet Blomst, har man god Lejlighed

til at se den benytte Følehornets-Kenser til at befri Følehornene for Pollen.

Det har i høj Grad interesseret mig at studere disse Redskaber. Jeg tror, at vi i mange Tilfælde kunde ordne Bier,

Hvepser o. s. v. i deres respektive Familier og i mange Tilfælde endog i deres Slægter alene ved Betragtning af disse Organer. Det kan ikke undre os. Insektgranferne have vist, at

Følehornene virke som Lugte-Redskaber, og vi vide alle, at de ere meget fine Føle-Redskaber. Hvor nødvendigt er det derfor ikke, at de holdes fri for alt, hvad der kunde sløve deres

Følsomhed. Vi maatte derfor vente, at disse Redskaber i deres Udvikling maatte blive spassede efter Insektets Vaner. Nogle af Bierne og deres Slægtinge arbejde kun i Pollen-Støvet, andre grave i Jorden eller jamlle Mudder, medens andre bore i Træ o. s. v. Saaledes maa altfaa ethvert kræve en forskjellig Slags Børste til at fri Følehornene fra Smuds. De, som benytte Kjæberne til at rense Kenserne, maa uden Tvivl have en anden Slags Kenser end de, som benytte Benene dertil. Endvidere,

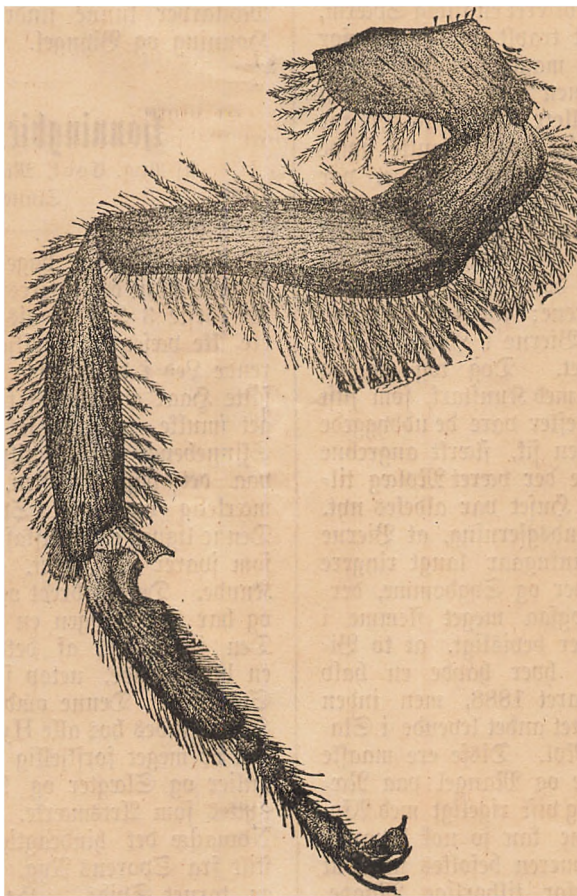

Fig. 18. Forben af en Arbejdsbi.

jo højere Instinkt eller rettere jo højere Forstand der findes hos Insektet, des højere vil Udviklingen af saadanne vigtige Redstaber som Følehornene være. Ligeledes maa et saadant Organ som Følehorns-Kenferen, der maa svare til Følehornet, være mere eller mindre udviklet for at kunne passe til selve Følehornene.

De midterste Ben ere kun ejendommelige ved den skarpe Skinnbens-Spore og de smukke Pollen-Kamme paa den indre Side af første Fodled. Disse ere dannede af stive Haar ligesom de paa de bagerste Ben, undtagen at de ikke saaledes som der ere ordnede i Rækker.

Man har antaget, at denne Spore benyttes til at udrive Pollen-Masserne fra Arbejdsbiens Ben, naar den aflæser dem i Tablernes Celler. Den Kjendsgjerning, at Dronningen, Dronen og alle andre Hymenoptera have denne Spore endogjaa bedre udviklet end hos Arbejdsbien, og den Kjendsgjerning, at de stive Haar paa alle de 4 bagerste Ben ere bedre skikkede til Udførelsen af dette Arbejde — gjør den Antagelses Rigtighed meget tvivlsom. Kamme hjælpe ikke alene til at borttage og flytte Pollen til Kurvene, men som vi have set tjene de ogsaa til at rense Følehorns-Kenferne og tillige til at stubbe Pollen-Masserne fra Bagbenene ned i Cellerne.

Fig. 19. Følehorns-Kenfer af en Arbejdsbi.

En engelsk Biavls-Udstilling.

Som Vidnesbyrd om, at de engelske Biavls-Udstillinger særlig med Hensyn til Bedømmelsen ere ordnede paa en anden Maade end vore, skulle vi idag anføre Præmielisten for den Udstilling, der agtes afholdt af det engelske kgl. Vandhus-holdnings-Selskab i Windsor fra 24. Juni til 29. Juni 1889.

„Udstillingsgjenstande af Klasserne 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 (undtagen Delinger) maa være forarbejdede af Udstilleren; i Kl. 1 og 19 maa de være opstillede og ompakke af Udstilleren.

Kl. 1. For den bedste Samling af Stader og Redstaber, bestaaende af følgende Gjenstande: 1 Kamme-stade Pris 15 s.¹⁾;

1 Ditto Pris 10 s. (Disse Stader bør være indrettede til Opstabling af flere Etager over hverandre; 1 Jagttagelses-Stade; 1 Stade af Straa eller et andet Emne, ikke udelukkende af Træ, indrettet enten til Table eller til Sling-Honning; 1 Par Delingsbakter udstyrede med Delinger; 1 Udslinger; 1 langsom Fodrer; 1 hurtig Fodrer; 1 Røgpuster eller andet Redskab til Beroligelse af Bier; 1 Slør; 1 Keffekasse, der kan rumme 1 Sværm og tillige kan anvendes som Smaastade; 1 Keffekasse til Tablehonning; 5 andre Gjenstande efter Udstillerens eget Valg. Hver Gjenstand maa være forsynet med Pris. Ingen Gjenstand maa tilføjes til Samlingen eller borttages under Udstillingen. — 1. Præmie 40 s., 2. Pr. 30 s.

Kl. 2. For det bedste Jagttagelses-Stade besat med fremmede Bier og Dronning. 1. Pr. 20 s., 2. Pr. 15 s., 3. Pr. 10 s.

Kl. 3. For det bedste og fuldstændigste Kamme-Stade til almindeligt Brug, umalet. 1. Pr. 20 s., 2. Pr. 15 s., 3. Pr. 10 s.

Kl. 4. For det bedste og fuldstændigste Kamme-Stade til almindeligt Brug. Dette Stade skal bestaa af: a. Et Bundbrædt paa 4 korte Ben, 2 Boliger, der ere vmtrent ens og kunne ombyttes, begge skulle have Veranda og Indgange, der ere mindst 12" brede, men som kunne formindskes efter Behag; hver Bolig skal kunne rumme mindst 10 Normalrammer (det lave

Normalmaal), men kun 1 Sæt Rammer forsynede med Begyndelsesstrimler af Kunsttabler og 2 Indstud. b. En Kasse med Delinger (4 $\frac{1}{4}$ × 4 $\frac{1}{4}$ ") forsynede med Kunsttabler og Skillevægge og af en saadan Størrelse, at den kan passe i Boligen. c. Et solidt Tag, der er tilstrækkelig dybt til at kunne dække en Delingsbakke og afgive rigelig Væsttelse for Stadet. Prisen paa hver Del, nemlig: Fod og Bundbrædt, Bolig, Delingskasse og Tag angives særskilt. Det hele maa ikke overstige 15 s. umalet. 1. Pr. 20 s., 2. Pr. 15 s., 3. Pr. 10 s.

Kl. 5. For det bedste og fuldstændigste Kamme-Stade til almindeligt Brug. Stadet skal bestaa af: a. En Bolig med 10 lave Normalrammer forsynede med Begyndelsesstrimler af Kunsttabler, 2 Indstud af Træ, Veranda og Bundbrædt. Boligen

¹⁾ 1 s. = 1 Shilling er 91 Ø. dansk Mønt. R. N.

maa kunne anvendes over eller under en anden af samme Mønster. b. En Delingsbakke med 21 Delinger ($4\frac{1}{4}$ " $\times$ $4\frac{1}{4}$ ") forsynede med Kunsttavler og Skillebægge. c. Et Tag, der er dybt nok til i det mindste at dække 1 Delingsbakke. Prisen af hver Del, nemlig: Bundbrædt, Bolig, Delingsbakke og Tag angives særskilt, det hele maa ikke overstige $10\frac{1}{2}$ s. umalet. 1. Pr. 20 s., 2. Pr. 15 s., 3. Pr. 10 s.

Kl. 6. For den bedste Honning-Udslynger, idet Prisen tages i Betragtning. 1. Pr. 15 s., 2. Pr. 10 s.

Kl. 7. For den bedste Honning-Udslynger, Prisen maa ikke overstige $12\frac{1}{2}$ s. 1. Pr. 15 s., 2. Pr. 10 s.

Kl. 8. For det bedste Par Delingsbakker, fuldstændige til Brug og ombyttelige, Prisen maa ikke overstige $3\frac{1}{2}$ s. for hver. 1. Pr. 5 s., 2. Pr. 20 s., 3. Pr. 5 s.

Kl. 9. For den bedste Fodrer til langsom, opmuntrende Fodring. 1. Pr. 10 s., 2. Pr. 5 s.

Kl. 10. For den bedste Fodrer til hurtig Efteraarsfodring, i Stand til at rumme mindst 5 $\mathcal{R}$ Foder. 1. Pr. 10 s., 2. Pr. 5 s.

Kl. 11. For den bedste Røgpuster. 1. Pr. 10 s., 2. Pr. 5 s.

Kl. 12. For nyttige Opfindelser fremkomne efter 1887. Særlige Præmier efter Fortjeneste.

Kl. 13. For de bedste 12 Delinger med Tablehonning, Bruttovægten skal nærme sig til 24 $\mathcal{R}$. 1. Pr. 20 s., 2. Pr. 10 s., 3. Pr. 5 s.

Kl. 14. For de bedste 12 Delinger med Tablehonning, Bruttovægten skal nærme sig til 12 $\mathcal{R}$. 1. Pr. 20 s., 2. Pr. 10 s., 3. Pr. 5 s.

Kl. 15. For de bedste 6 Delinger med Tablehonning, Bruttovægten c. 6 $\mathcal{R}$. 1. Pr. 20 s., 2. Pr. 10 s., 3. Pr. 5 s.

Kl. 16. For den bedste Udstilling af afløben eller udslyngnet Honning i Kruffer ikke over 2 $\mathcal{R}$ hver. 1. Pr. 30 s., 2. Pr. 20 s., 3. Pr. 10 s., 4. Pr. 5 s.

Kl. 17. For den bedste Udstilling af Lyng-Honning (udslyngnet el. Table-H.) Bruttovægt c. 12 $\mathcal{R}$. 1. Pr. 20 s., 2. Pr. 10 s., 3. Pr. 5 s.

Kl. 18. For den bedste Udstilling af krystalliseret Honning i Kruffer (el. Glas) ikke over 2 $\mathcal{R}$ hvert, Bruttovægten maa nærme sig 12 $\mathcal{R}$. 1. Pr. 20 s., 2. Pr. 10 s., 3. Pr. 5 s.

Kl. 19. For den bedste Udstilling af Table- eller Slynghonning i hvilken som helst Form, opstillet paa en Plade af 2 $\mathcal{M}$. $\times$ 2 $\mathcal{M}$. i en Højde af ikke over 5 Fod

over Bordet. Bruttovægten af hver Slags maa angives. 1. Pr. 60 s., 2. Pr. 40 s., 3. Pr. 20 s.

(En Sølvmedaille uafhængig af Pengepræmierne vil blive givet til den Udstilling, som er ordnet med mest Smag.)

Kl. 20. For den bedste Plan og Tegning til et Bier i med 50 Stader paa $1\frac{1}{2}$ Td. Land eller mere, indbefattende en passende Bygning til Udslyngning og almindeligt Arbejde. Tegningen maa vise Ordning ved Dyrkning af Honning- og Pollen-Planter, idet Opmærksomheden henledes paa Afgrødernes Værdi for andre Djemed. 1. Pr. 40 s. og Sølvmedaille, 2. Pr. 20 s. og Broncemedaille.

Kl. 21. For de bedste Vægtavler passende til Undervisning i Biavl eller til teknisk Undervisning i Landboskoler. 1. Pr. 40 s. og Sølvmedaille, 2. Pr. 20 s. og Broncemedaille.

Kl. 22. For den mest interessante og oplysende Udstilling af nogen Art forbunden med Biavl, som ikke er nævnt i de foregaaende Klasser. 1. Pr. 20 s., 2. Pr. 10 s., 3. Pr. 5 s.

Bestyrrelsen forbeholder sig Retten til at offentliggjøre til Undervisning enhver Gjenstand, som er udstillet i Kl. 20 og 21."

Denne Præmieliste er jo høist forskjellig fra de Listes, vi ere vante til ved vore Biavls-Udstillinger. At Præmierens Antal længe forud ere angivne i de forskjellige Klasser, anse vi for meget heldigt. Forud at betegne de præmieverdige Staders hele Indretning saa nøje som i Klasserne 1, 4 og 5 vilde næppe være muligt hos os, før vi opnaa en større Ensartethed i vore Stadeformer. De ikke saa særskilte Præmier for de almindeligt benyttede Redstaber er vistnok et følgeverdigt Eksempel ligesom de betydelige Præmier for Undervisningsmidler og Planer for Biavl. — Som en Beshnderlighed ser det jo for os ud, at Bøks og alle forarbejdede Biavls-Produkter ere ganske udelukkede fra Bedømmelsen. For Bøksens Bedkommende kunde man vistnok uden Skade ogsaa hos os følge Eksemplet, thi ved rationel Biavl indvindes kun overmaade lidt Bøks; men med Hensyn til forarbejdede Biavls-Produkter stiller Sagen sig anderledes. Foreløbig er der næppe Grund til her i Danmark at udelukke Mjød, Honning-lager og Kunsttavler fra Bedømmelsen. Forholdene i England ere med Hensyn til Honningsforbruget ganske forskellige fra vore, fordi det Land forbruger meget mere Honning, end det selv producerer. I Danmark kunne vi derimod i gode Honningaar faa en betydelig Honningmængde tilovers, og

degne vil kunne finde en god Anvendelse til de to førstnævnte Varer.

Vi antage imidlertid, at denne Liste vil have ikke ringe Interesse særlig nu efter den nylig afholdte store Udstilling i Kjøbenhavn, og derfor præsentere vi den for vore Læsere. Det var jo muligt, at vi kunde lære noget deraf med Hensyn til vore fremtidige Afbuds-Udstillinger.

Overvintrings-Forsøg.

Af Erslev, Kalundborg.

2. I Efteraaret 1888 indvintrede jeg 1 stærk Bifamilie paa smalle Tabler (8" brede), der vare forsynede med meget store Vintergange ($\frac{3}{4}$ " høje, 8" brede). Disse vare anbragte 7" under Vintersædets Loft, da jeg vilde være sikker paa, at Vintergangene kom til at ligge i Biernes Klynge, ikke helt ovenover denne. Familien var velforhønet med Forraad men kun middelmaadig indpakket. Dette Forsøg lykkedes, idet Familien overvintrede meget godt, men med et betydeligt Honningsforbrug.

I dette Forsøg ser jeg en ligesaa stærk Bekræftelse paa Hr. L.'s Theori, som i de først anførte Forsøg. De store Vintergange have gjort det muligt for Klyngen tillige at udvide sig gennem Stadets Vængderetning fra For side til Bag side. Dette stemmer ogsaa med en tidligere Erfaring hos flere tykke Biavlere, at Bierne overvintrede bedre paa den høje Normalramme, naar denne var delt paa Dørs i 2 Halvrammer med et Mellemrum af $\frac{3}{4}$ ". Endelig giver dette Forsøg ogsaa et Fingerpeg om, hvorledes det vil være muligt fremdeles at sikre sig en god Overvintring ogsaa i langvarige Vintre paa de smalle Tabler, som endnu benyttes i de fleste af vore Stader.

Om endog L.'s Theori fuldstændig vil blive bekræftet, kan der jo dog derfor næppe være Tale om pludselig at kassere alle Stader med smalle Tabler, da disse dog i almindelige Vintre have vist sig at kunne give en god Overvintring. Derimod bør selvfølgelig denne Opdagelse fremkalde en forandret Indvintringsmaade, saaledes at man sikrer sig, at Bierne om Vinteren kunne have Udgang til hele Stadets Forraad.

Medens der saaledes næppe er Grund til foreløbig at fordømme de en Gang anskaffede Bifoliger, stiller Sagen sig derimod anderledes med Hensyn til nye Anskaffelser. Ved Eftersynet af mine Stader med lav Normalramme i dette Foraar

saandt jeg, at Vinterklyngen i stærke Familier havde en Bredde af næsten 13". Man maa undres over, at Bierne virkelig kunne holde Varme i en saa bred Klynge. Jeg kan hertil kun svare, at det er en Kjendsgjerning. For Eftertiden agter jeg derfor ikke at anskaffe nye Stader med smalle Ramme end lav Normal. Skulde jeg prøve med noget andet Rammemaal, saa maatte det da være Langstroth's.

Denne Mand har haft en lignende Betødning for Amerika som Dzierzon for Europa. Det af ham konstruerede Stader har imidlertid en ganske anden Form end Dzierzon's, idet førstnævnte benytter Rammer, der ere $9\frac{1}{2}$ " høje, $17\frac{1}{2}$ " brede. Denne Ramme er den mest udbredte i Nordamerika, derefter følger den engelske Ramme ($8\frac{1}{2}$ " h., 14" br.), Quinby ($11\frac{1}{2}$ " h., 18" br.), Heddon ($5\frac{1}{2}$ " h., 18" br.), amerikanske (12×12 ") og Gallup ($11\frac{1}{2} \times 11\frac{1}{2}$ "). De to sidstnævnte ere de smalleste, som benyttes i nogen Udtrækning; men L.'s Theori har endnu næppe funden Vej til Amerika.

Blandt disse amerikanske Rammemaal er der et, nemlig □'-Rammen, som har en ikke ringe Udbredelse hos os, særlig i Sylland. Om dette Maal med Hensyn til Overvintring staar tilbage for den engelske Ramme, kan jeg ikke udtale mig med Sikkerhed, da jeg ikke har prøvet □'-Rammen meget, fordi dens betydelige Størrelse og særlig dens Højde saaldt mig ubekvem ved Behandlingen. Jeg sætter f. Eks. Pris paa at benytte en Ramme, der kun behøver Afstandsmaalere (Stifter) foroven men ikke forneden. Foruden denne Fordel ved lav Normal skal jeg endvidere fremhæve den, at Kunsttablerne kun behøve at befastes foroven i den lave Ramme, og at Anvendelsen af Tabletraad er oversflødig i ethvert Tilfælde i Ingentablerne og ikke en Gang i Honningtablerne, naar disse behandles med lidt Forsigtighed.

Overvintring.

En ny Theori af G. Lichtenthaler i Herdorf.
(Sluttet.)

Til bedre Forstaaelse af efterstaaende Tabel fra Vinteren 1886—87 skal jeg anføre følgende:

Først er vel den ringe Temperatur i Klyngen paafaldende. Saaledes gik det nemlig ogsaa mig. Jeg har noie overtøyet mig om, at Rvægsløbspidsen stod lige midt i Klyngen, hvilket ogsaa bekræftedes ved

ganste korrekt at vise de ringeste Temperatur-
svingninger, der fremkaldtes ved den ydre
Temperatur, saabelsom ved smaa vilkaarlige
Forstyrrelser af Bierne. I Vinteren
1885—86 fandt jeg som Minimum + 7°
R., men denne Gang + 4° C.¹⁾ Jeg
forklarer mig denne Forskjel derved, at jeg
i 85—86 benyttede et sædvanligt Thermo-
meter, men denne Gang et langt følsommere,
der ogsaa angav Tiendedele. Desuden stod
Thermometret forrige Vinter lodret frit i
Klyngen, men denne Vinter (86—87) vand-

ret og naaede kun med Røegsølvspidfen ind
i Klyngen, medens den øvrige Del var be-
skyttet med et Hylster. Tabellen selv viser
det sidstnævnte Thermometers Følsomhed.
I øvrigt forklarer Tabellen sig selv med
Hensyn til den usædvanlige Varmeudvikling
d. 14. Jan. og 18. og 21. Febr. De høje
Temperatur den 28. Januar, 6., 25. og 26.
Febr. havde sin Grund i en Middagen før
holdt Renselsesudflugt, ved hvilken Tempera-
turen som allerede anført steg til + 25°
og + 30° C.

1886		1887		1887		1887	
Temporatur ude i Klyngen	Temporatur ude i Klyngen	Temporatur ude i Klyngen	Temporatur ude i Klyngen	Temporatur ude i Klyngen	Temporatur ude i Klyngen	Temporatur ude i Klyngen	Temporatur ude i Klyngen
Dec. 2	C. 8,9	Jan. 1	C. 4,4	Febr. 1	C. 7,5		
3	6,4	2	4,5	2	8,7		
4	4,3	3	4,5	3	10,2		
5	4,6	4	4,4	4	11,6		
6	4,5	5	4,5	5	12,6		
7	4,8	6	5,6	6	25,2		
8	4,9	7	6,1	7	12,8		
9	5,3	8	7,8	8	10,4		
10	7,6	9	5,5	9	5,9		
11	8,5	10	5,4	10	4,4		
12	8,9	11	5,1	11	4,9		
13	10,3	12	4,8	12	4,8		
14	10,5	13	4,7	13	5,3		
15	11,7	14	11,5	14	4,7		
16	10,5	15	4,8	15	4,7		
17	8,5	16	4,6	16	4,5		
18	8,4	17	4,5	17	7,8		
19	5,6	18	4,5	18	15,9		
20	5,4	19	4,5	19	11,5		
21	4,5	20	4,4	20	11,3		
22	4,4	21	6,4	21	16,5		
23	4,5	22	6,1	22	12,4		
24	4,6	23	7,6	23	10,5		
25	7,8	24	6,0	24	14,2		
26	6,5	25	6,0	25	29		
27	6,8	26	5,5	26	15,3		
28	7,2	27	4,8	27			
29	6,9	28	16,3	28			
30	6,2	29	8,1	29			
31	5,5	30	7,1	30			
		31	5,3	31			

Til Begynderen.

Sele første Halvdel af April Maaned
har forsaavidt været gunstig for Bierne,
idet den har været saaledes, at de ikke have
kunnet flybe ud, hvilket jeg ikke er bød af;
i det tidlige Foraar, saafremt det indtræffer
med meget Solstik, lokker det Bierne ud
for tidligt, der er ikke noget Træk og der
gaar mange Bier tabte i den endnu kolde

¹⁾ Alle de foran angivne Varmegrader have vi
ændret til R. (Reaumur). Derimod er i Ta-
bellen bibeholdt Angivelserne efter Celsius (C.)
Thermometer. 5° C. = 4° R. R. N.

Lid. Har man, hvor der var Nød tilstede,
det være sig enten Mangel af Vand eller
Foder, som af mig anvist i dette Blads
Nr. 4, raadet Bod derpaa, da er ikke noget
at beklage, om ogsaa April Maaned gaar
væk, før det gode Vejr med begyndende
Træk kommer; det forsmte vil da snart
blive oprettet, naar Varmen kommer og der-
med Vegetationen milderer frem. Er Vejret
godt og Bierne flybe villig, da lægges
Mærke til, om alle Staders Bier komme
hjem med Stødballer paa Benene, man vil
da straks kunne se, hvilket der er det kraftigste,
da der nok ved dette Stade viser sig flest
Bier med Blomsterstøv. Skulde det vise
sig, at der ved et Stade kun kommer en-

felte Bier med Støbballer, da er dette mis-tænkkeligt og maa undersøges; man tænder da Tobakspiben, og er man noget ængstelig for Bier, tages Sløret for Ansigtet; er Taget og Winterpaftningen fjernet, aabnes Tæppet over Kammerne saa meget, at et lille Buft Røg kan blæses ned over Bierne, Indstudsøren rykkes tilbage i Stedet, Tæppet ruller op og en Table blottes, men den løsnes forsigtig og trækkes hen til Døren; medens den anden Table endnu hænger, undersøges om Dronningen skulde være derpaa saafremt der findes Yngel, den løsnes og skydes hen til den første, og saaledes eftersees hver Table; saafremt der ikke findes Yngel, er Stedet viseløst. Om der findes lidt Yngel spredt hist og her, er det temmelig vist ogfaa viseløst, og maa da, om man ingen Reserve-Dronning har, forenes med et andet Stede; er Dronningen derimod tilfede og god, vil man straks se, naar Yngelen naas, at næsten hele Tablens Størrelse er belagt med Yngel, og jo mere tætsluttet, d. e. store Glader af lige gamle enten Eg, Larver eller tildekket Yngel, desto kraftigere er Dronningen.

Samtidig med Efterhynet fjernes alt Smuds, hvor der findes noget, særlig paa Bunden; man har enten en Sikkinge eller et Stykke Glas og skraber dermed alt Smuds bort, Tavlerne skydes derpaa paa en Gang hen paa deres Plads igjen (saafremt Stedet og Kammerne ere lavede som de bør), men der gives ikke Stedet flere Kammer end Bierne kunne besætte helt ned til Bunden, Dørene skydes til, og der passes forsvarligt og godt til overalt.

I Foraarsstiden gjælder det særlig om at holde paa den Varme, som Bierne frembringe inde i Stedet, nu skal de yngle paa Kraft; Betingelsen derfor er, at de sidde tætsluttede og varmt og har det fornødne Foder, dertil hører Honning eller i Mangel deraf Sukker, Blomsterstøv og Vand. Alle de Ting kunne vel nok Bierne selv skaffe sig, og i Forhold dertil tiltager saa deres Virksomhed; men da vi jo driver Viabl for at faa nogen Indtægt deraf, er dette os ikke nok. Foraarsstiden er Yngelperioden, og man forcerer ved at give opløst Sukker eller og ved at affrælle Forjeglingen af Honningen paa nogle Celler ad Gangen og hver Gang overbruse med lukket Vand, derved indbildes Bierne, at Træffet er godt og Virksomheden tiltager i Forhold dertil. (Søvrigt henvises til „Gavnlig Vink“).

Forening. Et Stede, der for Tiden er uden Dronning, flyttes hen ved Siden af et viseret, en Indstudsør paaslaaet fint Traadnæt, saa at Bierne ikke kunne gaa igjennem, stilles i Stedet for Døren i det gode

Stede tæt op til Bierne, bag denne hænges de viserløse Bier ved at tage en for en Table op og hænge ned, de faa løse Bier fejles let ned til de øvrige, de maa være paa saa faa Kammer som muligt og paases at der er tilstrækkelig Foder. I en a to Dage sidde de indepærrede med en Indstudsør bagved, og Lugten vil blive ens i begge Familier gennem Gitteret, og den gamle Flyveplads vil ogsaa glemmes. Men det paases nøje, at ingen Bier kunne gaa sammen, før Viablren tillader det; efter et Par Dages Forløb aabnes, og enten ved en Bedugger overbruses lidt med Sukkervand eller og lidt Tobakrøg, Traaddøren fjernes og Yngellejet ordnes som det passer for en Familie.

Et praktisk **Bi-Slar** laves saaledes: Af sort Bobinet kjøbes saa meget, som kan gaa udenom en noget bredstyget Hat (Bredden bliver Længden af Sløret), det hves sammen i en Cylinder, i begge Ender hves en Løbegang, i hver trækkes en Gummisnor, den ere saa lang, at det passer om Hattepullen, den anden, at det passer om Halsen, naar man har Hatten paa med Sløret trukket ned over Ansigtet; det er let og bekvemt at arbejde med, og der kan ingen Bier komme til Ansigtet. C. F. Grønning.

Ira Kredsene.

Aalborg Amts BF. afholdt Møde den 6te April paa Hotel „Dania“ i Aalborg, hvor forhandlede:

1. Om Vandrelærers Udsendelse til de døde Punkter i Amtet. Det vedtoges, at der i Sommer skulde afholdes Møder i Lillebørde, Klarup, Storvørde, Sejlsflod, N. og S. Tranders, Voller, Gandrup, Mandrup, Jetsmark, Tølstrup, Kornum, Vadum og i Aalborg i Juli. Til Vandrelærer valgtes Lærer Thorvald Petersen i Bødsfob.

2. Valg af en Delegeret til Central-mødet. Hertil valgtes Agent E. Kriel.

3. De nye Vedtægter omdeltes.

4. Et Tillæg til Vedtægterne oplæstes, og der nedsattes et Udvalg, bestaaende af Petersen, Bødsfob, Frederiksen, Gravel, og Kriel, Aalborg, til at udarbejde samme.

5. Om Tilbud paa Levering af Boy-tavler. Da det fremkomne Tilbud, 145 Ø. pr. Pd., syntes for højt, skal Leveringen udbydes til Konkurrence.

6. Indforskrivning af fremmede Bivacer. Der bestiltes 6 Stader.

7. Foreningens udstationerede Stader. Det vedtoges, at Staderne skulle returneres

hertil for at underkastes Eftersyn, besættes med Bier og igjen udlaanes.

8. Det vedtoges at indforskrive Frø af 3 fortrinlige Biplanter til gratis Uddeling blandt Medlemmerne.

9. Der gaves Forklaring om Brugen af Apiol, et virksomt Middel til Forening af Sværme, mod Røveri og mod Bistif, ligesaa om radix florentina (pulveriseret Violrod) til Befordring af Yngel.

Dernæst forevises Vorbeks ny Patent-Stade og en Del nyere, praktiske Redskaber, der havde stor Interesse for Medlemmerne.

Ekko fra Staderne.

Britskhol Stole pr. Tjæreborg, d. 15. April.

Tak for Deres sidste Meddelelse, og Tak for Deres udmærkede „L. f. B.“ Skjøndt jeg alt nu vinder større Erfaring og mere Sikkerhed, længes jeg dog efter hvert Nr. af Bladet. Jeg har for Resten haft den Glæde ogsaa i Nar at se alle mine Stader vel overvintrede, men her døde en Del paa Eggen. — Ja, De har Ret, Tyskerens Arstifler ere gode, og dog har der ved enkelte Paaastande siddet et „Men“ i mig.

R. Gjørding.

Sydhavn, 15. April.

Baade mine □-Stader og mine Erselevs-Stader have tilsyneladende holdt sig lige godt. Jeg har kun undersøgt, om de havde Yngel og Forraad; endnu er der jo ikke videre at foretage ved dem, da de havde begge Dele.

K.

Billesborg, den 18de April.

Det er altid med en vis Interesse, at jeg læser Meddelelser fra de forskjellige Biavlere i Tidsskriftet, „men ville vi nyde saa maa vi ogsaa byde“. Min Overvintring i 2 Højtstader, 4 Trugstader og 2 Ruber har været god, endskjøndt det var et langt Vinterleje. Mine Bier vare først ude til almindelig Rensningsudflugt den 28de Marts, og det viste sig ved Eftersynet, at de havde rigelig Honning paa nær 1 Trugstade og en Rube, som jeg strax fodrede med opløst Kandis (1 $\mathbb{B}$ Kandis og $\frac{1}{4}$ $\mathbb{B}$ Vand). 3 Dag er det første Dag, at Bierne komme hjem med smaa Søffer fra Følfod og Krocuz; men Termometret viser ogsaa i Dag 8° Varme i Skyggen. Hæsfelen har her taget Stade af de sidste Nætters Frost, i Gaar og i Forgaars Nat har Thermometret været nede paa henholdsvis 3 og 4 Grader. Her paa Eggen høres om megen Dødelighed blandt Bifamilierne, men dog kommer det store Antal paa Ruben, og saa

godt som alle af Sult, kun ganske enkelte paa stenløben Honning. De, der lade deres Bier dø af Sult, burde man ikke kalde Biavlere; thi har man sine Bier fjære, lader man dem ej dø Sultedøden, og Anvisning til de forskjellige Fodermidler og Maaden, hvorpaa man kan fodre og hvornæget Bierne bør have til Overvintring, er jo nu saa let tilgængelig for enhver, der interessere sig for Bienen, igjennem Skrift og Tale.

N. P. Larsen.

Tved, den 18de April.

Biavls-Udstillingen i Njøsenshavn 1888 var ubetinget den største nordiske Biavls-Udstilling, som hidtil har været afholdt, baade med Hensyn til Stader, Redskaber og Produkter; kun var der i National 1884 større Honning-Partier udstillede. Det er ingen Sag at ordne en Udstilling, hvor man har alt paa det tørre og saa godt som alt, hvad der skal bruges, paa rede Haand. Men at begynde en Udstilling i Vand og saa godt som under aaben Himmel og dog saa den nogenlunde i Orden paa 3—4 Dage, det er hvad man kan kalde godt klaret. P.

Langestov, 25. April.

Mine Bier have heldig overstaet Vinteren i alle Stader og have Foder nok. Min Kreds bestaar endnu. 3 Fjor talte den 30 Medlemmer, vi have dog 20 endnu; det daarlige Nar virker ogsaa paa Tilgangen. En Rubebiavlere her i Kredsen har mistet 6 Stader i Vinter; han har solgt os 6 Sværme til Bortlodning blandt de Medlemmer, som ingen Bier have, dem kan han jo nu ikke skaffe, saa der er Mangel paa Bier her paa Eggen. De, der sværmede i Fjor, gaa til Grunde, for Folk vil ikke fodre, de slutte som saa: kan de leve, saa kan de, ellers kan de dø.

Sens Jensen.

Gavnlige Vink.

Vejret har hidtil været meget heldigt i dette Foraar baade for Bierne og for Plantevæksten, idet Varmen er tiltaget ganske jævnt, Himlen har som oftest været overtrukken, kun en Gang imellem klar ved Middagstid, saa at Bierne ere loffede frem for at hente Pollen og Vand.

Eftersynet. Hvis dette ikke allerede er foretaget, bør det ske, saa snart Vejret er mildt nok dertil, helst i Middagsstunden.

Fodring fortsættes hos de Stader, der behøve det, nu med flydende Foder, men svagt (1—3 Gulder aabne i „den fuldbornne Fodrer“). Hos Familier, der have rigeligt Forraad, afstrækkes med nogle Dages Mellemrum en Del Honningceller nærved Yngelen.

Kunsktaber kunne nu anvendes til Yngel-

spredning ved at indhænge en saadan Table midt i Yngelreben hos stærke Bifamilier, der til- lige enten fødres stærkere eller have rigeligt For- raad. Hos mindre stærke Familier bør dette ikke udføres før i Begyndelsen af Juni, eller naar Vejret er blevet rigtig varmt.

Sonningrum og Delinger. Giv ikke Ud- gang til disse, før Familien er saa stærk, at den savner Plads, og Vejret saa varmt, at Planterne kunne afgive mere Sonning end til at erstatte det daglige Forbrug.

Forening af 2 Bifamilier bør om Joraret kun ske, naar den ene enten mangler Dronning eller har en uduelig Dronning (der ikke lægger Eggene regelmæssigt uden at overspringe flere Celler). Inden Foreningen foretages, bør den flette Dronning helst opføres og borttages. Fore- tages den nu, medens Virksomheden i Staderne endnu er ringe, da kan det ske uden Afspærring ved blot at indhænge de 2 Familiers Tavler af- vekslande mellem hverandre efter først med en Finbestænder at have overbruset hver enkelt Table paa begge Sider med Sukkervand. Foretages Fore- ningen derimod senere, naar Yngeluddivlingen er langt fremme, da bør Afspærring anvendes (se „Til Begynderen“).

Indgangene indskrænkes hos mindre stærke Familier om Eftermiddagen til 1—3" Brede for at hindre Røveri.

Bakningen foroven bør ikke formindstes, før Vejret bliver meget varmt.

Pas paa, at Staberne staa vandret især paa den Led, der er paatværs af Tablebærenes Længderetning. Ellers bygge Bierne stærkt i Kam- merne.

Brevkasse.

Ældre Aargange. Det Antal Aargange, der i Aar ville blive udsendte til Kredsen med 1 Sæt for hver 25 Stemmer Kredse opnaa, vil ud- gjøre lidt over 600. Af disse ere ca. 200 allerede udsendte. Resten vil først blive udsendt, efter Haanden som vedkommende Kredse begjære dem hos Sekretæren, eller naar den sidste Opstilling af Stemmer foretages umiddelbart før Centralmødets Afholdelse i September. Hvert Sæt bestod i Be- gyndelsen af 10, nu kun af 9 Aargange, da 1883 nu er udfølgat ligesaa vel som 1882 og 1885.

Tidskriftets Forsendelse. (S. S. B.) Her modtog vi ikke Nr. 4 for 2 Dage før Nr. 5. Aar saa venlig en anden Gang at sende os det tidli- gere. — Svar: Bladet udsendes altid nøjagtig paa den forud bestemte Dato. Det kan dog ikke ganske undgaaes, at nogle enkelte af de ca. 1500 Eksem- plarer kunne gaa feil, men saa bør Holberne straks melde det til vedkommende Postspedition. I dette Tilfælde klagede Holberne ikke før den 10de og fik derfor ikke Hæftet for den 14de April.

Forenings-Meddelelser.

Bestyrelsesmøde for DBF. afholdtes i Korsør den 23. April. Forhandlede:

1. Regnskabet 1885. Det overdroges Sekre- tæren at give Erklæring over Modpartens Indlæg i den for Tiden værende Retssag. Denne Er- klæring anvendes som Grundlag for Svaret fra DBF's Sagfører.

2. Regnskabet 1886 med alle Bilag og Re- vissionsbemærkning fremlagdes. Vedtoges at lade Sekretæren anstaafe en Kasse-Regnskabs-Protokol,

i hvilken fremtidig Kasse-Regnskaberne ved hvert Aars Slutning indføres.

3. Overflag over Foreningens Udgifter i 1889. De enkelte Poster blev gennemgaaede og nærmere bestemte.

4. Biavlslærere. Planen for disse's Ud- sendelse i denne Sommer vedtoges i sine Hoved- træk. Da Kredsenes Antal er vokset betydelig, be- vilgedes hertil et større Beløb end i 1888. Mo- dernes Antal i de enkelte Kredse bliver derimod ikke større end i 1888.

5. Andragende til Finanzministeriet om Statsstilfuddets Anvisning undertegnedes.

6. Andragende fra Gartner N. C. Ander- sen om Tilfud til Udgivelse af „Bien“ henvises til Centralmødet.

7. Smaa skrifter. Foruden de 2 i Aar ud- givne agtes endvidere udgivet som Nr. 7 af disse Skrifter en fuldstændig Fortegnelse over DBF's Bogsamling med vejledende Bemærkninger om hvert enkelt Skrift. Det overdroges Sekretæren mod et passende Honorar at udarbejde en saadan Fortegnelse.

8. Viracer. Vedtoges at overlade Vice- præsidenten 2 italienske Dronninger for grundig at prøve, om denne Virace egnere sig for vort Vejrlag. Endvidere at lade Sekretæren fremdeles indfor- skrive fremmede Bier til Medlemmerne.

9. Emblemer. Anskaffelse af et mindre Em- blem foruden det, der nu findes, agtes foreslaet ved Centralmødet.

10. Kredsenes Grænser. Det overdroges Vicepræsidenten at søge de færegne Forhold i Standerborg-Vejle-Aarhus Amtene ordnede ved en mindelig Overenskomst.

11. Medlemskort. Vedtoges herefter at lade en Afslipnings-Kupon trykke i T. f. B. Nr. 1 med Angivelse af Holberens Navn i de Tilfælde, hvor dette er Redaktionen bejendt.

12. Restance. Et af færegne Grunde re- sterende Dommer-Honorar fra Udstillingen i Kjø- benhavn 1888 vedtoges beregnet efter de samme Regler, som er anvendt ved alle de øvrige Dom- mers Honorar.

13. DBF's Deforationer udlaaes til Ribe Amt 5.—7. Juli, Nostilde N. 18.—20. Juli, Kjø- benhavns N. og Holbæk N. i September.

14. Fra Indenrigsministeriet var tilsendt Be- styrelsen 2 tykke Biavlsvøger. Disse indlemmedes i Bogsamlingen, og Redaktøren opfordredes til at anmelde dem i T. f. B.

Standerborg Amts BF. afholder Bestyrel- sesmøde hos J. P. Jversen, Smedegade Nr. 40, Horsens, Torsdagen d. 16. Maj. Der tages Be- stemmelse om Foreningens Konstanterjæmning og om Sommermøder. Det forventes, at J. Andersen, Gl. Sole, vil være til Stede og modtage Bestilling paa Kunsttavler, hvorfor Kredsforsmand fra deres Medlemmer bør medbringe Bestillinger, der samlede ville erholde Rabat. Mads Hansen.

Vester-Højsinge BF. afholder Møde Søndag den 19. Maj, Efterm. Kl. 2, hos Gmd. Jørgen Hansen, Vester-Højsinge. Ved Mødet bliver der solgt et tomt Bihus.

Vester-Højsinge, d. 15. April 1889.

J. P. Larsen, Jmd.

Ribe Amts BF. afholder Møde Søndagen d. 5. Maj, Efterm. Kl. 2, hos R. P. Olsen, Bejen Mart, hvortil enhver Ven af Bifagen indbydes.

S. S. Beck.

Ringø og Omegaus BF. holder Møde Søn- dagen d. 12. Maj Kl. 2, hos Gmd. Kasinus Tageesen i Gjefteløv. Praktisk Vejledning og For- handling. Dhrt. S. Kasinusen og S. P. Kasinusen fra Gravvænget have lovet at komme til Stede. Niels P. Nielsen.

Biavlermøde afholdes hos Julius Larsen i **Holsted** d. 19. Maj, Eftm. Kl. 2, hvortil især Kredens Medlemmer bedes give Nøds. Julius Larsen.

Kundgjørelser.

De bedste danske Vokstavler

(Sølvmedaille Kjøbenhavn 1888)

af alle Slags faas hos undertegnede. Voks onftes jendt inden 1. April. Prijerne som forrige Aar. Andfær ved Odber, i Januar 1889.

N. Jacobsen.

Ex-rafin Tavletraad samt Kunstlavler

af 1ste Klases rent Voks faas altid hos Kr. Pedersen, Tved, Svendborg.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldtommeje Cellerand faas hos Fotografi **Worbeck** i **Holsted** ro til billige Prijer. Godt rent Voks tages i Bytte mod 35 Ø. pr. B. Forhandlere Rabat.

Bisolf onftes!

1 til 3 kraftige Kube-Bisolf onftes. Tilbud med Pris, frit leveret, modtages af **Emil Adamsen**, Valby, Kbhvn.

Hrr. Biavlere underrettes om, at jeg i Aar har nedsat Prisen paa mine Bistader med 10 %, ligesom Voks og andet til Biavlens henhørende levøres til billige Prijer. Ordre ud-bedes helst saa snart som muligt.

Prisliste gratis paa Forlangende.

Ø.-Jelby, Nykjøbing Jyll. M. Boll.

Kunstlavler,

flere Gange prisbelønnede, fabrikerede af ægte Bivoks, faas til de sædvanlige Prijer. Voks forarbejdes. Naar det særlig forlanges, kunne Tavlerne leveres meget tynde, altsaa billigere pr. Table.

J. C. Olsen, Snedker, Hvilested pr. Solledst.

Tømrer Kristjan Pedersen

i Tved ved Svendborg

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavls-Redskaber.

Illustreret Prisliste fulgte med XXII Nr. 4

Kunstlavler af ublandet Voks

(Medaille i Kjøbenhavn 1888)

af alle Størrelser. faaes hos **S. Rasmussen & Co.**, Gravvængel pr. Svendborg. Voks tages i Bytte. Pris som forrige Aar.

Kunstlavler saavel til Dngel som kun til Honning af ægte Bivoks sælges billigt. Udmærket fin Tavletraad medfølger. **N. S. Kristensen**, Himmelsø, Hveaskilde.

Biavlerne underrettes herved om, at jeg i Aar har

Kunstlavler

til sædvanlige Prijer. Voks tages i Bytte a 35 Ø. pr. B.

Gaagestov pr. Brørup. E. S. Vest.

Bemærket Oplag havez af mine flere Gange prisbelønnede Apparater til Vaalodning af Kunstlavler samt Voksmeltemaskiner og Slynge-maskiner. — Ordre ekspederes omgaende.

N. Pedersen, Bliffenslager, Brønderød.

Som Forsøg

laves i Aar en ny Vokstavle med Overgangs-celler. Den nye Tavle laves baade ønsidet og tosidet til samme Pris som andre Vokstavler. Andkjær, den 14. Marts 1889.

N. Jacobsen.

Røgpuflere af mine bejendte, hvorpaa man ifte brænder sig, faas atter i Aar a 2,50 Øre hos

Hans V. Bendigen, Love pr. Slagelse.

Kunstlavler.

Det bedste danske Fabrikat af alle Slags Kunstlavler faas altid billigst hos Undertegnede. For rent ublandet Bivoks garanteres. Godt rent Voks tages i Bytte eller forarbejdes for 35 a 30 Øre pr. B.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Ålborg Amts BF. har Brug for et Parti Vokstavler. Prover med billigst Pris bedes til-fikket Undertegnede. **J. Falk**, Ålborg.

Kunstlavler

med bedste Præg og til billigste Pris faas ogsaa i Aar hos

B. Bojesen,

Systofte pr. Nykjøbing Fl.

Mine i Kjøbenhavn 1888 og flere Gange tid-ligere, premierede.

Kunstlavler

leveres til foreftaaende Sæson for 1 B: 1,70, 5 B 1,60, 10 B 1,50 pr. B.

N. Schmidt, Nylandsøvej 4. Frederiksberg 1.

Bigården,

Tidning for biskøtare, utkommer under år 1889 den 15. i hvarje måned. Pris per år **En krona**. Erhållas å alla postanstalter. Utgivare: **B. Michal**, Linköping. Pränumner på begäran gratis

Min prisbelønnede

Bi-Bibe

for Røgere faa vel som for Fkke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til **Cronning, Vejrup, Bramminge.**

Erslevs Prisliste se Side 72.

Indhold af dette Nummer:

Ålborg BF.	93
Bekyndelsesbø for DBF.	95
Blads-Udstillingen i Kjøbenhavn 1888	94
Bi-Siv	93
Draining-Sitret.	85
Eftergør	93, 94
Elto, af R. Gjörving, K., A., P. Larsen, P.	94
Jens Jensen	89
Engelt Biavls-Udstilling	89
Fodring	94
Forening	93, 95
Fylehorn-Kenseren hos Wien	88
Gavnige Bint	94
Honningbiens Bet, af Prof. Cool	87
Honningrum og Delinger.	95
Indgangen	95
Kunstlavlers Anvendelse	94
Overvintring, af G. Lichtenthaler	91
Overvintrings-Forsøg af Hans Erslev	91
Patning	95
Stabets Stilling	95
Temperatur-Maalning i Klyngen	92
Til Begynderen. af C. J. Grønning	92
Voksmpl, af H. S. Borbed.	86

Det Tørtzen'ske Bogtrykkeri i Kalundborg.

Bladet koster for hele Maret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgjørelser optages for 20 Øre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3de Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de skulde indrykkes.

Finbestænkere.

Kom Maj, du søde milde,
gjør Stoven atter grøn
og lad ved Bæk og Skilde
Bloten blomstre skøn.

Marets skønneste Tid er nu kommen, og Virksomheden hos Bierne tiltager Dag for Dag. Ikke altid er Maj „sød og mild“ her i Norden, men i Mar synes det, at vi skulde have Erstatning for det kolde og sildige Foraar 1888. Det er en Fornøjelse for Bi-ableren nu atter at kunne syles med sine kjære Bier.

Blandt de Arbejder, der paa denne Tid kunne være Anvendelse for i Bieriet, skulde vi nævne: Tindhængning af udbyggede tomme Tavler hos Familier,

der savne Plads, Dronning-Indførelse, For-enting og Forebyggelse eller Helbredelse af visse Sygdomme hos Bierne. Ved alle disse Arbejder kan Biavleren have Brug for det lille Redskab, der kaldes en Blomsterbedugger eller Finbestænkere. Den billigste og simpleste er af Blik (se Fig. 20). Paa Randen af en lille Blikbeholder er fastloddet et Blikrør i vandret Stilling. Dette Rør udmunder tæt ved Beholderens modsatte Rand (b). Paa dette Sted ud-

munder ligeledes et ganske fint Blikrør, der i lodret Stilling er fastloddet til Beholderens indvendige Side. Det fine Rør naar næsten ned til Beholderens Bund. Naar en Vædste (d) hældes i Beholderen og man ved a blæser stærkt gennem det vandrette Rør, vil Luften strømme hurtigt frem ved b. Denne Luftstrøm vil snart ribe Luften i det fine Rør med sig, og Vædsten suges derved op gennem Abningen ved c og bliver ved b spredt i ganske fine Draaber af den der fremstrømmende Luft.

Ved mindre Arbejder af den nævnte Art kan man meget godt hjælpe sig med denne Finbestænkere af Blik, der kan kjøbes for 30—35 Øre hos enhver Blikkenslager. Prøv den helst straks, thi hvis de 2 Rør ikke udmunde

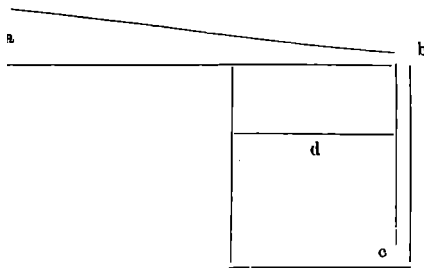

Fig. 20. Finbestænkere af Blik.

nøjagtig paa samme Sted, kan den ikke bruges.

Skal man derimod benytte Finbestænkere i større Udstrækning, da bliver det for anstrengende at blæse med Munden. Vi ville derfor i dette Tilfælde anbefale en Finbestænkere af Gummi. Princippet i dens Indretning er ganske det samme som i den førstnævnte. Et meget fint Metalrør (se Fig. 21) fører gennem en Prop ned til Vædsten i Flasken. En vandret Luftstrøm

opfuger Vædsten og spredter den gjennem den opstaaende Tude i fine Draaber. I Stedet for den opstaaende Tude benyttes dog nu mest en fin Metalbruse, der er mere holdbar og spredter Vædsten bedre. Luftstrømmen frembringes derimod her paa en langt bekvemmere Maade: Gummislangen, der er fæstet til Metalrørets Top, har 2 fugleformede Udbudelser, den nederste, der i Figuren ses omsluttet af venstre Haand, er en Luftfuger, den anden, som er omgivet af et Næt af Snore, er en Vindkjedel. Luftfugeren har i sin nederste Ende en lille Klap. Naar man trykker paa Gummibolden, luftes Klappen og Luften fra Bolden gaar op i Vindkjedlen. Naar Trykket ophører, aabner Klappen sig paany osv. Vindkjedlen bevirker, at Luftstrømmen ikke kommer støddvis men jævnt til Metalrøret, og derfor frembringer en ganske jævn Brusning. Snorenættet er anbragt omkring Vindkjedlen for at beskytte den mod Sprængning. Naar

denne Finbestænders Flaske stilles paa en Gjenstand (vandret) behøver man kun at anvende 1 Haand til dens Benyttelse.

Apiol er et Middelt til at berolige Bier og til at give dem en sær egen Lugt. Det er i 1888 anvendt hyppig baade i England og i Sverige. Vi have endnu ikke prøvet det, men da det ikke er kostbart, ville vi opfordre vore Læsere til at forsøge det. 5 Kvint Kalberts Nr. 5 Karbolsyre blandes med 5 Kv. Glycerin i en Flaske. Derefter tilføjes $\frac{1}{2}$ Pot varmt Vand. Høveri skal kunne hindres ved at overbruse Tabler og Flyvebrædt i det røvede Stade 1 a 2 Gange med denne Vædste. Ligeledes kan den anvendes ved Forening og ved Dronning-Indførelse. Endelig kan den benyttes i Stedet for Røg ved Biernes Behandling. Apiolen overbruses ved Hjælp af en Finbestænder, men der er vistnok Anledning til foreløbig at benytte den med Maade, indtil man bliver bekendt med, hvor meget Bierne uden Stade kunne taale af den

Den store Voksmol gjør større Skade, end mange aue.

Af N. S. Verbeek.
(Gortfat.)

At kjende og finde Kompemøllene. Jeg har tidligere her i Bladet omtalt denne Mølart og kan derfor fatte mig lidt kortere. Kun enkeltvis ser man disse Møllarver komme frem; thi de vove sig først frem, naar de ere udvoksne, de kan da have naaet en Længde af en dansk Tomme, en Tykkelse af $\frac{3}{16}$ ". De ere altsaa kun lette at se for den, der kjender disses Levevis, naar de paa deres korte Vandring fra Tablerne søge et varmt Sted, hvor de beregne i uforstyrret Ro at sidde under Forvandlingen, til de har faaet Binger, for derefter at kunne flybe paa Brudefærd og derpaa at vende tilbage for at velsigne Stedet med en Bunte Teg. De kjende Pligter: Verden

skal formeres, og det vil de vist gjerne; thi det gaar umaadelig flink og heldig for dem. Dette, at Møllarven saa sjældent kommer til Synne, er just det, der dybsker Biableren i Ro, saa at han tror, at der ingen Fare er. Det er de fmaa, der gnaber sig fra

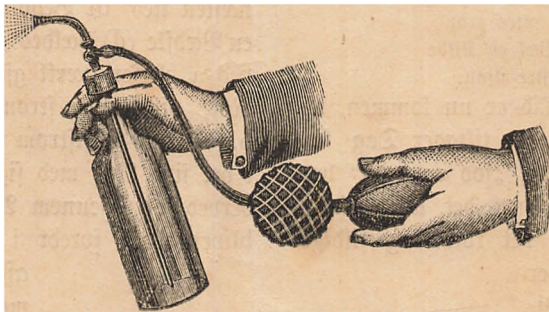

Fig. 21. Finbestænder af Gummi.

Celle til Celle, da de, der nylig ere komne ud af Eggene, næppe ere synlige. Men for at vokse hurtig maa de have megen Føde og Varme; men de maa ogsaa bo godt skjult; thi ellers vesiterer de at blive smidt ud eller dog kastet ned paa Stadets Bund; derfor søge de klogelig ind under den dækkede Yngel, der ere de komplet skjulte baade for Bierne og Biableren. Det er ikke nok med at de stjæle den nødvendige Føde; men de bore igjennem fra Celle til Celle, og der spinder de Bipuppernes Bagliv eller Lemmer fast til Cellevæggene, ja ofte ser man ogsaa, at der gaar ligesom en høj Aare hen over Tablerne under Laagene over Yngelen; da har Møllarver der anlagt Gange og da spundet Yngelen fast ved Hoved eller Hals. En Mængde af Bipupperne dø tidlig, jo yngre jo værre eller lettere gaa de i Forraadelse, jo ældre desto heldigere, thi da slæber Bierne de døde Pupper ud, naar Laaget har været fjærnet

noget, naar Vigenes ere strumpet saa meget ind, at de kan trække dem ud. Det hændes imidlertid ogsaa, at de opleve den Tid, da de skulde forlade Cellen, men er der Spind paa dem, saa kan de ikke forlade Cellen, fordi Møllarven har spundet dem fast, og disse maa altsaa dø af Sult og Skid. Men om ogsaa de opnaa at forlade Cellen, men har en Binge eller et Par Lemmer spunden sammen, saa ere de lige godt fortabte, de falde snart ned og krybe selv ud af Stadet, før der at dø. En Møllarve nøjes altsaa ikke med en besteden Blads eller nøjes med nogle enkelte Bilarver, nej, den arbejder støt væk paa at tilintetgjøre den hele Tablebygning. Jeg har haft Tavler, der i de Dage, Yngelen var bleven lukket, ligesom var et dejligt Syn at se, nemlig lukket Yngel fra øverst til nederst, uden at der var Spor af Møl at opdage, og jeg kunde vente at saa et Par Tusinde unge Arbeidsbier; men ved Efterhyn 4—6 Dage derefter har det hændet, at jeg maatte indse, at der var stor Fare, ja, jeg har haft Tilfælde, at der ikke har været en eneste Bi at opdage, der slap derfra uden Stade.

Kan den ærede Læser forstaa den Følelse, der opstod i mig, naar jeg kom for at hente en moden Yngeltavle for at give den til en Afslægger eller til et svagt Folk; men i Stedet fandt en saadan Ødelæggelse, en Tavle som strax maatte i en kogende Vokstjebel. Læseren indser jo ogsaa, at de øvrige Tavler formodentlig ogsaa lider mere eller mindre af samme Døde.

Et saadant Syn bringer Biavleren i daarligt Humør; thi man indser, at Folket bliver svagt, saa at man gaar glip af Indtægten. Det ligger nu nær, at man kasserer de Tavler, man indser ikke kan give levende Bier; men af Vengstelse for, at Folket skal blive alt for svagt, saa beslutter man, at det skal beholde al Yngel, der endnu ser nogenlunde godt ud. I den første Tid ser al den aabne Yngel godt ud, altsaa beholder man den; men naar den saa har været lukket nogle Dage, saa finder man maasse ogsaa der Yngel, hvor Laagene ere fjernede, og dette tiltager maasse Dag for Dag, saa kasserer man ogsaa saadanne Tavler, og saaledes kan man blive ved hele Sommeren især under ugunstige Træfforhold. Dog, hvis Møllarverne stadig har Magten, saa varer det ofte ikke længe, før der bliver Sygdom blandt den aabne Yngel. Denne Sygdom ligner meget den saakaldte milde Bipeft. Mere end een Biavler har arbejdet paa at kurere denne formentlige milde Raaddenyngel; men i Virkeligheden var det Rømpemøllens Larver, der forarsagede Binynglens Sygdom, ja Møllar-

verne havde man ikke lagt videre Mærke til. Naar vi betænke, at det er de unge Bier's Gjærning at fodre og varme Yngelen, saa maa vi ikke forundre os over Sygdommen eller rettere Dødeligheden blandt Yngelen; thi Folket mister jo efterhaanden sine unge Bier i Forhold til Møllarvens Ødelæggelse.

Ved fremdeles at være saa staansom mod Binyngel resiterer vi, at Møllarverne naa den modne Alder, da de forvandle sig, saa Binger, parrer sig, og derefter belemrer vore Stader paany med Mølæg. Vi saa paa denne Maade flere og overgjemme maaste til næste Aar. I gode Hønningstræt kommer derimod alt til at se godt ud, hvor Bifolkene ere blot nogenlunde, alle Tavler som før var fulde af Huller, bliver udbredte og fyldte med Hønning. Kjenderen ser straks paa de mange lappede Steder og Gjennemgange, at der har været Møl. Biavleren glæder sig, han faar god Indtægt af Hønning og han tror, at Bierne, som har faaet godt Mod, nu har udrenset de fordsømte Møl. Al nej! En Del Møl ere vel kostede, men snart bliver Rætterne folde, Bierne trække sig mere sammen, de bevingede Møl finde ind og saa deres Eg forsvarligt gjemte. Disse Møl have en lang sin Væggebraad; i en fin Kevne, som Bierne slet ikke kunne naa ind i, kan rummes mange Mølæg, der kan disse sidde, til den næste Sommer kan bringe Varne nok til at ruger dem ud, de smaa Madifer finde da nok hen i Madstabet, Binynglen. Jeg har hørt en Biavler udtale, at Bierne burde være ligesaa kraftige som Hvepser, saa kunde Dyr som Møl ikke stade, jeg saa dog paa Udstillingen sidste Sommer et saadant Hvepse-Bo under Glasloffe. Der var baade bevingede Møl samt Larver, just den af os forhadte Rømpemøl. Rantor Erleb stod just nær ved og jeg gjorde ham opmærksom derpaa. Dette beviser, at det er disse Møls Smille, der gjør, at de begaa sig saa godt, at de ere vanskelige at udrydde, selv for saa intelligente og vel bevæbnede Dyr som Bien. Bien har enten Modbydelighed eller Frygt for at gribe en stor Møllarve. Jeg har ofte set, at en Bi efter lidt Kølæa endelig har grebet fat paa Larven, men saasnart Møllarven kunde komme til at gribe fat i Bien, da slap denne, gav et Brus med Binyngene og gjorde forskert Front; derefter halede Møllarven af for hurtigt at naa et Fristed. Dog hændte det, at en modig Bi ilede til, tog Døstøven paa en energisk Maade og hev den ud, hvis den ikke undervejs fik Vejlighed til at bide sig fast.

(Fortættos.)

Pollen.

Af D. M. Doolittle i Americ. B.-J.

I nogle Egne samle Bierne saa meget Pollen i Tablerne, at Folk, der ikke ere saa fortrolige med Biernes virkelige Krav, som det kunde ønskes, vilde anse det for en stor Fordel for Bierne, om man var i Stand til at udtage dette af Tablerne.

Nogle tilraade at indsmelte Tablerne og i Stedet for at give Bierne Kunsttabler til Uddykning; men saadant et Raad synes mig til Skade i Stedet for til Hjælp. — I min Egn saa vi store Mængder af Pollen — rimeligvis ligesaa meget som i nogen anden Egn af de „Forenede Stater“ — alligevel har jeg endnu aldrig indsmeltet en Table af den Grund. Heller ikke har jeg set noget blive udtastet af Bierne, som flere fortælle, med mindre det har været muligt.

Sos mig er der 2 Aarstider, paa hvilke Bierne samle meget mere Pollen, end Amme-Bierne ere i Stand til at forbruge til Fodervælling for de unge Larver, nemlig først under Blomstringen af den haarde Horn og senere under Hvidløverens Blomstring. Jeg har under Hornblomstringen haft pollenfyldte Tabler, der have vejet 4 W. I saadanne Tilfælde bærer jeg mig ad paa følgende Maade:

Naar som helst jeg ser, at Bierne samle saa meget Pollen, at Dronningen faar for ringe Blads til Uglægning, borttager jeg nogle af disse og giver tomme i Stedet. Indtræffer der paa disse Tider nogle saa regnsfulde eller blæsende Dage, finder jeg snart, at Pollen-Forraadet bliver udtømt, saa at Cellerne atter ere enten tomme eller belagte med Ug, da der medgaar en Mængde Føde daglig til den megen Yngel paa disse Aarstider. Efter Ugle-Blomsterne er der kun meget lidt for Bierne at arbejde paa, det hengjemte Pollen bliver derfor snart brugt, og der er Brug for mere. Jeg giver da Staderne de borttagne Tabler tilbage, og herved bevarer Yngelplejen langt virksommere end ved Fodring med Sirup, Honning eller andre Arter af opmuntrende Foder.

Jeg betragter Overtøst af Pollen i Tablerne i den knappe Tid mellem Frugttrætrækket og Hvidløvertækket for at være af stor Vigtighed. Naturligvis kommer denne knappe Tid ikke i alle Egne paa det samme Tidspunkt, men jeg tror, at der i alle Egne findes en saadan knap Tid i den stærkeste Yngel-Periode. Hvor noget saadant er Tilfældet, er dette Pollen-Forraad af langt større Betydning end almindelig antaget,

og naar alle Diablere forstaa at burdere det rigtig, vil der ikke længere være nogen, som er i Forlegenhed med at faa det ud af Tablerne paa anden Maade end ved at lade det omdanne til Yngel.

Pollen-Samlingen under Hvidløvertækket behandles anderledes af Bierne end under det tidlige Træk. Det tidlige Pollen dækkes nemlig næsten aldrig af Bierne med Honning foroven. Derimod bliver Pollen under Hvidløvertækket kun fyldt til $\frac{1}{3}$ af Cellens Dybde, det øvrige fyldes med Honning og forsegles derpaa for paa denne Maade at kunne bevare det til Brug, naar det behøves i det følgende Foraar. Dette Pollen frygtes netop af mange, fordi de tro, at naar det findes i Stedet om Vinteren, fremfalder det Bugløb. Men jeg har fundet, at naar Bier overvintre godt, da ansættes ikke Yngel af Betydning før i Marts, og saalænge Yngel ikke opklækkes, fortæres næsten slet ikke Pollen.

Bier kunne sulte ihjel med Overtøst af Pollen i Stedet, medens de ikke opklække Yngel. Dette har jeg flere Gange faaet at se ved Forsøg, jeg har foretaget. Det er først naar Yngelpleje foregaar, at vi kunne stole paa Pollen som Midde mod Sult.

Om Sommeren finder jeg meget Pollen i denne dækkede Tilstand især i Stader, der for en Tid ere dronningløse. Naar jeg der finder saadanne Tabler, hænger jeg dem ind i mit Table-Kammer efter først at have sbovlet dem for at dræbe Voks-Møl-Larver. Saadanne Tabler blive nemlig ellers let ødelagte af disse Larver.

Saadanne Tabler, der indeholde Honning ovenpaa Pollen, kjendes let fra de andre ved at holde dem op imod stærkt Lys, især naar Tablerne ere ny.

Naar Foraaret kommer, griber jeg atter den første Leilighed til at indhænge alle de hengjemte Pollen-Tabler tæt op til Yngelen, og jeg har fundet, at herved opnaas en langt bedre Opmuntring til Yngelansætning end ved at fodre med Rug- eller Havre-Mel, som saa ofte anbefales. Det er bedre, fordi det ikke lokker Bierne ud af Stadet i slet Vejr for at dø af Kulde eller Slid, saa at de dø langt tidligere end ellers, for ikke at tale om Udgiften til Melet. Paa denne Maade benyttes Pollen med langt større Fordel end ved at opfinde en Maskine til at rive det ud af Tablerne.

Hvis man endelig vil udrydde Pollen af Tabler, da kan det gøres ved at bløde Tablerne godt i lunken Vand i en Uge. (1 Døgn er nok). Man kan da udslynge det af Tablerne i en almindelig Honning-Udslynger, derpaa tørre Tablerne og give dem til Bierne.

Meddelelse fra Biavlslærere.

Af Gartner N. C. Andersen, Nyborg.
(Fortsat.)

Bladfen imellem Kammerne og Sidevæggene var ved mange Stader meget for stor, ved enkelte Stader næsten $\frac{1}{2}$ ", og ligeledes var Bladfen imellem Stagerne i Høfstaderne over $\frac{1}{4}$ ", hvad den ikke bør være.

Flybehullerne vare næsten overalt, som i alle ældre Stader, for smaa. De bør helst være af hele Stadets Brede, hvad der giver Plads for Bierne i de gode Træddage og letter Rengjøringen.

Som alt omtalt, findes der en Uendelighed af Maal paa Kammer, og der opstaar hvert Aar mange nye. Et Sted spurgte jeg en Mand, der selv havde forjærdiget sig et Par Stader, hvor han havde faaet dette nye Maal fra, hvortil han svarede, at det havde han selv valgt uden at tage Maal af noget Stade, da han var af den Mening, at det ikke havde nogen Betydning. Jeg anbefalede ham imidlertid at anstaffe sig et Modelstade med Kammer $10" \times 12"$, som var det Maal, jeg ansaa for det mest passende for de frugtbare Egne. Et saabant Stade faaes i forskellige Størrelser, uden Honningrum men med Plads til saadanne, for $5-8\frac{1}{2}$ Kr. hos Hr. Pedersen, Ved.

En Del Høfstader vare paa Siderne beklædte med Halm, hvad der jo kan være meget godt, men nogle tykke Trælister, hvormed Halmen var gjort fast, vare altfor vel skikede til at opfange Regnvandet, som da trænger ind i Stadet, og dette saameget mere, som Tagene vare for smaa til at beskytte Stadets Sider mod Regn i Blæstvejr.

Vinduerne vare et Sted vendte saaledes, at den Side, hvor Glasjet var lige med Kammeftykkerne, vendte udad, hvoraf Følgen er, at der bliver for stor Plads imellem Glasjet og den bageste Table, som da udbygges.

Om der tales og skrives nok saa meget om det fordelagtige ved at fodre, naar det sker efter de givne Anvisninger, saa viser det sig dog, at det langt fra sker i den Udstrækning, som det burde, hvad der for Kubestadernes Vedkommende fremgaar af, at der ingen Nabning findes i Spidsen af Kuben. En Biavler meddelte ved et Møde, at han havde givet sine Bier Honning i en Terrin. Denne Fodringsmaade kunde jo vel gaa, naar der var strøet Haffelse eller lignende over Honningen, saaledes at Bierne ikke druknede deri; men jeg vil dog ikke anbefale denne Fodringsmaade.

Paa flere Steder opfordrede Biavlerne mig til at uddrive Bierne af Halmkuberne og da udsfjære Bærket. Dette er jeg en Hader af paa denne Tid (i Juli), da jeg mener, at der tages Bygning, Yngel, Bier og Honning, og at Dronningen ogsaa under Tiden kommer i Livsfare og under Tiden gaar tabt. Det er jo saameget mindre at anbefale, som vi nu ved Hjælp af Kunsttablerne let faa Bierne til at bygge ned i Staderne, og er der Stader, hvorover Kuben ikke kan anbringes, saa er det jo ogsaa faare let at forfærdige sig Kasser, der passe til Kammerne, og hvori Bierne villig bygge ned. De fulgte alle mit Raad, og jeg anbragte flere Kuber paa Trugstader, og jeg tvivler ikke om, at de ville blive tilfredse dermed.

Et Sted ansførte en Biavler som Grund til at faa Bierne drevne ud af Kuberne, at Sværmene vare tilbøjelige til at sætte sig i nogle tæt ved staaende høje Træer, og denne Grund maatte jeg tage gylbig, da man ikke alene ved denne Fremgangsmaade kan give Bierne mere Plads, men ogsaa gives Lejlighed til at bortsfjære Dronningcellerne. Men da Staderne vare meget svære af Vægt og Tiden tilmed knap, saa blev Udromningen dog ikke iværksat, men Kuberne anbragtes paa Trugstader, der vare udstyrede med Kunsttabler. (Sluttet.)

Phora-fluerne.

Ved den 28de April at undersøge et Stade, i hvilket Bifamilien, der havde været meget stærk, var død allerede i Slutningen af Vinteren af Sult, blev jeg meget forundret ved at finde en Mængde smaa Larver $\frac{1}{2}$ " tykke, 3 " lange, gulgraa med spidst Hoved og en mørk Længde-Stribe paa den bagerste Halvdel af Ryggen. Ved første Øjeblik antog jeg disse Larver for Møllarver, men en senere Undersøgelse af Sagen gjorde denne Antagelse høist usandsynlig. Det viste sig nemlig, at disse Larver ikke fandtes i Rokket men i de døde Bier og mest i disse's Bagtrop. I en enkelt Bi fandt jeg indtil 6 saadanne Larver, saa at der i hele Stadet uden Tvivl har været mindst 1000 af disse smaa Tingester. For at sikre Tablerne overbrusede jeg dem godt paa hver Side med Karbolvand ved Hjælp af en Finbestænter, men forinden udfar jeg et Stykke af en saaledes befængt Table og indsendte det til det Zoologiske Museum i Kjøbenhavn med en Anmodning om at faa disse Larvers Artsnavn bestemt, da jeg

ved en nøjere Undersøgelse ikke kunde tro, at det var Møllarver. Endvidere forespurgte jeg om disse Larver vare stadelige for Diablen og i bekræftende Fald, om hvilket Middel man burde anvende imod dem, da jeg havde forsøgt Karbolband-Oberbrusning uden straks at mærke nogen synderlig Virkning deraf.

Herpaa modtog jeg under 7. Maj følgende inødekommende Svar fra Hr. Professor Meinert:

„Konserveroren her ved Museet Em. Hansen overgav Deres Brev og Sending til Museets 3die Afdeling, og som Svar paa den i Brevet rettede Forespørgsel kan jeg meddele, at Larverne ikke ere Møllarver, men derimod Fluelarver, henhørende til Slægten Phora. Meerbemeldte Phora-Slægt gaar i al Slags Raaddenstab og saaledes ogsaa i døde Insekter. At de skulde kunde gjøre Stade, er der ingen Grund til at antage. Artens Navn kan jeg ikke nu opgive, men haaber at kunne klæfte Fluen, og vil da vistnok kunne bestemme den.

F. Meinert.“

Idet jeg offentlig fremdrager denne Sag skal jeg næst at udtale en oprigtig Tak til Hr. Professor for den værdifulde Oplysning hentyt nogle Bemærkninger dertil.

Det er meget forunderligt, at man aldrig tidligere her til Lands saa vidt mig bekjendt, har hørt Tale om denne Fluelarve i døde Bier. Man vil maaske hertil svare, at naar et uddød Stade i Tide renses for døde Bier, da ville disse Larver slet ikke vise sig. Dette er vistnok ganske sandt; men det er ligesaa vist, at det baade i tidligere Tid og nu er ganske almindelige hos mange Biavlere at se saadanne „udgaaede“ Stader henstaa næsten urørte lige indtil Sværmetiden, da der kan blive Brug for Tablerne og Stadet. Dette er en Uskit, som medfører mange Botstavlernes Ødelæggelse, men da den Skit desværre er meget almindelig, hvorfor har man da ikke tidligere opdaget disse Fluelarver i de raadne Bier? Svaret herpaa ligger meget nær: Man har ansat dem for Møllarver, og dette kunde saa meget lettere ske, naar man ventede med at rense Stadet til den rigtige Sommertid, thi da vilde Tablerne samtidig ogsaa være angrebne af Møl.

Den Bevægelse, som i de sidste Par Aar er rejst imod Møllene særlig af Fotograf Vorbeck, er vistnok fuldtud gavnlig; men ovennævnte Tilfælde viser dog, at ogsaa andre lignende Larver kunne findes i Tablerne uden at gjøre disse nogen væsentlig Stade. Fluelarverne taalte alligevel ikke i

Vængden Karbolbandet, thi et Par Dage efter Oberbrusningen vare de alle døde.

Hans Ersleb, Kalundborg.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 151. Hvilke skulle efter Dichtenthälers Theori Rammens udbvendige Maal være? Vilde ikke 16×16 " være en god Obervintrings-Ramme? (C. C.) — S.: Den nævnte Theori berører ikke Rammens Højde men kun dens Bredde, og denne bør derefter være mindst 12". Vi have nu i 4 Vintre prøvet, at Biene i en 14" bred Ramme have rigelig Plads til at nedbringe al den Honning, som de behøve i Vinterens Løb netop i de Tavlegange, i hvilke de ere lejrede. En 16" bred Ramme vil jo uden Tvivl kunne opfylde den samme Betingelse, men er Rammen tillige 16" høj, da vil den i mange Henseender være uheldig. Den bliver nemlig for stor at behandle, vanskeligt at udstynge og forsynne med Kunsttabler og endvidere umulig at benytte til mindre stærke Bisfamilier. Vi ville derfor tilraade Dem, hvis De agter at bruge brede Rammer, som Obervintrings-Ramme at benytte enten $\square$ ' Rammer eller lav Normal.

Nr. 152. Hvorledes nedgraves bedst 2 Kassestader? (C. C.) — S.: Ganske ligesom Kubestader. De stilles tæt op til jorden paa tør Jord, dækkes først med Brædder, derefter et 3" Lag Halm eller Tang og endelig 4" Jordlag. Rigelig Lufttilgang fraoven. Nedgravningen sker om Efteraaret, naar Frostens begynder om Natten.

Nr. 153. Er Sukkeret „ostindiske Krystaller“ godt som Foder? (K. G.) — S.: Vi have først forsøgt at lave Kandistage deraf men uden Held. Derimod have vi tagt en Fodersirup deraf med Tilfætning af meget lidt Vand, og denne er netop ikke tilbøjelig til at krystallisere. Det er en god Egenstab ved saadan Sirup. Biene tage den gjerne. Om den derimod i nogen Henseende skulde virke stadelig paa dem f. Eks. ved deri indeholdte Syrer, det kunne vi endnu ikke afgjøre; men vi ere ikke tilbøjelige til at tro det.

Fra Kredsene.

Paa Kjøbenhavns Amts BF.'s Generalforsamling i Marts d. A. blev det bl. a. vedtaget, at Foreningen i Slutningen af indværende Sommer skal afholde en større Udstilling i Kjøbenhavn, til hvilken der skal indbydes til Deltagelse fra de tre nordiske Riger samt fra Finland. End-

videre blev det vedtaget, at Præmierne ved denne Udstilling skulle bestaa i Medailler af forskjellig Værdi.

Efter den foreløbige Bestemmelse og Af-tale med vedkommende vil den omtalte Ud-stilling finde Sted Lørdagen den 31. August, Søndag den 1. og Mandag den 2. September 1889 i Rosenborg Have under Forudsætning af vedkommende Autoriteters velvillige Tilladelse. Medaillerne ville blive prægede i 3 forskjellige Klasser, nemlig 3. Kl. af Bronze og 2. og 1. Kl. af ægte forsilbet og ægte forgyldt Metal af samme Kvalitet. Eventuelt vil der ogsaa blive stillet Pengepræmier til Dommerfomi-teens Raadighed.

Der vil blive draget Omfæng for, at Dommere fra Broderrigerne komme til at deltage i Bedømmelsen i et Omfang, svarende til de udstillede Gjenstande. Angaaende de nærmere Bestemmelser vedrørende Udstillingen vil fornøden Bekjendtgjørelse senere udgaa. Johan True.

Holbæk Amts BF.'s Beretning for 1888. Regnskabet for 1887 viste et Overskud af 65 Kr. 11 Ore. Medlemsbidragene have aneraget 46 Kr., og hertil kommer Holbæk Amts „Oekonomiske Selskab“s Tilskud 300 Kr. Den samlede Indtægt har saaledes udgjort 411 Kr. 11 Ore. Udgifterne have beløbet sig til 407 Kr. 12 Ore, og Foreningen begynder altsaa Marts 1889 med et Overskud af 3 Kr. 99 Ore.

Regnskabet er modtaget tilbage fra Revisorerne med den Bemærkning, at de ikke have fundet noget at erindre imod det.

Oveuncævnte Udgift er fremkommen ved følgende enkelte Poster.

Viablslærere. Der er benyttet 4 forskjellige Viablslærere til 20 Møders Afholdelse. Udgiften herfor har været 143 Kr. 97 Ore. Noget af disse Møder blev som Forsøg afholdte meget tidlig paa Aaret, Januar—Marts. Det har dog vist sig, at de Møder, som afholdtes i den mildere Aarstid, naar Bierne selv ere i Virksomhed, bleve langt bedre besøgte. Bestyrelsen agter derfor i dette Aar at lade de fleste Møder afholde i den milde Aarstid.

Rundgjørrelser have andraget 54 Kr. 30 Ore. Denne Udgift vil formentlig kunne indskrænkes betydelig, efter Haanden som Foreningens Organisation strider fremad, idet man for de fleste Møder vil kunne indskrænke sig til at kundgjøre saadanne i „Tidskrift for Viabl“, som er Hovedforeningens Medlemsblad.

Bortlodning. Hertil anvendtes 188 Kr. 85 Ore. Den foretoges ved Generalforsamlingen i Thyderup. Derved fordeltes mellem Foreningens c. 100 Medlemmer:

7 Biboliger, 1 Udslyngnings-Maskine, 2 Ruber og et stort Antal mindre Viabls-Kedstaber; endvidere 20 større og 20 mindre Bøger om Viabl samt 20 ældre Aarsgange af „Tidskrift for Viabl“.

Mange af de tilstedeværende Medlemmer udtalte deres Tak, fordi Foreningen saaledes saa sig i Stand til denne Uddeling af Kedstaber og Viablskrifter. Bestyrelsen besvarede disse Udtalelser med at meddele, at denne Tak burde rettes til „Det økonomiske Selskab“, der ved sin betydelige Understøttelse havde mere end fordoblet Foreningens Virksomhed i alle Retninger.

Maanedssbladet „Vien“ var i 55 Eksemplarer rundsendt ikke alene til Medlemmer, men ogsaa til andre Viablere, særlig Smaaataarsfolk, og saaledes, at hvert Eksemplar i Almindelighed læstes af 4 Viablere. Denne Post androg 14 Kr.

Ersteb, Kalundborg.

Samsø BF. afholdt Generalforsamling den 7de April i Tranbjerg hos Formanden, Skomager Haagen sen. Regnskab for 1888 fremlagdes: Beholdning fra f. N. 17,39. Solgt 1 Bihus 12,21. Medlemsbidrag 29,08. Udgift: Bibliade 13,68. Bidrag til Holbæk ABF. 8,50. Porto 0,97. Beholdning for 1889 35,53. — Medlemmerne have udbintret 95 Kammerstader og 36 Ruber. Vintertabene have hos flere været meget store paa Grund af for ringe Forraad. — Det overlodes til Formanden at ordne de Medlemmer, der kun have Halvpart af „T. f. B.“ i Hold paa 2 og 2 efter deres Bopæl.

Økko fra Staderne.

Høist pr. Løgnkløster, den 30te April.

Hvad Deres „Tidskrift for Viabl“ angaar, da har jeg været Abonnent paa samme i flere Aar, og kan jeg uden Smiger give Dem den Ros, at De redigerer Bladet fortrinligt, og vil jeg herved tillige takke Dem for alle de værdifulde Oplysninger, Bladet bringer.

S. B. Schmidt.

Estebø, den 6te Maj.

Jeg takker Dem for den mig tilsendte Bog „Fører i Viabl“. Jeg har nu gjen-nemlæst den og finder den helt udmærket, hvorfor jeg vil anbefale enhver Viabler at anskaffe sig den, ligesom jeg heller ikke undlader at takke dem for Tidskriftet, som jeg hver Gang ventner med Længsel.

Angaaende Bierne, da ere der mange døde herpaa Eggen i denne Vinter, vistnok mest af Hunger. Ja, det vil vist ikke være for meget, naar man siger, at hver 3. eller

4. Bifamilie er død. Det er for det meste Ruber, og stammelig er det, at disse flittige smaa Dyr skulle lide Hungerødoden, blot for at spare et Par $\text{\textcircled{K}}$ Sukker.

Mine Bier have alle overvintret godt (8 Kasser og 3 Ruber). Den ene Rube har jeg overvintret paa 5 $\text{\textcircled{K}}$ kogt og 3 $\text{\textcircled{K}}$ tørt Randis.
P. Petersen.

For de lokale Blade.

Bier, Blomster og Frugter. I nogle af de sidste Numre af „Vort Hævebrug“ for forrige Aar findes en Afhandling af Hr. W. M. Schøyen om „Frugttræernes Skade-Insekter“, hvis Slutning lyder saaledes:

„Sluttelig skal jeg endnu tilføje et Par Ord om Bierne, som af enkelte af pur Uvidenhed bestrykkes for at sugge Kraften af Blomsterne og ødelægge dem. Dette er imidlertid aldeles det modsatte af Sandheden. Bierne bidrage ved deres flittige Besøg i Blomsterne, hvorfra de indsamle Honning og Blomsterstøv, virksomt til Blomsternes Befrugtning, idet de føre Støv fra den ene Blomst over paa den anden og derved netop bevirke en langt rigere Frugtsætning, end der uden deres Medvirkning vilde finde Sted. — Det bedste Bevis herpaa er den praktiske Erfaring, man i saa Henseende har gjort i Australien. En Del tyske Kolonister, som havde nedsat sig der, havde overført og plantet en Mængde Frugttræer, som ogsaa lod til at trives godt og blomstrede rigelig — men de satte næsten slet ingen Frugt. Man begyndte derfor at tro, at Australiens Klima ikke passede for Frugttræerne og var ved at opgive det hele. Men saa kom der senere en tysk Biavler derover, som ogsaa havde taget Bier med sig, og det viste sig nu, at Frugttræerne i hans og hans Nabors Haver begyndte at bære baade mange og smukke Frugter. Saa skjønnede man, at Tingen var den, at der ikke tidligere i Australien havde været Insekter stiftede til at besørges Bestøvningen af Frugttræernes Blomster. Dette gav Stødet til en stærk Udbredelse af Biavlen samfundets, og dermed opnaaedes ogsaa en rigelig Frugthøst. Altsaa, jo flere Bier, desto mere Frugt — og en Frugttræ-Dyrker kan ikke gjøre noget bedre end at være Biavler ved Siden af.“

Ogsaa vore hjemlige Forhold hde talrige Eksempler paa Biernes Nytte ved Frugters Ansætning. Mange Gartnere have Vanskelighed ved at faa ansat Frugt hos Meloner og lignende Frugter i Dribbænte; men der-

som Vejret er saa godt, at de kunne aabne for dem og lade Bierne trække i Blomsterne, da Lykkes Befrugtningen over al Forventning. Man hører ofte Folk sige: det er besynderligt, at vi i Aar ej faa ret megen Frugt, da Vejret dog var godt under Blomstringen; men de betænte ikke, at det muligen har været for koldt til, at Bierne have kunnet trække i Blomsterne og derved befrugte disse. Landmanden veed, at Svیدfløveren, denne Biernes Yndlingsblomst, et Aar kan give flere hundrede $\text{\textcircled{K}}$ Frø pr. Læs, medens den et andet Aar kun giver 20—30 $\text{\textcircled{K}}$, og antage, at det er Vejrets Skyld. Ja, vistnok er det Vejrets Skyld, men oftest ikke saa meget fordi det ligesom har gjort Blomsterne Skade, som fordi det har forhindret Bierne i at trække i Blomsterne og derved bevirke Frøets Ansætning. Derfor, et godt Frø-Aar, et godt Frugt-Aar og et godt Vi-Aar følges oftest ad. Det forløbne Aar var daarligt i enhver af disse Henseender.

H. H. Hoffmann, Højsmark.

Honningens Anvendelse.

Et nyt Sprængemidde af Honning og Glycerin lignende Dynamit faas ved Blanding af følgende Vægtdele:

Nr. 1. 50 Dele af en Blanding af Honning og Glycerin, 12 Dele klorfjurt Kali, 16 Dele salpetersjurt Kali, 17 Dele præpareret Savspaan og 5 Dele Kridt.

Nr. 2. 48 Dele Blanding af Honning og Glycerin, 19 Dele klorfjurt Kali, 24 Dele salpetersjurt Kali, 10 Dele præpareret Savspaan og 9 Dele Kridt.

Blandingen af Honning og Glycerin holdes paa følgende Maade: 1 Del Salpetersyre (af Vægtfylde ca. 1,50) og 2 Dele Svovlsyre (af Vægtfylde ca. 1,84) blandes sammen, og denne Blanding afkøles til 14° R. 8 Dele af denne Blanding hældes i et Trækar, som indeni er foderet med Bly. Til denne Blanding sættes siden under Svag men jævn Omrøring 1 Del af en Blanding af lige Dele Honning og Glycerin, medens Varmegraden uafsladelig holdes 12° til højst 16° R. Afkølingen bør om fornødent ske ved Is. Efter 5 Minutters Omrøring lader man Honning-Glycerinen afsætte sig paa Karrets Bund, hvorefter den openstaaende Syre hældes eller øses fra. Den tilbageværende Nitro-Glycerin-Honningvadskes først med Vand og siden med en Sodaopløsning, indtil den viser fuldkommen Neutralitet. Den er da færdig til at blandes med de øvrige foran nævnte Bestanddele, der forud maa være vel pulveriserede og blandede.

Sabspaan præpareres paa følgende Maade: Almindelige Sabspaaner toges med en Sodaopløsning, indtil alt Harpiz og Farveemne er udfogt, hvorefter de vadses med Vand og tørres.

Det bemærkes, at alle Arbejder med Sprængemner fordre den største Forsigtighed. Ritmar.

Det har sin store Interesse at se, hvorledes Honningen kan anvendes ogsaa til Fremstilling af Sprængemner, der have stor Bigtighed baade for Industrien og for Krigsførelsen. Derfor talte vi den ærede svenske Meddeleler for disse Oplysninger. Vi maa dog indtrængende advare vore Læsere imod ene efter denne Anvisning at fremstille dette Emne, thi ætsende Syrer og Sprængemner kunne ved uhyndig Behandling fremkalde store Ulykker. Red.

Et og andet.

Udstillingen i Paris. I Anledning af en Opfordring fra Redaktøren af *L'Apiculteur*, S. M. Hamet til DBF. om at deltage i den nævnte Udstilling, har Bestyrelsen henvendt sig til den danske Udstillings-Komite. Under 2. Maj har denne svaret:

I Henhold til Komiteens Skrivelse af 15. f. M. skal man ikke undlade at meddele den ærede Bestyrelse, at det ifølge en af d. d. Generalkonmmissariat i Dag modtagen Underretning ikke har været muligt, trods gjentagne Anstregelser, at opnaa nogen Plads for Udstilling af dansk Biavl.

P. R. B. Ving.

Biaols-Udstillinger. „Preussische B. Z.“ opstiller følgende Fordringer med Hensyn til Udstillinger: 1. Dommerne bør have endt deres Arbejde, inden Udstillingen aabnes. 2. Enhver Udstiller bør paa den udstillede Gjenstand hefte en Plakat, hvorpaa Redskabets Navn og Fortrin ere kortelig angivne. 3. Præmieringen bør ske ved Udstillingens Begyndelse. 4. Præmieedler anbringes ved Udstillingens Aabning paa de prisbelønnede Gjenstande. 5. Præmierne bør kundgjøres 2 Maanedes før Udstillingen. 6. Der maa af Komiteen sørges for, at Fragten bliver saa ringe som mulig.

En Voks-Udslynger. „Preussische B. Z.“ bringer følgende Beskrivelse af en saadan: Voks-Centrifugen er ikke ulig en Honningudsllynger, og Karret af en saadan kan ogsaa anvendes til Voks-Centrifugen. Paa Akken er fæstet en Cylinder, som bestaar af en rund Bund og et derpaa fastsømmet Stykke tykt Traadnet eller flettet Bliit, som foroven stivnes af en Ring af stærkt Særtraad eller Baandjærn. Gitteret

kan gjøres 40 cm. (15 ") højt eller efter Behag. Paa Akken befæstes i Gitterets halve Højde en Skive af Træ eller Bliit, som ligner en ombendt Tallerken (eller som en lav afstumpet Kogle. Diameteren maa være mindre end Gitterets. Paa den Tværliste, paa hvilken Dreivet sidder, eller ogsaa paa Karret, befæster man en Tragte. Gjennem denne Tragte helbes det med Vand smeltede Voks ned paa Skiven, medens man samtidig giver Akken en stærkt Fart. Vokset, som er lettere, svømmer ovenpaa Vandet, og vil efter først at have fra Tragten naaet Skiven ved Centrifugalkraften drives ud imod Gitteret og gennem dette ned i Karret. Det efterfølgende varme Vand slynges mod de paa Gitteret liggende Hamme og stykker Vokset af dem, saa at kun Hammene blive tilbage i Cylinderen.

Biens Hjerne er i Forhold til Kroppen større end hos andre Insekter. Hos Oldenborren er f. Eks. Kroppen 9500 Gange større end Hjernen, men hos Arbeidsbienen kun 174 Gange.

En Bi-Dronning kan lægge $1\frac{1}{2}$ Million Æg. Andre Insekter kunne dog lægge langt flere. Reaumur har saaledes beregnet, at en Bladlus hun i Løbet af de 4—6 Uger, den lever, kan lægge 6000 Millioner Æg. Tangard angiver endog 1 Kvintillion.

Amerika. Biavl i Nordamerikas „Forenede Stater“ drives af henimod 300,000 Personer og frembringer aarlig 100 Millioner \$ Honning til en Værdi af 60 Millioner Kroner. Den aarlige Voks-Produktion er c. $\frac{1}{2}$ Million \$ til en Værdi af 400,000 Kroner.

Kloroform. Til dette Bedøvelsesmiddel's Anvendelse til at berolige Bier, at forene Bier og til Dronning=Indførelse giver Mr. Woodward i Amer. B. J. følgende Anvisning:

Først maa man huske paa, at det er en meget stærk Bædste, der skal benyttes. Kloroform er en farveløs flygtig Bædste, der virker meget stærkt paa Meemester og Dyr, den bør derfor adbragt overlades til Børn. — Kjøb Kloroformen og 3 Svampe og overhæld den ene Svamp med Bædsten. Derpaa fugtes den anden Svamp med Vand, og denne lægges ned i Røgpusteren. Ovenpaa denne lægges den første Svamp og endelig den 3die Svamp, der fugtes med Vand. Vær sikker paa, at den Svamp, der indeholder Kloroform, befinder sig imellem de 2 af Vand fugtige Svampe. Dette vil dæmpe Kloroformens Virkning. — Dyp et Klæde i Vand og læg det derpaa over Tablebærerne i det Stade, der skal behandles. Dæk over det som sædvanligt. Tag nu Røgpusteren og giv 2

Buſt med Kloroform. Gaa derpaa til det næſte Stade og behandl det paa ſamme Maade. Skulle Bierne forenes, gaa da tilbage til det førſte Stade og giv det atter 2 Buſt, Bierne vilde da være „døſige“. Dronningen kan da uden videre løbe ind, og alt vil være i Orden. — Bierne kunne ogſaa forenes uden Tab aldeles tilfredsſtillende. Intet Forbrug af Honning behøves, heller ingen Sukker-Opløsning eller Røg af brændt Træ. Den Tid nærmer ſig stærkt, da den gamle 48 Timers Methode ved Dronning-Indførelſe vil blive anſet for forældet.

Vinterpakning. Den anſete Biavler D. A. Jones ſiger herom i Canadian B.-J.: Vær ikke bange for at pakke dem for varmt. Rigelig Beſkyttelſe er en god Ting ved Indvintning ude. Jeg har prøvet paa at pakke Bier for varmt, men det har jeg aldrig opnaaet. Lad kun Indgangen være helt aaben, ſaa behøver man ikke at være ængſtelig for Luſtfornehjen. Bevar ſaa megen Varme ſom mulig i Boligen, ſaa vil Luſtfornehjen paſſe ſig ſelv gjennem Indgangen fornedet. En Biavler af mit Bekjendſkab har pakket fra 10—50 Familier hvert Aar med en Alen tykt Lag Haffelſe eller Sabel paa alle Sider, Indgangen lukket, men med et 1½ " tykt Trærør førende lige ud fra Tablebærerne. Dette Rør var beſtyttet ved den ydre Ende med et lille bitte Tag, og paa varme Dage kom Bierne helt ud i Kåret og klumpede ſig endogſaa undertiden inde under dette Tag. Jeg tror ikke, at han nogen Sinde har miſtet en Familie, der var indvintret paa denne Maade, og de være altid i fortrinlig Stand.

Krainer-Bier. Dr. Morrifon meddeles i Americ. B.-J., at han har havt den ſtørſte Erfaring med diſe Bier i de „Forenede Stater“, og nu ved Slutningen af den 3die Sommer har han 50 Familier. Han henleder ſærlig Opmærkſomheden paa, at de aldrig røbe, medens de derimod ere megetaarvaagne til at paſſe paa deres eget Stade. Under daglig Behandling af 200 Smaaſtader i et ſlet Honningaar har han ikke havt Røveri hos et eneste Stade. Saaledes gif det rigtignok ikke, da han havde Italienerne. Han tror, at Krainerne ere bedre Honningamlere (?) end Italienerne, Cyprere og Syrere, og med Henſyn til Godmodighed, kan han meddele, at han nu kun ſjældent bruger ſin Røgpuffer, mange Familier kunne behandles ligeſaa driſtigt, ſom om de kun beſtod af Fluere.

Rensning af Voks. New York World giver følgende Anviſning til Rensning af Voks fra alle fremmede Emner: Vokſet ſmeltes med 4—5 % Vand i en blank Kob-

berkjedel helſt opvarmet ved Damp. Naar det hele er fuldkomment flydende og har kogt i nogle Minutter, ophører man med at ſende Varme til Vokſet. Derpaa overſtænker man dets Overflade med Vitriololie i Forholdet 24—30 Rb. flydendeolie til 100 R Voks. Dette maa dog udføres med ſtor Forſigtighed, ellers vil Vokſet fraade op og løbe over Kjældens Rand. Syren maa ſpredes godt paa Overfladen. Det ſmelte Voks tildækkes nu og gives Tid til at komme i Rio, derefter kan man tappe det forſigtig i Forme uden at forſtyrre Bundfaldet.

Biavlsudſtilling paa Hamar (Norge) afholdes 15.—18. Auguſt omfattende alt til Biavl henhørende. Afgang til at udstille har enhver. Anmeldelſe ſter til „den norſke Biavlsforening“ under Adreſſe: Hr. Svar S. Young, Kriſtiana, inden 15. Juli med Opgivelse af Salgsprifer og Udſtillerens Antal befolkede Stader. Gjenſtandene ſendes til Biavls-Udſtillingen, Hamar, Norge, aa betids, at de kunne modtages den 13. Auguſt. Der beregnes 10 % af de ſolgte Gjenſtande. Præmierne (Medailler og Penge) uddeles d. 18. Auguſt.

Middel mod Myrer. En amerikaniſt Biavler har med ſtort Held anvendt Terpentin, han heldte det over Myrernes Reder og fandt efter 1 Times Forløb alle Myrerne døde.

Hunden og Bierne. En Hund, ſom blev forſtyrret af Bier, løb tilfældigviſ ind i en tom Tønde, der laa paa Jorden. Idet den kiggede ud igjennem Spundshullet, tænkte den: „Hadde J været ſtikkelig og kun ſtuffed mig een ad Gangen, kunde J have havt en hel Del Vøjer med mig. Nu have J derimod drevet mig ind i et ſikkert Tilflugtsſted, for her kan jeg ſnappe Eder efter Haanden ſom J kunne ind ad Hullet. Se bare, hvor dum Eders voldsomme Iver var.“ — Han ventede et Svar, men intet ſaadant kom, thi ingen Bi nærmede ſig til Spundshullet, de fløj derimod ind ad den ſamme Vej, ad hvilken Hunden var krøbet ind, og gjorde den ſnart Bladſen altfor varmt.

Moralen af denne Fabel er: „Den fornuſtige Beregning ſlaar ikke til, naar man ſtrides med Bier.“ (Amer. B. J.)

Gavnlig Vinf.

Vejret har i Slutningen af April og Begyndelſen af Maj været heldigt for Bierne, ſom derfor have udviklet ſig godt ved en jævnt tiltagende Uglægning. Plantevækſten har ligeledes udviklet ſig godt med temmelig roligt ſmukt Vejr

om Dagen og kun ringe Natterfrost. Nu mangle vi dog Bæde, men Kløveren tegner godt og lover et godt Hønningaar.

Fodring. Pollen findes nu rigelig i de fleste Egne, Hønning derimod kun i ringe Mængde, om denne end tiltager Dag for Dag, efter Haanden som Frugttræernes Blomster udfolde sig. Indtræffer i denne Tid kolde, regnfulde eller blæsende Dage, da hæmme de i høj Grad Familiernes Udvikling, hvis man ikke under saadanne Forhold fodrer. Dette bør dog ske langsomt for kun at opmuntre til Eglægning, og uuder godt Træk behøver man slet ikke at fodre. En regulerende Fodrer, der let kan indstilles til at give Afgang til stærkere eller svagere Fodring, er det derfor paa denne Tid heldigt at benytte. Reguleringen kan enten ske ved en gennemhullet Blisplade, der stikkes hen under Foderglasfæt, eller ved Drejning som i „den fuldkomne Fodrer“.

Hvide Bilarver paa Flyvebrædtet betyder paa denne Tid enten Mangel paa Foder eller Angreb af Mol. En Undersøgelse vil let vise hvilken af disse Aarsager, der er til Stede, og Fejlen vil da kunne rettes enten ved Fodring eller ved Rensning.

Sværme af stærke Familier ville i Aar kunne ventes ved sædvanlig Tid i Slutningen af Maj og Begyndelsen af Juni. Ønsker man Sværme af Kunststader, da bør Pladsen ikke udvides til mere end 8—9 Normalrammer, og Stedet behandles saa lidt som muligt for Sværmingen. Naar et saadant Moderstade 6—7 Dage efter Forværmens Afgang deles i 2, hver Del med omtrent lige megen Yngel og Bier og hver med sin Dronningcelle, da kunne disse 2 nye Stader stilles jævnsides hvert paa det halve af Stedets gamle Plads. Naar hver af disse Kunstsværme gives en Yngelstavle (fra en anden stærk Familie) med fuldmøden Yngel (der er lige ved at løbe ud) og fodres, da ville de kunne blive til kraftige Familier, fordi deres Udvikling kan ske under hele Hovedtrækket. Paa denne Maade kan der altsaa af 1 stærk Familie dannes 3, og en stærk Formering kan i Aar være at anbefale hos mange Biavlere paa Grund af Familiernes Aftagen i de 2 sidste Aar. Sværme bør helst altid fodres i de første 14 Dage og i ethvert Tilfælde i daarligt Vejr.

Somme Tavler bør, naar saadanne have, anvendes til Udvikelse af Pladsen i de Stader, af hvilke man ikke ønsker Sværme. Tavlerne bør altid Dagen før de indhænges efterjes godt (om de skulle indeholde Mol) og suovles eller overbruses med svagt Karbolvand eller Salicylvand. Dette er ikke alene et Middel mod Møllene men tillige et Forhindringsmiddel mod Bipest.

Overføring ved Redbygning bør helst foretages nu, idet man af den Rube, som ønskes overført, affarer den nævnte yngelfrie Del baade af Rube og Yngning og derpaa sætter Ruben over et Trugstade, hvis Indgang anbringes nøjagtig paa det Sted, hvor Rubens Indgang tidligere var. Rubens Indgang, hvis denne ikke er bortstaaet, lukkes med en Prop, og man giver Bierne foreløbig kun Afgang til 4 Kammer i Trugstadet. Disse Kammer bør enten indeholde uddybede Arbejdetavler eller Kunststader.

Tabletraad bør anvendes i alle Kammer, der ere over 9—10" høje, særlig er dette gavnligt i Hønningtavlerne, der skulle behandles i Udsyngeren.

Afgang til Hønningrum og Delinger bør gives, saasnart Yngelreben omtrent har naaet den Størrelse, som man ønsker, at den i det hele skal udvikle sig til.

Brevkasse.

Italienske Dronninger ville i Aar atter blive indforskrævede af DBF.'s Sekretær første Gang i Begyndelsen af Juli. Prisen vil blive c. 7 Kr. for hver paa den Aarstid (senere bliver Prisen en Del lavere). Bestillingen maa være Sekretæren i Hænde senest den 25. Juni, og Dronningerne kunne da ventes omtrent den 10. Juli.

Hønningrammerne i det af Grønning beskrevne Stade bruges ikke om Vinteren. Deres øvrige Spørgsmaal ere besvarede i det med dette Nr. følgende Smaasfrift. (D. T. Hundeleiv.)

Forenings-Meddelelser.

Svendborg og Omegns BF. holder Møde den 19. Maj paa Thuro (hos hvem, skal blive bekendtgjort i Aviserne). Til ubemidlede Medlemmer vil blive uddelt 3 R Kunsttavler og et Bihus til halv Pris. De, som ønske dette, bedes meddele Underrettede det enten før eller ved Mødet. Alle Venner af Biavlens ere velkomne.

H. P. Rasmussen.

Ribe Amts BF. afholder Møde Søndagen den 26. Maj, Eftermiddag Kl. 2, hos S. H. Beck, Laugestov, hvortil enhver Ven af Bifagen indbydes.

S. H. Beck.

Ribe Amts BF. afholder Møde Søndagen den 2. Juni, Eftermiddag Kl. 2, hos A. Andersen i Tuesbøl, hvortil alle Bivenner indbydes.

Rud Lauridsen.

Paa Als afholdes Møde Søndagen d. 2. Juni i Stevning, den 3. i Tandstet, begge Dage Kl. 2, den 4. i Broager hos Urnager Madsen, den 5. i Tombøl hos P. Jensen. I Gram den 6. og 7. Juli; Stedet bliver bekendtgjort fra den stedlige Bestyrelse. Ved alle Møder vil Biavlslærer C. J. Grønning give saavel praktisk som teoretisk Undervisning.

Midtsjællands BF. afholder Møde med praktisk Vejledning i Biavl hos Formanden den første Søndag i Juni, Juli og September Maaned, Kl. 3.

H. Doose.

Kjøbenhavns Amts BF. afholder Biavlsmøde Kristi Himmelfartsdag den 30te Maj d. A. i Brøndby-Bæster Kl. 2. Foredrag og Diskussion om praktisk Undervisning i Biavl.

N. C. Mikkelsen.

Prestø Amts BF. holder Møde følgende Steder: Foredrag og praktisk Vejledning i den nyere Biavl Tirsdagen den 2de Maj hos Kjøbmand P. Nielsen, Størtinge, Onsdagen den 2de Mai hos Skomager Lyng, Aversie, Torsdagen den 2de Maj hos Slagter Anders Hansen, Ronnebæk, Kl. 3 Eftermiddag alle Steder.

Jens Hansen.

Kundgjørelser.

Betydeligt Oplag haves af mine flere Gange prisbelønnede Apparater til **Baalodning af Kunsttavler** samt Voksformeltemaskiner og Sløjfemaskiner. — Ordre ønskes omgaaende.

N. Bederfen, Blifkenslager, Brønderslev.

Bifolk ønskes!

I til 3 kraftige Rube-Bifolk ønskes. Tilbud med Pris, frit leveret, modtages af
Emil Adamsen, Balby, Kbhvn.

Kunsttavler, flere Gange prisbelønnede, fabricerede af ægte Voks, faas til de sædvanlige Priser. Voks forarbejdes. Naar det særlig forlanges, kunne Tavlerne leveres meget tynde, altsaa billigere pr. Tavle.

J. C. Olsen,
Snedker, Hvilested pr. Søllested.

Tømrer Kristjan Pedersen i Tved ved Svendborg

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Blavls-Redskaber.

Illustreret Prislister fulgte med XXII Nr. 4

Kunsttavler af ublandet Voks (Medaille i Kjøbenhavn 1888)

af alle Størrelser, faaes hos **S. Rasmussen & Co.,** Gravvængel pr. Svendborg. Voks tages i Bytte. Pris som forrige Aar.

Kunsttavler

med bedste Præg og til billigste Pris faas ogsaa i Aar hos **B. Bojesen,** Systofte pr. Nykjøbing Fl.

Kunsttavler faavel til Vngel som Kun til Hvorn i in g af ægte Voks sælges billigst. Udmærket fin Tavletraad medfølger. **N. S. Kristensen,** Himmelov, Næstilde.

Biavlerne underrettes herved om, at jeg i Aar har

Kunsttavler

til sædvanlige Priser. Voks tages i Bytte a 35 Ø. pr. Ø.

Langelev pr. Brorup. **S. S. Beck.**

Min prisbelønnede

Bi: Pipe

for Rogere faa vel som for Ikke-Rogere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til **Gronning, Vejrup, Bramminge.**

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningen for Sverrigs Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Havebrug m. m. Redakter: H. Stålhammar i Göteborg. Pris 2 Kr. aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

Slesvig.

Kunsttavler og Delsingstavler

af rent Voks, præmierede med 3 1ste Præmier i 1888, deriblandt Solmedaille i Kjøbenhavn, anbefales af **S. A. Madsen,** Broager. Prøver og Pris gratis og franko.

Husmandsbladet,

Tidskrift for Agerbrug og Kvæghold, Havebrug samt Landbrugets Bierhverv, udgaar fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. i hver Maaned.

„Husmandsbladet“ koster 50 Øre Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Øre, og kan bestilles ved **Postvæsenet** fjerdingaarsvis.

„Husmandsbladet“ sendes frit for 2 Kr. hele Aaret, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgiveren, **Fr. Dehlerich,** Nærum ved Holte.

Prøvenumre af forrige Aargang sendes frit.

Tavletraad samt Kunsttavler

Extrafin af 1ste Klasses rent Voks faas altid hos **Kr. Pedersen,** Tved, Svendborg.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldtømmeste Cellevand faas hos Fotograf **Borbeck** i Holstebro til billige Priser. Godt rent Voks tages i Bytte mod 35 Ø. pr. Ø. Forhandlere Rabat.

Hos **Erlev** i Kalundborg faas: **Stålhammars 2 store Vægttavler,** Pris 5 Kr., til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie. Beskrivelse medfølger.

De bedste danske Vokstavler

(Solmedaille Kjøbenhavn 1888)

af alle Slags faas hos undertegnede. Voks puffes sendt inden 1. April. Priserne som forrige Aar. Undtjær ved Odde, i Januar 1889.

N. Jacobsen.

Tørrer i Biavl

af **Hans Erlev** er nu udfømt og koster heftet 1 Kr. 60 Øre, indb. 1 Kr. 85 Øre. Bogen indeholder en **fuldstændig** Anvisning til at drive Biavl og 89 oplysende Billeder.

Herr. Biavlere underrettes om, at jeg i Aar har nedsat Prisen paa mine Bistader med 10 %, ligesom Voks og andet til Biavlens henhørende levøres til billige Priser. Ordre udbedes helst saa snart som muligt.

Prislister gratis paa Forlangende.

Ø.-Jølby, Nykjøbing Jyll.

M. Doll.

Mine i Kjøbenhavn 1888 og flere Gange tidligere, præmierede

Kunsttavler

leveres til forestaaende Sæson. for 1 Ø: 1,70, 5 Ø 1,60, 10 Ø 1,50 pr. Ø.

N. Schmidt, Nylandsvej 4. Frederiksberg 1.

Erslevs Prislister se Side 72.

Indhold af dette Nummer :

Apiot	98
Biavls-Udstillingen	102, 105, 106
Biens Hjærne	105
Bier, Blomster og Fruget, af Hoffmann	104
Ello, af P. Petersen og J. B. Schmidt	105
Finbestændere	97
Foderstoffer	109
Fodring	107
Gaavlige Bist	107
Gulbælt A. BF	103
Hunden og Bierne	106
Hvide Biavler	107
Kloroform i Biavlens Tjeneste	105
Krainet-Bier	106
Kjøbenhavns A. BF	102
Meddelelse fra Biavlslærere, af A. C. Andersen	101
Middel mod Myrer	106
Nedgravning af Kassestader	102
Oversjoning ved Nedbygning	107
Phora Fluene, af Prof. Meinert og Hans Erlev	101
Voksen (Blomsterfæv), af D. M. Doolittle	101
Rammemaal	102
Rensning af Voks	105, 106
Samsø BF	103
Sprængemne af Honning, af Nitmar	104
Sættene	107
Tavletraad	107
Tomme Tavler	107
Udstilling i Samar (Norse)	106
Udstilling i Kjøbenhavn 1889	102
Udstilling i Paris	105
Vinterpatning	106
Voksmael, af A. S. Borbeck	98
Voks-Udstyngeren	105

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabningsreiser optages for 20 Ore pr. Petit-Vintie 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Vandre-Biavl.

I flere andre Lande, især i Tyskland, har man fra umindelige Tider drevet Vandre-Biavl, som bestaar deri, at Bierne flyttes fra en Egn til en anden for at nyde Gavn af forskellige Planterers Honning-Vdelse. Hos os er vel slikt ogsaa

under Tiden foretaget, men saa hjaeldent og i saa ringe Omfang, at denne Sag ikke kan siges at være sat i System her i Norden.

Om den nogen Sinde vil blive det, er dog meget tvivlsomt, fordi vore Forhold kun i saa Egne

passer til en saadan Vandring med Bier, og fordi vore Stadesformer efter Haanden synes at udvikle sig mest i Retning af saadanne Former, der daarligt egne sig til Vandring.

Som Eksempler paa Planter, efter hvilke der kunde være Tale om at vandre med Bier, skulle vi nævne Raps, Hvidløber,

Lyngh og Boghvede. Disse høre vel ikke alle til de bedste Honningplanter efter den Honningmængde hver enkelt Plante kan yde. Hedelyngen kan f. Eks. knapt nok naa op i 2den Klasse's Honningplanter baade med Hensyn til Honningens Mængde og til dens Godhed; men denne Planter's Forekomst i et særdeles stort Antal i visse

Egne og dens Blomstring paa en Tid, da ellers meget saa Honningplanter blomstre, gjør den alligevel til en af vore vigtigste Honning-Vdere.

Det bliver derfor nærmest denne Plante, som hos os maatte danne Grundlaget for en

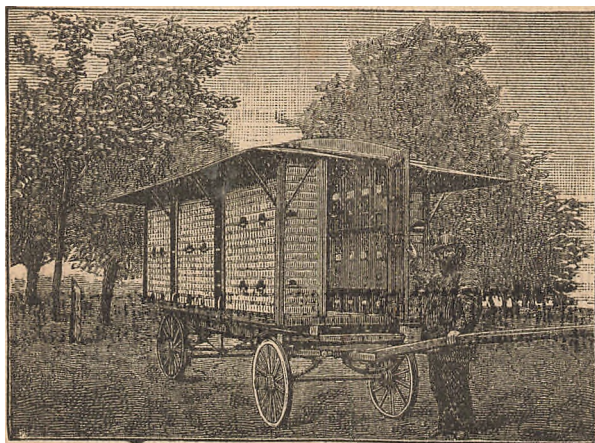

Fig. 22. Et rullende Bier.

fremtidig Vandre-Biavl, idet saadanne Biavlere, der ikke bo for langt fjernede fra Hedestrækninger, flytte deres Bier hen i Lynghederne, naar Blomstringen i Slutningen af August begynder.

Maaden, hvorpaa Flytningen sker, har jo en overvejende Betydning baade med Hensyn til Udgiften og med Hensyn til den

Førsthyrelse, som derved tilføjes Bierne. Den letteste Flytning kan ske med de flydende og de rullende Bierier. De førstnævnte skal kunne findes ikke saa faa Steder i Mellem-Europa. De bestaa af en Pram eller Baad, i hvilken Staderne ere opstillede. De anvendes kun paa Floder saaledes at Prammen forføres tæt ved Bredden. Naar Trækket bliver for ringe, stages Prammen langs ad Floden hen til en anden Egn med bedre Træk. Saadanne flydende Bierier bestaa i Reglen af Kuber, og disses tiltagende Vægt kan ses derved, at Prammen synker stedse dybere i Vandet. Biavleren kan derfor have Mærker paa Prammen, der tilnærmelsesvis angiver det Udbytte han til enhver Tid har opnaaet. At saadanne flydende Bierier i ethvert Tilfælde næppe ville finde Anvendelse i Danmark, derom jøle vi os overtydede. — Noget anderledes stiller Sagen sig med Hensyn til de rullende Bierier. Høstaaende Tegning (Fig. 22) fremstiller et saadant tilhørende Hr. Gustav Biegler i Feuerbach nærved Stuttgart, det har allerede været benyttet i flere Aar. Bieriet bestaar af 28 Højstader, der forblive i det hele Aaret igjennem. Alle Flyvehuller ere forsynede med Forsats-Zink, som er gennemhullet, men ikke tillader nogen Vi at slippe ud. Naar Bieriet skal flyttes, sthydes disse Forsats-Blader ned for Indgangen, Bognstangen sættes i, Heste spændes for og hele Bieriet fjøres da (om Matten) hen til det Sted, hvor et bedre Honningtræk findes. Her spændes Hestene fra, Stangen udtages og Forsats-Bladerne sthydes atter op, saa at Indgangene ere aabne. Midt igjennem Bognen findes en $1\frac{1}{2}$ Alen bred Gang, som giver rigelig Plads til Stabernes Behandling, da disse jo som omtalt ere Højstader.

At en saadan Vogn til Flytning af Bier til Lyngrækket vilde være særdeles bekvem, kan der ikke være Tvivl om; men de nu almindeligt udbredte Trugstader ere langt tungere end Højstader og kræve større Plads ved Behandlingen. Af sidstnævnte Grund vilde Bognen næppe kunne benyttes som Bieri men kun til selve Flytningen. Lægges saaledes alle Forhold med i Betragtning, da frygte vi rigtignok meget for, at de rullende Bierier blive en Luksus, som den almindelige Biavler ikke vil kunne indlade sig paa.

At derimod flere især jydskt Biavlere bo saa nær ved Heden, at det vil kunne lønne sig fortræffeligt ved Lyngrækkets Begyndelse at fjøre Staderne derhen paa en ganske almindelig Vogn (der dog helst maa være forsynet med Fjedre), derom tvivle vi

ikke. Og vi opfordre herved vore Læsere til i denne Sommer at foretage langt mere omfattende Forsøg i denne Retning end de, der hidtil ere foretagne hos os.

Trugstadets Winterpakning.

Af Buchholz, Studstrup.

Værede Hr. Kollega! Med Fornøjelse besvarer jeg herved Deres Forespørgsel angaaende Pakningen af Trugstadet samt Materialet dertil. Naar Bifamilien er vinterfærdig, d. v. s. er stærk, sund, har tilstrækkeligt sundt Forraad, en ikke for gammel Dronning, saa begynder jeg Indpakningen med at lægge fire $\frac{1}{2}$ Tm. svære Træpinde paa tværs over Kammerne; oven paa disse Binde lægges derpaa et uldent Tæppe 4 Gange sammenlagt, derpaa begynder Udstopningen ovenpaa dette Tæppe med tørt, fint Hø eller ditto Mos; ogsaa her har jeg med Held forsøgt Tang til dette Djemed. Nu maa jeg dog bemærke, at jeg stopper i Ordets egentlige Forstand. Med en Træstav i Haanden bliver Honningrummet ikke blot udfyldt, nej, udstoppet indtil en Tykkelse af 5 a 6 Tommer. Sær anvender jeg den største Omhu paa Stopningen omkring ved Siderne. Ovenover dette Udstopningslag lægges derpaa noget Sæffelærred, og der ovenpaa igjen 3 a 4 Teglsten for at holde sammen paa det Hele. Det gjør intet til Sagen, at man ved Udstopningen trykker Pakningen ned mod Tablebærene imellem Bindene; thi der vil altid blive 8 Gjenemgange ved Siderne af de 4 Binde til Pasfage for Bierne fra Table til Table og dermed er Hensigten naaet.

Madradsjer, Puder ere mig altfor usikre, da man med dem løber den Risiko, at der bliver Uætheder ved Siderne, som kunne joraarsage den fordærlige Træk i Stedet. Mine Stader have en 4 Tm. tyk Udstopning i Yderdæggene af det ovennævnte Materiale.

Hensigten med Udstopningen over Winterfædet er jo dog at holde paa Varmen, og samtidig at slippe Fugtigheden fra Bierne. Er Udstopningen løs og tynd vil den vel absorbere Fugtigheden, men tillige lade Varmen trænge igjennem, som dog skulde holdes tilbage i Stedet.

Den tykke og tætte Udstopning — forudsat at Materialet er af den rette Slags — svarer fuldstændig til Hensigten, idet den holder paa Varmen, men lader Fugtigheden passere. Desuden har jeg i min Praksis bemærket, at Vanddampene lettere fortætte

sig til Draaber — ved at træde ud i den kolde Luft — og slaar ned paa Udstopningen ved at trænge igjennem et tyndt Lag Udstopning, end ved at gaa igjennem et tykt do.

Ovenpaa den tykke Pakning vil man aldrig mærke nogen Fugtighed, derimod nok ovenpaa den tynde; det ligger i, at Kulden fra oven kan gjenstrænge den tynde Pakning, saa at Vanddampene allerede kunne begynde at fortætte sig i selve Pakningen; er denne først bleven gjenstrængt deraf, vil den ikke mere kunne absorbere Biernes Uddunstninger, og de dø i Holigen. Dette er Grunden til den store Dødelighed i Trugstader, hvorover man saa ofte hører Klager. Ikke Staderformen, men Pakningen bærer Skylden.

* * *

Ovenstaaende Brev er os velvilligt overladt, og det offentliggjøres her med Forfatterens Tilladelse.

Den heri anbefalede Pakningsmaade forudsætter jo, at Stedet indvintres saaledes, at det ikke behøver at behandles, for den milde Varsid indtræder. Dette er vistnok ogsaa det heldigste, men det er jo ligesom umuligt ganske at sikre sig imod saadanne Forhold, som kunne nødvendiggjøre et Estersyn eller en Fodring (f. Eks. med Vand) længe før den Tid, da Pakningen kan fjernes. Denne Ulempe kunde vel for en Del fjernes ved at anbringe en Foderaabning i Pakningen; men det vil alligevel være altfor besværligt, naar Nødvendigheden tidligt om Foraaret kræver et Estersyn, da at borttage og atter anbringe en saadan Pakning.

Endelig skulle vi bemærke, at vi kun halvt kunne samstemme med Forfatterens Hovedslutning: at Pakningen men ikke Staderformen er Aarsag til Vintertabene. Den vigtigste Aarsag er og har altid været Sult, men uheldige Staderformer have vistnok fremkaldt betydelige Vintertab ligesaa vel som en slet Pakning. Red.

Dronning-Avl.

Af G. M. Doolittle, Borobiuo.

(Denne fremragende amerikanske Biabler har nylig udgivet en Bog: „Scientific Queen-Rearing as practically applied“, af hvilken vi her skulle meddele vore Læsere et Par af de vigtigste Kapitler).

Gode Droner. Det er min Tro, at vi som det 19de Aarhundredes Biablere ikke

tager saa meget Hensyn til vore Droners ædle Egenstaber, som vi burde, eller som vi tage Hensyn til vore Dronningers. For mig synes det, at Dronernes Godhed om muligt har endnu større Værdi end Dronningernes; thi jeg tror, at Faderen har ligesaa stor eller større Indflydelse paa Afkommet's Egenstaber som Moderen. Vi udvælge vore Dronninger med stor Omhu, men lade dem parre sig med Droner af blandet Afstamning fra alle Familierne i vor Viggaard eller med „Stradet“, som er udklækket hos vore Naboer eller i Stovene nærved. Dette bør ikke vedblive, thi ville vi have de bedste Dronninger, maa de ogsaa parre sig med de bedste Droner.

Med Hensyn hertil synes det mig i højeste Grad ønskeligt ved Dronning-Avl, om det maatte lykkes at faa Dronninger befrugtet i Fangenskab. Af denne Grund har jeg prøvet enhver hidtil fremsat Plan til Opnaaelse af dette Bjemed, men som allerede berørt, har det kun ført til Stufferer. Jeg vilde med Glæde give 2000 Kr. for en Plan, ved hvilken jeg kunde parre de Dronninger, som jeg avler, med udvalgte Droner efter mit Ønske, naar jeg kunde gjøre dette med samme Lethed og Sikkerhed som andre Biabls-Arbejder.

Da vi ikke kunne udføre dette, finder jeg, at det næstbedste, jeg kan gjøre, er at udvælge 2—3 af mine bedste Dronninger til at frembringe saa nær som muligt alle Droner i mit Bier. Jeg udfører dette ved at give disse Familier mange Dronetabler og bevare deres Styrke om fornødent ved Arbejder-Yngel fra andre Stader.

De øvrige Familier afholdes i høj Grad fra at klække Droner ved udelukkende at have Arbejdertabler og ved en Gang imellem at give dem en Table med Drone-Yngel fra et af Dronestaderne netop paa den Tid, da de mest savne Drone-Yngel. Gjør man ikke dette, da ville de saa Droner alligevel, om de saa skulle nedrive en Arbejdertable for at bygge Droneceller. Saa snart de fleste af Dronerne i en saadan Table ere udløbne, borttager jeg den før den mindre gode Drone-Yngel (hvis saadan findes deri) er udløbet. Paa denne Maade faar jeg alle mine Droner nedstammende fra mine bedste Dronninger, men jeg er ikke i Stand til at udstyre de svage eller til at udvælge de kraftigste til Dronningerne. Vistnok kunde man anvende Drone-fælder og derved hindre Dronerne fra de svagere Stader fra at flybe ud, men dette forarsager mere Arbejde og mere Forskyrrelse af Bierne end den antydede Plan. Desuden koster Opklækning af Droner megen Hønnig, og det synes at være dumt at

udsle Homning til Opflækning af Droner blot for siden at dræbe dem.

Foruden at vide, hvorledes vi kunne aale gode Droner, maa vi vide, hvorledes vi kunne faa dem tidlig om Foraaet. Herom tales der vel sjældnere, men det er nødvendigt for den Dronning-Moder, der ønsker at imødekommne Kunderne. Af denne Grund hænger jeg Dronetavler midt i Ingelreden hos Dronestaderne allerede om Efteraaet, saa at disse Tavler straks om Foraaet ere rede for Dronningen.

Derjom disse Familier ikke ere meget stærke om Foraaet, gjør jeg dem stærke ved Ingeltavler fra andre Stader, desuden indsætter jeg jævnlig en Dronetable fuld af Homning midt i Bisklyngen; thi ved at borttage denne Homning løfte Bierne Dronningen til at lægge Æg i Tavlen i videre Udstrækning end ellers vilde være stet. Paa denne Maade opnaar jeg i Reglen at faa Droner 1—3 Uger før end ellers.

For at have Droner sent om Efteraaet, gjør jeg en stærk Familie dronningløs ved Homningøstens Slutning, og i dette Stade indhænger jeg al den Drone-Ingel, jeg paa den Tid kan finde i mine Dronestader. Da meget af denne Ingel endnu er Æg eller Larver, faar jeg Droner udslobende længe efter, at saadanne ere dræbte i de andre Stader, thi dronningløse stærke Familier ere meget omhyggelige mod Drone-Ingel. Paa denne Maade kan jeg have et Stade fuldt af prægtige Droner ligesaa sent, som jeg ønsker at aale Dronninger, ofte helt ind i Oktober.

Saa snart jeg ophører med Dronningavl, indfører jeg en Dronning i Stedet, Bierne dræbe da straks Dronerne, naar jeg vedbliver at fodre. Jeg fodrer altid det Stade, der har Droner, naar der ikke er Homningtræk, thi de behøve megen Føde for at faa dem til at slybe meget, og det skulde de jo paa enhver varm Dag.

Et Punkt, som jeg ønsker udførligt at omtale, inden jeg slutter dette Kapitel om Droner, er følgende: Af den Kjendsgjerning, at Arbejdsbier kunne lægge Æg, af hvilke Droner fremkomme, og at ubefrugtede Dronninger ligeledes lægge Æg, som frembringe Droner, har den Mening udbredt sig blandt Biadlerne, at Dronerne af en befrugtet Dronning nødvendig maa være af samme Race, som om denne Dronning havde lagt Æg, for den blev befrugtet. I næsten enhver Bog, jeg har læst, der behandler dette Emue, finder man denne Antagelse: „En ægte Dronning maa uden Hensyn til hvorledes den er bleven befrugtet frembringe ægte Droner af sin egen Race“.

Mr. Alley's Bog „Queen-Rearing“ danner dog en Undtagelse herfra.

Jeg formaar rigtignok ikke at angive, hvorledes Droneafkommet forandres efter Dronningens Parring; men jeg er vis paa, at Droneafkommet ikke længere bliver ægte, naar en Dronning af en Race parres med en Drone af en anden. Enhver kan bevise dette, thi naar man i 4 Slægtled hver Gang lader Dronningen befrugte af saadanne (tvivlsomt) ægte Droner, vil der frembringes Bier, som ingen kan stjæle fra Bastarder. At den første Krydsning ikke viser denne Paavirkning af fremmed Blod, er formentlig Marjagen til den omtalte urigtige Anskuelser Udbredelse.

Eksempel: Tag en ægte brun Dronning og efter at den er befrugtet af en ægte italiensk Drone, lad hende da frembringe alle Droner i dit Biere, som kun indeholder brune Bier. Naturligvis ville alle Dronerne af denne Dronning være brune at se til, aldeles som om hun var bleven parret med en Drone af sin egen Race. Opflækt nu Dronninger af Æg af de andre ægte brune Mødre. Disse unge Dronninger ville nu tilhyneladende frembringe brune Arbejdere og Droner aldeles som om de stammede fra en virkelig ægte brun Dronning, befrugtet af en ægte brun Drone. Men naar man aaler Dronninger af disse unge Mødres Æg, vil man nu og da se lidt gule Baand hos en af dem, og saadant vilde ikke have stet, hvis ikke Dronerne af den første Dronning havde været smittede af en anden Race. For at opdage en ringe Blanding af Blod hos vore Bier, maa vi altid undersøge Dronning-Afkommet; thi Dronningen er Stadets typiske Bi. Derfor vil den vise Blanding, medens Arbejderne og Dronerne ikke vise den.

Tag nu en af disse unge Dronninger, der viser svagt gule Baand, og lad den befrugte af en ren italiensk Drone ligesom den første. Lad nu denne anden Dronning igjen frembringe alle Dronerne i dit Biere, medens Du aaler Dronninger af hendes Møder, disse blive da Søstre til din anden Dronning, der frembringer Droner. Nu lader man en af disse unge Dronninger befrugte af disse Droner, og lad derpaa Dronninger klække af nogle af hendes Æg. Det vil da vise sig, at disse Dronninger blive endnu mere gule end de forrige, medens Droner og Arbejdere endnu synes om trent ægte brune.

Tag nu en af de guleste unge Dronninger og lad den parre sig med en ægte italiensk Drone og gjenemgaa hele den samme Fremgangsmaade igjen, Du vil da faa unge Dronninger, af hvilke de fleste

shnes at være helt italienske, medens Arbejdere og Droner ville vise italiensk Blod ved spage gule Baand.

Gjentages endelig samme Fremgangsmaade for 4de Gang, da vil Du faa Arbejdere og Droner, som enhver Dronningavler vil kalde Bastarder, og det med Rette. Disse Bastarder kunde ikke fremkomme paa denne Maade, hvis ikke en Dronning, der befrugtes af en Drone af anden Race, selv smittes af denne Race. Vi have helt igjennem anvendt Droner, der ere ægte brune i Følge Parthenogesis-Theorien, og dog faa vi tilsidst Bastarder. — Arbejdere og Droner vise ikke en ringe Indblanding af fremmed Blod, vil man derfor grundig kjende en Bifamilies Race, da maa man avle Dronninger i den.

Hvis jeg har fremstillet denne Sag tydeligt, og det troer jeg, da vil man kunne indse, hvilken Betydning det vilde have for den videnstabelige Dronningavler, om han kunde udbælde hvilken Drone han ønskede til Befrugtning af en værdifuld ung Dronning. I det Tilfælde kunde vi opnaa ligesaa meget med Hensyn til Forbedring af Viracer i 2 Aar som nu i en hel Menneskealder.

Lad ingen herefter narre sig selv med ægte Droner af en Dronning, der er befrugtet af en anden Race; thi hvis saadanne Droner faa Lov til at flybe i Din Bigaard, kan Du ikke vente at avle ægte Dronninger der. Jeg er blevet tvunget til denne Mening ved mange omhyggelige Forsøg i denne Retning.

(Fortf.)

Meddelelse fra Bavlslærere.

Af Gartner N. E. Andersen, Nyborg.
(Sluttet.)

Den Forholdsregel at sprede Tablerne for at faa mere Honning, var enkelte Steder misbrugt, idet Tablerne næsten over hele Stedet vare for vidt fra hverandre, hvad der selvfølgelig skader Yngeloprættet og er aldeles forkasteligt. Det kan gøres i Honningrummet, hvorved Bierne kunne spares Arbejde, men maa aldrig gøres i Yngelrummet, hvor det tværtimod maa paases, at der ikke kommer Boksfuler eller lignende imellem Hjørneklosterne, hvad der kan forarsage, at Afstanden bliver for stor. I Højtader med 3 Etages Kammer maa de to nederste bruges som Yngelrum og den øverste som Honningrum.

Paa de fleste af de mange Bistande, jeg har besøgt i Sommer, var der noget spar-

somt med Redstaber. Saaledes foresandtes det faa nyttige Rengjøringsapparat kun paa enkelte Steder. Til at rense i Stader med Flyvehul af hele Bredden er et saadant Rengjøringsapparat eller Skrabejern jo faa udmærket, da der med et saadant kan renses paa Hundbrættet, uden at Bierne mærke noget dertil.

Foderapparater faa jeg kun meget lidt til og Dronningbure ere de fleste Steder ukjendte.

Tabletkasser til Brug ved Efterhyn af Højtader foresandtes vel paa flere Bistande, men hensigtsmæssige vare de ikke. De bør helst være saadanne, at man straks efter Efterhynet af et Stade kan seje de Bier, der foresindes i Kassen, ind i Stedet, hvilket kan ske, naar der i den ene Ende af Kassen er en Abning, der er lukket med en Styber, som kan borttages. Det er ikke heldigt at lade Bierne blive i Kassen og lade dem komme imellem Bierne af et andet Stade.

Tabletbukke, som jeg ogsaa har forefundet, ere ikke at anbefale, fordi en Del Bier derved falde paa Jorden, og man kan ogsaa risikere, at Dronningen falder paa Jorden og bliver udsat for Fare.

Enhver Biabler bør være forsynet med en forsvaerlig Bihat, en Hat med Flor, for i paakommende Tilfælde at kunne gaa til Bierne, selv om de paa en eller anden Maade ere opirrede til Brede. En saadan Hat savnedes paa flere Bistande. At tæmme Bierne ved Hjælp af Tobaksrøg er almindeligt, men det sker ikke alle Steder paa rette Maade. Nogle blæse Røg paa Bierne fra en Cigar eller fra en almindelig Pipe, men det er ikke at anbefale. En Røgpuster eller en Pipe med Røgtud er det bedste, da Røgen derved dirigeres jævnt hen paa Bierne, der ved stærke Pust opirres istedetfor at tæmme.

Der fandtes hos flere Biablere en Del Droneceller og Dronehugel i Yngelrummerne. Alle Droneceller maa fjernes fra Yngelrummene og anbringes i Honningrummene.

Angaaende Anvendelsen af Færtraad i Kammerne, da har jeg hos to Biablere set dobbelte Traade, nemlig en paa hver Side af Tablen. Der bør kun bruges enkelte Traade, der ved Hjælp af Tabletporen trykkes ind i Kunsttablen.

Paa nogle Bistande har jeg set Glasstrimler anvendte som Dækbrædder. Dette finder jeg ikke hensigtsmæssigt. Brug hellere Brædder eller Lærred.

Dronning-Gitre.

(Sluttet.)

James Heddon anvender et Honningbrædt i sit Stade og tillægger dette en meget vigtig Indfyldelse paa Udbytet. Dette Honningbrædt er dannet af en Kamme, hvori afvekslende er indstuds Trælister og smalle Gitterstrimler. Disse ere saa smalle, at hver kun indeholder 2 Rækker af Gjen- nemgange. Zink udvider sig stærkt i Varme, derfor vil et helt Zinkark, naar det befæstes i Kammen, være tilbøjeligt til at blive puk- let i den varme Varsid. Denne Ulempe undgaas ganske ved de smalle Zinkstrimler, der ligge frit med deres Rand i Savsnit i de tilstødende Visters Kant. Hvis Visterne befinde sig lige over Tablebærerne, da ville Bierne være tilbøjelige til at opføre enkelte Celler der i Mellemrummet. Dette und- gaas, naar man anvender det, der af Hed- don kaldes „brudt Ved“, d. e. Honning- brættet tilpasses saaledes, at Zinkstrimlerne lige lige over Tablebærerne og Trælisterne ligeover Tavlegangene. Heddon giver $\frac{1}{2}$ Bivej frit Rum over Table- bærerne og ligeledes $\frac{1}{2}$ Bivej under Zinken, saa- ledes fremkommer da 1 Bi- vej mellem Zink og Table- bærer. Paa lignende Maade giver han foroven i De- lingsbatten $\frac{1}{2}$ Bivej under Delingerne og $\frac{1}{2}$ Bivej over Zinken.

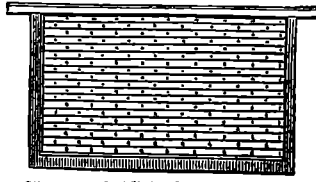

Fig. 23. Indstuds-Dronning-Gitter.

Dronning = Skifte kan foretages med største Lethed ved Hjælp af et saadant Honningbrædt eller Dron- ning-Gitter. Har man i et Stade en alt- for gammel Dronning, som man ønsker at ombytte med en ny, da behøver man kun at anbringe et Overrum over den Bolig, hvori den gamle Dronning befinder sig. Honningbrættet indstudies mellem Bolig og Overrum, i hvilket man nu indhænger en Table med 1 Dronning-Celle fra et af de bedste Stader. Naar den unge Dronning er udløbet af Cellen, borttages Honning- brættet. Det vil da vise sig, at Bierne selv have besørget Dronningskiftet uden at Bi- ableren har behøvet at finde den gamle Dronning eller at have nogen særlig Ulej- lighed med Stadet. Denne Fremgangs- maade anbefales af Dronningableren Doolittle som aldeles paalidelig. I de hos os almindelige Trugstader med et lavt bredt Honningrum foroven vil man jo kunne be- nytte dette Rum som Overrum paa lig- nende Maade.

Indstuds-Gitteret. I Stedet for at lægge Gitret vandret som i Honning-

bræderne og derved dele Stadet i et nedre og et øvre Rum, kan man anbringe Gitret lodret og derved dele Stadet i et forreste og et bagerste Rum saaledes, at Dronnin- gen ikke gives Udgang til det bagerste. Dette Redskab er overmaade let at lave, da det kun bestaar af et Stykke Gitter, der fuldstændig kan udfylde Stadets Uvsnit. Dette befæstes med Stifter til en alminde- lig Kamme uden Tablebygning (se Fig. 23). Ved Hjælp heraf vil man paa ganske lig- nende Maade kunne sikre sig imod Pollen eller Yngel i de bagerste Tavler som man ved et Honningbrædt sikrede Tavlerne i et Overrum derimod. Indstuds-Gitret kan til- lige anvendes til at sikre sig imod Svær- ning; men i det Tilfælde maa man netop flytte Yngelen og Dronningen (især denne sidste) bagved Gitret, saa at hun ikke faar Udgang til Flyvehullet. Det vil paa denne Maade ogsaa være muligt, hvis man ønsker under Hovedtrækket at indskrænke Dronnin- gens Virksomhed, at formindske Yngelred- den. Vi advare dog imod, hvis man agter at benytte Indstuds-Gitret i sidstnævnte Hensigt, at

gøre Yngelred- den for lille. Et stærkt Stade bør under Hovedtrækket ikke have min- dre end 8—10 Normal- rammer til Yngel.

Hvis Gitrene, naar man modtager dem, have meget skarpe Rande, da til- raade vi at gnide disse lidt med Smergellærred eller med en lille Fil, dette vil

straks gøre de ru Kanter jævne. — De engelske Gitre have korte, afveks- lende Rabninger (se Fig. 23), de tyske Gitre have lange, ikke afvekslende Rabninger. Vi foretrække de engelske, fordi de ere de sikreste.

Den store Voksmal gjør større Skade, end mange ane.

Af N. S. Verbeek.

(Fortfat.)

Jeg omtalte før, at en Yngeltable (luk- ket Yngel) kunde være saa belejret med Møllarver, at af et Par Tusinde fremkom maaste kun en Snes fuldkomne Bier. En saadan Table er da bleven eller har forud været rigt besat med Mølæg, som under gunstige Betingelser (i Varme) ere blevne udrugede. Jaar en saadan Table Ro at sidde ret længe, efter at Vihngelen skulde

kunne have forladt Cellerne, saa ville Møllarverne naa at skjære Tablen ned. Naar de det, da er dette en stor Sejr for dem, hvis de lades i Ro; thi da overspinde de denne Table rundt om til Nabotablerne og til Stadets Bund. Bierne kunne eller ville ikke angribe det af Møllarverne tilspundne. Nu have de udboksne Møllarver det herligt, de behøve ikke længere at vandre om for at finde Skjulesteder, da de kunne sidde i Ro under Forvandlingen, de ere nu i en fast Borg. De forpuppe sig derinde Side om Side, som Stenene i en Mur, naar de saa ere forvandlede, jøge de gennem Løngangene om Matten ud gennem Flyvehullet, for efter Barring atter at vende tilbage for at belejre Biernes Yngel med friske Eg. Nabotablerne, som ere spundne fast til denne Mølfastning, gaa snart samme Vej, styrte ned og spindes fast til Dyngen, der stadig bliver større og rigere paa Møl i alle Stadier. Bierne trække sig enten længere hen eller forsøge at bygge nye Tabler, hvor de første styrte ned, dog nu er alt tabt for dem, naar Diableren bare vil holde sine Fingre derfra, det kunde jo hænde, at han af den svage Flugt sluttede, at det Folk ikke trængte til at faa sit Rum udbidet, og saa er det jo Synd at forstyrre Bierne. Denne Gang var det dog maaste værst for Møllene, om han gad se til Folket. Beholde disse kun Ro, da ville Møllarverne nok saa net skjære Tablerne ned igjen, før Bierne have naaet ret langt ned. Hos en Bimand, der nok ikke nænnede at forstyrre sine Bier ret ofte, især naar han vidste, at de ikke manglede Honning eller Blads for Honning, har jeg set ved et Folk, at omtrent samtlige Tabler vare skaarne ned, og Bierne sad foroven paa nybyggede Stumper. Den nederste Trediedel i Stedet var en stor sammen-spundet Bunke, ja selv Kammerne vare spundne alborligt fast dertil, saa der maatte rykkes godt for at faa dem revne ud. (Ja, Silke er jo stærk.) Der var i den Bunke, jeg der rybede ud, Materiale nok til at ødelægge en hel stor Bistand. Det var for nogle Aar siden en Fornøjelse at se den Bistand og den Honning, den leverede. Nu er der naturligvis Mølæg skjult i Gjerens Bolig, i hans Bihuse og maaste i Træernes Bark o. s. v. Desuden er der Møl nok i hans andre Bifolk, der vare mere eller mindre angrebne. Tager han ikke fat med største Energi mod disse Møl, saa er hele hans skjønne Bistand tabt inden ganske faa Aar; et honningsfattigt Aar til gjør det maaste af med dem.

Den Diabler, der er ukjendt med denne store Mølart, raader jeg til, om han kun finder blot enkelte af disse Larver, ikke at

tro, at der er kun disse enkelte. Nej, han kan revidere, at der skjult under Yngelen langs Mellemvæggen er en større eller mindre Mængde, eller der hist og her er gjemt Mølæg, som efter Udbrugningen vandre ind under Bihyngelen. Den første Dag, at Luften er varm nok, da undersøges alt grundigt. Table for Table tages ud og undersøges, og det letteste Tegnet at finde er dette, at den Yngel, som har været tilluftet, mangler Laag; man ser da en hvid Bi (Puppe) med lyseblaa Djenstjold, saadanne drager man ud med en Stump Jærtraad, man vil da paa dem eller i Cellerne finde Ekstremiteter af Møllarverne, dog vil kun faa Møllarver komme frem paa denne Maade; men fejrer man Bierne af, holder Tablen over et stort Stykke Papir og slaar kraftig paa Tablebæreren i længere Tid, da ville de store Møllarver blive meget forstrækkede, jare omkring i deres Gange, springe ud af Cellerne, ja selv ud gennem Midten af Laaget paa de luffede Celler, og det uagtet at Bilarven synes at fylde Cellen, saa kan en tyk Møllarve komme der igjennem i stor Hast.

De ganske smaa Møllarver lade sig dog ikke narve, de komme ikke frem, altsaa er Tablen i Reglen langt fra renset paa denne Maade. Ved en saa haard Behandling er maaste ogsaa Bihyngelen ødelagt. Biæggene blive ved den Behandling fastede hen paa andre Steber i Cellen eller endog fastede helt ud, der er derfor ikke synderlig Grund til at indhænge en saadan Table, især da den kan indeholde en Mængde smaa Møllarver, der snart ville ødelægge Kesten af Bilarverne. Den Diabler, der før har sagt: „Med lidt Renlighed kan man sagtens holde Møl fra sig,“ han vil ikke mere sige saaledes, naar han hos sig har fundet Yngel-tabler godt besængte med Møl, især om han en Tid har taget blødt paa Udryddelsen, thi desto mere ville Møllene, især i honningsfattige Aar, vinde Terræn. Han vil snart indse, at de almindelige Møl ere for intet at regne, de kunne kostes med lidt Renlighed. Den almindelige Møl kan ganske vist gjøre megen Fortrød, især paa tomme Tabler, dennes Spind i disse ligner dog ikke den stores; medens denne almindelig begynder med at anlægge snævre, rørformige, luffede Gange, som den bevæger sig hurtig i, luffer eller rettere tilspinder den store Art Cellerne foroven, saa at man snart lærer at se, med hvilken Art man har at gjøre. Hænger man sine tomme Tabler frit hver for sig paa Vægterne under sit Husstag og jævnlig sørger for Træk, da angribes de der aldrig af de sædvanlige Møl. Men den store Møl generer sig ikke for at

ødelægge Tablerne paa nævnte Plads, hvis Biavleren lader dem hænge, i Stedet for at hvile dem, hvori der er begyndt Spind. Den store bevingede Møl er, som mange af de mindre, selvgraa, dog ikke lidt større, især Hunnen; men der er et særligt Kjendemærke: en lille langstrakt, trekantet, mørkere Ophøjning paa Ryggen. De almindelige smaa Møllarber ere jo almindeligt omtrent hvide, den store er derimod oftest lys lædergul eller mere eller mindre blaalig, Hovedet er brunt. Naar den store Møllarbe er fuldt udviklet, da forlader den, hvis Følket endnu er stærkt, Bihngelen og søger efter et Sted, hvor Bierne ikke kunne naa den; er der ikke nedstaarne Tabler eller Smul nok, da søger den op under Dæklærredet ovenpaa Tablebererne, der er lunt og godt og sikkert, hvor Biavleren ikke ser til Bierne. De tage ogsaa til Taffe med andre Steder, f. Eks. ved Indstudsøren eller ved Tableberernes Ender. Mangler den lidt Plads, da ere dens Kjæber stærke nok til at fjærne frist Grantraa. (Sluttes.)

Til Begynderen.

Af E. F. Gronning.

Mage til frodigt og yndigt Foraar, som i Aar, skulle vi gaa meget langt tilbage i Tiden for at træffe, lad os Biavlere da ogsaa rigtig benytte Tiden, det gjælder nu om at aale Bier, noget Bierne saa gjerne af sig selv ville, naar blot Forholdene ere til Stede, hvorunder de trives bedst, og dertil hører, at de aldrig mangle Foder; kommer der daarlige Dage, hvor de ikke kunne flyve ud, da maa der især gives Foder, vi ved jo, at Foder eller Træk er den egentlige Drevkraft til Biernes Virksomhed. Dertil hører ogsaa, at de kunne besætte de Tabler, de have; er Rummet fuldt af Bier (ses ind ad begge Glasdøre), da kan nu en udbygget Yngeltavle sættes ned blandt Yngelen, og samtidigt affrættes Seglene af Honningcellerne, som findes nær Yngelen, Er Honningen stiv eller endog kornet, hældes $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{2}$ Pægl luntent Vand i Tablen, dog ikke nær Yngelen. — Sidst i denne Maaned vil det være rigtigt at sætte Ruberne paa Trugstadet til Nedbygning (som anvist i „Gavnige Vink“ Nr. 7) og tilføjes, naar 4 udbyggede Yngeltavler (man vogte sig for at komme i Yngellejet med Drone-Celler) eller 3 hele Kunsttavler besættes i Kammerne ved Hjælp af tynd Særtraad (som tidligere anvist); de stilles midt i Huset med Hjørneklobserne tæt samlede og Binduerne tæt op dertil. Et Par

tynde Stykker Brædder, saa brede, at Ruben har Støttepunkter helt rundt, tilpasses et ved hver Ende udenfor Glasdøren.

Ruben sættes derpaa lige ned paa de blottede Kammer, og der tættes godt rundt om Ruben, at ingen Bier kunne komme ud uden gennem Stadets Flyvehul, og det paases, at Rubens Flyvehul vender i samme Retning som før. De tomme Rum bag i Stedet stoppes godt ud, ligesom gamle Sække o. l. lægges om Ruben og Taget lægges paa; skulde dette ikke kunne gaa ned for Ruben, da laves af simple tynde Brædder en Slags Kammer, som sættes ovenpaa Huset, saa højt, at Taget kan hvile derpaa, de staa da ganske rolig, til man gjennem Glasdøren kan se, at den bagerste Tableflade tilbøls er besat af Bier. Ruben tages da af, en ny Table bringes ned mellem Yngelen, Ruben anbringes igjen som før, og saa fremdeles indtil Ruben helt fjærnes (for Derne i August, for Sjælland i Midten af September.) Fodringen af Stader som ogsaa Ruber (gjennem Hullet foroven) fortsættes fremdeles.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 154. Er det nødvendigt naar man lader Bierne bygge ned i et Trugstade da at borttage Ruben hver Gang man ønsker at indhænge Kammer for at give Bierne mere Plads? (A. M.) — S.: Nej. Hvis De har benyttet stive ($\frac{1}{4}$ “) Brædder som Underlag for Ruben, da vil denne ikke kunne bøje Brædderne, og man kan da baade udtage Indstudet og indhænge Kammer uden at flytte Ruben. Benytter De derimod ganske tynde Brædder under Ruben, da er Flytning nødvendig hver Gang man vil indhænge Kammer.

Nr. 155. Hvilket er det bedste Mærke for at kjende Dronningen? (A. M.) S.: De lange Ben og den lange Bagtrop. Hos en ung Dronning er Bagtroppen dog ikke meget længere end hos en Arbejdsbi, saa at de lange Ben altid er det sikreste Mærke. Med lidt Øvelse er det overmaade let at kjende Dronningen, da den i det hele har en finere, lettere Bygning end Arbejderne.

Nr. 156. Jeg ønsker at jernere stærkt i Aar, men jeg er bange for at miste Sværmene. Hvorledes kan jeg da danne Kunstjværme? (H. C.) — S.: Den sikreste Maade er at danne 1 Kunstjværme af 1 stærkt Stade med Trækbiær fra et andet stærkt Stade. Borttag paa en varm Dag ved Middagstid næsten alle Yngeltavler og nogen Honningfra det første Stade,

idet alle Bierne børstes eller rystes af disse Tabler ned i deres eget Stæde. Den tomme Plads i dette frembragt ved Tavlernes Udtagelse ndfyldes med Rammer med hele Kunsttabler (helst traadede) eller med tomme udbyggede Tabler. Nu flyttes det andet stærke Stæde bort fra sin Plads til en helt ny Plads, og de af det første udtagne Yngeltavler indhænges i et nyt Stæde paa den ledige Plads. Alle Trækbierner, som hørte til det andet stærke Stæde, ville da søge ind til Kunstværmen og udtække en ny Dronning der. Denne Maade kan anvendes lige fra nu af indtil Hovedtrækets Slutning, men i daarligt Vejr bør Kunstværmen fodres i de første 14 Dage.

Nr. 157. Er det sandt at man kan gjøre den gule Honning hvid, og hvorledes sker det? (J. N.) — S.: Der fortælles, at adskillige Apothekere har anvendt visse Indblandinger i Honningen og derved givet den en lysere Farve. Om dette Rygte taler Sandhed kunne vi ikke afgjøre, men i det Tilfælde vilde dette jo være en Forfalskning, som vi ikke kunde anbefale. Derimod kan man skaffe den gule „gryne“ Honning en betydelig lysere Farve ved at omsmelte den i et Vandbad (altsaa ikke koge den) og derefter lade den langsomt afkjøles paa et tørt Sted. Naar den begynder at stivne stærkt, gennemvøres den dngtig med en Slev, den vil da ikke blive „grynet“ og tillige faa en betydelig lysere Farve end tidligere.

Nr. 158. Hvorledes kan jeg kjende Kobber fra Stædets egne Bier? (R. R.) — S.: Kobberne nærme sig forstigt Indgangen, idet de flybe paa begge Sider af denne, indtil de se en Beslighed til at slippe ind. Paa Flyvebrædet anfalder de ofte af 1 eller flere af Stædets egne Bier, der bide dem i Ben og Binger og søge at stikke dem og at skubbe dem ned paa Jorden foran Stædet. Endelig kan man kjende de hjemvendende Røvere paa den tunge Flugt, idet de ikke fra Flyvebrædet flybe lige ud og opad, men først synke noget nedad i Flugten paa Grund af Byrden, de bære.

Nr. 159. Hvorledes skal jeg traade 10 × 12" Rammer? Jeg synes, at Tavlen er løs med 2 Traade. (R. C.) — S.: Tavlen bliver ikke fast, før Bierne have udbygget den. Bruger De Traad Nr. 26, da er 2 lodrette Traade nok, af Nr. 30 el. 36 bør derimod bruges 3—4 Traade.

Fra Kredsen.

Gl. Roskilde Amts BF. afholdt et Møde i Traktørstædet „Trægaarden“ ved

Roskilde 2den Paaskefædag. Dagsorden var den paatænkte Udstilling i Roskilde. Det blev vedtaget at afholde Udstillingen i Salen i „Trægaardshaven“ samme Dag som Statshingstefæstet holdes (midt i Juli) og de to efterfølgende Dage. Ret til at udstille har ikke alene ethvert Medlem af Gl. Roskilde Amt og Ramsø-Thune Herreders Biablerforeninger, men enhver Fabrikant eller Biavler som vil udstille, men de, som ikke er Medlem af en af de to nævnte lokale Biavlerforeninger, faar kun Diplomet med Præmiens Grad tildelt, men ikke den der til hørende Pengepræmie. Til Dommere og Suppleanter valgtes Skovriden Kann, Lindholm, Apotheker Augsburg, Roskilde, Uhrmager B. Frandsen, Roskilde, Gaardejer M. Pedersen, Bridesløselille, Gaardejer J. Olsen, Driftbrohus, Udbeler J. Morsen, Østykke, Smeder J. Simonsen, Fshøj, Fru Demant, Kjøbenhavn, Sidse Hansen, Keerslev, og Gaardejer H. P. Hansen, Brodrup.

Til Præmier anvendes Penge og Diplomer. Det blev omtalt at anmode Hovedforeningen om muligt at støtte de lokale Biablerforeningers Udstillinger ved at overlade den til Eksempel 3 a 4 Broncemedailler (til første Præmier ved hver Afdeling) samt en Sølvmedaille til den som har det meste og smukkeste paa Udstillingen. I Rigthed med som Hovedforeningen blev støttet i Kbh. med Medaljer af „Den nordiske Industri-, Landbrugs- og Kunst-Udstilling“. Til Ordningsskomitee til at hjælpe Bestyrelsen valgtes Kjøbmand Thillerup og Gartner N. Meyer af Roskilde. Anmeldelsesblanketter kan fra 1ste Juni faas hos Kommiss C. Andersen, Roskilde, og de bør tilbagesendes udfyldte inden 1ste Juli.

Hver af Udstillingens 3 Dage vil der blive afholdt Foredrag Nr. 2 og sidste Udstillingsdag vil der i Haven blive musiceret fra Nr. 4 Eftermiddag og om Aftenen afholdes Bal. Enhver Udstiller eller Medlem af Gl. Roskilde Amts og Ramsø-Thune Herreders Biablerforening med Kone og uforfæmmede Børn, har mod Forevisning af Medlemskort fri Adgang til Biablsudstillingen og til frit at deltage i Ballet. Entree til Biablsudstillingen er 25 Øre.

Grindsted BF. afholdt den 4de Marts sin aarlige Generalforsamling, hvor følgende blev forhandlet og vedtaget:

Regnskabet blev fremlagt og befundet rigtig. Det udviste en Indtægt af 52 Kr. 65 Øre og en Udgift af 54 Kr. 84 Øre. 3 Medlemmer har ikke betalt deres Bidrag. Til Formand gjenvalgtes S. P. Kristjansen, Horsbøl. Til Næstformand Manufakturhandler N. C. Nielsen i Grindsted og til

Viablskærer August Johansen, Ferrig. Man kan faa en Betaling af indtil 2 Kr. pr. Dag for at behandle Bier for Medlemmerne og betales af den eller de, som erholde Hjælpen. For at besøge et større Viablermøde enten i Holsted, Varde eller Ribe tilstodes ham 3 Kr. af Foreningens Kasse. Det vedtoges at give gratis praktisk Undervisning i Viabl den 1ste og 3die Fredag i Juni, Juli, August og September Maaned af S. P. Kristiansen og Niels Kloster i Horsbøl, P. Petersen, Eg, P. Kristensen, Ludsborg, og N. C. Nielsen i Grindsted, hver i sin egen Vigaard i Middagstiden fra Kl. 12 til 2. Formanden paatog sig at anstafte Kunsttavler til Medlemmerne efter modtagen Bestilling, som senest skal være anmeldt inden 1ste Juni. I Juni Maaned ved Uddeelingen af Kunsttavler afholdes tillige et Viablermøde hos N. C. Nielsen i Grindsted, hvilket bekjendtgjøres ved Kirkestævne. Medlemsbidraget for 1889 er 1 Kr. 25 Ø. for hver af dem, som har begyndt med den ny Viabl og 50 Øre for de gamle Medlemmer, som endnu ikke har begyndt. S. P. Kristiansen.

Svendborg BF. afholdt 19de Maj Møde hos Lømrer Kr. Pedersen i Tved, hvortil havde indfundet sig Viablere baade fra de omliggende Sogne og fra Thursø, Thorseng og Starø.

Efter at have indtaget nogle Forfriskninger, besaa Forsamlingen en smuk Samling af de til den nyere Viabl nødvendige Redskaber. Her fandtes bl. a. en ny Honningudflyngningsmaskine, der i Konstruktionen var undergaaet adskillige Forbedringer, hvorved flere Fordele syntes at være opnaaede.

Som noget hidtil lidet anendt maa nævnes en meget tynd Tabletraad, der anbragt i Bokstaberne, styrker dem ved Behandlingen i Udflyngeren, uden derved at have nogen skadelig Indflydelse for Ynglen. Af Stader forefandtes en stor Samling af de forskjellige Former, som nu anvendes i den rationelle Viabl, og som Viableren her havde en fortrinlig Lejlighed til at gjøre sig bekjendt med. Her var baade Ræmpestade, Ersløvstade, Trugstade, Højtade og hvad de nu hedde.

Kr. Pedersen har sidste Vinter faaet indlagt Dampkraft i sit Bærksted, og Deltagerne fik ved at se hans Bærksted, Dampmaskine og Varelager et tydeligt Indtryk af, at det ingenlunde er nogen ubetydelig Virksomhed, her udfoldes ved Fabrikationen af Bistader.

I Haven blev foretaget praktisk Behandling af Bierne, hvortil Bejret var gunstigt. Her forefandtes ikke mange Bistader i An-

tal, men de var til Gjengjæld særdeles stærkt udviklede. Baade et Ersløvstade med lave Normalrammer og Trugstader med 12 Tom. [ ] Rammer var efter Vårstiden ualmindelig stærke med Bier. Et enkelt kunde allerede fuldt besætte 11 Tavler. I enkelte Stader indfattes Kunsttavler, og der blev givet forskjellige Bink og Meddelelser, navnlig for de tilstedeværende Begyndere.

Sluttelig samlede Spørgsmaal stillebes og besvaredes og hvor H. P. Rasmussen, Gravbønge, gav nogle Oplysninger, nærmest angaaende Bierne's Behandling om Sommeren.

Efter de Meddelelser, her fremkom fra de forskjellige Egne, er Bierne mange Steder døet bort i et ikke ubetydeligt Antal Stader og Kuber; de fleste Viablere har et større eller mindre Tab at opvise, vel nærmest som en Følge af sidste Sommers ualmindelig ugunstige Forhold, og Fodring har i dette Foraar været brugt efter en større Maalestof. Smidlertid var de vel overvintrede Stader i Almindelighed nu godt udviklede i det ret gunstige Vejr, saa der i Sommer kunde haabes paa et godt Udbytte.

Økko fra Staderne.

Svinninge-Eggen, 20de Maj.

Tabene af Bier i Løbet af denne Vinter have været saa store her paa Eggen, at Viabernes Antal for Djebliffet er saa ringe, at jeg nødes til at opgibe min Hensigt: i denne Sommer at danne en Kreds her. Forhaabentlig ville Forholdene bedre sig, saa at det vil kunne ske til Efteraaret. Sult har været Grunden til Tabene.

J. P.

Horsbøl, 21de Maj.

Det er en Fornøjelse at se, hvorledes Bierne udvikle sig i Vår her paa Eggen. Vi vente os et godt Udbytte af dem.

S. P. K.

N. B. Sjælland, 26. Maj.

I Dag saa jeg de første flyvende Droner, det er 4 Uger tidligere end f. N. Bierne udvikle sig fortrinligt. I Dag dannet en Kunstsværm med 7 Yngeltavler fra et Stade (der havde 11) og med Træk Bier fra et, der havde 12 Yngeltavler, alt lad Normal. Flere Stader maa have Overrummet anbragt snart, hvis de ikke skulle sværme.

E.

Et og andet.

Nordiske Bidronninger. Pastor Weg-ga ndt, Flach bei Diez, Tyskland, har tilskrevet „L. f. Biskøpsel“ et Brev med Opfordring til i Norden at begynde Nvl af racerene nordiske Bidronninger, som han antager i betydeligt Antal ville kunne sættes i Tyskland til en Pris af 4½ Kr. pr. Stk. Mange tykke Biavlere ere nemlig af den Mening, at de italienske og krainiske Bier ved at begynde at hngle for tidlig let udsættes for Bugløb om Foraaret. — At Dronning-Nvl hos os vil kunne lønne sig, derom ere vi overbeviste, men der skal lidt Tid til inden de rette Foll faa det rette Greb paa den Sag. I 1888 begynde flere af vore Biavlere Dronningavl, men Nvaret var meget uheldigt dertil. Vi opfordre derfor til fornyede Forsøg i Nar.

Forenings-Meddelelser.

Holbæk Amts BF. holder Møde i Love d. 7. Juni, i Stamstrup d. 14. Juni, i Omegnen af Ruds Vedby d. 16. Juni, i Havnørup Skole d. 17. Juni, i Holbæk d. 19. Juni, Kl. 4, hos Smeder Thomle. Ved disse Møder vil Lærer Smith, Bjergsted, undervise i Biavl. Nærtere af de lokale Blade. — Endvidere afholdes Møde i Tommerup Forsamlingshus Søndag d. 15. Juni, Kl. 7 Aften, og i Rørby Forsamlingshus Søndag d. 16. Juni, Kl. 4, af Lærer S. Rasmussen fra Ellede.

Midtjyllands BF. afholder Møde i Jydstrup Forbrugsforening d. 25. Juni, i Ringsted hos Stomager O. Hansen d. 26. Juni, i Forsløv hos Gaardejer Jørgen Larsen d. 27. Juni samt i Næsbj Forbrugsforening ved Næsbjholm d. 28. Juni, hver Dags Efterm. Kl. 3. Ved disse Møder vil Hr. Biavlslærer Grønning give Undervisning — praktisk jaavel som theoretisk — i den nyere Biavl. (Se isvrigt de lokale Blade.)

Desuden afholdes praktisk Møde Søndag i Juni, Juli og September Maaneder hos Formanden, 23. Juni og 21. Juli hos Gaardejer Konrad Peterjen, Brangstrup.

En Udflugningsmaskine staar til Afbenyttelse for Foreningens Medlemmer hos Stomager O. Hansen, Ringsted. S. Doofe.

Svendborg og Omegns BF. holder Møde d. 16. Juni, Kl. 2, hos Willius Mortensens Enke i Lundby paa Torseng. Der vil blive undervist i praktisk Biavl og Forhandling om de foreliggende Arbejder. Alle Venner af Sagen ere velkomne. S. B. Rasmussen.

Elbo m. fl. S. BF. Til Efterretning for Medlemmerne meddeles, at Næstformanden, K. W. Andersen, Rans, i Efteraaret paatog sig, naar han modtog de udtrommede Bier fra et dødsdømt Kube-stade, at sætte dem i et „Hnsmandsstaade“ efter Kr. Bedersens Model med □-Rammer og fodre dem, alt for en Pris af 12 Kr. Han stulde da staa til Ansvar for dem indtil den 15. Maj. Vi vare overtydede om, at Bisamilien, skjøndt den var svag, under Hr. N.'s Behandling vilde blive til et godt Stade. Desværre blev Hr. N. syg, han har været syg hele Foraaret og er endnu fengeliggende, derfor har Stadet ikke faaet nogen god Pasning. Vi

have nu flyttet Stadet hen til mig, hvor det vil forblive Sommeren igjennem under Tilsyn af K. Bendixen og mig indtil Generalforsamlingen til Efteraaret. N. Ladegaard.

Elbo m. fl. S. BF. holder Møde i „Krybily Kro“: Mandag den 3. Juni, Efterm. Kl. 2, og Tirsdag den 4. Juni, Efterm. Kl. 3 i Forsamlingshuset i Borkop. Ved disse 2 Møder vil Fru Karen Demant fra Njøbenhavn komme til Stede for at holde Foredrag om Biavl. Mænd og Kvinder, saavel Biavlere som Ikke-Biavlere, indbydes: Niels Ladegaard.

Ribe Amts BF. afholder Møde Søndagen d. 16. Juni, Efterm. Kl. 2, hos Stomager K. Jensen Alfou, hvortil enhver Ven af Bisagen indbydes. S. S. Beck.

I Forbindelse med **Sorsens Landboforenings** Dyrske Forening den 21. Juni i Sorsens vil tillige blive afholdt Biavls-Udstillung. De ærede Fabrikanter og Biavlere bedes fremsende Redskaber og Biavlsprodukter til nævnte Udstilling under Adresse: „Biavlsudstillingen i Sorsens“. Gjenstandene vilde blive modtagne og tilbagefendte af Kristen Madsen, Søderup, og Niels Larsen, Linsved. Mads Hansen.

Vester-Søfinge BF. holder Møde Søndag den 23. Juni, Efterm. Kl. 2, hos Smed Jens Hanssen, Sørrup, hvortil enhver Ven af Bisagen indbydes. J. B. Larsen.

Ulfborg Sogns Forening for Biavl og Havebrug holder Møde Søndag den 16. Juni i Stjærum Mølle, Kl. 2 Efterm. Forhandlingsagenstandene ere: 1) Hvad er Henfigten med vore Møder? 2) De nye Sagttagelser angaaende fast Loft og brede Rammer i Vinterboligen. 3) Vore Forenings Stilling til „Foreningen for Udførsel af Havesager“.

Ulfborg, d. 20. Maj. Lars Berthelsen.
Gram og Omegns BF. holder Møde Torsdagen den 6. Juni¹⁾ i Gram, Kl. 4 Efterm., ved hvilket Hr. Biavlslærer Grønning vil være til Stede for at give Undervisning. Bestyrelsen.

Honning- og Voks-Priser.

Hamburg, den 3. Maj. Honning fast med ringe Forraad. Sabanna 24,75. Californisk 33,30 a Kr. 38,70 pr. 100 K. Tata 12 %.

Voks rolig. Holsten 1,10. Holsten, hvidt, bleget 1,23 a 1,26. Danst 1,04. Ghili 1,04, Madagaskar 0,81. Japan i Kvadrat-Tavler 0,40½ a 0,41. Ceara 0,36 a 0,49½ pr. K. (Centralbl.)

Kundgjørelser.

De bedste danske Vokstavler

(Sølvmedaille Njøbenhavn 1888)
af alle Slags faas hos undertegnede. Voks ønskes sendt inden 1. April. Priserne som forrige Nar. Andthjer ved Odber, i Januar 1889.

N. Jacobsen.

Hos **Grølev** i Kalundborg faas:
Stålhammars 2 store Vægtavler, Pris 5 Kr., til Dplysning om Honningbiens Natur-historie. Beskrivelse medfølger.

¹⁾ Ved en Fejtagelse stod i Nr. 7 Juli i Stedet for Juni.

D'Hr. Biavlere underrettes om at jeg i Aar har nedsat Prisen paa mine **Bistader** med 10 %, ligesom Voks og andet til Biavlens henhørende leveres til billige Priser. Ordre udbedes helst saa snart som muligt.

Prisliste gratis paa Forlangende.
G.-Jølby, Nykjøbing Jyll. **M. Bøll.**

Bethdeligt Oplag haves af mine flere Gange prisbelønnede Apparater til **Baalodning af Kunsttavler** samt Voks smeltmaskiner og Slynmaskiner. — Ordre ekspederes omgaaende.

N. Pedersen, Bliffenlager, Brønderlev.

Ex raffin **Tavletraad** samt **Kunsttavler** af 1ste Klasses rent Voks faas altid hos
Kr. Pedersen, Tved, Svendborg.

Kunsttavler, flere Gange prisbelønnede, fabrikerede af egte Bivoks, faas til de sædvanlige Priser. Voks forarbejdes. Naar det særlig forlanges, kunne Tavlerne leveres meget tynde, altsaa billigere pr. Tavle.

J. C. Olsen,
Snedker, Hvilested pr. Sollested.

Tømrer Kristjan Pedersen
i Tved ved Svendborg
anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Biavls-Redskaber**.
Illustreret Prisliste paa Forlangende frit.

Kunsttavler

med bedste Præg og til billigste Pris faas ogsaa i Aar hos
B. Bojesen,
Systofte pr. Nykjøbing Fl.

Kunsttavler saavel til Dugel som Kun til Honning af egte Bivoks sælges billigt. Udmærket fin Tavletraad medfølger. **N. S. Kristensen**, Himmelov, Koeskilde.

Biavlerne underrettes herved om, at jeg i Aar har

Kunsttavler

til sædvanlige Priser. **Voks** tages i Bytte a 35 Ø. pr. Ø.

Langehoff pr. Brørup. **S. S. Beck.**

Min prisbelønnede

Vi: Vibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til
Gronning, Vejrup, Bramminge.

Slesvig.

Kunsttavler og Delingstavler

af rent Bivoks, præmierede med 3 lste Præmier i 1888, deriblandt Sølvmedaille i Kjøbenhavn, anbefales af
S. A. Madsen, Brøgger.
Prøver og Pris gratis og franto.

Husmandsbladet,

Tidskrift for Agerbrug og Kvæghold, Havebrug samt Landbrugets Riehverv, udgaar fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. i hver Maaned.

„Husmandsbladet“ koster 50 Øre Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Øre, og kan bestilles ved **Postvæsenet** fjerdingaarsvis.

„Husmandsbladet“ sendes frit for 2 Kr. hele Aaret, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgifveren, **Fr. Dehlerich**, Nærum ved Solte.

Brøvenumre af forrige Aargang sendes frit.

Kunsttavler af ublandet Voks

(Medaille i Kjøbenhavn 1888)

af alle Størrelser. faaes hos **S. Rasmussen & Co.**, Gravvængel pr. Svendborg. **Voks** tages i Bytte. Pris som forrige Aar.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomneste Cellerand faas hos Fotograf **Borbeck** i Soltebro til billige Priser.

Godt rent Voks tages i Bytte mod 35 Ø. pr. Ø. Forhandlere Rabat.

Mine i Kjøbenhavn 1888 og flere Gange tidligere, præmierede

Kunsttavler

leveres til forestaaende Sæson for 1 Ø: 1,70 5 Ø 1,60, 10 Ø 1,50 pr. Ø.

N. Schmidt, Nylandsvej 4. Frederiksberg I.

Egte befrugtede italienske Dronninger

kunne faas sidst i Juni for 7 Kr., i Juli for 6 Kr. og i August for 5 Kr. Stft. hos

P. S. Knudsen, Nusager, Varde.

Amerikanske Delinger

$4\frac{1}{4} \times 4\frac{1}{4} \times 2''$; $4\frac{1}{4} \times 4\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{2}''$ og $4 \times 4\frac{1}{2} \times 2''$ faas a 5 Øre pr. Stf., 250 Øre for 50 Stf.

Tilpassede **Stillevægge** af Bliit til 3 af de forste 2 Slags Delinger 8 Øre pr. Stf. hos
Ersev, Kalundborg.

Kunsttavler.

Det bedste danske Fabrikat af alle Slags Kunsttavler faas altid billigst hos Undertegnede. For rent ublandet Bivoks garanteres. Godt rent Voks tages i Bytte eller forarbejdes for 35 a 30 Øre pr. Ø.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Erslevs Prisliste se Side 72.

Indhold af dette Nummer:

Droner, gode	111
Droner, spænde	118
Dronning-Vol, af G. M. Doolittle	111
Dronning-Gitre	114
Dronning-Stifte	114, 118
Stfte, af S. P. K., J. P. og E.	118
Grindsted BF	117
Hedbois Honningsbrødt	114
Honning-Brøder	114
Honning- og Vokspriser	119
Honningens Behandling	117
Indstuds-Gitre	114
Rienbemærker paa Dronninger	116
Rienbemærker paa Røbbier	117
Kunsthøerne	116
Meddelelse fra Biavls lærere, af N. C. Andersen	113
Rebiffte Vidtrouninger	116
Doerspring ved Nebgning	116
Roskilde A. BF. Udstilling	117
Svendborg BF	118
Til Begynderen, af E. S. Grønning	116
Traabede Tavler	117
Trugtabets Winterpakning, af Buchholz	110
Udstilling i Roskilde	117
— i Horsens	119
Bandre-Biavl	109
Voksmpl. af N. S. Borbeck	114

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Runbjørrelser optages for 20 Øre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykte.

Sommer-Arbejder.

Hovedtrækket foregaar nu, og baade Bier og Bialvere have travlt. Nu skal det kjendes, om Bialverne have forstaaet at udnytte de Anvisninger, som ere givne. Antallet af Bialvere er dog i Løbet af dette Foraar aftaget betydeligt, idet flere have mistet alle deres Bier og altsaa foreløbig ophørt med Bialf. Vi nære dog det Haab, at dette Aar rigeligt vil oprette disse Tab. Den første Sværm, vi have hørt omtale, kom den 26. Maj i Bjerre (Holbæk Amt). Grundlovsdagen (5te Juni) begyndte Sværmingen for Alvor, og der er derfor næppe Tvivl om, at de Egne, der have godt Sommertræk, paa Grund af den usædvanlig tidlige Sværming ville opnaa en betydelig Forøgelse af Familiernes Antal. Om Aarets Udbytte er det endnu ikke muligt at udtale nogen Mening. Den vedholdende Tørke har i mange Egne særlig paa let Jord forringet Agerkaaltrækket meget. I andre Egne, som have faaet Regn i Slutningen af Maj eller Begyndelsen af Juni, vare Staderne allerede den 7de Juni meget honningrige.

Blandt de mange Arbejder, for hvilke der nu er Brug i Bigaarden, skulle vi her nævne nogle af de vigtigste og der-

ved besvare adskillige indsendte Spørgsmaal:

1. Kunstavlernes Befæstning i Kammerne kan enten ske ved Lodning, ved Tabletraad eller ved Indflemning i Tablebærerens. Den førstnævnte Maade bestaar deri, at smeltet Voks heldes langs 1 eller flere af Tablens Kanter paa det Sted, hvor disse støde til Kammerlisterne. Det bedste Redskab til Voksens Smeltning ses i hestaaende Figur, der fremstiller en dobbelt Bliffande. Det ydre Rum fyldes med (helst varmt) Vand. I den indre Kande nedlægges Voksstumper, Smelteren stilles derefter paa en varm Komfur eller over en Lampe. Ved Hjælp af et Brædt, der er $\frac{3}{4}$ tykt, og som passer ind i Kammeren, understøttes den

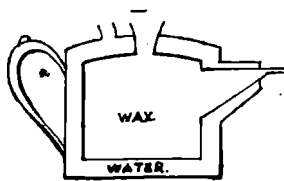

Fig. 24. Voks-Kobbe-Kande.

løse Kunsttable og trykkes tæt ned til Tablebærerens, hvortil den derpaa fastloddes med smeltet Voks, som heldes langs Tablebærer og Table. I 8—9" høje Kammer vil denne Tilbodning til Tablebærerens være tilstrækkelig. Ere Kammerne højere, bør derimod anvendes Tabletraad, der indlægges paa den flere Gange beskrevne Maade ved Hjælp af en Tablespore. Saadanne traadebe Table behøve ikke tillige at fastloddes, dog vil det selvfølgelig styrke dem. I Delinger bør kun anvendes meget lidt

Boks til Tablens Fastlødning, da den udbyggede Table ellers faar en ubehagelig Boks-Klem paa det Sted.

Sværme. Hvis man ønsker, at disse straks skulle have hele deres Rum i Stedet udfyldt med Kunsttabler (og dette er en fortrinlig Hjælp), da kan Sværmen ikke fastes ned i Stedet, thi nogle af Tablerne ville da blive faa stærkt belastede med Bier, at Befæstningen brister. For at undgaa denne Ulempe henstille vi Sværmen i den Kube, hvori den er indfanget, paa et styggefuldt Sted indtil henad Aften (N. 6). Ved den Tid styrte vi Sværmen ud paa et Vagen eller paa Bræder tæt foran Indgangen til det med Kunsttabler udrustede Stede. Bræderne (el. Vagnet) maa være saaledes lagte, at de danne en jævn Dpgang lige til Flyvebrædtet. Sværmen vil da selv gaa ind og fordele sig jævnt paa alle Kunsttablerne, og disse ville da ikke styrte ned. Det Antal Tabler, der gives, retter sig efter Sværmens Størrelse, til en jævn stor Sværm give vi 8 Normaltabler, men man bør ikke give for faa, hellere fra først af 1 ell. 2 for meget for ikke at faa dem overfyldte, før de ere tilbyggede foroven. Viser det sig at være for mange, kan man den følgende Dag borttage de oberflødige. I Stedet for at styrte Sværmen ud foran Indgangen kan man vende Kuben om og forsigtig med en stor Metalste eller Træsleb øse Bierne hen paa Flyvebrædtet. Saasnart de inddragende Bier begynde at opløste den stærke Brusen, som antyder, at de have anerkjendt det nye Hjem (og vistnok tillige, at Dronningen nu er draget ind), behøver man ikke at øse længere. Man kan da stille den ombændte Kube tæt op til Indgangen. Resten af Bierne ville dg snart drage ind.

Udflyngning bør ikke foretages, før Bierne have forseglet de fleste af Cellerne i Tablen. Saa vidt muligt bør man undgaa at udflyngne Tabler, der indeholde Yngel, fordi den Honning vil blive mindre ren, og desuden lider Yngelen ved Udflyngningen. Til Afstrækning kan vel anvendes en almindelig starp Bordskniv, men en Skrællekniv med opadbojet Spids (se Fig. 25) er dog langt bekvemmere, fordi Tablerne ikke altid ere jævne. Den opadbojede Spids kan let afstrække Laagene i alle Ujævnheder og Huller. Knivens Eg bør føres ganste tæt under Cellelaagene. Honningrammer. Nogle Viablere,

som anvende lav Normal i Boligen have frygtet for, at denne Ramme maatte blive for stor at anvende i Overrummet. Dette lader sig dog let gjøre hos stærke Familier. Især naar man flytter et Par Honningtabler fra Boligen med de paasiddende Bier op i dette Rum mellem Kunsttablerne. For øvrigt anvende vi nu hos mindre stærke Bifamilier i Overrummet lave Kasser, som kunne tage 8 halve Normalrammer (4½ " h., 14½ " bred) med en Vibej under. Saa-danne Kasser kunne stables ovenpaa hinanden, efter Haanden som Familien har Brug for dem. Disse halve Normalrammer have ingen Afstandsmaalere (hverken Stifter eller Klodser). Afstanden bestemmes ene ved Djemaal. De kunne rykkes længere fra hinanden, naar de ere næsten udbyggede, hvis man ønsker „nytte Tabler“ i dem.

Vi-Slør bør findes i enhver Bigaard, da dette Redskab yder en fortrinlig Beskyttelse, naar Bierne af en eller anden Grund ere opirrede. Det laves af sort Bobinet med en Bøbegang foroven, hvori en elastisk Snor, der kan spænde om Hattepullen (se Fig. 26). Man kan være mere eller min-

dre sparsommelig med hvormeget Bobinet, man anvender; men det synes os rigtignok, at Sparsommelighed i denne Retning er paa urette Sted. Sløret bør baade være rigeligt i Vidden (36 ") og i Længden

(18 "), derved yder det bedre Beskyttelse og er langt bekvemmere. At nøjes med et Slør, der naar tæt ned under Hagen og der lukkes af en anden elastisk Snor, det tør vi ikke tilraade, da det gjør Sløret baade ubekvemt og ubehageligt at arbejde med. Desuden beskytter et saadant Slør ikke Halsen. Sløret bør derfor være mindst 18 " langt, saa at det kan gaa ned under Frakten. Det behøver da ikke at bindes fornedet, naar Frakten knappes.

Plads i Honningrum bør Bierne paa denne Tid aldrig savne, hvis man ønsker at hindre Sværmning. Saasnart den bagerste Table i Honningrummet kun er halvt besat med Bier, bør der derfor staffles Plads enten ved Udflyngning, idet de borttagne Tabler erstattes med tomme udbyggede Tabler eller med Kunsttabler, eller ved at indhænge nye Tabler bagved de, der allerede findes. Naar Honningrummets Tabler ikke ere forseglede, kan Plads dog ogsaa staffles ved at sprede Tablerne mere, dog aldrig længere fra hinanden, end at Afstanden bliver 2 " fra Midtribbe til Midtribbe af Tablerne.

Fig. 25. Skrællekniv.

Dronning-Avl.

Af G. M. Doolittle, Vorodino.
(Fortfat.)

Dronning-Indførelse. Der er maaste næppe noget Emne forbundet med Diavol, som er behandlet saa meget baade i Biblade og andet Steds hos os (i Amerika) som Dronning-Indførelse. Alligevel er det klart, at dette Arbejde ingenlunde altid udføres med Held. Tværtimod hører man om mange Tab i denne Retning, og disse Tab indskrænke sig ikke til de uerfarne, thi ogsaa Mestrene miste undertiden en Dronning.

Årsagen til de mange Tab er efter min Anskuelse, at Diablerne i Almindelighed ikke gjøre Forskjel paa at indføre en Dronning fra et Stade til et andet i samme Bieri og Indførelse af Dronninger, der ere komne en lang Vej pr. Jærnbane eller Post. Ved Dronning-Indførelse maa man hufte paa, at en saadan Dronning, der indføres fra et Stade til et andet, ikke kræver halv saa megen Omhu som en Dronning, der er kommen langvejs fra. Årsagen hertil synes at være, at en Dronning fra samme Bieri er tung af Væg og derfor ikke vil løbe omkring og derbed opirre Bierne til at jage hende saaledes som en Dronning, der har gjort en lang Rejse.

Ved Indførelse af almindelige Dronninger fra et af mine egne Stader, anvender jeg almindelig 1 af de 2 følgende Metoder:

1. Jeg gaar hen til det Smaa-stade eller almindelige Stade, hvoraf jeg ønsker at faa en Dronning, og naar jeg har fundet den, tager jeg den Yngeltable, hvorpaa den sidder, sammen med en anden Table fra samme Stade, begge med de paasiddende Bier og bærer dem hen til det Stade, hvis Dronning skal omhyttes og ophænger dem saaledes, at Dronningen er imellem de 2 Tabler. Nu op søger jeg og borttager den gamle Dronning, derhaa udtager jeg 2 Tabler af dette Stade og indhænger de 2 med den nye Dronning i deres Plads. Derpaa lukkes Stadet. Nu afryfter jeg Bierne af de 2 sidst udtagne Tabler foran deres eget Stade og bringer Tablerne uden Bier til Smaa-stadet, eller hvis dette vil blive for svagt, lader jeg Bierne blive paa Tablerne, naar jeg indhænger dem. Meningen med at udtage de 2 Tabler med Dronningen er, at medens de vente udenfor Stadet, skal hun og Bierne klumpe sig

imellem Tablerne og saaledes forblive rolige. Naar de sættes ned i Stadet, sker det med begge paa 1 Gang, saa Dronningen er rolig mellem sine egne Bier. Paa denne Maade mister jeg ikke 1 Dronning af 50, og da Fremgangsmaaden er saa simpel og Dronningen saa hurtig indført, overbejse Fordelene langt et saa ringe Tab.

2. Jeg gaar hen til det Smaa-stade, hvis Dronning jeg agter at indføre, op søger den og sætter den i et almindeligt rundt Dronningbur af fin Jærntraad (Bibedæksel med en Træbund). Jeg putter nu Buret i min Lomme og lukker Stadet. Derpaa op søger jeg den Dronning, jeg ønsker at borttage. Naar jeg har fundet den, dræber jeg den eller anvender den paa anden Maade. Derefter indblæser jeg gennem Indgangen saa megen Røg, at jeg bringer hele Familien i Oprør og samtidig banker jeg med knyttet Haand paa Stadet, indtil jeg hører den bekjendte stærke Drusen,

som viser, at Bierne fylde sig med Honning. Nu lader jeg Dronningen, jeg har i Buret, løbe ind gennem Indgangen, idet jeg puster Røg over hende og atter banker paa Stadet. Ved dette Arbejde hør kun anvendes Røg af Træ (f. Eks. tørt trøstet Elmetræ eller Bogespaaner i en Røg-puster). Anvendes Tobaks-Røg i saadan Mængde, ville mange af Bierne væles. Udføres dette Arbejde paa en Tid, da der er Fare for Røveri, da venter jeg til sent om Aftenen. Hvis det er bekvemmere, kan dog Dronningen godt

op søges om Dagen, men den nye Dronning indføres sent om Aftenen. Nogle mene endog saa at denne Maade er sikrere, men i den Henseende har jeg ikke set nogen Forskjel. Sagen er kun at faa alle Bierne til at fylde sig med Honning og samtidig at røge baade Bier og Dronning, saa at de lugte ens. Denne Fremgangsmaade er ligesaa sikker som den første, men den er noget besværligere. Derfor anvender jeg den kun i de Tilfælde, hvor den første af en eller anden Grund ikke passer for mig. (Sluttet.)

Den store Doksmal gjør større Skade, end mange ane.

Af H. S. Vorbed.
(Sluttet.)

Jeg vil her foreslaa en Maade at udrydde Møllene paa, som jeg har brugt med

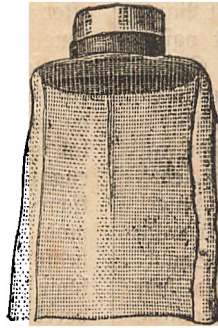

Fig. 26. Bier-Elst.

godt Udfald. Er blot Bifolket endnu nogenlunde stort, tag da alene Bierne og flyt dem ind i et aldeles nyt Hus med nye Rammer, Kunsttabler samt Indstuds-døre og saa videre, giv dem ikke flere Tabler end at alt kan belejres fuldt ud, thi da vil Møl ikke kunne flyde ind, naar selve Flybeholdet er belejret, Tablerne ville hurtig blive udtrukne og fyldte med Yngel under gunstigt Træk eller strap Fodring. Væg over Tablerne et Stykke godt tykt amerikansk Voksbug, der dækker helt ud overalt, og med den blanke Side nedad, det lægges saa glat, at Møl ikke kunne komme ind. Jeg tror ikke, om og Møl lægge Væg derovenpaa, at de smaa Larver kunne trænge derigennem; bedre er det dog tillige at gjøre Taget saaledes, at Møl ikke kunne flyde ind der. De fleste Tag ere i Reglen gjorte saa sløjt, at større Dyr end Møl kunne passere. Har man ikke et aldeles nyt Stade, saa kan et brugt ogsaa bruges, men det maa skrubbes med en stiv Børste i stærkt Karbolvand (for Besparelsens Skyld kan bruges den urene billige Karbolshyre, en Spisefeskuld til $\frac{1}{2}$ Pot Vand = 500 Gram), desforuden bør det ogsaa røges et Par Gange grundigt med Svovl (Svovldampen indesluttet tættest muligt en Dags Tid), ligesaa Rammerne, Indstuds-døre, ja alt uden Undtagelse, der igjen skal benyttes. Tomme Tabler bør ligeledes røges godt, derimod Tabler med Yngel kunne ikke røges nok, thi Møllarverne komme ofte tilbage, formodentlig fordi Svovldunsterne ikke trænge tilstrækkelig ind bag Bihingelen. Selvfølgelig maa alt det svovlede udluftes om Dagen; men derimod luffes til om Natten, at de flyvende Møl ikke atter besætte det med Væg. Stedet, hvis Bier jeg tog, har jo maattet vige Pladsen for den nye Volig; Biernes Flugt maa naturlig falde akkurat som forhen, ellers maa Omloperingen gjøres efter endt Flugt om Aftenen og derefter bruges Blendering, indtil Bierne alle have lært det nye Flugtsted at kjende. Det gamle Stade maa straks under Behandling; stærkt angrebne Yngeltabler, hvoraf altsaa ikke ventes mange Bier, kastes i kogende Vand for hurtig at dræbe alt levende, Benner og Fjender, for at vinde Voksæt.

Yngel, der intet mistænkeligt udviser, kan man anbringe hos et andet mølbefængt Folk, dog helst, hvor der ingen Dronning er. Det gælder nemlig om at saa Tablerne hurtig fri for Yngel for at saa dem svovlede rene for Møl. Tabler, der kun indeholde Honning, slynges ud; ved Hjælp af min Honningudtrækker lader den sig slynge ud, om den ogsaa er ganske tyk.

Det tomte Stade og hvad der hører der-

til gjøres grundigt rent, skrubbes grundigt i stærkt Karbolvand, det svovles derpaa et Par Gange med 1—2 Ugers Mellemrum, samtidig kunne ogsaa en Del Tabler svovles; der luffes saa godt som muligt, at Svovldampene holdes indesluttede længst muligt. For det paany tages i Brug, bør det atter udbastes grundigt, renses og kittes i alle Kebner samt udluftes godt om Dagen.

At man gjør alt i Stedet saa glat som muligt, ja endog fernisjerer det, vil genere Møllarverne meget, da de fordrer et bedre Fodfæste. Bierne kunne taale saadanne fernisjerede og glatte Vægge, thi en af Landets flinkeste Biablere (i Grenaaegnen) bruger det altid og med godt Resultat. At Bierne lettere holdes rene i saadanne glatte Stader, er indlysende. Hvor den store Møl huserer ser det ud, som om Bierne har tabt Sans for Renlighed. Naar Biableren saa hurtig som mulig behandler alle sine Bifolk paa fornævnte Maade og hos det sidste Folk holder Dronningen ude af Virksomhed, til al Yngel er udløben og derefter bringer alene Folket i ren Volig paa rene Tabler og stedse holder Folkene paa saa saa Tabler som muligt og kun holder kraftige Folk samt bruger flittigt Tilflyn, da maa og skal omsider Møllene forsvinde, lad os alle arbejde derpaa. Lad mig endnu engang uden Fortrydelse anmode Dig som, kjære Læser, at være saa energisk som mulig mod disse Møl, mærk Dig, at Møllene bedst kunne komme dine kjære Bier til Vids, hvor de oventil kunne komme til at lægge deres Væg. Gjør dine Tag saa tette, at Møllene ikke kunne trænge ind, dæk for Sikkerheds Skyld med tykt Voksbug aldeles tæt over Tablerne straks i Foraaret efter Renningsudslugten, og naar det er varmt nok, fjern da alt Stoppemateriale, at der intet er for Møllene at gemme sig i. Lad Bierne ikke have flere Tabler end de let kunne belejre; thi i det tomme Voks ville Møllene gjerne pakke deres Væg. Et stort Folk, der udfylder sit Rum, kan tidligere undvære Pakning. Brug aldrig gamle Tabler, uden de nylig ere svovlede. Dermed et Leve for de kjære Bier, Død og Undergang for de forhadte Møl, de Djæble, der have belejret saa mangt et stærkt Bifolk.

D'hr. Biablere, der ikke have den store Møl, raader jeg til dog at være paa deres Post, rens og udbast Staderne godt i Foraaret med Karbolvand, tilfrit alle Kebnerne og gjør i det hele alt, for at Bierne let kunne holde alt rent, og sørg for, at der ingen Skjulesteder blive for Snylstedyr. At Bierne indtil gunstige Trækforhold indtræde ikke have mere Plads end nødvendigt, er jo godt for mere end denne Sag.

Udbendig udbedre vi vel vore Bihuse, men naar alt gaar vel, saa lade vi Bierne beholde det indvendige Rum i mange, mange Aar uden at udbedre det. Vi burde, naar der er Lejlighed, kun med enkelte Aars Mellemrum omlogere dem for at kunne rense og efterse det indvendige Rum, f. Eks. om Foraaret, hvis Bisolket har haft Bugløb, da vil man staa sig ved at omslytte Folket i en ren og opvarmet Volig, Folket vil trives bedre og vil lettere behaves mod Sygdom. I lange Stader med Flyvehullet midt paa Bredsidan besætter Folket jo kun den ene Halvdel, der kan da den ene tomme Halvdel renses (vaskes med Karbolvand), kites og efterjes, medens Folket sidder i den anden Halvdel. Bunden bliver værst befængt med Snavs, hvor den er til at skifte, er det jo let at rense den.

Man maa i Foraar og Forsommer hos møplagede Folk se alt igjennem og udrense alt i Staderne 1 a 2 Gange om Ugen for at umuliggjøre Møllarverne at naa at blive bevingede, thi da faar den Sag lettest en Ende, og lad dem saa ny Kunsttavler at hngle i.

Tænk, nu er der atter mange Møllarver hos mine Bisolk, endog hos dem, der sidste Sommer fik alt nyt (Tavler og Hus), altsaa kun Bierne benyttede, de komme frem af de sidste Honningtavler.

Det er uhyggeligt, saa mange der nu finde de store Møl, de have ikke vidst før, hvorfor deres Bier aldrig ret kunde naa frem, men derimod tilbage, det er paa høje Tid, at Mølsagen skænktes tilbørlig Opmærksomhed.

Foraaret er den Tid, man lettest besejrer dem, ved stadig at ødelægge dem, før de faa Vinger.

Honning-Udtrækkeren.

Hos begge undertegnede kan erholdes under ovennævnte Navn et Redskab, ved hvis Anvendelse man hurtig og sikkert kan udslynge enhver nok saa tyk eller seig Slags Honning uden at beskadige Tavlerne, naar Barmegraden kun er mindst 8° (R) Varme.

Honning-Udtrækkeren udleveres først midt i August men maa være bestilt hos en af os 2—3 Uger, før man ønsker den tilsendt. Redskabet er anvendeligt for enhver Tablestørrelse og i enhver almindelig god Udslynger. Brugsanvisning medfølger.

Prisen er til Danmark, Norge og Sverrig 2 Kr. med Tillæg af Porto. Det sendes enten mod Forudbetaling eller mod

Efterkrav. Paa 10 Stk.; der bestilles paa 1 Gang, gives 15 % Rabat. Paa 100 Stk. yderligere Rabat.

A. S. Vorbeck,
Hølstebro,
Opfinder.

Hans Erslev,
Kalundborg.

Undertegnede er bekendt med ovennævnte Redskab og tør indestaa for, at det virkelig kan yde den værdifulde Hjælp, som ovenfor angivet. Jeg er tillige i Besiddelse af paalidelige Vidnesbyrd, der ligge til Eftersyn hos mig, fra flere Biavlere, som i Slutningen af Sommeren 1888 have prøvet dette Redskab og derved været i Stand til med Lethed at udslynge meget seig Hede-honning af Tavler, som i over en Uge havde været udtagne af Bistaderne.

Erslev.

De nordiske Bilsblade anmodes om at optage denne Meddelelse.

Ekko fra Staderne.

Roskilde-Eggen, den 26de Maj.

Tak for Deres Raad angaaende de 2 dronningløse Stader. Det ene havde begyndt at udryde Yngelen, derfor forenede jeg det med et godt Stade. Til det andet gav jeg derimod, som De raadede mig, d. 4. Maj Ueg og aaben Ugel fra et godt Stade. 9 Dage derefter udfar jeg alle Dronning-Cellerne og gav igjen aaben Ugel og Ueg. Nu haaber jeg, at det Stade er kommet i Orden, da Droner nu ere fremme.

S.

Vest-Jylland, den 4de Juni.

Her i Vest-Jylland er Klimaet under Tiden noget barsk paa Grund af, at vi er saa at sige Nabo til Vesterhabet, men desuagtet har her været dreven Biavl saa langt tilbage som nogen kan huske, og de fleste Aar har Bierne ogsaa kunnet give et pænt lille Overskud. Her har altid været brugt af de saakaldte Viggekuber. Men sidste Vinter fik Bierne saa stort et Knæk, at det er umuligt at gjenvinde det i det første Aar, om end Sommeren bliver aldrig saa heldig; thi over det halve Antal af Kubestader døde sidste Vinter og Foraar. Jeg skal blot tillade mig at fremsføre et Par Eksempler. En Mand havde otte Familier til Vinter, men i Foraaret døde alle til Hobe. En anden havde 5 til Vinter og deraf kun 1 levende. Her i Foreningen, som blev stiftet sidste Sommer, fandtes sidste Efteraar 11 Trugstader, som alle er høj Normalmaal, og af dem døde der kun 1. Det var et lille Folk, der knap kunde

besætte 4 Kammer, og Dødsaaragen var Bugløb.

A. I. P.

L. Velling, den 7de Juni.

Alle de Stader, som ere rige paa Bier, have overvintret godt; men der findes her paa Egnen en hel Del svage Stader, som næppe ville blive stærke, før Trættet er forbi. Vi mangle nu nogen Regn. Efter hvad jeg hører er der nok kommet flere Sværme i Maj, og nu gaar det rask med Sværmeningen.

N. L.

Fra Kredse.

Efter Opfordring fra Elbo m. ff. Herreders BF. holdt Fru Demant Foredrag om Biavl Mandag den 3die Juni i Arsbilby Kro, hvor der var samlet mange Tilhørere, baade Mænd og Kvinder, som med stor Opmærksomhed fulgte Fru D.'s Foredrag om Biens Naturhistorie og dens Udvikling fra den bliver lagt som Weg til den som Arbejds-Bi kan drage i Marken, hvilket klart blev vist ved Billeder. Dernæst gik Forsamlingen til en nærværende Bihave, hvor Fru D. tog fat paa den praktiske Undervisning. Det glædede mange at se en Dame behandle Bier med saadan Sikkerhed og Færdighed. Dernæst blev der rettet en Del Spørgsmaal til Foredragsholderen, hvilke blev besvarede, hvor-efter Værten, i hvis Bihave vi havde været, indbød os til en Forfriskning. Dermed endte dette vellykkede Møde.

Dagen efter fortsattes med Møde i Forsamlingshuset i Børkop. Forsamlingen var her ikke saa talrig som i Arsbilby. Foredraget omtrent som det Dagen i Forvejen. Alle, som hørte Fru Demants Foredrag, vare meget glade derved, og paa Børkop-Mødet blev der rettet Opfordring til os om det ikke kunde lade sig gjøre at faa Fru Demant hertil igjen, naar Landbrugsforeningen holder Dyrstue, thi da kan der blive en stor Tilhørerkreds, naar man har en Foredragsholder som Fru D.; men om det kan lade sig ordne, ved jeg ikke endnu, det beror en Del paa, om Landbrugsforeningen kan støtte os i den Anledning.

Niels Ladegaard.

Præst A. BF. afholdt Møde i Stege den 25. Maj. Det var meget godt besøgt. Den 26de Maj Morgen holdtes et ligeledes godt besøgt Møde paa Dame Sæftstation ved Asteby. Samme Dags Eftermiddag blev der holdt et mindre godt besøgt Møde hos Skolefoged Jacobsen paa Bogø. Ved alle disse 3 Møder underviste Jens Hansen, Tolsværd, i den praktiske Biavl.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 160. H. P. H., Syd-Sjælland. Det indsendte Insekt er en af vore største Træbukke (*Lamia hexator* L.) som kun er funden i Sjælland (og et enkelt Sted paa Sjælland). Det er altsaa vel en Bille, men ingen Oliebille, og den har intet at gjøre med Bistaderne. Det beror kun paa en Tilfældighed, naar De fandt den der. Bierne have vel Møl i Tavlerne. Anonyme Skribelser behandles som Regel ikke.

Zoologisk Museum, den 1. Juni 1889.
Herm. Borries.

Nr. 161. Kan det gaa an i et Erslebystade paa 1 Gang at give Familien Udgang til 7 Normalrammer i Overrummet? (A. D.) — S.: Ja, hvis Familien er meget birig. I modsat Fald flytte vi enten 3—4 udbyggede Kammer op fra Boligen nedenunder og indskyde derimellem Kammer med hele Ransstaber — eller ogsaa anvender vi et Overrum med 7—8 halve brede Normalrammer (4½ " h. 14½ " br.) Under mindre stærkt Træk er denne sidste Fremgangsmaade at foretrække. Efter Haanden kunne flere saadanne 4½ " høje Overrum stables ovenpaa hverandre.

Et og andet.

Dronninger til eget Bier. S. J. M'Intyre giver i Americ. B.-J. følgende Undervisning: Jeg udbælger de stærkeste og bedste Familier. Hvis jeg ønsker tidlige Dronninger, som kunne lægge Weg, medens de øvrige Familier sværme, giver jeg de udvalgte Familier moden Yngel, for at de skulle sværme tidlig. Naar de sværme, fanger jeg Dronningen og lader Sværmen gaa tilbage, idet jeg anvender eller dræber Dronninger.

Naar Familierne have sværmet regelmæssigt, lytter jeg foroven i Stedet hver Aften d. 8de—10de Dag, indtil jeg hører de unge Dronninger pibe. Den næste Morgen omtrent Kl. 8 tager jeg et Antal Dronningbure, aabner Stedet, udfærrer Dronning-Cellerne og lægger 1 af dem i hvert Dronningbur.

Jeg kan let finde den Dronning, som er helt udrugt, ved hendes Piben, og jeg sætter da ogsaa hende i Bur. Jeg har haft 10 Dronninger udløbende i Løbet af 10 Minutter, efter at Cellerne vare satte i Bur.

Mine Stader ere Langstroth med 10 Kammer, og jeg danner i Almindelighed 10 Smaastader af hver Familie, idet jeg tager 1 Table med Yngel og Bier til hvert

Smaastade og sætter den mellem 2 andre Tabler, hvori der er noget Honning. Hvis jeg har nok af udløbne Dronninger til dem alle, giver jeg hvert 1 og luffer dem ind til Aften.

Naar en Sværm kubes paa en ny Plads, blive Dronning-Cellerne i Moder-stadets ofte ikke passede. Ved at tilbagegive Sværmen blive de alle mere ens gode, og Bierne ere da mindre tilbøjelige til at op-give Sværmingen og nedrive Dronning-Cellerne.

En saadan stærk Familie er langt bedre end en „Lampe-Ammestue“, fordi man kun behøver at se til den en Gang daglig i 2 Dage, fange den Dronning, som er udruget, og udfæste alle Celler, som have en lille Nabning, hvor Dronningerne stikke Tungen frem for at fodres, og sætte disse Celler i Bure; thi Dronningerne ville opbide Cellerne og komme ud meget snart, naar Bierne drives bort fra dem.

Jeg har benyttet 1 Familie i lang Tid paa denne Maade ved at give nye Dronning-Celler og fæste de Celler, der ere modne hver anden Dag.

Overføring (James Heddens Methode). Omtrent ved Sværmetid tager jeg et af mine Langstroth-Stader indeholdende 8 Kammer med Kunsttabler (dette vil spare til 10 Normalrammer, 8 □ Kammer) og med Røgpufter i Haanden gaar jeg hen til den Familie, der skal overføres. Først udtrommer jeg den gamle Dronning og den største Del af Bierne op i min Sværmekasse. Jeg flytter derpaa det gamle Stade nogle faa Fod tilbage og vender Indgangen den modsatte Vej, opstiller det nye Stade paa den gamle Plads og lader den udtrommede Sværm løbe ind. Efter 2 Dages Forløb finder jeg deri 8 nye smukke Tabler ene Arbejdsbofs og en god Begyndelse til Yngel. 21 Dage efter Overføringen udtrommer jeg det gamle Stade helt bifrit, forener disse Bier med det nye Stade og sætter Delingsbakter over det, hvis det ikke allerede er fket. Derjom der er nogen Nektar i Blomsterne, vil Familien have Tablehoning. Jeg dræber i Almindelighed den udtrommede Dronning, naar Bierne løbe ind.

Jeg forener Bierne, ligesom jeg vilde forene 2 Dele af samme Familie. Nu til det gamle bitomme Stade: Der er naturligvis ingen Yngel undtagen maaste en Smule Drone-Yngel. Tavlerne er gode til at smeltes for at omdannes til Kunsttabler, og Stadet er godt til Brændsel.

Udstillingen paa Hamar (Norge). Anmeldelses-Blanketter kunne faas hos Ersklev, Kalundborg.

Understøttelse til DBF.

Curator for Ballø Stift, Hs. Excellence Gehejmeraad Emil Rosenørn, har under 25. Maj d. A. meddelt Bestyrelsen, at der i den næstkommende December Termin er tillagt DBF. en Understøttelse af 100 Kr. af Stiftets Midler til Fremme af Foreningens Formaal.

Bestyrelsen udtaler herved sin hjertelige Tak for den værdifulde Gave.

Franz Wendt, Hans Ersklev,
Præsident. Sekretær.

Brevkasse.

Italienske Dronninger ville i Aar atter blive indfortrevne af DBF.'s Sekretær første Gang i Begyndelsen af Juli. Prisen vil blive ca. 7 Kr. for hver paa den Aarstid (senere bliver Prisen en Del lavere). Bestillingen maa være Sekretæren i Hænde senest den 25. Juni, og Dronningerne kunne da ventes omtrent den 10. Juli.

Forenings-Meddelelser.

Solbæk Amts BF. holder Møde Fredag den 21. Juni, Kl. 8 Morgen i Ulstrup Brugsforening. Samme Dag Kl. 3 i Kallundborg Realskole. Lørdag d. 22. Juni Kl. 9 Morgen hos Smed Lars Nielsen, Kirkehelsing, og samme Dag Kl. 3 hos Ordejer Niels Christensen, Solbjerg. Søndag d. 23. Juni Kl. 2 hos Frisolelærer Willemoes i Søstrup. Mandag d. 24. Juni Kl. 2 hos Lærer Smith i Bjergsted. Ved alle disse 6 Møder vil Hr. Biavlslærer Grønning fra Jylland give Undervisning i Biavl. Alle Bivener indbydes.

En Biavls-Udstilling vil blive afholdt i Nyderup efter forelsbig Bestemmelse d. 8. September. Ersklev.

Midtjyllands BF. afholder Møde i Ringsted hos Sognager O. Hansen d. 25. Juni (Markedsdagen), i Nystrup Forbrugsforening d. 26. Juni, i Førslov hos Ordejer Jørgen Larsen den 27. Juni. (Se ivoirigt Nr. 8, S. 119).

Skebby Herreds BF. afholder Møde Søndag d. 30. Juni, Kl. 2, hos Carner Rasmussen, Gyldesten. Hr. C. F. Grønning ventes til Mødet. C. F. Albildgaard.

Ribe Amts BF. Søndag d. 23. Juni, Kl. 2, holdes Møde hos Søren Jacob Sørensen i Hølsted.

De Biavlere, som agte at ægte Præmie for vel-drevne Biavl ved Dyrskuet i Brørup i Begyndelsen af Juli, maa møde med paalidelige Vidnesbyrd, gode Produkter og Redskaber ved Dommer-teltet paa Pladsen Kl. 9 Formid.

Julius Larsen.

Svendborg og Omegns BF. holder Møde d. 30. Juni, Kl. 2, hos Strødder Niels Nielsen, Dure. Der vil blive undervist i praktisk Biavl og Forhandling om de foreliggende Arbejder. Alle Venner af Sagen ere velkomne.

H. P. Rasmussen.

Udstilling. Svendborg Amts Biavlere ere indbudt til at deltage i en Udstilling i Ringe den

19., 20. og 21. Juli, som afholdes af Svendborg Amts Landbo-Saandværforsoring sammen med en Hilsfidsudstilling.

Ret til at udstille er fri. Belønningerne bestaar af Sølv- og Broncemedailler samt Diplomer. Anmeldelsesblanketter faas hos Karethmager E. Eriksen Egestov, Kværndrup, hvortil Anmeldelserne maa være indsendte senest 1ste Juli. Væerne maa være paa Ringe St. senest 17 Juli. Biavlerforeningen vælger 2 Dommere.

Kr. Pederesen.

Kundgjørelser.

Herr. Biavlere underrettes om at jeg i Aar har nedsat Prisen paa mine **Bistader** med 10 %, ligesom Voks og andet til Biavlens henhørende levøres til billige Priser. Ordre udbedes helst saa snart som muligt.

Prisliste gratis paa Forlangende.

Ø-Jølby, Nykjøbing Jyll. M. Boll.

Slesvig.

Kunsttavler og Delingstavler

af rent Bivoks, præmierede med 3 1ste Præmier i 1888, deriblandt Sølvmedaille i Kjøbenhavn, anbefales af

S. A. Madsen, Broager.

Prøver og Pris gratis og franko.

Kunsttavler.

Det bedste danske Fabrikat af alle Slags Kunsttavler faas altid billigst hos Undertegnede. For rent ublandet Bivoks garanteres. Godt rent Voks tages i Bytte eller forarbejdes for 35 a 30 Øre pr. Ø.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Kunsttavler,

flere Gange prisbelønnet, fabrikerede af ægte Bivoks, faas til de sædvanlige Priser. Voks forarbejdes. Naar det jærlig forlanges, kunne Tavlerne leveres meget tynde, altsaa billigere pr. Tavle.

J. C. Olsen,

Snedker, Hvilested pr. Søllested.

Tømrer Kristjan Pedersen

i Tved ved Svendborg

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Blavs-Redskaber.

Illustreret Prisliste paa Forlangende frit.

Kunsttavler

med bedste Præg og til billigste Pris faas ogsaa i Aar hos

B. Bojesen,

Systofte pr. Nykjøbing Fl.

Kunsttaoler

faaet til Duget som kun til Honning af ægte Bivoks sælges billigt. Udmærket sin Tavletraad medfølger. N. S. Kristensen, Himmelov, Hoeskilde.

Biavlerne underrettes herved om, at jeg i Aar har

Kunsttavler

til sædvanlige Priser. Voks tages i Bytte a 35 Ø. pr. Ø.

Langeskov pr. Brorup. S. S. Beck.

Min prisbelønede

Bi-Bibe

for Røgere saa vel som for 1ste-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Popanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til Grønning, Vejrup, Bramminge.

De bedste danske Vokstavler

(Sølvmedaille Kjøbenhavn 1888)

af alle Slags faas hos undertegnede. Voks ønskes sendt inden 1. April. Priserne som forrige Aar. Andstær ved Odde, i Januar 1889.

N. Jacobsen.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomneste Cellerand faas hos Fotograf Vorbed i Holstebro til billige Priser.

Godt rent Voks tages i Bytte mod 35 Ø. pr. Ø. Forhandlere Rabat.

Mine i Kjøbenhavn 1888 og flere Gange tidligere, præmierede

Kunsttavler

leveres til forestaaende Sæson for 1 Ø: 1,70, 5 Ø 1,60, 10 Ø 1,50 pr. Ø.

N. Schmidt, Nylandsvej 4. Frederiksberg I.

Ægte befrugtede italienske

Dronninger

kunne faas sidst i Juni for 7 Kr., i Juli for 6 Kr. og i August for 5 Kr. Stk. hos

P. J. Knudsen, Ansager, Varde.

Amerikanske Delinger

$4\frac{1}{4} \times 4\frac{1}{4} \times 2''$; $4\frac{1}{4} \times 4\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{2}''$ og $4 \times 4\frac{1}{2} \times 2''$ faas a 5 Øre pr. Stk., 250 Øre for 50 Stk.

Tilpassede Stillebægge af Blik til 3 af de første 2 Slags Delinger 8 Øre pr. Stk. hos

Erlesen, Kalundborg.

Ex-ramin Tavletraad samt Kunsttavler

af 1ste Klasses rent Voks faas altid hos

Kr. Pedersen, Tved, Svendborg.

Kunsttavler af ublandet Voks

(Medaille i Kjøbenhavn 1888)

af alle Størrelser. faas hos S. Rasmussen & Co., Gravvængel pr. Svendborg. Voks tages i Bytte. Pris som forrige Aar.

Indhold af dette Nummer:

Afstand af Tavler i Honningrum	122
Bi-Slør	122
Dronningavl, af G. W. Doolittle	123
Dronninger til eget Bieri, af W. Jantyre	126
Dronning-Indførelse	123
Effo, af S., A. I. P. og N. L.	125
Elbo m. fl. H. BF.	125
Erlesøstads Øverrum	126
Indbring af Sværming	122
Honning-Udtrækkeren, Vorbeds	125
Kunsttavlernes Befæstning	121
Lamia hexort, af H. Borries	126
Normalrammer, halve	122
Overføring, af James Heddon	127
Præsto N. BF.	126
Strællekniv	122
Sommer-Arbejder	121
Sværn, den første	121
Sværms Husning	122
Udbygning af Honning	122
Udstilling paa Samar	127
— i Ringe	127
— i Jyderup	127
Understøttelse til DBF.	127
Voks-Lodde-Rande	121
Voksmøl, af N. S. Vorbed	123

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aunngjærelser optages for 20 Ore pr. Petit-Emie 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de gaaes indryktele.

Patenter.

Det maa synes højst mærkeligt, at der hidtil heri Landet næsten aldrig er udtaget Patenter paa Biavls-Redskaber. Vi kjendte indtil for faa Dage siden kun et eneste Eksempel herpaa, nemlig det berømte eller berhyggede „Nielsen's Patentstade“. Naar dette Patent blev udtaget af en Smedkermester Nielsen paa Frederiksberg, kunne vi ikke bestemt angive, men vi antage, at det er omtrent 25 Aar siden. Hvorfor er der nu ikke i hele den mellemliggende Aarrække udtaget noget Patent paa de mange nye Stader og Redskaber, der i den Tid ere fremkomne?

Aarsagerne hertil ere vistnok flere, saaledes den, at Biavlsredskaber oftest ere for jmaa og billige til at kunne bære den med et Patent forbundne Udgift. Dette gjælder dog ikke om Stader, naar disse kun ere saa gode, at de kunne sælges i meget stort Antal. Dette skete netop med det nævnte Patentstade, for hvis Udbredelse Opfinderen arbejdede med stor Ihærdighed. I Begyndelsen af Halvfjerdsjerne var det derfor meget udbredt, og ved en Udstilling i Kjøbenhavn 1874 fik det en af de største Præmier. Dermed var imidlertid dets Glansperiode forbi. Der rejste sig straks efter denne Præmiering en hel Storm mod det i nærbærende Blad, og i Løbet af faa Aar blev det dømt til Pulterkamret med det Eftermæle, at det ubetinget havde i høj

Grad skadet den nyere Biavls Udbredelse i Danmark.

Denne Dom kunne vi ganske slutte os til, idet vi udtale, at blandt alle de mangfoldige Staderformer, vi i Løbet af en lang Biavler-Virksomhed have prøvet, er Nielsen's Patentstade ubetinget den fletteste, og det var netop den, vi begyndte med. Efter saadanne Erfaringer hørte der Mod til at søge Patent paa et Vistade. Rigtignok have vi hørt lidt om, at en Biavler i 1878 søgte Patent paa et nyt Stade; men han fik det ikke, maaske fordi DBF.'s Bestyrelse, der plejer at faa Vejledning til at afgive sin Mening i saadanne Tilfælde, har været frygtfuld for at faa et nyt „Patentstade“ saa snart efter, at det forrige var aldeles kasseret. Følgen har i ethvert Tilfælde været, at det andet Patent paa et Vistade først er udstedt den 6. Juni d. A. til D'Hr. Fotograf Vorbeck og Sæbværksejer Th. Lauritzen, begge af Hølstebro.

Dette Stade var udstillet af Hr. Vorbeck paa den store nordiske Udstilling i Kjøbenhavn 1888. Det er egentlig kun en noget ændret Form af det under Navnet „Vorbeck's Stade“ paa XXI. S. 40 beskrevne. Ændringerne ere dog ikke ubetydelige (se Fig. 27): Dobbeltstadet er her blevet et Enkeltstade, og Bunden er løs, kun ved Hængsler forbunden med Boligen. Denne kan altsaa væltes om paa Siden, hvorved man faar et Indblik i Stadet fra neden. Dette Indblik tillægge vi vel ikke

nogen meget stor Betydning, derimod har det stort Værd, at Bunden ved Umbæltvingen blottes, saa at den let kan renses. Bunden bestaar af 1" brede, $\frac{1}{4}$ " tykke Lister indlagte i en Kamme. Den kan vendes. Ved denne sammensatte Bygning er det Meningen at undgaae de meget store Rebrer, som ofte fremkomme ved Træets Jættørning i en Bund, der er samlet af hele Bræder. Stadets Vægge bestaa herst af 3—4" brede oprette Bræder, dernæst presset Straa og inderst lignende oprette Lister som de, der anvendes i Bunden. Kammerne ere høj Normal med Hjørnekloster af en særegen Form (staaet afstaaen) som formindsker Sammenstødsfladerne. I Figuren er betegnet Indgange til Boligen baade i Gavl og midt paa Bredside.

Antal af flet forarbejdede Bivoliger. Efter Haauden er det vel gaaet op for mange af vore Bavlere, at saadanne Boliger ere en sand Fordervelse for Biene. Dette gjælder særlig mange af de hjemmelavede Højstader, der sees rundt omkring. Trugstaderne kræve ikke saa stor Nøjagtighed; men alligevel er det ogsaa for deres Vedkommende langt bedre at arbejde med de nøjagtig forarbejdede. Naar man anvender dobbelte Vægge med Pakning, da er Væggens Tæthed ikke af overvejende Betydning. Det, hvorpaa det skifter, er derimod Boligens og Kammerens nøjagtige Maal og Vinkelretthed. Mellem Kammerliste og Væg bør altid være en Bivej og mellem Bundliste og Bund bør være mindst en Bivejs fri Plads ($\frac{1}{4}$ — $\frac{3}{8}$ ").

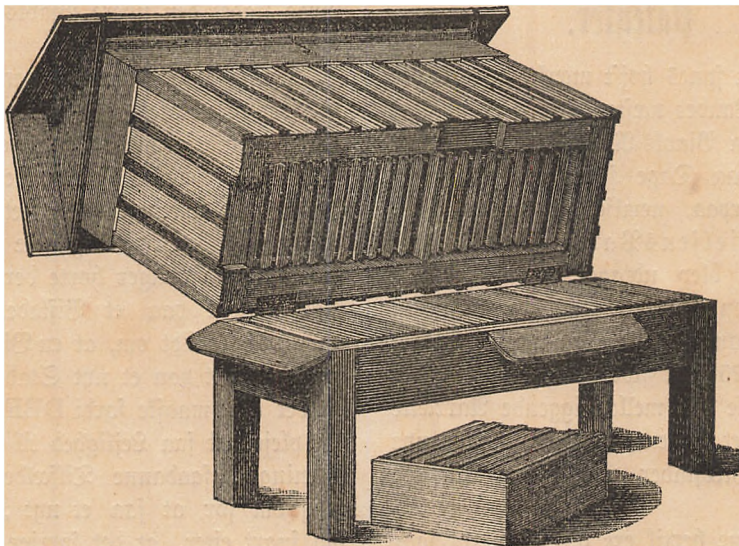

Fig. 27. Borbeds Patentstabe. Nedenunder ses et Honning-Magasin.

Kun den ene af disse skal benyttes, naar der kun er 1 Bifamilie i Stedet; men man kan da efter eget Valg benytte Stedet enten med „barm“ (Tablerne parallele med Indgangen) eller med „kold Bygning“ (Tablerne vinkelrette mod Indgangen).

Om dette Patentstade har en større eller en ringere Fremtid for sig, skulle vi ikke driste os til at forudsige. Derimod skulle vi udtale, at vi finde det rigtigt, at der ikke er lagt Hindringer i Vejen for Patentets Udførelse; thi dels betragte vi det som Uret mod en Mand at nægte ham Eneret paa en Opfindelse, som han er den første til at bringe frem her i Landet, dels kan et Patent virke i høj Grad beskyttende imod daarlige Efterligninger. Der findes her i Landet et aldeles overvældende

Alt Patent paa fortrinlige Stader ville kunne bidrage væsentligt til at sikre Bavlernes godt forarbejdede Bihuse, derom føle vi os overtydede, og derfor hilse vi Patenternes Gjenopvaagnen med Glæde.

Dronning-Aul.

Af G. M. Doolittle, Bozodino.
(Fortsat.)

Dronning-Indførelse. (Fortsat) 3. Naar en Familie har været dronningløs i 3—4 Dage, kan en Dronning i Almindelighed heldig indføres ved at lade hende falde ned i flydende Honning og vælte hende om

deri, saa at hun bliver helt tilsmurt deraf. Naar Tæppet over Tablebærerne løstes, lader man Dronningen falde fra en Ske ned i Stabet blandt Bierne. Denne Fremgangsmaade er ligesaa sikker som de foregaaende 2, men jeg holder ikke af at holde Familien dronningløs saa længe. Endogsaa en langvejs fra kommen Dronning kan indføres sikkert paa denne Maade.

For at indføre en Dronning, som er kommen til mig fra Udlandet eller en saadan, som jeg sætter særlig Pris paa, fra mit eget Bieri, gaar jeg frem paa følgende Maade: Først bringer jeg den lille Kasse, som indeholder Dronningen med hendes Følge, til det Bærelse, hvor jeg altid behandler Dronning-Celler. Her aabner jeg Kassen ved Vinduets (der er lukket) saa at, hvis Dronningen flyver, gaar den derfor ikke tabt. Derpaa fanger jeg Dronningen, klipper hendes Vinger og sætter hende i et rundt Jærntraadbur. Men jeg lader ikke en eneste Bi af hendes Følge slippe ind i Buret til hende, fordi jeg anser saadannes Tilstedeværelse for Hovedgrunden til de mange Tab, som hændte for Dronning-Rjøberne.

Der næst tager jeg et Stykke Jærntraadtwist med 14—16 Masker paa Tommen og afklipper et Stykke $4\frac{1}{2} \times 8\frac{1}{2}$ " i Firkant. Af de 4 Hjørner udklipper jeg atter $\frac{3}{4}$ " $\times$ $\frac{3}{4}$ ", og ombøjer Twisten, saa at der dannes en Kiste, der er 3 " bred, 7 " lang, $\frac{3}{4}$ " høj. Optred nu Siderne til den halve Højde, saa at Traadspidserne kunne preses ned i en Table, og hvis Hjørnerne ikke holde godt sammen, kunne de samles med 1 af de udtreblede Traade i hvert Hjørne. Naar man nu har dette Bur rede og den nye Dronning i Kommen, find da den Dronning, der skal fjernes. Naar den er borttaget, undersøges Stabet for at finde en Table, af hvilken Bierne ere lige ved at løbe ud eller hvor man kan se Ungerne gnabende i Laagene. Denne Table bør ogsaa indeholde nogen Honning under Tablebæreren. Nu afslyfkes og afbørstes alle Bier af denne Table, og den nye Dronning sættes paa den, idet Buret sættes med den aabne Ende saaledes, at hun har Afgang til nogle af de aabne Honningceller. Hun vil da straks begynde at æde Honning, og medens dette sker, sætter Du det før omtalte store Bur findig over hende og den udløbende Yngel; medens hun æder, vil hun ikke løbe bort eller lade sig forstyrre af disse Bevægelser. Det er nødvendigt, at der er Honning inde i Buret, thi man kan ikke stole paa, at Bierne ville fodre en fremmed Dronning. Nogle forsikre, at naar Buret har store Masker, ville Bierne altid fodre

hende, men efterat have mistet adskillige Dronninger paa den Maade tilraader jeg altid at sørge for Forraad til Dronningen indenfor Buret. Endogsaa naar man holder Dronninger i „Amnestue“ i et dronningløst Stade, har jeg fundet, at Bierne ofte vægre sig ved at fodre dem. Derfor forsyner jeg altid Dronningburene med Foder, thi Forsikringen fra mange ansete Biablere om, at endogsaa Familier med frugtbare Dronninger ville fodre fremmede Dronninger i Bure, stoler man ikke paa, naar man har set en hel Amnestue fuld af døde Dronninger i et saadant Stade.

Tilpas Buret saaledes, at det dækker over 10 □ " Honningceller og over saa meget af den modne Yngel som muligt. Thi disse unge Bier have megen Betydning for Dronningens hurtige Indførelse. Naar alt er i Orden, lukkes Stabet og lades i No 12—48 Timer efter som det passer for Biablerens andre Arbejder. Man aabner da atter Stabet og undersøger Buret. Hvis alt er gaaet sin vante Gang, finder man da Bierne jævnt spredte over Buret ligesom paa den øvrige Table. Er dette Tilfældet, løstes Buret findig op, saa at baade Dronningen og de unge Bier, som ere komne frem i Buret, kunne gaa frit omkring, idet man passer paa, at Bierne behandle hende venlig. Gjør de dette, da lukkes Stabet. Det aabnes dog $\frac{1}{2}$ —1 Time efter for at se, om hun endnu behandles godt. I det Tilfælde lukkes Stabet, og Dronningen betragtes som heldig indført.

Finder man derimod Bierne klumpede tæt om Buret hidende i Traadene og vifsende Tegn paa Bredde, maa Tabellen med Buret atter hænges ned i Stabet til den næste Dag og saa fremdeles, indtil man finder Bierne spredte jævnt paa Buret. Jeg befrier ofte en Dronning 12 Timer efter Indførelsen, og jeg behøver meget sjældent at vente mere end 24 Timer for at befri hende. Dog har jeg i enkelte Tilfælde maattet holde dem i Bur lige indtil 10 Dage.

Frygt ikke for, at Dronningen skal dø i Buret, thi dersom dette er anbragt over Honning, kan den leve der over en Maaned, og man behøver ikke at miste nogen Dronning, naar man kun ikke skynder sig for meget med at befri hende. Endogsaa i det Tilfælde er der ingen Fare, naar Biableren passer paa, om Bierne indeslutte hende i et Nøgle. Det gjøre de nemlig altid i nogen Tid, før de dræbe hende. Saadanne indnøglede Dronninger kunne let befries ved Røg og derpaa indsættes i Bur igjen. Men husk paa, at saadanne indnøglede Dronninger ere tilbøjelige til at flyde

bort, naar de befriis. Derfor maa man enten forud klippe dens Binger eller tage Møglet ind i en Stue, inden man røger det. Der er dog Fare for, at en enkelt Bi, efter at hun er befriet kan gaa hen og stifte hende. Derfor sætter jeg hende straks i Bur, saasnart hun er befriet.

Naar Bierne i et Stade først have indnøglet en Dronning, har jeg fundet, at det er besværligt at faa dem til at modtage hende. Derfor indfører jeg helst den Dronning i et andet Stade, jeg giver da det første enten en anden Dronning eller en Drooningscelle.

Det er dog næppe 1 af 100 Dronninger, der indføres paa denne Maade, som blive indnøglede, thi som Regel ville de unge Bier i Buret betragte hende som deres Moder. Nyheden spredes da i Staden, saa at hun fødres af „alle Hænder“ og forsynes de tomme Celler i Buret med sine Æg.

Det store Roksmøl (Galleria mellonella L.)

Af Cand. Herm. Borries, Kjøbenhavn.

Hr. Fotograf H. Borbeck har i „T. f. B.“ for Maj og Juni d. A. henledet Opmærksomheden paa, at det store Roksmøl anstifter en langt større Ødelæggelse i Staderne, end man hidtil har været tilbøjelig til at antage. Møllens Larver ere Skyld i, at adskillige Stader sygne hen, uden at den rette Marsag dertil bliver Bivleren bekendt, og Møllene kunne tage saaledes Oberhaand, at selv ellers velpasjede Bistande ødelægges derved. Hr. Borbeck har udførlig bestrebet Møllenes Levevis og hele Opvæksten, samt hvorledes de bedst skulle bekæmpes, paa Grundlag af egen, dyrefjæbt Erfaring. Efter at hele Sagen saaledes er lagt klar frem for os, have vi faaet et nyt Syn paa Møllene, og der er selvfølgelig dermed erklæret Møllene Krig paa enhver velpasjet Bistand, nu da vi ved, hvor skadelige de kunne være. For Fremtiden ville Bivlerne være ganske anderledes opmærksomme paa Møllarverne, og naar Bierne fejle noget, vil Bipesten ikke være Bivlerens eneste Tanke, men han vil først og fremmest undersøge Tavlerne nøje, om de ikke skulde huse Møllarver. Vi blive da denne slemme Fejtagelse kvit og spille ikke længere Tiden paa at kurere Bierne med Midler for Bipeft, naar de lide af Møl. Sygdommen synes at være meget

almindelig. „Det er uhyggeligt“, skriver Hr. Borbeck, „saa mange, der nu finde det store Møl; de have ikke før vidst, hvorfor deres Bier aldrig ret kunde naa frem, men derimod tilbage, det er paa høje Tid, at Mølhagen skjæntes tilbørlig Opmærksomhed“.

Det store Roksmøl er altsaa ikke blot Ødelægger af de tomme Rokstabler, som vi tidligere have troet, men dets Larve lever kolonivis endog midt inde i Yngeltavlerne. Hr. Borbeck har haft Tavler med smuk, lukket Yngel fra øverst til nederst, paa hvilke der udbvendig ikke var Spor af Møl at opdage, men indvendig vare de saa gjennemvædt af Møllarverne, at der ikke slap en eneste vel udviklet Bi ud af en Table, som skulde have givet et Par Tusind Arbejdere. Ikke nok hermed, men fra den lukkede Yngel gaar Sygdommen endog over til den aabne, som dør ved Møllarvernes Virksomhed i Tabellen, og Sygdommen faar da en stoffende Vighed med „Bipesten i den milde Form“: Raaden Yngelen. „Mere end een Biavler har arbejdet paa at kurere denne formentlige milde Raadentyngel, men i Virkeligheden var det Rømpemøllens Larver, der forarsagede Bihngelens Sygdom.“

Fra at være temmelig skadelige Dyr ere Møllene, efter Hr. Borbecks Opdagelse, bleve til meget besværlige og farlige. Det er nu ikke nok med omhyggelig at fjærme de tomme Tavler mod deres Graadighed, men vi skulle bekæmpe dem i det kostbareste af alt: i selve Yngeltavlerne. Her ere gode Raad dyre. Som Hr. Borbeck omtaler og som man let kan tænke sig, er det meget vanskeligt at komme dem tillivs her, naar de først engang have indrettet sig en Rede. Vi maa da se, saa vidt mulig, at finde Midler til at forebygge Angrebene paa Yngeltavlerne, og Spørgsmaalet bliver da: hvorledes komme de overhovedet ind i disse? Herom udtaler Hr. Borbeck sig saaledes: „en saadan Table er da bleven eller har forud været rigt besat med Møllæg, som uuder gunstige Betingelser (i Varme) ere bleve udrugede“, og et andet Sted: „i en fin Revne, som Bierne slet ikke kunne naa ind i, kan rummes mange Møllæg, der kan disse sidde, til den næste Sommer kan bringe Varme nok til at ruge dem ud, de smaa Maddiker finde da nok hen i Madskabet, Bihngelen.“ Der er her udtalt alle tre tænkelige Maader, hvorpaa Larverne kunne komme ind i Yngeltavlerne, men kun den ene kan, efter min Mening, være den rette, og Afgjørelsen af dette Spørgsmaal er nu, efter at Hr. Borbeck har klaret Sygdommen for os og

vi skal til at overbejse Midlerne, mest brændende.

Sad os engang betragte Mølleggene. Det er dem, der i Reglen findes om Vinteren. Det er smaa hvide Korn med en tyk og haard Skal, som der hører Kraft til at knuse. At et saa vel beskyttet Æg kan taale at udsættes for en Del, uden at dræbes, er paa Forhaand klart. Et Op- hold i Svobldamp, for en kortere Tid ialtsald, vil næppe formaa at dræbe det, end- sige da, at kulde, Træt o. lign. skulde have nogen mærkelig Virkning. Man kan derfor let lade sig stusse, naar man svobler sine Tabler af og derefter i god Tro hænger dem ind til Bierne, hvad enten Afsvoblingen allerede foretages om Efteraaret eller først henad Foraaret, thi Æggene paavirkes ikke af saa lidt, og bragte ind i Varmen til Bierne udfækkes de alligevel til Møllarver. Det er kun Larverne — altsaa i Tabler, hvori der allerede er Spind, — som dræbes af Svobldampene, og de ere endda sejlivede nok og kunne leve op igjen. Overbruening med Karbolvand vilde snarere hjælpe, naar dette ikke er for svagt, men ellers vilde jeg anbefale at tage et Parti af de tomme Tabler ad Gangen ind i den varme Stue en Ugestid eller mere om Vinteren. Æggene ville da udfækkes, og Larverne kunne derefter dræbes ved Svobldampe inden Tavlerne atter hænges paa Loftet. Virke Svobldampene ikke paa Æggene, gjør Berøringen med Honning det vel langt mindre. I saa Fald kunne de fyldte Honning- tabler, trods alle Afsvoblinger, godt forsyne Yngellejet med Møl. Æggene ere anbragte i Cellerne, medens Tabellen endnu var tom, derefter er den fyldt af Bierne med Honning, og det kan saavel være dem, der hænge i Stedet, som dem, Diableren gemmer Vinteren over til at fodre med om Foraaret. Bierne bruge nu Honningen og belægge Tablerne med Yngel. Men samtidig udruges Mølleggene — thi disse have Bierne ikke kunnet udrense saaledes som Larverne — og de unge Møllarver gnave sig Gange i Tablerne ud fra deres Fødested, uden at komme i mindste Berøring med Bierne. Saaledes gaar det ganske simpelt og naturligt til, at Møllarverne æde inde i Yngel- tablerne. Møllene kunne ikke have lagt Æg i Tablerne, efter at Bihyngelen var deri, fordi de først komme frem hen paa Sommeren, og de opsøge jo ikke Yngelredene, men holde sig længst mulig borte fra den. Den eneste tredie Mulighed, der findes, at de unge Møllarver skulde vandre over i og angribe de velbesatte Tabler i Yngellejet, tilmed i folke-

rige Stader, antager jeg, at der er overmaade ringe Sandsynlighed for. Det vilde være interessant at gjøre Forsøget med nogle Tabler, som man lod belægge med Mølæg og derefter fylde med Honning. Næste Foraar indhænges de til Bierne i nogle stærke Stader til Brøde i Yngellejet. Vi saa da se Resultatet. Naaste har Hr. Borbed allerede Erfaringer, der kunne bekræfte eller modbevise denne Antagelse. Foreløbig antager jeg som det rimeligste, at naar vi have Møllarver i Yngeltabler, da have Mølleggene været i Tablerne forinden Bihyngelen kom, og ikke omvendt. (Stuttes.)

Hedebien.

Af Stationsforvalter Kambugh, Frederikshavn.

Hr. Redaktør! Da jeg i denne Sommer har Tilfælde med mine Bier, som jeg ikke nogensinde før har erfaret, ej heller, hverken i danske eller tyske Skrifter har set omtalt, saa har jeg tænkt mig, at det mulig kan interessere Dem, som har mere, saavel theoretisk som praktisk, Erfaring paa Biavlens Omraade end jeg, at høre noget nærmere om Tilstanden. Af 7 indvintrede Familier, alle besættende 6 a 7 Tabler med rigeligt Foder, udvintredes kun 4 og deraf de 2 i god Stand, alle andre uddøde, nogle af Sult, andre havde rigeligt Forraad, men vare dog uddøde. De 2 andre overvintrede vare kun svage; men have endnu kun ved særlige Foranstaltninger kunnet holdes i Live og ere endnu næppe saa stærke, som de burde være.

Da jeg allerede sidst i April fik For- modning om, at Sommeren vilde blive nogenlunde god for Bierne, og jeg ikke syntes jeg vilde modtage denne med kun 2 kraftige Stader, forskrev jeg fra F. Brum- mer i Gysstrup i Hannover 2 Kuber han- noveranske Hedebier. De modtoges den 2den Maj og vejede 16 Ø pr. Stk., trivedes fortræffeligt og vare allerede i sidste Uge af Maj i Sværme-stand, kom ogsaa med Sværme, den ene den 2den Juni og den anden den 4de Juni. Sværmene vare tem- melig smaa, men den første trives fortræf- feligt og har allerede de 2 nederste Rum besat saavel med Yngel som Honning, den anden derimod, er mindre god.

Uden noget som helst Forbud for Sværm- ning, som Thtten og Kvækten, vedblive de siden den Tid at udstøde den ene Sværm efter den anden, saaledes den 13de, 15de, 16de, 18de, 20de og 22de, men alle ere

smaa, idet de kun veje fra 1 til 1½ R pr. Sværm. De fire første Eftersværmene har jeg gibet hver sin Bølg, men med de 2 sidste har jeg forstærket de første; idet disse ikke gjorde Mine til at være forshynet med befrugtet Viser, skjøndt Ruberne have Droner i Oberflod. Om de senere smaa Sværmene have Dronninger, har jeg endnu ikke erfaret, men dette vil vel vise sig om faa Dage. For Sikkerheds Skyld har jeg indhængt gode Yngeltavler i de forstærkede Stader. Den første fik Yngeltavle med Wg , aaben og lukket Yngel den 18de; men endnu igaar (den 22de) havde de ikke begyndt at ansette Visercelle. Derimod indflæbe alle dygtig Honning og synes at befinde sig særdeles vel.

Alle Rubebavlere have klaget over ingen Sværm at faa og Factum er, at alle tidligere Aar har jeg været tilbuddt Sværmene nok; men endnu til Dato har jeg kun været tilbuddt 1 Sværm, som jeg formoder er een, der sløj bort fra mig den 15de. Alle disse smaa Sværmene have iøvrigt, med Undtagelse af den ene, der gik bort den 15de, sat sig i Træer i faa Skridts Afstand fra Standpladsen, skjøndt Bibøgerne fortælle, at Eftersværmene ere meget tilbøjelige til at flybe langt bort. Iøvrigt passer jeg dem ogsaa nøje op og overbruser dem med Vand, saasnart de sætte sig, før Ruben bringes over dem.

Med Foreningen af en Sværm med en anden, overbruser jeg dem alle med nogle faa Draaber Eucalyptus Olie i Vand, der giver en meget gjennemtrængende Lugt, og Foreningen er gaaet fortræffelig, ikke en eneste Bi er bleven myrdet af de andre.

I den Mening at kunne forhindre Sværmning gav jeg den ene Kube et Underfæt efter den første Eftersværmens Afgang; men uden Nytte, Dagen efter sværmede den paany. Her er i Sommer fortræffelig Træk; først blomstrede Frugttræer og Buske udmærket rigeligt (uden dog at ansette synderlig Frugt), derefter nu Algerkaal og Kløver i en overordentlig Grad, men vi trænge snart til nogen Regn, som har været mindre rigeligt her end ønskeligt.

^{*} ^{*} ^{*}
Ovenstaaende interessante Meddelelser om Hedebien overrasker os vel ikke, da vi allerede tidligere have udtalt os om, at denne Bie's Ejendommelighed er en meget hyppig Sværmning. Derfor have vi tilraadet at benytte den til Formering, idet de smaa Sværmene forstærkes med Yngeltavler fra danske Bier. Denne Mening bekræftes jo ganske af den ærede Forsatters Erfaringer, der have stort Værd, fordi de ere indhøstede hos os og altsaa vise, at Hedebien bevarer

sin Ejendommelighed ogsaa uden for sit Hjemland. Red.

Til Begynderen.

Af C. J. Grønning.

Er Yngellejet blevet uddidet, kun med en udbygget eller Kunsttavle ad Gangen, stadig nær den sidst indhængte, naar man gjennem Glasdøren kan se, at de bagerste Tavler ere tilbels fulde af Bier og der samtidig hver Gang er affkrælet Forseglingen af et Par Tommer af Honningen, da vil Familierne nu staa paa c. 12—14 Kammer, vel at mærke 12 " $\square$; har man udbyggede Tavler, da fyldes Resten af Husene nu paa en Gang bag Yngelen, og samtidig trækkes Kammerne $\frac{1}{2}$ " fra hinanden, saa snart man ser, at Bierne forlænge Cellerne, rykkes de atter $\frac{1}{2}$ " fra, og man faar under saadanne gode Trækforhold meget snart de dejlige tykke Tavler, som have mange og store Fordele; samtidig paasættes Oberbygningen, ogsaa disse Tavler rykkes fra hinanden. Saa snart der er forseglede Tavler eller Honning i Stedet, slynges det ud, det gjælder nu blot om at give Plads, det vil sige af tomme udbyggede Tavler; alt Byggearbejde skalde nu helst være udført, saa de kun have at bære Honning hjem. Underledes stiller det sig for dem, der først i Aar begynde Bavl eller sætte Stader til, de maa fortsætte med at give Kunsttavler, til de faa Husene helt fulde af Tavler, og det faa de bedst og hurtigst ved kun at lade udbygge i Yngellejet. Naar jeg slynger Tavler ud, bærer jeg mig saaledes ad: Jeg tænder Bipiben godt, stiller mig for Enden af Huset, blæser et Pust Røg hurtig paa Bierne saasnart Dækket er aabnet saameget, at Røgen kan trænge ind til Bierne, de forstrækkes da, vende om og fare i Honningen og suge sig fulde, de ere da ikke saa stemme til at stikke, derpaa aabner jeg atter for en Tavlegang og giver dem et Pust Røg o. s. fr. for saa mange Tavler, som jeg tror at skulle løsne; derpaa løsnes den første og rykkes saa langt tilbage, som muligt, derpaa den anden, o. s. fr. til jeg naar Yngelen, da hæver jeg den sidste først op, støtter det nederste Hjørne paa Yngeltavlen og holder med venstre Haand Tabellen i Balance, giver saa et Pust Røg fra oven og hjælper forsigtig med en Storke-, Svane- eller Gaasefjer Bierne til at løbe ned til Kammeraterne, den hænges derpaa i Transportkassen, den næste Table faar samme Tur, o. s. fr. til den bagerste er befriet for Bier, saafremt Honningen er forseglet, ellers hænges den nær Yngelen, og vil da snart blive fylt

og forseglet. Forseglingen strælles da tynnd af med en dertil egnet Strælleknib, ved nogen Øvelse opnaar man at kunne føre Kniven tæt under Voksblaaget over Honningen, gaas der for dybt, da ødelægges Cellerne, og det er tillige besværligt at udføre. Naar Tablerne ere satte i Maskinen, da drejes langsomt rundt, indtil man ser, at Honningen begynder at flyde ud mod Beholderens Sider, en større Krukke sættes under Maskinens Udløbsrør, for senere at løbe gennem en Si (Mælk- eller Flødesi er passende). Selvfølgelig hænges Tablerne straks, naar de ere tømte, tilbage i Stedet, ere de ikke allerede udtrukne ud over deres naturlige Tykkelse, da rykkes de fra hinanden, som tidligere her anvist. Det gjælder nu blot om at skaffe Plads, og at der altid findes rigeligt med tomme Tabler, at Bierne kunne komme af med den hjembragte Nektar, hvilken i denne belfignede Forsommer har flydt saa rigelig; men mangle Betingelserne: mange Bier og tomme Celler, da mærker man ikke noget til den rige Høst.

Er Dronningen for gammel, hvilket ses bedst paa, at der er lidt eller ingen Yngel, da fornyes den nu ved simpelthen at fjerne den gamle. Har Stedet ung Yngel og Weg, da vil det selv kunne oplække en Dronning, ellers maa der fra et andet Stede gives en Table Yngel, eller og om man har en anden Dronning, men husk da at lade hengaa 24 Timer fra den gamle er fanget og til den nye gives i Bur; det simpleste er en tom Tændstikæske, hvori foroven er skaaet nogle Ridser, og i Yngel-tablen c. 3" fraoven er udfaaet et Hul saa stort, at Wsten sidder fast, men dog ovenover tillader Bierne at bevæge sig frit gennem Ridserne, de vil da gjøre sig bekendt og fodre Dronningen efter 12 eller 24 Timers Forløb; sidste Bierne og bruse paa Buret, have de anerkjendt Dronningen og den gives forfigtig fri.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 162. Kjendemerker paa Dronningens Alder? (A. K.) — S.: En gammel Dronning har en lang tyk Bagtrop, bevæger sig langsomt, er mørk, næsten sort og har slidte Vinger. En ung Dronning har en smækker Bagtrop, bevæger sig hurtig, er lys af Farve og har hele Vinger. — Det sikreste Tegns paa, at en Dronning er altså gammel er, at den lægger Eggene spredt, saa at der findes flere yngelfrie Celler spredte mellem Yngelen.

Nr. 163. Hvorledes indrettes en

Tablebut? (M. O.) — S.: Høstaaende Figur viser en Tablebut ladet af tykt Vaandjærn beregnet paa at optage 3—4 Kammer. Bagtil har Bukken 2 Kroge af Vaandjærn. Disse heftes paa en af Trugstade's frie Kanter, naar Taget er løftet. Fortil har Bukken 2 fremstaaende Knægte ligeledes af Vaandjærn. Disse Knægtes Afstand maa netop være lig med de benyttede Kammeres udbvendige Brede. Bukken er kun beregnet paa at bære Tabler under en meget fortløberig Undersøgelse eller paa Tider, da man ikke er udsat for Høveri eller Kulde.

Nr. 164. Hvilke Fordele er der ved at lade Bierne bygge ned i et Trugstade, da Bierne dog ville vedblive at hngle i Kuben? (T.) — S.: Naar Nabningen i Bræderne, der danne Kubens Bund, er tilstrækkelig stor (ca. 3 × 3"), Familien stærk og Nedbygningen begyndt i rette Tid — da vil Dronningen snart gaa ned paa Kammerne, og Kubens Tabler blive da fyldt med Honning, efter Haanden som Yngelen løber ud. I Slutningen af Juli eller Begyndelsen af August kan man da høste hele den honningfyldte Kube uden en eneste Yngelcelle. Dette er selvfølgelig baade langt

bedkommere og bedre for Familien end at utromme den.

Nr. 165. Er Cowans Stede ikke lettere at rense end Erslevs Stede, fordi det førstnævnte kan stilles ad i flere Dele? (T.) —

S.: Den store Delelighed ved Cowans Stede kræver en saa fortrinlig Forarbejdelse, at det bliver meget kostbart, naar det skal svare til sin Hensigt. Er det mindre godt forarbejdet, bliver det ved saaledes at deles løst og stærkt i Sammensøjningerne. Erslevs Stede er ved sin ringere Delelighed langt mere holdbart og det er meget let at rense, naar der kun sørges for, at der er en rigelig Bivej mellem Kammerens Bundlister og Bunden. At man i dette Stede i Modsetning til Cowans kan faa et væsentligt Indblik gennem Glasdøren bagtil uden at forstyrre Bierne, betragte vi ogsaa som en betydelig Fordel.

Fra Kredse.

Holbæk Amts BF. afholdt Møde i Kalundborg Realskole Fredagen den 21de ds. Formanden, Kantor Erslev, bød Forsamlingen Velkommen, idet han beklagede, at ikke et større Antal Tilhørere havde givet Møde for at nyde Gavn af den Undervisning, som her vilde blive givet af den fra Danmarks Biadlerforening sendte Biadlerlærer Hr. Grønning fra Vejrup, Sylland

Han gav derefter Ordet til Hr. Grønning. Denu gaa derpaa i et klart og opløsende Foredrag en Udfigt over alle Biavlslærere ved et Stade, som behandlede i den Hensigt, at det skulde give et stort Honningudbytte. Han begyndte med Sommerarbejderne, som nu laa for, og sluttede med Foraarsarbejderne som de vigtigste ved Biavlen. — Efter Foredraget udsandt sig en kort Diskussion om hvorvidt man burde lade Kunsttavler udbygge mest i Honningrummet eller i Ingelrummet, idet Erlev af Hensyn til Honningens Renhed holdt paa det første, Grønning derimod af Hensyn til en kraftig Ingeludvikling paa det sidste. Rigeledes var der delte Meninger om Dronninggitrets Anvendelse, idet Biavlslæreren foretrak at anvende tykke Tavler i Honningrummet.

Efter Indbydelse fra Formanden gik Forsamlingen derefter over i dennes Bihave, hvor Biavlslæreren med stor Dygtighed behandlede de forskjellige Stader, af hvilke de fleste vare særdeles birige og alle indeholdt betydelige Honningforraad. Denne Del af Undervisningen overværedes med særlig Interesse af Tilhørerne, der beundrede Bierne store Fredsommelighed. Man var enig om, at denne særlig skyldtes de formaalsstjenlige Staderformer og den Ro, hvormed Hr. Grønning behandlede Bierne.

Samsø BF. Efter forud at have korresponderet med Gartner N. F. Jacobsen fra Hvibbjerg, blev det bestemt, at han vilde ankomme til Samsø 2den Pintsedag for at afholde en Række Biavlsmoder herovre, som jeg da forud bekendtgjorde for Medlemmerne. Samme Dag, han ankom, afholdt vi et Møde hos Gaardejer Bertel E. Hansen i Koldbj, Onsdag den 12te hos Cl. Holm i Vadstrup, Fredag den 14de hos Brygger D. Madsen i Langemark, og Søndag den 16de hos mig, hvilket sidste Møde var rigtig godt besøgt af Biavlere, de foregaaende ikke saa godt paa Grund af at det var Sogndage; det første Møde 2den Pintsedag var jo lidt langt borte fra de fleste Medlemmer, men da Hr. F. kom i Land paa den Kant af Den, tog vi Mødet der med det samme.

Ved Møderne udviklede Hr. F. ved klare og let forståelige Foredrag Biavlsdriften i sine Enkeltheder, og dens altidige Betydning og Nytte for enhver, saavel Landmanden som Havemanden, og især for Biavlere selv, saavel som for Forbrugerne af Produkterne. Der foretoges ogsaa ved Møderne mange forskjellige praktiske Haandgreb, saafom Udtromning af Sværme, Deling af Familier, Fremvisning af Dron-

ninger og Bedømmelse af deres Alder, Oversøring fra Ruber i Kamnestader o. m. fl. De mellemliggende Dage blede afbenyttede til at besøge forskjellige Bistande, hvor der flere Steder foretoges Udslyngning af Honning, som gav et rigtig godt Resultat af saa tidlig Høst, ca. 25 K pr. Stade.

Det er mig hjært at kunne meddele Dem, at alle Biavlerne herovre paa Samsø vare særdeles glade ved Hr. F., og jeg har en særlig Tak at bringe fra samtlige Kredens Medlemmer til DBF.'s Bestyrelse, fordi De har sendt os en saa dygtig Biavlslærer, som Hr. F., og det var et almindelig Ønske at saa ham herover til næste Aar igjen.

Jeg udslyngede ca. 300 K Honning i Mandags, om nogle Dage maa der kommes igjen. Blot der snart vil komme Regn, ellers ophører Trækket om ganske kort Tid.
N. E. Haagenjen.

Ekko fra Staderne.

Broager, d. 5. Juni.

Jeg afholdt vor Forening et meget vellykket Møde. Der var mødt c. 50 Biavlere, der alle fulgte det af Hr. Grønning, Vejrup, holdte Foredrag med megen Interesse. Efter Foredraget vandrede man hen til Hr. Byforstander Thles meget smukke Bihave, hvor Biavlslæreren derpaa gav lidt Anvisning i den praktiske Behandling, senere kom der en Diskussion i Stand oppe i Haven. Man kan ikke andet end beundre den jævne og letfattelige Maade, hvorpaa Hr. Grønning forklarer enhver Del paa Biavlens Omraade, og vilde det sikkert glæde os Alle at se ham igjen til næste Sommer.
Madsen.

Kjellerup, i Juni.

Tillad mig her at bringe Dem min bedste Tak for den flinke Biavlslærer, De var saa venlig at sende os til Møder her ude omkring. Her var just ikke mange Folk, men Interessen er dog vakt hos flere — da mine Bier ere flinke i Aar. Der er flere, som plager mig for at sælge Sværme.

Vi vare meget glade ved Hr. Jacobsen, og han behandler Bierne med stor Ro og Sikkerhed, saa jeg er DBF. meget taknemlig for de afholdte Møder; man lærer altid noget af saa erfarne Folk. — Den 6. og 7., da Hr. F. var her, udslyngede vi 30 K dejlig fin gullig Honning af Frugttræblomster (her er en Mængde Frugttræer), og 10 Dage efter slyngede jeg 100 K hvid Kløverhonning ud — af Vitasser, hvoraf dog var kommen 3 Sværme —, var det ikke godt leveret først i Juni Maaned?

Men det er jo ogsaa en sjælden Sommer for de slittige Smaadyr. A.

Esborg, d. 13. Juni.

Dronningen vil gaa op i Honningrummene (Overtasfer) og lægge Droneæg. Mine Stader ere nemlig til 17 Kammer i Yngelrum — 15 Kammer af samme Størrelse til Honningrum. Jeg har aldrig før mærket, at Dronninger var tilbøjelig til at gaa i Overtummet, men muligvis kommer det af det sjældne Træk, vi have i denne Tid. I Gaar slyngede jeg 100 R Honning ud fra 5 af Staderne, helt gul af Hvidfløveren. Det er første Gang i 4 Aar, at Bierne have givet den lyse Honning her. Træffet begyndte allerede den 25de Maj. Her i Egnen er i Begyndelsen af Maanedens falde en Del Sværme, hvad der naturligtvis er lige saa sjældent som det tidligere Træk. Halvorsen.

Veidslyslet, d. 21. Juni.

Vinteren var stræng mod Bierne i Veidslyslet, men de overlevende have gjort god Fremgang, mange Sværme ere faldne og en Del Honning høstet, af enkelte Bistande 60 R pr. Stade. N. Jensen.

Thyholm, d. 21. Juni.

Bierne herovre i Thy have meget travlt og slæbe megen Honning hjem til Fryd for Biablerne. — Vi haabe paa ny Iver paa Biablens Omraade; de sidste Aar have taget Modet fra mange, især Begyndere. I Gaar lavede jeg en Kunstbærm af tre Stader. Jeg har nu kostet c. 100 Kr. paa mit Bieri uden nogen Indtægt, men i Aar betale Bierne nok deres Gjæld.

Tak for Tidsskriftet!

Ønskende alle Biablere et godt Udbytte i Aar hilses De venligst.

A. B. Korsgaard.

Kobhy, d. 25. Juni.

Bierne ere fortræffelige i Aar; jeg har allerede høstet 60 R af 1 Højtade, 1 dobbelt Højtade har derimod givet hver 1 Sværm, hvoraf den ene fløj bort; de nærrede mig, jeg vilde hellere have høstet Honning af det; men formodentlig har jeg givet dem for sent Blads. Nu i Dag har jeg givet dem Blads i Honningrummet, maaste kan jeg endnu høste en Del Honning af dem. De fleste Tabler i Yngelrummene ere fyldte med Honning, saa de maa formodentlig mangle tomme Rager til Yngel, men jeg har nu i Stedet for de fyldte givet dem Kunsttabler, maaste var det rigtigere, at jeg slyngede de fyldte Tabler ud og gav dem disse. (Saa!) Jeg er jo omtrent en ny Begynder

i den nyere Biavl, saa man veed jo ikke, hvad det rigtigste er. Deres Fører i Biavl er jeg glad for, og da jeg folgte min igjen i Dag til en Rubebiabler, som agter at begynde den nyere Biavl, vil jeg straks skrive til Dem efter en til, da jeg nødig vil undvære den. Naar jeg faar en Dronefælde, gjør jeg Regning paa at kunne ødelægge en stor Mængde Droner, som ingen Nytte er til, naar man ikke ønsker Sværme; men jeg veed knap hvordan den skal anbringes, maaste jeg tør spørge Dem om det med det samme (se XXII. S. 101.) B. Wæver.

Et og andet.

Pariser-Udstillingen. (Efter B. B. Journal). Italien er kun svagt repræsenteret ved 2 Udstillere. Den bekendte Dronningabler Lucio Baglia har en smuk Montre af italiensk Eg dekoreret med malede Blomster. Der findes en stor Udstilling af Tablehonning faabel i Delinger som i Kammer, men den er saa usuldfkommen udbygget og fyldt, at den ogsaa vilde være usælgelig. Den er aabenbart bygget uden Stillebægge og derfor puklet og ujævn. Den smukke Udstilling af udslyngt Honning i 2 R's Glas med Strueprop er meget god. Enhver Krukke er prydet med malede Blomster og Baabenskjolde; Mr. Baglia har ogsaa udstillet megen Honning i Blikbaaser. Der er 6 store Blokke af rødt italiensk Bivoks, og den nederste Del af Montren optages af særdeles smukke Voksfrugter: Vbler, Bæver, Appelsiner osv. Paa Bæggen ovenover findes Tegninger af Udstillerens Bieri og Dronningavl-Anstalt. — Mr. Kobagnati har en lille Samling af Honning og Voks samt nogle Voksløvs til Kirker m. m.

Frankrigs Hovedudstillere er M. Gariel i Paris, som har en Montre med 2 Kamme-Stader og en Kube med Overtummet efter engelsk Mønster. Der er ogsaa en "Bidunder-Udslynger" og en Cylind-Udslynger efter engelsk Mønster, men klobet udført. Væggen ovenover er til en Højde af 6 Alen beklædt med rødt Løj og herpaa er ophængt en stor Mængde Biavlsredskaber: Knibe, Røgpustere, Fodre, Handsker, Slør, Kunsttabler, Børster, Gitre, Blikbaaser, Dronningbure, Tableporer, Sirupfander, Voksrensere osv. Mange af disse vare engelsk Arbejde. Endvidere Grimshaw's Apifuge. Foruden de nævnte Bistader er der af saadanne kun en ussel Udstilling, hvilket taler meget daarligt for de franske Stadfabrikanter. — Eugene Grand i Paris har udstillet et klobet Stade med ca. 20 Kammer lodret mod Indgangen. Kammerne hvile paa Bundhjørnerne

og holde Afstand ved Metaltraad=Djue. Nabningerne mellem Tablebærerne udfyldes af smalle Lister for at undgaa Tæppe. Den eneste Nyhed ved Stadet er en Delings=Balke med runde Delinger. Disse ligne store Pille=Kæder uden Laag og Bund. Naar de ere fyldte med Tablehonning, anbringes Laag og Bund, og saaledes dannes en luftet Kæde. En rund og en firkantet Straakube, begge med Tablebærere og Overrum afflutte Udstillingen af Stader paa denne Side af Galleriet.

Ms Honning har M. Aszet i Sevres paa denne Side en smuk lille Udstilling af $\frac{1}{2}$ Punds tøndeformede Krukker. Han har ogsaa nogen Tablehonning fra 1888 i Rammer fra $\frac{1}{2}$ —5 K i Vægt. Den gamle Honning er dog i en maadelig Tilstand, fordi den har „udsvedt“ stærkt, men i Henseende til Fævnhed og Fuldbyggethed har jeg næppe set dens Lige. Vilde M. Aszet kun anvende Delinger, da vilde han kunne fremstille noget fortrinligt. Der er 3 Kuber med Lynghonning, der anvendes meget til Krydderfager og i Hestehygdomme. I England anvendes nu distrok kun meget lidt Honning af Dyr læger.

M. Lorraine har udstillet flere Glas=Delinger med luftet Top, men ingen af dem ere smukt udbyggede, de med 2 Tabler ere de smukkeste. Ellige findes nogle 1 K's og 2 K's almindelige Delinger, der ere ganske gode, men dog alle bære Vidnesbyrd om det flette Honningaar 1888.

M. B. Veydel, Aix i Provence, udstiller nogle store smukke Glasrukker med hvid og gul Provence=Honning og nogle meget store Blokke af rent Voks. (Fortf.)

Tablehonning, 50 Aar gammel. Da et stort Elmestæ i Gloucestershire i England var fældet og skulde udhugges til Tommer, fandt man lige i Træets Hjerte en Hulhed, 8 Fod høj, $7\frac{1}{2}$ bred, næsten helt fyldt med Tablehonning tilligemed Hjerne=stallen af et Eger. Man kunde ikke se nogen Indgang til denne Hulhed, heller ikke raadne Dele af Træet, og omkring Hulheden fandtes i Træet 50 Narringe. Barken udenom havde ikke en Revne. Hulheden havde samme Vide helt igjennem og saa ud, som om den var boret med et Bor; men uagtet Rummet var stort, var det helt fyldt med Tavler, hvilket beviser, at Bierne maa have boet der i flere Aar. Tomme Dronning=Celler viste, at de havde spærmet.

Hvorledes Bierne ere komne derind, kan man kun gætte sig til; men det antages, at et Eger først beboede et Hul i Træet, rensede det, boede der og døde der. Derefter kom Bierne og fyldte det hele med Bygning indtil Indgangen, der nok har

været lille, er bleven luftet (ved Barkens Sammenvoksning). Derpaa voksede Træet fremdeles i 50 Aar, saa at Indgangen blev fuldstændig udslettet, og da Hulheden var luftet luftet, blev Tavlerne bevarede i den lange Narringe.

Nastalin. „Elsafs=Votr. B. 3.“ meddeler følgende: Nastalin er et kemisk Produkt, som vindes af Stenkultjære. Det har en meget gjennemtrængende men ikke ubehagelig Lugt, der virker desinficerende. Hr. Materialist Carl Roth i Karlsruhe udstillede det ved Biablsudstillingen i Bückweiler, hvor enhver besøgende kunde saa denne Nyhed i Skikkelse som et lille hvidt Voksløs. Dette Emne har følgende Anvendelser:

1. Vil man forstærke en svag Familie med en Yngeltavle med de derpaa siddende Bier, saa lægger man om Aftenen et Stykke saa stort som et Fingerbøl under Yngelredene hos den stærke Familie og et lignende Stykke i Stadet hos den svage Familie. Naar Trækbierne den følgende Middag ere i Marken, tager man en Yngeltavle (temmelig moden) med de paafiddende Bier (men uden Dronningen) og indhænger den midt i Yngelredene hos det svage Stade. Den borttagne Tavle erstattes med en tom. Paa Grund af Nastalinlugten ster der ingen Kamp mellem Bierne.

2. Vil man foretage Dronningstifte saa indeispærret man den daarlige Dronning i Bur, nastaliserer Ratten over saabel dette Stade som den nye Dronning. Den næste Dag fjærner man den i Buret værende daarlige Dronning og indsætter i Stedet for den nye. Om Aftenen giver man den fri.

3. Angribes et Stade af Røvere, da nastaliserer man det om Aftenen. Den følgende Morgen ville Bierne da lettere kunne kjende de ikke nastaliserede Røvere og derfor gjøre bedre Modstand mod dem.

4. Som Desinfektionsmiddel mod Pest yder Nastalising fortrinlig Tjeneste.

5. Et Stykke Nastalin holder baade Voksmøl og Myrer borte fra Staderne og Tablekasserne.

6. Nastalin har allerede i flere Aar været fremstillet i stor Mængde til Frembringelse af en smuk rød Farve. (Det er meget billigt og kan kjøbes i Form af smaa hvide Blade paa ethvert dansk Apothek.)

Retvendte Tavler. Vi have tidligere angivet, at man herved forstod en saadan Stilling, at 2 Hjørner af Sekskanterne altid pegede det ene op, det andet ned. Nylig har en Hr. Hans i Steinenstadt undersøgt 23 Kuber i denne Henseende. Han fandt da, at af 319 Tavler vare de 231 „retvendte“, de 88 vendte derimod Sekskanternes Side opad og nedad.

Middel mod Myrer. „Bienenpflege“ angiver følgende: Naar man blander Honning, Sirup eller opløst Sukker med Gjør eller Surdej og helder Blandingen i gmaa Skaale, til hvilke Myrerne have Udgang — da vil dette fordrive Myrerne, fordi Gjæren er en dødelig Gift for dem.

Gavnlig Vinf.

Vejret har i de sidste 2 Uger fremdeles været fortrinligt for Bieene. Søvrningen har været temmelig stærk og Udbyttet i de Egne, der ikke have lidt meget af Tørre, allerede nu over et Middelaar (indtil 60 R pr. Stude). Det er næsten uhort, at man heri Landet har havt et saadant Udbytte for St. Hans. Tørken er nu meget følelig, men hvis vi snart faa en god Regn, kan Klovertrækket vedvare adskillige Uger endnu. Lindetrækket er nu ved sin Begyndelse for de Egne, der have saadant.

Bygning. Helst burde Byggeriet i Staderne nu være afsluttet, idet man burde kunne erstatte de udtagne Honningtavler med udflygende Tavler. Hvis man endnu har byggede Stader, bør man passe paa, at Staderne staa aldeles vandret i den Retning, der gaar paantværs af Tavleoverue, da Tavlerne ellers bygges skjævt i Kammerne.

Honningfalq. I et saa rigt Honningaar vil Honningprisen foreløbig blive lav, men den vil blive lavere, jo flere der ønske at fælge. Vi tilraade derfor: Tag Salget med No. Der er en Mængde Kubebieavlere, som i Vinter have mistet næsten alle deres Stader. Derfor vil Honningmængden næppe blive saa stor, som mange nu antage. Til Efteraaret og Vinteren vil Prisen uden Tvivl stige stærkt. Vent derfor saa længe med Salget.

Yngelrum. I de Egne, der savne tilbøgt Træk (Boghvede og Lyng) er der nu ikke Anledning til at fremsthynde Yngelansætningen. De Eg, der nu lægges, give ikke markflyvende Bier for om 4—5 Uger.

Sommertrækket kan under heldige Forhold være lige til Sædhøstens Begyndelse, men denne vil uden Tvivl i Aar komme 2—3 Uger tidligere end i almindelige Aar.

Røveri. Vedbliver Tørken endnu i nogen Tid, da kan man i mange Egne være udsat for Røveri. Man bør da ikke forsømme at anvende Midler derimod (Indsnævring af Indgangen).

Bog-Anmeldelse.

„Die Faulbrut der Bienen“ af Emil Hilbert. Denne Bog meddeler Bipestens Historie og Forsøg paa dens Helbredelse. Forf. angiver en ny Behandling, som skal være et virksomt Middel. I ethvert angrebet Stade stilles han en lille Flaske, som indeholder en Blanding af Karbolsyre og Thymol opløst i Spiritus. I Flaskens Hals er anbragt en løs Prop af Bomuld, og en Traad af den hænger ned i Bædtsen. Haarrørskraften holder da Proppen vaad, og Stadets Varme bringer Bædtsen til at fordampe fra Proppens Overflade. Midlet er følgende: 20 Kv. ren krystalliseret Karbolsyre opløses i samme Vægt Spiritus. 7 Kv. ren krystalliseret Thymol opløses endvidere i 40 Kv. Spiritus. Disse 2 Opløsninger blandes og helbes da i gmaa Flasker, der stilles hver i sit Stude saa langt som

muligt fra Indgangen. I de fleste Tilfælde vil denne Behandling være tilstrækkelig. Imod meget flemme Tilfælde anvendes tillige Salicylrogning saaledes som vi tidligere have omtalt den (se XXII. S. 159). Dr. H. mener at have bevist, at endogsaa meget stærk Røgning med Salicyl er uskadelig baade for Bieene og deres Yngel, men odelæggende for Spirene af Bipest.

Forenings-Meddelelser.

Ribe A. BF. afholder Møde Søndagen den 14. Juli, Efterm. Kl. 3, hos Bodker J. Baaga, Mattbæk, hvortil enhver Ven af Bisagen indbydes.

S. H. Ved.

Sjöring Amts BF. lader afholde Foredrag paa Raadhussalen i Stagen Lørdagen d. 6. Juli, Kl. 5 og i Nalbæk Kro Søndagen d. 7. Juli, Kl. 3. Alle indbydes.

Badsfær Skole, d. 24. Juni 1889.

M. Jensen.

Randers Amts BF. Bialsmøder blive holdte i August Maaned af en af DBF. udsendt Bialslærer.

H. B. Sejersen.

Thyholm BF. afholder som sædvanlig Møde 1ste Lørdag i hver Maaned hos Formanden, Høndelsgartner Jacobsen, Hvidbjerg St.

Thisted Amts BF. holder Møde Lørdag 13. Juli Kl. 9 Morg. i Hvidbjerg paa Thyholm hos Gartner Jacobsen. Samme Dag Kl. 3 i Hurup Skole. Søndag 14. Juli Kl. 5 i Hotel Vestervig i Vestervig. Mandag 15. Juli Kl. 10 i Bødsted Stationskro. Samme Dag Kl. 2½ i Gaandværkerforeningen i Thisted. 16. Juli Kl. 3 i Deløz Præstegaard. 17. Juli Kl. 9 i Thorum Kro. Samme Dag Kl. 5 Eftm. i Fjerritslev Kro. 18. Juli Kl. 3 hos L. C. Nielsen i Torslev. Ved alle disse 9 Møder vil Fru Demant fra Kjøbenhavn give Undervisning.

Brevkasse.

Rettelse. S. 126, 2den Spalte, 4. Lin. f. o. Lamia hextor, læs Lamia textor.

Kundgjorelser.

Biplante-, Have- og Rodfrugttra.

5 Slags Biplantestrø for 50 Ore,
100 Sitr. Crocusløg for 2 Kr.,
Frugtstaber (Vorbecks Model) 10 Kr.,
Bibeduggere 25 Ø., Bipebustere 25 Ø.,
Kunfktavler, Bistler, Røgpuster,
Skælleknive, Tavlesporer og Staaltraad.
faas hos **A. J. Jacobsen**, Hvidbjerg St.

Kunsttavler

med bedste Præg og til billigste Pris faas ogsaa i Aar hos

B. Bojesen,

Systofte pr. Nykjøbing Fl.

Min prisbelønede

B i - B i e

for Røgere saa vel som for Fkke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning. hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til
Ørønning, Vejrup, Bramminge.

Mjød kjøbes

saavel i større som i mindre Partier. Tilbud, indholdende Pris m. m., bedes snarest tilstillet i frankeret Brev, mrkt. „Mjød Nr. 12“, poste restante, Kjøbenhavn K.

Uge og ægte befrugtede italienske Dronninger

faas i Juli for 5 Kr., i Avgust for 4 Kr. 50 Ore pr. Stk. hos

B. Rielsen,

Freslev Enghave pr. Nysted.

For ægte Befrugtning garanteres.

Ægte befrugtede italienske Dronninger

kanne faas sidst i Juni for 7 Kr., i Juli for 6 Kr. og i Avgust for 5 Kr. Stkt. hos

B. J. Knudsen, Ansager, Varde.

Amerikanske Delinger

$4\frac{1}{4} \times 4\frac{1}{4} \times 2''$; $4\frac{1}{4} \times 4\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{2}''$ og $4 \times 4\frac{1}{2} \times 2''$ faas a 5 Ore pr. Stk., 250 Ore for 50 Stkr.

Tilpassede **Stillebægge** af Blikt til 3 af de første 2 Slags Delinger 8 Ore pr. Stk. hos

Ersløv, Kalundborg.

D' Hrr. Honningproducenter, som i denne Sæson agte at sælge mir deres Honning, bedes direkte at indsende franko hertil Generalprøve af Partiet med Opgivende det omtrentlige Kvantum, der kan leveres. Forespørgsler om Pris beavares ikke, kun naar Prøve og betalt Svar tilstilles.

Kjøbenhavns Honninghus.

Erbødigst

P. A. E. Müller.

De bedste danske Vokstavler

(Sølvmedaille Kjøbenhavn 1888)

af alle Slags faas hos undertegnede. Voks onstfes sendt inden 1. April. Priserne som forrige Aar. Ansdfær ved Odder, i Januar 1889.

N. Jacobsen.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomneste Cellerand faas hos Fotograf **Vorbeck** i Holstebro til billige Priser.

Godt rent Voks tages i Bytte mod 35 Ø. pr. Ø. Forhandlere Rabat.

Mine i Kjøbenhavn 1888 og flere Gange tidligere, premiere

Kunsttavler

leveres til forestaende Sæson for 1 Ø: 1,70, 5 Ø 1,60, 10 Ø 1,50 pr. Ø.

N. Schmidt, Nylandsvej 4. Frederiksberg 1.

Kunsttavler.

Det bedste danske Fabrikat af alle Slags Kunsttavler faas altid billigst hos Undertegnede. For rent ublandet Bivoks garanteres. Godt rent Voks tages i Bytte eller forarbejdes for 35 a 30 Ore pr. Ø.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Kunsttavler,

flere Gange prisbelønnede, fabrikerede af ægte Bivoks, faas til de sædvanlige Priser. Naar det særlig forlanges, kunne Tavlerne leveres meget tynde, altsaa billigere pr. Tavle.

J. C. Olsen,

Snedfer, Svilested pr. Søllested.

Ex rafin **Tavletraad** samt **Kunsttavler** af 1ste Klasses rent Voks faas altid hos **Kr. Pedersen,** Tved, Svendborg.

Kunsttavler af ublandet Voks

(Medaille i Kjøbenhavn 1888)

af alle Størrelser. faas hos **S. Rasmussen & Co.,** Gravvængel pr. Svendborg. **Voks** tages i Bytte. Pris som forrige Aar.

Tømrer Kristjan Pedersen

i Tved ved Svendborg

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Biavls-Redskaber.**

Illustreret Prislister paa Forlangende frit.

Kunsttavler saavel til Yngel som kun til Honning af ægte Bivoks sælges billigt. Udmærket fin Tavletraad medfølger. **N. S. Kristensen,** Himmelov, Roeskilde.

Biavlerne underrettes herved om, at jeg Aar har

Kunsttavler

til sædvanlige Priser. **Voks** tages i Bytte a 35 Ø. pr. Ø.

Langeffov pr. Brørup.

S. S. Beck.

Husmandsbladet,

Tidskrift for Agerbrug og Kvæghold, Havebrug samt Landbrugets Bierhøved, udgaar fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. i hver Maaned.

„Husmandsbladet“ koster 50 Ore Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Ore, og kan bestilles ved **Postkassen** fjerdingaarsvis.

„Husmandsbladet“ sendes frit for 2 Kr. hele Aaret, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgifveren, **Fr. Dehlerich,** Nærum ved Holte.

Prøvenumre af forrige Aargang sendes frit.

Erslevs Prislister se Side 72.

Indhold af dette Nummer:

Anmeldelse af E. Gilberts „De Faulbrut“	139
Bygning af Tavler	139
Cowans Stabe og Ersløvs Stabe	135
Dronning-Vol, af G. M. Doolittle	130
Dronning-Jubstrelse	130, 138
Elko, af Wablen, Broager	136
— af A. Halvorsen, N. Jensen, N. V. Korsgaard og B. Wæver	137
Gavnige Vin	139
Hebeten, af Hambusch	133
Holbæk A. BF	135
Honningvalg	139
Kjendemærker paa Dronningens Aker	135
Ribbel mod Bipeft	139
Ribbel mod Myrer	139
Rafaltinkens Anvendelse til Bier	138
Raketter	139
Retsvæbte Tavler	138
Ryveri	139
Samsp BF	136
Sommertrækkets Værligheb	139
Tavlebut	135
Tavlebonning, 50 Aar gammel	138
Til Begynderen, af E. J. Spinning	134
Udstillingen i Paris	137
Voldsmgt, det fiore, af Herrn. Borries	132
Vorbecks Patentstabe	130
Yngeltrum	139

Det Lortzen'ske Bogtrykkeri i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Kundgjørelser optages for 20 Øre pr. Petit-Rinie 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Dødsdømt Bier.

Den Tid, paa hvilken Bislagterne begynde med deres ubehagelige Arbejde: at dræbe Bisfamilier for at høste deres Forraad — nærmer sig nu med stærkt Skridt. Vi have tidligere ofte gjort opmærksom paa, at Biablere, der ønske at formere deres Staaendtal, kunne benytte sig af denne Lejlighed til for billigt Kjøb at faa nogle Bisfamilier, som derved tillige frelses fra at tveeles ved Svovldampe. I Aar vil der være særlig Anledning til at anvende denne Fremgangsmaade til Frelse for „dødsdømt Bier“, fordi den sidste Vinters store Tab havde formindsket Bisfamiernes Antal saa stærkt.

Fremgangsmaaden plejer at være følgende: Biablere slutter den Aftord med Kubernes Ejer, at denne skal have Kuberne med hele deres Indhold af Honning og Voks, Biablere skal kun have de levende Bier. Disse fjernes fra Tavlerne ved aaben Udtromning, idet den befolkede Kube stilles omdendt i en Spand. En tom Kube befæstes ovenover i skraa Stilling (se Fig. 30) ved Hjælp af to 8" lange tykke Jærntraade, der i begge Enden ere ombøjede til Kroge, der ere tilspidsede. Ved Sammenstøds punktet forbindes de 2 Kuber temmelig fast med en tyndere ombøjet Jærntraad. Naar man med den flade Haand eller med en tyk Pind banker jævnt og temmelig stærkt paa den nederste Kube,

først nær ved Toppen, senere lidt højere op (Kuben er jo stillet omdendt) vil Bierne efter c. 10 Minutters Banken begynde at vandre op i den tomme Kube. Bankningen fortsættes da, indtil næsten alle Bierne ere vandrede op. Skal Kuben fuldstændig renses for Bier, da maa Tavlerne udfæres og en for en afbørstes. — Blandt Fejl, som ofte af Begynderen begaas ved Udtromning, skulle vi omtale: Kuben vendes ofte saaledes, at dens Tavler ikke pege henimod de 2 Kubers Sammenstøds punkt. Dette bør de ubetinget gjøre, da man ellers udsætter sig for, at en hel Del Bier blive afspærrede fra den øvrige Familie og altsaa ikke gaa op. Der bankes ofte for svagt og ujævnt og for nær ved Kubernes Sammenstøds punkt. Bankningen bør dog ikke være saa stærk, at Tavlerne løsnes. Til Udtromning bør helst vælges smukt Vejr midt paa Dagen og en affides Plads, hvor ikke mange fremmede Bier søge hen. Er Vejret koldt eller blæsende, kan det være nødvendigt lige før Udtromningen at overbruse den omdendte Kube med $\frac{1}{2}$ Bægl Honningvand eller Sukkervand. Sørg for, at den nederste Kube staar fast i Spanden, og at den øverste er godt befæstet med Krogene. Vælg den, da ere Bierne ubillige til at gaa derop.

Er Bimængden af 1 Kube for ringe, da kan man udtromme 2 og straks kaste dem sammen efter Udtromningen i 1 Kube efter først at have overaruset begge

de udtrommede Familier dygtig med tyndt Honningvand. Hvis Udtromningen foregaar tidligt (i Slutningen af Avgust) vil man kunne nøjes med at give de udtrommede Bier 4—5 udbyggede Normal-Tabler og ved Fodring faa dem til at udbygge et Par Kunsttabler foruden, naar disse anbringes i ad Gangen midt i Biernes Klynge. Naar Bygningen er fuldendt,

forstærkes Fodringen, saa at Familien faar det nødvendige Winterforraad jorjeglet i rette Tid. Foregaar Udtromningen derimod senere, da bør de udtrommede Bier have den nødvendige Bygning givet færdig og derefter straks forsynes med Winterfoder. Man har spurgt os, om ikke Kandistage kan anvendes som Winterfoder til saadanne udtrommede Bier. Hertil kunne vi svare, at en mindre Del af Forraadet vel kan gives under denne Form (for

1/4 eller 1/3); men at indvintre med en større Del af Forraadet i denne Form har vist sig uheldigt med Hensyn til Familiens Trivsel i det følgende Aar. Kandistagen bør da anbringes umiddelbart paa Tablebærerne, over Biernes Sæde.

Stader, der saaledes dannes af dødsdømte Bier, kunne ofte blive fortrinlige. Naar de dog ikke saa sjældent trives mindre

godt, da vil Grunden næsten altid vise sig at være enten en altfor gammel Dronning eller et altfor knapt Winterforraad. Disse 2 Mangler bør man derfor faa vidt mulig sikre sig imod. — Kubeererne modtage næsten altid med Glæde Tilbud om saaledes at frelse deres Bier, dels fordi de ikke ønske, at de sluttige smaa Husdyr skulle lide Døden, naar det kan undgaaes, dels fordi denne

Ordning sparer dem et ikke saa lille Arbejde; men Diablen bør vel erindre, at jo tidligere Udtromningen kan ske, des bedre vil dens Udfald blive. I saadanne Egne, der javne sigdygt Træk, vinder Kubeereren intet ved at lade sine „dødsdømte Bier“ henstaa lænere end til den sidste Trediedel af Avgust

Maaned, og i et saa tidligt Aar som i Aar, vilde han ikke tabe ved at lade dem udtromme midt i Avgust.

I saadanne Egne, der have „sigdygt Træk“, maa Udtromningen foregaa saa sent, at det ikke er

floget at tvinge de udtrommede Bier til at bygge Vokstabler. I dette Tilfælde bør man derfor forsynes de udtrommede Bier med hele den nødvendige Bygning til Winterlejet (5—7 Normaltabler efter Familiens Størrelse). Man kan ved Hurtigfodring give Familien det nødvendige Winterforraad; dog bør et Par af de givne Tabler indeholde baade forseglet Honning og Celler med hengjemt Pollen.

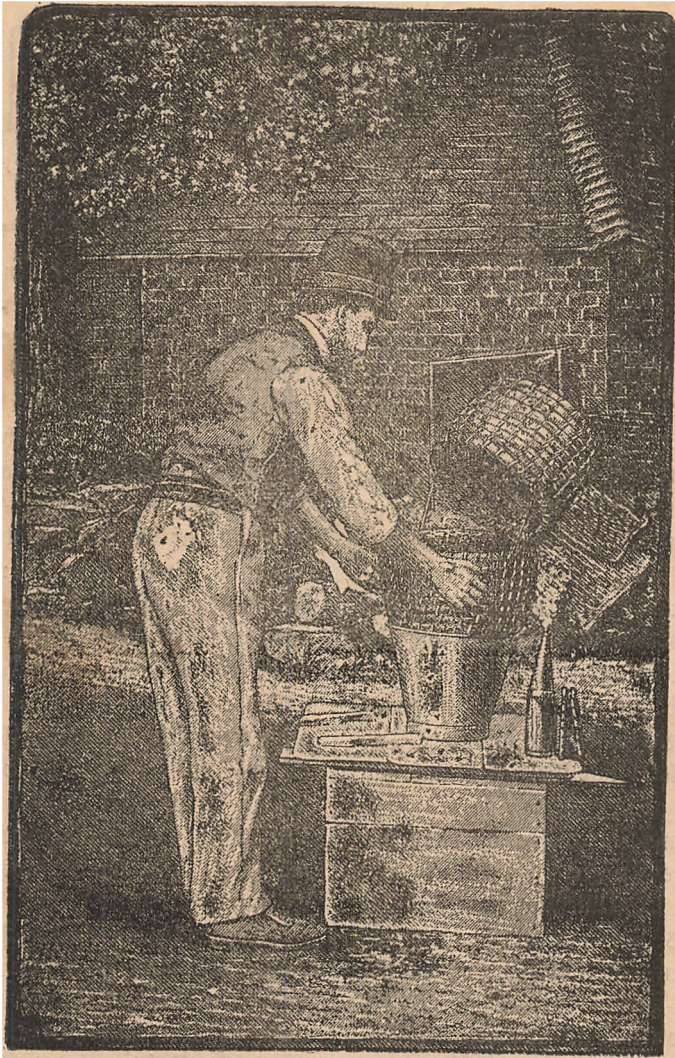

Fig. 30. Aaben Udtromning.

Apis dorsata.

U. N. Wallacc.

Bivoksæet er et meget vigtigt og værdifuldt Produkt, naar det dannes af de vilde Bier (*Apis dorsata*), som bygge meget store Voksager, der ere ophængte i den fri Luft fra Undersiden af de højeste Træers Gren. Disse ere halvrunde af Form og ofte 3—4 Fod (se Fig. 31) i Diameter. Jeg saa en Gang de Indfødtte tage en Virede, og det var et meget interessant Syn. I den Dal, hvor jeg plejede at samle Insekter, saa jeg en Dag 3 eller 4 Mænd og Drengene fra Timor under et højt Træ, og da jeg saa op, bemærkede jeg paa en meget høj, vandret Gren tre store Voksager.

Træet var lige og glat, bedækket med Bark og uden en eneste Gren, indtil det i en Højde af 70 eller 80 Fod fra Jorden udtrakke den Gren, som Bjerne havde valgt til deres Hjem. Da Mændene øjensynligt vare i Færd med at se efter Bjerne, ventede jeg for at iagttage deres Syjsel. En af dem kom først frem med et langt

Stykke Træ, aabenbart Stammen af et lille Træ eller en krybende Plante, hvilket han havde bragt med sig, og han begyndte nu at gennemspalte

det i forskjellige Retninger, hvilket viste, at det var stærkt og jevt. Dernæst indhyllede han det i Palmelade, som bleve fæstnede ved at sno en tynd Slyngeplante omkring dem. Han opfæstede da sin Klædning stramt omkring sine Lænder, fremtog et andet Klædningsstykke, jvøbte det rundt om Hoved, Hals og Krop og bandt det fast om Halsen, idet han lod Ansigt, Arme og Ben være fuldstændig blottede. Fæstet til sit Bælte bar han en lang Line i en tynd Kulle; og medens han nu var i Færd med at gjøre disse Forberedelser, havde en af hans Kammerater affaaret en stærk Slyngeplante, o: et naturligt Reb, paa 8—10 Yards Længde; til den ene Ende af dette blev Træfalken befæstet, og idet den blev antændt i den ene Ende, udsendte den en stadig Strøm af Røg. Lige oven over Falken befæstedes en Haffekniv ved Hjælp af et kort Reb.

Bijøgeren tog nu fat paa det naturlige Reb lige ovenfor Falken og jørte den anden Ende rundt om Træets Stamme, idet han

beholdt en Ende i hver Haand. Han rykkede det op ad Træet indtil lidt over sit Hoved, fattede sin Fod mod Stammen, og idet han lænede sig tilbage begyndte han at vandre op ad den. Det var vidunderligt at se den Færdighed, med hvilken han drog Fordel af de mindste Uregelmæssigheder i Barken eller Straahed af Stammen for at hjælpe til ved sin Opstigning; naar han havde fundet et fast Stæde for sine blottede Fødder, rykkede han den stibe Slyngeplante nogle faa Fod højere op. Det gjorde mig næsten svimmel at se ham i en saadan Fart komme 30, 40, 50 Fod op over Jorden; og jeg undrede mig fremdeles over, hvorledes det skulde blive muligt for ham at klatre op ad de følgende faa Fod lige, glat Bark. Imidlertid blev han endnu ved med lige faa megen Kvaldblodighed og tilfjælneladende Sikkerhed, som om han gik op ad en Stige, indtil han kom i en Afstand af 10—15 Fod fra Bjerne. Da standsede han et Øieblik og gav sig til at svinge Falken (som hang lige ved hans Fødder)

lige henimod disse farlige Insekter for at sende Røgsojlen ind mellem sig og dem. Idet han bestandig gik videre, kom han efter et Minuts Forløb ind under Grenen, og paa en for mig ganske ubegribelig

Maade, da jeg

nemlig saa begge hans Hænder beffæstige med at holde ham fast ved Slyngeplanten, maanederede han jaaledes, at han kom op paa den.

Nu begyndte Bjerne at bliveforuroligede og dannede en tæt summende Sværm lige over ham, men hun trak Falken tættere op til sig og brøstede koldblodigt dem væk, som fattede sig paa hans Arme og Ben. Idet han dernæst strakte sig langs henad Grenen, krøb han henimod den nærmeste Røge og jvang Falken lige under den. I det Øieblik, da Røgen berørte den, forandrede den Farve paa den mest mærkbare Maade fra sort til hvid; thi Myriader af Bier, som havde bedækket den, fløj op og dannede en tæt Sky ovenover og rundt omkring.

Manden laa den Gang i sin fulde Længde langs henad Grenen og hørstede de tilbageblevne Bier bort med Haanden, da traf han sin Kniv, skar Røgen af i et Stykke tæt inde ved Træet, og idet han gjorde den tynde Line fast til den, lod han den glide ned til sin Kammerat nedenunder. Under

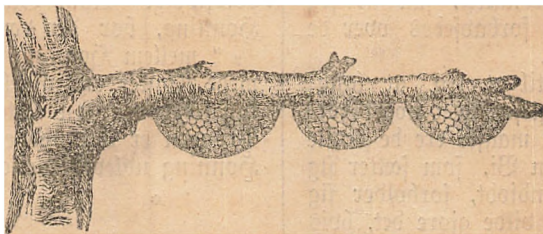

Fig. 31. Gren med 3 Voksager byggede af *Apis dorsata*.

alt dette var han indhyllet i en Skave af vrede Bier, og hvorledes han saa koldblodigt udholdt deres Stik og saaledes med Overlæg gif videre med sit Arbejde i denne svimlende Højde, det var mere end jeg kunde forstaa. Bierne bleve øjensynligt ikke afstrækkede af Røgen eller drevne langt bort af den, og det var umuligt, at den lille Røgspjole fra Falken kunde beskytte hele hans Legeme under Arbejdet. Der var tre andre Rager paa det samme Træ, og alle bleve de lykkelig og vel tagne og forskaffede alle Deltagerne i Ekspeditionen et herligt Festsmaal tid af Honning og Vingel saa vel som ogsaa en værdifuld Andel Voks.

Efter tit to af Ragerne vare blevne hejsede ned, bleve Bierne temmelig talrige nedenunder; de sløj vildt omkring og stak ondskabssfuldt. Udstillige sløj omkring i Nærheden af mig, og jeg blev snart stukket. Nu maatte jeg løbe bort, idet jeg sløj dem bort med mit Net og idet jeg søgte at fange nogle Eksemplarer af dem. Nogle af dem fulgte mig mindst en halv Mil, idet de søgte at sætte sig fast i mit Haar og forfulgte mig i høj Grad haardnakket, saa at jeg mere end nogeninde forbauses over de Indfødes Ufaarlighed.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at langsomme, bestemte Bevægelser uden noget Forsøg paa at slippe bort maatte ere de bedste Sikkerhedsmidler. En Bi, som sætter sig paa en lidenstabsløs indfødt, forholder sig sandsynligvis som den vilde gjøre det, hvis den sad paa et Træ eller en anden livløs Gjenstand, som den ikke forsøger at stikke. Ganske vist maa de ofte lide; men de ere vant til at udholde Binen og lære at bære den roligt, ligesom ingen i det hele taget kunde være Vjæger uden at gjøre dette.

Honningglas.

Af N. S. Borbeck, Hølstebro.

Deres ærede Forslag her i Bladet om Honningglas har glædet mig, og jeg vil haabe, at Sagen maa vinde en saadan Tilslutning, at det lykkes at faa et virkelig smukt Glas.

Med et smukt Glas mener jeg en smuk ren Form af rent vandklart Glas. For at Form og Størrelse kan blive aldeles ens, mener jeg, det man støbes i Form og ikke som almindelig blæses paa fri Haand. Slutte vi os sammen om en stor Bestilling, da vil Udgiften ved Formen vist forsvinde.

Mange ville dog vist stemme for chindriske Glas, fordi de ere lettere at rense.

Tegningen i forrige Nr. af dette Blad er meget lig Maltfirupglasene. Disse har jeg brugt i mange Aar, dog ere de ikke smukke nok. Ikke desto mindre har jeg hidtil foretrukket den Form, fordi Honningen deri krystalliserer hurtigere, og hvad der er mindst ligesaa bekvæmligt er, at Honningen i Glas med indsnævret Hals holder sig meget længere, jeg mener, at den ikke flyder ud, altsaa ikke bliver sur.

Tag en Daase Honning paa 50 R, styrk den om, rør i den saalænge, at alt er aldeles ensartet, om der har været Forskjel. Fyld den ene Halvdel i Cylinderglas og den anden Halvdel i Maltfirupglas, henstil dem alle paa et tørt Sted til Observation, en Del deraf i et helt Aar. Resultatet skal da nok bekræfte ovenstaaende. Et Forsøg med et Par enkelte Bund er langt fra betryggende. Forskjellig Honning giver uens Resultat.

Jeg synes, vi skulde nøjes med en Størrelse, nemlig 1 R's Glas, og disse bør da være saa nøjagtige, at Afvejning er overflødig. Naar Glasjet indeholder 1 R Honning, bør der være et tomt Rum af $\frac{1}{2}$ " mellem Honning og Prop. De formede Flusser ere aldeles ens, saa at man kun behøver en Størrelse af Propper. Proppen er kun nødvendig, naar flydende Honning udleveres eller forsendes.

* * *

Med Hensyn til deene Sag skulle vi oplyse, at det har vist sig, at nogle af vore Glasværker allerede have Oplag af Glas, der i alt væsentligt stemme med den foreslaaede Form, nemlig de saakaldte „Emballageglas“, der haabes i mange forskjellige Størrelser, men desværre ikke i en Størrelse, der nøjagtig passer til 1 R Honning. Den nærmeste er Glas til 400 gr. Vand; men den rigtige Størrelse vilde være 380 gr. Vand, idet Honningen fylder de 360 gr. og den øvrige Blads maatte beregnes til tomt Rum og Prop. Det vilde imidlertid med Lethed kunne lade sig gjøre at faa et saadant nøjagtigt Glas fremstillet, naar man kun vil bestille et saadant Antal, at det kan betale sig for vedkommende Glasværk at lade den nødvendige Form støbe i Jern. Dertil udfordres en Bestilling af et Par Tusind Stk. Prisen vilde under den Forudsætning blive højst 14—16 Rr. pr. Hundrede, men sandsynligvis lidt mindre. For at faa denne Sag i Gang ere vi villige til at modtage Bestillinger paa saadanne Glas inden d. 15. August. Som en meget stor Fordel ved disse Glas skulle vi endnu fremhæve, at de

ere langt stærkere end de nu almindelig benyttede, dels fordi de ere stærkere, dels fordi den dobbelte tykke Rand ikke saa let faar Staaar som den ombøjede tynde Rand paa de almindelige Honningglas. — Foreløbig ønske vi som af Hr. Vorbeck foreslaaet at holde os til 1 R's Glas, da 2 R's Glasene blive næsten dobbelt saa dyre (30 Kr. pr. 100).

Bilusen.

Af M. Felgentreu.

(I Anledning af en Forespørgsel fra Sverige angaaende nogle paa indførte Krainerbier snyltende Smaa dyr, der i Følge Beskrivelsen uden Tvivl ere Bilus, — op-tage vi nedenstaaende Beskrivelse):

„Bilusen (*Braula coeca*) er en vingeløs Insektart af Bilusenes Familie og Lovingernes Orden. Dette lille Dyr med et Legeme saa stort som et Knappenaalshoved har et brunligt, ruffarvet Udseende. Det har et meget stort, ægformet Hoved, hvorpaa Djnene mangle; det er altsaa blindt. Djnene erstattes ved to korte toleddede Følehorn, som ligge i dybe Pandehulninger og gjøre det lille Dyr bekendt med Omgivelsernes Bestaaffenhed. Den trinde Bagtrop bestaar af 5 Ringe og er stærkt besat med Børster. Skinnenebene paa de 6 Ben ere paaafaldende tykke, af de 5 Fodled er det 5te stærkt forlænget, og paa dettes forreste Rand sidde mange børstelignende smaa Tænder. Som Bilus betegner man ogsaa Larverne af disse Biller (f. Eks. Niebiller), hvormed den ikke maa forveksles.

Bilusen lever i Tyskland, Frankrig og Italien, mest enkeltvis paa Honningbier, helst, som det synes, paa Dronningen. Den suger sig med Snabelen fast paa Brystringene og dør i Løbet af faa Timer, naar man fjerner den. De ganske unge smaa Dyr have mere Livskraft end de ældre, da der endnu i deres Legeme forefindes noget Næringsstof fra Puppeperioden. Med en forbausende Hurtighed løbe de blinde, smaa Dyr op langs med Biens Legeme og forstaa ogsaa under Flugten at heste sig fast dertil. Lige saa let og sikkert formaa de at veksle Ophold paa de enkelte Individider blandt Bierne.

Det stadige ved Bilusen frembragte Sasttab har til Følge, at en Mathedstilstand og Ulst til Arbejde med Tiden indtræder. Hvor flere Saabanne Snyltgjæster findes, maa Biernes Videlser blive temmelig bethdelige. Dr. Dönhof har endog fundet 187 af disse Insekter paa en Dronning, et

Antal, som sikkert i høj Grad fremsthynder Dronningens Død.

Derfor skulde Biavleren gjøre sig den Mejlighed at undersøge de mod disse Snyltgjæster værgeløse Bier nøje, og han kunde maaste med en Gaafjæder fejse Lusene bort fra Biernes Legemer. Desuden er en hyppig Bortfjernelse af Smullet nødvendig; thi deri findes Pupperne. „Renlighed“ er et Formaningsord, som ikke ofte nok kan gjentages.“

I Følge vor Erfaring ere Forholdene hos os næppe heldige for Bilusens Tribsel, derfor behøves der kun lidt Paapassenhed for at udrydde dem, naar man faar dem med de indførte fremmede Bier, Krainere eller Italienerne. Naar Bundbrædtet renses 1 Gang ugentlig, og Dronningen, hvis den er stærkt besængt, renses en Gang imellem med en Fjæder, da vil man snart blive fri for dette Utøj. Naar Bilusene blot fejses ned paa Jorden, dø de. Red.

Biernes Sprog.

Af Mr. Grimshaw i B. B. Journal.
(Fortsat.)

Man antager almindelig, at dersom en Arbejdsbi paa sin Morgenudflugt træffer en Vind, en Kløvermark imod Vinden eller endog en slet bebogtet Kube — farer den hjem, fortæller sin Opdagelse og flyder atter ud fulgt af et talrigt Selskab. Nej, det gjør den aldeles ikke; jeg antager, at den graadigt møtter sig i den halvberusende Nektar ligesom en Fraadser, indtil den næppe kan naa sit eget Flybebrædt (eller et andet Flybebrædt) og den møder sandsynligvis ved Indgangen to ivrige Dørvogtere, som byde enhver velkommen, der besidder noget efter deres Smag, og som give sig til at befri den indkommende for dens overflødige Rigdom, medens vi poetisk indbilde os, at en livlig Samtale udspinder sig ved Hjælp af Følehornene, rimeligvis angaaende, hvor omtrent dette nye Eldorado ligger. Nej, de beslutte sandsynligvis selv at følge i Kølbandet paa den nektarduftende Bi, naar den ganske rolig sniger sig ud efter en ny Ladning, som den faar skult i en Celle. Dens Gjerrning efterlader sig et forraadende Spor, og naar den er draget af Sted, følger adskillige Medlemmer af Familien, uden at et Ord behøver at veksles, og maaste oven i Kjøbet nogle af Naboerne med, ligesom Vragplyndrere paa Kyften. —

Tro mig, den kloge Forudsseenhed, med hvilken Bierne samle Vinterforraad, og hvorved de antages at staa højt over de fleste andre Insekter, vil nok med Tiden blive regnet med til de romantiske og poetiske Mytter, hvormed den opfindjomme og fantasifulge Oldtid har udshyret Diablen. Selvfølgelig leder dem til at samle meget mere, end de for Djæbliffet have Brug for. Derfor hedder det: „Byg og gjem, gjem og byg“, saalænge Trættet varer, alt efter den Almægtiges vise Bestemmelse, der sender Larven nedad i Jorden, naar Frostens bliver stærkere, og drager Træernes Saft opad, naar Foraaret kommer. Der ligger Visdommen og Hemmeligheden, ikke i Dyrrets Kundskab og Villie, men hos den allestedsnærværende Staber.

Om jeg end maa indrømme, at Bier have Midler til at høre, Ørene til at høre og forstaa visse Lyde, som frembringes af andre Dyr af deres Art, saa er dette dog ikke et mere fornuftigt Sprog, end naar Hunden gør ad Maanen eller hylr ad Musik. Dronningens instinktmæssige Bibe betynder altid det samme. Den vrede og opvildede Arbejder udstøder af sine Mandehuller Luftstrømme, der ved at træffe de hurtig bevægede Vingelanter frembringe den Lyd, der viser Biens Vrede. Den jævne, regelmæssige tilfredse Summen af de arbejdende Bier fortæller deres Kammerater, at hvis de ville udrette meget, maa de ikke gøre for megen Larm (dette passer særlig i den tidlige Morgen og den sildige Aften, naar Vingelanterne ere fugtigere end i Middagens Hejde, under hvilken den summende Lyd er stærkere og stærkere end ellers). Sværmelyden, Lyden af Dronernes Flugt, der bringer Diablen til hurtig at ordne alt til Modtagelsen af en Sværm. Andre Lyde, der maatte antages at forekomme hos Bierne, ere kun Fantasier, der ere fremkomne ved overførte Slutninger.

Lad os nu vende os til den Tryllestav, vi kalde Biens Følehorn, hvori efter min Anskuelse findes mere forunderligt, mere hemmelighedsfuldt og smukt end i nogen anden Del af Biens Legeme. Vi maa indrømme, at stærkt udviklede Organer for Følelse, Lugt og Hørelse findes paa dette plejddannede Redskab. Alligevel betvivle vi højlig, at Bierne samtale ved Hjælp af det, ja vi benægte det endogsaa bestemt. Min Grund til denne Benægtelse er, at hvis Bienen skulde benytte sine Følehorn som Tale-redskab ved med dem at slaa paa Hovedstallen af en anden Bi, da maatte dette forudsætte visse Regler for Meddelelsen, men Regler frembringes, man sødes ikke med dem. En Regel forlanger ikke blot

Forstand til at opfinde den og sætte den i System, men ogsaa et hjælpende Sprog til dens Forklaring. Senasorer (Legnbærere) forudsætter Verdens andet Vidunder: et skrevet Sprog. Naar en nylig udrugnet Biskulbe modtage en Række Slag paa Hovedet efter et bestemt System for Meddelelse, forudsætter dette jo først, at den skulde forstaa saadan en Meddelelse uden at have lært det, men det vilde være ligesaa urimeligt som at tænke sig et nyfødt Barn telegraferende Jorden rundt i sit Moderemaal (!). Man har vistnok ved at betragte Følehornenes Bevægelse, naar to Bier møde hinanden, taget Fejl af Bevægelser, der vedrøre Lugteevnens Benyttelse, og anset dem for sladrende Spørgsmaal. (Fortf.)

Fra Frankrig.

Af Monsieur J. P. Olsen, Montmorency.

Parisercongressen for Diabl (se S. 82). Jeg overværede denne Congress, som efter Bestemmelsen blev afholdt d. 14. og 15. Juli. De vil kunne forestille Dem, hvor ringe Interessen for Diabl er her, naar jeg meddele Dem, at Kongressen den første Dag overværedes af kun 23, den anden Dag af 25 Personer. Vejret var rigtigt nok meget uheldigt, da det regnede hele Dagen; men paa den anden Side bør det tages i Betragtning, at den første Dag var en Festsdag, Hundredeaarssdagen for Revolutionen, paa hvilken Dag der var god Lejlighed for Diablens til at komme til Paris. Af Aredsformænd var kun l'abbé Boye tilstede. Han blev enstemmig valgt til Præsident, og Monsieur Godon, ligeledes fra Bourgogne, til Sekretær. Den anden Dag indtog Monsieur Saint Pie den Plads. — Af Udlandinge var der kun 2, nemlig den bekjendte engelske Fabrikant af Diablredskaaer Mr. Thomas B. Blow og undertegnede.

Efter at M. Hamet, Redaktøren af l'Apiculteur, havde budt de tilstedeværende Velkommen, idet han beklagede, at saa faa havde indfundet sig, gav han Ordet til l'abbé Boye, som indledede det første Spørgsmaal: Hvad er Grundlaget for den rationelle Diabl. Han oplæste en Resolution, der tildels var indgivet af ham, og som havde til Hensigt at bevise, at vi Mobilister (de Diablere, der arbejde med bevægelige Tavler) ødelagde vore Bier, vi vare nogle Skrydere, der høfede en Mængde Honning, men naar Vinteren kom, døde vore Bier af logue (Buglød). Vi maatte derfor være

glade ved at kunne bede Fyrtisterne (de Biablere, der arbejde med fast Bygning i Kuber og Kasser) om Honning, da vore Bier ellers døde af Sult i deres Palladser.

I det tredie Spørgsmaal: Ere Bierne nødte til at afføndre Voks? gav Hr. Boye et bekræftende Svar. Han udtalte, at det stred imod Naturen, naar vi gav vore Bier cire ganfre og bevarede vore Vokstabler til fornyet Brug. Bierne bleve ligefrem syge, naar de ikke kunde stille sig af med Voks. Han havde set, at de byggede ved Siden af Kunststaberne. I det hele vare alle Udtalelser fra hans Side Angreb paa Mobilstaberne. — Det samme var Tilfældet med Hr. Hamet's Udtalelser, men denne angreb tillige skarpt vor Regjering, fordi vi kun havde Lov til at destillere en vis Mængde af vort Honningprodukt, nemlig saa meget, vi selv kunde drikke, og at vi manglede Ret til at sætte vore Bier, hvor vi selv finde for godt. Hbn foreslog ogsaa Udstillerne ikke at tage imod de Medailler, som maatte blive dem tilstaaede, da ingen af Juryens Medlemmer ere Biablere, hvorfor de ikke forstode at vurdere denne Afdeling. Tillige opfordrede han til ikke at deltage i den Biablsudstilling, som Agriculturninisteren havde i Sinde at organisere. Han mente, at dette vilde være bedst skikket til at aabne Regjeringens Øjne for de nævnte Fejl. Han foreslog følgende Dagsorden, som han ønskede enstemmig vedtaget og indsendt til Regjeringen: „Vi fejre i Dag Hundredeaarssagen til Minde om, at vi have tilkæmpet os den Frihed, som ethvert menneskelig Væsen af Naturen er berettiget til. Paa Grund deraf forlange vi kun, at leve og drive vor Biavl frit og uafhængigt, og kun at betale Skat af det overflødige“. Jeg gjorde opmærksom paa det uklare i Resolutionens sidste Sætning, og dette gav Anledning til nogle Endringer i den, hvorefter den blev vedtaget.

(Fortf.)

Fra Kredsen.

Kjøbenhavns Amts BF. afholder Udstilling i Dagene 31. August til 3. September inkl. Ligejom i 1886 vil Udstillingen finde Sted i Kurfalen i Rosenborg Brøndanstalt og den nærmest tilgrændsende Del af Rosenborg Slotshave, til hvilke Lokalitetens Afbenyttelse der er søgt den fornødne Tilladelse hos vedkommende Autoriteter. Haven og Salen vilde blive festlig dekorerede, og Bestyrelsen vil søge at gjøre Opholdet paa Udstillingen saa behageligt og interessant som muligt, ligesom der

vil blive sørget for den fornødne Afpyling ved Foredrag etc. samt Forevisning af de udstillede Gjenstande. Entreen vil de to første Dage blive 50 Ore, de to sidste Dage 25 Ore; dog er det en Selvfølge, at Medlemmerne af Kjøbenhavns Amts BF. med Husstand saavel som Udstillerne for deres personlige Vedkommende have fri Udgang. Man har erholdt Tilladelse til de to første Dage at etablere en Tombola, ved hvilken der for en billig Pris gives det besøgende Publikum en Lejlighed til at deltage i en Bortlodning af Gjenstande, der vedrøre Biavl.

Med Hensyn til de nærmere Betingelser for Udstillingen henvises til Anmeldelsesblanketten; her skal kun gjøres opmærksom paa, at medens Retten til at udstille er fælles for enhver, er Udgangen til at deltage i Præmiefordelingen betinget af, at vedkommende er Medlem af Kjøbenhavns Amts BF. Medlemret for Aaret 1889 kan erhverves ved at indsende 1 Kr. 50 Ore til Foreningens Sekretær, Hr. cand. pharm. P. S. Petrién, Falkoneralleen 54, Frederiksberg, hos hvem Anmeldelsesblanketter kunne afhentes.

Nordens Biablere opfordres nu til at give Møde ved denne Lejlighed saa talrigt, som det paa nogen Maade er muligt, for at Udstillingen kan frembyde et virkeligt godt og smukt Indtryk af den nordiske Biabls nuværende Standpunkt. Alt tegner jo til, at vi i indværende Aar vilde saa en usædvanlig god Honninghøst som Erstatning for de Skuffelser, som den sidste Sommer bragte Biablerne. Vi slutte med at udtale det Haab, at Resten af Sommeren maa opfylde de gode Forventninger, som Biablerne paa nuværende Tid ere berettigede til at nære.

Bestyrelsen.

Frederiksborg Amts BF. har i Juli Maaned afholdt følgende Biablmøder, som vare den tilstaaede fra DBF. Møde den 5. Juli, Eftm. Kl. 3, hos Gaardejer Chr. Nielsen, Højbjerg, hvor Hr. Redaktør Kristensen fra Himmelsbø var tilstede og holdt Foredrag samt Døvelser, deriblandt blev dannet 2 Afklæggere, den ene paa Stedet og den anden hos Naboen. — Møde den 6., Kl. 10 $\frac{1}{2}$, hos Gaardejer H. P. Christensen, Vejby, ligeledes Foredrag og Døvelser, deriblandt Honning-Udslyngning samt Forevisning af Tablernes Indhængning. — Møde samme Dags Eftermiddag Kl. 3 hos Gaardejer H. Larsen, Udsholte, hvor der ogsaa blev dannet en Afklægger, og der blev udslyngt Honning, tillige Foredrag. — Møde Søndag den 7., Form. Kl. 10 $\frac{1}{2}$, hos Gaardejer P. Hansen, Tjellingstrup. — Møde samme Dags Eftm. Kl. 3 hos

L. Pedersens Enke i Billingerød. Dette sidste Møde var svagt besøgt, begrundet paa, at der var Skyttefest paa Esrom; men derimod vare de fire første Møder besøgte af godt og vel 30 Mænd og Kvinder, som ogsaa interesserede sig i høj Grad for at faa bedre Kjendskab til Viablen, i Særdeleshed til at danne Afløggere, hvilket ogsaa Hr. Kristensen var en Væster i at lære.

Endvidere havde vi et Viabermøde den 23. Juni, som blev holdt i Proprietær Lunds Have i Annisø, hvor Fru Demant holdt et glimrende Foredrag, hvorved vi vandt 10 Medlemmer, som straks bandede en Kreds for Annisø og Ramløse Sogne, som Hr. Lund paatog sig at være Formand for. Det bemærkes, at Hr. Lund havde arrangeret Mødet. Medlemstallet i vor Forening er 126. N. N.

Holbæk Amts BF. afholdt Møde i Nykjøbing S. Søndag den 14. Juli, hvor Viabslærer N. S. Kristensen, Himmeløb, underviste i Viabl. Han omtalte forskjellige Viabls-Kredstaber: Solbofsmelteren, de nye Hjørnekloster, Tablesporen og Tabletraad. Han anbefalede Yngelspredning ved Hjælp af indstuede Kunsttænder og af Rammemaal 10 × 12 " og høj Normal.

Ekko fra Staderne.

Glemstrup pr. Aars.

Jeg kan meddele Dem, at jeg har 5 Trugstader, som til Dato have givet mig 300 R Honning. Desforuden har jeg 9 Kuber med Bier; dem har jeg endnu ikke faaet noget af. 3 Aar kan man rigtig se, hvad der er fordelagtigt, enten Kuber eller Huse. M. Mortensen.

Randerseggen, d. 1. Juli.

Mange Bier herpaa Eggen, ja næsten de fleste, gif i denne Vinter til Grunde af Sult. De tilbageblevne uddikle sig stærkt, men mange Sværme flybe bort; da de nu imidlertid i de fleste Tilfælde findes af Andre, blive Bierne atter fordelte paa flere Hænder. T.

Grenaa, d. 4. Juli.

Jeg har udflyngt et Par hundrede R Honning for at skaffe Blads til mere, men den stærke Løtte gjør os Bryderi; Trækket tager pludselig meget stærkt af, selv Vinden, som nu staar i fuldt Flor, besøges næsten ikke af Bierne. Den Norden- og Nordvesten-Vind med Nattefrostd skal nok sætte Standsning i Trækket. Hvidbløveren har her imod Sødbane været fortrinlig i Aar, den kom lige tilpas til at afløse Ugertaalen,

som var mindst 3 Uger tidligere end sædvanlig. Kunne vi faa Regn, ville vi sikkert faa godt Træk igjen, da den dejlige Regn, som vi fik i Brintedagene, har holdt Vegetationen godt i Live paa en Strækning her omkring. Paa 1½ Mil vest herfor og 2 Mil Syd herfor er næsten ikke falben Regn siden Maj, der ser det strengt ud.

Jeg har i Aar haft det Tilfælde, at jeg ikke har kunnet faa Yngel i mine Stader for Honning; først nu, da Trækket har begyndt at aftage, og jeg lige til den Tid, i sidste Uge har flyngt noget Honning ud, kan jeg finde Tænderne bedre besatte med Yngel. Det er selvfølgelig de godt udbintrede Stader, der har givet mig Honning i Aar. Jeg har destovære nu i 4 Aar i Træk haft for mange daarligt udbintrede Folk, men det har jeg nu Bevis for, at jeg kan talke det porøse Dække for. Her efter skal jeg nok indvintre med Bøksbug over paa Kammerne i Stedet for nyt aabent Paskærred. Jeg havde tænkt paa at skrive Dem til derom, jeg har nu faa haandgribelige Beviser for min Antagelses Rigtighed, at jeg ikke længere kan være i Tvivl, men siden jeg saa Artiklerne i T. f. B. om det porøse Dække og Overvintringsforsøgene, faa finder jeg det overflødigt at gjøre noget videre Numer ud deraf.

Jeg maa nu flytte mine Bier, da de bleve for slemme for Arbejdsfolkene paa en større Tømmerplads, som Bierne staa umiddelbart op til; jeg har dog nu faaet en hensigtsmæssig Plads, hvortil jeg henflytter dem til Oktober. Jeg havde tillagt en Del Krainer-Dronninger, men Bierne ere Bastarder, de ere fortrinlige Honningsamlere og lade til at være haardsøre, ligesom de ere meget stærkt ynglende, men de ere det arrigste, stikkelystne Kram, jeg har kjendt, det gjør mig ondt at stille mig ved dem. Et af disse Folk, som jeg har haft Held til at udbintre kraftigt og godt, har i 3 Aar i Træk givet et Udbytte af gennemsnitlig 100 R om Aaret. Jeg har nu 2 Folk, som jeg antager ere Bastarder (det er italienske Dronninger), disse ere derimod godmodige, og af et af disse (det er ikke Kæmpfolk, men godt,) venter jeg at kunne høste 70 R nu; jeg maa derfor kaste Krainer-Bastarderne paa Borten og se at faa Italienerne indførte i Stedet i alle Staderne. Hvis De hjemforfriver italienske Dronninger (2den Sending) i Aar, da faar jeg bede Dem om et Par, og om muligt, for Tillæggets Skyld, fra en anden Plads end den tidligere. R. C. R.

Badsfær, d. 9. Juli.

Honningen vebbliver endnu at flyde.

rigelig her i Vendskysel, og den rigelige Regn, som faldt her den 7. ds., vil hjælpe til, at Træffet kan beddare en Tid endnu. Mange af Staderne her have givet henved 100 R Honning. N. Jensen.

Selsingør, d. 16. Juli.

Omendstjøndt Helsingør ikke er godt beliggende for Biabl, har jeg dog i Nar høstet til Dato 702 R Honning af 18 overvintrede Familier. Foruden disse har jeg 2 Kuber af hvilke den ene har givet 2 Sværme, 1 Aflægger, der har givet 1 Sværm, og 1 Trugstade, af hvilket jeg endnu ikke har høstet. Dette Udbytte maa kaldes særdeles godt, da jeg endnu kun har høstet af Honningrummene. Chr. Ulstrup.

Walls Dyrehave, d. 25. Juli.

Bierne have i denne Egn været sjældent gode. Til Dato har jeg høstet 382 R af 5 Stader, og jeg kan høste en Del endnu. Jeg har solgt c. 100 R à 70 Ore.

Mühlendorff.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 169. Hvormegen Blads tager Honning i Sammenligning med Vand? (R. C.) — S.: Honningens Vægtfylde er 1,386. deraf følger, at c. 360 gr. Vand optage det samme Rum som 1 R (500 gr.) Honning.

Nr. 170. Jeg undersøgte d. 26. Juli 2 af mine Høststader og fandt næsten al Yngel udløbet og hverken Weg eller aabne Larver. Begge Dronninger fandtes i god Orden. Hvad skal jeg gjøre derved, da jeg antager, at det er for tidligt Ophør af Weglægningen? (A. C.) — S.: Træffet maa være helt ophørt i Deres Egn. De bør jordre svagt hver Aften i nogen Tid. Dronningerne ville da lægge Weg, hvis de ere „i god Orden“. I modsat Fald maa de enten stiftes eller Familierne forenes med andre, der have dygtige Dronninger.

Nr. 171. Bisværme's Indfangning. a. Naar en Bisværme flyver over anden Mand's Ejendom, har man da Lov til at følge den og tage den, hvis den lægger sig der? (H. V.) — S.: Ja, hvis ingen anden Person forud har fulgt og endnu følger Sværmen, og hvis man er villig til at erstatte Grundens Ejer den Stade, man muligt ved Indfangelsen forvolder ham.

b. Dersom den lægger sig i anden Mand's Have, har man da Lov til at gaa ind uden Ejeren's Tilladelse og tage den, eller kan han forbyde det? — S.: Ja, man har vistnok i Følge gammel Bedtægt Lov dertil, men baade Høflighed og Algotkab (for at

undgaa Strid) byder dog, at man beder om Tilladelse dertil.¹⁾

c. Naar den lægger sig i Stjeldet paa et levende Hegn paa den Side, der vender ud til Naboens Ejendom, kan denne da lægge Hindringer i Vejen for at kobe Sværmen? — S.: Han er ikke berettiget til at hindre Indfangningen, men derimod til Erstatning for den Stade, man volder paa hans Ejendom.

d. Dersom Naboen i ovennævnte Tilfælde borttager Kuben, efterat denne er sat til Sværmen og derved forarsager, at den flyver bort, kan han da tvinges til at erstatte Tabet? — S.: Ja.

e. Har den, som finder en Bisværme, fuld Ejendomsret til den, eller tilhører den Grundens Ejer? — S.: Den, som først finder Sværmen og følger den, har fuld Ejendomsret til den.

Et og andet.

Pariser-Udstillingen. (Fortsat). Foruden de allerede omtalte Gjenstande findes der adskillige herhen hørende Sager i andre Hovedafdelinger, men disse ere spredte omkring og i Almindelighed kun faa. — Ballon & Co., Bals, har en god Portion Bivoks og nogen simpel udseende Honning. — Ballon & Bertrand, Le Pny, viser et smukt dekoreret blegat Bivoks-Hus til Kirker. Det er et helt storartet Stykke Arbejde, 5 Allen højt, 8—9" tykt forneden. — Comice Agricole, St. Meneshould, udstiller et Par Biboliger; noget Bivoks og smukt Esparsette-Honning. — Beze, Ballenoh, udstiller et Sagttagelses-Stade. Det er blot et To-Stage-Stade med Glasvægge til alle Sider. Der er en Mængde Voksbygning og Afdelinger i det, men det synes os, at det havde været meget bedre at udstille det uden Bier, da disse ikke kunne slippe ud og derfor trætte sig selv til døde ved Glasset. Dette er et grusomt Syn for en Biabler at se paa, og endogfaa det almindelige Publikum udtalte jævnlig Bessagelse over de stakkels Bier. 280 Francs er den bestedne Sum, som forlanges for dette Stade. — I samme Afdeling, Comice Agricole d'Aube, udstiller Collin, Ballant St. George, nogle udmærket gode 1 Punds Delinger, og der findes Fotografier af det store Bieri, som ejes af Professor Dupont i dette Selskab. — Saavidt jeg har kunnet faa det at vide, er der fra Frankrig endnu kun udstillet de levende Bier i Trocadero-haven omtrent 1 Hjerdingvej længere borte.

¹⁾ Af § 5 i Chr. V.'s Lov om Bier kan der maatte udledes en Forpligtelse til „at sige hannem til“ før man indfanger Sværmen.

N. Amerikas Forenede Stater have en meget betydelig Udstilling, hvortil næsten alle fremragende Fabrikanter have bidraget. Den udgjør en affluttet Samling for sig paa en Gulvplads $30 \times 4'$ og paa Bæggene ovenover findes forskjellige mindre Gjenstande, deriblandt ogsaa Mr. Chesbires' bekjendte engelske Bægtavler.

Mr. N. S. Root, Medina, Ohio, hører naturligvis til de mest fremtrædende. Han udstiller sit velbekjendte Blæne-Stade, sit 2 Stages Stade og sit $1\frac{1}{2}$ Stages Stade. Der er ogsaa en af hans nyeste Tablemøller med naturlig Cellebund og en stor Spand til at modtage Cellelaag, naar man udslynger i det store. Denne Spand ligner en Udslynger, men den har Tremmer tværs over til at trække Strællekniven langs med, og Cellelaagene falde ned paa en Metalski, hvor de forblive, medens Honningen løber længere ned.

Belham viser en af sine velkjendte Tablemøller (hvis Bals er sammensat af Ringe), Ringene ses for sig paa Bordet. Vi skulle dog bemærke med Henjyn til de høje Cellebægge, som ses i disse Ringe, at det er ganske umuligt at fremstille i Handelen Tabler med saa høje Cellebægge. De ville saa en Tykkelse af mindst $\frac{3}{8}$ ". Møllen er smudsfig og Balsene tilskiftede med Voks, som om et forgjæves Forsøg er blevet gjort paa at valse et Voksark.

Given-Præsjen er en Nyhed at se i Europa, thi kun 1 eller 2 ere indførte der til tidligere. Jeg saa dog ikke Kunsttabler frembragte i den, og dette vilde dog have været meget interessant, da den jo kan anvendes til at præse Traade ind i Tablerne. Denne Anvendelse af Maskinen maa dog ikke være bleven almindelig, da man nu kun sjælden hører Tale om den.

Profesor Wain, Aurora, viser en Model af sit Patent-Bihus, der dog ikke synes at være meget mærkeligt. Det er kun et langt smalt Hus med en Gang i Midten og paa hver Side af Gangen 2 lange Trug, det ene lige over Gulvet, det andet 2 Men over Gulvet. De enkelte Staber laves af disse Trug ved Hjælp af Indstud. Enhver Størrelse kan altsaa let dannes lige fra et Smaastade med 2 Kammer til et Stamstade med 20. Flybebræder, Indgange o. s. v. er malede med forskjellige Farver for at sætte Bierne i Stand til at kende dem. Høvd Patentet gjælder for dette Hus, kunne vi ikke se, da vi tydelig mindes for c. 10 Aar siden at have set et ganske lignende i Ashwell, bygget af Mr. Thorne, den bekjendte Frembringer af Honning i Delinger.

Dr. Tinker viser Stibspatning til Delinger, smukt lavet af det fine hvide Poppel-

træ, han ogsaa anvender til Delinger. Hans Poppeltræ-Delinger i 4 Stykker ere ogsaa udstillede, og enhver af dem ere fuldendte Mesterstykker. Vi antage, at Dr. Tinker har udstillet saa ringe en Mængde for kun at kunne vise noget fortrinligt. Enhver Ting her bærer Præget af hans Personlighed.

Mr. Muth, Cincinnati, udstiller sin Vokskrenser, der ligner Gersters. Den indlader Damp paa alle Sider men tillige gennem et hullet Rør i Midten, og kan uden Tvivl rense Vokset meget hurtigt. Mr. Newmann udstiller ligeledes sin Grefstør Vokskrenser. (Fortf.)

Opfordring. Jeg tillader mig herved at opfordre den danske Diablerforening til at se til, om den ikke kan skaffe hver Kreds en lille Samling af præparerede Bier, Bilarver samt Biffender af Injektverdenen; saadanne Samlinger have i sin Tid været at se paa en Udstilling; Maskininspektør Wood har udstillet saadanne særdeles smukke Samlinger. Dengang vare de meget dyre, men nu forhaadentlig langt billigere.

Om vi ikke saa fuldkomne og smukke Samlinger, saa ville tarvelige være til Nytte. Jeg har forsøgt at præparere Møllarver i hvidt Voks og derefter lægge dem i Spiritus, hvor de holde sig uforandret. Ved at komme levede Larver i kogende Voks vinder man, at de ikke siden kunne skrumpne ind eller tabe Farven; man søger kun for at tage dem op, medens Vokset er meget hedt, saa at der intet Voks bliver sidende udvendig; selv Bilarver se nettede ud, behandlede paa denne Maade. A. H. V.

* * *

Vi skulle lejlighedsvis søge at give Anvisninger af lignende Art som ovenstaaende, og vi opfordre de ærede Diablere til selv at danne slike Samlinger, som kunne medtages ved Møderne i vedkommende Egn. Det kunde være i høj Grad oplysende og vilde tillige vække Interesse for Bihagen. At lade slike Samlinger frembringe paa DBF.'s Regning, tro vi derimod vilde være en betydelig og unødig Bekostning, da Materialet netop ude hos Diablernes let kan skaffes uden Udgift. — Larver fremstilles bedst i Spiritus i 3—4" lange Reagensglas. Med et Par Injektmaale gennem Proppen befæstes Glasset i en Injektstafse.

Red.

Bi-Kakkelovne. Den bekjendte tyske Diabler Pastor Weygandt tror at have løst Overvintrings-Spørgsmaalet ved Hjælp af — en lille Dvin, med hvilken han i Slutningen af Vinteren og i det tidlige Foraar oppvarmer sin Bipavillon. Han paaftaar,

at den dermed forbundne Udgift ved mindst 20 Bifamilier vil kunne dækkes dels ved det Foder, som derved spares, dels ved Bedyttelsen af endog de svageste Familier og ved Benyttelsen af billigere Stader. Vi nære foreløbig en meget stærk Tvivl om, at denne Methode vil faa nogen Betydning.

Gavulige Vinf.

Veiret har i de sidste 2 Uger været mindre heldigt for Honningindsamling, da det ofte har været koldt og blæsende, medens Planterne sukede efter Regn. Denne er endelig kommen først som imaa Byger, senere som stærkt blødende Skyregn. Hvis Veiret herefter atter bliver varmt, vil man endnu kunne vente et ringe Træk i de Egne, der lavne Boghvede og L yng. Men Hovedtrækket er nu endt i disse Egne, i hvilke Biavleren derfor snart bør afslutte Honninghøsten og forberede Bierne's Indvinning.

Delinger. Disse høstes lettest og bedst ikke ved at borttages enkeltvis men ved at flytte hele Bassen paa en Gang: Et Stykke tykt Lærred brydes i almindeligt Karbolvand og vrides stærkt af, det lægges derpaa over Bassen (umiddelbart paa Delingerne saa at det dækker dem alle) ved Middagstid. Bierne ville da i en Fart flygte ned i Voligen. Bassen borttages nu til et afsidet Sted eller et Stur, hvor Delingerne udtages en for en, renses for Propolis, indpaffes hver for sig i Papir og hengiemmes i rigtig Stilling paa et tørt varmt Sted. De usærdige Delinger udshynges, afflikkes af Bierne og glemmes til Benyttelse næste Aar.

Udshyngning. Bierne forsegle ikke Honningen, for den er moden, men i den varme Aarstid heller ikke for Cellerne ene fulde. Naar Trækket er forbi, findes derfor ofte Tavler med Celler, der ere halvsylde med moden, aaben Honning. Ved den sidste Udshyngning fra et Sted behøver man derfor ikke angstelig at holde sig til den Regel: kun at udshyngte forseglede Honningtavler. Findes der end i den udshyngede Honning lidt, som er umoden, da vil denne svømme ovenpaa, naar Kruken henstilles nogle Dage i Ro, og den kan da let affimmes. Nye Tavler bør i Udshyngeren behandles varsomt, idet man ikke slynger med stærk Fart, men først nøjes med at udshyngte det halve Indhold af Tavlens ene Side, dernæst det hele Indhold af den anden Side og endelig Resten af den første Side.

Sildige Sværme eller **Aflæggerne**, som have for ringe Forraad, bør nu helst gives det manglende Forraad i Form af forseglede Honningtavler fra andre Stader. Ere de tillige fattige paa Bier, da afhjælpes denne Mangel ved langsom Fodrning og ved om Aftenen at indhænge udshyngede Tavler til Afvikning.

Dronnelaget maatte ventes tidligt i Aar, men det er dog ikke foregaaet her endnu den 29de Juli, hvilket maa betragtes som Bevis for, at Trækket endnu ikke er helt forbi. Læg nøje Mærke til det, naar det indtræffer, thi ethvert Sted, der undlader at foretage det, er rimeligvis dronningløst og bør derfor undersøges for at se, om det har aaben Yngel. I modsat Fald mangler Dronningen eller er uduelig.

Dronningstifte bør nu foretages snart, hvor det er nødvendigt, medens det endnu kan ventes, at unge Dronninger kunne blive befrugtede. Med indhøjte befrugtede Dronninger vil det dog endnu kunne opsættes i 3—4 Uger.

Indgangene bør formindstes i samme Forhold som Trækket aftager og i Forhold til Familiens Styrke. De svagere Stader fornaa nemlig kun at forbyre en lille Indgang mod Nøvere.

Sildigt Træk paa Boghvede og L yng. I Egne, der have saadant, kan jo endnu ventes en betydelig Høst. Huff paa at give Staderne rigelig Luft fraoven og et blødt Underlag af Straa, hvis de skulle fjøres hen til saadant Træk. Honningudtrækkere vil i Aar kunne yde fortrinlig Hjælp hos Hedebiavleren, men ogsaa hos andre Biavlere vil den kunne gjøre Gavn ved at lette Udshyngning af seig eller næsten fast Honning.

Forenings-Meddelelser.

Centralmøde agtes afholdt i September i Odense. Forslag til Forhandlings-Emner maa være indsendte til DBF's Sekretar inden d. 12. August.

Solbæk Amts BF's Udstilling afholdes Søndag d. 8. Septbr., Kl. 11, paa Hotel „Skarrisso“ i Zyderup. 1. Ret til at udstille har kun Medlemmer af Amtsforeningen. 2. Gjenstandene ordnes i 4 Afdelinger: a. Naaprodukter af Biavl (Honning, mindst 4 E, og Voks, mindst 1 E). b. Forædlede Produkter (Honninglager, Mjød, mindst 4 Pfaster, Kunsttavler o. f. v.) c. Bivals-Nedskaber (Biboliger med eller uden Bier, Udshyngere og mindre Nedstaber). d. Bidskabelige Hjælpemidler. 3. Præmierne bestaa i Medaljer, Penge og Diplomer. 4. Gjenstandene jendes til „Biavlsudstillingen i Zyderup“ og maa være til Stede der d. 7. Septbr. 6. Nummeltes-Blanketter kunne faas hos Erlev i Skalandborg efter 15. Avg. Nummelteserne indsendes til den ovennævnte Formand inden 1. September. 6. Foredrag om Biavl ville blive afholdte af Fru Demant og flere fremmede Talere. Kl. 3 Generalforsamling og derefter Foreningens aarlige Vortlodning. 7. Afdgangen fri. Erlev.

Gram og Omegns BF. afholder Møde i Gram Torsdagen d. 15. August Kl. 3. Der vil blive holdt Foredrag og foretaget praktiske Arbejder med Bierne af Hr. Biavlslærer Gronning. Ingen yngre Biavler burde forjømme at overvære dette Møde, som med Bestemthed kan forudsiges at ville blive meget lærerigt. Bestyrelsen.

Ribe Amts BF. afholder Møde i Varde Lørdag 31. August, Kl. 12. Foredrag til Kl. 3, derefter praktisk Behandling ved 3 a 4 af Landets bedste Biavlere. Madkurve medtages. — I Ribe Søndag 1. Septbr., Kl. 1. Mødested ved H. H. Thlers og Larzens Vistand nær Jærnbanestationen. Samme Program og om muligt samme Talere.

C. J. Grønning.
Manders Amts BF. Biavlsmoder med Foredrag og praktisk Veiledning afholdes i Hobro Fredagen d. 23. August, i Manders Lørdag d. 24. og jremdeles eet Møde om Dagen, hvilket nærmere bliver bekendtgjort. Moderne holdes paa forskellige Steder i Amtet af Hr. Biavlslærer Vorbed, udvendt af DBF. H. P. Sejerfen.

Vesterhænge BF. holder Møde Søndag d. 25. August, Efterm. Kl. 2, hos Gaardejer M. R. Lindegaard i Sandholts Lyndelse, hvortil enhver af Bisagens Venner indbydes. J. P. Larsen.

Bog-Anmeldelse.

Haubol i praktisk, untida Biskopsel, af H. Ståhlman, mar, Østergod 1889. 82 S. Pris 75 P. — Efter Titlen at bømme maatte vi Danstke vente en omfangsrig og meget fuldstændig Bog over dette Emne. Dette er imidlertid ikke Til-

fæltet. Det er nærmest en „Domnebog“, som indeholder de vigtigste Grundregler for Bland i en meget sammentrængt Form. Forfatteren har i det hele været særdeles heldig med at luse denne Opgave, og der er ikke Tvivl om, at hans lille Bog vil kunne gjøre stort Gavn særlig hos begynderne eller libet fremstredne Blandere. Som en Anse skulle vi nævne, at Bogen kun omtaler 2 Slags Nammebøger, nemlig Berlepej's (Korf. kalder det Dierzon's) Hjstabe og Heddon's Stabe. Det havde vistnok været heldigt for Begynderen at vide Bested med nogle andre Trugladeformer for at kunne træffe sit Valg.

Billige Landbrugskriffter. „Husmandsbladet“'s Udgiver har nedsat Prisen paa de to velbesjete Smaaskrifter: „Aobfrugterne“, deres Betydning for Agerbrug, deres Dyrkning og Anvendelse (Boglaabpris 50 Ore) til 25 Ore og „Praktisk Vejledning i Mejeridrift“ med Vejledning til Kogets og Svinets Fodring (Boglaabpris 40 Ore) til 20 Ore, og for begge Bøger tilsammen til 40 Ore, naar Bestbet indsendes ved Postanvisning inden 1ste Septbr. til Bekæft. Fr. Dehlerich, Nærum v. Holke. Bestillingen og toldelig Abreise skrives paa Postanvisningen. Efter 1ste Septembris indtræder Boglaabpris. Bøgerne sendes ikke mod Efterkrav.

Brevkasse.

Italienske Dronninger. Den første Sendning ankom i god Behold d. 12. Juli. Prisen var billigere end f. U. 6 Kr. pr. Stk. — Den næste Sendning vil ankomme omtrent d. 23. August. Prisen bliver 5 Kr. pr. Stk. Bestillingerne paa disse maa være Sekretærens i Gavn d. 8. August Nften.

Sonnungsalg. (S. Chr. S.). I et saa godt Sonningaar som i Aar er det os ikke muligt at ovgive Abreser paa Kjøbere til den udslyngede Sonning, naar Prisen skal ventes at blive nogenlunde god. Vi opfordre D'rs. Blandere til at vente med Salget. Priserne ville uden Tvivl blive henad Vinteren.

Rundgjællere angaaende de Ueber, som afholdes af DBF. i Bialoelavere, indskrives frit i nærværende Blad ligesom andre Meddelelser fra Kjøbene; men DBF. betaler ikke Rundgjællere om saadanne Ueber i de lokale Blade.

Kundgjørelser.

Honning-Udtrækkeren,

et Redskab ved hvis Hjælp man i enhver almindelig Udshynger kan udslynge meget tyk Honning (f. Eks. Lynghonning) uden at bestadige Tavlerne, jaas hos A. S. Borbeck, Hølstebro, og hos Ersklev, Kalundborg, til en Pris af 2 Kr. med Tilleg af Porto. Sendes d. 15. August.

Biplante-, Have- og Rodfrugtfrø.

5 Slags Biplantefrø for 50 Ore,
100 Stk. Crocusløg for 2 Kr.,
Trugstader (Borbeds Model) 10 Kr.,
Bibeduggere 25 D., Bibebeputtere 25 D.,
Kunsttavler, Bilsor, Kogpuffer,
Strælleknive, Tavlepover og Staaltraad
jaas hos **A. J. Jacobsen**, Hvidbjerg St.

Mine i Kjøbenhavn 1888 og flere Gange tidligere, præmierede

Kunsttavler

leveres til forestaaende Sæson for 1 R. 1,70.
5 R. 1,60, 10 R. 1,50 pr. R.

R. Schmidt, Nylandsvei 4. Frederiksberg I.

Uge og ægte befrugtede italienske Dronninger

jaas i Juli for 5 Kr., i August for 4 Kr. 50 Ore pr. Stk. hos

B. Nielsen,

Frejlev Enghave pr. Nysted.

For ægte Befrugtning garanteres.

Ægte befrugtede italienske Dronninger

kanne jaas sidst i Juni for 7 Kr., i Juli for 6 Kr. og i August for 5 Kr. Stk. hos

B. J. Knudsen, Ansager, Varde.

De bedste danske Vokstavler

(Sølvmedaille Kjøbenhavn 1888)

af alle Slags faas hos undertegnede. Voks ønskes sendt inden 1. April. Priserne som forrige Aar. Nidstær ved Odde, i Januar 1889.

R. Jacobsen.

Kunsttavler.

Det bedste danske Fabrikat af alle Slags Kunsttavler faas altid billigst hos Undertegnede. For rent ublandet Bivoks garanteres. Godt rent Voks tages i Bytte eller forarbejdes for 35 a 30 Ore pr. R.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Kunsttavler, flere Gange prisbelønnede, fabrikerede af ægte Bivoks, jaas til de sædvanlige Priser. Voks forarbejdes. Naar det særlig forlanges, kunne Tavlerne leveres meget tynde, altsaa billigere pr. Tavle.

J. C. Olsen,

Snedker, Hvidested pr. Søllested.

Extrafin Tavletraad samt Kunstlavler

af 1ste Klasses rent Voks faas altid hos

Kr. Pedersen, Tved, Svendborg.

Kunstlavler af ublandet Voks

(Medaille i Kjøbenhavn 1888)

af alle Størrelser. Jaas hos **S. Rasmussen & Ko.**, Gravvængel pr. Svendborg. Voks tages i Bytte. Pris som forrige Aar.

Kunstlavler jaavel til Yngel som kun til Honning af ægte Bivoks sælges billigst. Udmærket fin Tavletraad medfølger. **R. S. Kristensen**, Himmelo, Roeskilde.

Blanderne underrettes herved om, at jeg har

Kunstlavler

til sædvanlige Priser. Voks tages i Bytte a 35 D. pr. R.

Langeestov pr. Brorup.

S. S. Beck.

Erslevs Prislister se Side 72.

Indhold af dette Nummer:

Anmeldelse af Stålhammars Handbol	159
— af Dehlerich's Landbrugskriffter	160
Apis dorsata, af A. R. Waller	151
Biernes Sprog, af Grinshaw	153
Bi-Ratteleone	158
Bilsusen, af Felgentreu	153
Delinger	159
Dronneslaget	159
Dronningstifte	159
Det første Dæffe	156
Dobbsømte Bier	149
Effo, af A. Jensen, Mithorbø, M. Mortensen, T. Chr. Uffrup og R. C. H.	156
Fra Franrig, af J. B. Olsen	151
Frederiksborg Amts BF.	155
Gannlige Bint	159
Holbø Amt's BF.	150, 159
Honningglas, af A. S. Borbeck	152
Honning-Udtrækkeren	159
Honningens Bægtfyldte	158
Indgangene	159
Italienske Dronninger	156, 160
Kjøbenhavns Amts BF.	155
Krainere	156
Mobilister og Fuglister	154
Partier-Rongrøsten	154
Samlinger af Insektler	158
Sværme	157, 159
Udstillingen i Kjøbenhavn	155
— i Brorup	159
— i Paris	159
Udstyngning	156
Udtrømning	149

Det Tjortzen'fte Bogtrykkeri i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Abonnementer optages for 20 Ore pr. Petit-Blanc 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykte.

Honningglas.

Da vi ved dette Aars Begyndelse udtalte Ønsket om, at de nordiske Lande i Aar „maatte flyde med Mælk og Honning“ ligesom Jødernes forjættede Land — tænkte vi ikke paa, at Honningen under Tiden kan frembringes paa Mælkens Beføstning, og noget saadant synes netop at skulle blive Tilfældet i denne Sommer, der i saa mange Henseender er forskjellig fra vore almindelige Somre.

Aarets Honningudbytte er allerede langt over et Middelaars, og mærkeligt nok synes det, at Syderne i Aar skulle have baade i Pose og i Sæk, thi det første Sommertræk har i mange Egne af Sylland været ikke saa lidt bedre end paa Verne, medens dette Forhold almindelig plejer at være ombendt. „Smukt Bejr“ har i de sidst forløbne 2 Maaneder været saa fremherskende, at der i den Tid næppe har været mere end 1—2 Dage, da større eller mindre Byger have afbrudt Honningindsamlingen. Tørken bliver naturligvis under saadanne Bejrforhold hver Dag mere følelig, derfor aftager Mælkeudbyttet, og Haabet om en god Sædhøst svinder mere og mere, især i de Egne, der have faaet mindre Regn. Mærkeligt nok har den stærke Varme og Mangel paa Væde længe kun i ringe Grad formindsket Trækket. Grunden hertil er uden Tvivl den, at Varmen er en saadan Hovedbetingelse for Nektaraffondringen i Blomsterne, at den ved

Tørken fremkaldte Hensigten af mange Planter næsten ganske opvejes ved en saa meget rigeligere Affondring i de tilbagestaaende.

Det er i ethvert Tilfælde en glædelig Kjendsgjerning for os Biavlere, at Honningen har flydt saa rigelig, at Slynge-maskinen har været i stadig Brug, og Krukker og Beholdere staa fulde. Det kommer nu an paa at finde en god Anvendelse for den rige Høst. Den Form, i hvilken Honningen hos os allerede i en lang Aarrække har fundet det letteste Salg, er som udslynget Honning i hvide Glas, der runde 1—4 K. Disse Glas, der ogsaa anvendes til Syltetøj, have en saa ensartet Form, at Benævnelsen „Honningglas“ for et saadant cylindrisk Glas med en indtrykt Rand foroven har vundet Hævd hos os. Det kunde derfor synes formasteligt at røre ved saadan en gammel ærværdig Beholder, der har folgt mange Tusinder, ja maatte Millioner af Pund Honning her i Norden. Vi have dog i flere Aar været mindre vel fornøjede med disse Glas som Honningbeholdere og have kun ventet paa et godt Honningaar for at foreslaa Indførelse af en bedre Form.

De Aar, der kunne rejses mod de almindelige Honningglas, ere Ufsjønhed og Utæthed, begge disse ere jo meget væsentlige. Ufsjønhed er vel tilbøielig et relativt Begreb. Det har derfor ofte ogsaa i nærværende Blad været paatalt, at

Honningen faa langt smukkere ud i et saadant Glas med en smuk Etikette end i en Verkruffe. Men Kunsten stiger, og det har allerede længe været almindeligt baade i England, Amerika og Tyskland at fremstille den udslængede Honning i Glas af langt smukkere Former end de hos os almindelig anvendte. Den udslængede Honning (af svensk Afstikløver, udstillet af en Svenskt), der paa den store nordiske Udstilling i Kjøbenhavn erholdt første Præmie, var f. Eks. udstillet i meget smukke Glas med Porcelæns-Skrueprop og forniklet Kapsel. Vi ville vel ikke paasta, at det var Honningglasjet, der her fik Præmien, thi ogsaa Honningen var fortrinlig, men Beholderen var næppe uden Indflydelse, og det med fuld Ret, thi det fortjener Paastjønneelse, naar Biableren formaar at fremstille Honningen i en tiltalende Stikelse. — Den anden Anse vi have fremsat inoð vore almindelige Honningglas, Utæthed, hder maaste lidt besynderlig, thi Glas maa jo synes aldeles tæt for Honning; men Sagen er, at Glasjet jo bør lukkes foroven, og det er næsten umuligt at lukke de omtalte bredmundede Glas tæt. Overbinding med jugtet Pergamentpapir kan vel være ganske god, men den er ikke saa tæt, at den kan holde paa den flydende Honning, naar Glassene under Transport helbes lidt til en af Siderne.

Derfor ville vi foreslaa at anvende et Honningglas (se Fig. 29) med lidt smallere Hals end de nu almindelige, saaledes at man deri kan anbringe en $\frac{1}{8}$ — $\frac{3}{4}$ " tht Prop af Kort. Naar denne bættes med Tinfolie eller med en Overbindings-Etikette, og naar Glasjet endvidere forsynes med en Paaklæbnings-Etikette, da har man den udslængede Honning fremstillet i en meget smuk Form. *

Naar vi ikke foreslaa Anvendelsen af en Skruerprop og Kapsel, da er Grunden dels Kostbarheden, dels Vansteligheeden ved at skaffe tætte Skruerpropper. Den her foreslaaede Form af Honningglas vil uden Tvivl kunne leveres til omtrent den samme Pris som de nu almindelige. Glassene bør kunne faas af saadanne Størrelser, at de nøjagtig kunne rumme 1, 2 eller 4 R. Vi skulle dog endnu henlede Opmærksomheden paa, at Glasmassen ikke er uden Indflydelse paa Honningens Udseende.

Glasjet bør være jævnt og faa nær hvidt som muligt. Skulde det end vise sig, at Honningglas af en saadan Form og en saadan Glasmasse vilde blive et Par Ore dyrere pr. Stk. end de tidligere, da tro vi, at denne ringe Forøgelse i Udgift rigelig vilde lønne sig ved et lettere Salg og højere Priser. Vi have derfor gjort Stridt til at fremstafte saadanne Glas allerede i denne Sommer.

Biernes Sprog.

Af Dr. Grimshaw i B. B. Journal.

For det første er Brugen af Ordet „Sprog“ uheldigt efter min Anstuelse, naar det anvendes paa Insekter eller i det hele paa noget Dyr undtagen netop paa Mennesket. Da jeg imidlertid ikke har kunnet finde noget andet Ord, som netop udtrykker hvad jeg mener, vil jeg bede Dem om at bruge det kun i Betydning af en Methode til at udtrykke Ideer. Jeg benytter Ordet „Sprog“ til at betegne, at en Tunge eller et Stemmeorgan er først nødvendigt til at høre Tegn og Lyde, der forud ere ordnede ved Kunst i et virkeligt System. Opfattelsen af Meningen med disse Lyde er kun mulig for saadanne Individer, der forud have lært deres Betydning. Derfor kan jeg ikke tænke mig Bier eller noget andet levende Væsen undtagen Mennesket i Besiddelse af et Sprog i Ordets fulde og sande Betydning.

Ordringen og Udviklingen af et virkeligt Sprog er ligesaameget en Kunst som Opfindelsen af et matematisk System eller som Kunsten at skrive eller at telegrafere. Det er kun ved Anvendelsen af sine aandelige Evner, at Mennesket beviser sin Ret til at anses for et højere Væsen, begabet med noget (Fornuft, Forstand, Sjæl), der hæver ham højt over den øvrige Verden af levende Væsener.

Vi have ikke nogen bestemt Underretning om det Sprog, der blev benyttet af vore berømte Stammeforældre; men jeg antager, at de samtalede mest ved stumme Tegn, usammenhængende Udraab og forskellige Ansigtstudtryk, og at efter Haanden som disse Tegn bleve forstaaede af begge, dannede de den Række, der blev Grund-

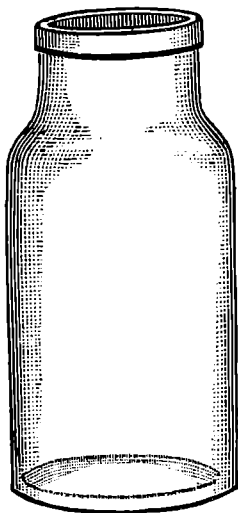

Fig. 29. Abbott's Honningglas. Figuren fremstiller et 1 Punds Glas i halv Størrelse.

laget for et Sprog. Jeg kan lige saa lidt tro, at Menneket blev stabt i Besiddelse af et færdigt Sprog, som jeg kunde tro, at han ved Stabelsen var forsynet med et Waterbury-Domment. Enhver Tunge, der tales af noget levende Folk, henfarne Folks døde Sprog, der endnu lede i deres skrebne Beretninger saaledes som de gamle Stribenter fremstille de klassiske Folks, alle disse Sprog vise sig at være tydelig opbyggede, ordnede Kunstværker (stykkevis opbyggede paa et Grundlag) ligesom Akropolis i Athen eller Eiffeltaarnet i Paris. Dette kan ikke være Tilfældet med de indbyrdes Meddelelser mellem Bier. Vi maa lige saa vist nægte, at de besidde noget virkeligt Sprog, som vi nægte det hos det lille Barn, der endnu ikke har en Røgevej for sin Tale. Barnet har alt at lære ved haard Erfaring ligesom de simpleste efterlignede Lyde op til Talerens kunstige Perioder, fra Alfabetet fremad og tilbage til Ordene's Opløsning.

Lad os tænke os, at vi træde ind i Bifuben for at opdage de Maader, paa hvilke vore Bier meddele hverandre Tanker, Indtryk og Onsker. Vi ville dog næppe saa nogen Oplysning udover den, der allerede findes fra tidligere Stribenter; men maaske ville vi dog blive i Stand til at undertrykke en eller to Trossartikler, som simpelthen kun staa saalænge, til de bringes ind i Fornuftens Dagslys. Dyrene, der mangle Evnen til at staffe sig et Sprog, have faaet Erstatning for denne Mangel ved et stærkt udviklet Instinkt, en medfødt Opfattelses-evne, en ikkedømmende fremstjynde Drift, ved Hjælp af hvilken de forstaa hverandre. Paa denne Maade ytrer Rugehønen sin Klukken længe før den udbruger sine Ryllinger, og naar en Fugl flyver gennem Luften, bringer nedadret Uro og Omfarg for Ungerne hende til instinkt-mæssig at tænke sig den svævende Høg. Derpaa følger det advarende moderlige Strig og Ungernes instinkt-mæssige Faren hen under hendes Vinger. Egnende Eksempler ere hyppige i Naturhistorien, men de vise os kun en ligesaa ufuldkommen Meddelelsesmaade som naar Menneket f. Ek. kun benytter Smil og Taarer, Vatter eller Graad, eller Ansigtets Udtryk, Lemmernes Bevægelse eller enkelte fremstødte Toner, som for Eksempel hos flere vilde Folkeslag. Saadan en lav Form af Sprog er dog højt hævet over Biernes Sprog, thi at ytre og opfatte det kræver dog Forstandens Brug. Intet andet end mekanisk Instinkt og uoverlagt Samtykke i og Lydighed imod Mængdens Vaner lede Bien ved dens beundringsværdige Arbejder i Kuben. Som Eksempler

paa saadan Vedelse kan nævnes Anførelsen af en Sværm af Galetudser i en Dam, den ordnede Bevægelse hos en Fiskestime eller den regelrette Ordning hos en uhyre stor Flok Fugle i Luften. Dette synes at være hemmelighedsfulde Fremtoninger, men dog ikke mere hemmelighedsfulde end Sværmingen hos Bier ansaas for, naar vi gaa nogle Aar tilbage, eller end Biflyngens Bevægelse om Vinteren „en Celle højere op“ efter et formodet givet Teg. Dette Teg er dog simpelthen den øverste Virækkes Fremskridt efter at have tømt de underliggende Kæffer af Celler, og de underliggende Biers Hoveder følge dem for Varmens Skyld.

Jeg har ikke i Sinde at benægte, at Bien er i Besiddelse af en Evne, der meget nær ligner Forstand, men jeg forsøger at vise, at iblandt de mange Vidundere, som ere anførte til Biens Ros, er den ikke Evnen til at benytte et Sprog. (Fortsf.)

Det store Voksmål (Galleria mellonella L.)

Af Cand. Herm. Borries, Kjøbenhavn.
(Fortsfat.)

Det gjælder altsaa om at være yderst paapassende med de Tavler, Bierne have om Foraaret at hngle i, hvad enten de have hængt Vinteren over i Stedet eller paa Loftet, hvad enten de have været fyldte med Honning eller tomme, navnlig bør der advares mod gamle Kubestader, hvis Tavler ofte ere stærkt belagte med Mølæg. Paa Bistande, hvor man formerer med „optagne“ Kubestader, vil man let med det samme indføre Møllene i Mængde. Det Uheld, som i Reglen har fulgt Bistande, der i kort Tid vare oprettede af opkjøbte Kubestader, hvis Tavler overføres i Træstaderne, skyldes maaske snarere de tørre Mølæg og de deraf fremkommende Larver det følgende Foraar, end, som hidtil antaget, Bipesten.

Runde vi nu saa fastslaaet ved videre Undersøgelser, hvorvidt Møllarver i Angelreden hidrøre fra Møl, der vare i Tavlerne før Biflyngelen, saa ere vi, som man let ser, rykkede et godt Skridt fremad med Hensyn til at sætte en Stopper for denne høist ubehagelige Virksomhed i Angeltavlerne og kunne ved en simpel Forholdsregel forebygge den. Dermed vilde Møllene atter være henvisste til de tomme Vokstavler. Vi vilde ramme

Øndet i bets Oprindelse og undgaa alle omstændelige Udryddelsesmidler.

Fotograf Vorbeck har anført de Midler, som ere bedst egnede til at blive Møllene kvit i Staderne. Hr. Vorbeck slutter med at sige: „Føraaret er den Tid, man lettest besejrer dem (Møllene) ved stadig at ødelægge dem før de faa Binger“. Skulde der her kunne tilføjes noget, da var det maaske, hvad man hen paa Sommeren kan foretage mod de om Natten omkringflyvende Møl, som trænge ind i Staderne for at aflægge Eggene. At sætte Blændere ell. lign. i Flybehullet vil næppe være praktisk. Snarere vilde en hel Del af dem kunne fanges ved at stille Brædder, frist smurte med Tjære, op ad Staderne i Flybehullets Nærhed eller, hvis Møllene, hvad jeg ikke tvivler om, sætte sig paa selve Flybebrættet for at smutte ind, da at lægge et tyndt Brædt (f. Eks. af en Cigarlase) godt oversmurt med Tjære paa selve Flybebrættet. Man kan jo gjøre et Forsøg, maaske viser det sig praktisk. Bierne tage sig nok iagt for Tjæren, allerede Lugten vil advare dem.

Maaske er det ikke overflødigt at gjøre opmærksom paa, at Udtrækkene „Kæmpemøl“, „det store Vossmøl“ osv. betegne et og det samme. Foruden dette store, mørkebrune Møl findes et langt mindre sølvglindsende-graat, hvis lille Larve lever i Smullet paa Bundbrættet, navnlig i Kuber, vist sjældent i Tavlerne. Hr. Vorbecks Udskillelse mellem de Larver, der kun spinde Gange i Tabellen, og dem, der spinde Gellerne til i Nabningen, refererer sig maaske til yngre og ældre Larver af det store Vossmøl. Jeg fremsætter dog denne Formodning kun for at tilskynde til en nøjere Undersøgelse af Forholdet.

Det bedste, vi kunne gjøre, er at fortsætte Vorbecks Undersøgelser, iagttage Møllenes Optræden og udbrede Kjendstaben til, hvorledes de bedst skulle bekæmpes. Vi kunne være Hr. Vorbeck taknemmelige for, hvad han her allerede har udrettet, og bevise ham bedst vor Tak ved at følge hans Raad og Anvisninger. Det var et godt Ord i rette Tid.

Spørgsmaal og Svår.

Nr. 166. Hvad forstås ved Vinsten i Panlys Anvisninger til Fabrikation af Frugtvine, f. Eks. S. 12; thi det, man almindelig kalder Vinsten, er jo uopløseligt i Vand? (P. H.) — S.: For at berøbe Vinen en Del af den deri indeholdte frie Vinsyre, som gjør den sur, tilfættes ofte neutralt vinsurt Kali, med hvilket

opløselige Salt den frie Vinsyre kan danne det uopløselige Salt og derefter bundfældes. Vi antage derfor, at der ved „Vinsten“ i nævnte Recepter maa forståes dette neutralt vinsure Kali.

Nr. 167. Hvor langt skal et Bistade være fjernet fra Naboens Skjel? (H. V.) — S.: Loven indeholder ingen Bestemmelse herom, men kun den Forskrift, at Bistader skulle være fjernede mindst 10 Alen fra befærdet Vej. Der er dog ingen Tvivl om, at i Tilfælde af Rets- sag vil Dommeren kræve, at Bistader bør være saaledes opstillede, at de ikke forvolde Naboerne væsentlige Ulemper. Vil man derfor opstille et Bistade med Flugtlinie over Naboens Skjel, da ville vi tilraade at gjøre Skjellet (Hegnet) mindst 3 Alen højt og tæt, saa at Flugtlinien kommer over Hovedet paa Mennesker eller Dyr paa Naboens Grund. I dette Tilfælde maatte Staderne altjaa for Biernes egen Skyld være fjernede mindst 3—4 Al. fra Skjellet.

Nr. 168. Tavlebygning. Jeg har et Stade, som er angrebet af Møl. Er det endnu tidnok at lade det bygge nye Tavler og kan det faa samlet tilstrækkelig Pollen? (A. A.) — S.: Ja, naar De kun husker paa at fodre svagt under hele Byggearbejdet. Mens Stadet omhyggeligt og giv det nogle faa gode udbyggede Tavler samt i Midten 2 Kunsttavler og Foder- flasken derover (f. Eks. den fuldkomne Fodrer med 2 aabne Huller). Kunsttavlerne ville da blive udtrukne i Løbet af et Par Dage, og man giver da fremdeles 1 Kunsttable ad Gangen, indtil hele Ingelrummet er udbygget.

Kredse i DBF.

Medlem af DBF. er enhver Holder af Medlemsbladet „Tidskrift for Viabl“. Enhver Holder har ved Afstemning om Delegerede i Amtsföreningen 1 Stemme. — Dog kunne 2 Personer være fælles om 1 Medlemsblad og begge blive Medlemmer af DBF., naar vedkommende Kredsförmænd til hver af dem udsteder 1 Kort lydende paa $\frac{1}{2}$ Stemme. Saadanne Medlemmer have nemlig kun $\frac{1}{2}$ Stemme ved Afstemning om Delegerede i Amtsföreningen.

Betingelsen for at en Kreds kan optages i DBF. er, at dens Formand henvender sig til DBF.'s Secretar med Begjæring om Optagelsen og med Bevis for, at Kredsen tæller mindst 10 hele Stemmer i DBF. — Den tidligere gjældende Regel, at en Kreds kun maatte have Medlemmer

i 1 Amt, og at der i hvert Amt kun maatte være 1 Kreds, har hidtil ikke kunnet fastholdes; men det vilde være ønskeligt, om man efter Haanden kunde helt gennemføre den.

Fordele, som opnaas for en Kreds ved at indtræde i DBF.: 1. Den moralske Støtte, som ligger i at udgjøre et Led af en stor Forening, som med betydelige Midler arbejder for Biavlens Fremme. 2. Udgang til fri Undervisning af de Biavlslærere, som DBF. aarlig udsender til alle Landets Egne. Mødernes Antal vil dog blive størst i de Kredse, der tælle et stort Antal Medlemmer, fordi det viser sig, at Møderne i saadanne Egne blive bedst besøgte og derfor give det bedste Udbytte. 3. Udgang til ved Kredsens Udstillinger at benytte DBF.'s Dekorationsfager (Flag, rødt og hvidt Tøj, Bægtavler og Dekorationsbier). Begjæring herom maa i Tide indsendes til Bestyrelsen, og Kredsen er ansvarlig for enhver Forringelse af disse Sager under Benyttelsen. 4. Udgang til Udlaan fra DBF.'s Bogsamling. Udlaanet sker kun til Kredsformændene og kun med høist 5 Bøger ad Gangen. 5. Andel i den aarlige Uddeling af Medlemsbladets ældre Aargange. Disse uddeles kun til de Kredse, der have mindst 25 hele Stemmer i DBF., med 1 Sæt for hver 25 Stemmer. Aargangene skulle anvendes i Kredsenes Bogsamlinger. 6. Andel i den aarlige Uddeling af de af DBF. udgivne Smaastrifter, hvis Tal stadig forøges. 7. Kredsene vilde ved større lokale Udstillinger i Reglen kunne fra DBF. erholde Foredragsholdere eller en tilsvarende Pengehjælp. 8. Kredsene deltage i DBF.'s Styrelse ved at sende Delegerede til det aarlige Centralmøde (1 for 25, 2 for 50 og 3 for 100 hele Stemmer og derover).

* * *

Ovenstaaende Oplysninger fremsættes her i Anledning af flere derom fremkomne Forespørgsler.

Fra Kredsene.

F Midtjællands BF. holdt Biavlslærer Grønning den 25. Juni og følgende Dage en Række meget belærende Møder. Disse begyndte i Ringsted, hvor Hr. G. først holdt et Foredrag for den ret talrige Forsamling og i Serdeleshed dwælede ved Trugstadets Sadretning og Biernes Behandling deri. Efter Foredragets Slutning viste han, hvorledes dette foregik i Praxi. — Næste Dag forfattedes i Tydstrup, hvor der efter Foredrag i Forsamlingsalen senere ogsaa

gaves Undervisning i den praktiske Biavl. — Dagen efter afholdtes et Møde hos Gaardejer Tjorven Larsen i Øster Fjersløv, som velvilligt havde stillet sit Hus til Raadighed. For den talrige Forsamling udviklede Hr. G. Biernes Samfundsorden, deres Behandling i Trugstadet, og sluttelig omtalte han DBF.'s Organisation. Senere blev der foretaget nogle Arbejder ved Bierne, udslugtet Honning etc. Forsamlingen fulgte Hr. G.'s Foredrag med levende Interesse, og at Biavlen der paa Egnen er i god Fremgang, viste sig ved den levende Diskussion, som udviklede sig før og efter Mødet samt paa Gaardbestyrer B. Larsens mønsterværdige Bistand. — Sidste Dag, den 28de, afholdtes Møde i Næsbj. Her viste man forud var en af Biavlens bedste Pletter, hvilket er saa meget mærkeligere, som Betingelserne saa Steder ere saa heldige som der, idet der findes Skove, Vandløb med store Enge, Overdrev etc. Forsamlingen var ikke meget talrig, men den tog vist et stort og godt Udbytte med sig hjem, og forhaabentlig vil Hr. G.'s Foredrag betydeligt have medvirket til, at denne Egn ogsaa maa komme med paa Biavlens Omraade.

Tages alle Møderne under et, maa Resultatet kaldes godt; ikke saa saa Medlemmer indtegnedes, og Interessjen vaffes hos mange flere. Det var anstrængende Dage for Hr. Grønning, thi hans viden og forekommende Væsen tillod ham ikke at sige Nej til nogen, hvorfor mangt et Spørgsmaal skulde besvares, Undervisning gives, og mangen en Bistand grundigt efterses i den Tid, han skulde benytte til at samle Kræfter i.

Faagelands BF. holdt Møde Lørdagen d. 22. Juni hos Boelsmand Christian Christensen i Bindeby og Søndagen d. 23. Juni hos Kredsens Formand, N. Christoffersen i Tryggeløv.

Til disse Møder, der begge vare godt besøgte, især af Begyndere, var fra Svendborg N. BF., til hvilken vi bidrage, sendt os som Biavlslærer Hr. H. P. Rasmussen, Grubbænget. Denne dygtige Biavler, lige dygtig saavel i den praktiske Behandling af Bierne som i sin Forklaring om disses Behandling i de forskjellige Aarsider, samt sin Betoning af Biavlens Betydning, især for den mindre bemidlede, rev alle med sig.

Hos Christian Christensen forefandttes 5 godt forarbejdede Trugstader i en fortrinlig Kraft. Udslugning blev prøvet og gav et stort Udbytte.

Naar man som jeg ser med en vis Mistillid paa Husflidsfesterne, gjør det et saa meget desto bedre Indtryk at se, hvad her var fremstillet og passet af E. C.'s Søn,

Ungkarl H. M. Christensen. Saameget mere rosværdigt bliver det, at han i sin tjenende Stilling endog har lavet flere gode Stader til andre, og i det hyle virker med Svær for Biablsjagen. Karakteristisk er det, at han paa Spørgsmaalet om, hvorledes han kunde lave sine Stader saa billige til andre, svarede: „Ja, det er nu mit Fritidsarbejde, og det er jo Smaakaarssfolk, der skal betale.“

Hos N. Christoffersen foresandtes 7 Stader i stærk Udsvikling, nemlig 4 Trugstader og 3 Højtstader. Her fik Begynderne, hvoraf der især var mødt mange, Lejlighed til at bedømme forskellige Stadesformer, saaledes som de ere fremkomne gennem en Nærrelse, og navnlig Trugstadets lette Behandlelighed fremfor Højtstadets.

Biablen er ellers i god Fremgang her. Dens værste Fjende er aldeles umulige Husflidsstader. Et Sted saa jeg saaledes fornylig et Trugstade lavet af et gammelt ornustykkent Stab, og en Sværm jaget ind i de tomme Kammer uden Kunsttabler eller mindste Vejledning. Følgelig byggede de paa tværs.

Vel passede Stader give i Nær stort Udbytte. Til Dato har jeg udslunget c. 280 B Honning og Trækket er endnu fortrinligt. Kommer der snart Regn, er der Haab om meget endnu. N. C.

Svendborg og Omegaus BF. holdt Møde hos Strædder Niels Nielsen, Dvre, den 30. Juni. Ved den praktiske Behandling af Bistaderne viste disse sig at indeholde ualmindelig store Kvantiteter Honning, men Vejret har da ogsaa i Sommer været særdeles gunstigt for disse trable og flittige Smaadhr.

Under Arbejdet i Bigaarden betonedes H. B. Rasmussen, Sortebjerg Vænge, at det i en for Biablen saa helbig Sommer som denne særlig gjaldt at skaffe Bierne Plads i deres Virksomhed, baade ved at indhænge tomme Tabler og ved at udslunge de fyldte, som vare forseglede. Især maatte Biablerne i denne Tid have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der stiftedes Dronningen tilstrækkelig Plads for Ingelansætningen, da i modsat Fald saa godt som alle Cellerne fyldtes med Honning i det gode Træk. Dette vilde have til Følge, at Stadet til Efteraaret vilde blive indvintret med forholdsvis saa og ældre Bier, hvilket vilde svække det meget for det kommende Nær. Derfor maatte stiftes Plads baade for Ingel og Honning.

Under den senere paafølgende Diskussion meddeltes bl. a., at Honningen opbevarede bedst i aldeles rene Beholdere, enten Glas, Stentrucker eller Bliskpande. Nogle Dage

efter Udslugningen maatte den stummes og dette gjentages en Gang senere. At omsørge det en Gang imellem vilde fremme Krystaliseringen. Paa denne Maade vilde Honningen, hensat paa et tørt Sted, kunne holde sig i lang Tid.

Fra alle Sider udtaltes der paa Mødet Tilfredshed med det gode Udbytte, Biablen tegner til at give i Nær, saa vel som over Honningens fortrinlige Bestaendighed. Ogsaa fra Værø, hvorfra en Biablen var til Stede, løb Beretningerne gode. De mange Forventninger, der blandt Biablerne næredes fra Foraarets Tid om et gunstigt Nær, tegner altsaa til i fuldt Maal til at gaa i Opfyldelse, hvad der er saa meget heldigere, som Biablen i Fjor i Umindelighed intet Overskud gav, men tvært imod snarere Tab.

Skovby Herreds BF. afholdt den 30. Juni Møde ved Gylbensten hos Hr. Gartner Rasmussen, hvor 40 a 50 Medlemmer vare komne tilstede. Hr. Grønning var mødt paa DBF.'s Begne og holdt et Foredrag, der navnlig omhandlede Stadernes praktiske Behandling hele Næret rundt, anviste et Par Maader, hvorpaa man lettest forstaffer sig ny unge Dronninger, anbefalede Plantning og Saaning af forskellige for Biablen nyttige Vækster og Lindetræer anbragte ved Vejene. Der fremstattes nogle Spørgsmaal til Foredragsholderen, der besvarede disse, hvorefter man begav sig til Barten's Bistand, som blev gennemgaaet. Et Stede, aldeles besængt med Møl, var bevaret for Mødets Skyld, og Biablerne havde her Lejlighed til at se, hvor fuldstændig og grundig en Bolig for Bier derved kunde ødelægges.

Næste Møde afholdes i Hemmerålev hos Vejmand Jørgen Jensen d. 1. September, Efterm. Kl. 2. Biablere i Kredsen, der ved dette Møde ønske Ruber folgte, bedes anmeldte dette til Distriktsformændene.

Det bestemtes til næste Nær at afholde en Bortlodning eller Auktion til Gavn for Medlemmerne, hertil maa anvendes indtil 100 Kr. af Foreningens Kasse. Til at arrangere denne Sag valgtes H. C. Poulsen, Clausen, H. Hansen, Olsen og Formanden. E. F. Ubbildgaard.

Ekko fra Staderne.

Bjergsted, 1ste Juli.

Seg høster over 1000 B Honning i Nær.
B. E. B. Smith.

Servilge, 8. Juli.

Her paa Eggen have Bierne samlet megen Honning, 5ffe saa have høstet indtil 100 B af 1 Stade. Det er noget som op-

muntret ikke alene Biablerne men ogsaa
 alle Biablere til at tage fat paa Biavl.
 N. Rindberg.

Et og andet.

Pariser-Udstillingen. (Fortset.) M.
 Verour, Marines, har en god Udstilling af
 „Hydromel“ (Honningvand) og „Eau de
 vie de miel“, han er ogsaa dygtig til Boks-
 Støbning, thi Modellen af den menneskelige
 Haand og Byen Marines Vaaben ere smukt
 udførte. — Møbel-Politur i alle Farver,
 hvid, gul, brun og Mahogni, anbragt i
 smaa Blikbaaser, findes hos samme Ud-
 stiller.

M. Sevalle, Clamart, boer aabenbart i
 en god Egn, thi han har Acafie-Honning
 baade i Krutter og Tabler af en nydelig
 Farve.

M. Briolet, Guillons, har omtrent 1
 Centner af smukt rødt Boks i Blokke og
 Stænger paa $\frac{1}{2}$ —5 K, tillige en lille Tønde
 med Eau de vie de Marc de miel. Om
 denne er bedre, fordi den opbebares i Træ,
 ved jeg ikke, men den havde en meget fin
 Lugt gennem Spundset.

Honningbiens Naturhistorie er godt
 fremstillet af M. Barguin. Han viser
 Dronning, Arbejder, Drone, Ug og Biens
 Udvikling, Dronning-Celler, Drone-
 og Arbejds-Boks, Boksblade, Propolis, Hon-
 ning-Boks-Møl i hele dets Udvikling, Gede-
 hams, Hveps, Dødningshoved o. s. v.

Vi bør ikke forlade denne Side af
 Galleriet uden at omtale M. Emile Deyrolle's
 udmærkede Fremstilling af en Bi i Papier
 maché, omtrent 2 Alen lang, hvert Lem
 er bevægeligt; Hoved, Bryst og Bagtrop ere
 modellerede hver for sig og ere oventil
 viste aabne, saa at ethvert indvendigt Organ
 er ganske tydeligt og aabent for Under-
 søgelse. Det er uden Tvivl det smukkeste
 af denne Art, man nogenfinde har set, og
 det bedste Stykke i hele denne Afdeling.

Paa den anden Side af Galleriet ses et
 Bistade, der ikke er noget at bemærke om,
 og derefter følger Samlingen af vædende
 Fugle og Battedyr, udstillede af M. Taffah.
 Her ses Biæderne, Musbitten, Svalen,
 Spurven og 2 Arter af Mus.

M. Fraiz, Boulogne, viser en Mængde
 Tablehonning i Spaandelinger paa $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$
 K. Hver Deling glider i et Juttermal lige-
 som en Tændstikæske, og dette er prydet med
 dekoreret Papir. Naar Delingerne stikkes
 deri, ligne de store Tændstikæsker. Den
 ringe Vægt og Letheden ved at bære saa-
 dan en lille Pakke vil uden Tvivl fremme
 Salget af saadanne Delinger.

3 et Stab nærved ses en Pakke Bind

af den velbekendte L'Apiculteur, udgivet
 af M. Hamet. Endvidere ses her en
 Mængde smaa Flasker, der indeholde Prø-
 ver af Boks fra næsten alle Lande. Den
 øvrige Del af denne Side af Galleriet er
 helt optaget af Boks, og det er den smuk-
 keste og største Udstilling af denne Vare,
 jeg nogenfinde har set, den tjener til den
 franske Biablers Ros; thi hvor langt han
 end staar tilbage i Honning-Frembringelse,
 er han derimod en Mester i at fremstille
 Boks. Der er vistnok i det hele 500—1000
 K Boks. Dette er mest udstillet af Firmaet
 Wadelaux & Metray, og hver enkelt Pakke
 er mærket med Produktionsstedets Navn:
 Normandiet, Bretagne, Garonoe o. s. v.
 3 Hensende til Boksjets Behandling staa de
 engelske Biablere langt tilbage for Frank-
 mændene. (Fortf.)

Forenings-Meddelelser.

**Gl. Roskilde Amts og Roms-Tune Ser-
 rederes Biavl-udstilling** vil blive afholdt Fre-
 dag den 26., Lørdag den 27de (begge Dage er der
 Stats-Dingste- og Tyreskute), samt Søndag den 28.
 Juli i „Trægaarden“ ved Roskilde. Ret til at ud-
 stille har ikke alene Medlemmerne af disse Biabler-
 foreninger, men enhver Fabrikant eller Biavl-
 er.

Anmeldelsesblanketter kan faas hos Kommiss C.
 Anderjen, Roskilde, indtil 20de Juli og de tilbage-
 sendes pr. omgaende.

Alle Varer, som sendes med Bauen eller Damp-
 stib, skal være i Roskilde senest 24. Juli og adres-
 seres til „Biavl-udstillingen i Roskilde“.

Første Dag aabnes Udstillingen Kl. 12 og der
 holdes Foredrag. Lørdag og Søndag aabnes Kl.
 9 Morgen og Kl. 10 og Kl. 3 holdes Foredrag.
 Om Søndagen uddeles Præmierne. Foredrag hol-
 des af Fru Demant, Kjøbenhavn, og Lærer H.
 Erslev, Kalundborg, m. fl. Entré til Udstillingen
 er 25 Ore. Fri Afgang for Medlemmerne med
 Kone og uforsørmede Børn. Der vil blive Ud-
 salg af Biavl-produkter og Biavl-redskaber samt Tom-
 bola. Søndag Eftermiddag Musik i Haven. Søn-
 dag Aften Bal.

Udstillingen i Kjøbenhavn 31. August—3.
 Septbr. i Rosenborg Have. Anmeldelses-Blanketter
 kunne nu faas hos Cand. pharm. P. S. Peter-
 sen, Falkoneralle 54, Frederiksberg. De indfyldes
 og indsendes inden d. 20. Avg. Gjenstandene maa
 være leverede i Kjøbenhavn paa Banegaard eller i
 Havnen d. 28. Avg. Afgang til at udstille er fri,
 men kun Kjøbenhavns Amts BF's Medlemmer
 kunne ægte Præmie. Indmeldelse kan ske hos
 ovennævnte Sekretær.

Vallo Stifts BF. afholder atter i Aar som
 tidligere en Biavl-udstilling i Oktober Maaned,
 der jo har vist sig at være et godt Marked for Hon-
 ningen, da der er bleven afsat betydeligt og til gode
 Priser, hvorfor Medlemmerne anmodes om til den
 Tid at bevare en Del af den høstede Honning, at
 Udstillingen tillige i et saadant godt Honningaar maa
 blive fylbig og fremvise, hvilken Rigdom den lille
 Bi formaar at indsamle. Tid og Sted for Udstil-
 lingen vil nærmere blive bekendtgjort.

Udstillingen i Ringø d. 21. Juli. 3 For-
 bindelse med denne vil der blive holdt Foredrag
 Kl. 2 og praktiske Øvelser og Forklaringer Kl. 4.
 (Se Opslaget i Udstillingen). Rr. Peder Jensen.

Sjöring Amts BF. holder Møde i Bagterp hos Blantør Johansen Søndagen den 21. Juli, Kl. 2, og i Ferslev hos Maler Hansen Søndagen den 28de Juli, Kl. 3, der vil begge Steder blive givet praktisk og theoretisk Undervisning i Bialf, bl. a. vil der blive udslynget Honning.

Enhver Ven af den slittige Vi anmodes om at give Møde for at blive overbevist om, hvor stor en Indtægt Bialfen giver. N. Jensen.

Svendborg og Omegns Bialfkereds holder Møde d. 21. Juli, Kl. 2, hos Træsfomand Rasmus Hansen, Dongsøjrup. Der vil blive arbejdet med Bierne og forhandlet om de forskjellige Arbejder. Alle ere velkomne.

S. P. Rasmussen.

Brevkasse.

Smaafrister. Enhver ny Holder kan hos Kredsformanden frit faa udleveret de af DBF. i tidligere Aar udgivne Smaafrister, samt Meblemskort og Love. De Kredsformænd, der savne Uplag af disse Ting, kunne erholde dem ved Henvendelse til DBF.'s Sekretær.

Kundgjørelser.

Honning-Udtrækkeren,

et Redskab ved hvis Hjælp man i enhver almindelig Udslynge kan udslynge meget tyk Honning (s. Eks. Lynghonning) uden at bestadige Tavlerne, faas hos A. S. Borbeck, Hølstebro, og hos Erzelev, Kalundborg, til en Pris af 2 Kr. med Tillæg af Porto. Sendes d. 15. August.

Biplante-, Have- og Rodfrugtfrø.

5 Slags Biplantefrø for 50 Øre,
100 Stk. Crocuslug for 2 Kr.,
Trugstader (Borbeck's Model) 10 Kr.,
Bibeduggere 25 Ø., Bipibepustere 25 Ø.,
Kunsttavler, Bistler, Røgpuster,
Strølekniive, Tablesporer og Staaltraad
faas hos **A. J. Jacobsen**, Hvidbjerg St.

Kunsttavler

med bedste Præg og til billigste Pris faas ogsaa i Aar hos

B. Bojesen,
Systofte pr. Nykjøbing Fl.

Mine i Kjøbenhavn 1888 og flere Gange tidligere, præmierede

Kunsttavler

leveres til foreftaaende Sæson for 1 Ø: 1,70-5 Ø 1,60, 10 Ø 150 pr. Ø.

N. Schmidt, Mylandsvej 4. Frederiksberg I.

Huge og ægte befrugtede italienske Dronninger

faas i Juli for 5 Kr., i August for 4 Kr. 50 Øre pr. Stk. hos

B. Nielsen,
Freljev Enghave pr. Nysted.

For ægte Befrugtning garanteres.

Ægte befrugtede italienske Dronninger

kunne faas sidst i Juni for 7 Kr., i Juli for 6 Kr. og i August for 5 Kr. Stk. hos

P. J. Knudsen, Ansager, Varde.

Honningen og dens Anvendelse

af Hans Erzelev faas frit tilsendt, naar 32 Øre i Frimrk. indsendes til Erzelev i Kalundborg.

De bedste danske Vokstavler

(Sølvmedaille Kjøbenhavn 1888)

af alle Slags faas hos undertegnede. Voks onstkes sendt inden 1. April. Priserne som forrige Aar. Andtjær ved Odde, i Januar 1889.

N. Jacobsen.

Kunsttavler.

Det bedste danske Fabrikat af alle Slags Kunsttavler faas altid billigst hos Undertegnede. For rent ublandet Bivoks garanteres. Godt rent Voks tages i Bytte eller forarbejdes for 35 a 30 Øre pr. Ø.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Kunsttavler,

flere Gange prisbelønnede, fabrikerede af ægte Bivoks, faas til de sædvanlige Priser. Voks forarbejdes. Naar det særlig forlanges, kunne Tavlerne leveres meget tynde, altsaa billigere pr. Tavle.

J. C. Olsen,
Snedker, Hvidested pr. Solledst.

Kunsttavler af ublandet Voks

(Medaille i Kjøbenhavn 1888)

af alle Størrelser. faas hos **S. Rasmussen & Co.**, Gravvængel pr. Svendborg. Voks tages i Bytte. Pris som forrige Aar.

Tømrer Kristjan Pedersen

i Tved ved Svendborg

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Blavs-Redskaber.

Illustreret Prislister paa Forlangende frit.

Kunsttavler

saavel til Dugel som kun til Honning af ægte Bivoks sælges billigt. Udmærket fin Tavletraad medfølger. **N. S. Kristensen**, Himmelsø, Røestilde.

Bialferne underrettes herved om, at jeg Aar har

Kunsttavler

til sædvanlige Priser. Voks tages i Bytte a 35 Ø. pr. Ø.

Langestov pr. Brørup. **S. S. Beck.**

Indhold af dette Nummer:

Abbott's Honningglas	142
Biernes Sprog, af Grønshavn	142
Bistaders Afstand fra Skel	144
Effo, af M. Rindberg og B. G. B. Smith	146
Frugtvin, Tilvirkning af	144
Honningglas	141
Kredse i DBF.	144
Langelands BF.	145
Middelfjællands BF.	145
Møl, Middelt mod	143-144
Stovby Herreds BF.	146
Smaafrister	148
Svendborg BF.	146
Tavlebygning	144
Udstilling i Paris	147
— i Roskilde	147
— i Kjøbenhavn	147
— i Ringe	147
Vinsten til Frugtvin	144
Voksmøl, af P. Borries	143

Det Tørtzen'ske Bogtrykkeri i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabningsrækker optages for 20 Øre pr. Rætt-Række 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Honningens Anvendelse.

For en halv Snes Aar siden havde vi her i Norden et vistnok ligesaa rigt Honningaar som det nærværende. Den Gang søgte en Biavler af vort Bekjendtskab at sælge et større Parti Honning til en Urtekræmmer i Kjøbenhavn. Handelsmanden svarede: „Hvis blot Honning var en holdbar Vare saaledes som Sukker eller Kaffe, saa kunde jeg jo jagtens kjøbe et Par Hundrede Pund paa en Gang, men det er med Honning næsten ligesom med Smør: Man maa nogenlunde strax have Affættning paa den Vare“. Biavleren svarede hertil, at Urtekræmmeren havde et mærkeligt Fejslyn paa den Sag. God Honning udmærkede sig netop ved sin Holdbarhed. Naar den opbevaredes paa et tørt, frostfrit men ikke altfor varmt Sted, kunde den glemmes ikke alene til det følgende Aar men i en lang Aarrække uden at tabe det mindste i sin Værdi, hverken Smag, Lugt eller Farve forandrede sig ved en saadan Hengjæmning.

Biavleren havde uden Tvivl fuldkommen Ret i denne Udtalelse. Handelsmandens Syn paa Sagen har hidvort derfor, at han opbevarede Honningen paa et fugtigt Sted, og Varen var fremstillet i Glas uden Prop, kun overbundne med Papir. Er Honningen fuldkommen moden og anbragt i Glas med en god Prop, som atter er overbunden med Papir, da kan den endog saa glemmes meget længe i temmelig

fugtige Rum uden at gjære. Ved en længere Opbevaring bør Honningen altid glemmes enten i Blitdaaser med tætfluttende Laag eller i Glas med tætfluttende Prop. I modsat Fald vil Honningen let i Løbet af Vinteren optage Fugtighed fra Luften, og da indtræder Gjæring.

Der er i Aar særlig Anledning til at fremdrage disse Forhold angaaende Honningens Opbevaring, fordi Honninghøsten i de fleste Egne i Danmark har været saa rig, at det vil have sin store Bæmskelighed at sælge den strax til en god Pris. Lys udslunget Honning burde ikke sælges til en lavere Pris end 50 Ø. pr. Ø, thi denne eller en betydelig høiere Pris vil uden Tvivl kunne opnaaes ved at glemme den i nogen Tid. Skulde man endog saa blive nødt til at glemme en Del til næste Aar, da vilde der næppe være noget betænkeligt deri, naar man kun iagttager de ovennævnte Regler for Opbevaringen.

Tablchonning i Delinger bør derimod helst affættes i Løbet af nogle Maaneder. Saalænge kan man godt hindre den i at krystallisere, naar hver enkelt Deling omhyggelig indpækkes i Papir og henstilles paa et tørt varmt Sted.

Honninghøsten har langtfra i alle Lande været saa god som i Danmark. Fra Norge meldes om et temmelig slet Honningaar, fordi den vedholdende Tørre ødelagde Plantedæksten, og saa Lyngen, saa at man ikke tør vente noget Eftertræk. I England og Nord-

amerika var Foraaret uheldigt for Bierne, saa at et stort Antal Familier uddøde af Sult. De tiloversblevne have derimod i de fleste Egne givet et særdeles godt Udbytte. I visse Egne af Tydskland regnes Aaret for det bedste, man har oplevet. En Biavlter i Cutin skal endog saa af 18 Stamstader have høstet 3600 R Honning. I andre Egne har Aaret kun givet Middelhøst. Her i Danmark kunne vi som Eksempel paa stor Honninghøst meddele, at Lærer Smith, Bjerghsted, har høstet 1500 R Honning af 23 Stamstader og samtidig forneret disse til 30 Stader. De bedste Stader have i mange Bierier ydet 100—110 R Honning.

At under saadanne Forhold en meget stor Mængde Honning vil blive udbudt til Salg i den nærmeste Fremtid, derom kan der ikke være Tvivl. Vi advare derfor vore Læsere imod at sælge Honningen til Spotpris. Kan man ikke opnaa en god Pris, da gjen den kun. Brug selv Honning i Husholdningen og lær andre det samme. Vi føle os overtydede om, at vi her i Norden meget godt selv kunde forbruge al vor Honning ogsaa i et saa godt Honningaar som det nærværende, naar vi kun ihærdigt arbejde for at saa Honningen indført som et almindeligt Næringsmiddel i ethvert Hjem. Dette kunne vi med rolig Samvittighed gjøre, fordi Honning er et saa sundt Næringsmiddel, hvis Nydelse kan forhindre og helbrede mangfoldige Sygdomme. Vi forvente, at dette Aars rige Høst vil i høj Grad bidrage til en mere udbredt Brug af Honning. En saadan vil kunne saa blivende Betydning for Biavlens Udvikling og derved fremme denne Næringsvej mindst ligesaa meget som dette Aars betydelige Pengeudbytte af Biavlens.

Biernes Sværmning.

Af Stachelhausen, Texas. „D. Ill. B. 3.“

Skjønt vi allerede ere meget vidt fremstredne hvad angaar Kjendskab til Biernes Liv, siden den bevægelige Table har ladet os saa et tydeligt Indblik i Bistadet, saa ere dog mange Ting endnu fuldstændig uklare for os. Saaledes vide vi endnu ikke den Dag i Dag, hvad det egentlig er, som bringer Bierne til at sværme; thi undertiden sværme temmelig stærke Stader ikke, hvorimod temmelig svage gjøre det; Bier i smaa Stader sværme hyppigt ikke, medens andre sværme ud fra endnu ikke fuldt udbyggede Boliger. Jeg vil i det følgende meddele mit Syn paa denne Sag.

Vi vide, at omtrent 21 Dage efter at

Dronningen har lagt Ægget, bider en ung Arbejdsbi sig ud af Cellen. Naar der er gaaet to Dage mere, begynder den paa Arbejdet, først kun i det indre af Stadet; naar der saa atter er forløbet 16 Dage, flyver den først ud paa Træk. Da Bierne om Sommeren gennemsnitlig blive 6 Uger gamle, saa er Bien efter andre 21 Dages Forløb død. Forholdet mellem Ængel, Husbier og Trækbier er derfor 23 til 16 til 21. (Menzel antager ikke mere end 16 Dage for Trækbiernes Vedkommende). Men denne normale Tilstand kan kun indtræde i et Stade, naar Dronningen i længere Tid daglig har lagt det samme Antal Æg. I det tidlige Foraar, naar Æglægningen begynder, er der slet ingen Husbier i Stadet, og de ældre Bier maa forrette deres Arbejde. Lidt efter lidt bliver Ænglen talrigere, og Forholdet mellem Ængel og Husbier nærmer sig efterhaanden til det normale Standpunkt. Saa snart Dronningen har begyndt at lægge saa mange Æg, som den overhovedet er i Stand til (og vedbliver dermed i over 23 Dage), da have vi naaet den ovenfor angivne Tilstand, og Stadet sin største Kraft. Det er her ganske ligegyldigt, om Antallet af de Æg, som Dronningen lægger om Dagen, paa Grund af sin største eller mindre Frugtbarhed, er bestemt eller begrænset ved Mangel paa Blads. — Det voxende Antal af Trækbier har imidlertid fyldt de tomme Celler i Stadet med Nektar og Honning, og Dronningen bliver hvad angaar Æglægningen indskrænket til et mindre Rum end tidligere; det Antal Æg, en Dronning lægger om Dagen, bliver efterhaanden mindre (en Dronning, som i nogen Tid har vist den største Frugtbarhed, kan ogsaa uden saadanne høre Foranledninger indskrænke Ængelen). — Resultatet bliver bestandig det samme, nemlig at der herved opstaar et Overskud af Husbier, fordi der daglig kommer flere unge Bier frem af Cellerne, end Dronningen lægger Æg. Disse unge Bier ere begjærlige efter at fødre Larver, men dette kunne de ikke alle komme til, og det er Aarsagen til Sværmedriften. Da de unge Bier ikke have tilstrækkelig Beseftigelse, søge de at formere Ængelen, vise Længsel efter en ung Dronning og paabegynde derfor Dronningeceller; samtidig fodres Dronningen rigeligt, den bringes derved til at lægge Æg i Dronningecellerne, og hermed er det afgjort, at der vil komme en Forsværm.

Efter denne Theori tror jeg, at man kan forklare alle Tilfælde af normal Sværmning og alle Midler, som man med bedre eller daarligere Resultat anvender til Forebyggelse af Forsværm.

1. Naar vi af Stedet udtage Yngel, hvorover der i rette Tid er lagt Laag, og hænge tomme Tabler eller endnu bedre Kunsttabler ind i Stedet for Yngelen, da bringe vi herved Dronningen til at lægge flere Eg, og følgelig forstaafe vi de forhaandenværende Husbier mere Arbejde. Men i den næste Tid kommer der ogsaa færre unge Bier frem, og vi have derfor i Forhold til Yngelen snart færre Husbier i Stedet. Dette er derfor ogsaa et meget sikkert Middel til at forhindre Sværmning, d. v. s. jaalænge, indtil den normale Tilstand igjen er indtraadt.

2. Naar vi tage Bier fra Stedet, ville vi mest faa Husbier, fordi Trælbierne igjen flyde tilbage. Derfor kunne vi herved udsætte Sværmningen i nogle Dage. (Fortj.)

Biavlen i Holbæk Amt.

Af Hans Erslev, Kalundborg.

I „Kalundborg Avis“ for 29de Juli findes en kort Meddelelse om Biavl, i hvilken følgende Udtalelse forekommer: „Forøvrigt staaer det kun daarligt til med Biavlen i Holbæk Amt, idet der kun er meget faa, der drive Biavl. Der burde f. Ex. være En i hver Landsby, men der er vel næppe En i hvert Sogn, og af disse er der endda kun meget faa, der endnu kunne kaldes Biavlere.“

I Anledning af denne Udtalelse stal jeg som Formand for „Holbæk Amts Biavlforening“ tillade mig at fremkomme med nogle Oplysninger, der formentlig ville bevise, at om end Biavlen i Holbæk Amt er langt fra at være udbredt nok og især langt fra at blive drevet godt nok af de fleste Biavlere — saa er den dog langt mere udbredt, end man ifølge den nævnte Udtalelse maatte formode. Det deri ansførte Tal: „næppe 1 Biavlere i hvert Sogn“, er heldigvis ganske urigtigt.

Ifølge Bistades-Tællingen den 15de Juli 1881 (den sidste Tælling, for hvilken en officiel Opjærelse foreligger) fandtes paa den nævnte Dag i Holbæk Amt følgende Antal Bistader:

Holbæk	42
Kalundborg	29
Nykjøbing	66
Meerløse Herred	1265
Tudse H.	847
Løve H.	830
Arts H.	533
Skipplinge H.	639
Dds H.	1430
Samsø	584

Salt 6265

Regnes Antallet af Stader hos hver Biavlere gennemsnitlig til 3—4, da bliver Antallet af Biavlere ifølge denne Tælling 1500—2000, og jeg antager, at det sidste Tal er nærmest rigtigt. Da Holbæk Amt har ca. 80 Sogne, faar man jaaledes ca. 25 Biavlere i hvert Sogn, altsaa langt ud over det Maal (1 Biavlere i hver Landsby), som den ærede Meddeler har tænkt sig, at det vilde være passende at tilstræbe. Holbæk Amt staaer desuden paa ingen Maade lavt i Antal i Forhold til de andre Amter i Danmark, idet Kjøbenhavns, Frederiksborg, Sorø og Bornholms Amter have betydeligt ringere Antal og ligesaa mange Amter omtrent det samme Antal. Bistnot har den sidst forløbne Vinter, der fulgte efter et meget slet Honningaar, medført Tabet af et stort Antal Bifamilier (maaflte $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$), men dette har næppe været anderledes i de øvrige Amter, og denne for Biavlen heldige Sommer har vistnok tilbels erstattet dette Tab. Antallet af Bistader i Holbæk Amt er altsaa ingenlunde ringe, om det end meget godt kunde taale at være betydeligt større, ja mere end dobbelt saa stort.

Medens det har glædet mig meget at kunne bevise, at den omtalte Meddelelse om Antallet af Stader er aldeles urigtig, beklager jeg derimod at maatte samstemme med den ærede Meddeler i hans Slutningsudtalelse: „at blandt Holbæk Amts Biavlere er der endnu kun faare faa, som i Sandhed kunne kaldes Biavlere“. Der ligger det svage Punkt De fleste Biholdere mangle Kundskab eller Evne til at være dygtige Biavlere. I den Henseende er Fremgangen meget langsom. Der er dog ikke Tvivl om, at Udsendelsen af Biavlslærere og Afholdelse af Biavtermøder i denne Henseende ere fortrinlige Hjælpeidler. Det bedste Middel er dog Tilstedeværelsen i en Egn af blot 1 dygtig Biavlere, som boer der; thi Eksemplet formaar bedst at overvinde gammel Vane og Slendrian. I et saa godt Honningaar som det nærværende kan Kubebiavlere ret se den store Fordel, som den nyere Fremgangsmaade bringer. Derfor er der ogsaa Grund til at vente et stærkt Opsving af Biavlen i de nærmest kommende Aar, ikke alene i Holbæk Amt, men i hele Danmark. Med Ønsket herom tillader jeg mig at slutte denne „Berigtigelse“.

I det vi optage ovenstaaende Artikel fra „Kalundborg Avis“, skulle vi endnu kun tilføje en Advarsel inod et altsfor haabløst Syn paa Bifagen, thi det staaer den i høj Grad. Fremgangen er i de senere Aar meget betydelig, om der end endnu er

jaare langt tilbage, inden vi naa Maalet: en almindelig Udbredelse af vel dreven Biavl i hele Norden. Baade med Hensyn til Antallet af Stader og med Hensyn til Biavlsdriften er Danmark dog langt forud for en Mængde fremmede Lande. Lad os derfor trofast arbejde videre i det begyndte Spor. Den nyere Biavls Fremgang er en Samfundsopgave, der klar for klar vækker større Interesse hos den mere oplyste Del af Nordens Befolkning, og netop derved vil denne Opgave lettest kunne løses.
Red.

Fra Frankrig.

Af Monsieur J. P. Olsen, Montmorency.
(Sluttet.)

Under det sjette Spørgsmaal: Kan man frembringe Honning til lige saa billige Priser i Frankrig som i Amerika? sik jeg Lejlighed til at udvikle mine Ideer om den franske Biavls Etilling. Jeg udtalte, at i Stedet for at strides om Mobilisme og Fugisme og Regjering, hvilken Strid næppe vilde hjælpe os, burde vi Biavlere kun gjøre Regning paa os selv ved at slutte os sammen. Jeg fremdrog for de tilstedeværende Danmarks Biavlereforenings Organisation, de Fremskridt den havde gjort og den danske Biavls Statistik. Jeg omtalte, at i Skandinavien drev man Biavl baade i Kuber og i Kasser, og det forundrede mig, at man her i Frankrig paaftod, at i Mobilstaderne indtraf loque, medens den Sygdom i Danmark med dets baade folsere og mere afvælsende Klima var en Sjældenhed. Men Marsagen hertil var den, at i Frankrig er der ingen virkelige Mobilstade-Biavlere, men kun Amateurer, som have Raad til at betale 50—100 francs¹⁾ for et Mobilstade, som de dog ikke forstaa at haandtere. Jo mere almindelige Mobilstaderne blev, des mere Honning vilde der kunne leveres i Rammer og Delinger, og Pariserne betalte for Tablehonning i Delinger indtil 3 francs for Pundet, medens det var vanskeligt at opnaa 1 franc for Pundet af den udslungede Honning. Jeg agtede derfor stærkt at udvikle min Biavl med Mobilstader, og jeg vilde derved blive i Stand til at levere Honning i Delinger til omtrent samme Pris som nu den udslungede. Naar dette blev almindeligt, vilde Indførelsen fra Amerika af sig selv tabe sig. Her i Frankrig er det almindeligt, at Biavlere sælge deres Honning til

store Handelshuse, som ofte forjælfte den, hvorved Honningen taber sin Værdi. Jeg har derimod paa hvert et Torv i Paris og Omegn en Handlende, som sælger sin Honning til sine Kunder. Disse Handlende ere mest Gartnerkoner og Smørkoner, som mod en ringe Fortjeneste paa hvert Pund sælge den til de samme Priser, som Kjøbmanden tager for sin daarlige Vare. Paa denne Maaade kan man udbrede Smagen for den rene, naturlige Honning. Centralforeningen i Frankrig er daarligt organiseret. Det havde endog vist sig i Dag, at der fandtes Kredsformænd, som ikke vidste, at Centralforeningen eksisterede. Klimaatet her i Frankrig var fortrinligt for Biavl, og Honningen verdensberømt. Vi maatte derfor kunne hamle op med en hvilken som helst Konkurrence, naar kun alle Biavlere, Mobilister og Fugister, sluttede sig sammen. Der burde dannes flere Kredse med kraftig Virksomhed for Sagen, og Centralforeningen burde i Stedet for at modarbejde Mobilstaderne netop opmuntre til deres Indførelse, den udenlandske Honnings-Indførelse vilde da forsvinde. — Forsamlingen sluttede sig til disse Udtalelser. — M. Homet omtalte Biavlernes gode Organisation og store Fremskridt i Danmark og udtalte Haabet om, at Frankrig maatte tage den Virksomhed til Mønster.

Paa Forespørgsel om, hvorfor Danmarks Biavl ikke var repræsenteret paa Udstillingen, ophlystes det, at der ikke havde kunnet skaffes Plads dertil i den danske Section.

Mr. Blow tog derefter Ordet. Han ophlyste, at England for 10 Aar siden havde været i samme Etilling med sin Biavl som Frankrig nu. Det var de smaa Delinger, som nu kunde ses paa ethvert Bord, der havde været Midlet til at formindste Indførelsen af Honning fra Udlandet. Han viste ved statistiske Opgjørelser, hvorledes Frembringelsen og Forbruget af Honning i Delinger klar for klar var tiltaget i England. Mr. Blow maatte benytte mig som Tolk, da han ikke er det franske Sprog mægtig.

Vinterfab.

Foredrag holdt af Hans Erslev ved Biavls-Udstillingen i Roskilde d. 27. Juli.

For et Par Uger siden den 14. Juli afholdtes et Biavlermøde i Paris under Verdens-Udstillingen der, og ved dette Møde fremkom en anset fransk Biavler l'abbé Boyer med den Udtalelse: „Biavlens med bevægelige Tabler er Bierens Fordærvelse. I den Slags Stader dø de om Vinteren

¹⁾ 1 fr. = 73 Ore.

af Sult og Bugløb, det er Kuberne og Kasser med fast Bygning, der bevarer Bierne; havde vi ikke den Slags Stader, da vilde Bierne uddø."

Naar jeg i Dag fremdrager denne Udtalelse paa et dansk Biablermøde, uagtet jeg anser den Strid for udkæmpet her i Landet for ca. 15 Aar siden, idet den bevægelige Tavlebygning er gaaet af med Sejren — da er Grunden denne, at et meget stort Antal Biablere ogsaa hos os endnu bestaaende hænge fast ved de gamle Kuber, dels af gammel Vane, dels af Mangel paa Evne til at besøfte gode Bivoliger, men endelig ogsaa ofte fordi de ere enige med Frankmanden i hans ovennævnte Udtalelse. — Det er dog ikke min Agt i dette Foredrag at give et Indlæg i den nævnte Strid, thi jeg anser den for udkæmpet, derimod agter jeg nærmere at omtale Vintertabene og deres Aarsager.

Førend de bevægelige Tavler kjendtes her i Landet, var det jo almindeligt, at Biablerne kvalte Bierne i de tungeste og i de letteste Kuber. De middelvægtige fik Lov til at overvintre. Naar denne Regel blev godt gennemført, er det klart, at Vintertabene maatte blive meget ringe, fordi man selv inden Vinteren slog alle de svage Familier ihjel, og dette uhyre Tab regnedes man ikke med til Vintertab. Iblandt de mest honningrige Stader, hvis Bier man ogsaa kvalte, var der desuden flere, som paa Grund af det rige Honningtræk ikke havde haft Plads til Yngel, og som derfor om Efteraaret vare saa bifattige, at de ikke kunde have taalt Vinteren. Ogsaa disse, som burde have været medregnede til Vintertabene, toges ikke med i Beregningen. Det maa derfor erkjendes, at man ved Sammenligning af de 2 Slags Biavl med Hensyn til Vintertabene har været uretfærdig mod de bevægelige Tavler. Største Parten af de Vintertab, som forekomme ved Biavl med disse Tavler, ja, alle de Tab vare kun til de Familier, som ved Kubebiavlens hvert Efteraar dræbes med Svovlsampe.

Spørges der nu, om et saadant Resultat kan betragtes som tilfredsstillende, da maa jeg ubetinget benægte det. Det er sikkert muligt ved Hjælp af de bevægelige Tavler at frelse mange Familier fra at dø om Vinteren. Mange af vore Biablere forstaa denne Kunst særdeles godt, men det overvejende Antal staa dog vistnok i denne Retning tilbage, og jeg skal derfor her fremdrage de Vidler, ved hvilke slige Vintertab undgaas:

1. Sørg for at alle Dine Bi familier ere stærke inden Ind-

vintringen. Dette er ikke saa vanskeligt, som det kunde synes. Til at gjøre en svag Familie stærk forlanges paa denne Tid kun 2 Ting: en dhgtig Dronning og Fodring. Er Dronningen ikke god, da bør den skiftes; men naar et mindre stærkt Stade med en frugtbar Dronning fodres jævnt nu, vil det ansætte Yngel, som kan gjøre det birigt inden Vinteren. Denne Fodring bør dog ikke vedvare længere end nødvendigt, for at Familien ikke skal have altfor megen Yngel at pleje, naar det kolde Vejr begynder at melde sig. Der kan dog forekomme endnu en anden Aarsag til Svaghed hos en Bi familie, nemlig stærkt Angreb af Møl. Naar Stedet i godt Vejr undersøges grundigt, vil denne Plage let kunne opdaages, hvis den er til Stede i høj Grad. Den er derimod ingeniunde let at rette. Stedet renses grundigt, de værste befængte Tavler kasseres, og nye mølfri gives i Stedet.

(Fortsættes.)

Biernes Sprog.

Af Mr. Grimshaw i B. B. Journal.

(Sluttet.)

Den største Vanskelighed for Nutidens Granstere i Biernes Fysiologi er den store Mængde Fejl, som findes hos de ældre Granstere. Disse maa først ryddes til Side, før man kan se den skjønne simple Sandhed. Slør af allegoriske Indbildninger om Konger, Dronninger o. s. v. ere blevne væbede fra Tid til anden, indtil de nu, bedækkede med Alverdommens Støv, ligne grimme Gardiner af Spindelbæd, der stjuler meget smukt og sandt, og dertil maa vi henregne den almindelige Antagelse, at Bierne tale til hverandre ved Hjælp af Følehornene. Lad mig som Eksempel paa en saadan Fejl, der maa rettes, fremdrage Butler's Antagelse, at lige før en Sværm udstødes, „bønfaller Kandidaten til den nye Trone med Klageraab, Bønner og Suk Stadets Dronning om Tilladelse til at anføre den nye Familie. Dette vedvarer i 2 Dage, da giver den gamle Dronning modvillig sit Samtykke i en høbdigere og stærkere Tone". Hvilken Urimelighed! Der vilde i Sandhed ikke være noget i Stedet tilbage at opklare, hvis de gamles Indbildninger skulde staa til troende, og dog ere disse Forklaringer i Tiberes Løb blevne antagne som vidunderlige Kjendsgjerninger. Hubers berømte Forsøg stadfæste i Virkeligheden den Teori, at Bierne ikke samtale ved Hjælp af Følehornene, da

disjes Bugtehuler ved Nødvendighed maa passere over hinanden, før en Gjenkjendelse kan finde Sted. Ved det nævnte Forsøg maatte Dronningen nemlig personlig besvare enhver Forespørgsel, medens Underretningen, hvis Bierne benyttede et Sprog, en forud ordnet Række af Tegn, maatte kunne være meddeelt fra den ene til den anden. Derjom Bier havde saadan en fuldkommen Meddelelsesmaade, som man har villet paasta, vilde det volde ringe Besvær at indføre en Dronning, og Bierne vilde da ikke ansætte flere Dronningceller og Dronceller, end Nødvendigheden bød. Det formodede Tegn til Sværmning synes kun at være en utaalelig Tummel, der til sidst naar saadan en Højde, at Bierne begynde en almindelig Flugt; det formodede Signal til at dræbe Droner er maaske smitsomt. Paa Grund af misundelig Begjærlighed, naar Indbæringen af Foder ophører, jager man de værgeløse Vædere fra Fadet. Det formodede Signal til at ventilere er maaske kun den enkelte Bis Anstrængelser for at fjerne den omgivende daarlige Luft, thi Bierne i min Egn i det mindste viste sig ikke altid ved Indgangen paa Staddets Bund med Hovederne pegende saa nøjagtig, at en Strøm af frisk Luft drives indad, medens den flette Luft strømmer ud over deres Rygge. Det er endvidere meget stærk Tvivl underkastet, om Bierne bruge deres Følehorn som Kompas, Krumpasjer eller sin nogen Art af Maaleredskab. Jeg anerkjender deres Øne til at høre, lugte og føle, men ikke at de derved have Midler til at meddele deres Tanker som i et Sprog. En blind Mand ses med Fingerspidserne at banke paa og røre ved de Gjenstande, han vil gjengjende, og i særlig vanskelige Tilfælde anvender han den finere Berørelse med Læberne og med Tungen; men det vilde dog være urigtigt at antage, at han derved gav Meddelelser med sine Fingre eller smagte med Tungen.

I et Foredrag, jeg tidligere har holdt, om „Biernes Stemme-Redskaber“ forsøgte jeg at henlede Opmærksomheden til Stemmeredskaberne indvirkende paa Hørehulerne i Følehornene. I mit nærværende Foredrag ønsker jeg at forminde den Vigtighed, som man tillægger Følehornene som Meddelelses-Redskab. Jeg er villig til at indrømme Biernes Besiddelse af et smukt Meddelelses-System ved Stemme og Hørelse, idet Stemmens Lyd anvendes og opfattes ligesaa meget hos dem som hos noget som helst Dyr i Stabningen, alene undtaget Mennesket, som ved Kunst har ordnet sin Stemmes Toner i et Sprog. I Fremtiden vil man maaske kunne paavise flere Bi-Toner end

nu, men for at forstaa dem maatte vi være i Besiddelse af noget, som vi næppe kunne erhverve os, nemlig det skarpe Instinkt, som mange Dyr besidde.

Jeg føler nogen Frygtjomhed og maa gjøre Undskyldning, fordi jeg har fremsat Meninger, der staa i Modstrid med de, der ere fremsatte og bestemt hævede af flere Autoriteter blandt Insekt-Granskerne. Min Undskyldning maa det da være, at nogle af de største Lys have begaaet de største Fejl. Derfor bør den omhyggelige og oprigtige Gransker selv overtøye sig om enhver Ting, saa vidt det er muligt. I saadan en Undersøgelse kan endog saa haas svagt skinnende Lampe under Tiden kaste en Lysstraale i en mørk Krog, og idet han lægger sine simple Meninger frem for Broderskabet, kunne disse muligt give Anledning til fremtidige interessante Undersøgelser.

Voks frembringelsen.

Ligesaa de ældste Tider indtil for lidt over 100 Aar siden antoges det almindeligt, at de Klumper af Pollen, som Bierne bære hjem i de 2 Kurve paa Bagbenene, vare Voks. Endog saa saadanne berømte Granskere som Swammerdam, Meraldi og Reaumur antog, at Pollen ved en Omdannelse i Biernes Fordøjelsesredskaber forvandlede til Voks, gylpedes op i Munden og derefter anvendtes til Tablebygning. Det var en simpel fransk Bonde, som i August 1768 opdagede, at Vokset fremkom i Form af smaa Blade mellem Arbejderens Bagtropsringe. Han undersøgte nemlig nogle byggende Bier og fremdrog med en Naal de smaa Voksblade fra Undersiden af Bagtroppen. Denne vigtige Opdagelse meddelte han ved et Møde i den Biavlerforening for Lussac, af hvilken han var Medlem. Den blev dog ikke kjendt i videre Kredse, før Dr. John Hunter i 1792 og særlig Francois Huber i det følgende Aar underkastede Sagen en indgaaende Undersøgelse. Den sidstnævnte blinde Granskers omfattende Forsøg i denne Retning har indtegnat hans Navn med uviznelig Berømmelse i Biavlens Historie.

Arbejdsbiens Bagtrop bestaar af 6 Ringe. Hver af disse er sammensat af 2 uelastiske Blade, en Ryggplade og en Bugplade. Ringene ere forbundne med hinanden ved Bløde Hinder, der ere skjulte i den nærmest foregaaende Ring. Enhver Ring omslutter derfor som en Tragt den nærmest efterfølgende, og de bløde Hinder

tillade, at Ringene kunne bevæges ud fra og ind i hinanden. Den 2den, 3die, 4de og 5te Ring ere forsynede med Voks-lommer, 2 paa Undersiden af hver Ring (se Fig. 32). Hver af disse Ringes Bugplader er nemlig i sin forreste Del forsynet med 2 glatte indrammede fine Hinder, paa hvis Overflade Vokset dannes i Form af ganske tynde hvide Blade. Bugpladens bagerste Del er derimod beklædt med fjerformede Haar. Naar man i den varme Vars-tid underjoger en Arbejdsbi ved forsigtig at trække Baglivsringene lidt ud fra hinanden, er det let endog saa med blotte Fingre at je de 8 Vokslommer. I Umyndelighed vil man bemærke 1 Voksblad paa hver af dem. Fjerhaarene aftage i Længde henimod Bagenden. Hos Dronningen er hver Ring bredere, hvorved hele Bagkroppen bliver længere, men baade Fjerhaarene og Vokslommerne mangle. Hos Dronnen ere Ringene derimod smalle, da der er 7. Fjerhaarene findes, men ikke Vokslommerne.

Over hver Vokslomme findes en lille Hjertel, der ud-drager Vokset i flydende Tilstand af Blodet. Det siver da ud gennem Hinden. Naar det er stivnet til et Blad, gribes det med Bagbenstangen og føres herfra hen til Forbenene, der atter fører det til Munden. Her tygges Bladet med Kindbakterne og blandes med Spyt, hvorved det op-hører at være stivt og bliver skiftet til at formes til Ta-bler. Med Paavisningen af denne Dannelsesmaade var det dog endnu ikke godtgjort, at Vokset ikke havde sin Op-rindelse fra Pollen; men Huber blev straks opmærksom paa den Kjendsgjerning, at en Sværm indbærer meget lidt Pollen i de første Dage, men dog bygger den rask, me-dens derimod Bierne i gamle Stader ind-bære en Mængde Pollen uden at bygge. Han prøvede derpaa at indspærre en Sværm i en Kube med rigelig Tilgang af Luft og med Afgang til Honning og Vand. Bierne blev stærkt ophidsede, derfor maatte han stille dem paa et køligt mørkt Sted. De byggede da i Løbet af 5 Døgn 5 nye Ta-bler. Disse bleve borttagne, og i Løbet af de følgende 5 Døgn byggedes atter 5 Ta-bler. Dette gjentog sig 5 Gange. — Der-næst prøvede han at forsyne Sværmen rige-ligt med Pollen men borttog al Honning. I Løbet 8 Døgn byggede Sværmen ikke, og Bierne havde heller ikke Voksblade i Lom-merne. — Da Honning altid indeholder

Fig. 32. Undersiden af en byggende Arbejdsbi.

noget Pollen og fine Voksdele, var Sagen endnu ikke hermed fuldstændig opklaret. Derfor foretog Huber et nyt Forsøg med 3 Sværme, af hvilke den ene kun fik lys renset Sukkersirup, den anden mørk urenset Sukkersirup og den tredie Honning. 7 Gange borttoges de frembragte Tabler, men hver Gang viste det sig, at Honningen gav den mindste Voksmængde, Sukkeret langt mere og den mørke Sirup mere end den lyse. Senere Forsøg med lys Sirup af Ahornsukker kunde give ligejaameget Voks som den mørke Sirup. — Disse Forsøg beviste nu, at Vokset frembringes ved en Omdannelse af det Sukker, som findes i Blomsternes Nektar. Dette Udfald stemmer ogsaa med den kemiske Analyse, som viser, at Voks og Sukker begge ere sammensatte af de 3 Grund-Emner Brint, Ilt og Kulstof. En anden Sag er det, at Voks-frembringelsen hos Bierne udkræver en meget betydelig Virksomhed baade af Muskler og Nerver. Diszes Slid kunne ikke erstattes ved en blot Varme- og Bevægelses-Frembringer som Sukker. Dertil udkræves Kvælstof, og dette Emne tilføres Bienen ved Hjælp af Pollen eller kvælstofholdende Mel. Derfor viser det sig ogsaa, at Bygning af Vokstabler i længere Tid bliver aldeles ødelæggende for Bierne, naar ikke tillige saadanne kvælstofholdige Emner ere til Stede.

Ekko fra Staderne.

Bjftinge, d. 25. Juli.

„Diablen burde drives af tusinde Gange saa mange som Tilfældet nu er; thi det er foræblende saavel at arbejde med dette lille Dyr som og at studere deres Natur og Levevis“. Saaledes skriver en af vore større Biavlere, og han har tilfulde Ret, thi intet er mere opbyggeligt og inter-essant end paa en skjøn Sundidag at be-tragte de trable Biers Færd, hvorledes de med rastløs Iver ile ud og ind af Ind-gangene til deres kjære Hjem, hvilket de ere beredte til at forbyde med Livet, hvad Øjeblik det skal være, og ingen kan se paa disse ivrige Smaadyr uden at beundre dem. Vi Mennesker kunde tidt behøve at tage Bierne til Eksempel saavel i deres Ar-bejde som i deres Samfundsliv, da vilde mangt og meget være anderledes, end det

er. Betragt vi Bistadet indvendig og se de nøjagtig byggede Bokstavler, der staa fulde af den gyldne Nektar, og dybere inde i Stadet Engelen i det hele paa alle Trin af Udviklingen, og man husker paa, at alt hvad man ser her, er bygget og udført i dybeste Mørke, thi der skal jo nødvendig være mørkt i Bistadet — saa kan man forstaa, at Skaberne har nedlagt noget Overordentligt i dette lille Dyr, og at det besidder et meget fint Instinkt.

Med Hensyn til Biernes Røgt og Pleje, da er det værd at lære, da det er Dyr, som nok skal betale rigeligt for Ulejligheden, de svare en stor Husleie, naar man blot giver dem en god Bolig. Føden sørge de selv for, det kan man ikke sige om noget andet Husdyr. Kun lige i Foraarsstiden maa man jo give lidt Ekstrafoder for at opmuntre til stærkere Engelsætning, og naar man saa sørger for, at de sidde varmt og tørt, saa skal det nok vise sig, at de ere de flittigste og nøjsomste Dyr, der kan tænkes, og man skal ikke være bange, de skal nok betale tilbage med høje Renter, hvad man saaledes „laaner“ dem. Jeg skal blot tilføje, at jeg har Stader, som fra 7. Juni til 20. Juli have givet 60—70, ja enkelte 75 K Honning. Nogle Biavlere have vel endog naaet endnu større Udbytte, og det forekommer mig, at slikt er et meget godt Resultat, og jeg kan i Gjenemsnit regne 50 K pr. Stade, hvilket maa kaldes en god Indtægt i Forhold til Udgiften.

Maatte disse Linier bidrage til forøget Interesse for Biavlens, da er Hensigten med dem naaet. F. K.

Lynnderup, Viborg, d. 1. August.

Bierne give udmærket i Mar. Det er Fornøjelse at være Biavler i saadant et Mar. N. P. Holbech.

Stabil, d. 3. August.

Jeg vil hermed aflægge min hjerteligste Tak til Hr. Fotograf Vorbed for det mig tilsendte Redskab (Honning-Udtrækkeren), det har fuldstændig gjort den ønskede Virkning. Jeg vil i Korthed fortælle Dem, hvilken Prøve jeg har foretaget med den. Forleden Eftermiddag tog jeg en Del Honning fra mine Bier, og i Førstningen, mens Tablerne vare varme, gif det saa nogenlunde, men tilsidst, da Honningen blev kold, var det umuligt at slynge den ud. Straks efter at jeg havde gjort Anvendelse af Apparatet, kom den godt igjen. Men tilsidst tog jeg 4 Tabler, som jeg antog for de sejgeste. at slynge ud, og deri tog jeg heller ikke fejl. 2 bleve strællede og hængte

ud i den fri Luft, og 2 bleve hængte ned i min Brønd, som er c. 10 Alen dyb. Om Morgenen Kl. 4 stod jeg op og begyndte igjen, men da var det umuligt at udslynge nogen af de omtalte 4 Tabler. Efter at have gjort Brug af Udtrækkeren, fik jeg dem dog udslynget ganske rene og beholdt alle mine Tabler ganske hele — takket være Opfindelsen. N. J. Pedersen.

Stogsdal, Sverige, d. 4. August.

Bierne her have i Almindelighed været lidet tilbøjelige til at jværme, men have samlet temmelig megen Honning og ikke mindst i disse Dage, da Ynglen blomstrer rigeligt. N. Persson.

Et og andet.

Pariser-Udstillingen. (Fortsat.) Den næste Gjenstand, vi komme til, maa betragtes som en Antikvitæt blandt Honning-Udslynkere. Den er udstillet af Murphy, Fulton, og er saa gammeldags som vel muligt, det kunde godt være den første Udslynker, som nogensinde var forarbejdet. Den bestaar af en indvendig fortinnet Kobber-Cylinder og er påsjet ind i en jvær Balnodtrækskasse med et vældigt Messing-Laaq foroven. Et mere moderne Drej er bestæet foroven og påsjet ikke med det øvrige ærbørdige Udsjænde. Som et historisk Stykke er den meget interessant. — En finud Stanley's automatisk Honningudslynker staaar ved Siden af denne og danner en Modsatning til den.

Maderman & Crocker, Lockport, udstille deres Krampe til Sammenfoldning af Delinger. Delingen bøjes og lægges i en retvinklet Jærnstilling. Et af Hjørnerne er bevægeligt, og naar dette bliver bevæget af en Vægtstang, slutter det over Delingens Hjørnesals og tvinger dem sammen. Det er et ganske snildt Redskab; man vil antage, at den i England benyttede Delingsblok og Hammer er næsten ligesaa nem og langt billigere.

Mange forskjellige Honningbræder med Strimler af Gitter ere udfillede. Disse Bræder, som endnu kun benyttes lidet i England, synes at være i ganske almindelig Brug i N. Amerika. Dr. Tinker udstiller nogle, i hvilke Gitterene have et større Antal Gjennemgange paa et bestemt Rum, end vi nogensinde tidligere have set. Det var værd at vide, hvor det fabrikeres, da det er det bedste, vi have set af den Art. De øvrige Gitter, man ser, ere vistnok lavede enten af N. J. Root eller af D. M. Jones, da vi tro, at disse ere de eneste Amerikanere, der have Maskiner til det Arbejde.

Dadant & Søn, Hamilton, udstille deres velbekjendte Fabrikat af Kunsttabler med naturlig Cellebund. Disse ere saa tynde og klare, at Fabrikanternes Navn, som er trykt paa Papir og lagt under dem, tydeligt kan læses derigjennem.

James Heddon udstiller sit „Heddon-Stade“, som er blevet saa meget omtalt baade i amerikanske og engelske Bibeblade, takket være navnlig D. A. Jones. Det var i Færd med at seje alle andre Stader af Bejen; men skjøndt det blev varmt anbefalet af saadan en Mand som Professor Cook, har det dog endnu ikke rigtig kunnet vinde Indgang, særlig ikke her i England.

D. B. Lewis & Co., Watertown, udstiller deres mageløse Delinger med 2 og med 4 Biveje; det er en Ting, som nu nærlig sælges i Millionvis. Det overraster os ikke, at de nu levere Delinger til hele Europa.

W. L. Falconer, Jamestown, har den største og bedste Udstilling i hele Afdelingen. Enhver Ting er smukt udført og laferet. Han udstiller sit „Falcon-Stade“, der ligner Koots Blænestade. Chantangua-Stadet er bestemt til Opftabling og kan anvendes enten med dybe Kammer, med lave Kammer eller med Delinger. Dette har 5 Etager og er et fortrinligt Stade. Falconer udstiller ogsaa Delinger i et Stykke og nogle gode og billige Kasser til Forsendelse af Tablehoning.

Foruden denne store Udstilling paa Gulvet findes her 4 store Glasstabe, men kun det ene af disse har Interesse for Biavlere. Dette Stab indeholder mange smaa Gjenstande: Gray's bedækkede Fodrer, Jones' Indgangs-Dogter, Parker's Kunsttable-besæfter, Alley's Dronnesælde, Koot's Bure til Forsendelse af $\frac{1}{2}$ K og 1 K Bier, mange forskjellige Dronningbure, Røg-pustere, Skrælleknive (viistnok af engelsk Fabrikat), Tablestøttere, Handsker, Stør, Kunsttabler og en Samling af Honningtager og Konjekt.

Udstillingen af Honning er ikke god. Forrige Aar var et flertal Honningaar i de forenede Stater ligesom hos os, og Professor Riley fortalte mig, at den bedste Tablehoning var bleven ødelagt paa Dverfarten. I Virkeligheden er der ikke en smukt udbygget Deling i hele Samlingen. J. Bull, Leymoor, har de bedste Delinger, og Knickerbocker, Pine Place, har den smukkeste udslængede Honning i firkantede Glas. Nesten er ikke Dmtale værd.

Indskriften ovenover de store Stabe er labet af Delinger i 4 Stykker, den er meget smagfuld og smuk. Der staar „Les insects nuisibles et utiles“. De øvrige 3

Glasstabe ere derfor fyldte med de forenede Staters nyttige og stadelige Insekter.

(Fortætted.)

Cratauler. En tykt Biavler, Hr. Washmund i Treptow, har i Aar forsøgt at anvende Tabler af Ahorntræ med „udborede“ Celler, der formodentlig ere cylindriske. Tablerne ere $1\frac{1}{2}$ " tykke. Han meddeler, at de ere blevne fyldte med Honning og forsegled. Derimod kan han endnu ikke afgjøre, om Dronningen vil belægge saadanne Tabler med Æg. (D. M. B. Zeit.)

Resolutioner, fremsatte paa Biavlerkongressen af 1889, som holdtes i Luxembourg-Haven den 14de og 15de Juli.

Første Resolution. — I Betragtning af, at Bien foruden de nyttige Produkter, som den skaffer, bidrager til et stort Antal dyrkede Planter's Frugtbarhed og derved tjener den almindelige Interesse, fremsender Biavlerkongressen det Ønske, at der maa stajjes Midler til at mangfoldiggjøre den ved paa Siderne af Landevejene at plante Frugttræer, hvis Blomster kunne være Hjælpefilber for den, ligesaavel som Frugten af disse Træer vil tjene til almindelig Næring.

2den Resolution. — I Betragtning af, at det navnlig er ved Undervisning at man bringer Menigmand Kundskab om de rationelle Metoder, fremsender Kongressen Ønsket om, at en Bistation maa blive grundet paa en Nationalejendom ved Paris's Porte, i Meudon eller ved Saint-Cloud, og om at der maa blive oprettet et Vicri i enhver af Normal-Elementar-skolerne, ligesom der nu eksisterer et i Labals Normal-skole, til praktisk Undervisning i Biavl.

3dje Resolution. — Kongressen fremsender Ønsket om, at en Biavlssektion maa blive aabnet ved alle lokale Udstillinger, og at Biavlsprodukter og Redskaber maa blive bedømte af Juryer, sammensatte af Biavlere, ved alle de Landbrugsudstillinger, som organiseres af Regeringen.

4de Resolution. — Kongressen fremsender Ønsket om, at Priserne for Honningstransport paa Jærnbanerne maa blive gjort ens, og at denne ensartede Pris maa blive nedsat.

5te Resolution. — I Betragtning af den Konkurrence, som hersker mellem Ceresin (Ozokerit) og Bibog, hvis Pris Ceresinet forringer (og desuden bidrager det ved sin Billighed til Svigagtighed, da det, blandet med Voks, sælges under Navn af dette), fremsender Kongressen det Ønske, at Regeringen vil trykke dette fremmede mineraliske Produkt med en høj Indførselstold, — 100 Francs pr. 100 Kilogram —, for at den nationale Industri kan blive beskyttet og Svigagtighed forhindret.

— Kongressen bestemmer, at dens Resolutioner skulle forebringes de vedkommende Ministre. (L'Apiculteur.)

Samtale. Biabler: For 2 Dage siden fangede jeg en stor Sværm i en ny, god Kube, og jeg henstillede den om Aftenen paa sin bestemte Plads i min Have; men om Morgenen Kl. 9 var hele Sværmen fløjet. Hvad kan være Grunden dertil?

Bimester: Dækkede De Kuben med en tyk Straakappe eller med tykke Tæpper?

Biabler: Nej, i det varme Vejr syntes jeg ikke, at det hastede dermed.

Bimester: Deri ligger rimeligvis Grunden til Sværmens Bortflyben, thi Kappen eller Tæpperne skulle ikke alene holde paa Biernes Varme men tillige beskytte dem mod Solens alfor stærke Varme, der ofte kan hindre Bierne i at bygge.

Udslygede Cavaler. Naar disse, forinden de indhænges til Bierne, overstænkes let med Vand da blive de hurtigere afflikkede og istandsatte, end hvis man ikke jaaledes bestænker dem. (Delt. Ung. B. 3.)

Frank Normalmaal. Pastor Boirnot, Willers sur Brèny, foreslaar Indførelsen af et saadant Enhedsmaal af Kvadratform, 30 cm (11½ danske Tommer).

Forsendelse af Bier. I Følge „Elsass-Lothr. B. 3.“ har det tyske Rigspostamt bevilget et Andragende fra den italienske Postbestyrelse om, at Forsendelsen af levende Bidronninger i forsvarligt tilgitrede smaa Kasser maa behandles som Brevpostfager og sendes som Vareprøver fra Stalien til Tyskland. — Her i Danmark kunne vi jo desværre ikke en Gang sende levende Bier pr. Post som Pakker. De maa derfor forsendes som Jærnbane-Ngods, hvilket forbyr enhver Bidronnings Forsendelse med 50 Ø.

Vandreforsamlinger afholdes 1.—4. September i Regensburg af „de tyske og østrigske Biablere“ og 6.—9. September i Stettin af den tyske Centralforening.

Biernes Winterforbrug. De af „Verein Schweizerischer Bienenfreunde“ oprettede 17 Jagttagelses-Stationer lades af U. R a m e r. Denne har nu udgivet de omhyggeligt sammenstillede Jagttagelser for 3 Aar. Vi hidfattede af disse Angivelserne om Winterforbruget i Gjennemsnit i hvert Stede, bestemt ved omhyggelig Bjeuing:

Novbr.	Decbr.	Jan.	Febr.	Marts	April	Juli
1885—86	530 g. ¹)	570	750	1250	2130	2100 c. 15 Ø
1886—87	330	580	510	1050	1140	2610 c. 12-
1887—88	520	650	700	970	1900	2070 c. 13-

Det ses heraf, at det tiltagende Forbrug paa Grund af strengere Kulde om Vinteren

er ringere, end det almindelig antages. Forbruget retter sig derimod næsten udelukkende efter den tiltagende Yngelpleje, naar Bierne ere godt beskyttede imod Vejrsforandringer ved en lun Indpakning.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 172. Jeg har et Stede, som var Dronningløst. Jeg forsynede samme med Eg og Yngel fra et andet Stede, hvorefter der blev opført 2 Dronningceller. Den ene forbandt for ca. 14 Dage siden, og den andet blev aaben i nederste Ende. Jeg kan ingen Dronning opdage og heller ikke Eg. Men jeg kender heller ikke Dronningen, uden efter Deres „Fører“. Hvor længe varer det før en ny Dronning lægge Eg? Tror De, at der findes nogen Dronning? Jeg bemærker, at der føres meget Bollen hjem, men Dronnerne findes endnu i Stedet. Hvad skal jeg gøre ved Stedet? Jeg vil gjerne bevare det selvstændigt, da jeg ikke har mere end et foruden. Og det er for svagt til at ofre en Italiener derpaa, da det har været hærgnet af Røvere, som jeg dog nok tror, de nu have Magt over. P. H. — S.: Den ene Dronning er uden Tvivl i god Behold udløbet af den Celle, der er aaben i den nederste Ende. — En ung Dronning flyber i Almindelighed (naar Vejret er passende) ud til Barring 5—10 Dage efter sin Fødsel, oftest den 7de Dag. Den vedbliver daglig at flybe ud, naar Vejret er godt, indtil den er befrugtet. 2 Dage derefter begynder den Eglægningen. Undertiden kan der hengaa meget lang Tid, indtil 1 Maaned, inden Dronningen bliver befrugtet. — De bør fodre Stedet svagt (20—25 Øv. i Døgnet). Det vil da snart vise sig, om det har en dygtig Dronning.

Fra Kredsene.

Holbæk Amts BF. afholdt Bestyrelsesmøde den 12te August i Kalundborg. Forhandlede:

1. Udstilling afholdes i Thyderup i Hotel „Starritsø“ Søndag den 8de September, Kl. 12.

2. Udgang til at udstille have kun Amtsforeningens Medlemmer.

3. Til Medlemsret udtrædes det almindelige Aarsbidrag 50 Ø. samt Medlemsret i DBF. (mindst ½ T. f. B.). Ubevidlede Biablere i Amtet kunne dog efter Kredsformændenes Indstilling erholde T. f. B. til halv Pris, idet Amtsforeningen udeleder den anden Halvdel.

4. Amtsforening anbefaler herefter

¹) 5 g. = 1 Øv.

kun følgende 4 Kammemaal: Høj Normal, lav Normal, 10×12 " og 12×12 ".

5. Saa snart Foreningens Midler til-lade det, forhaabentlig allerede i 1890, agtes forogsvis efter Ansøgning bortgivet til fattige Biavlere gode Biboliger paa den Betingelse, at Modtageren haabe i det nævnte Aar og i det følgende ere Medlemmer af Amtsforeningen og i disse 2 Aar paa se den i Stedet indsatte Familie faaledes, at vedkommende Kredsformand kan anbefale Ansøgeren til fremdeles at beholde Stedet. I modsat Fald afleveres Stedet igjen til Foreningen.

6. Det overdroges til Formanden at lade Anmeldelsesblanketter til Udstillingen trykke overensstemmende med den foreløbige Plan.

7. Bedømmelsen ved Udstillingen foretages paa Udstillingsdagen inden Kl. 12 Middag. Dommere ere Bestyrelsens Medlemmer supplerede med 1 eller 2 udenfor Bestyrelsen, ialt 6. Disse inddeles i 2 Hold, 3 i hvert, til Bedømmelse af de forskjellige Afdelinger. En Dommer er udelukket fra at æste Præmie i den Afdeling, i hvis Bedømmelse han deltager.

8. Præmierne bestemtes at være: 1ste Præmie DBF.'s Broncemedaille + 5 Kr., 2den Pr. 5 Kr., 3die Pr. 3 Kr. og 4de Pr. Hæderlig Omtale. Til Præmier maa i det højeste anvendes 100 Kr.

9. Til Bortlodningen anvendes et Beløb af 100—150 Kr. Gjenstandene vælges af Formanden efter de samme Regler som i 1888.

Savulige Vinf.

Vejret har i de sidste Uger ofte været koldt og regnfuldt. Vi antage derfor ikke, at Eftertræffet hidtil har været godt, hvor et saadant havde.

Efterhyn. Hvor man savner Eftertræk, er der ingen Grund til længere at opsætte det sidste Efterhyn for Indvintningen. Hver enkelt Tavle undersøges paa en smuk Dag ved Middagstid, saa at man kan beregne, hvor stort Familiens Forraad er og tillige overbevise sig om, at der er Dugel og et tilstrækkeligt Antal Bier til at bevare Familien Vinteren igjennem.

Forraadet bør indeholde c. 30 G i forseglede Celler, af hvilke en mindre Del helst bør indeholde Pollen. Hvis man i andre Stader har Honning-tavler tilovers, hvor det manglende erstattes med Jaabanne. I modsat Fald suldstændiggøres Forraadet ved Fodring med Kandi-Sirup (5 G Sukker, $1\frac{1}{2}$ Bot Vand).

Fodring paa denne Aarstid bør ikke foregaa hurtigere end med $\frac{1}{2}$ G i Døgnet, da Bierne ber-ved saa bedst Tid til at behandle Foderet og sor-segle det. Tillige vil en saadan Fodring bidrage til nogen Dugelanfættning, der til Gavn for Fa-milien vil frembringe en Skare unge Bier, som bedst taale Vinteren. Det er af disse Grunde sær-

lig vigtigt at fodre tidligt om Efteraaret. De Familier, der fodres sildigt (i September og Be-gyndelsen af Oktober) vilse altid være mest ubatte for at faa Bugløb om Foraaret, fordi en Del af Foderet ikke bliver tilstrækkelig behandlet og sor-seglet.

Bakning. De kolde Nætter have allerede be-gyndt at indjude sig, derfor bør Bakningen nu bringes helt i Orden, hvis det ikke allerede er sket. De dobbelte Bagge stoppes temmelig fast med tor Haffelse. Ovenpaa den Voksbug, der dækker Tavle-bærerne, lægges en 3—4" tyk Tæpperamme med Foderaabning i Midten. Denne Ramme kan lige-le-des stoppes med Haffelse, men Stopningen bør ikke være for fast, da den ellers ikke vil falde ganste tæt til Voksbugens umalede Side. Naar Foder-aabningen ikke benyttes til Fodring, udfyldes den med en blød Lærredspap, stoppet med Hamp eller Haffelse. Udenfor Indfudsøren nedsettes en lige-saa tyk Ramme eller Bude, stoppet med et lig-nende Emne.

Tomme Tavler hengiemmes i tætte Kasser, paa hvis Bund man strør Mastalin. Hvis Kæs-sen er utæt, bør Kevorne tilstiftes med Papir.

Eftertræk. I alle Egne med Træk paa Boghvede og Lyng bør alle de ovennævnte Ar-bejder udsættes, indtil dette Træk er endt.

Forenings-Meddelelser.

Solbæk Amts BF. Net til at deltage i Ud-stillingen i Lyderup d. 8. Septbr. kan erhol-des ved at indmelde sig i Amtsforeningen hos Formanden, Kantor Ersted i Raskindborg. Med-lemskortet koster 50 Ore for dem, som forud ere Medlemmer i DBF.

Narhús Amts BF. Moder afholdes d. 23. August Kl. $9\frac{1}{2}$ Morgen hos Matrups Smed, Sønderdal. — Samme Dag Kl. 4 i Græstrup Kro. — Den 24. August Kl. 10 Form. i N. Suede Forsamlingshus. Ved disse 3 Møder vil Hr. Grønning undervise i Biavl. Afgang fri.

Jens Hansen.

Kolding og Omegns BF. holder Mode søndag den 25. August Efterm. Kl. 1 hos Hr. Lærer Lindelof, Harte. Praktisk Undervisning samt Forhandling. Hr. Biavlslærer Grønning vil komme til Stede.

Lørborg BF. afholder Mode hos Sognefoged Kr. Madsen i Gammeby pr. Bjejn St. Mandagen den 26. August Kl. 2. Biavlslærer Grønning fra Vejrup vil give praktisk og theoretisk Undervisning, hvortil Givener indbydes.

Kr. Madsen, Sognefoged.

Ringe og Omegns BF. holder Mode den 25. August Kl. 3 hos Uldspinder Jens Peder Jørgensen, Gjestebld Markt, hvor der vil blive ar-bejdet med Bierne og forhandlet om de forskellige Arbejder. Niels Peter Nielsen.

Stovby Herreds BF. afholder Mode Søn-dagen den 1. September, Efterm. Kl. 2, hos Vej-mand Jørgen Jensen i Hømmerslev.

C. F. Albilgaard.

Elbo m. fl. Herreds BF. holder Moder efterfølgende Steder, hvor Biavlslærer Grønning fra Vejrup vil komme til Stede for at holde Fore-drag og give praktisk Undervisning i Biavl. Ved Mødet i Pjedsted Spang uddeles Præmierne. Fre-dag d. 16. August Kl. 2 i Krybilly Kro. Lørdag d. 17. August Kl. 2 i Smedstrup Mejeri. Søn-dag d. 18. Kl. 2 i Pjedsted Spang. Mandag d. 19. Kl. $2\frac{1}{2}$ i Hølsgaard Kro.

Niels Ladegaard.

Gjellerup BF. afholder Mode i Favrholdt Stole Fredag d. 13. Septbr., Kl. 2, og hos Klavs

Stiftsdagen i Birk Lørdag d. 14. Septbr., Kl. 2. Til begge Møder vil Biavlslæreren Grønning være tilstede for at holde Foredrag og give praktisk Undervisning i Biavl. Biavlens Venner indbydes.

S. Mikkelsen, Lønning.

Ribe Amt. Tiden for Mødet i Varde den 31. August er forandret fra Kl. 12 til Kl. 9 Fm. Program er opstaaet i Laas' Lokale.

Brevkasse.

Gulderne af T. f. D. og det deraf følgende **Stemmetal** i Amtsforeningerne efter Optælling d. 10. August: Ribe 257 [3 Delegerede], Slesvig 158 [3 D.], Brævo 97 [2 D.], Maribo 95 [2 D.], Svendborg 92 [2 D.], Beile 92 [Ebo m. fl. 5. 2 D., Standerborg 1 D.], Holbæk 90 [2 D.], Ringkjøbing 76 [2 D.], Odense 69 [2 D.], Sorø 65 [Midtjyllands BF. 1 D., Sorø 1 D.], Randers 55 [2 D.], Frederiksborg 46 [1 D.], Aarhus 43 [1 D.], Thisted 43 [1 D.], Hjørring 40 [1 D.], Roskilde 34 [1 D.], Kjøbenhavn 33 [1 D.], Aalborg 22, Bornholm 19, Viborg 10. — Det samlede Gulderantal er c. 1600.

Deu fuldkomne Fodrer. (J. O.) Hvor kjøbes de Glas, som benyttes til den Fodrer, og til hvilken Pris? — S.: Disse Glas ere ikke i Handelen men ere fabrikerede i et bestemt Antal efter Bestilling. De ere udsolgte, men ville kunne faas a 35 D. pr. Stk. hos Ersløv, Kalundborg, efter 1. Septbr.

Centralmødet vil sandsynligvis blive holdt i Odense Søndag d. 29. Septbr., Kl. 2.

Randers Amts BF. Biavlslæreren Vorbeed og underteegnede holde Møder med Foredrag og praktisk Veiledning i Hobro Fredag d. 23. Aug., Kl. 2, hos Fæster, i Randers Lørdag d. 24. Aug., Kl. 2, paa Hotel Rosen.

H. B. Sejerfen.

Kundgjørelser.

Honning-Udtrækkeren,

et Redskab ved hvis Hjælp man i enhver almindelig Udbyrger kan udbyrge meget tyk Honning (s. Ersløv Honning) uden at bestaaende Tavlerne, faas hos N. S. Vorbeed, Holstebro, og hos Ersløv, Kalundborg, til en Pris af 2 Kr. med Tillæg af Porto.

Mine i Kjøbenhavn 1888 og flere Gange tidligere, præmierede

Kunsttavler

leveres til forestaaende Sæson for 1 Kr. 170 5 Kr. 1,60, 10 Kr. 150 pr. Kr.

N. Schmidt, Nylandsvej 4. Frederiksberg I.

Ægte befrugtede italienske Dronninger

kanne faas sidst i Juni for 7 Kr., i Juli for 6 Kr. og i August for 5 Kr. Stft. hos

B. J. Knudsen, Ansager, Varde.

Kunsttavler,

flere Gange prisbelønnede, fabrikerede af ægte Bivoks, faas til de sædvanlige Priser. Voks forarbejdes. Naar det særlig forlanges, kunne Tavlerne leveres meget tynde, altsaa billigere pr. Tavle.

J. C. Olsen,

Snedker, Kvilested pr. Solled.

Honningglas (Albolls)

kanne nu erholdes i Størrelser passende til 1 eller 2 & Honning. **Solmegaards Glasværk,** Nyhavn 12, Kjøbenhavn K.

Honningen og dens Anvendelse

af Hans Ersløv faas frit tilsendt, naar 32 Ore i Frimrk. indsendes til Ersløv i Kalundborg.

Smukke Etiketter

til Honning, Honningvin, Mjød m. m. faas hos Gartner **N. C. Andersen,** Nyborg. (Naar 300 bestilles straks, kunne disse faas med fuld Adresse 2 Kr. 55 Ore).

Tømrer Kristjan Pedersen

i Tved ved Svendborg

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige og **Biavls-Redskaber.**

Illustreret Prislister paa Forlangende frit.

Extrafin Tavletraad samt Kunsttavler

af 1ste Klasses rent Voks faas altid hos

Kr. Pedersen, Tved, Svendborg.

Kunsttavler jaavel til Nugel som kun til Honning og ægte Bivoks sælges billigt. Udmærket sin Tavletraad medfølger. **N. S. Kristensen,** Himmelø, Roeskilde.

Biavlerne underrettes herved om, at jeg har

Kunsttavler

til sædvanlige Priser. **Voks** tages i Bytte a 35 D. pr. Kr.

Langeløv pr. Brørup.

S. S. Beck.

Løve for Kredsforeninger ere nu trykte og kunne erholdes hos Ersløv i Kalundborg mod Indsendelse af 50 D. for hver 25 Eksemplarer. Disse Løve have aaben Plads til Kredens Navn, Medlemsbidrag m. m. og kunne derfor benyttes i alle Kredse.

Erslevs Prislister se Side 72.

Indhold af dette Nummer :

Biavlens i Holbæk Amt, af Hans Ersløv	163
Biernes Sværming, af Stadelhansen	162
Biernes Sygdom, af Grimshaw	165
Biernes Vintertilbrugs	170
Dronningens Befrugtning og Udgægning	170
Stto, af P. K., A. B. Holbæk, A. J. Peberfen og N. Persson	168
Efterrig	171
Flygtende Sværme	170
Fodring	171
Forsendelse af Bier	170
Fra Frankrig, af J. P. Olsen	164
Frank Normalmaal	170
Gavnligt Binst	171
Holbæk Amts BF	170
Holbernes Antal i Kredse	172
Honningens Anvendelse	161
Honning-Udtrækkeren	168
Opbevaring af Honning	161
Pariserkongressen	164-169
Pariser-Udstillingen	168
Paftning	171
Resolutioner paa Pariserkongressen	169
Tomme Tavler	171
Trætavler	169
Udbyrgebe Tavlers Udstilling	170
Udstilling i Nyberup	171
Bankforeningens	170
Vintertab, af Hans Ersløv	164
Voksfrembringelsen	166

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabningsreiser optages for 20 Ore pr. Velt-Linie 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykte.

Lov og Bier.

I et velordnet Land bør enhver Virksomhed være beskyttet og begrænset ved Lov. „Med Lov skal Land bygges“, hedder det gamle Ord, der indeholder en uomtvistelig Sandhed. I Tidernes Løb forandres mange Forhold, og derfor kræver Samfundet stadig nye Love, idet de gamle blive forældede. Det kan dog hændes, at en Virksomhed kan blive helt forglemt ved Lovgivningsarbejdet, og dette er netop sket med Hensyn til Biavl. Vi tvivle meget om, at der hos os eksisterer nogen anden Virksomhed, der saagodtform udelukkende maa støtte sig til en Lov, som har den ærværdige Alder af over 200 Aar.

Naar vi betragte Biavlens Udvikling i Løbet af denne lange Aarække, da viser sig meget store Forandringer, men den største af disse indtraadte dog først for c. 30 Aar siden med Indførelsen af de bevægelige Tabler. Før den Tid var Biavl i Norden uden Tvivl i Tilbagegang; men den nyere Fremgangsmaade har, da den først ret havde faaet Fodfæste hos os, medført meget store Fremskridt. Biavl som den nu drives er derfor vidt forskjellig fra den, som dreves i 1683, da den endnu gjældende Bi-Lov saa Lyset. Det ønskelige i Forbringinger i denne Lov er derfor flere Gange blevet fremhævet. Særlig skulle vi i denne Henseende nævne den for sin Tid fortrinlige Biavler Justitsraad Esaias Fleischer,

som i sit omfangsrige Værk „Afhandling om Bier“, Kjøbenhavn 1777, særlig anker over den nævnte Lovs Betragtning af Bierne som „vilde Dyr“ og tillige foreslaar en hel Række nye Bestemmelser om „Robbyer“. Var en Forandring heri allerede ønskelig paa det Tidspunkt, saa er det jo klart, at en saadan maa være endnu langt mere nødvendig i vor Tid, da Biavlens fuldstændig har skiftet Karakter. Vi skulle derfor her fremdrage nogle af de Hovedpunkter, som efter vor Anskuelse burde lægges til Grund ved en ny Lov om Bier.

1. Honningbierne ere ikke vilde men tamme Dyr. Dette var som omtalt allerede Fleischers Tanke. Meningen hermed er jo ikke, at man fornaar at tæmme Bierne i samme Udstrækning som alle andre Husdyr, men kun, at Eiermandens Ret burde sikres paa samme Maade som ved Husdyr. Naar et Faar eller en Ko løber ind paa en anden Mand's Ejendom, har han jo derfor ikke Ret til at slagte det eller paa anden Maade tilegne sig det. Saaledes burde det ogsaa være med en Bifværm. Moderstatens Ejere burde saa vidt muligt sikres Retten til Sværmen. Her fremstiller sig vistnok den Vanskelighed, at man i Almindelighed ikke kan kjende sine Bier ligesom man gjenkjender andre Husdyr; men i et stort Antal Tilfælde vil man dog være i Stand til at angive Sværmens Udgangspunkt.

2. Røveri burde kunne ind-

skrænkes ved formaalstjenlige Bestemmelser. Disse burde saavel omfatte Ejeren af Røberne som Ejeren af de angrebne Bier, da sidstnævnte i mange Tilfælde har den største Skyld. Men begge burde i Endrægtighed understøtte hinanden i at hindre Røberiet, som let i Længden vil blive fordærveligt for begge Parter. At dræbe eller sætte Gift for de røvende Bier burde være en stræng Straf underkastet.

3. Udbredelse af Bipest burde hindres ved Bestemmelser, der forbød Salg af smittede Stader og aaben Fremstilling af smittet Bygning.

4. Sammenflyvende Sværme og saadanne, der drage ind i ubeboede Bi-boliger med Bygning, burde vistnok tilfalde den, der indfangede dem, eller Stadets Ejer. Det samme burde gjælde om Sværme, der drog ind i beboede Bi-boliger, thi den nu gjældende Bestemmelse om Fællesje for saadanne Sværme er i høj Grad uheldig.

5. Naar Moderstadets Ejer tabte sin Ret til en Sværm derved, at han ikke fulgte den eller paa anden Maade kunde bevise sin Ret, da burde Ejendomsretten tilfalde Grundens Ejer.

Det vilde dog være DBF.'s Sag nærmere at prøve disse Regler og fremkomme med et velmotiveret Forslag til en ny Lov om Bier. Vi opfordre derfor det forestaaende Centralmøde til at tage denne vigtige Sag under Overvejelse. Vi føle os overtydede om, at dersom f. Eks. et Udvalg nedsættes for at udarbejde et saadant Forslag, og dette dernæst indgaves til den danske Regjering — da vilde vi have god Udsigt til i en nær Fremtid at faa heldigere Lovbestemmelser for Biavl til at raade hos os. Netop i Nar ere flere Retsfager fremkomne ved Trætte om Ejendomsret til Sværme. Slige Stridigheder vilde blive langt sjældnere og lettere at afgjøre. I vort sydlige Naboland, Tyskland, der ligeledes jænner tidsbærende Bestemmelser i denne Retning, er en ny Bi-Lov i Nar under Forhandling.

Vintertab.

Foredrag holdt af Hans Erslev ved Biavls-Udstillingen i Rostkilde d. 27. Juli.

(Fortsat.)

2. Sørg for, at enhver Bifamilie ved Indvintringen har rigeligt Forraad. Imod denne Regel forsynde en Mængde Biavlere sig, især i flette Honningaar, og det uagtet en saadan

Fremgangsmaade er den mest ukloge Spar-sommelighed. En stærk Bifamilie bør til Vinterforraad have mindst 30 R Honning, en mindre stærk Familie mindst 25 R. Det er dog langtfra ligegyldigt, hvorledes dette Forraad er anbragt. Er det fordelt paa lutter helt fyldte Honningtabler, vil det udgjøre 4—5 Normaltabler; men Bierne bør ikke tvinges til om Vinteren at klumpe sig paa fyldte Honningceller. For at holde Varmer søge de nemlig at komme hverandre saa nær som muligt. Derfor bør der være tomme Celler nok til i Forbindelse med de mellem-liggende Tablegange at kunne optage hele Klyngen. Da Honningen tillige bør være anbragt bekvemt for Bierne saaledes, at de almindelig kunne finde den paa den samme Table eller fra den samme Tablegang, i hvilken de sidde, enten ovenover eller paa Siderne af Klyngen — saa ind-jes det let, at de midterste Tabler i Winter-lejet kun bør indeholde Honning i $\frac{2}{3}$ — $\frac{1}{2}$ af Cellernes hele Antal, og disse Celler bør findes foroven og paa Siderne. Kun den yderste Table paa hver Side af Klyngen kan være helt eller næsten helt honningfyldt. I Forbindelse hermed er der Grund til at henlede Opmærksomheden paa Dyfteren Rigtighælers Undersøgelser, der have bevist, at Bierne om Vinteren meget nødig forlade den Table, hvorpaa de sidde, for at hente Foder paa en anden Table. Da de enkelte Bier selv skulle hente Foderet, naar de trænge dertil, er det derfor nødvendigt, at der er Plads paa Klyngens Sider til dette Foder, thi ellers kunne de nederst hængende Bier ikke komme til Foderet, naar dette alene findes ovenover Klyngen. Heraf maatte man da slutte, at meget brede Kammer (12—16") maatte i haarde Vintre give en sikrere Overvintring end de smalle. Jeg anser vel ikke denne Sag endnu for bevist, men jeg skal dog anføre, at den brede Normalramme nu hos mig i de sidste 4 Vintre har givet en fortrinlig Overvintring. Jeg vil derfor opfordre mine Tilhørere til at anstille Forsøg med brede Kammer i denne Winter. Ved den første Indspørelse af de brede Tabler bestemte Dzierzon i Schlestien Kamme-maalet til 8—10" Brede, medens Langstroth i Nordamerika bestemte sit Maal til 14—17" Brede. Højden var hos begge 8—9". Følgen heraf har været, at Tyskland, Østerrig, Italien og de 3 skandinaviske Lande have antaget de smalle Kammer, og i de Lande har man ofte haft Eksempler paa, at Bifamilier ere døde om Vinteren med et betydeligt efterladt Honningforraad. Derimod bleve de brede Kamme-

maal almindelige i Nordamerika og England, og i disse Lande kjendtes meget sjældent den nævnte Slags Vintertab. Det vilde derfor maaske vise sig, at vi i de brede Kammer havde en vigtig Betingelse for en god Overvintring.

3. Endelig kommer jeg til det sidste ligesaa vigtige Middel til at undgaa Winter-tabene: en omhyggelig Winterpakning. Jeg anser ubetinget Overvintringen paa Sommerpladsen for den bekvemteste og bedste, naar kun Staderne ere saaledes byggede, at man uden altfor meget Arbejde kan indpaffe dem omhyggeligt. Hertil udfordres dobbeltbæggede Viboliger med et Pakningsrum af $2\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{2}$ ", der kan udfyldes med temmelig fast sammenpresset tør Haffelse. Indenfor Stadets Dør anbringes en Pakramme ligeledes pakket med Haffelse. — Ovenpaa Kammerne har man tidligere anvendt et porøst Dække af Sættelærred. Senere Mars Forsøg have vist, at det er bedre at anvende Voksbug med den malede Side vendt nedad. Dette er ikke porøst, men dette er ogsaa usødvendigt, naar Indgangen (om Winteren) holdes godt aaben for Luftens Gjennemgang. Ovenpaa Voksbugen anbringes en 3—5 " tyk Tæpperamme pakket med Haffelse. Midt i denne indsættes et Kør af Pap eller Blik, 3—4 " bredt, som Foderaabning. Naar denne ikke benyttes til at fodre igjennem, bør den omhyggelig lukkes med en dertil passende tyk Klædesprop. Tæpperammen bør ikke være stoppet fastere, end at den overalt kan falde tæt til Voksbugen. Endelig anbringes over Tæpperammen et tæt Tag, helst tækket med Zink. — Naar Staderne blot 1 Gang ere udstyrede paa den her beskrevne Maade, er det overmaade nemt at fuldende Biernes Indvintring, og jeg tør love mine ærede Tilhørere, at naar den foretages omhyggeligt paa den nævnte Maade, da skal den nok formaa i allerhøjeste Grad at hindre de endnu desværre saa almindelige Winter-tab ved den nordiske Viabl.

Stærke Familier, rigeligt forseglet Winterforraad paa den rette Plads i Stedet og en lun Indpakning, det er Midlerne mod Winter-tabene.

Biernes Sværming.

Af Stachelhausen, Texas. „D. Ill. B. 3.“
(Fortjat.)

3) Naar vi skaffe Husbierne Arbejde, kan Sværmingen manges Gang forhindres. Naar vi aftjole det indre af Stadet, ud-

fordres der flere Bier til at dække Yngelen, og i visse Tilfælde kan dette være nok til at forhindre Sværmingen.

4) Men det er ogsaa Husbierne, som bygge Tavlerne. Naar vi derfor kunne foranledige, at disse komme til at bygge nye Tavler, da finder Overfudet af Husbier Bestjæftigelse, og dette forhindrer, at der opstaar Sværmedrift. — Vi maa dog her ved lægge Mærke til, at de nye Tavler maa ligge paa et Sted, hvortil Yngelen kan udvibes, da dette Overfud af Husbier stedse onsker mere Yngel (Simmins Methode.) Saadanne Tavler bygges uden Beføstninger for Viableren, saaledes som jeg straks skal forklare.

5. Naar vi udslynge Honningen i Stedet og udslynge saa ofte, at Dronningen aldrig mangler tomme Celler, da vil der i Reglen ikke fremkomme noget Overfud af Husbier. Her ved maa vi dog betænke, at et meget stærkt Stede behøver forholdsvis færre Ynglebier end et svagere, derfor kan et stærkt Stede, selv naar Forholdet mellem Yngel og Husbier er som 26 til 16, allerede have et Overfud af de sidste og derfor sværme. Derfor ligesom ogsaa af andre Grunde er dette Middel ikke sikkert.

6) Et daarligt Honningtræk, som lidt efter lidt indskrænker Yngelen, er i Særdeleshed egnet til at frembringe et Overfud af Husbier og dermed til at foranledige Sværming. Et meget rigt Træk indskrænker ligeledes Yngelen, men de unge Bier have rigeligt Arbejde med at forlænge Honningcellerne, at anbringe Laag paa Honningen og at modne den umodne Nektar. Et saadant rigt Træk giver baade de unge og de gamle Bier rigeligt Arbejde, og der gives under saadanne Forhold ikke megen Afgt paa Yngelen, hvorfor der ogsaa kun kommer saa Sværme.

Jeg sagde ovenfor, at et Overfud af Husbier bygger nye Tavler uden Beføstning for Viablerne. Jeg forklarer mig Sagen paa følgende Maade: Alle unge Bier fortære rigeligt Pollen og Honning i den Hensigt al skaffe Foder til Larverne. Fin-des der et Overfud af unge Bier, vil dette ikke finde nogen Anvendelse for det tilberedte Yngelfoder, og dette gaar endelig fuldstændig over i Blodet. Men naar der er Overflod paa Blod, da er netop den Tilstand til Stede, i hvilken der udfilles Voks. Derfor vil et Overfud af Husbier stedse fremkalde en Voksaffondring. Naar der er tilstrækkelig Plads og en passende Temperatur i Stedet, da bliver der bygget nye Tavler; men naar Bierne ikke have nogen Plads hertil, da bygge de Voksnuder paa forskellige Steder i Stedet, navnlig paa

den øverste Del af Kammerne; undertiden gjøre de ogsaa Honninglaagene meget tykkere end sædvanlig og anvende paa den Maade det udfilte Voks. Under saadanne Omstændigheder udfilles der i ethvert Tilfælde Voks; det er derfor en Fordel for Biableren, naar det antager Form af en Table.

En nylig indfanget Sværm har ingen Yngel, følgerlig stedse et Overskud af Husbier, i det mindste i de første 8 Dage. I Løbet af denne Tid bygger en Sværm meget rasht og uden Omkostninger for Biablerne. At en Sværm under alle Omstændigheder udvider Voks, kunne vi iagttage, naar vi have bragt en svag Sværm ind i en stor Volig paa en Tid, da det er kaldt om Natten. Sværmerklyngen bliver da meget sammentrukken, og kun indenfor denne kan der bygges. Men dette Rum er for lille til at alt det udfilte Voks kan finde Anvendelse, og vi finde da et stort Antal smaa Voksblade paa Jorden, navnlig hos Efterbærme, fordi disse have endnu flere unge Bier end Forbærme.

Af stor Vigtighed er ogsaa Trækbiernes Forhold til Yngelen og til Husbierne, og herom haaber jeg at komme til at tale i en anden Artikel.

En gammel Bimester.

Af Edward Bartrum i B. B. Journal.

Blandt de mange Tilrætninger, som Bier og Biabl har, er en af de vigtigste efter min Mening den Fornøjelse, som det er, fra Tid til anden at møde mange dygtige og udmærkede Mænd, der gaa op i denne Syssel, og med hvem Bekjendtskabet efter nogen Tid modnes til Venskab. Paa to Udstillinger, afholdte i Løbet af de sidste to Aar, var jeg saa heldig at møde en Bimester, som ved begge Lejligheder var saa lykkelig at vinde den første Pris. Da jeg fandt, at han ikke boede i den anden Ende af England, modtog jeg en Indbydelse til at besøge ham. En Fremstilling af hans Bieri kunde maasse interessere Deres Læsere.

Da jeg steg op paa den Bakke, hvorpaa hans Hus ligger, kunde jeg ikke lade være at erindre mig, hvad jeg en Gang har lært, jeg tror det var i en Biografi over den store Ingeniør George Stephenson. Om ham fortæller man, at han begyndte at blive Biabler i en fremstreden Alder, men fandt, at han ikke kunde opnaa tilfredsstillende Resultater, efter hans Mening, fordi han boede paa en Bakke. Bierne, jagde han, kunde ikke bringe deres Byrder op paa Bakken fra Dalen nedenunder. Men i hine Tider var Kammeftader ikke

en Gang en Fremtidsdrøm. Ligesom George Stephenson var min Ven tidligere Ingeniør, og har ligesom han trukket sig tilbage til Toppen af en Bakke, for der at nyde sin velfortjente Ro. Men han har ikke fundet og finder paa ingen Maade Biablen unyttig. Fra Toppen af sit Hus, fortæller han mig, at han kan overstue 50 Aeres¹⁾, rigeligt beboede med Kloverblomster, og de smukke Delinger ligesaavel som den store Masse klar og lys Honning, som han allerede har indsamlet, viser, at hans Bier ikke ere sene til at samle den gyldne Høst. Saasnart jeg traadte ind i Haven, kunde jeg ikke undlade at forbauses over den i høj Grad lovende Frugthøst paa Æble- og Frugttræerne. Her var endnu et Bevis, hvis man behøvede flere, paa den store Indflydelse, som Bier have paa Frugttræernes Udbytte. I et foregaaende Numer af B. B. J. omtalte jeg det Faktum, at, skjønt Æblerne vare sjældne i Fjor, havde jeg i min Have et overordentligt rigt Udbytte, navnlig takket være de spredte Sværme, som have taget Volig under Tagstjægget paa mit Hus. Sjgen i Aar, da det fortælles mig af andre, at der ingen Æbler er, er der mange paa mine Træer, og der er al Udsigt til en god Høst; og jeg kunde nok ønske at overbevise enhver, som skriver Bladartikler, om Tilraadeligheden af bestandig at fremhæve dette Punkt som meget vigtigt, skjøndt Folk i Almindelighed kun sjænde lidt dertil.

Jeg saa, at mange af Staderne vare placerede rundt omkring mellem Buskene eller i Ly af Træerne. Min Vens Erfaring er den, at Bierne ofte have bedre af at staa i Skyggen end at være udsatte for Solens fulde Lys. Da han udtrykte sin Villigelse af Skygge og en Stilling mod Vst om Sommeren, kunde jeg ikke undlade at tilbagefalde i Erindringen det Raad, som er givet os af Virgil: „Palmagae vestibulum ant ingens oleaster inumbret“ — („Dg lad en Palme eller en vældig Oliven overskygge Indgangen“).

Hans Bemærkninger angaaende Stillingen minde mig om en anden Ven, som har bygget et Slags Stur, der er aabent til alle Sider, medens hans Redskaber staa i Midten, og Staderne vende ud ad i alle Retninger. Den Biabler, som jeg taler om, finder ikke, at der fremfalder nogen Forskjel ved Stillingen. Den „gamle Bimester“ foretrækker Stillingen mod Vst i en varm Sommer, saasom Bierne da ere i Stand til at arbejde længere.

Mange Aar er der gaaet, siden den

¹⁾ 1 Aere = c. 6 Espr. Land.

„gamle Bimester“ begyndte at faa Interesse for Bier, dog er det hans Stoltthed, at han aldrig har kjøbt en Sværm eller mistet et Stade. Han fik en Gang en Sværm af en meget kjær Ven, og han har omhyggeligt bevarer den oprindelige Race og dennes Efterkommere; dog overvintret han nu fra 20 til 25 Stader! Hermed siges ikke, at han er fuldstændig ugunstigt stemt imod at indføre nyt Blod. Han udtrommer aldrig fremmede Bier for at forene dem med sin egen Bistand; thi han har en hellig Rædse for raadde Dngel. Smidlertid faar han dog nye Dronninger fra Frank Benton og andre. Hans Maade at indføre en Dronning paa er meget simpel. Naar han i Forbejden har fjernet den gamle Dronning, anbringer han den nye i et Bur ober Foderhullet og tillader den at komme ind efter 24 Timers Forløb. Han erindrer ikke, at han nogenstinde har mistet en Dronning. Hans Maade at aale nye Dronninger paa er ogsaa interessant. Han er meget nøjeregnende med at lægge til alene fra sit stærkeste og bedste Stade. Naar dette har sværmet, udfører han Dronningceller i Forhold til Antallet i Staden og i Forhold til det Antal Dronninger, der ønskes. Disse Celler anbringer han i en Væste, halvtredie Tomme paa alle Sider, med en Side af Staaltraadsflor og Fødemidler til Dronningerne, naar de blive udklæfede. Denne Væste eller dette Bur stilles mellem Rammerne i et Stade, indtil Dronningerne ere udklæfede. Da overføres Deres Maader til Smaastader, og nye Stader dannes. Disse Smaastader, lagde jeg Mærke til, befinde sig sædvanligvis lige under og i umiddelbar Nærhed af et Stade af fuld Størrelse, saaledes at Varmen fra det stærke Stade hjælper det svage.

(Fortf.)

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 173. Udbees opgivet de vigtigste Maal til en Udslynger, som kan optage Normalmaal og 12 × 12" Rammer? (P. N. N.) — S.: At besvare det Spørgsmaal udtømmende kræver ja megen Plads, at vi maa gemme det til et følgende Nummer. Høstaaende Tegning fremstiller den hos os meget almindeligt benyttede Nr. Pedersens Udslynger. I Forhold til den billige Pris er dette en

færdeles god Udslynger. Vil man derimod gaa betydelig højere i Prisen, da har man uægtelig Udslyngere, som ere bestemte at benytte. Vi skulle senere komme nærmere ind paa denne Sag. — Blisphanden, som rummer Affen og Soldene, bør til den nævnte Ramme størrelse maale 20" indvendig i Tværmaal og være mindst 20" høj, hvis Bunden er flad. Gjøres Bunden kældannet for at kunne rumme megen Honning (indtil 50 R) før denne udtappes, da bør Spanden være 30" høj; men i det Tilfælde indsættes den ikke i et Stillads som angivet i Figuren. Soldene bør være 12 3/4" brede og 14 1/2" høje. Hvis disse ere løse, da bør de gives en ringe Hældning ubadtil foroven (1"), da Tablerne ellers let vil falde ind imod Affen, naar Maskinen er i Ro. Dette bevirker, at Tablens nederste Del under Udslyngningen paavirkes af en ringere Kraft end den øverste Del. Derfor

foretrække vi Sold, som kunne stikkes ned i faste 2" brede Bure. Disse behøve nemlig ikke at have nogen Hældning. Maskinerne i Soldene bør ikke være videre end 3 paa 1 Tomme, men heller ikke meget snævrere. Soldene dannes af en solid Ramme af Blis eller Træ forsynet med fortinnet Jærntraadtvist. Træ indfuger Honning og er derfor vanskeligt at rense for dette Emne. De dyrere Udslyngere forarbejdes derfor udelukkende af Metal.

Nr. 174. Hvilken

Varmegrad bør det Rum

have, i hvilket jeg hengjemmer forseglede Delsingere? (M. N.) — S.: 15 — 20° R. Naar de hengjemes i en saadan Temperatur omhyggelig indpakkede vil de almindeligt kunne bevares uden at krySTALLISERE lige til næste Foraar. Det er dog i den Henseende betydelig Forskjel paa Honningen af forskjellige Blomster. Honning af Frugttræernes Blomster, af Hvidtjørn og af Hvidløber holder sig bedst flydende, derimod er Honning af korsblomstrede Planter, Raal, Raps, Turnips og Sennep, langt mere tilbøjelig til at krySTALLISERE.

Nr. 175. Lykkes Forening bedst om Foraaret eller om Efteraaret? (A. N.) — S.: Om Foraaret meget tidligt i Marts eller April. I Slutningen af Sommeren vil man jo som oftest have flere Midler til at gjøre alle sine Familier stærke. Om Foraaret kan Forening derimod ofte være aldeles nødvendig.

Nr. 176. Drives der Biabl paa Ny-Zeland? Hvilken Slags Bier anvendes? Drives Biablen der i det store? (H. P.) — S.: Ja, der drives Biabl paa Ny-Zeland med Bier, som ere overførte dertil fra England, altsaa vor almindelige brune Bi. Biablen er dog næppe meget udbredt, thi i 1884 begyndtes Udgivelsen af en Vitidende der, men det følgende Aar maatte den ophøre af Mangel paa Holdere. Samme Redaktør, Hopkins, har dog i 1888 paany paabegyndt Udgivelsen af Australasian Bee Journal, der saa vidt vides fremdeles vedbliver at udgaa.

Nr. 177. Kan det staae at fødre paa denne Aarstid med gjæret Honning, der har været hengjemt i en lille Tønde i en temmelig fugtig Kjælder? (B.) — S.: Ja, det er altid farligt at fødre med saadan Honning, med mindre den først bliver omhyggelig kogt og skummet. Vi vilde ikke en Gang efter en saadan Behandling anvende den til Bier men hellere benytte den til Honningflager. Den gjærede Honning fremkalder nemlig hos Bierne meget ofte Bugløb og kan maatte endog saa fremkalde Bipefi.

Nr. 178. Er det til Gavn for Bierne at fernisere Husene indvendig? Kan man fernisere den ene Halvdel, medens Bierne bo i den anden? (J. O.) — S.: Hvis de indvendige Vægge og Bunden ere hvoledede, er det beskyttende imod Møl at fernisere Brædderne, da Stedet derved er lettere at rense. Arbejdet kan godt udføres i den ene Halvdel, som er ubeboet, medens Bierne bo i den anden Halvdel, Vi have forsøgt saadan Fernisering den Gang, vi endnu havde Stader, som led af Fugtighed om Foraaret. Da vi lærte paa anden Maade (ved rigtig Patning og aabne Indgange) at undgaa denne Fugtighed, have vi imidlertid opgivet Ferniseringen, som dog giver noget Arbejde.

Nr. 179. Er det nødvendigt eller nyttigt, at Rammerne Underkaster (jeg bruger Ersløv's Staae med lav Normal) om Vinteren hænge 2—3 " over Bundbrættet, eller kan jeg lade dem hænge i samme Stilling over Bundbrættet som om Sommeren? (E. H.) — S.: Hvis Stadet er fornuftig pakket og Indgangen om Vinteren holdes godt aaben, da er det ikke nødvendigt at løfte Rammerne højere end en rigelig Bivej ($\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{8}$ ") fra Bundbrættet, altsaa den samme Stilling, de bør indtage om Sommeren. Hvis Stadet derimod bliver slet pakket, saa at Kulden fremkalder Fugtighed paa Vintersædets Loft og Sider, da vil det vise sig meget nyttigt, om Rammerne ere løftede saa højt op, at der er rigelig Plads paa Bunden til en

Portion døde Bier uden at spærre Luften Udgangen gennem Indgangen.

Ekko fra Staderne.

3hle Skole, Eidsvold, Norge, 1. Avg.

Derude hos Eder, hvor jo Narvejen denne Sommer staar ligesaa frodig, som den heri Norge er bleven sat sørgelig tilbage af den svære Tørste, formoder jeg, at Bistjottere maa have haft en udmærket Sommer. Desværre kan da dette ikke siges for de norske Bistjotteres Vedkommende i det hele taget. Jeg for min Del har haft en ualmindelig heldig Sommer for mine Bier, da jeg af kun 7 overvintrede Ruber har høstet mindst 100 Liter (c. 200 K) prima Honning — et efter vore Forhold overmaade tilfredsstillende Resultat. Efter en Pris af 1 Kr. 20 Ore pr. Kg. (2 K) giver dette mig en Tilgift i min Indtægt, som jeg aldrig har været at gøre Regning paa. Dertil kommer endnu et aldeles uventet Træk i de sidste Dages udmærkede Vejr, hvilket ogsaa kan staae mig nogle Liter Honning.

Held og Lykke for vort danske Broderfolk og især for danske Bistjottere!

J. Mjøset.

Grenaa, d. 3. Avg.

De skrev mig til, at det var et brillant Honningaar. Ja, hvis jeg havde haft gode stærke Folk i Foraaret, saa kan jeg forstaa, at jeg kunde have høstet en stor Mængde. Jeg har til Dato faaet 600 K af samtlige 11 Stader og har nu flyttet 10 Stader ud i 20 Tdr. Land frodig Boghvede 1 Mil herfra; nu skal jeg se, hvad det kan give i Erstatning for det tidligere tabte. Af enkelte af mine stærke Folk har jeg høstet c. 100 K og af Smaafolkene, 4—5 Ektr., fra 10 til 22 K. Jeg købte en meget stor Rube i Foraaret af en Rubebimand for 6 Kr., det var en Eftersværn fra i Fjor. Den 27. Maj trommede jeg Sværmen ud og satte den paa 8 Normalrammer; jeg flyttede Ruben og satte den paa en Kasse med 6 $\square$ -Fods Rammer. Den 3. Juli tog jeg Ruben af, den vejede da 48 K 80 P., alt var forseglet til nederste Rand. Indholdet udtaget vejede 41 K, blev ren afpresset Honning 28 K. Det var en god Rube. Normalstadet staar nu ude ved Boghveden med 17 Rammer, jeg slyngede c. 20 K ud af dette, inden jeg fjørte det ud. Det andet Staae staar her hjemme og har nu 12 $\square$ -Fods Rammer med en stor Mængde Yngel og godt med Honning. Trækket lader til at blive godt her igjen, da Landmændene baade saa Boghvede og

Sennop, dog er den endnu kun lidt i Blomst. N. C. Rasmussen.

Botsgaard, 8. Avg.

Det har i Aar været en Jernøjelse at være Biabler; men staar det jo som en halv Gaade, hvorledes man skal slippe af med al den Overflodighed af Honning. Med Tak for Tidsskriftet.

N. Andersen.

Oslev Holme, 12 Avg.

Jeg kan ikke begribe, at min Nabo, som ikke er Biabler, i Gaar, den 11. August, fandt en Sværm Bier, saa sent paa Aaret og saa en temmelig god Sværm. Jeg hød ham 4 K Honning for den, saa vilde jeg have givet den Bygning af de andre Biers, men han satte den i en Kube. Jeg tror ikke, at der kan blive samlet nok i Aar saa sent paa Aaret. Bierne her paa Egnen give godt Udbytte. — Mine Bier bruse saa stærkt om Aftenen i disse Dage, at det kan høres i lang Afstand, det damper ordentlig ud af Flyvehullet om Aftenen.

Jeg har for 14 Dage siden faaet mig en rigtig god Sværm Bier af en Mand 1 Mil herfra. Bierne havde siddet en Maaned i en Nabning i en Mur. Jeg dannede et Hul i Muren og trak saa Ragerne ud, der var dygtig Yngel, som jeg saa satte i Kammer og overførte i en Kasse. Det er gaaet meget heldigt. Jeg fandt Dronningen, satte hende saa i Kassen til Yngelen, og saa sløj Bierne selv ud af Muren og opsøgte Dronningen i deres nye Hjem. Jeg tæller Dem mange Gange for Deres meget gode Blad. Gid De maa længe kunne arbejde i Biablens Tjeneste til Held for os Biablere. Jens Olsen.

Norhøne, Aalborg, 18. Avg.

Jeg har 6 Stader. Deraf har jeg i Aar høstet 500 K Honning, og jeg kan høste endnu mere, da hvert Stade har 12 Tabler (høj Normal) helt fulde. Nu er Yngtrækket meget godt. N. C. Gunner.

N. B. Sjælland, 22. Avg.

Den 12. Juli Aften dannede jeg af 4 Tabler (lav Normal) med moden Yngel og en nylig modtaget italiensk Dronning en Kunstsværm. Da jeg imidlertid frygtede, at Familien skulde være for svag uden ældre Bier, medtog jeg paa de 2 Tabler de paa-siddende Bier, idet jeg overbrusede dem med Apiole og ligeledes alle Italienerne, inden Foreningen foregik. Alle Italienerne bleve alligevel dræbte af de brune Bier undtagen Dronningen, der blev godt modtaget. Jeg fødrede svagt, og Dronningen begyndte den

følgende Dag at lægge Eg . Den 18. August faa jeg det første Forspil af unge Italiener. Dette stemmer jo paa det nærmeste med Doolittle's bekendte Jagtagelse, at de unge Bier ere Husbier 16 Dage efter deres Fødsel, inden de begynde at flyve ud. Det nævnte Tidrum fra Dronningens Fødsel til det første Forspil af hendes Aftom udgjør nemlig 37 Dage, af hvilke de 21 medgik til Eg gets Udvikling og de øvrige 16 til Yngelpleje. Dag for Dag tiltager nu Italienernes Antal blandt Trælbierne. Disse Italiener ere en Del lysere i Farve end de, der indforstreges f. N. — Apiole har jo ved dette Forsøg ikke vist sig ganske paalidelig, da alle de italienske Arbejdere bleve dræbte, uagtet jeg anvendte det nævnte Mittel i meget rigelig Mængde, 3—4 Gange mere, end de 20 Draaber, som anses for det højeste, der behøves. E.

Fra Kredsen.

Odense Amts BF. Søndagen den 21. Juli afholdtes Biablmøde hos Biabler Mogens Povlsen i Eble og hos Gmd. Jørg. Nielsen i Orbæk.

Hr. M. Poulsens Bistand tiltrak sig i særlig Grad de besøgendes Opmærksomhed, og det kan vist uden Overdrivelse siges, at det er en af de smukkeste og mest velpassede og rentableste Bistande heri Landet. Den bestaar af et særdeles hensigtsmæssigt og smukt Bihus, hvor der er opstillet 12 store Trugstader med Kvadratføds-Kammer, men af hvilke dog kun de 9 ere befolkede. Men disse 9 ere ogsaa Ræmpestader, aldeles fuldbyggede og Tablerne for Størsteparten ogsaa fyldte med Yngel eller Honning, dog havde nogle været udslyngede. Meningens var imidlertid, at der med Ophed kunde høstes endnu 300 K Honning og dog blive rigeligt Vinterforraad tilbage.

Endnu mere overraskede bleve de besøgende imidlertid ved at blive førte ind i hans Honningstue, hvor der forefandtes 7 store Blikbeholdere, hvori der var 672 K Honning, som allerede var høstet af de 9 nævnte Stader. Naar hertil kommer, hvad der, som ovenfor anthdet, kan høstes, saa vil det blive gennemsnitlig over 100 K pr. Stade, og dette er uden Tvivl den rigeste Honninghøst, der er opnaaet her i Landet.

Hr. M. Poulsens hele Honninghøst vil blive udstillet paa de fynske Biablmøder og Udstilling i Odense sidst i September Maaned.

Efter at de besøgende havde benyttet den udmærkede Gjæstfrihed ved at forsyne sig med Spijs- og Drikke, gik Turen til Jørg.

Nielsen, paa hvis Bistand der af Gartner Andersen, Nyborg, blev givet praktisk Undervisning i Biabl.

Hr. Nielsen ytrede, at han ikke var tilfreds med sine Stader, der vare af ældre Konstruktion, og han agtede at kassere dem og skaffe sig nye.

Andersen indrommede vel, at de havde flere Mangler, og det var især en stor Mangel, at Binduerne ikke vare til at skyde ind, men at Staderne under alle Forhold forbleve af samme Størrelse, men han viste, hvorledes dette let kunde lade sig ændre, og at der da ogsaa kunde gøres flere Forbedringer ved Staderne. Blandt andet kunde Vosterne tages bort saaledes, at de bleve et Slags Trugstader, det vil sige, at de kunde behandles fraoven.

Staderne vare forøbrigt ret godt besatte med Honning, og var der et enkelt Folk, som havde for lidt, saa kunde der tages fra andre, hvad der blev udført for et Stades Bedkommende. Paa Bistanden var der desuden en Del Kube-stader, der næsten alle vare meget vægtige. Hr. Nielsen ndtalte, at de alle skulde indvintres, og at han til næste Aar vilde udvide sin Bistand, men overlade Pasningen til sine voksne Sønner, hvoraf en især synes at have megen Interesse for Biabl.

Den jamne Gæstfrihed, som hos M. Poulsen, blev udbist her, og Andersen ytrede spøgende: „Vi komme snart igjen, men saa ville vi holde Biablmøde og ikke, som idag, lægge størst Vægt paa at spise og drikke.“

Biavlsudstillingen i Odense den 28. og 29. September 1889. 1) Udstillingen omfatter alt Biablen vedrørende, men er dog særlig beregnet paa at fremme Ufsætningen af Produkterne, og Biablerne opfordres derfor til at udstille og anmeldte til Salg, alt hvad de ville afhænde heraf. — Naar større Partier blive anmeldte, som forventes, vil det, for at hidkalde Kjøbere, blive offentliggjort paa bedste Maade, og jo større Partier der kan udbydes, desto flere Kjøbere kan der forventes at komme til Stede. — 2) Udgang til at udstille have alle i Fyens Stift boende Biablere og Fabrikanter af Stader og Redskaber, men hvorvidt Premier i Penge ville kunne uddeles, beror paa hvilken Støtte Udstillingen vil faa. — 3) Gjenstandene maa anmeldes til Udstillingskomiteen inden d. 15. Septbr. og Anmeldelsen adresseres til Gartner A. C. Andersen, Nyborg. Paa Anmeldelsen maa anføres: a) Udstillerens fulde Navn og Adresse; b) Det bestemte Antal Gjenstande, som ønskes udstillede; c) Salgspris,

forfaavidt de ønskes folgte; d) Opgivelse af, hvilke Partier af Honning der habes til Salg efter de fremstillede Prøver, foruden det udstillede, og Salgspris paa disse. — Saasnart Gjenstandene ere anmeldte, tilstilles der Udstillerne Numer, der anbringes saavel paa disse som paa Emballagen. — 4) Forsendelsen til Udstillingen maa ske saa betids, at den kan være i Udstillingslokalet, paa Jernbanestationerne eller Posthuset i Odense senest den 28. September om Morgenen. (Udstillingslokalet kan intet modtages før den Tid). Fragten betales af Udstillerne, og hvad der ikke er forudbetalt, tages ved Efterkrav ved Varernes Tilbagevendelse. — 5) Bedømmelsen: a) Der vælges 10 Dommere, der sammentræde den 28. Septbr. Form. Kl. 9, og Bedømmelsen maa være saavidt endt Kl. 11, at Udstillingen til den Tid kan aabnes. b) Hver Kredsforening vælger 1 Dommer og indberetter til Komiteen til den 15. Septbr., at denne giver Møde. Skulde der mangle nogle i det fastsatte Antal, vælger Udstillingskomiteen de resterende. c) Dommerne vælges indbyrdes en Formand, og de 9 Medlemmer deles i 3 Udvalg, hvoraf et bedømmer Stader med og uden Bier og Redskaber, et Honning og et forædlede Produkter, Voks, videnskabelige Hjælpendler m. m. d) Der bedømmes ved Point med 25 som højeste; den Gjenstand, der ved Sammentælling af de 3 Dommeres Angivelse opnaar 60 Point, sættes til 1. Præmie. 50 Points til 2. Præmie og 40 Point til 3. Fremdeles beror det paa Dommerne, om flere Gjenstande skulle fremhæves og mulig gives Diplomer. — 6) Forhandling: a) Salg kan kun ske ved Udstillingskomiteen og Gjenstandene kunne ikke uden dennes Samtykke tages bort fra Udstillingslokalet. b) Af det for det folgte indkomne Beløb tilfalder Udstillingen 5 pCt. af de mindre Gjenstande og efter Beløbets Størrelse 2—3 pCt. for større Gjenstande eller Partier. c) De, der selv ønske at forhandle deres Varer, kunne imod til Udstillingen at erlægge en efter Forholdene appasjet Godtgørelse erholde Tilladelse dertil, men hvad der af Bedkommende er udstillet som Prøve eller til Bedømmelse, kan ikke straks borttages. — 7) Der vil blive etableret en Tombola og hertil gøres Indkjøb af de udstillede Gjenstande, og det var ønskeligt, om ret mange vilde yde Bidrag hertil. (Et Glas Honning t. Ets. vil blive modtaget med Tak). — Det bedes opført paa Anmeldelsen, hvad der eventuelt stjæntes Tombolaen. — 8) Entreen betales med 25 Ore og alle Besøgende maa løse Billet;

men Udstillerne og Medlemmerne af Biadlerforeningerne saa ved Høndenelse til Komiteen Beløbet tilbagebetalt og erholde Legitimationstegn til fri Udgang under hele Udstillingen. 9) Der holdes Foredrag og Diskussion om Biavl begge Udstillingsdagene til nærmere fastsatte Tider. — 10) Eventuelt Overtud henlægges som Udstillingsfond. — Stedet for næste Udstilling fastsættes.

Roskilde Amts og Ramsø-Cune Herreders Udstilling i Roskilde den 26.—28. Juli. Præmier:

1ste Afdeling. Levende Bier, Huse og Høstfaber.

1. Præmie uddeltes ifte. — 2. Pr. Urmager B. Frandsen, Roskilde, for levende Bier. — 3. Pr. N. S. Kristensen, Himmelø, for levende Bier. — 2. Pr. Øbst. J. Larsen, Strandgaarden, for en Samling Bihuse og Høstfaber og N. Jakobsen, Nudbøl, for Kunsttaster. — 3. Pr. H. Nielsen, Skibby Old, for et Bihus og Schmidt, Nylandsvej, for Tavler. — Høstfabediplom: Kunststjerer Rasmussen, Roskilde, for Bihuser. — Snebker N. Larsen, Aashøj, for et Bihus. — Tomrer Ar. Petersen, Tved, for en Udstillingsmaskine.

2den Afdeling. Hønning, Voks og videnskabelige Hjælpebidler.

1. Pr. Sidse Hansen, Nerslov, for Hønning i Glas og Ødeier P. Jensen's Hustru, Højby, for Hønning i Glas. — 2. Pr. J. Haagenzen, Nerslov, for Hønning i Glas og N. S. Kristensen, Himmelø, for Hønning i Glas samt Høstfabediplom for original Optilling. — 3. Pr. H. A. Doose, Hømb, for Hønning, Snebker J. Jensen, Ramsmagle, for Hønning og Ødeier Conrad Petersen, Braugstrup, for Hønning. — 1. Pr. for Frø og Biplanter Kunstgartner Fr. Weidert, Roskilde. — 2. Pr. for Hjælpebidler Lærer H. Erslev, Ralsundborg.

3die Afdeling. Mjød, Vin, Syttetøj, Hønningstager m. m.

1. Pr. Mjødbrækkant Müller, Njøbenhavn, for Hønning, Jugesker - Vikor og værdig til 1. Pr. for Hønningsskjold og Taffelmjød. — 1. Pr. Salomon, Njøbenhavn, for gammel Mjød fra 1883. — 2. Pr. N. Sørensen, Rorup, for Mjødvin og Høstfabediplom for Taffelmjød. Pontine Larsen, Njølbing p. Sj., for Vikor og Murer. Rindberg, Hørfølge, for Syttetøj. — 3. Pr. Fru Betty Müller, Njøbenhavn, for Hønningstager og Etine Sørensen, Rorup, for Viktoria-Hønningstager. Høstfabediplom: Bager J. Nielsen, Roskilde, for Hønningstager. — H. A. Doose, Hømb, for Hønningedditte. — Smed J. Petersens Hustru, Rattinge, for Mjød og Jordbærst. — N. S. Kristensen, Himmelø, for Sæster.

Første Præmie var Høvedforeningens Bronze-medaille. Anden Pr. 2 Sølvstæffer, indvendig forgyldte, og Tredie Pr. 1 Sølvstæffe samt Diplomer.

Et og andet.

Patent. Under 12. August d. N. er der allernaadigst forundt Fotograf A. Vorbeck af Holstebro 5 Mars Eneret til i Danmark med Undtagelse af Færøerne, Island og Kolonierne at forfærdige og lade forfærdige den af ham angivne Hønning-Udtrækker.

Pariser-Udstillingen. (Fortfat.) I det

hele taget kan jeg sige, at kun 3 Lande ere nogenlunde fuldstændigt repræsenterede i Biavls-Udstillingen, nemlig N. Amerikas forenede Stater, Frankrig, i hvis Udstilling en Mængde Høstfaber ere engelsk Arbejde, og England, der kun har 1 Udstiller, Thom. B. Blow, men denne har ogsaa en meget fuldstændig Samling af baade Høstfaber, Hønning og arbejdende Bier.

Hele Biavls-Udstillingen findes i Landbrugs-Afdelingen og strækker sig fra Høvedindgangen ved Esplanades des Invalides til Champ de Mars. Næstefter Mr. Blow's Udstilling følger Schweiz.

I Dage og Uger har jeg ventet paa, at Hr. Zimmermann's Udstilling skulde ankomme, har angives nemlig i Katalogen som Udstiller af ifte mindre end 137 Stader af alle Former; men at, saaledes gaar det med menneskelige Øster. Der er kun et Stade fra hele det Land, og det er ikke fra den Udstiller, men fra Louis Noverraz, Bindouy. Det har 10 lave Kammer i Boligen. Hvert af Benene er forsynet med en Færnsop udenom, bestemt til at indeholde Petroleum eller en lignende Vædste, der kan holde Myrer og andre Biffjender borte. Det er særdeles godt forarbejdet, men baade klodset og indviklet. Kammerne ere en lille Smule større i Maalene end vor Normal (lav Normal), og flere af dem har ikke blot en flækket Tavlebæver men ogsaa flækkede Sidelister, saa at Kunsttallerne kunne befæstes baade foroven og paa Siderne. Det indeholder almindelige Indstud til Sommerbrug og Indstud pakkede med Sute til Winterbrug. Kammerne holdes i Afstand ved Hjælp af indstuede Djne baade foroven og forneden. Stedet er dybt nok til at optage Hønningrummet foroven, men derfor maa det være besværligt at behandle, da Kammerne skulle drages op saa dybt ned fra. Overtummet er af en meget tung klodset Bygning og forsynet med to Haandtag af tyk Færntraad for at lette Høstfærdning og Optagning af Hønningrummet. Hvis Bierne i Schweiz tilklifre lige saa stærkt med Klæbvoxs som vore, saa maa det være et temmelig vanskeligt Arbejde at tage det Rum op. Det er fyldt med lave Kammer, som indeholde Delinger. Delingerne ere lavede i Schweiz og bestaa af 4 sammenslæbte Stykker. Delingerne have 4 Biveje, og Skillebæggene have runde Huller i Stedet for Spalter som Gjennemgange. Nogle af Delingerne ere lavede i 2 Halvdele, saa at et helt Voksark kan klemmes ind imellem de to Dele. Det hele er dækket med en Tæpperamme omtrent 3" tyk, pakket med Sute. Taget er hængt og forsynet med en Hængelaas.

J. J. Huber & Sønner, Mettmestetten, udstille en meget stor Udslynger paa 4 Ben med Drev foroven; Buxene (4) ere store nok til at optage ethvert Rammemaal. Den er godt forarbejdet og har en jævn Gang. Endvidere udstille de en Voks-Udslynger. Denne ligner en Honningudslynger, der for neden hviler paa en Kjedel af Kobber. I Stedet for det Bur, i hvilket Tablerne almindelig lægges, for at Dampene skulle virke paa dem, har denne Udslynger dobbelte Bægge med mange Gjennemboringer, gennem hvilket Dampene strømme ind i meget fine Straaler. Vokset løber ned til Bunden og fæses ved Udløbet. Det synes at være et meget godt Redskab. Paa Bordet tæt ved ses en lille Samling af Vijjender, f. Eks. Dødningshoved, Voksamol, Gede-hams, og i smaa Glas i Spiritus ses Biens Udvikling fra Eg opad. Smaa Redskaber findes ogsaa her, Fodrere, Finbestønkere, Røgpustere, særlig fremhæve vi en snild lille Loddetænde med tilhørende Lampe.

Seibenthal og Dallenge, Ursins og Saubraz, udstille nogle smukke Prøver af Schweitzer-Honning i store Flasker med Kapsel og med Etiketter, der nævne de Planter, der have frembragt den, Sparfette-Honningen og Bjerg-Honningen ere især smukke. De udstille ogsaa Eau de vie de miel, Hydromel og Honningpunsch. Da Udstillerne ikke vare til Stede, fik jeg ikke Lejlighed til at smage disse Drikke.

Paul Gilet, Montbovon, udstiller kun Alpehonning samlet i en Højde af 2000—6000'. Han har ogsaa Tablehonning, men den er af ringe Værd.

Jacob Coveng, Glanz, udstiller nogle smukke Prøver af Honning i Flasker, der indeholde 7—8 W. Hans Bivoks har ikke nogen god Farve, men Ranton Grison's Baaben, i hvilken Stikkelse det er fremstillet, er meget smukt udsjort. Han har ogsaa en stor Mængde Honningvin, der ser meget tiltalende ud.

R. Huber, Urdorf, udstiller forskellige Slags Honning i Glas med Skruerprop.

Den suu Dummer. I en Stad i Bulgarien kom en Bonde til Radian med Klage over, at hans Bistader vare blevne stjaalne. „Kom i Morgen“, svarede Radian, „igjen i Retten og medbring alle Dine Naboer fra Landsbyen“.

Det skete. Ved den bestemte Tid stod den bestjaalne Biavler omgivet af en stor Skare af Naboer foran Radian. Denne joer nu frem imod ham og raabte: „Dumme Menneffe, hvorledes tør Du understaa Dig i at bringe saa mange brave Folk i Retten? Er Du da blind? Har Du ikke set, at

Lypen, der har bestjaalet Dig, endnu har en Mængde Bier siddende i sin Turban?“ Næppe havde han udtalt, før en af Bønderne joer med Haanden op til sin Turban, og jaaledes var da Lypen opdaget.

Forenings-Meddelelser.

Centralmøde

afholdes Søndag den 29de Septbr. Kl. 9 Fm. i Industriforeningens Lokale i Odense.

Forhandlings-Gjenstande.

1. Fremlæggelse af Regnskab for 1888.
2. Meddelelser angaaende Sagen om Regnskaberne 1884 og 1885.
3. Budget for 1890.
4. Valg af Revisor for Regnskab 1889.
5. Valg af 3 Bestyrelses-Medlemmer i Stedet for de efter Tur fratrædende: Trajstjef F. Møller, Aarhus, Sadelmager Grønning, Vejrv, og Lærer Dyrholm, Brøndager.
6. Biavlslærerne.
7. Tidsskriftet. Forslag fra en Delegeret om Pris paa Posthuset 150 D.
8. Smaaskrifterne.
9. Bogsamlingen.
10. Udvalgt af Frugtvin fra DBF's Udstillinger. Indledes af Lærer Smith, Bjergsted.
11. Anvendelse af DBF's Medalje som Præmie ved Kredsenes Udstillinger. Indledes af Bogbinder N. Ladegaard, E. Belling.
12. DBF's mulige Samarbejde med Vin- og Konserver-Fabrikken i Fyn. Indledes af Lærer N. Jensen, Badsbæk.
13. Naar og hvor bør DBF's næste Udstilling afholdes? Indledes af samme.
14. Anbragene fra Gartner A. C. Andersen, Nyborg, om Understøttelse til „Bien“.
15. Skulle Centralmøderne være offentlige? Indledes af Jordbruger N. S. Kristensen Himmelsø.
16. Oprettelse af en Brandkasse for Biavlere. Indledes af samme.
17. Meddelelser fra Bestyrelsen.

Frank Wendt,
f. L. Præsident.

Bølling-Nørre Herredets BF. afholder Møde i Larm 8. Septbr., Kl. 3. Mødested Apoteket. — I Vosstrup 9. Septbr., Kl. 2. Mødested hos Gmd. Jens Mortensen Smg. — I Houen 10. Septbr., Kl. 3. Mødested hos Smed Steensgaard. — I Skjern 11. Septbr., Kl. 11. Mødested hos Gartner Odbager. — Ved alle disse Møder har Dr. Grønning lovet at tale.

J. Andersen, Smd.

Ribe Amts BF. Biavlermøde Søndagen d. 15. Septbr., Efterm. Kl. 2, hos Kjøbmand C. Pedersen ved Malt Kirke. Tiltrigt Møde ventes, da særlig Indvindingen vil blive forevist og paatalet.
S. S. Bek.

Skanderborg Amts BF. holder Bestyrelsesmøde Lørdag d. 12. Septbr., Kl. 12, hos J. P. Jørgensen, Smedebag Nr. 40, i Horsens. Det forventes, at alle Kredsførmænd vil være tilstede og medbringe en nøjagtig Medlemsliste over deres Kredse. Der vil paa dette Møde blive taget Bestemmelse om Foreningens aarlige Bortlodning. Mads Hansen.

Ribe Amts BF. Søndagen 8. Septbr., Kl. 2, hos Hagen Madsen i Hølsted holdes Efteraarsmøde for Kredsen. Bestilling af Tidsskriftet for 1890 modtages. Amtsbidraget betales til Julius

Larsen inden 10. Oktober. Ublaante Bøger her i Kredsen skal afleveres inden den 10. Oktober 1889.

Julius Larsen.

Svendborg og Omegn's BF. holder Møde d. 8. Septbr., Kl. 2, hos Træstemand Rasmus Hansen Dongs Høirup. Da her vil blive foretaget det egentlige Indvintningsarbejde, som er af stor Betydning for Biavleren, saa opfordres til talrigt Møde.

H. P. Rasmussen.

Biavls-Udstilling i Rosenborg Have. Kjøbenhavns Amts BF. afholder i Dagene fra 31. August til 3. September 1889 inkl. en Udstilling i Rosenborg Have af levende Bier, Biavlskredstaber, Honning m. m. Foredrag om Lørdagen af Hr. Kantor Erzslev fra Kalundborg; de øvrige Dage af Hr. Redaktør Stålkammer fra Göteborg, Hr. C. Christensen fra Nordamerika og Fru Demant fra Kjøbenhavn. Entrée de 3 første Dage 35 Øre; den sidste Dag 25 Øre. Partoutkort gjældende for alle 4 Dage 1 Kr.

Biavls-Udstillingen i Odense er af Hensyn til Centralmødet bestemt til Afholdelse 1 Dag tidligere end først bestemt, altsaa d. 28. og 29. Septbr.

Præsts Amts BF. afholder Møde i Holme Kro Søndagen d. 22. Septbr., Kl. 2 Eftm., for at vælge Delegerede til Centralmødet.

Zens Hansen.

Savnlige Vink.

Vejret har i de sidste 2 Uger været uroligt men temmelig varmt. Derfor have Bierne paa de saa smukke Dage kunnet indbære ikke saa lidt Honning, især i de Egne, der have Effertærk.

Foder. Da Udbyttet i de fleste Egne har været særdeles godt og Sukkerprisen er steget ikke saa lidt, er der i Almindelighed ikke Grund til at anvende Sukkerfodring i nogen stor Udstrækning. Saavidt muligt bør hele det fornuodne Forraad findes i ethvert Stede i Form af forseglede Honningtabler.

Forraadets Plads. Mangler en Familie meget Forraad, da bør det vel erindres, at helt eller næsten helt fulde Honningtabler ikke bør indhænges midt i Bihyngen men ved dennes Udkanter. Ere Rammerne mindre end 12" brede, bør Tablerne forsynes med Vintergange mindst 3" under Tablekræverne, 1/2" brede og 3" høje. Ved den lave Normalramme anse vi derimod efter vore Forsøg i den Retning ikke Vintergangene som nødvendige.

Honningvalg bør saa vidt muligt foregaa i den nærmeste Omegn, da en længere Transport altid medfører Udgifter og kun meget sjældent skaffer en højere Pris. Hvis Honningen er blevet fast, inden den sættes i Glas, maa den først gjenarbejdes godt med en Støv. Derpaa sættes Glasfene, men det kan da ikke undgaa, at der bliver en hel Del Luftblærer i Honningen. For at rette denne Fejl, stilles Glasfene først i luftent Vand i 10 Minutter og dernæst i meget varmt Vand i et Par Timer. Honningen vil da smelte saa at Luftblærene kunne slippe ud. Derefter henstilles Glasfene i et tørt Rum i 6—7 Dage, før de proppes og overbindes. Skal Honningen forsendes langt borte, er det heldigst at have den anbragt i Blisdaaser, der rumme f. Eks. 10 Ø og lukkes med et tæt sluttende Blislaag.

Udbygning vil kunne foretages ogsaa i temmeligoldt Vejr (8° R.), naar man anvender Vorebets Honning-Udtrækker. Da der imid-

lertid er forbundet noget Arbejde hermed, er det dog bedst, hvis man kan fuldende Udbygningen, medens Vejret endnu er varmt. Den seje Honning af Uyg og Boghvede vil næsten aldrig kunne udbygges uden Hjælp af dette Redskab. For Hedebiavleren har det derfor en overordentlig stor Værdi.

Malning af Staderne kan nu foretages 1 Time før Solnedgang, helst i noget blæsende Vejr. Særlig Omhu bør anvendes paa Tagene, hvis disse ikke ere ganske tætte. Zinktage er ubetinget de bedste, da de slet ikke kræve noget Tilsyn.

Brevkasse.

Valgbreve forlanges af de Delegerede, som møde ved Centralmødet. Det undertegnes af Kredsen's Formand, om det end er ham selv, der er valgt. Det skal angive naar, hvor og for hvilken Kreds han er valgt.

Italienske Dronninger. Den anden Sendning ankom i god Behold d. 22. August og udsendtes til de forskjellige Bestillere. Hermed ønske vi helst denne Indforskrivning aflattet for i Aar, da det har vist sig, at det har sine store Bausfæligheder at overvinde Familier, hvis Dronninger ere indførte i Slutningen af September. Derimod vil en ny Indforskrivning finde Sted i Juni Maaned næste Aar.

Honningglas. Alle de til DBF.'s Sekretær indgaaede Bestillinger ere indsendte til Holmegaard's Glasværk, som nu under Navnet Ubbotts Honningglas leverer den nye Form af Glas pakkende til 1 Ø eller til 2 Ø Honning til de her i Bladet tidligere anførte Priser. — Om Prøpper til disse Glas have vi endnu ikke sluttet nogen Afford med en Proppeffærer, men vi haabe at kunne angive Prisen i næste Nummer.

Bogfortegnelsen. Den i dette Nr. paa-begyndte Fortegnelse over DBF.'s Bogsamling vil blive ledsaget af Bemærkninger angaaende Forfatterne og de af hver enkelt udgivne Bøger om Biavl.

Kundgjørelser.

Gammel, lys, lagret Mjød,

fed og af prima Været, søges til enhver Tid i større som mindre Partier pr. Kontant. Billet med Pris & Kvantum opgivne til dette Blads Kontor, mfr. „Gammel Mjød“.

Bivolerne underrettes herved om, at jeg i Aar har

Kunsttavler

til sædvanlige Priser. Voks tages i Bytte a 35 Ø. pr. Ø.

Langeskov pr. Brørup.

S. S. Beck.

Løve for Kredsföreninger ere nu trykte og holdes hos Erzslev i Kalundborg mod Indsendelse af 50 Ø. for hver 25 Eksemplarer. Disse Løve have aaben Plads til Kredsen's Navn, Medlemsbidrag m. m. og kunne derfor benyttes i alle Kredse-

Kunsttavler,

flere Gange prisbelønnede fabrikerede af ægte Bivoks, faas til de sædvanlige Priser. Voks forarbejdes. Naar det særlig forlanges, kunne Tablerne leveres meget tynde, altsaa billigere pr. Tavle.

J. C. Olsen,

Snedker, Hvilsted pr. Søllested.

HANDBOK

I PRAKTISK NUTIDA BISKÖTSEL,

AF
HJ. STÅLHAMMAR.

Pris häftad 79 Öre porto inberäkadt.

Honning-Udtrækkeren,

et Redskab ved hvis Hjælp man i enhver almindelig Udbylger kan udbylge meget tyk Honning (i. Eks. Lynghonning) uden at bestadige Tavlerne, faas hos N. S. Vorbeck, Høsteborg, og hos Erstlev, Kalundborg, til en Pris af 2 Kr. med Tilfæg af Porto og 20 Öre for Pakning.

Mine i Kjøbenhavn 1888 og flere Gange tidligere, præmierede

Kunsttavler

leveres til forestaaende Sæson for 1 B: 1,70 5 B 1,60, 10 B 1,50 pr. B.

R. Schmidt, Nylandsvej 4. Frederiksberg I.

Ægte befrugtede italienske Dronninger

kanne faas sidst i Juni for 7 Kr., i Juli for 6 Kr. og i August for 5 Kr. Stk. hos

B. J. Knudsen, Ansager, Varde.

Honningen og dens Anvendelse

af Hans Erstlev faas frit tilsendt, naar 32 Öre i Frimrk. indsendes til Erstlev i Kalundborg.

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningen for Sverrigs Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Havebrug m. m. Redaktør: Hj. Stålhammar i Göteborg. Pris 2 Kr. aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

Husmandsbladet,

Tidsskrift for Agerbrug og Kvæghold, Havebrug samt Landbrugets Bierhøverv, udgaar fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. hver Maaned.

„Husmandsbladet“ koster 50 Öre Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Öre, og kan bestilles ved Postvesenet fjerdingaarsvis.

„Husmandsbladet“ sendes frit for 2 Kr. hele Aaret, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgiveren, Fr. Dehlerich, Nærum ved Solte.

Prøvenumre af forrige Aargang sendes frit.

Smukke Etiketter

til Honning, Honningvin, Mjød m. m. faas hos Gartner N. C. Andersen, Nyborg. Naar 300 bestilles straks, kunne disse faas med fuld Adresse 2 Kr. 55 Öre).

Tømrer Kristjan Pedersen

i Tved ved Svendborg

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavls-Redskaber.

Illustreret Prislister paa Forlangende frit.

Fører i Biavl

af Hans Erstlev er nu udkommet og koster heftet 1 Kr. 60 Öre, indd. 1 Kr. 85 Öre.

Bogen indeholder en fuldstændig Anvisning til at drive Biavl og 89 oplysende Billeder.

Italienske Dronninger. Da 1 Biavler har ønsket i September at erholde en Dronning indkjøret, er jeg villig til endnu at indkjørføre en 3die Sending til en Pris af 4 Kr. pr. Stk., under den Forudsætning, at der ialt bestilles mindst 6 saadanne Dronninger hos mig inden d. 8. Septbr. Aften. Disse Dronninger ville antomme her om trent d. 22. Septbr. Erstlev, Kalundborg.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tidsskrift for Biavl** faas a 50 Öre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Öre. Aargangene 1882, 1883, og 1885 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 Ö. **Aargangen 1887** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sageregister koster 1 Kr. Aarg. 1888 koster 1,50 Ö.

Naar Beløbene indsendes til ubetegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erstlev.**

Bigården,

Tidning for biskötare, utkommer under år 1889 den 1. i hvarje måned. Pris per år **En krona.** Erhållas å alla postanstalter. Utgivare: **B. Michal**, Linköping. Prönummer på begäran gratis.

Honningglas (Abbotts)

kanne nu erholdes i Størrelser passende til 1 eller 2 B Honning. **Solmeegaards Glasværk,** Nyhavn 12, Kjøbenhavn K.

Danske Bivenner,

somjenske til abonnere paa „Den norske Biavler-Forening“s Organ „Tidsskrift for Biskjøtsel“, kunne nu erholde dette frit tilsendt hver Maaned ved paa nærmeste danske Postkontor at indbetale **2 Kr. pr. Aar.** Vil man derimod tillige blive Medlem af „Den norske Biavlerforening“, maa man indsende **3 Kr.** til Foreningens Forretningsfører i Kristiania, og erholdes da „Tidsskrift for Biskjøtsel“ frit tilsendt direkte fra Ekspeditionen i Kristiania (Adr.: Hr. Ivar S. Young.)

Extrafin Tavletraad samt Kunsttavler

af 1ste Klasses rent Voks faas altid hos **Kr. Pedersen, Tved, Svendborg.**

Erslevs Prislister se Side 72.

Indhold af dette Nummer:

Biernes Søvrning, af Stadelhausen	175
Centraimpe i Dønske	182
Den nye Sommer	182
Ekto, af J. Mispel	178
H. C. Masmussen, N. Andersen, Jens	
„Oien, N. C. Gunner og E.	179
En gammel Bismester, af Gørdal Bartrum	176
Ferisering af Baggene indvendig	178
Foder	180
Forening	177
Forraadets Plads	174, 183
Gaonlige Binf.	183
Gjæret Honning, Fodring med	178
Hengjæmning af Delinger	177
Honningfalg	183
Love om Bier	173
Malning	183
Ny-Zeelands Biavl	178
Dønske Amts BF.	179
Pariser Udbylgeren	181
Patent paa Honning-Udtrækkeren	181
Plads under Kammeret om Vinteren	178
Udbylgerens Maal	177
Udbylgering	183
Udbylgering i Dønske	180
— i Kjøbenhavn	183
— i Moskibe (Præmierne)	181
Winterat, af Hans Erstlev	174

Det Tørtgen'ske Bogtrykkeri i Kalundborg.

Den danske Bi-Tidende
Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
„Danmarks
Biaoler-Forening“

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

PAUL K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Aabningsretter optages for 20 Ore pr. Pætt-Linie 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indtrykte.

Bier og Fugle.

Der hengaar næppe noget Aar, uden at vi fra flere Sider modtage Klage over, at forskjellige Fugle optræde som Fjender af Honningbien. Nagtet vi ikke tillægge disse Fjender nogen meget stor Betydning for Biavlen hos os, kan det dog ikke nægtes, at de under særegne Forhold kunne blive besværlige. Vi skulle derfor nærmere omtale de Fugle, hvis Angreb undertiden kan være farligt, for at Biavlerne i Tide kunne være paa deres Post imod dem.

Hos os kjendes blandt Fuglene kun 3 Bisjender: Musvitten, Spurvden og Svalen. Blandt disse er den førstnævnte ubetinget den farligste.

Musvitten (*Parus major* L.) er en lille broget Fugl, Oversiden grøn, Undersiden gulagtig, Isen sort, hvide Rinder, 2 sorte Baand fra Isen til det jorte Bryst og derfra atter en jort Stribe henad Bugen. Ræbet stærkt og spidst. Denne smukke lille Fugl er ganske almindelig om Sommeren i Skovene, hvor den med den største Behændighed klatter i Træerne og op søger Insekter, Larver, Pupper og Insektæg. Man har beregnet, at denne Mejsse daglig fortærer

Fig. 36. Musvitten.

henimod 1000 Insekter, og da de allerfleste af disse ere skadelige Dyr, saa gjør denne lille Fugl en ganske overordentlig stor Nytte. Det kan vel hende, at den ogsaa om Sommeren fortærer nogle enkelte Bier, men den Skade, som den paa den Aarstid volder, er vistnok aldeles forsvindende. — Om Vinteren stiller Sagen sig derimod anderledes. Musvitten søger da hen i Nærheden af de menneskelige Boliger, fordi den paa denne Aarstid ikke kan finde tilstrækkelig Føde i Skovene. Saar den paa denne Tid begyndt paa at angribe Bierne, da kan den undertiden ødelægge hele Bisfamilier. Den banker med Ræbet paa Flydebrættet, griber den første fremkrybende Bi, aftager med Ræbet Braaden, medens den fastholder Bienen med en Klo, og

fortærer derpaa alle Biens bløde Dele. Naar dette gjentages hele Dagen igjennem og Dag ud, Dag ind, kan det nok tilsidst ødelægge Bisfamilien.

Seldigvis optræder Musvitten ikke saaledes i alle Egne i Norden. I Kjøbstæderne ses den meget sjældent ved Bistaderne, i Landsbyerne hyppigere; men kun i Skovegne ere dens Angreb af Betydning. Mange Midler imod den har man anvendt,

idet man har søgt saa vidt muligt at undgaa at ødelægge en saa særdeles nyttig Fugl. Vi skulle her omtale 3 saadanne: At indfangne de enkelte Eksemplarer, der have faaet Smag paa Bier, holde dem i Bur gennem Vinteren og om Foraaret slippe dem løse. Dette Middel vil dog let føre til Fangerens Ødelæggelse, thi Musbitten er meget vanskelig at bevare i Fangerstak. Langt simplere er det at dække Indgangen til Staderne med et Gjærde af Straa, jaaledes at Luftfornyetelsen godt kan foregaa derigennem. Endelig har man med Held forsøgt foran Indgangen at lægge 2 Pinde, $\frac{1}{2}$ " tykke, og ovenpaa disse en Mursten. Bierne kunne da færdes ud og ind under Murstenen, men Meisen indlader sig ikke paa at banke paa Murstenen.

Suspurven (*Passer domesticus* L.) angives ikke sjælden som Biffende. Vi have rigtignok aldrig set den tage sunde levende Bier men kun døde eller halvdøde Arbejdsbier og Droner jaavel som udkastede Larver, og det naaget vi meget nøje have iagttaget Spurbene i Egne, hvor de fandtes i meget stort Antal. Da Spurven ogsaa i andre Henseender anses for skadelig, have flere Naturforskere foretaget omhyggelige Underøgelser af Spurbemaver. Saaledes undersøgte Dr. Schleh i 1884 nøje 72 Spurbemaver. Han fandt i deres Maver ikke mindre end 292 forskjellige skadelige Insekter af en Mængde Arter, men deriblandt ikke en eneste Bi. Hermed er det vel ikke bevist, at Spurbene ikke i visse Egne angriber Bierne, men vi antage dog, at den i det hele ikke kan anses for en Biffende, da det paa den anden Side ikke er bevist, at den gjør Bierne nogen væsentlig Fortræd. Svalerne, særlig Landsbjælven (*Hirunda rustica* L.), bleve i lang Tid ansete for slemme Biffender. Man ser dem ofte, især paa kjølige Dage, flyve over og omkring Bistaderne. Der er heller ikke Tvivl om, at de ofte sluger Bier; men omhyggelige Underøgelser af deres Mave og Kro have vist, at de kun efterstræbe Dronerne. Dette stemmer ogsaa godt nok med Svalens Levevis, da den næppe vilde være i Stand til at fjerne Arbejdsbiens Braad, inden den slugte Bie. Hanbierne ere nu vel ikke „nyttige Vædere“, hvilken Betegnelse man under Tiden har givet dem, men de findes dog i Reglen i saa rigeligt Antal, at det ikke vil staa Bifamilierne synderligt, om end et mindre Antal af dem gaa til Grunde ved at tjene til Føde for Svaler. I Egne, der ere meget rige paa Svaler, kan det dog nok være heldigt under Tiden at skræmme disse Fugle fra Vigarden med et Stuk løst Krudt.

Hermed anse vi Visten over Biffender blandt Fuglene sluttet for Nordens Vedkommende. Vi kunne glæde os ved at være fri for flere bædende Fugle, der i varmere Lande i høj Grad staae Bivavlens.

Honning.

Foredrag holdt af Hans Erslev ved Biavls-Udstillingen i Kjøbenhavn d. 31. Avg.

(Sluttet.)

Honningens KrySTALLISATION betragtes nu som et sikkert Tegn paa dens Væghed. Dette er ogsaa forjaavidt korrekt, som den eneste Forfalskning, der kan betale sig, nemlig med Kornsirup, udelukker KrySTALLISATIONEN. Det kan dog lade sig gjøre ved Behandling af Rørjufter f. Eks. med Svovlsyre at forvandle dette til Druesukker. Andendes dette til Forfalskning, da vil Blandingen krySTALLISERE ganske ligesom Honning. Der er dog ingen Fare for denne Art Forfalskning, med mindre Rørjufteret blev langt billigere, end det for Tiden er. — Honningens KrySTALLISATION har det færegne ved sig, at de frembragte KrySTALLER ikke ere Honning-KrySTALLER men bestaa udelukkende af Dextrose, idet Levnløsen ikke kan krySTALLISERE. I den saakaldte kornede Honning ser man derfor tydeligt med blotte Øjne disse KrySTALLER og derimellem den flydende Levnløse. Saa dan kornet Honning kan dog blive meget fast og haard. I denne Form er den vanskelig at sønderdele og kan slet ikke anvendes til at jordre paa Brød. Den kan imidlertid let paany gjøres flydende ved at opvarmes i et Vandbad, idet Beholderen stilles i Vand i en Gryde, og denne opvarmes. Man kan imidlertid godt undgaa, at Honningen krySTALLISERER i denne kornede Form, naar man paa den Tid Honningen begynder at stivne omrører den stærkt med en Sleb eller et andet lignende Redskab. Dette vil nemlig bevirke, at KrySTALLERNE blive mindre. Man kan endogsaa paa denne Maade opnaa at give Honningen en lignende Tilstand som Smør, og i den Tilstand er den behageligst at anvende. Men moden Honning vil altid krySTALLISERE, naar den henstaar roligt i et tørt Rum, der ikke er meget varmt.

Honningens Syreindhold er kun meget ringe, ca. $\frac{1}{10}$ %, mest Myresyre. Denne virker uden Tvivl som et Middel mod Gjæring og gjør jaaledes Honningen mere holdbar. Hvorledes denne Syre kommer i Honningen, og hvorledes dens For-

hold til Honningens øvrige Bestanddele i det hele er, det hører endnu til de uopklarede Spørgsmaal. Pastor Clarke i N. Amerika tror at hvide iagttaget, at Bierne, inden de forsegle en Honningcelle, gyde en Draabe Bigift fra deres Braad ovenpaa Honningen. Han foreslaar derfor, at Biablerne, for at spare Bierne Arbeidet med at forsegle Honningen, skulde høste denne umoden og utilddæffet og bagefter tilfætte $\frac{1}{10}$ % Myrshyre. Denne Theori og denne Fremgangsmaade tør jeg dog ikke anbefale før Sagen er nøjere prøvet. — At Myrshyrens Tilstedeværelse spiller en meget vigtig Rolle med Hensyn til Honningens Anvendelse som Lægemiddel, derom kan der næppe være Tvivl.

Endelig kommer jeg til Honningens Indhold af forskellige ætheriske Olier. Dette Indhold er overmaade ringe, men alligevel er det netop disse Olier, der bestemme de forskellige Honningarteres Lugt, Smag og Farve. Lugt og Smag ere vel 2 forskellige Egenskabter, men de ere meget nær beslægtede, saa at de ere afhængige af hinanden. Honningens Farve kan vel være paavirket af ganske fremmede Emner, men i det Tilfælde er Honningen ikke ren. Den rene Honnings Farve beror derimod ligesaavel som Lugten og Smagen paa de ætheriske Olier, der hidrøre fra de Blomster, af hvis Nektar, Honningen er frembragt. Derfor er det let forklarligt, at Honningarterne enten kunne betegnes ved at nævne de paagjældende Blomster eller ved at nævne den Aarstid, paa hvilke de ere frembragte. For aars = Honningerne ere lyse og lidet tilbøjelige til at krystallisere. Hertil høre Frugtblomst- og Raps = Honning. Sommer = Honningerne ere gulagtige. Hertil høre Agerkaal-, Hvidbløver- og Rinde-Honning. Efter aars = Honningerne ere brune og meget tilbøjelige til at krystallisere. Hertil høre Lyng- og Boghvede-Honningen. Naar man paa de Tider, Honningen høstes, lægger Mærke til, fra hvilke Planter Nektaren hentes, vil man i Almindelighed kunne angive den Plante, der giver den paa den Tid frembragte Honning sin Karakter. I Henseende til en nøjagtig Angivelse af de forskellige Honningers Egenskabter staa vi dog endnu langt tilbage. Forsøgene i denne Retning kræver stor Paapaasenhed, her er derfor endnu en vid Mark for Sagttagelsen.

Det sidst forløbne Aar har ret vist, hvor fordelagtig den nyere Biavl er i Sammenligning med den ældre. Derfor vil dette Aars Erfaringer uden Tvivl bidrage mægtigt til den nyere Biavls Udbredelse hos os. Jeg vil slutte, disse Betragtninger med at

udtale Ønsket om, at Biavlen maa udbredes mere og mere iblandt os, saa at Honningen stadig mere maa komme til sin Ret som et fortrinligt Næringsmiddel og Lægemiddel.

Bi-Pest.

Af Snekter S. Petersen, Bullerslev.

Ved at læse Den danske Bi-Tidende fra den 15de Septbr. 1889 ser jeg, at De tilraader at kassere Stadet og brænde Tablerne, hvis Sygdommen ikke ved den tredobbelte Behandling i Løbet af 14 Dage begynder at aftage. Det behøves efter min Erfaring ikke.

Jeg har i Sommer haft Bi-Pest i 4 Familier. Da jeg opdagede det, tænkte jeg: Hvad skal jeg nu gjøre for at blive den kvit? Et godt Middel vidste jeg, det var at brænde det hele; men da jeg nødig vilde miste mine Bier, overbrufede jeg alle Tablerne med Salicylband, som jeg vidste var et godt Middel, men det hjalp ikke. Saa tog jeg fat paa „Tidskrift for Biavl“ for at se, om jeg ikke kunde finde et Middel. Saa finder jeg i Nr. 18 fra 1887 under Overskrift „Bi-Pest“ (af N. W. M. Cain, Aurora, Illinois) et Middel, og det brugte jeg og fulgte det nøje, som han havde beskrevet det, og efter 2 Behandlinger var jeg fuldstændig fri for Sygdommen. Og jeg har endnu den 18de fremvist Tabler, hvori Bi-Pesten har været, fulde af Dugl, uden noget Tegn til Sygdom. Naar Anvisningen i Nr. 18 i „Tidskrift for Biavl“ fra 1887 nøje følges, saa tror jeg, vi have et sikkert Middel mod Bi-Pest.

* * *

Det vilde glæde os meget, om den af Forfatteren udtalte Mening, at Mac Vains Middel mod Bi-Pest virkelig kan betragtes som et sikkert Middel — skulde betræfte sig. I denne Sag staa vi nemlig hidtil famlende, dels fordi vi selv aldrig have haft Bi-Pest blandt vore Bier i den lange Aarække, vi have drevet Biavl, dels fordi der kun meget sjældent er tilflydt os Meddelelser om Udsaldet af Sygdommens Behandling hos Nordens Biavlere.

Vi finde os nu foranledigede til paany at optage Mac Vains Anvisning til Bi-Pestens Behandling:

MiddeL: Bland 1½ Pot blødt Vand med ½ Pot Rjostenfald i en Lerkrukke. Opvarm den til 25° varme og rør godt om, indtil alt Saltet er smeltet. Tilfæt derpaa ½ Pot blødt kogende Vand, hvori

er opløst 4 Spijesteftu lb tvekulsurt Soda. Rør derpaa godt om, idet Du tilføjer Honning eller Foder-Sirup nok til at gjøre Blandingen sød, uden at gjøre den tyk. Bland nu $1\frac{1}{2}$ Kvint Salicyl-Syre (Kry-staller) med saa meget Spiritus, som behøves til at opløse den (c. 6 Kv.) og kom dette i Blandingen i Kruffen; medens den endnu er varm, og rør det hele godt om. Naar det har henstaaet i 2—3 Timer vil det være klart.

Behandling. Nytt Bierne af Tablerne og udflug Honningen saa nær som muligt. Overbrus derpaa Tablerne grundig med Miltsturen, baade over og ned i Cellerne. Giv derpaa Tablerne tilbage til Bierne. Saadanne Tabler, som indeholde megen Pollen, smeltes i Voks-Smelteren, og Affaldet brændes. Derjom der ikke er Honningtræf, maa man fodre Bierne enten med Foder-Sirup eller med den nylig udflugede Honning. Bruges Foder-sirup, da tilføjes 1 Kv. Miltstur til hver Bægl Foder. Bruges derimod Honningen, da anvendes $2\frac{1}{2}$ Kv. Miltstur til hver Bægl. Honningen eller Siruppen gives varm, Miltsturen røres godt deri, og man giver ikke mere ad Gangen, end hvad Bierne kunne fortære i Løbet af Natten.

Giv alle Staderne i Bieriet en rigelig Overbrusning med Miltsturen. Naar man stiller alle en Familjes Tabler med Kanterne ved Siden af hverandre, kan man overbruse dem alle paa en Gang paa den ene Side, derefter vendes de og overbruses paa den anden. Derved opdaages ofte Sygdommen i Stader, som man troede fri. Den Miltsturmængde, som er angivet, er tilstrækkelig til Behandling af 150 Stader. Fortsæt Behandlingen ved grundig at overbruse de syge Familier med Mellemrum af 3 Dage, idet Kammerne med Bier stilles jævnsides og overbruses paa en Gang.

For at hindre Bierne i at indbringe røst Pollen, kan man brænde gamle tørre Ben og derpaa støde dem fint i en Morter. Pulveret rystes derpaa gjennem en tet Jærntraad-Si. Man tager 3 Delc Ris-Mel og 1 Del Ben-Mel og blander det med ovennævnte Salicyl-Sirup eller Honning til en tyk Dejg. Et Lag af denne lægges paa de ene Side af en overbruset Table og trykkes med en stiv Børste ned i Cellerne. Denne Table hænges ind i Stedet med Dejgen vendt mod Yngelen.

Vedbliv med hele denne Behandling, indtil Sygdommen er overvunden. Sørg for at Bierne altid have let Adgang til Saltlage, som er gjort sød med Foder-Sirup eller Honning, og vedbliv med An-

vendelsen af Ris- og Ben-Mel, medens Bierne ere ved at komme sig.

Som Sirkingsmiddel for de funde Familier overbruses disje med Miltsturen en Gang ugentlig, indtil Sygdommen ganske er forvunden fra Bieriet. Med.

Til Begynderen.

af C. J. Grønning.

Er den sidste Udflugning endnu ikke foretaget og Winterlejet ordnet, da er Tiden nu til at foretage det. Det første Spørgsmaal er da, hvor mange Tabler skal nu Stedet have til Winter? og Svaret bliver: lige saa mange, som Bierne tilbels kunne besætte, og i disje skal den fornødne Honning findes, Antallet af Tabler kan variere fra 5 til 10 a 12, i Forhold som Familien er stærk eller mindre stærk. Der burde aldrig overvintres mindre Familier selvstændig, end at de kunde besætte 5 Tabler 12" [ ]. Man faar det ene Nar efter det andet de juleklareste Bevijer paa, at det kun er de store og kraftige Familier, der betale sig at holde (saaledes har jeg et, der i Nar giber over 150 R.) — Hvorledes ser et Winterleje ud? De midterste 4 a 5 Tabler maa ikke indeholde mere end 3 a 4" Højde forseglet Honning foroven, derunder lidt Blomsterstav og for Resten tomme Celler, eller Yngel, alt efter Narstiden. Bag disje findes 1 a $1\frac{1}{2}$ helt fyldte forseglede Honningtabler. Resten af Honningtablerne er altsaa Indtægt, disje udfluges og hænges derpaa 1 ad Gangen bag ved Indstuds-døren, som hæves saameget, at Bierne saa Gjemmegang derunder. Er det noget foldt i Vejret, da sættes en Dør bag denne og der lægges nogle Tæpper eller Sække over det hele, at det kan være godt varmt, da ville Bierne straks fare paa den bejmurte Honningtable, gjøre den ren, bære Honningen ind i Winterlejet, og de tro Trækket er godt. Efter 1 eller 2 Dages Forløb tages den tomme ud og en anden hænges ind o. j. fr. Dronningen bliver fodret rigeligere og tvinges derved til at lægge rigeligere Eg, hvilket jeg netop tilstræber. Jeg maa netop forlænge Trækket om Efteraaret for at saa mange unge Bier i Stedet; de overvintre bedre, og hvad der særligt har Betydning er, at de holde ganske anderledes ud i næste Foraar. Ved at sidde rolig i Stedet om Winteren æltes de ikke, det er kun under Udflugt og Arbejde, at de æltes, derved at Ringerne slides op og altsaa ikke længere kunne bære dem, men de falde til Jorden og dø.

Skulde der ikke være Forraad nok netop

i de Tabler, som Bierne kunne befætte, da faar man let Bierne til at indbære Foderet, enten ved at give det foroven i Foderglas eller bag ved den hævede Indstudsbor; men man huser paa at give det saa betids, at Bierne kunne faa det forseglet, altsaa at Rummene indskrænkes og at der pakkes godt ind. Om man vil jordre færdig med Honning eller med Kandis, beror paa En selv, da Kandis er lige saa godt.

Til 5 R Kandis tages godt 4 Pægle Vand, det koges under Omrøren og skummes, der tilføjes 1 Tjæstefuld Kremortartari, for at det ikke skal krystallisere, og er det affvalet saaledes, at man godt kan holde en Finger deri, da gives det Bierne saa rask, som de kunne tage det. Man kan ogsaa selv fylde Tablerne, ved med en lille Flødekande med en fin Udløbstud at helde en lille Straale tværs over Tabellen fra oven, frem og tilbage og til Siden, og Cellerne ere fulde, da vendes den om og den anden Side fyldes paa samme Maade, Tabellen holdes over et stort Fad eller Basse for at opsamle det, der muligen flyder af.

Haves udbyggede Tabler og helst 2 a 3 med 3 a 4 " Honning og lidt Blomstervæv foroven og Resten tomme Yngelceller, lav da nye Familier og red paa den Maade de dødsdømte Bier fra Bislagterne, som desværre endnu findes rundt omkring, saa helst 2 a 3 saadanne Kubefamilier sammen til Et, den bedste Familie (det beror paa Dronningen) udtrommes først og Dronningen findes ved at saa Familien af paa et Lagen eller stort Stykke Lærred, Bierne sprede sig der, og da findes nok Dronningen. Denne sættes da i et Bur (enten Bidehætte eller tom Tændstikæske, hvori der er udskaaret nogle smaa Ridsjer), Buret lægges i den tomme Kube og Bierne løbe villig ind til den, derpaa aflaas de i Huset, hvori alle rede hænger 3 a 4 Tabler, og Buret gøres fast enten mellem de midterste Tabler eller og bedre saaledes at der er udskaaret et Hul oppe i Tabellen, hvori det sættes. Derefter udtrommes en anden Kube, slaas ud paa Lagenet, Dronningen findes og fjernes, og Bierne, som i Forvejen ere bragte tilbage i den tomme Kube, kastes i Huset til de andre, o. s. fr. med ligesaa mange Familier, man vil forene. Er Hus og Hygning fremmed, da gaar det an straks at forene saa mange Bier, som man vil, uden Gitter, men Dronningen i Bur til næste Dag. Vil man derimod forstærke en Familie i sit Hus, da gaar det ikke godt uden med Færngitter imellem 1 a 2 Dage, til Lugten er bleven ens, og som af mig tidligere anvist. Om den egentlige Vinterpakning vil jeg senere komme tilbage.

Ekko fra Staderne.

Aamlid, Tvedestrand, Norge, d. 19. Septbr.

Honningudtrækkeren er et uundværligt Redskab. Jeg havde 14 Dage før jeg fik den udtaget en hel Del Kammer, fyldte med forseglet og uforseglet Dvynhonning, hvilke jeg havde taget af Skatterummet (2den Stage, Ersløbs Stade). At knuse saa megen nydelig Hygning for at saa Honningen, var bedrøveligt. Jeg skrev da til Dem og fik sendt Hr. Vorbecks Honningudtrækker. Den gjorde overraskende Tjeneste og fik jeg al Honning ud. Satte saa de tomme Kammer ind til Bierne til Afslutning og Reparation og nu ere de nydelige og færdige til næste Aar.

Engvald Hansen, Distriktslæge.

Korsøregnen, d. 20. Septbr.

Jeg høstede i Aar 7 a 800 R Honning af 20 Stader, deraf gav de to imidlertid intet, og jeg havde ikke mine Bier tidligt nok udviklede. Efter min Beregning skulde de 18 Folk staa fuldt udrustede og folkestærke til at modtage Trækket d. 15. Juni. Før den Tid faldt det mig ikke ind fra Foraaret af, at Hovedtrækket skulde begynde; men, om Forlæbelse, til den Tid var Hovedtrækket forbi, det begyndte sidst i Maj og varede en 14 Dage. Vi fik ingen Regn, saa Trækket kom heller ikke igjen. Jeg fik ingen Sværme og havde det Særlyd, at næsten ingen af Staderne havde eller fik Droner; jeg tror ikke, jeg havde 20 Droner i de 20 Stader, det var en Sjældenhed for mig at opbage en Drone. Nu staa Husene pakkfulde af Bier, saa kom nu igjen, Du tidlige Sommer, saa lader jeg mig ikke narre. Se nu at faa lavet noget rigtig godt paa Delegeretmødet. Aaret har givet foraget Mod til mange Biablere, som vare nær ved at tabe det, og Biablen vækker mere og mere Opmærksomhed. H.

Drum Stole, d. 23. Septbr.

Her paa Egnen har Honninghøsten været god. Gjennemsnitsudbyttet pr. Trugstade antager jeg er omtrent 50 R. Mange ny Trugstader ere blevne befolkede, dels med Sværme og dels med dødsdømte Kubefolk, og da der i Aar næppe bliver sparet paa Vinterforraad, antager jeg, at der her i Kredsen til Foraaret kan udvintres omtrent dobbelt saa mange Trugstadefolk som sidste Foraar, hvis ellers Vinteren ikke bliver altfor uheldig. A. M. Christensen.

En Redegjørelse. S. „T. f. B.“ Nr. 15 tillægger Hr. B. M. Jensen,

Stræderbænget, mig følgende Udtalelse: „at indføre dem (italienske Dronninger), vilde være mere til Fortræd end Gavn ved at blande dem med vore egne Bier og derved ødelægge vor Biavl.“

Sagen forholder sig saaledes: Ved vor Generalforsamling i Rudkjøbing den 23. Marts i Aar fremkom Hr. Jensen med et Forslag om, at Kredsen ydede et Bidrag til dem, der vilde paatage sig at anskaffe og gjøre Forsøg med italienske Dronninger. Forslaget fandt almindelig Modstand, ogjaa fra min Side, navnlig fordi Medlemmerne for største Delen ere Begyndere, og det forekom mig — og Flertallet — at her var Opgaver nok, der laa mere lige for, og jeg udtalte, at det efter min Mening vilde være vanskeligt at holde Racen ren (længer end til Dronningsfugte naturligtvis) og at vore brune Bier let blev Bastarder. At Indførelse af italienske Dronninger skulde kunne „ødelægge vor Biavl“, har jeg ikke sagt eller nogenfinde troet, og vil et af de mere fremstredne Medlemmer af Kredsen, eller andre, der, som Hr. Jensen, foretrækker at staa udenfor, for egen Regning anstille Forsøg med Italienerne, og meddele mig Resultaterne, helbige eller uheldige, vil jeg virkelig være ham meget forbunden.

Tryggeløv, den 22.

Septbr. 1889.

N. Christofferjen,
Kredsfind.

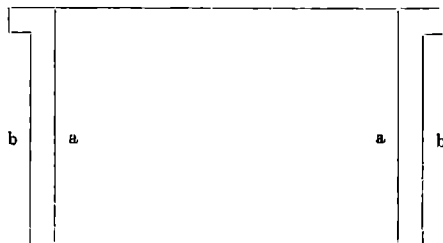

Fig. 37. Indskud tættet med Stimbstrimler. Folben er sømmet fast i Linien a. De 2 frie Fjæge naar rigelig ud til Kanten b.

Et og andet.

Praktisk Tætning af Indskud. Stærk Stimler af Jaarefind, 1 Tomme brede og saa lange som Indskudet er højt, fold dem dobbelt efter Vængden, fæst dem til Indskudet med Stifter yderst ude paa Kanten og paa den Side, som vender fra Bierne, og Du har tæt Pakning, som slutter godt til Kubedæggen (se Fig. 37.) E.

Vingeflag. I Følge en fransk Naturforskers Undersøgelser er det Antal Vingeflag, som gjøres i 1 Secund af forskjellige Insekter og Fugle følgende: Husfluen 350, Humlebien 240, Honningbien 190, Gedehamfen 110, Sparven 13, Vildanden 9 og Husbuen 8.

Honning-Fuglen. I B. B. Journal meddeles følgende Beretning om denne Fugl af Mr. Gordon Cumming: „Den er omtrent af Størrelse som en Bogfinke og af lysgraa Farve. Den leder altid ensbvert, som vil følge den, til en Birede, Syngende paa

en meget livlig Maade søger den ved forskjellige Kunstgreb at lokke ham med sig, og naar det er lykkedes den, flyver den slagrende fremad i Retning af Bireden, idet den hvert Dieblit sætter sig for at se om den rejssende følger den. Den vedbliver stadig at kvæde. Naar den tilsidst er kommet til den hule Træstamme eller det forladte Hvide-Myre-Bo, som indeholder Honningen, hvæver den i et Dieblit over Reben, derpaa sætter den sig paa en Gren i Nærheden og venter taalmodig paa at faa sin Del af Byttet. Naar Honningen er taget ved at kvæle Bierne med Røg af brændende Græs, leder Honningfuglen ofte hen til endnu en anden Birede, ja endogsaa til en tredje. Under Tiden fører den dog den usforsigtige Bi-jæger i en slem Fælde ved at lede ham hen til en graa Løves eller en Panthers Holig. Den vilde Bi, som saaledes forfølges af Honningfuglen, ligner ganske den almindelige europæiske brune Bi. De findes i hele Afrika, og der drives en udbredt Handel med Bivoks baade paa Guldkysten og paa Elfenbenskysten.“

Denne Beretning ligger i høj Grad de Beretninger, som havees om den indiske Honning-Gjøg; men denne Fugl er langt større end den her beskrevne Honning-Fugl.

Bier og Frugter.

Allerede for over 2000 Aar siden skrev Aristoteles, „at Honningbien

ikke bestadiger noget Slags sund Frugt. Disse Frugter efterstræbes derimod stærkt af Hvepse og Gedehamse.“ Alligevel fremkomme endnu jævnlig Klager fra Gartnerne, navnlig i Sydtykland, over, at Bierne bide Huller i Aprikoser, Ferskener, Vin-druer, Blommer og Hindbær og derved ødelægge dem. Dette beror paa en Fejlstagelse, thi Bierne bide aldrig Huller i saadanne Frugter. Derimod kan det vel hænde, at de, naar Gedehamserne først have bidt Huller i Overhuden, suges en Del af den søde Saft. Ligeledes suges de undertiden af overmodne Blommer, naar disse først ere vednede, fordi de have hængt altfor længe paa Træet. Den Fortræd, Bierne saaledes anrette, er dog aldeles forhindende, fordi de kun suges af saadanne Frugter, der forud ere næsten værdiløse.

61 Sværme paa 1 Dag. Mr. J. J. Ramin, Indiana, N. America, fortæller: „Om Morgenen, saa snart jeg havde faaet Meddelelse om den første Sværm, var der hverken Mist eller No. Den ene Sværm

efter den anden kastede sig paa den samme Gren i det samme Træ. Fjtte saa snart blev en Sværm rystet ned i en Kube og ud foran et Stabe, før en ny Sværm saas paa samme Sted. Nogle Sværme havde ingen Dronning, andre havde 3, 4 eller endog 5. Nogle Dronninger vare unge, andre gamle. Naar vi kunde finde en Dronning, satte vi hende i Bur, for at hun ikke skulde blive indnøglet. De 61 Sværme blede kubede i 20 Staber, og Overrum sat paa straks. En Mand, som var kommen med 5 Kuber for at kjøbe Sværme, sagde, at han albrig havde set Mage. Det havde jeg heller ikke, skjøndt jeg havde været Bi-advler i 57 Aar, og det bedste af det var, at jeg ønskede slet ingen Sværme i denne Sommer.

Honning som Lægemiddel. „Schweizerische B. Z.“ meddeleer følgende: I Foraaret 1885 havde en Hr. Düring, Itzberg, en yng Hest, og han besluttede at prøve Honning som Midde. Hesten led af den saakaldte „dribende Damp“ og var kun Skind og Ben. Han opbar mede omtrent $\frac{1}{2}$ B Honning, blandede dette med godt Mel og heldte det ned i Dyrets Hale. I Begyndelsen syntes den ikke godt om dette Lægemiddel, men lidt efter lidt blev den saa begjærlig derefter, at den en Dag, da han havde glemte Honningstrucken i Krybben, hest spomte den. Midlet blev givet $\frac{1}{2}$ —1 Lime før Foderet. Virkningen var efter nogen Tids Forløb forbausende. Hesten tiltog Dag for Dag i Kraft og Fyldighed og i August Maaned var den ligesaa stærk som min bedste Hest og fri for Sygdommen.

Trætavler. Professor Cook, Michigan, N. Amerika, meddeleer, at han for kort Tid siden modtog en Visfamilie, der sad ubelustfende paa Trætavler. Disse ere opfundne og patenterede af Mr. Aspinwall, Three Rivers, Michigan. De bestaa af simple Brædder, i hvilke der paa begge Sider er boret runde Huller af samme Størrelse som Biernes Celler. Disse Brædder nedjæntes i smeltet Voks, saa at Træet faar et tyndt Dvertvæk af Voks, og Bierne modtage dem da gjerne og anvende Cellerne saavel til Honning som til Yngel. Disse Trætavler ere billige, varige og varmere om Vinteren. Da Dronningen ikke lægger Egg i forkængele Celler, saa behøver man kun at lave Trætavler med saadanne Celler for at hindre Yngelansætning. I ethvert Tilfælde opfordrer denne Opfindelse til interessante Forsøg, da den mulig kan faa en ikke ringe Betydning.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 183. Er der noget til Hinder for at bruge smaa Dæksbræder (hvoraf et 5" bredt med Foderaabning) i Stedet for Voksbug? Hvorledes sikrer man sig i dette Tilfælde bedst Gjennemgang for Bierne fra 1 Table til en anden? (H.) — S.: Hvis Tablebærernes Overflade ligger $\frac{1}{2}$ " dybere end de indre Vægges Overkant, da kan man tværs over Tablebærerne lægge 2 Rister af $\frac{1}{2}$ " Tykkelse og anbringe Dæksbræderne ovenpaa disse. Vinterpakning maa da lægges ovenpaa Dæksbræderne. Paa denne Maade fremkomme fortræffelige Vintergange over Tablebærerne mellem og paa begge Sider af Risterne. Hvis Tablebærernes Overflade derimod er lige med de indre Vægges Overkant, da maa der sørges omhyggelig for at hindre Varmen i at slippe ud ved Siderne, naar Dæksbræderne hæves ved de 2 Rister. Dette kan ske ved at lægge 4 Rister af samme Tykkelse og 2" Brede, nemlig 1 paa hver af de indre Vægges Overkanter og 1 bagtil paa Indstudsåbrens Overkant.

Nr. 184. Hvor sent tør man vedblive at fodre? (H. M.) — S.: Det beror paa Vejrtilaget, thi saa længe det endnu er varmt nok til, at Bierne kunne forsegle det hengjæmte Foder, kan man uden Risiko fodre. Hertil udfordres ved en u d v e n d i g Temperatur af 5° allerede en betydelig Anstrængelse for Bierne, om disse end ere meget lunt indpaktede. Vi have derfor tilraadet saa vidt muligt at ende Fodringen i September, men i ethvert Tilfælde bør den endes i den første Halvdel af Oktober.

Nr. 185. Hvad forstås ved Lav Normal og i det hele ved Normalmaal? (H. M.) — S.: Det Normalmaal, som her i Danmark saa vel som i Norge og Sverrig er vedtaget som „Normalmaal“ er $14\frac{1}{8}$ " høj, $8\frac{1}{2}$ " bred udvendig Maal under Tablebæreren. Dette er det høje Normal, som først er anvendt i Vorbergs Stabe. — Derimod er fra England indført det lave Normalmaal, som egentlig skulde være 14" bredt, men for at nærme det mere til det høje Normalmaal gjøres det udvendig $14\frac{1}{8}$ " bredt, $8\frac{1}{2}$ " højt under Tablebæreren. Dette Maal benyttes i Grælevs Stabe. Tablebæreren 15" lang, $\frac{3}{8}$ " tyk.

Nr. 186. Jeg har en Kubefamilie, som jeg gjerne vilde have overført i Kasse og dog have den til at jværme eller saa dannet 1 eller 2 Kunstjværme deraf. Hvorledes skal jeg bære mig

ad dermed? (H. M.) S.: Sørg for at indvintre Kuben med godt Forraad og lunt indpakket med en tyk Straafappe. Tidligt om Foraaret i Slutningen af April eller Begyndelsen af Maj kan Kuben sættes paa et Trugstade, saa at Bierne bygge ned i dette. Naar Familien derpaa fodres meget stærkt, vil den blive saa birig, at den let vil kunne afgive 1 Kunnstbærm. Derimod vil det kun i meget heldige Aar være tilraadeligt at tage 2 Kunnstbærme af 1 Familie. Hvorledes Kunnstbærme dannes, skal nok med Tiden blive meddelt, men for Djeblifket ligger det Arbejde jo ikke for.

Nr. 187. Jeg har 2 Møller'ske Ræmpe-stader med 10×10 " Rammer. Jeg ønsker at lave dem om. Hvilket Rammemaal anser De for det heldigste? (H. M.) — S.: DBF. har for nogle Aar siden vedtaget at anbefale følgende Maal: Normal, 10×12 og 12×12 ", men de 2 sidstnævnte Rammemaal ere maalte indvendigt i Rammen. Efter at disse Maal bleve vedtagne, er der imidlertid fremkommet Undersøgelser, der synes at vise, at „smalle“ Rammer i længe vedholdende Vintre ere uheldige for Overvintringen. Dette har bevirket en langt mere udbredt Brug af de brede Rammer. Hertil høre af de nævnte Maal kun 12×12 " og lav Normal. Næsten alle Stader i vort eget Bieri have de lave Normal-Rammer. Marsagen til at vi foretrække denne Ramme for 12×12 " Rammer, er den lettere Behandling, den lave Ramme giver. Denne indeholder nemlig $120 \square$ " og kan, naar den er fyldt med Honning, veje 5—7 P, og dette synes os alt, hvad man bekvemt kan magte med een Haand. 12×12 " Rammen rummer derimod (det er jo indvendigt Maal) c. $150 \square$ " og kan derfor, naar den er honningsfyldt, veje 8—10 P, og denne Vægt udkræver i Almindelighed Anvendelsen af begge Hænder. Hertil kommer endvidere den Ulempe, at 12×12 " Rammen nødvendig maa have Afstandsmaalere (Klobser, Stifter eller Ører) baade foroven og forneden, medens den lave Normalramme kun behøver saadanne foroven (vi benytte Stifter.)

Kundgjørelser.

Gult rent Voks kjøbes.

Tilbud med Prøve, billigste Pris og Partiets Størrelse bedes snarest tilfattet **Kjøbenhavns Mjødbryggeri**, P. S. Salomon, Gammelmønt 6, Kjøbenhavn K. Sammefteds

kjøbes Mjød

ligeledes efter Prøve.

Wine i Kjøbenhavn 1888 og flere Gange tidligere, præmierede

Kunstabler

leveres til forestaaende Sæson for 1 P: 170 5 P 1,60, 10 P 150 pr. P.

N. Schmidt, Nylandsvei 4. Frederiksberg I.

Tømrer Kristjan Pedersen i Tved ved Svendborg

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavls-Redskaber.

Illustreret Prislister paa Forlangende frit.

Honningglas (Albolls)

kunne nu erholdes i Størrelser passende til 1 eller 2 P Honning.

Holmegaards Glasværk,
Nyhavn 12, Kjøbenhavn K.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tidskrift for Biavl** saas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, saas de a 25 Øre. Aargangene 1882, 1883 og 1885 ere udsolgte.

Aargangen 1886 hestet og forsynet med Sagregifter koster 60 Ø. **Aargangen 1887** ligeledes hestet i et smukt Omflag og forsynet med Sagregifter koster 1 Kr. Aarg. 1888 koster 1,50 Ø. Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erlev.**

Husmandsbladet,

Tidskrift for Agerbrug og Kvæghold, Haverbrug samt Landbrugets Bierhverv, udgaar fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. hver Maaned.

„Husmandsbladet“ koster 50 Øre Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Øre, og kan bestilles ved **Postvæsenet** fjerdingaarsvis.

„Husmandsbladet“ sendes frit for 2 Kr. hele Aaret, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgiveren, **Fr. Dehlerich**, Nærum ved Holte.

Prøvenumre af forrige Aargang sendes frit.

Indhold af dette Nummer:

Bier og Frugter	202
Bier og Fugle	197
Bi-Best, af H. Petersen	199
Dækbræder som Vinterdække	203
Ekko, af Engvald Hansen, H. A. W. Christensen og N. Christoffersen	201
Honning, Foredrag af Hans Erlev	198
Honning-Fuglen	202
Honning som Lægemiddel	203
Honning-Udtrækkeren af Engv. Hansen	201
Krystallisation af Honning	198
Middel mod Bi-Best, af Mac Lain	199
Musvitten	197
Mylshren i Honning	198
Normalmaal, højt og lav	203
Overføring	203
Rammemaal, det bedste	204
Redegjørelse af N. Christoffersen	201
Silbig Fodring	203
Spurven	198
Svalen	198
Sværme, 61 paa 1 Dag	202
Til Begyndelsen, af E. J. Gronning	200
Trætavler	203
Tætning af Indstud, af E.	202
Vingeflag af Insekter og Fugle	202

Det Tørtzen'ske Bogtrykkeri i Kalundborg.

Den danske Bi-Tidende
Tidsskrift for Biant.

Udgivet af
„Danmarks
Biaoler-Lovning“

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

PAULI. K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundsgejstelser optages for 20 Øre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de næstes indrykke.

De trætte Bier.

I et godt Honningaar som det nu foreløbne, er der Anledning til at anstille adskillige Sagttagelser, som ikke saa let gjøres i mindre gode Honningaar. En af disse angaar netop ovennævnte Emne, og da vi tænke os Muligheden af, at denne Sagttagelse kan føre til, at vi yde vore smaa Venner en ikke uvæsentlig Hjælp, skulle vi skænke den Sag en nærmere Dmtale.

Naar Arbejdsbien har været paa Udflugt efter Honning, Pollen, Klæbvoxs eller Vand, drager den belæstet til sit Hjem. Dens Flugt bliver derfor tungere, saa at der ikke hører nogen meget nøje Betragtning til at afgjøre, om Bien er belæstet eller ej. Der er

dog en meget betydelig Forskjel paa den Byrde, som Bien bærer hjem. Under meget rigt Honningtræk fylder den sin Honningskælt helt, den rummer omtrent $\frac{1}{3}$ af en almindelig Honningdraabe; men tillige belæster den sine to „Kurve“ mere eller mindre fuldt med Pollen. Under mindre godt Træk kommer Bien ofte hjem med en ikke helt fyldt Honningskælt og endnu oftere kun med fyldte Kurve. Endvidere have de vandbærende Bier en betydelig ringere Byrde at bære end de honningfyldte, fordi

Honningen er over $\frac{1}{3}$ tungere end samme Rumfang Vand. Desuden føre de vandbærende Bier meget sjælden Pollen, fordi Vandet i Almindelighed hentes paa Blade og ved Vandsteder, men ikke i Blomsterne. Det vil heraf let indses, at der er stor Forskjel paa Vægten af den Byrde, som Bien bærer hjem, og at den bliver tungest belæstet under godt Honningtræk. Men der er oven i Kjøbet en anden Grund til, at Bien trættes stærkere under godt Honningtræk, nemlig Udflugternes Antal.

Under svagt Træk maa Bien besøge en Mængde Blomster, inden den faar „Posen“ nogenlunde fuld. Derfor udfører den kun faa Udflugter paa 1 Dag, og kommer altsaa kun faa Gange belæstet hjem. Ganske anderledes er

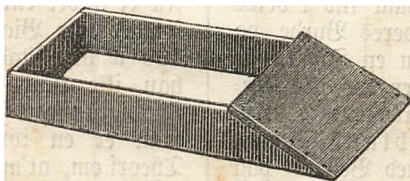

Fig. 34. Amerikansk Bistabe-Hob.

Forholdet under et rigt Honningtræk: I Løbet af faa Minutter kan den da fylde sin Honningskælt. Den flyver rasht hjem, afleverer sit Bytte og drager straks igjen ud efter den liflige Nektar. Saaledes kan den under stærkt Træk udføre en forbausende Mængde Udflugter paa 1 Dag. Men det er opslidende Arbejde. Efter hver Udflugt er dens Flugt hjemad mere usikker og svirrende, og tilsidst falder den ned i Nærheden af Stedet ude af Stand til at naa sit hjære Hjem og den Ja-

milie, for hvis Vel den har arbejdet faa troligt.

Kan der nu slet ikke gøres noget for at hjælpe de trætte Bier? Dette er ikke alene en hjærlig Tanke imod de smaa slittige Dyr, men det vilde tillige være en Fordel for Biavleren, da Bierne's Liv repræsenterer en vis Værdi, og netop under det rige Honningtræk er denne Værdi størst. — Der er 2 Midler, ved Hjælp af hvilke en saadan Hjælp kan ydes, nemlig Læ ved Stadets Indgang og formaalstjenlige Flyvebræder.

Bethdningen af Læ i Bihaven er almindelig anerkjendt og ofte omtalt i nærværende Blad, derimod tro vi, at Bethdningen af gode Flyvebræder ofte oversees. Høstaaende Tegning viser en ganstke simpel Bistade-Fod opfundet af en bekjendt amerikansk Biavler. Tegningen forklarer egentlig sig selv. Foden bestaar af 4 Bræder, af hvilke de 3 ere 6" høje, 1" tykke og stillede paa Kant. Det 4de Brædt danner Flyvebrædet, og er 8—10" bredt, stillet skraat under en Vinkel af 20—30°. Hvis Foden er stillet umiddelbart paa Jorden, naar Flyvebrædtets Underkant ogsaa Jorden. Stilles Foden derimod paa et Par Mursten i hvert Hjørne, og denne Fremgangsmaade ville vi anbefale, da anbringes under godt Honningtræk et skraat Brædt som Forskættelse af Flyvebrædet, saa at dette naar Jorden. Der er ingen Tvivl om, at mange trætte Bier, som ville gaa til Grunde, naar Flyvebrædet ikke naar Jorden, ved en saadan Indretning af Foden ville blive i Stand til at naa ind i deres Hjem og baade aflevere deres Byrde og udhvile sig, saa at de endnu en Tid kunne tjene deres Formaal. Det er dog ikke ligegyldigt, hvorledes Flyvebrædtets Overflade er. Hvis den er blank og glat, bevæge Bierne sig kun med Besvær paa den, naar den er endogsaa kun ganstke lidt fugtig, og hvis Brædet om Morgenen er vaadt af Dug, blive mange Bier, naar de komme flyvende hjem, hængende med Vingerne paa den vaade Flade, idet de vende Bugen i Vejret. Flyvebrædet kan godt hølles, men bør kun males 1 Gang. Det faar da snart den ru Overflade, paa hvilken Bierne bevæge sig lettest uden Hensyn til, om den er tør eller vaad. — I Forbindelse hermed skulle vi endnu nævne den saakaldte Veranda, der nu ofte ses anbragt over Indgangen for at stærme imod Slagregn og imod Blæst. Hvis dennes øverste Brædt anbringes kun 3—4" over Flyvebrædet, da gjør den mere Skade end Gavn, fordi de hjemvendende belæste Bier flyve saa usikkert, at de have ondt ved at træffe ind

under den og derved naa Indgangen. Er Flyvebrædet tillige smalt og hævet fra Jorden, ville en Mængde Bier især i Blæstbejr slaas ned under Stadet for aldrig at rejse sig mere. Verandaen er derimod af væsentlig Nytte, naar den anbringes 6—8" ovenover Indgangen, da Bierne i dette Tilfælde ikke have Besvær med at træffe denne.

Vi haabe, at vore Læsere ved nye Stader, som laves i den tilstundende Winter, ville forsøge Anvendelse af ovennævnte Vink. Det kommende Aar vil da vise, om der derved er ydet Bierne den tilsigtede Hjælp.

En gammel Bimester.

Af Edward Bartrum i B. B. Journal.

(Sluttet.)

Den „gamle Bimesters“ Held til at opnaa en stor Honninghøst, er af en saadan Væstfæstethed, at han er fuldstændig berettiget til at bære den Titel, som jeg har bobet at give ham. Han siger mig, at hans Gjennemsnitsudbytte pr. Stade i Fjor (det daarlige Aar 1888) var 56 B ! Den 3. Juli i Aar finder jeg, at et af hans Stader har givet ham 92 B , i Delinger, og en Dag eller to senere tog han 80 B fra et andet af sine Stader. Men han betragter dog ikke dette Aar som et godt Honningaar. I et foregaaende Aar tog han 194 B i Delinger fra et Stade og 230 B i det hele fra et andet enkelt Stade. Under sin Birkomsenhed som Biavler har han jævnlig faaet 100 B pr. Stade. Dette mener han, at han ikke kunde faa, dersom han ikke bestandig stæfede sine Stader nye Dronninger. Han er en ivrig Tilhænger af Cowans Theori om, at man kun skal beholde en Dronning, saalænge den bevarer sin fulde Kraft. Hans Stader have alle 14 Rammer (8½" høj, 15" bred), og han antager ikke, at han kan nøjes med et mindre Antal. Om Winteren reducerer han Antallet til 8, og om Foraaret opmuntrer han Stadet ved at tilføje Rammer, der ere fulde af Honning. Han er paa ingen Maade nogen Ynder af at fodre med Sirup, og jeg er tilbøjelig til at tro, at han som Regel aldeles ikke fodrer paa den Maade. Hans Maade at fordoble paa er følgende: Naar et Stade paa 14 Tabler er fuldt af Angel og Bier, sætter han en ny Etage paa 14 Rammer ovenpaa det, med et „Raynor's Dronninggitter“ imellem. Den øvre Etage bestaar af tomme Tabler, omhyggeligt opbevarede til at benyttes, naar der er Brug for dem; og under mit

Besøg havde nogle af Staderne endnu et tredie Stokværk paa 14 Kammer, ialt 42 Kammer! Disse Tabler ere imidlertid Woodbury, ikke Forenings-Kammer, saaledes at Stadernes Omfang udbvendigvis bliver lidt større. Han er ked af, at han ikke i tidligere Aar antog Foreningsrammen (lad Normal); men da han selv laver alle sine Redstaber, endog sin Udslyngningsmaskine, er han ikke saa afhængig af Tømrere og Haandværkere som nogle af os.

Han er overordentlig nøjeregnende med Hensyn til sin udslyngede Honnings Godhed. Han tillader ikke, at en eneste Smule Engler kommer i Udslyngningsmaskinen, ej heller vil han tillade, at et Klæde, dhyppet i Karbol, lægges paa et Stade, hvis Honning han agter at udslynge. Han er en ibrig Tilhænger af Staaltraads-Grund som nødvendig, naar Tablerne skulle anbringes i Udslyngningsmaskinen. Grunden i alle hans Kammer er af Staaltraad tværs igjennem „Firkantens Diagonal“ (for at bruge hans egne Ord). Hans Bihus, som han med egen Haand har bygget, er et Bævis paa hans Dygtighed saa vel som paa hans Virkelyst. Her er Bolig for 25 Stader, samlede paa et meget lille Aar; thi hans Enemærker ere ikke vidtstrakte. De Masker af Bier, som flyde ud mod Kløvermarkerne og som vende tilbage, belæshede med deres gyldne Skatte, er et Syn, der nok kan fryde enhver ægte Bibens Sjæl. Han er afgjort af den Mening, at hvert Stade skulde være forsynet med skraat nedstigende Brædder, der naaede Jorden, til Hjælp for de overlæsjede og betyngede Bier. De fleste af hans Stader ere to Fod og tre Tommer i Kvadrat og to Fod og 6 Tommer høje, med „Hættelse-Bægge“, som anbefalet af Forfatteren. Han har ingen Vanstælighed ved at blive af med sin Honning, fordi han regelmæssigt avler en rigelig Mængde af god Kvalitet, og Honningforhandlerne kunne stole paa ham. Alle hans Delinger fra i Aar ere solgte, og han ventet at sælge al sin udslyngede Honning før Jul. Han sælger albrig sine Sværme; de ere altfor meget værd til at sælges for 10 eller 15 Shillings. Hans Mening om de rene Givure er, at de svækkes om Foraaaret, men at den første Krydsning med den rene engelske Bi er det bedste i produktiv Henseende. Krainerne ere de allerroligste; han og jeg stak vore Hænder ind i et stort Stade med Krainere, fra hvilket der var taget Honning Dagen i Forvejen, og der blev ikke gjort noget Forsøg paa at stikke os. Den engelske Bi, mener han, laver bedre end nogen anden Bi Delinger færdige; men i Aar tror han ikke, at De-

lingerne ere prænt fuldbendte. Han har stor Tillid til Kamfer, og naar han skal forene Stader, foretrækker han at putte et Stykke Kamfer i Flyvehullet paa hvert Stade Matten over og den følgende Dag forene Bierne, hellere end at oversprøjte dem fuldstændigt med lugtende Honningvand.

Et Træk i Bieriet er det Antal net forarbejdede Buder, som kunne ses paa alle Sider. Den „gamle Bimester“ er øjensynligt en Ynder af Varme; men jeg har en lumft Aelse om, at hans „gode Kone“ paa dette som paa andre Omraader laaner ham en hjælpende Haand. Hans Delinger have i nogle Aar været spaltede foroven, for at Kunsttablerne let kunne indsættes, og for at han saaledes kan undvære Parkers eller en hvilkensomhelst anden Maskine dertil. Maaſte kan det tillades mig at tilføje, at den „gamle Bimester“ i 41 Aar har været Totalafholdsmand, dog ser han lige saa kraftfuld ud som mangen Mand, der er yngre end han.

„Jum senior, sed cruda Deo viridisque senectus“. (Nu er han gammel, men Alderdommen er frisk og grøn for en Gud.)

Skulde nogen opdage den lykkelige Bolig, som jeg havde faaet Lov til al besøge, og blandt andet ønske at tale om det udtømmelige Totalspørgmaal, vil min Ven søge at overbevise ham om, at Totalafholdsmand leve længere end Maadeholdsdrifkere, og at Statistikken klart beviser dette! Dette er et Spørgsmaal, som jeg ikke vover at give mig i Kæft med.

Mine Optegnelser fra dette interessante Besøg ere næsten endte. Imidlertid bør jeg, for at hde hans Dygtighed Retfærdighed, tilføje, at han ikke i sin Nærhed har Lindetræer til at forstørre sit Udbytte. Som Regel tager han ikke Honning fra Bierne efter den 14. Juli, da have Bierne rigelig Tid til at samle et godt Vinterforraad. Han indrømmer, at han finder Vanstæligheden ved at finde Dronningen i et af sine ynglende Stader stor, og under Tiden ved han i saa Tilfælde næsten ikke, hvad han skal gjøre. Jeg behøver næppe at sige, at han har ingen andre præferende Forretninger. De Menneſter, som have andre stærke Krab paa deres Tid, finde, at et halvt Dufin eller et Dufin Stader er tilstrækkeligt til at tilfredsstille deres Uegerrighed i den Retning og til at udfylde hele den Tid, som de ere i Stand til at undvære. Edward Bartram,

D. D., Wakes Colne Rectory, Essex.

P. S. I en Frugthave (efter en Plan, anbefalet af Mr. Francis Rivers), som for Tiden er fuld af Frugtræer, og som, haaber jeg, en Gang bliver fuld af Frugt,

foreslaar jeg at stille Bistader i nogen Afstand fra hverandre. Det fortælles mig, at Haven sandsynligvis vil tiltrække sig mere Opmærksomhed end ønskeligt er, og jeg er overbevist om, at nogle faa Stader (lad os sige med syriske Bier eller en anden Race med et ligesaa blidt Temperament) ville vise sig som lige faa gode Beskyttere som Landpolitiet. E. B.

Honning.

Foredrag holdt af Hans Erslev ved Biavlslubstiftningen i Kjøbenhavn d. 31. Avg.

Trods den store Mængde Dugagelser, som de sidst forløbne 30—40 Aar have bragt paa Biavlens Omraade, er der dog endnu bestandig ingen Mangel paa Dugaber, som trænge til Løsning i dette Fag. Mange Punkter saavel angaaende Biernes Liv som Biavlens Produkter ere endnu uopklarede, saa at der i disse Henseender ikke mangler Emner for Granstninger. Det vigtigste af de Raaprodukter, Biavlen afgiver, var allerede i ældre Tid Honningen; men ved den nyere Biavl indskrænkes den frembragte Voksmængde betydeligt, medens Honningmængden stærkt forøges. Det sidstnævnte Raaprodukt har derfor nu en alt overbejende Betydning ved Biavlen. Jeg skal ved denne Lejlighed skænke dette vigtige Produkt en nærmere Omtale.

Indtil den nyeste Tid var man i Tvivl om, hvorvidt Bierne kun samlede Honningen i Blomsterne og uden at forandre denne søde Bædste hengjente den i deres Boksstabler, eller om de tillige forandrede den, inden den blev saaledes hengjemt. Kemien har bevist, at den sidstnævnte Opfattelse er den rette, det er derfor strengt taget ikke korrekt at kalde Bierne „Honningssamlere“, det bør hedde „Nektarsamlere“ men „Honningfrembringere“. Den simple Almuesmand har altsaa fuldkommen Ret, naar han taler om, at Bierne „lade Honning“. Hvorledes er nu dette Punkt blevet opklaret? — Ved en kemisk Undersøgelse af saavel Honningen som den i Blomsterne affondrede Nektar. Honningens Hovedmasse bestaar nemlig af 2 Sukkere, Dextrose og Levulose, der tilsammen danne det saakaldte Drue-Sukker. Medens dette Sukkers Sammensætning altid er den samme uden Hensyn til de forskellige Honningarters Lugt og Farve, er der derimod ikke faa ringe Forskel paa den Vandmængde, som den modne Honning kan indeholde, den kan nemlig variere mellem $\frac{1}{5}$ og $\frac{1}{6}$.

Foruden disse 2 eller om man vil kalde det 3 Emner indeholder Honningen i meget ringe Mængder forskellige Syrer (særlig Myrresyre) og flere lugtende Emner samt en hel Del tilfældig indblandede Pollentorn. — Medens Honningens Hovedmasse saaledes er Druesukker, har derimod en Underfølgelse af de vigtigste nektarførende Blomsters Nektar vist, at denne paa faa Undtagelser nær kun indeholder Rør-Sukker og Vand tilligemed ringe Mængder af lugtende Emner. Rør-Sukker indeholder ikke Levulose men kun Dextrose. — Af disse Resultater har man nu draget følgende Slutning: Honningbien opsøger Blomstens Nektar og opsjuger den med sin Snabel. I Biens Mund blandes denne Nektar med Spyt, der omdanner en Del af den i Nektaren værende Dextrose til Levulose. Derved forvandles Rør-Sukkeret til Druesukker, og Nektaren er derved omdannet til Honning.

For nærmere at kunne paavise Betydningen af denne Forandring af Nektarens Sukker, maa jeg gjøre opmærksom paa, at Rørsukker (som vi f. Eks. kjende baade i det Sukker, der udbindes af Sukkerrørets Saft, og i det, der frembringes af Sukkerrøer,) er uskikket til at gaa over i Blodet hos Mennesker og Dyr. Det maa først underkastes en ganske lignende Vending i Dyrets Fordøjelseskanaal som den, Nektaren maatte undergaa i Biens Mund, idet Rørsukkeret maa forvandles til Druesukker. Heraf følger da, at Sukkeret i Honningen allerede forefindes i en saadan Form, at det kan gaa umiddelbart over i Blodet hos Mennesker og Dyr, idet det virker som en Frembringer af Varme og Bevægelse. Denne Egenskab har en overordentlig Betydning med Hensyn til Honningens Værdi som Næringsmiddel.

Forsølfkning af Honning er heldigvis endnu meget sjælden hos os. Derimod er den meget almindelig i N. Amerika. De Midler, som anvendes hertil, ere enten Kornsirup eller Sukker-Opløsninger. Korn-Sirup frembringes i umaadelige Masser ved at lade Majs-Stivelse under en høj Temperatur paavirkes af Syrer. Derved omdannes det meste af Stivelsen til Dextrose, dog bliver $\frac{1}{6}$ — $\frac{1}{5}$ tilbage i Form af den Art Gummi, vi kalde Dextrin. Denne Art Sirup blandes med lidt Honning og sælges derpaa under Navnet „ren ægte flydende Honning“ hos mange amerikanske Handlende. Det er dog meget let for en Kemiker at paavise denne Art Forsølfkning ved Hjælp af et Reagens, der kaldes et Polariskop. Jeg skal dog her ikke nærmere indlade mig

paa denne Prøve. Jeg omtalte, at denne falkste Bære folgtes under Ravn af flydende Honning. Dette kunde synes mærkeligt, naar man veed, at Dextosen, som netop benyttes til Forfalskningen, er meget tilbøjelig til at krystallisere; men det maa erindres, at Kornstruppen tillige indeholdt c. $\frac{1}{6}$ Gummi (Dextrin), og det er dennes Tilstedeværelse, der forhindrer hele Blandingens i at krystallisere. — Den anden Art Forfalskning, jeg omtalte, ved Hjælp af Sukker, anvendes meget sjældent, fordi Sukkeret er for dyrt dertil. Sukkeropløsning kan ellers let fjendes fra Honning alene ved det i den sidste indblandede Pollen. Opløses en lille Prøve af hver Slags stærkt med Vand og henstilles i hver sit Glas i 12 Timer, da vil Honningopløsningen vise Pollenkorn paa Bunden, thi disse ere tungere end Honningvandet.

(Fortf.)

Vilde Bier i Amerika.

Af Møller A. B.
Kornerup-Næstved.

Jeg har levet 4 Aar i Urskovene og har ofte været med til at finde et vildt Bifolks Stade, alene ved matematisk Beregning. Da jeg antager, at det vil interessere Bladets Læsere at vide, hvorledes Bijagten gaar for sig i Urskovene, skal jeg fremstille det i saa populær Form, som Matematikken tillader det, og med en oplysende Tegning.

Den vilde Bi er mindre end den kultiverede, og Honningen har en fin Aroma og Smag, der skaffer Bien mange Fjender. Dens Stader findes mest i udgaede Træer, som foroven ere hule, og hvor der findes et lille Flyvehul. Saaledes er Bifamsundet godt befæstet imod Bjørnen, der som bekendt er en Vælfærmund efter Honning. Da Mennesket heller ikke kan modstaa Dyften til denne Nektar, Bierne producere, saa har hans overlegne Forstand besejret det dyriske Instinkt.

Den matematiske Beregning er en mægtig Allieret, Naturen har begabet Mennesket med. Han udregner Solens Afstand fra Jorden ved en simpel Vinkelmaaling, ved den samme Maaling finder han et Bistade i Bildniset, som uden den vilde være lige-

saa vanstelig at finde som en Knappenaal i et Hølæs. — Ja, vi kan sige, at hvis Sømanden ikke havde Nordstjernen og Kompasset, fandt han aldrig den Havn, han paa sine lange Rejser vilde anløbe.

Medfølgende Tegning vil ansfueiggjøre, hvorledes Bijægerne bære sig ad.

De to Punkter b og c, hvorfra Bierne flyve i rette Linier og mødes i Punkt a, benyttes ligesom naar man beregner Solens Afstand fra Jorden. Hver af Bijægerne arbejder for sig, men de ville som Tegningen viser, mødes i Punkt a, hvor begge Linierne gennemskjære hinanden.

En simplere matematisk Beregning kan næppe tænkes. Bierne vise selv Vejen til deres Stade, man har blot at følge efter.

* * *

Idet vi takke for den velvillig tilsendte Meddelelse om de vilde Bier i Amerika, finde vi os foranledigede til at beklage, at den Maade, paa hvilken Bijægerne finde

Biernes Bolig, ikke er fremstillet tydeligere. Hvis vi have opfattet Sagen rigtig, har den meget lidt med Mathematik at skaffe, og i hvert Tilfælde intet med „Beregning“. Det maa nemlig antages, at de 2 Bijægere arbejde temmelig nær ved hinanden, da de

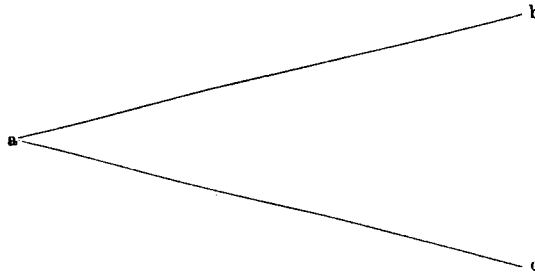

Fig. 35. ab og ac ere Flugtlinier for 2 vilde Bier. a, er det Punkt, hvor Reden findes.

ellers meget let udsætte sig for at opspore Bier fra forskellige Boliger, og i det Tilfælde ville de jo slet ikke finde Boligen. Bijægeren lægger Mærke til den Retning, i hvilken den belæssede Bi flyver hjemad. Denne Retning følger han nøje, formodentlig ved Hjælp af et Kompas, og naar han møder sin Medarbejder, venter han nærved Mødestedet at finde Biernes Rede. Red.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 180. Kunne Bokstaver føre Bipeft med sig? Jeg har nemlig i Aar faaet Bipeft, og jeg har senere faaet at vide, at vedkommende Fabrikant havde Bipeft i sine Stader. Kunne Tavlerne (jeg har 14 B) gøres uskadelige? (N. S.) — S.: Ja. Runsttavlere ere jo særdeles klæbrige og kunne derfor meget let optage og fastholde de fine Sporer, som paa de smittede Steder ofte kunne findes svævende i Luften. Tavlerne kunne maa ske gøres

ufstabelige ved grundig Vaskning eller Nædhængning i Salicylband eller Karbolband. Derimod antages de sikkert at blive ufstabelige ved Omsmelning.

Nr. 181. Jeg har desværre opdaget Bipest i flere af mine Stader. Hvilket af de mange tidligere angivne Midler anses nu for det sikreste? (S.) — S.: Et ganske sikkert Middel kunne vi ikke angive; men vi tilraade følgende: De smittede Stader fodres med Salicyl-Sirup eller Karbol-Sirup, paa Stabets Bund lægges et Stykke Kamfer indstøbt i et enkelt Lag tyndt Lærred, og de smittede Yngeltavler inddrøjes stærkt 1 Gang om Ugen med finstøbt Salt. Karbol-Sruppen laves ved at tilfætte 3 Kv. almindeligt Karbolvand til 8 K Fodersirup. — Hvis Sgdommen ikke ved den nævnte 3dobbelte Behandling viser sig at aftage i Løbet af 14 Dage, da tilraade vi at kassere Stedet, d. e. brænde Tavlerne og karbolvaskte Boligen grundigt.

Nr. 182. De fleste af mine Stader have 5—7 Yngeltavler med kun 1 K Honning i hver. Hvorledes kan jeg faa Forraadet samlet i det passende Antal Tavler i rette Tid? (J. O.) — S.: Indsæt 1 fuld Honningtable paa hver Side af Bihyngen. Indret dernæst et Indstuds jaaledes, at derunder er en Bivej. Indstuddet sthydes tæt op til den ene fulde Honningtable, og bag det nedhænges en fuld affrættet Honningtable. Bierne ville da bære Honningen ind i de tomme Celler i Bihyngen. Naar denne Table er tømt, indhænges en ny, indtil Forraadet er stort nok. Blicher Vejret koldt, ere Bierne under Tiden uvillige til at flytte Honningen. I det Tilfælde maa den derfor gives ved Hurtigfodring fra oven.

Fra Kredse.

Holbæk Amts BF. afholdt Generalforsamling i Thyderup d. 8. Septbr. i Forbindelse med Biavl-Udstilling. Forhandlede:

1. Meddelelse om Foreningens Virksomhed i 1889. Udtalelse af en Tak til „Holbæk Amts økonomiske Selskab“ for den værdifulde Understøttelse, Selskabet fremdeles har ydet Foreningen i 1889.

2. Regnskabet for 1888 fremlagdes i revideret Stand.

3. Valg af 2 Revisorer for Regnskab 1889. Gjenvalgtes: Lærer Christensen, Lerchenborg, og Smed Dandanell, Kjærby.

4. Bestyrelsesvalg: De to efter Tur fratrædende Medlemmer: Kantor Ersløb,

Kalundborg, og Lærer Smith, Bjergsted, gjenvalgtes.

5. Det vedtoges kun at sende 2 Delegerede til Centralmødet i Nar, uagtet Medlemsantallet nu er over 100 hele Stemmer. Valgtes for 3 Nar: Kantor Ersløb, Kalundborg, og Lærer Smith, Bjergsted.

6. Forslag fra Lømrer P. Christensen, Hørsløb, om fremtidig at indskrænke Bortlodningen noget og at anvende det derved opsparede Beløb til nogle Bihuse, som bortstænkedes til fattige Biavlere under en vis Kontrol. Efter en længere Diskussion forkastedes Forslaget, da man befrygtede altfor store Vanskeligheder ved en retfærdig Uddeling af saadane Stader og ved Bedømmelsen af deres Behandling.

7. Forslag om fremtidig at uddelle Præmier for vel dreven Biavl — forkastedes af samme Grund.

8. Næste Udstilling agtes afholdt i Efteraaret 1890 i Kalundborg.

9. Forslag fra Niels Peder Jensen, Torpe, om fremtidig ikke at afholde Udstillinger paa en Søndag — forkastedes efter nogen Diskussion, dog vedtoges det, naar Udstilling afholdtes paa en Søndag, ikke at aabne denne før Kl. 12 Middag.

10. Derefter foretoges den aarlige Bortlodning af 87 Gebinster bestaaende af Stader, Redstaber og Bihøger.

Udstillingen i Thyderup d. 8. September.
Præmier:

a. Honning: Urmager Carlsen, Bidskønde, Medalje; Smeder Thomsen, Holbæk, 2. Pr.; Kjøbmand P. Larsen, Engelsestrup, Holbæk, 4. Pr.; Ole Jacobsen, Orby Mark, Samsø, 4. Pr.; Lærer Smith, Bjergsted, 4. Pr.; Niels Peder Jensen, Torpe, 4. Pr. — Voks: Lærer Smith, Bjergsted, 3. Pr.

b. Drikke tilberedte af Honning: Fabrikant P. A. E. Müller, Kjøbenhavn, Medalje; Lærer Smith, Bjergsted, Med.; Stomager Haagenesen, Tranerbjerg, 2. Pr. — Syltetøj: Lærer Engbergs Hustru, Havborup, 3. Pr.; Murer Børensens Hustru, Merløse, 4. Pr.; Gaardejer Niels Kristensen, Solbjerg, 4. Pr. — Kager: Fru Betty Müller, Kjøbenhavn, 3. Pr.; Lærer Engbergs Hustru, Havborup, 4. Pr.; Jordbringer N. S. Kristensens Hustru, Himmelsø, 4. Pr. — Kunstsavler: Fabrikant R. Schmidt, Nylandsvej, Frederiksberg, 3. Pr.; Gdejer N. Jacobsen, Andstjer, Odde, 4. Pr.

c. Bihøger: Smeder Oluf Petersen, Højby, Nykjøbing S., Med.; Lømrer P. Christensen, Hørsløb, 2. Pr.; Lømrer P. Pedersen, Tved, 3. Pr.; Urmager Carlsen, Bidskønde, 4. Pr. — Redstaber: Fotograf Vorbech, Holstebro, 3. Pr. for en Honning-Udtrækker.

d. Videnskabelige Hjælpebidler ved Biavl: Kantor Ersløb, Kalundborg, Medalje.

Ved Udstillingen i Ringe d. 21. Juli holdt Lømrer P. Pedersen, Tved, Foredrag og gav først en Oversigt over Biens Naturhistorie, baade for Dronningens, Dronernes og Arbejdsbiernes Vedkommende.

Taleren gav derefter nogle Regler og Vink, særlig for Begyndere, samt anbefalede Vi-ablerne selv i rigt Maal at forbruge Honning i Husholdningen, i Stedet for Smør og Sukker, som den ofte tildels kunde erstatte. Sluttelig paapegede han den Betydning, en vel drevne Viabl kunde have for mange Smaakaarsfolk. Viableren skulde dog helst begynde smaat, komme til praktiske Møder for at lære Behandlingen at kjende og ikke paa Forhaand tro, at Viablen uden videre var en ren Guldgrube.

Hans Førgen Hansen, V. Hæfinge, gav derefter forskellige Vink, Viablen bedrørende.

N. 4 gif c. 40 Viablere fra Ringe til Blue hos Hnd. Niels Rasmussen, hvor der under Hr. Pedersens Vejledning blev foretaget praktisk Behandling af flere Vistader.

Premier: Sølvmedaille: Lømrer og Viabler Hr. Pedersen, Veb, for Redstaber og Viproducter. Lars Førgensen Duellund, Raskendrup, for Honning.

Broncemedaille: Lømrer og Viabler Henrik Rasmussen, Gjøstelvej, for Honning. Bøver P. C. Andersen, Ringe Mark, for Redstaber og Viproducter.

Fædersdiplom: Træstomand J. B. Henriksen, Højsdang, Strisrup Station, for Honning. S. B. Larsen, Langaa, for Honning. Skibstømrer N. Jensen ved Skovlyst pr. Svendborg for Bøks. Mjødjfabrikant P. A. E. Müller, Kjøbenhavn, tilsendtes første Udmærkelse for en Samling Drifkevarer, fabrikeret af Honning; men denne kan ikke uddeles til ham, da han har Bolig uden for Fyens Stift.

Elbo m fl. Herreders BF. holdt Møder 16.—19. Avg., hvor Hovedforeningens Vandrelærer, C. S. Grønning fra Vejrup var til Stede. Meningen havde jo været, at disse Møder skulde have været holdte først i Juli, men Hr. Grønning mente, at det var mere heldigt, at vi fik nogle Efteraarsmøder, hvilket jo ogsaa har stor Betydning, navnlig for Efteraarshandling og med Hensyn til Winterpatning, skjøndt jeg tror, at vi saa større Tilslutning til Møderne, naar de afholdes i den Tid, der er størst Virksomhed i Vistadet. Ved alle Møderne begyndte Foredragsholderen med at tage Stedet frem, som det stod i den Tid, forklarede hvorledes Yngellejet skulde se ud, og hvorledes Viableren skal træde hjælpende til for at fortsætte Virksomhed i Stedet med Hensyn baade til Overvintring og Udviklingen ved Føvaarsbehandlingen, da det har en overordentlig Betydning, at vi have unge og kraftige Bier i Stedet for gamle og forslidte. Derefter begyndtes paa den praktiske Undervisning, hvilken fulgtes med stor Interesse. Jeg tillader mig paa Foreningens Vegne at bringe baade Hr. Grønning og Hovedforeningen en Tak for Møderne.

Foreningen her har i Aar foretaget en Præmieuddeling, ved at lade en Komitee rejse ud for at efterse Vistandene hos de af Medlemmerne, som indsendte Begjæring derom, da vi mente, at vi bedst paa den Maade kunde give den dygtige Viabler en Opmuntring, skjøndt vi saa det vanskelige deri, især da vor Kapital at uddele i Præmie var saa lille.

Præmierne uddeltes ved Mødet i Pjedsted Spang d. 18. Avgust. Efter at Foremanden havde givet en kort Skildring af Vistaderne, som vare besete af Komiteen, og angivet Fremgangsmaaden, Bedømmelseskomiteen havde brugt, bad han om Undskyldning, hvis vi havde øvet for stærng Kritik, hvilket vi mente at være berettigede til, da der maaste kan gjøres Gavn paa den Maade, saa at det maaste ad Aare kan blive en Vejlednings- saavel som en Bedømmelseskomite.

1. Præmie R. M. Andersen i Rans (uddeltes ikke), 2. do. S. M. Lomholt i Kongsted, 7 Kr., 3. do. K. Bendigen, Lille Belling, 5 Kr., 4. do. P. Jakobsen, Breining, 5 Kr., 5. do. M. Jakobsen, Brøndsted Skov, 4 Kr., 6. do. S. R. Jørgensen, Brøndsted, 3 Kr., 7. do. S. Pedersen, Pjedsted Spang, 2 Kr., 8. do. P. Henriksen, Borkop Skov, „Fører i Viabl“, 9. do. J. Pedersen, Trede Klint, „Fører i Viabl“.

Viablermødet i Varde den 31te Avgust var besøgt af ca. 120 Mennesker. Desværre udeblev Hr. Trafitschef Møller. Det aabnedes Kl. 9½ af Hr. Rebslager Bruun, der bød Velkommen og gav Ordet til Fru Demant, som holdt et fortrinligt og livligt Foredrag om Viablen i Almindelighed.

Kl. 11 foretoges en Udflugt til en nærliggende Bihave, hvor særlig Hr. Vorbeck's „Honningudtrækker“ blev forevist og prøvet. At Forsamlingen blev stuppet i sine Forestillinger om dette Redskab kan ikke nægtes; men at Honningudtrækkeren er et aldeles brugeligt Hjælpemiddel overfor den seje Honning, er lige saa vist, især naar man bortser fra nogle bestadigede Celler under Behandlingen.

Eftermiddagen medgik til Diskussion om „Ophjælpning af Bierne i Foraaret“, „Dronningfornæelse“, „den store Møllarbe“ og flere Forhandlingsgjenstande, tildels indledede af Hr. Vorbeck. I Forhandlingen deltog desuden Hr. Grønning, Fru Demant o. m. fl., og den var ofte meget livlig. Mod Slutningen havde Fru Demant Ordet for at anbefale Honningen som et i mange Henseende fortrinligt Sylteemne.

Efter Besvarelsen af en Del Spørgsmaal sluttedes Mødet af Hr. Grønning.

Der vedtoges følgende Resolution:

„Forsamlingen henstiller til Hovedbestyrelsen for DBF. at fremskynde en

fuldigt mulig Redegjørelse af den store Møllarves Natur og Levevis."

R. Gjording.

Randers Amts BF. holdt Møder i Hobro den 23. og i Randers den 24. August. Ved begge Møder talte Biablslærer Vorbeck fra Solstebro. Møderne vare godt besøgte. Det ser ud til, at Interessen for Biablen her i Amtet nok kunde vækkes. Vorbecks Foredrag fulgtes med Opmærksomhed baade af Viderekomne og af Begyndere. I Diskussionen deltog alle med Lyst, Kvinder saavel som Mænd, saa Møderne paa hvert Sted varede over 3 Timer. Den praktiske Undervisning var ikke heldig i Hobro. Luften var kold og regnfuld og Bierne meget urolige. I Randers gaves der ingen praktisk Øvelse paa Grund af, at Mødet traf saa længe ud, og der er ogsaa saa Bier i Randers, der var kun en eneste Kube til vor Raadighed. Kuben skulde saa have været udtrommet og sat i Hus, et Høistade, hvilket ikke blev foretaget. — Saavidt jeg kan skjønne ere Folk i Mening om, at Biablen dreven paa en god Maade kan betale sig. I al Fald fik jeg Opsfordring fra flere om at foranstalte flere Biablmøder holdte paa forskjellige Steder, hvilke Duster nok skal blive opfyldte.

Hobro og Omegns BF. holdt saaledes Møde i Døstrup Fredagen den 30. August hos Biablerne der. Vi gjorde forskellige Undersøgelser og foretog flere Arbejder med Bierne, hvilket alt vakte Interesse hos de tilstedeværende. Saadanne Smaamøder, hvor Udflyngsningsmaskinen arbejder, og de fyldte Kar af Honning fremvises, har stor Betydning for at fremme Biablen blandt Befolkningen. Vi bleve derfor enige om at dette saa ofte som muligt burde gjentages, H. P. Sejerfen.

Randers Amts BF. Den 8. Septbr. holdtes et mindre Møde af Biablere ved Langaa Station. Biablslærer Therkelsen fra Nyom gav særdeles god Vejledning i Behandling af Bier. Sagen er den, at flere Begyndere i Biavl der i Egnen have faaet rigtig godt begyndt; men der var flere døde Punkter, som Vedkommende skulde over, for at Bieret for dem kunde blive lønnende. Da nu „erfaren Mand er god at gæste“, saa finder man i Hr. Therkelsen den rette til at give grundige og forstaaelige Svar paa Spørgsmaalene. Jeg er overbevist om, at de tilstedeværende Biablere følte sig fuldt ud tilfredsstillende og kunde næppe rumme mere denne Gang. Mødet satte ogsaa Frugt deri, at der dannedes en Kreds for Langaa og Omegn med Hr. Stomager N. Sørensen til Formand. Det har vist sig her og andre Steder, at saadanne smaa Møder

kunne have stor Betydning for Biabler-Sagens Fremgang. H. P. Sejerfen.

Frederiksborg Amts BF. afholdt sine Efteraarsmøder i Dageue den 23.—25. Avg. hos Gaardejerne M. Pedersen, Husseby, N. Jensen, Firkøj, og Gæstgiver Skovsbo, Græsted. Møderne vare godt besøgte saavel af Mænd som af Kvinder. Fru Demant var til Stede og underviste i Biavl saa grundig og tilfredsstillende, særlig for Begyndere, at det vakte saa stor Interesse i Forsamlingen, at det ene Spørgsmaal efter det andet blev rettet til hende og velvillig og tilfredsstillende besvarede, saa Møderne vedvarede til Aftenens Frembrud.

Medens vi i det sidste Kar har haft daarlige Vitræk og mistet en Mængde Bier, hvorved Interessen tabte sig noget, have vi til Gjengæld i denne Sommer høstet megen Honning, som er en stor Binding baade til Husholdet og andre Indtægter, hvorved der allerede kan mærkes mere Iver og Lyst for Sagen, idet der stadig spørges om at saa Bier til Kjøbs, ligesom ogsaa at saa Bier udtrommede af Kuben og satte i Huse med bevægelig Tablebygning. Antallet af Medlemmer er her c. 130 og Karshidrager 50 Dre.

Bestyrelsen.

Ekko fra Staderne.

L. Belling, 4. Septbr.

I disse Dage have vi et fortrinligt Eitertræk her, da der er faaet baade Raps, Sennep og Boghvede i Rugstubbene mange Steder. Fra min italienske Dronning kan jeg bringe Dem, Hr. Erleb, en Hilsen, jeg modtog den i god Behold d. 23. August, den har allerede lagt en Masse Veg.

Niels Ladegaard.

Strædvænget, Vangeland, 9. Septbr.

Jeg takker Dem herved for de 2 italienske Dronninger, som De har sendt mig; den sidste ankom i god Behold saavel som den første, den har lagt Veg i Tusendtal efter at den fik Friheden, og Stedet har været fodret for at tilskynde hende dertil. Den første Dronning har nu et Afkom af omtrent Treiedelen af Stadets Befolkning og megen Angel i Tablerne endnu. De ere jo smukke Bier, og efter hvad jeg kan se ere de godmodige. Mere Erfaring har jeg endnu ikke om dem; men nu skal jeg gjøre en grundig Prøve med Hensyn til deres Livskraft for Vinteren og deres Arbejdsdygtighed til Foraaret, og hvis de kan bestaa den Prøve tilfredsstillende, da ere de

meget værd, og da skal der hos mig blive gjort alt, hvad der staar i en Biavlens Magt for at opelske den Virace. Jeg har talt med mange Biavlere, om de ikke ogsaa vilde indforstribte disse Bier; men de have alle været derimod. Selv Formanden for Langelands Kreds har været stærkt derimod og udtalt: „at indføre dem vilde være mere til Fortræd end til Gavn ved at blande dem med vore egne Bier og derved ødelægge vor Biavl.“ Disse Udtalelser antager jeg ikke for gjældende.¹⁾ Det er min Mening at bevare en ægte ublandet Race af dem og italiensere hele Vistanden. Deres gode Egenheder have vi jo dygtige og ansete Biavlere Udtalelser for, saa der er intet at holde tilbage for, naar det er min fulde Vist og Interesse at opelske dem. De Resultater, jeg opnaar, skal jeg til næste Aar nok meddele Dem, da det maasse kunde interessere Dem at høre Udsaldet. Hermed være sluttet med Ønsket om, at den italienske Virace i Danmark maa gaa frem med Held, og Biavlere bringe Dem Tak for Deres Opmærksomhed for Sagen. P. M. Jensen.

Biernes Egenheder,

meddelte af en gemhytlig Mand.

Amer. B.-Journal.

Det er nu den passende Aarstid til at lube Bier. De bør ikke lube, før de sværme. Bierne sværme, saa snart den nye Dronning aflægger Embedsæden. Dronningen er en langlivet Bi, som besørger Arbejdet. Den rigtige Honningbi hører til Hymenoptera. I Følge Linné, som selv havde adskillige Vistader, høre alle Bier til Slægten Apis; men de ere nu delte i mange Slægter.

Jeg elsker at studere Bier, og jeg holdt

¹⁾ At den italienske Bi er en fortrinlig Bi, derom kan der slet ikke være Tvivl. Der er kun 1 Retning, i hvilken den endnu ikke er tilstrækkelig prøvet hos os, det er med Hensyn til Overvintring. Om den i denne Henseende kan maale sig med vor brune Bi, er endnu tvivlsomt, og det Spørgsmaal er det derfor vigtigt at faa afgjort. At det skulde være fordærveligt at indføre den, kunne vi paa ingen Maade indrømme, da den jo altid i det mindste vil tilføre vor Virace „frisk Blod“. Den eneste Ulempe en saadan Indførelse kan bringe er, at vor egen Virace derved bliver mindre „ren“; men dette vil kun have Betydning, forsaavidt det bliver til Nødvendighed at udføre vore brune Bier. Dette tvivle vi meget om; men skulde det ske, da vilde Indførelsen af Italienerne vel kunne indskrænktes i Tide, hvis det virkelig skulde vise sig, at de ikke kunde taale vore Vintre. H. H.

en Gang selv Bier. Jeg holdt adskillige af dem længere end jeg burde have gjort; men Honningbier interessere mig. Jeg tænker ofte paa en nyere Skribents Udtalelser, som sige, at indeni saa lille et Legeme indeholdes et Ridskab, der kan forvandle de forskellige søde Safter, Dyret famler, til een Slags Næring for det selv, en anden for den almindelige Yngel, Lim til Tømmeren, Boks til Cellerne, Gift til dets Fjender, Honning for dets Herre, med en Snabel saa lang som hele Dyret, mikroskopisk i sine Dele, telekopisk i sin Virkemaade, med en Braad saa overordentlig stærk, at naar den blev forstørret med det samme Glas, der fik en Synaalepsids til at synes $\frac{1}{4}$ Tomme tyk, vilde den dog blive usynlig, og denne tillige et hult Rør — at alle disse forskjellige Virksomheder og Ridskaber ere indesluttede i $\frac{1}{2}$ Tommes Længde og 1 Gram Vægt er viselig nok til at knuse alle Tanker om Atheisme og Materialisme.“

Jeg sammenligner undertiden den nye Familie, der netop farer frem for at arbejde for sig selv, med hine Pilegrimsfædre, som kom til disse vilde ugæstfrie Kytter, dragende paa deres lange kjedelige ensformige Sørje over det ukjendte Hav uden anden Afveksling end Bønner.

Professoren Jæger henviser til den ukjendte Fild hos Bierne, der ofte omtales i Skolebøger, og siger: „Det er umuligt for et tænkende Menneke at betragte Vituben i fuld Virksomhed uden at blive forabstet over dens Beboeres Livlighed og Fild. Vi se Starer uafbrudt ankomme fra Stovene, Engene, Markerne og Haberne belæstede med Forraad og Ginner til fremtidig Brug, medens andre bestandig flybe afsted til lignende Samle-Udflugter. Nogle borthæve de døde, andre hjerne Smuds og Smul medens andre kæmpe imod Fremmede, der ville trænge sig ind. Blufselig viser sig en Sky, og Bierne skynde sig hjemad, trængende sig i Tusindvis om Indgangen, indtil alle lidt efter lidt ere indesluttede i Kuben. I dennes Indre se vi, med hvilken Dygtighed de bygge deres Tabler og gjemme deres Honning, og naar deres Arbejde for den Dag er endt, hvile de sig i Kjæder nedhængte fra Loftet i deres Bolig, idet den ene Bi med sine Forben klynger sig til Bagbenene af den, der hænger ovenover, indtil det maatte synes umuligt, at den øverste kan være stærk nok til at bære Vægten af mange Hundrede.“

Dronningen lægger i den virksomme Aarstid lige indtil 2000 Wg om Dagen, og jeg har spekuleret meget paa at krydse Dronningbier med Plymouth Rock Hønsene for at gjøre disse til bedre Uglæggere.

Sidtil er det dog ikke lykkes for mig. Mine Forsøg ere blebne meget forsinkede ved den Tid, det har taget at faa mine Høvelser til at falde, hver Gang jeg grundig har studeret Biernes Hjemmeliv. Dronningen leber meget længere end nogen anden Slags Bødder og hænger fast til Tronen som en Burre. Hun har en Braad men bruger den ikke imod Drengene. Hun bruger den kun i Kamp mod andre Dronninger.

De gamle kjendte godt en herskende Bi i ethvert Stede, men de tænkte, det var en Konge. Men saa var der en Gang en Videnstabsmand med en skarp Forstand og en vældig Hjerne. Han saa en Dag Kongen gaa af Heden, hvori der viste sig at være 2124 varme Æg. Saa var han sikker paa, at det ikke kunde være en Konge, for det var en meget flog Mand. Han hed Swanmerdam, og i forrige Uge var det lige 200 Aar siden, han gjorde den Opdagelse. Aristoteles og Virgil paastode i adskillige Artikler, at Dronningen eller Kongen, som de den Gang kaldte den, slet ikke lagde Æg men samlede Pollen eller andre Emner i Blomster, og deraf fremkom de Larver, som senere bleve til Bier.

En Biavls-Skribent fortæller, at den bedste Maade, paa hvilken man kan finde Dronningens Opholdssted, er at dele Sværmen, hvorefter det vil vise sig, at den Del, som har Dronningen, bliver meget urolig. Jeg har selv prøvet dette, og jeg fandt, at de virkelig bleve „uroelige“. De meddelte oven i Kjøbet deres Uro til mig, ja, vi bleve allesammen „uroelige“.

Swammerdam bandt Dronningen med et langt Haar til en høj Pæl for at prøve, om Sværmen vilde følge efter. I Løbet af 10 Minutter havde han hele Sværmen paa Toppen af Pælen.

Dronerne ere Stadets Hانبier. De bestille ikke noget undtagen at virke som Familiens Fødre og afgive deres „Stemme“. De have ingen Braad men i Stedet for en god Appetit og en Baryton-Stemme. De blive ødelagte af Arbejderne snart efter Honningtrækkets Slutning, og saa regjere Enterne ganske som de ville. Dronerne have en rolig og temmelig solbeskinnat Tilværelse, der varer omtrent i 16 Uger. Derefter dræbes de af Hummerne i Stedet efter Maybrick-Metoden. (Fors.)

Et og andet.

Esteraarsfodring. S. „Elsas-Loth. B. Z.“ skriver Hr. Hunsjer, Hochstetten, herom: Den lange Vinter 1888 medtog bore

Bier meget stærkt. Medens det forudgaaende slette Honningaar gav et altfor ringe Forraad, haabede mange paa et tidligt Foraar og fodrede derfor baade libet og sent. Derfor gik alt tabt, og mange Biavlere have derved betalt dyre Løerpenge. Mine Bier have, takket være den stærke Esteraarsfodring, overvintret særdeles godt, og det var en Glæde at se den første Gang alle 97 Stader at hjembære „Sukker“. I de sidste 10 Aar har jeg, naar det behøvedes, kun fodret med Sukker, og har altid opnaaet en fortrinlig Overvintring dermed. Jeg opløser hver 3 R hvidt Topfukker med 1 Pot kogende Vand og giver det lunken hurtigt til Bierne i September, godt tilpasset. Det er en Glæde om Foraaret at finde dette Foder aldeles friskt. Sidste Esteraar anvendte jeg over 300 R Frugtsukker til visse bestemte Familier som et Forsøg. Overvintringen var god, kun viste mange Tabler om Foraaret en haard Sukkerforpe, som jeg ikke syntes om. Det forekommer mig, at det Sukker indtørres altfor let under Cellelaagene. Desuden bliver det dyrere end det hvide Sukker. — Jeg har ogsaa forsøgsvis anvendt 400 R Krystalsukker. Dette er rent som Bordfukker og meget sødt og haardt, derfor giver det det billigste Fodermiddel, jeg endnu har kunnet finde. Prisen er 27 Kr. pr. 100 R og det optager mere Vand ved Oplosning end noget andet Sukker. — Skulle vi atter blive nødt til at fodre, saa giver jeg ikke til noget andet Midde, og jeg raader enhver Biavler til at anvende det i rette Tid i September, da det endnu kan gives tyndflydende nok. Det er bedre at overlade Bierne i endnu varmt Vejr selv at fortætte Foderet, end at give dem det saa tykt, at det bliver haardt i Cellerne. Derfor: Brug ikke usikre Surrogater som Frugtsukker, Sulfertabler o. s. v., men anvend det rene Sukker flydende. Lønnen vil ikke udeblive.

Ved Udstillingen i Hamar (Norge) erholdt Fru Betty Müller af Kjøbenhavn 3. Præmie for Honningfager, og Urmager K. E. Rasmussen, Grenaa, 3. Præmie for Honning.

Biernes Vagt. S. Amer. B. J. skriver Professor John P. H. in herom: En hel Del er blevet skrevet om „den lille brune Bi“, idet man har villet paastaa, at den er meget mindre end den italienske. Den saakaldte brune Bi var baade Englands og Amerikas Bi lige indtil for mindre end 50 Aar siden, og alle engelske Angivelser om Bier, som habdes før den Tid, angaa utvivlsomt den brune Bi.

Da jeg skrev Artiklen Bøe til mit Dictionary of Practical Apiculture, ønskede

jeg at angive saa nøjagtige Tal som muligt angaaende Bægt af et bestemt Antal o. f. v., og jeg bejede udfillige Klumper i den Hensigt. Mine Resultater varierede mellem 4500 og 5000 Bier paa 1 K. Jeg foretrak dog at angive den Række Bestemmelser, som meddeles af Reys, som skrev herom for næsten Hundrede Aar siden, og han angiver 4640 Bier paa Bundet (Arbejdsbier.)

Jeg blev opfordret til at optage denne Angivelse, fordi 4000 var det Antal, som Handelsmænd almindelig regnede paa 1 K. Jeg antog nemlig den Gang, at hvis disse Handelsmænd havde Ret, maatte den af dem aoblede Bi, som næsten altid var italiensk, være større end Bien for 100 Aar siden i Forholdet 4,5 til 4 (det er jo det omvendte af Forholdet mellem Antallene til et Bund). Da jeg imidlertid ikke var ganske sikker paa, at man i denne Henseende kunde stole paa Handelsmændene, optog jeg ikke disse Tal i min egen Kritik.

Nu fremkommer Mr. A. J. Root med en ny og omhyggelig foretaget Vejning, hvorefter han angiver 5,333 Bier til 1 K i Stedet for 4000, som han tidligere har angivet; men han antager, at naar Bierne have særdeles megen Honning i deres Sæt, vil Antallet formindstes til 5000 paa Bundet. Derfor vi antage disse Tal for rigtige, da er det aabenbart, at Bien ikke er tiltaget i Størrelse i de sidste Hundrede Aar.

Reys fortæller os, at Udsaldet af saadanne Vejninger aldrig vil blive nøjagtig ens paa Grund af den forskellige Forraads-mængde, Bierne indeholde. Collin angiver 5000 til 1 K i deres almindelige Tilstand og 4300, naar de ere fyldte med Honning, altsaa en Forskjel af 700 Bier. Reys angiver uden Tvivl et Gennemsnitstal, og han har truffet meget nær ved Middeltallet af de 2 af Collin angivne Tal. Det nøjagtige vilde have været 4650 i Stedet for 4640.

Talrige Forsøg ere blevne anstillede for at faa Bierne til at tiltage i Størrelse ved at give Tavler med større Celler, derfor troede man, at denne Sag let vilde løses, da Kunsttavlerne bleve opfundne; men det lykkedes ikke. Heller ikke synes Bierne at formindstes i Størrelse ved den gradvise Udfyldning af Cellerne med Rokonerne af de unge Bier. Hvor ligeagtlig Naturen end synes overfor de enkelte Bier og enkelte Bifamilier, synes den derimod at være beundringsværdig omhyggelig for at bevare sine Typer (Grundformer.)

Gavnlige Viinf.

Veiret har i de sidste 2 Uger været fortræffeligt for Bierne og usædvanligt varmt i Forhold til den langt fremrykkede Aarstid. Derfor har der i Aar endogaa i Egne, der almindelig faa Estertræk, været et ikke saa ringe Træk paa Ugerfaal, Sennep og Hvidløver. Dette har opmuntret Familierne til forsøgt Ungelansætning, saa at Staderne ere almindelig birige. Dette Forhold vil uden Tvivl bidrage til en god Overvintring, naar Biavlerne kun vilde sikre sig, at alle Stader have tilstrækkeligt Vinterforraad.

Fodring. Den usædvanlig stærke Ungeludvilling har hos mange Bifamilier været stærkt paa Forraadet. Vi opfordre derfor vore Lesere til nu paany at underkafe ethvert Stade et Eftersyn for at sikre det imod Mangel. Hvis Forraadet ikke indeholder mindst 20—25 K, bør det manglende nu gives usfortøvet. Mindre stærke Stader kunne kun meget langsomt udbære Foderet og forsegle det. Vi tilraade derfor at fodre de stærke Stader meget stærkt og derefter at flytte forseglede Foder-tavler uden paasiddende Bier fra disse Stader hen i de svage, indtil alle Stader i Bietet have det fornødne Forraad. Til saadan Fodring kan anvendes en Hurtigfoder, fra hvilken Bierne kunne hente 3—5 K Foder i en eneste Nat. Fodreeren bør altid fylbes om Aftenen.

Droneflaget foregik hos os den 6. Septbr. Det er det sidste Tidspunkt for denne Begivenhed, vi nogenstunde have iagttaget. Det almindeligste Tidspunkt er ellers (i Egne uden Estertræk) midt i August og under Tiden endog i Slutningen af Juli.

Udtrommede Bier bør for at sikres imod Bipest fodres med Foderfirup, der er tilsat Karbolvand (3 Kv. til 8 K Foder), hvis man har den ringeste Mistanke om, at noget af de udtrommede Stader har lidt af denne Sygdom.

Pakning. Saa snart Forraadet i Stadet har den fulde Størrelse, bør Boksdugen (Tæppet) over Tavlebærerne anbringes i den Stilling, den skal indtage hele Vinteren igjennem, for at Bierne kunne faa Lejlighed til at tætte den paa Siderne foroven med Klæboks. Pakningen i de dobbelte Bægge bør nu være helt i Orden, og Overpakningen bør være parat til i det mindste at anbringes, saa snart Nattefrosten indfinder sig.

Høveri kan nu befrygtes. Ved det første Tegns dertil, bør Indgangen indsnævres, indtil Bierne ophøre at flyve.

Honning-Udtækkeren. Det tilraades at anvende denne straks, saa snart det viser sig udbændigt; thi vistnok vil det kunne lade sig gjøre ved en temmelig lav Barmegrad (indtil 8—10 °) at udslynge den seje Honning efter Brugen af dette Redskab, men det gaar dog meget lettere ved højere Barme og helst straks efter at Tavlerne ere tagne fra Bierne.

Forenings-Meddelelser.

Rolding og Omegns BF. holder Esteraars-generalforsamling Fredag d. 27. Septbr., Efters. Kl. 4, i Høiskolehjemmet i Rolding. Da flere vigtige Sager foreligger til Forhandling, blandt andet Valg af Delegeret til Centralmødet, bedes Medlemmerne give fuldtallig Møde. S. M. Due.

Ved **Biavlundsstillingen i Odense** holdes Foredrag af Kantor Ersklev, Gartner Andersen m. fl. Tiden for Foredragene vil blive bestemt ved Opslag i Udstillingslokalet.

A. E. Andersen.

Den fyenste BF. holder Møde Lørdag d. 28. Septbr., Kl. 3 Efterm. i Industriforeningens Lokaler i Odense, hvortil samtlige Medlemmer af DBF. i Odense Amt indbydes.

Der foretages Valg af to Delegerede til at møde ved Centralmødet d. 29. Septbr.
M. C. Underjen.

Kundgjærelser.

Horning-Udtrækkeren,

et Medskab ved hvis Hjælp man i enhver almindelig Udbylger kan udbylge meget tyk Honning (s. Eks. Lynghonning) uden at beskadige Tavlerne, faas hos N. S. Vorbeck, Høstebro, og hos Er. Slev, Kalundborg, til en Pris af 2 Kr. med Tillæg af Porto og 20 Ore for Pakning.

Mine i Kjøbenhavn 1888 og flere Gange tidligere, præmierede

Kunstartavler

leveres til forestaaende Sæson for 1 K: 1,70
5 K: 1,60, 10 K: 1,50 pr. K.

N. Schmidt, Nylandsvej 4. Frederiksberg I.

HANDBOK

PRAKTISK NUTIDA BISKÖTSEL,

AF
H. J. STÅLHAMMAR.

Pris hiitad 79 öre porto inberäkadt.

Gammel, lys, lagret Mjød,

sed og af prima Været, søges til enhver Tid i større som mindre Partier pr. Kontant. Villet med Pris & Kvantum opgivne til dette Blads Kontor, mfr. „Gammel Mjød“.

Blavterne nunderrettes herved om, at jeg i Mar har

Kunstartavler

til sædvanlige Priser. Voks tages i Bytte a 35 D. pr. K.

Langestov pr. Brorup. S. S. Vest.

Løve for Kredsforeninger ere nu trykte og kunne erholdes hos Er. Slev i Kalundborg mod Indsendelse af 50 D. for hver 25 Eksemplarer. Disse Løve have aaben Blads til Kredens Navn, Medlemsbidrag m. m. og kunne derfor benyttes i alle Kredse.

Kunstartavler, flere Gange prisbelønnede fabrikerede af ægte Bivoks, faas til de sædvanlige Priser. Voks forarbejdes. Naar det særlig forlanges, kunne Tavlerne leveres meget tynde, altsaa billigere pr. Tavle.
S. C. Olsen,
Snedker, Svitested pr. Søllested.

Tømrer Kristjan Pedersen i Tved ved Svendborg

anbefaler sine nejjagtige, solide og billige Stader og Biavls-Redskaber.

Illustreret Prislister paa Forlangende frit.

Honningen og dens Anvendelse

af Hans Er. Slev faas frit tilsendt, naar 32 Ore i Frimrk. indsendes til Er. Slev i Kalundborg.

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningen for Sverrigs Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Havebrug m. m. Redaktør: H. J. Stålhammar i Göteborg. Pris 2 Kr. aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

Husmandsbladet,

Tidskrift for Agerbrug og Kvæghold, Havebrug samt Landbrugets Bierhverv, udgaar fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. hver Maaned.

„Husmandsbladet“ koster 50 Ore fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Ore, og kan bestilles ved Postvæsenet fjerdingaarsvis.

„Husmandsbladet“ sendes frit for 2 Kr. hele Aaret, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgiveren, Fr. Dehlerich, Årnum ved Holte.

Prøvenumre af forrige Aargang sendes frit.

Horningglas (Abbotts)

kan nu erholdes i Storeteller passende til 1 eller 2 K Honning.

Solmeegaards Glasværk,
Nyhavn 12, Kjøbenhavn K.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af Tidskrift for Biavl faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1882, 1883 og 1885 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forhyuet med Særegifter koster 60 D. Aargangen 1887 ligeledes heftet i et smukt Omflag og forhyuet med Særegifter koster 1 Kr. Aarg. 1888 koster 1,50 D.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. Er. Slev.

Bigården,

Tidning for biskötare, utkommer under år 1889 den 1. i hvarje månad. Pris per år En krona. Erhållas å alla postanstalter. Utgivare: B. Michal, Linkö ing. Pröfnummer på begäran gratis.

Extrafr. Tavletraad samt Kunstartavler af 1ste Klasses rent Voks faas altid hos
Kr. Pedersen, Tved, Svendborg.

Indhold af dette Nummer:

Wiernes Egenheder	193
Wiernes Bægt, af Prof. John Ahn	194
Atvæst, Smitte og Midler berimod	189, 190
Biflabe-Job, ameritanisk	185
De trætte Bier.	185
Droneslaget	195
Ekko, af Niels Labegaard og P. M. Jensen	192
Ekko m. fl. Herreders BF.	191
En gammel Bimejer af E. Bartrum	186
Efteraarsjodring, af Gussler	194
Jodring	195
Frederiksberg Amts BF.	192
Gaavnllge Vint.	195
Jodro BF.	192
Holbet Amts BF.	190
Horning, Foredrag af Hans Er. Slev	188
Horning-Udtrækkeren	195
Handers Amts BF.	192
Høveri	195
Udfilling i Jyderup	190
— i Ringe	190
Udfillingen i Ganar, Præmier	194
Varbe, Biavlermøde	191
Veranda over Indgangen	186
Althe Bier i Amerika, af N. B. Kornrup	189
Vinterforraabets Samling	190

Bladet koster for hele Aaret 2 Ar., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aunbgyverfester oplages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maan indleveres mindst 7 Dage før de pusses indryktele.

De lokale Udstillinger.

Det maatte ventes, at et saa heldigt Bi-Aar som det nu afsluttede maatte fremkalde flere mindre Biavls-Udstillinger, og denne Forventning er heller ikke blevet skuffet. Saadanne Udstillingers Afholdelse beror dog ingenlunde alene paa Bi-Aarets Bestaafenhed, men i endnu hojere Grad paa Samarbejdet mellem vedkommende Egns Biablere. Udstillingerne ere derfor baade et Tegn paa vedkommende Biavler-Forenings Udvikling og tillige et fortrinligt Middel til at styrke en saadan Forening. Vi kunde anføre adskillige Eksempler paa, at en Forening ved dette Middel har bragt sit Medlemstal til at vokse med 50—100 pCt. Denne Omstaendighed er af stor Betydning, naar man vil værdsætte saadanne Udstillinger, men deres Betydning er ogsaa stor i andre Henseender. De bidrage stærkt til Udbredelsen af Biavlen, til en mere almindelig Anvendelse af Biavls-Produkter og endelig til at udbrede Kjendskab til forbedrede Biavls-Medstaber og -Literatur.

For at alle disse gode Formaal kunne ske Fyldest ved saadanne Udstillinger, bør disse dog selvfølgelig være ordnede med Hensyn dertil. Det komier ikke særlig an paa, at Udstillingen er meget stor med Hensyn til de udstillede Gjenstandes Mængde. Derimod har det en overvejende Betydning, at der findes mange forskellige Gjenstande, og at jærlig

gode Ting baade af Produkter, Medstaber og Bøger ere fremstillede. Paa disse Hovedtræk beror Udstillingens egentlige Værd.

Sammenligne vi de mindre Udstillinger, som have været afholdte her i Landet i de sidste 10 Aar, da er der i ovennævnte Retninger en meget glædelig Fremgang at spore. Flere af de i Aar afholdte have forstaaet at samle alt, hvad man med Billighed kunde forlange, og man maa haabe, at det gode Eksempel vil paavirke de Kredse, der endnu jafne en saadan Organisation, at de jævnlige kunne afholde flige Udstillinger.

En vanskelig Sag ved saadanne Udstillinger er Præmiefordelingen, der meget let vækker Misfornøjelse hos de forbigaende. Vi have endog hørt den Altskuelse udtale, at Præmierne ikke burde tilkjendes Fabrikanter eller „bedre stillede“ Biablere men kun Smaakaarsfolk. Dette er, synes det os, et fuldstændigt Fejlslyn paa denne Sag. Præmieuddelingen skal jo ikke være en Almisjenddeling, men et Middel til at gjøre Udstillingen righoldig. Uden dette Middel vilde det være umuligt at samle flige mindre Udstillinger, hvis Hensigt jo er at belære de Biablere, der staa langt tilbage. Disse høste derfor det største Udbytte af Udstillingerne, om end kun meget saa Præmier tilflyde dem. — Som en anden Anke mod Præmieuddelingen har man anført, at Dommerne ikke burde æfte Præmie, hverken i den Afdeling, de bedømme, eller i nogen anden. Ved store

Udstillinger er det vistnok muligt at følge en saadan Regel, derimod ikke ved de smaa. Grunden hertil er, at man nødvendigvis maa søge Dommerne blandt de mere fremragende Diablere i Kredsen, men netop fra disse vil i Almindelighed de fleste af de præmieverdige Gjenstande ogsaa fremkomme. Det er derfor ingenlunde noget Bevis for Partifkthed, naar Udsalbet bliver, at flere af Dommerne erholde Præmier. At Dommerne ikke bedømme deres egne Udstillings-Gjenstande, det betragte vi som en Selvfølge; men videre tro vi heller ikke, at man i denne Henseende bør gaa.

Man har i ældre Tid tillagt Udstillingerne en overvejende Betydning som Honning-Markedet, paa hvilke store Honningpartier fulgtes. Vi tro, at denne Virksomhed ved Udstillingerne efter Haanden vil forandres til en blot Fremstilling af Prøver, hvorefter Handelsere ville blive affluttede dels ved Udstillingen, dels senere; thi i vor Tid ere Samfærdselsmidler og Brevveksling saa udviklede, at det næppe vil være nødvendigt at føre de store Masser til Udstillinger for at sælge dem.

Idet vi omtale de lokale Diabls-Udstillinger, finde vi ogsaa foranledigede til at fremdrage en Fejl, som blev begaaet ved Københavns Auts-Udstilling i Mar., der forøbrigt af en lokal Udstilling at være maa kaldes baade righoldig og godt ordnet. Blandt de levende Bier fandtes nemlig flere Familier, der vare besængte med Bipest. Disse udfødes selvfølgelig ved Bedømmelsen. Fejlen er naturligvis begaaet uafvidende, idet vedkommende Udstiller har affendt sine Stader uden først omhyggelig at undersøge dem. Sligt bør jo dog af Hensyn til den dermed forbundne Fare ikke kunne ske, og vi ville derfor foreslaa, at man herefter ved alle Diabls-Udstillinger hos os indførte en Bestemmelse om, at den Udstiller, som fremstillede et utvivlsomt pestbesængt Stade ved en Diabls-Udstilling, skulde betale en klækkelig Mulkt af f. Eks. 30 Kr. til vedkommende Forenings Kasse. Dermed vilde man tvinge enhver Udstiller af Bier til omhyggelig at undersøge disse, inden de udstilledes.

Bierne Egenheder,

meddelte af en gemyttlig Mand.

Amer. B.-Journal.

(Sluttet.)

Omtrent 9 Tiendebøle af hele Antallet af Bier i Familien ere Arbejdere eller Hunner, i Almindelighed 12,000—15,000. De ere de „flittige Bier“, som omtales i Bøger. De staa op tidlig om Morgenen, æde et hurtigt Maaltid og drage derpaa ud for at søge efter Honning. De flybe med stærk Fart og saa lige som en Gøværflugt. Undertiden prøve de paa ved Hjemfarten at gaa igjennem et Menneske, men de naa kun et Stykke ind i ham. En Vi holder af at saa en blød ung Mand med Lærreds-Bufjer til at sætte sig paa den.

Den Tid, der medgaar fra at Egget er lagt, til den fuldkomne Vi kryber ud af Cellen, er 3 Uger. En Dronning naar sin fulde Udvikling i 16 Dage og begynder da at regjere.

Møl slippe jævnlige ind i Stedet i Vintertiden (?) og ødelægge da Bierne. Derfor bør man indpakke Bierne i Snus og finfaaret Tobak om Efteraaret. Dette gjør Møllet misfornøjet og modløs. Stor Omhu bør anvendes for ikke at slippe Bierne for tidlig ud om Foraaret. En fornuftig

Mand fortæller, at der om Foraaret endnu hænger frozne Frugter paa Træerne (?). De indeholde endnu en hel Del sød Saft. Denne er tilbøjelig til at gjære og frembringe Mavepine i Stedet, fulgt af Børne-Kolera og andre flemme Syger.

Linné fortæller, at intet er mere ynkeligt end at se 15—16,000 Bier, der lide af Mavepine, pludselig komme frem i Natens Stilhed, og løbe frem og tilbage søgende efter varme Servietter og Ingefær-Samaika-Rom efter at de have ædt altfor voldsomt af froznen Gblefast.

Bier sværme mellem Kl. 10 om Formiddagen og Kl. 3 om Eftermiddagen og holde mest af at vælge Søndage hertil¹⁾.

Fig. 38. Kom endelig, Gentil, Bierne sværme!

¹⁾ Denne ironiske Meddelelse hidrører fra, at et Par Brevskrivere til Amer. Bee-Journal netop i Sommer for ramme Alvor have fortalt, at deres Bier sværme mest om Søndagen. K. N.

De bestemte sig altsaa for en varm Helligdag og vente taalmodig, til Forpagteren har barberet den ene Side af Ansigtet og indjæbet den anden, saa er Beslutningen taget: de sværne. Forpagterens Kone bemærker det, da hun er nede i Haven for at hente en Stilk Kommen til at pynte sig med, da hun skal i Kirke. Hun kalder paa Henrik og fortæller, at Bierne ere ved at sværne. Han farer ud med en ny Kube, og da han ser op i Luften, snubler han over en Croquetbue og støder sig. Hans Kone siger: „Henrik, Du bør tage det Mussitosløv paa, jeg har lavet til Dig, for Bierne ere rigtig gale i Dag, ellers ville de stifte Dig.“

„Lad mig være fri for din Snak“, svarer han rent ud, „jeg har aldrig taget noget paa, og jeg vil heller ikke nu.“

„Men, Henrik, de ere saa arrige i Dag, og desuden har Du jo ikke faaet alle dine Klæder paa, derfor ville de ikke gjentjende Dig. Prøv det blot denne Gang.“

Han er da nødt til at indhulle Hovedet i et grønt Mussitosløv og trække et Par Halvhandsker af Diksestind paa. Bierne klumpe sig paa et højt Elmtræ, og han faar en Stige stillet op imod det. Derpaa stiger han langsomt op med en Vikube under sin ene Arm. Lige før han tager Mussitosnettet paa, tog han sig et ordentligt Stykke Straatobak. Nu ønsker han, at han havde ladet det være. Folk begynde at gaa forbi paa deres Vej til Kirke, og de se paa hans grønne Hoved og Læder-Muffediser deroppe i Træet. De tale til ham, men han kan ikke svare dem, fordi han har Munden fuld af Tobaks-Saft. Det er skrækkelig varmt. Solstrålerne strømme ind mellem de varme Blade, og Vinden har taget sig en Tur. Han krabler op i Toppen af Træet og ser ud som en ny Slags Firben. Søndagsstole drenge med Straahatte paa standse paa deres Vej til Kirken for at betragte ham. Han strækker den ene Haand frem for at skovle en Klump af de hvislende brune Insektter ind, men Læder-Muffediserne lugte ubehageligt for dem. De kunne ikke kjende Ejerne paa Poterne og paa hans Lugt. 3—4 Bier komne ind i Muffediserne, og

da de søle, at de bør forsvare sig, lave de sig en „varm“ Udgang over Bagfiden af hans Haand. Nu begynder Henrik at jamre sig og taber Kuben ned paa Søndags-Drengene. Nogle Bier slippe ind under det grønne Slør ind i hans Haar, og da de ikke kunne finde ud igjen, sænke de deres spidse Braad ind i hans Hud. Han siger i sin Pine Ord, der faar hans Kone til at rødme.

I flere Dage derefter sidde de ligesoverfor hinanden ved Bordet uden at sige et Ord. Han ser vildt paa hende med sit ene Dje, da det andet er blevet luffet af hans Angribere. Det varer 3 Dage, inden han beder hende om at række ham Smørret, saa vred er han.

Bier ere meget flittige, men de ere dumme nok til at samle mere, end de selv behøve, da de glemme, at de snart ville dø og efterlade deres Forraad til andre, der ikke have arbejdet for det. Vi kunne drage Lærdom af Bierne ved ikke at lade Gliden gaa i Jorden med os. Vi bør nemlig ikke stræbe at samle saa meget, at det forhindrer os fra at nyde Livet og kun tjener til at berige den døvne efter vor Død. Bier burde crindre, at deres Ligskjorte kan ikke gjenne Homning. Paa den Maade tror jeg, at Bier kunde lære meget af Mennesket.

Fig. 39. Den Gang Bierne havde sværmet.

Omlarvningen.

Af Pastor C. Wegandt, Flaadt ved Dieg.

Ligesom Frugttrædyreren ikke omhugger sine Wildstammer, ligesom han ikke omstændelig behøver at oplukke sine Vedstræer lige fra Røer — saaledes behøver Viadleren heller ikke at fjerne sine vædle Viracer, saaledes behøver han heller ikke at begynde for fra, naar han vil frembringe en edel Race. Ved Forædlingskunsten indpoder han i en Familie, hvis Dronning han anser for udelig til fortat Nul og derfor har „udsfaaret“, en Vedelgren i Stikelse af en værdifuld Dronning eller ogsaa indfætter han et ædelt Dje i Stikelse af en forjeglet Dronningcelle. Sa ved Forædlingen jormaa vi i Løbet af kort Tid at indpode

hele vor øvrige Bistand med Udeløjne, som vi tage fra en eneste Bistamme.

Gartneren skatter Dkuleringen højere end Bødningen, og det samme vil Blableren efter Haanden komme til. Dkuleringen af Bifamilier, saaledes som vi undervise deri, maa først bryde sig en Bane; den er dog meget let. I 1888 have vore Elever¹⁾ heri Flacht udført den med sikker Haand og med godt Udsald. Staar det ikke fast baade i Theori og i Praksis, at af enhver Arbejds-larve kan der blive en Dronning? — Vi komme derved til vor i Prag kundgjorte, i Røsn ad oculos forsvarede og som udførlig beviste Methode til at om Larve Dronning-celler med Arbejds-larver, det er: i Stedet for uedle Dronning-larver at lægge edle Arbejds-larver og saaledes maaste at lade en tykt Bifamilie oplække en cyprisk Dronning og sværme ud med denne. Denne saafaldte „Omlarven“²⁾ er vanskelig at beskrive men let at vise. Vi holde den for det sikreste og simpleste Middel baade til at fremstaafe edle og store Dronninger; thi den gjør det muligt for os at lægge Larver, der kun ere 2 Dage gamle, i Stedet for andre, der ere 6 Dage gamle, og saaledes lade dem ernære rigeligt og længe med Dronning-joder. Men hvad Dronning-larven æder, det bidrager til at bestemme, hvad Dronningen senere udvikler sig til. Ved Omlarvningen udtages Dronning-larven af sin Celle med en Pincet. I dens Sted lægges med en af de almindelige jmaa Børne-Farvpenkler en Arbejds-larve. Er Dronning-cellen tom og skal belægges med en Larve, da kommer først Dronning-joder i Gælle og ovenpaa lægges Larven.

Ved Eksempler kunne vi ophvise For-delene ved Omlarvningen. I Maret 1882 havde en tykt Bifamilie i vort Bier rustet sig til Sværming ved at ansætte Dronning-celler. Familien var ikke bestemt til Eftertræk, fordi et lille Antal af Arbejderne vare flyvelamme. Dronningen blev fjernet. Tabellen med Dronning-cellerne blev samtidig med Dronningens Indfangelse anbragt i Tabletkassen. Nu bleve Larverne udtagne af de uforseglede Dronning-celler, de forseglede Dronning-celler bleve bort-staarne. Derpaa blev i de Celler, hvis

Larver vare borttagne, anbragt Arbejds-larver fra en cyprisk Familie ovenpaa Dronning-joderet. Bierne bleve naturligtvis siddende paa Tabellen under denne Operation. Arbejdet med Omlarvningen, deri iberegnet Indhængningen af Tabler i Stedet, var udført i Lobet af faa Minutter. Alle Udeløjne (c. 6 indsatte Larver) lykkedes. Saaledes oplækkedes hos en tykt Bifamilie et smukt Antal cypriske Dronninger, idet vi i rette Tid greb ind for at redde de flybefærdige Dronninger. Vi kunde dog ogsaa, hvis det havde været os noget nyt, have ladet en tykt Familie sværme med en selv-oplækket men dog ikke tykt Dronning.

For et Par Aar siden omlarvede jeg hos en Familie, som havde en Dronemoder, de ansatte falske Dronning-celler, af hvilke jo ellers kun Droner kunde fremgaa, og saaledes rettede jeg straks Fejlen hos denne Familie. Sidste Aar tilfalte jeg til en Ingelastlægger, af hvilken jeg ønskede at oplække Dronninger, kun Dronengel. Hift og her omlarvede jeg, idet jeg i Stedet for Dronelarverne lagde Arbejds-larver fra min bedste Familie. Omlarvningen gaar i Dron-celler meget let. Man kan gemtlig lade en fritliggende Arbejds-larve rulle derned. Hvor Arbejds-larver lagdes i Dron-cellerne, fik vi prægtige Dronning-celler. Bierne bygge endogjaa lettere Dron-celler end Arbejds-celler om til Dronning-celler.

Omlarvningens praktiske Værdi bestaar deri, at jeg af min bedste Dronning kan oplække saa mange Dronninger, som jeg ønsker uden at bringe den værdifulde Stam-dronning i Fare ved Afslæggerdannelse eller lignende Fremgangsmaader. Jeg kan endogjaa holde Stannemoderen meget længe, jaaarvis, hos en lille Familie uden at lade hende udvikle Familien altfor raft til Styrke. For at erholde store Dronninger, lægger jeg 2 Dage gamle Arbejds-larver i Celler af edle Dronning-larver.

Dronning-cellen kan ved Omlarvningen ogsaa klippes op med en Saks. Efter at Omlarvningen er foregaaet, trykkes man da atter Cellevæggen til. Bliiver Staden udbedret af Bierne i Lobet af en halv Time, da er dette mig et Tegns paa, at de have antaget den indsatte Larve. Er man udbet i dette Arbejde, kan man godt lægge 2 Larver i Dronning-cellen. Hvis de begge ere levende den næste Dag, saa borttages den ene med en Pincet.

Hos Familier, der ere sene til at sværme, kan man lægge Larver i de paabegyndte men ikke belagte Dronning-celler. Hvis den gamle Dronning faster disse Larver ud, kan man sætte hende i Bur i nogle Dage eller affpærre hende fra Dronning-cellerne

¹⁾ Forfatteren har en Biavlskole i Flacht. Ved den nævnte „Dkulering“ menes Omlarvningen. Denne Fremgangsmaade er vel ikke opfundet af Forfatteren, thi den har i en Arrække været anvendt af de amerikanske Dronningavlere, men Forfatteren har For-tjenesten af at have skaffet denne Fremgangsmaade en temmelig stor Udbredelse i visse Egne af Tyskland. R. N.

²⁾ Bogel's „Zahrbuch der Bienenzucht“ 1882 indeholder en Beskrivelse af Omlarvningen.

ved Gitter, indtil disse ere forseglede. Høstærke Familier komme da snart de ønskede Sværme. Dronningavls-Stader lader man ansætte Dronningceller efter Behag, derpaa blive disse omlarvede eller delagte med Larver fra det bedste Stade. Dette vil i Regelen være det, som overvintret bedst.

Jeg anser det for en daarlig Rvægavl at lægge Afkom til efter alle Kreaturer. Kun de bedste Malkeføer give de bedste Kalve. Tilhnelabende tænke mange Biavlere om deres Honningbvæg: Ja, det er noget helt andet. Smukke Ord om Avlsvalg o. s. v. forslaa ikke. Det mangle flere Biavlere ikke, men virkelig at følge Avlsreglerne, det er en anden Sag. Ingen har dog netop Valget, der ved al Husdyravl spiller saa vigtig en Rolle, saaledes i sin Magt som den rationelle Biavler, der har lært at anvende Omlarvningen med et godt Udsald. Man lærer ved at prøve, og lykkes det ikke, saa maa man lade sig det vise. Det er ligesaa lidt en usikker Kunst som Rosenstammernes Dfulation, og hvorledes have dog ikke de gamle Bodemestre ræsoneret over Dfulationen!

Centralmøde

afholdtes d. 29. Septbr. Kl. 9 Form. i Odense. Mødte vare:

Præsidenten, Kunstgartner Frank Wendt, St. Jørgensbjerg, Roskilde; Vicepræsidenten, Sabelmager E. J. Grønning, Vejrup, Bramminge, og Trafikchef F. Møller, Aarhus, for Ribe Amt; Sekretæren, Kantor Erzsleb, Kalundborg, og Lærer Smith, Bjergsted, Svebølle, for Holbæk Amt; Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelø, for Roskilde Amt; Lærer Lindeløf, Harte, for Rolding BF., Vejle Amt (jødre); Lærer Sejersen, N. Dnsild, for Randers Amt; Gdejer H. Doose for Midtjællands BF.; Gdejer Niels Nielsen, Hesselbjerg, for Frederiksborg Amt; Lærer N. Jensen, Badstjær, Klampenborg, for Hjørring Amt; Gartner A. E. Andersen, Nyborg og Møller H. P. Bentzen, Jordløse, for Odense Amt; Bogbinder N. Ladegaard og Sognefoged Hansen, Borup, Tauløb, for Elbm. fl. H. BF.; Skovrider Pape, Boballe Skov, Humble, og Gdejer H. J. Hansen, D. Hæsinge, Korint, for Svendborg Amt; Hjulmand Zinglarsen, Slagelse, for Sorø Amt; Tømrermester B. Frandsen, Herfølge, Kjøge, for Ballø Stifts BF.; Gdejer H. E. Rasmussen, Haaret, Maribo, for Maribo Amt.

Altjaa 20 mødte af 29 anmeldte. Mødet følgende i Genhold til Loven beslutningsdygtigt.

Forhandlede:

1. Skulle Centralmøderne være offentlige eller holdes for lukkede Døre. — Vedtoges med 16 St. mod 4 at holde dem for lukkede Døre men sørge for Nærværelse af en Referent, der kan nedskrive et fylldigt Referat af Forhandlingerne, og dette skal da indrykkes i Medlemsbladet.

2. Regnskabet 1888 fremlagdes ved Mødets Begyndelse, og Decharge gaves for dette Regnskab ved Mødets Slutning.

3. Regnskaberne 1884 og 1885. Sekretæren gav en Meddelelse om, hvad der hidtil var foretaget i denne Sag. Det overlodes til Bestyrelsen at søge hele denne RegnskabsSag afviklet paa bedste Maade, naar den for Tiden berfærende Retssag om et enkelt Punkt i det sidstnævnte Regnskab var endt.

4. Biavlslærerne. Dette Spørgsmaal gav Anledning til en meget indgaaende Diskussion, der sluttede med: a. Vedtagelsen af den Bestemmelse, at der herefter ikke maatte bevilliges Kredse Pengene i dette Djemed men kun Møder afholdte ved DBF.'s Biavlslærere. — b. Vedtagelse af en af F. Møller foreslaet Resolution, der opfordrede Bestyrelsen til at indgaa til Indenrigsministeriet med et Andragende om, at Regjeringen enten selv vilde ansætte 2—3 Biavlslærere i Landets forskjellige Egne, som dels kunde berejse disse Egne for at undervise i Biavl og inspicere Biavlens der, dels kunde holde Foredrag ved Udstillinger og deltage i Bedømmelsen af Stader — eller om Regjeringen maatte foretrække at bevilge Foreningen et forøget Tilskud af 1000 Kroner i nævnte Djemed.

5. Smaaskrifterne. Det vedtoges i det kommende Aar at anvende c. 300 Kr. til denne Post, deraf indtil 150 Kr. til et Priskrift angaaende Vossmøllene. Dette skulde ikke alene udbydes her i Landet men ogsaa i Udlandet, særlig Skandinavien og Tyskland. Det skulde især paaapege Midler til Møllenes Udæggelse. Opfordring til Frembringelse af et saadant Skrift var fremkommet fra et Biavlermøde i Varde.

6. Andragende fra Udgiveren af Maanedssbladet „Bien“ om en Understøttelse til nævnte Blad. Det vedtoges for 1890 at hde 50 Kr. imod at DBF.'s Bestyrelse fik Raadighed over 50 Eksemplarer til Anvendelse i Kredse.

7. Tidsskriftets Pris fore-

flages af Niels Nielsen nedjat til 150 D. paa Posthuset for at lette Kredsfornædernes Arbejdet, da det ofte var besværligt at indtræbe Betalingen, og Postvæsenet var jo pligtig at minde Holberne herom. — Flere Delegerede frygtede, at en saadan Ændring vilde bevirke et ringere Sammenhold i Kredse, og derfor blev man staaende ved den nuværende Ordning af Medlemsbladets Pris.

8. Redaktøren havde ikke sendt noget Andragende om Forhøjelse af sit Honorar, men Bestyrelsen foreslog en saadan Forhøjelse. Vedtoges at hde Redaktøren et Tillæg af 50 Kr. aarlig fra 1. Januar 1890.

9. Af Bestyrelsen udtraadte efter Tur: Vicepræsidenten C. S. Grønning, Trafikchef F. Møller og Lærer Dyrholm, Brudager. Gjenvalgte C. S. Grønning og F. Møller. Endvidere valgtes H. S. Hansen, D. Høisinge.

10. Til Revision for Regnskab 1889 gjenvalgtes Murmester Rindberg, Hershøje. Den anden Revision afgaar først næste Aar.

11. Til Bogsamlingen bevilgedes indtil 150 Kr. i 1890. Nogle Delegerede, saaledes N. Jensen, ansaa dette Beløb for noget rigeligt; men da Sekretæren gjorde opmærksom paa, at herunder var indbefattet baade det store Antal fremmede Bibrade og store udenlandske Bærker, der ikke kunde undværes dels ved Redaktionen, dels ved videnskabeligt Brug, vedtoges Bevillingen.

12. Udelukkelse af Frugtvin fra Bedømmelsen ved DBF.'s Udstillinger foresloges af Lærer Smith, der betonedes, at naar saadanne Frugtvine bedømtes sammen med Mjød eller Honningvin, tog Frugtvinen altid Prisen, og hermed vare Biablerne ikke tjente. Det vedtoges, at her efter skulde Honning-Frugtvine bedømmes i Afdelingen „andre Drikkevarer“, men ikke sammen med Mjød.

13. Samarbejde med den fynske Frugtvinfabrik foresloges af Lærer N. Jensen af Hensyn til den betydelige Honningmængde, som sandsynligvis kunde forbruges der. Præsidenten oplyste, at der for et Par Aar siden ved et Centralmøde blev nedjat et Udvalg til at fremme denne Sag. Dette opnaaede kun et Tilbud om, at DBF. kunde tegne sig for et vist Antal Aktier i Frugtvinfabriken, og dette fandt man sig ikke besøjet til at modtage. Det vedtoges at overlade det til Udvalget at bringe et Samarbejde i denne Retning i Gang, hvis heldige Betingelser derfor kunde opnaas.

14. Anvendelse af DBF.'s

Medaille ved de lokale Udstillinger og som Præmie for Biabl foresloges af N. Ladegaard, der fremhævede det heldige i at bedømme Biablen saaledes som den dreves hjemme. Dette var vel en besværlig Maade, men man opnaaede derved at kunne vejlede Biablerne grundig. Præsidenten troede ogsaa, at denne Maade var meget heldig og kunde gavne mange Smaa-faarssfolk. N. S. Kristensen havde ønsket at indlede samme Emne, nemlig Anvendelse af Medaillen. Han gjorde opmærksom paa den Maade, paa hvilken Skjøbenhavn's Amts BF. i Aar havde uddelt nogle særegne af den fremstfattede Broncemedailler, der vare blevne uddelte i stort Antal under Navnet „Guldmedaille“ (for-gylbt) eller „Sølvmedaille“ (for-sølvet). Dette ansaa han for et Misbrug af Medailler. Blev saadan Brug almindelig, vilde Medaillerne snart ganske tabe deres Værdi. — Sekretæren meddelte, at DBF. i Anledning af den store Udstilling i Kjøbenhavn 1888 lod slaa et noget større Antal Medailler end det, der udkrævedes. De tiloversblevne Broncemedailler vare i Aar blevne solgte til Brug ved Udstillingerne i Roskilde og i Tynderup i et Antal af højst 5 ved hver Udstilling. Ønskede man imidlertid fremdeles at benytte Broncemedaillerne paa denne Maade til Salg i Kredse, da maatte et større Antal paa ny slaaas, da Beholdningen var saa godt som udtømt. — Vedtoges fremdeles at lade Broncemedaillen selge i Kredse til Brug ved Udstillinger og som Præmier for Biabl i et Antal til de enkelte Kredse begrænset ved Bestyrelsens Skjøn. — Vedtoges at udlade at understøtte saadanne Kredse, som ville uddele egne Medailler i et saadant Antal, at det maatte nedbryde Agtelsen for dette Udmærkelstegn. — Vedtoges at lade nye Diplomer, udelukkende bestemte for Biabler-Foreninger trykke og selge til Kredse fra DBF.'s Sekretær.

15. Næste DBF.'s Udstilling agtes ikke afholdt førend den nordiske Biabls-Udstilling i Gøteborg 1891 er afholdt. altsaa tidligst i 1892, og, hvis Forholdene tillade det, ønskes den afholdt i Kolding.

16. Modarbejdelse af Cerejinet's Indførelse i Danmark foresloges af N. S. Kristensen i overensstemmelse med Paalæggelse af en meget høj Indførselsstold. — Sekretæren gjorde opmærksom paa, at Cerejin anvendtes til mange andre Ting foruden til Forfalskning af Kunsttavler, og særlig til megen Brug, der ikke kunde kaldes Forfalskning. Derfor troede han ikke, at en saadan Toldforhøjelse kunde opnaas. Endnu var Forfalskning af danske

Kunſttavler heldigvis meget fjælden, men det maatte indrømmes, at Faren var til Stede. — Vedtoges at opfordre Kredſene til at modvirke Cereſinet's Anvendelse til Forſalfning af Kunſttavler ved en ſtrængere Bedømmelse af ſaadanne ved alle Biavls-Udſtillinger.

17. Budgættet vedtoges med nogle af de foranførte Forhandlinger følgende Udbringinger i den af Beſtyrelſen foreſlaæde Stikkelse. Det udbiſer for det kommende Aar et forventet Oveſkud af c. 400 Kr.

18. Næſte Centralmøde agtes afholdt enten i Fredericia, Vejle eller Kolding.

Af Henſyn til den knapt tilmaalte Tid overlodes det til Beſtyrelſen at tage nærmere Beſtemmelse om følgende 3 reſterende Sager.

19. Forſlag fra N. S. Kriſtjenſen, Himmeloſv, om Oprettelſen af en Brandkaſe for Biavlere.

20. Forſlag fra Lærer S. Houlind, Boſlunde, om Frykning og billigt Salg af en Table, der anbefaler Honningens Anvendelse i Huſholdningen og ſom Lægemiddel — for 'at ſaadanne Tavler kunde vedlægges Glasſene ved Honningſalg.

21. Forſlag fra Gartner F. A. L. K. Malborg, om Fremſtaffelse af et lignende Emblem, ſom det, deo nu habes, men i en mindre Maaleſtof.

Dronningavlen.

Af P. Rielfen, Freſjev.

I nærværende Blads Nr. 8, Side 111, findes en Artikel af Amerikaneren Doolittle, der omhandler Dronningavlen. I denne Artikel tilraader Forfatteren at ſørge for at have gode kraftige Droner, og giver en god Andviſning til tidlig at oplæſte ſaadanne. Paa dette Punkt er jeg fuldkommen enig med den ærede Forfatter.

Derefter angriber Doolittle Væren om Parthenogefis, og anfører ſom Beviſ for ſin Paastand en Række Forſøg, hvorved han kommer til det Reſultat, at Droneyngelen paavirktes af Dronningens Befrugtning. Her kan jeg ikke dele hans Opfattelse af Sagen.

ſhvovvel jeg ikke tvivler om Hr. Doolittles ſkarpe ſagttagelſeſevne, ſaa tror jeg dog, at han har ladet ſig vildelede af viſe Omſtændigheder, der, ſaa vidt jeg ved, ikke tidligere have været gjorte til Gjenſtand for grundig Underſøgelse, og jeg ſkal ærlig tilſtaa, at jeg kun i kort Tid har været klar

over dette Forhold. Min Opfattelse er denne: at Bilarven paavirktes af Ammerne i den Tid fra Eggets Forvandling og indtil Cellens Forjegling. Da jeg ikke har temiſt Uddannelse, kan jeg naturligvis ikke paaviſe, hvilke Subſtantier der indeholdes i den Jøde, Larverne modtage af Ammerne, men jeg er overbevist om, at det har ſtor Betydning for en Viraces Renhed, at kun Bier af ſamme Race deltage i Oplæctningen af ſaavel Droner ſom (i højere Betydning) af Dronninger.

Naar Hr. Doolittle lader en brun Dronning befrugte af en italiensk Drone, ſaa maa nødvendigvis alle Arbejderne i dette Stede blive Baſtarder. Naar diſſe Baſtarder da ſtulle opamme Droner, ſaa vil diſſe Droner allerede være ſtærkt blandede i deres indre Væſen, ſelv om de ſynes nok ſaa brune at ſe til. Lad f. Eks et Stede med brune Bier oplæct Dronninger af ægte italiensk Egg, og lad ſaa diſſe Dronninger parres med ægte italiensk Drone, og Afkommet vil dog viſe ſig at blive mørkere, end hvis Dronningerne være anmede af rene italiensk Bier. Hvis der da af diſſe Dronningers Egg igjen af brune Bier opammes Dronninger, og ſaa fremdeles, vil Reſultatet dog blive Baſtarder og intet andet. Jeg er derfor af den Mening, at kun Bier af ſamme Race og af ſamme Stede maa benyttes til at opamme ſaavel Dronninger ſom Droner, om Racens Ejenommeligheder ſkal bevares; ja det er maatte endog urigtigt at anvende Honningtavler fra andre Steder til ſaadanne Bier; thi hvem kan garantere for, at den i Honningen indeholdte Myreſyre ikke kan have fine Virkninger. Med det kommende Aar vil diſſe Fremſtillinger vel klares lidt nærmere, og anmoder jeg herved de Biavlere, der have ægte italiensk Bier, om at underſøge Sagen ſaa nøje ſom mulig.

Til Begynderen.

Af E. J. Grønning.

Ere de tomme Tavler endnu ikke tagne fra Bierne, da maa dette foretages nu, Indſkudsdøren ſtydes tæt op til Winterlejet, og er der ikke tidligere lagt et Par Binde tværs over Kammerne, da tages to $\frac{1}{4}$ " tykke og knapt ſaa lange ſom der er til Døren (de maa ikke naa Dørene, der kan da ikke dækkes tæt nok), de 2de Binde lægges med en ſaadan Afſtand, at der bliver 3 lige ſtore Mellemrum over Kammerne, derover lægges ſaa det ſamme Stykke, der er benyttet om Sommeren. Jeg har i mange Aar benyttet uldne Stoffe og har befundet mig

godt derved (dog vil jeg i Vinter gjøre Føjsøg med Voksbug, som tidligere er anbefalet). I det underste Dæffe saavel som og i de øvrige Tæpper skulde gjerne være udskåret et 3 a 4" bredt Hul, dog saaledes, at den ene Side ikke overskjæres, og Lappen vil saaledes kunne bøjes op, naar der trænges til Foder, og igjen lukkes, naar dette ikke behøves. Som alt tidligere sagt, holder jeg ubetinget paa at have flere Lag Tæppetøj ovenover Biernes Sæde, hvortil kan bruges alle gamle kasserede Ting, saasom Guldtæppetøjer, Hestedækkener, Dynebaar, ja kasseret Gangtøj er fortrinligt, naar det er rent og opprættet samt ihet sammen i Form af Tæpper. Flere Lag af dette er et fortrinligt Tæppe, tilsidst lægges saa Wintermadratten ovenpaa, den er jo flere Steder beskrevet, saa jeg kan vel undlade det her, dog vil jeg tilføje, jeg ser hellere Tykkelsen 4" end som den enkelte Steder staar angivet til 3", ligesom der for at anbringe Foderhullet i Midten ikke gjerne maa anbringes Trælister, 2 helt over og dernæst 2 kortere (Fig. 40), da dette gjør, at Madratten ikke saa godt kan falde jævnt til ovenpaa Kammerne (den bør gaa 3"

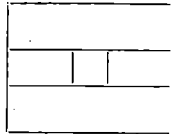

Fig. 40.

udenfor Kammerne oberalt), derimod formes Hullet rundt eller firkantet (Fig. 41), enten ved Hjælp af Zink, hvori der i Kanten er stukket Huller til at sy Lærredet fast i, eller og (som vi Sædelmagere bruge) opstivet Lærred med Pap. Broppen, der laves til Hullet, maa passe stramt, for at holde paa Varmen. Ved begge Enden kan lægges Poser, der fyldes med Haffelse, skaaret af tør Rughalm, hvilket er det bedste at dække med; de maa ligeledes passe stramt i Staderne, at der ikke skal fremkomme Træk. For at forebygge dette er det godt at bestaa Indstudsårene med Klædeslister, da ere de tætte, uden derfor at gaa fast i Stedet. Alt Taget maa være vandtæt, er vel overflødig at bemærke, hvilket dog Trætagene ikke er, derfor bliver det ogsaa mere almindeligt enten at lægge Tagpap eller Zink paa tynde Brædder til Tag, og dette maa ubetinget tilraades.

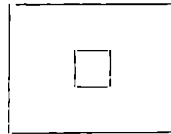

Fig. 41.

Under den egentlige Vinter maa Flyvehullerne være aadnede i 3 a 4" Længde, ja, er det kraftige Familier, i endnu større Længde, derimod dækkes eller skjærmes de enten med straat opstaaende Brædestykker eller og med Halm-Maatter stillet straat op foran Flyvehullet, det skjærmer for Sol, Sne og Slud og for skadelig Fugtighed. Og sluttelig for dette velsignede Hønningaar er mit Raad til ærede Begyndere:

stjænk nu Eders smaa Venner Bierne al den Opmærksomhed, de fortjene, særlig da at de sidde paa passende Blads, ikke for mange Kammer, den fornødne Hønning, mindst 35 R og nu forøvrigt pakket saa lunt og godt til som det er Dem muligt.

Dg habes ikke Læ af Trær og Buske, benyt da Efteraaret til at fulegrave et Stykke Jord, der tidlig i Foraaret tilplantes som Læbelte om Haven og Bierne; i det hele taget bør man altid tænke paa, hvad enten man er Landmand eller Havemand, at man tillige er Biavler, ja, at Bierne er Land- og Havebrugets væsentlige Støtte og Forøger med Hensyn til den store Rolle, de spille ved Befrugtningen, dette tænke maaske de færreste paa.

Men vi huste paa, som vi have saaet, saa høste vi som Regel, som Ordspøget siger, vi have nu lagt Grunden til næste Aars Biavl, og har dette været gjort rigtig og godt, da tør vi ogsaa leve i Haabet om Udbytte deraf i Form af megen Hønning til næste Aar.

Ekko fra Staderne.

Mosgaard, 1. Oktbr.

Da jeg ikke fik Tidsskriftet bestilt ved Aarstales Begyndelse, paa Grund af, at jeg ikke var hjemme, beder jeg

Dem herved at sende mig de alt udkomne Numre nu, og de følgende efter som de udkomme.

Jeg har i Efteraaret udtrømmet 6 Rubefamilier, jeg havde ikke set Udtrømning før, og var i Grunden lidt angstelig, da jeg skulde udtrømme de første 3; Folk vilde jo le ad mig, hvis det ej gik godt; men til min store Glæde gik det ret godt, de to forøgnede jeg efter først at have fanget Dronningerne og sat den bedste (jeg havde af Manden saaet Underretning om deres Alder og Frugtbarhed) i et Lænbstikæskebur efter Grønningens Anvisning, men fik hende først antaget af Bierne efter 36 Timers Forløb. Jeg løslod hende et Par Gange før, men Bierne vilde nappe hende, maaske det dog var bare Kjærtegn.

Otte Dage senere udtrømmede jeg atter 3 Familier, om det nu var Biernes Skyld (thi der kan vel være Forskjel paa Bier lige som paa Folk) eller Vejrets, det gik ikke nær saa raff fra Haanden med Udtrømningen. Da jeg saa vilde forene de to lige som tidligere, havde jeg lidt Besvær med at finde Dronningerne, den ene satte jeg i Bur

ligejom før; men den løse Bund i det Stade, hvori jeg satte den ene Familie, var ikke fuldstændig tæt, og derfor behagede det disse Bier at besøge de to forenede Folk, og de bleve der og fik deres Dronning faaret i hele Stadet. Nu kunde Bierne ikke lide den i Buret satte Dronning. Naar jeg slap hende løs, før de over hende som glubende Ulve og vilde stille eller kvæle hende, saa jeg havde Noje med at befri hende, hun døde tilsidst i Buret. Nogle Dage senere havde vi stærkt Solskin, da undersøgte jeg Stadet, hvor jeg nu fik baade Dronning og Ug at se; Majestæten saa jeg paa en besynderlig Maade: jeg havde flyttet alle Tavler i Stadet og vilde bytte den sidste med en Honningtable, da ser jeg hende sidde paa Tavleklænsens Laag, jeg satte hende hen til Bierne, og hun smittede rask ned mellem Tavlerne. Tror De, at hun ved at høre Bierne i Stadet selv havde kunnet finde hjem? Nærmeste Nabostade er omtrent 6 Mil derfra. (Ja maaste!)

De udtrømmede Bier har jeg givet det halve Forraad ved Hurtigfodring, men meget af det er ikke forjægt endnu. Hvordan skal jeg bære mig ad for at faa Bierne til at fylde og forjægle Cellerne, og hvis de ej forjægle, kan jeg saa ved at pakke dem lunt til Vinter hindre den Skade, der følger heraf?¹⁾

Jeg er glad ved deres „Fører i Biavl“, som jeg har kjøbt, den synes mig at være en næsten uundværlig Haandbog for Begynderen. Hvem jeg ellers særlig er Tak skyldig, er Dhr. Fotograf Vorbeck og Biavlslærer Grønning; Vorbeck besøgte jeg et Par Gange, jeg fandt her en Mand, som hjalp mig til Rette med at faa begyndt paa en fornuftig Maade og sagde mig alt, hvad jeg den Gang ønskede at vide, og alt uden at ville modtage noget som helst Bederlag derfor. Grønning har udrettet meget for os her, ved at føre og lede os i det rette Spor.

R. B. M o s g a r d.

Grenaa d. 5. Oktober.

Som jeg før meddelte Dem, havde jeg kjørt 10 Trugstader 1 Mil bort til Boghveden, det var ret godt Vejr i 3 Uger efter at Bierne kom derud, og de stede i Boghveden, saa det var en Lyst; destoværre blev det Regn og Storm næsten daglig i 3 Uger, med Undtagelse af en enkelt Dag imellem, lige til Boghveden blev høftet, saa at Udbyttet der ikke blev stort, jeg høftede noget

over 150 R Boghvedehorning. Njorfjelen af Bierne ud og hjem kostede mig 27 R ., saa at Gevinsten ikke blev stor, især naar jeg regner, hvad jeg kunde have faaet af Lynghorning, hvis Bierne havde blevet staaende hjemme. Af et Stade, som blev hjemme, høftede jeg 14 R af denne sejge Honning; Boghvedehorningen er derimod let at skynge ud. Min Honninghøst i Nar blev saa 750 R .; om mine Bisolk havde været godt udvintrede alle, saa kunde jeg have en stor Høst, 2 af de Stader, som holdt Vinteren godt over, gav et 120 og et 125 R .

N. C. M a s m u s s e n.

Fra Kredsene.

Ringkjøbing Amts BF. Biavlsmøder have i Nar været afholdte to Steder i Hammerum Herred: den 13. September i Favrholdt Skole i Skast og den 14. September hos N. Sepstrup i Hammerum. Begge Steder var Hr. Biavlslærer Grønning til Stede og gav en grundig Undervisning om Biernes Behandling i Almindelighed, og da særlig om Indvintningen, der har saa stor Betydning, for at Staderne kunne staa med et kraftigt Bisolk til næste Foraar; Biavlslæreren viste i Bihaven, hvorledes et Ungelstykke bør se ud, for at det kan være et lunt Opholdssted og fri for Næringsforerger, og lagde Biavlerne paa Sinde, at ville vi behandle Bierne som Husdyr, hvad vi nu gøre i Kunststader, da maa vi ikke alene vide Bæstefodring om Biernes Liv, men ogsaa vide, hvorledes Stadet til enhver Aarstid bør se ud. Uden saadan Kundskab er det rent tilfældigt, hvad Udbytte et Kunststade kommer til at give. Med Kjendskab til Bierne og deres Behandling er det ikke alene fornøjelige Husdyr at have, men ogsaa Dyr, som hede fuldt Bederlag for en god Behandling. I det gode Honningaar i Nar have enkelte Biavlere høftet flere Hundrede Bund af nogle faa Stader. En Biavler i Sællerup har i Nar høftet 900 Pb . af c. 10 Stader, en anden i Skast 700 Pb . Ved begge Møder fulgte Deltagerne Foredraget og den praktiske Behandling af Bierne med stor Interesse. Hos N. Sepstrup blev et Bisolk overført fra Rube til Kunststade, og hos Lærer Mikelsen-Buff blev en Dronning med hendes Bisolk indført i et dronningløst Stade med Afspærringsgitter. Efter 2 Dages Forløb fik Bierne Lov til at besøge hinanden, og paa den 10de Dag havde Dronningen lagt Ungel, og der var nu en Glæde uden Uge hos det gamle dronningløse Bisolk.

I Favrholdt Skole blev stiftet en Biavlforening paa 11 Medlemmer med

¹⁾ Hvis Foderet er Sukker (Sirup), taaler det bedre at være usforjægt end hvis det er Honning; men en lunt Indpakning vil sandsynligvis bringe Bierne til at forjægle det meste.

Lærer Madsen til Formand. Ringkjøbing Amts østlige Del har altsaa 2 Foreninger: 1 i Gellerup og 1 i Kåst. Vi opfordre Biablerne til at slutte sig til de stedlige Foreninger.

Ribe Amts BF. har i Mar afholdt 3 større Møder, hvortil vare indbudne som Talere d' Hrr. Trafikchef F. Møller, Marhus, Fotograf Borbeck, Holstebro, og Fru Karen Demant, Kjøbenhavn. — I Holsted holdtes et meget vellykket Møde den 6te Juli, hvor Hr. Møller og Fru Demant vare komne til Stede. Kl. mellem 9 og 10 Formd. samlede man i det rummelige Forsamlingshus, hvor Mødet aabnedes af Grønning, der bød de Forsamlede Velkommen og særlig de fremmede Talere. Det glædede ham meget for vor kjære Bisgås Skjld. at saa Mange vare komne til Stede, og haabede han ogsaa, at vi i Dag vilde faa et stort Udbytte af Mødet. Ordet gaves derpaa til Fru Demant, der i et tydeligt og klart Foredrag skildrede Viens Naturhistorie, hvilket lettere anskuelliggjordes ved Hjælp af de medbragte Tegninger, ligesom hun særligt anbefalede Biablen som nyttig og gavnlig for Enhver, men særlig for de mindre stillede i Samfundet kunde det blive en indbringende Forretning. Hr. Møller tog saa fat paa den mere praktiske Del af et Bistades Behandling saa vel som paa at omtale et Trugstades Betingelser for at være, hvad det i Virkeligheden er: En god og praktisk Bolig saavel for Bierne som for Biaberen. Det vilde her føre for vidt at gjengive det fortrinlige og udførlige Foredrag; hvem, der har hørt Hr. Møller før, ved, hvor tydeligt og grundigt Alting bliver fremdraget. Hver Behandling til sin Tid samt at det særlig gjaldt om for Biaberen ikke alene at beskytte sine Bier men tillige i Tide at forstaa at aple mange Bier, da ville disse ogsaa nok bringe megen Honning hjem. Efter at have holdt 1 Time Middag samlede man atter og tog fat paa den praktiske Del, hvilken særlig gik ud paa at vise de forskjellige Haandgreb, og blev det pointeret stærkt, aldrig at give for megen og for tidlig Blads, men appasse Rummen efter Familiens Størrelse, især da Sværme, ikke gibe dem flere Kammer, end de kunne besætte fuldt ud. Forøvrigt saas mange kraftige og gode Familier, alle i 12 " □ Kammer.

Foruden af Biablerne var der af Haandværkerforeningen i Anledning af 6. Julidagen arrangeret Fest, der afholdtes i Hr. Gjæstgiver Iversens smukke Plantage, hvor blandt andre Talere forhenv. Landssthingsmand Lermanfen talte smukt og varmt om Minderne fra hin Tid. Da den højtidelige

Del af Festen var endt, toge Biablerne igjen fat paa Diskussionen. Særlig henlede Hr. Møller Rubebiablernes Opmærksomhed paa det fordelagtige i i Stedet for at vente paa Sværme, da at besætte et Hus med passende Yngeltavler (fra et andet godt Stede) og dertil 2 a 3 tomme Tavler eller Kunsttavler og da at sætte dette paa en stærk Rubes Blads og denne paa en ny Blads. Paa denne Maade fik man Bierne til at arbejde og danne nye Stader, i Stedet for at de i Sværmetiden enten flybe væk, eller og at de slet ikke sværme, og Udbytte mærker man saaledes ikke til, af den simple Grund, at Ruben alt i Forvejen er fuld af Honning, men der er dog ikke mere, end Bierne selv skulle have til Vinter, fordi den er for lille og udelelig. Den livlige Diskussion maatte afbrydes, da Salen skulde benyttes til en Svingom. Om Aftenen afbrændtes Fyrværkeri, ligesom der ogsaa var sørget for paa anden Maade at underholde de Besøgende. Mødet og Festen var i det Hele taget vellykket, godt besøgt, og lad mig ikke glemme at omtale, at et godt Musikforpås fra Ribe var engageret. D' hrr. Holsted Haandværkere og Biablere, særlig Hr. Julius Lassen, fortjenc Tak for det vellykkede Møde.

Man beklagede meget saavel i Varde som Dagen efter i Ribe at maatte jagne Hr. Møller, der ved Embedsforretninger var forhindret i at komme til Stede; man vilde have været meget stolt af at vise vor Læremester (som jo Hr. Møller er paa denne Egn som før Resten de fleste Steder her i Landet), at man har forstaaet og faaet noget ud af hans for mange Mar siden holdte Foredrag her paa Egnen. G. [Sluttes.]

Viborg Amts BF. Fru Demant holdt i September 5 Møder i Himmerland for at fremme Biablen, der her drives ligesom i Afrikas Orken. Møderne vare godt besøgte, og de fortrinlige Foredrag hørtes med Opmærksomhed. I Gjedsted danne des en Forening med Lærer Kjellerup til Formand (15 Medlemmer.) I Udbjerg en paa 14 og i Lynderup en paa 25 Medlemmer. Disse to forenede sig med Lærer Holbech, Lynderup, til Formand. — Møderne gav Biablen et vægtigt Stød fremad, og der agtes anstafet i Vinterens Løb c. 50 Trugstader og 8 Slyngemaskiner. Viborg Sparekasse, der giver over 5000 Kr. til Foreninger, vil forhaabentlig ogsaa vise sig velvilligt stemt overfor Biablerforeningerne i Amtet, hvorfor D' hrr. Kredsformænd bedes sætte sig i Forbindelse med Lærer Holbech, Lynderup pr. Viborg, for at man i Forening kan foretage de nødvendige Skridt i denne Henseende, samt faa aftalt at holde

et samlet Møde med Udstilling i Viborg i den kommende Sommer. Vi kunne ikke være bekjendte, at Viborg Amt, der bedst egner sig for Diablen, er det mest døde Punkt i Landet og vist aldrig har haft en Diabls-Udstilling — kun et Hus paa Landmands-udstillingen forrige Aar!

Der maa sættes Damp paa for at oprette det forføjte, thi vi trænge her paa Egnen til denne Vi-Indtægt. Til Nytaar bliver her vist 25—30 hele Holdere af Tidsskriftet. Først naar det fortrinlige Blad læses af alle Diablere i Landet, kan det virke med fuld Kraft. Fru Demant burde udsendes til alle døde Punkter i Landet, thi hun er udmærket til at vinde Liv i Folk. Her i Lynderup — forhen Bislagernes forjættede Land — er der i Efteraaret ikke dræbt et eneste Stude, der kunde bringes til at overleve Vinteren. De fleste Bier har jeg reddet ved Udtromning. Jeg har nu 17 Stader — 10 Trugstader (Ersløvs Model) og 7 Kuber — og skun Diabler i to Aar. Trugstaderne ere fulestændig pakke til Vinteren, hvilket skete i Slutningen af September. Sidste Aar ventede jeg til Oktober Maanedes Udgang — og mistede 2 Stader og 3 gamle Dronninger af elleve Stader. Ovenover ligger en Tangmadratse paa $3\frac{1}{2}$ " Højde, og Kesten af Overrummet er fyldt med udbasket Tang. 6 Halnkuber skulle vejes og begraves vel helst inden 1. November — ikke?) Alderen paa Dronningerne har jeg paa Saagets indvendige Side: 9 fødte 1889, 6 i 1888 og 2 Dronningers Alder er ubestemt. 6 Stader gave i Aar 145 Kr., og det var endda 5 Kuber og 1 Hus. Indtægten af Sværmene er ogsaa medregnet. Jeg bruger et Brædt, 10 " til at sætte fra Flyvebræddet og til Jorden af Hensyn til de trætte Bier. Bræddet stilles om Vinteren op mod Slagregnsskærmern og skygger da godt mod Vintersolen uden at hindre Luftens Fornyelse, samt frier for Musvittens Nærværelse. A. P. Holbech.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 188. Hvor stor skal Gjennemgangen være mellem Halnkuben og Undersættet? Den skal vel helst være helt foran? Jeg bruger Stænger af Messingtraad med c. $\frac{1}{4}$ " Mellemrum for at hindre Dronningen i at gaa ned i Undersættet. Er dette heldigt? Nabningen er i Midten og 5×3 ", men Bierne fylde kun Rummet bag ved Nabningen. (H.) — S.: Naar det anbefales at lade Nabningen til Biernes Ned-

gang være foran i Undersættets Loft, da er det, for at man kan indsætte saa Tabler ad Gangen og udbide Pladsen efter Haanden som Bierne have Brug for den. Det omtalte Stude har jo ikke haft Brug for hele Rummet. — Hvis man ikke ønsker Ingel i Undersættet, da er den angivne Fremgangsmaade meget god, hvis Gjennemgangen mellem Messingtraadene have den nøjagtige Bredde, men denne er ikke $\frac{1}{4}$ " men $\frac{1}{64}$ ", hvis den virkelig skal hindre Dronningen i at gaa derned. Et Dronning-gitter af Zink er sikrere.

Nr. 180. Jeg kom ud i min Bihave i Aftes efter Solnedgang og blev overrasket ved at se, at et af mine Stader var ude at flyve og bruste saa voldsomt, at jeg kunde høre dem i lang Afstand. Efter Kl. 10 om Aftenen vare de endnu ikke faldne til Ro, alle de andre vare ganske rolige. Vedkommende Stude er indvintret med 22 R Honning. Hvad kan der være i Vejen? (E. H.) — S.: Der kan tænkes flere Aarsager, f. Eks. Mus eller andet forstyrrende Angreb. Det sandsynligste er imidlertid Dronningmangel: Stadet kan i Dagens Løb have været anfaldet af Røvere, og disse kunne have dræbt Dronningen. Paa denne Aarstid vil det dog ikke være klogt at foretage videre i Sagen. Paa Stadet godt og pas paa Røverne ved at indskrænke Indgangen, indtil Vejret bliver koldt. Da bør den igjen aabnes. Tidligt i Foraaret bør Familien derimod undersøges. Viser den sig da dronningløs, bør den forenes med en anden, der har Dronning.

Et og andet.

Kuber-Ror. Af de i omstaaende Kundgjørelse omtalte Spanskrørs-Baand have vi modtaget en Prøve. De ere lidt over $\frac{1}{8}$ " brede og en Del sværere end de Baand, som for Tiden anvendes hos os. Disse anvendes i Mængde i Dyfland til Kuber, der ere omtrent dobbelt saa tykke i Væggene som de hos os almindelige. Vi kunde meget ønske, at der hos os blev gjort Forsøg med Anvendelse af disse Baand til tykvæggede fladtoppede Kuber med Foderaabning foroven.

Kjærlighed mellem Sødskende. (Meddelt af Lærer Holbech.) For 14 Dage siden tog jeg et Kubeundersæt bort, hvori der var c. 1000 Bier. Halvdelen fløj tilbage til Kuben, men Kesten blev forhindret af Regnvej i 2 Dage. Jeg tog dem ind og børstede de halvfrosne Stakler af i en Staal. Da de vare halvdøde af Sult, kom jeg nogen Honning i Staalet og hældte den derpaa ud foran Flyvehullet paa Kuben.

1) Naar Frosten begynder at indfinde sig. A. A.

Vagten kom straks ud, foer først paa Dyn- gen og brummede vredt, men standsede der- paa, lugtede og sølte paa de nærmeste og udstødte derpaa en søregen Lyd. Straks kom flere til, som opførte sig omtrent paa samme Maade. Efter en kort Raadslag- ning, om det nu ogsaa var deres sæbne- de Sødfænde, bleve de enige herom, og det var nu vrende at se, med hvilken Omhu de hjalp de hjælpeløse Kammerater ind gjennem Flyvehullet ved at tage i Binger eller Ben eller sætte sig op paa Ryggen og arbejde med Bingerne. 10 Minutter efter var der en tom Plads foran Flyvehullet, men da Mørket faldt paa, blev jeg forhindret i at iagttage dem længere. Hørte jeg ved Dyn- gen, foer de forhen fredelige Bier straks paa mig. Næste Dag var dog Breden borte, og der laa kun c. 10 døde Bier paa Flybe- brædtet. Mon Menneffene ikke lære meget af dette smukke lille Træk i Hens Liv?

Forenings-Meddelelser.

Elbo m. fl. Herreders BF. afholder Gene- ralforsamling Lørdag d. 30. November, Estm. Kl. 8, hos Hans Pedersen, Pjedsted Spang. For- manden fremlægger Regnskab. Forslag om Kontin- gentets Forhøjelse og om Præmiendelingen for 1890. Skal Foreningen gjøre fælles Indfjøb af af Bihuse og Kunsttavler? Valg af ny Beshyrelse, Rredsforstandere og en Revisor. Valg af Dele- gere. Efter Generalforsamlingen Diskussion.

H. Ladegaard.

Ribe Amts BF. afholder Generalforsamling d. 16. Novbr., Efterm. Kl. 1, i Bramminge St. Klo. Forhandlingsgenstande: 1. Beretning for Maret 1889. 2. Regnskab 1888—89 fremlægges. 3. Budget for 1890 bliver at forhandle og vedtage, deri indbefattet Udstilling 1891. 4. Biavlslarere. 5. Valg af 2de Beshyrelsesmedlemmer i Stedet for C. F. Grønning og Julius Lassen, der efter Tur fratræde. 6. Diskussion. C. F. Grønning.

Kundgjørelser.

Honning.

Nogle Hundrede Bund fin hvid Honning fra Rredsforeningen for Besterhøjstige og Omegn er til Salg ved Henvendelse til **Hans Jørgen Hansen**, Østerhøjstige pr. Kvint.

Bikube-Rør.

Spaltebe Spanstrørs-Baad, 4—5 Millimeter brede, 3—5 Meter lange, til Binding af Biker, pr. 100 R ab Kæl 20 Mk.; en Postpakke paa 10 R Kf. 2,40; 1 Bundt 80 Pf. anbefales af **Sciur. Freese, Kiel.**

Honningglas (Abhotts)

kanne nu erholdes i Storetjær passende til 1 eller 2 R Honning. **Solmeigaards Glasværk,** Nyhavn 12, Kjøbenhavn K.

Pris-Skrift!

DBF. indbyder herved til Pris-Udføring om et Skrift, der agtes anvendt som et af Foreningens Smaaskrifter i 1890.

1. Skriftet skal indeholde alle væsentlige Op- lysninger, der hidtil ere fremkomne angaaende de forskellige Arter af Voksmøl, deres Gevevis, den Stabe, de anrette ved Biavlen, og de Midler, som med Held have været anvendte imod dem.

2. Skriftet maa være forfattet enten i det dansk-norske, svenske, engelske eller tyske Sprog og indsendes inden d. 1. Mars 1890 til undertegnede Præsident.

3. De indleverede Arbejder bedømmes af DBF.'s Beshyrelse, og det bedste erholder en Præmie af indtil 150 Kr. efter dets Omfang og Godhed. Dette Skrift bliver da Foreningens Ejendom.

Frankz Wendt,
København.

Mine i Kjøbenhavn 1888 og flere Gange tid- ligere, præmierede

Kunsttavler

leveres til forestaaende Sæson for 1 R. 1,70 5 R. 1,60, 10 R. 150 pr. R.

H. Schmidt, Nylandsvej 4. Frederiksberg 1.

Tømrer Kristjan Pedersen i Tved ved Svendborg

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavls-Redskaber.

Illustreret Prislise paa Forlangende frit.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tids- skrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1882, 1883 og 1885 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sagregister koster 60 D. **Aargangen 1887** lige- ledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sagregister koster 1 Kr. Aarg. 1888 koster 1,50 D.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erstlev.**

Fører i Biavl

af **Hans Erstlev** er nu udkommet og koster heftet 1 Kr. 60 Ore, indb. 1 Kr. 85 Ore.

Bogen indeholder en **fuldstændig** Anvisning til at drive Biavl og 89 oplysende Billeder.

Indhold af dette Nummer:

Viernes Egenheder	206
Bikube-Rør	215
Centrallmode	209
De lokale Udstillinger	205
Dronningavl, af P. Nielsen	211
Dronningmangel	215
Ekto, af H. P. Rosgaard og H. C. Rasmussen	212
Giennemgange for Bjerne	215
Hjærlighed mellem Sødfænde	215
Omlarvningen, af C. Weygaard	207
Prisudføring om et Biavlskrift	216
Ribe Amts RF.	213
Ringhøjing Amts BF.	212
Til Begynderen, af C. F. Grønning	211
Udstillinger, de lokale	205
Uro hos en Bifamilie	215
Viborg Amts BF.	213

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Aabningsreiser optages for 20 Ere pr. Petit-Printe 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3de Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pusses indrykkes.

Renad Honning.

Naar vi give denne Artikel en svensk Overskrift, da er det, fordi det omhandlede Emne enten er opfundet i Sverrig eller i ethvert Tilfælde først bragt frem for nordiske Biavlere af svenske Udstillere. Ved den store nordiske Udstilling i Kjøbenhavn 1888 jaas nemlig under ovennævnte Navn en hvid eller næsten hvid gennemskinnende Vare i Glas. I sit Udseende mindede den om tykflydende lys Mandis-Sirup. Man fik den Forklaring om denne „rensede Honning“, at det var mørk affmeltet Honning fra gamle Ruber, der ved en særegen „Behandling“ havde faaet dette smukke Udseende. — Hermed have vi nævnt Sagens „lyse“ Side. Den har imidlertid ogsaa en slem Skyggeside, og det er den nævnte „Honnings“ Smag. Den havde nemlig for største Delen tabt Honningsmagten og dermed rimeligvis ogsaa Honningens vigtigste Egenskaber. Paa Biavls-Udstillingen i Moskva i Aar viste det sig, at danske Biavlere havde lært Metoden; thi der fandtes „smuk“ renset Honning, der smagte som Sukker, men ikke som Honning. Ved Bedømmelsen fik denne Honning heller ingen Præmie. — Ved en anden lokal Udstilling var en ganske ligesaa smuk Honning udstillet, der dog smagte svagt af Honning. Udstilleren angav, at den ikke var „renset“, men det var en særegen Honning, nemlig af Engfarje. Den var aldeles hvid og

gennemskinnende, medens den var flydende. Denne havde erholdt første Præmie. Vi kunde ikke værgе os mod den Tanke, at Dommerne her vare bleve stufede af Farven, der var saa tiltalende. Lugt og Smag vare saa svage, at de næppe kunde have givet mange Points (men det er unægtelig en Smagsjag.) — Denne Honning har jo imidlertid kun lignet den „rensede“; men der er jo dog ikke længere Tvivl om, at „renad Honning“ har holdt sit Indtog hos os. Vi finde derfor Anledning til at gaa lidt nærmere ind paa denne Sag, inden den nedbryder det gode Omdømme for Ægthed, som den danske Honning hidtil har haft.

Den „Behandling“, den mørke Honning underkastes for at blive saa hvid, er, saa vidt vi have erfaret, meget simpelt, idet den kun bestaar i en stærk Opvarmning med Tilfætning af finstødt Trækul. Naar Honningen derefter, medens den endnu er varm, ses gennem en tæt Si, faar man den „rensede“ Honning. — Det kunde synes, at denne Behandling er meget uskyldig. Det eneste fremmede Emne, der tilføjes, fjernes jo igjen. Men Ulykken er, at Trækullene, idet de borttage Honningens Urenheder, tillige borttage Honningens Myresyre og ætheriske Olier. Den saaledes behandlede Honning mister derved sine vigtigste Egenskaber, og derfor er det uheldigt, naar den sælges under Navnet „Honning“.

At fremkalde et Forbud imod saadant

Kunstablet.

Af N. S. Worbeck, Høstebro.

Salg vil dog næppe være gjørligt, fordi en virkelig Forfalskning ikke er foregaaet. Vi antage heller ikke, at dette vil være nødvendigt, thi de allerfleste Kjøbere lade sig ikke alene vejlede af Farven men ogsaa af Lugt og Smag, naar de kjøbe Honning. Derimod er der god Grund til at henlede Dommernes Opmærksomhed paa den saaledes rensede Honning. Det kan ikke nægtes, at mange Dommere ved vore Viabls-Udstillinger ere tilbøjelige til at tillægge denne Vares Farve en overbejende Betydning. Dette kan ikke forsvares, thi i det praktiske Liv har dens Smag og Lugt den Tvivl en større Betydning. Disse Egenstaber ere vistnok vanskelige at bedømme end Farven, men denne Omstændighed bør næppe afholde Dommere fra at tage tilbørligt Hensyn til dem. Vi opfordre derfor Dommere ved vore Udstillinger til at lade Honningens Smag komme til sin fulde Ret ved Bedømmelsen. Alene derved vil det være muligt at holde den her omtalte rensede Honning nede paa den Blads, som den i Virkeligheden fortjener, og Kjøberne vilde da ikke af de høje Præmier og den lyse Farve lade sig lokke til at betale denne Vare med en høj Pris. Det er ganske vist muligt, at der i Naturen forekommer hos visse Blomster en saadan Nektar, som ved Biernes Behandling af den modtager en saa svag Honningsmag, at den faar Lighed med den nævnte rensede Honning uden i Virkeligheden at have været underkastet den omtalte „Rensning“. Vi kunne dog ikke se nogen Uretfærdighed i, at saadanne svage Honninger ved Bedømmelsen komme til at staa tilbage for de kraftigere Slags, der i højere Grad besidde Honningens værdifulde Egenstaber. — Som Eksempel paa en engelsk Dommerskala for udlyngtet Honning kunne vi anføre følgende:

Smag	6
Farve og Skjønhed	4
Tilstand	3
Fremstilling	3
Ensartethed	2
Lugt	2
	20

Meningen med denne Skala er jo, at 20 Points er det højeste, der kan gives, deraf i det højeste 6 for Smagen, 4 for Farven o. s. v. Skulde vi foreslaa nogen Forandring heri, da skulde det være, at Smagen fik et endnu højere Pointsantal; men i ethvert Tilfælde vilde det være ønskeligt, at DBF. vedtog en ensartet Skala for Honningens Bedømmelse ved Udstillinger.

Dhr. Viablere, nemlig dem, der forhandle Tavler eller kjøbe i Forening, opfordrer jeg til at gjøre deres Voksstablebestilling alt om Vinteren, ligesaa indsende deres Voksbeholdninger, der skulle forarbejdes. Det er rart for Forbrugerne at have Tavlerne i god Tid; men det er ogsaa nødvendigt for Fabrikanten at have fornøden Tid. Det var aldeles ikke urimeligt, om Fabrikanterne sloge sig sammen om at give mindre Rabat til dem, der først indkom med deres første Bestillinger i Brugstiden (her mener jeg Forhandlere og Foreninger). Fabrikanterne ville dog ikke fordrer, at det er hele Forbruget for Sommeren, der bestilles saa tidligt, men kun det Advantum, som sikkert kan afsættes. Forhandlerne maa dog være kommen til det Resultat, at Tavler skal der bruges, selv om Biaaret bliver slet. Forbrugeren ved dette ikke forud og skal forberede sig paa Honningtrækket, om dette saa kommer eller ikke. Forhandlerne ville maafe paastaa, at Fabrikanterne skulle holde Oplag parat; disse ville svare, at noget have vi altid. Men betænk de, at det vilde volde et stort Tab, hvis man blot havde 50 W Tavler af hvert Maal, der bruges? Forbrugerne fordrer pinlig Akkuratekse med Hensyn til Tablestørrelsen. Betænk, at der til et og samme Rammemaal, f. Eks. Normalkrammen, nu bruges 5 Størrelser Tavler, foranlediget ved, at det nu er to Partier, det ene, der bruger Traad i Tavler, og det andet, der ikke bruger Traad, af disse sidste bruge nogle meget smaa Tavler, vel sagtens for Billighedens Skyld. Det Parti, der bruger Traad, bruger 3 Størrelser, hvoraf det største Maal er større end Rammens Aabning; disse tilpasse selv Tavlerne, fordi de tro, at Tavlerne bør loddes til alle fire Sider, og de anse det for en utilgivelig Fejl at have en Dronecelle i deres Tavler (min private Mening er, at jeg anser det for en stor Fejl ikke at have en lille Blet Droneboks hos ethvert Folk, dog vil et kraftigt Folk oftest rette Fejlen, om det saa skal nedbrude en Stump for at faa Blads).

Ved samme Lejlighed vil jeg tillade mig at tilføje, at hvor man lader Tavlerne helt udfylde Rammen, der vil uundgaaelig forekomme bulede Tavler, i hvilke der altsaa forekommer saavel for dybe som ogsaa for korte Celler. En Kunsttable bør allermindst være $\frac{1}{8}$ " mindre ved hver Side og forneden $\frac{1}{4}$ " mindre end Rammemaabningen; thi selv om der er Traad i Tavlen, vil den

dog ndvide sig, alene den stærke Varme i Stedet gjør Tablen større.

Der er mange Biablere, der ønske Kunsttabler tyndest muligt, jeg fraraader dog de Herrer det, der able Bogbæde- og Lyng-honning; thi saadanne Tabler kunne, saalænge der ikke har været ynglet i dem, ikke holde til at tømme paa Slyngmaskinen, hvorimod 7 Sitr. pr. B til Normalrammen kan holde, eller 6 $\frac{3}{4}$ Sitr. pr. B. Jeg har endnu i Oktober tømt en Del Tabler, rigtig nok ved Hjælp af Honningtrækkeren, det var dog koldt, hverken Tabler eller Luften holdt over 10 Gr. Varme; ikke en eneste Table blev ødelagt, men tømt ligesaa tomme som Sommertablene. Jeg ved derimod Biablere, der vilde tomme Tabler, hvor der ikke var anvendt Kunsttabler; men ikke en eneste af de Tabler lod sig udslynge; aller-tyndeste Kunsttabler ere heller ikke stærke nok, jeg vil derfor anbefale at bruge Tabler, tilstrækkelig stærke, de blive dog i Længden de billigste.

Fleere Biablere have sendt mig Tabler, som de havde kjøbt hos andre Fabrikanter, med Anmodning om at lave dem om, til-lige har man meddelt mig, at man troede, at Boksæt ikke duede. Naar der er grundet Formodning om, at Boksæt ikke duer, da fraraader jeg at sende det til mig; thi naar jeg tiltræder samme Formodning, saa jender jeg Boksæt tilbage, hvilket forvolder Afsende-ren yderligere Bekostning; man har ogsaa anmodet mig om at meddele dem, om det var forfalsket Boks; dertil maa jeg svare, at jeg ikke kan undersøge det, saa jeg kan bestemme, hvad det bestaar af, men maa henvisse enhver til f. Eks. B. Stein i Kjø-benhavn. (Sluttes.)

Tidskriftet i 1890.

Den i Dag sluttede Aargang af DBF.'s Medlemsblad har naaet det anselige Side-antal 228 og er altsaa over dobbelt saa stort som før den Tid, da den nuværende Redaktion overtog Bladets Ledelse (1. Januar 1886). Da vi hvert Aar have modtaget en Mængde Udtalelser af Tilfredshed med Bladets Indhold, have vi ikke Anledning til at foretage væsentlige Ændringer heri. Vi skulle udtale som vor Anskuelse, at „T. f. B.“ nu har naaet saa stort et Omfang, som det med Billighed kan ventes i Forhold til Bladets Pris. En yderligere Forøgelse i denne Retning vil derfor næppe kunne ventes, medmindre Holderantallet skulde tiltage betydeligt. — Med Billederne er

der lidt efter lidt indtraadt den Forandring, at disse nu næsten udelukkende trykkes med Træsnit, tidligere derimod mest med Metal-Ghlicheer. Træsnittene give smukkere Billeder end Ghlicheerne, men ere ogsaa langt dyrere. Derfor er Billedernes Antal ind-skrænket lidt, men til Gjengæld ere de blevne baade tydeligere og smukkere. Derfor er den Anke, vi for et Par Aar siden hørte imod disse, helt forstummet. — Fra mange Sider have vi modtaget Tak for Artikklen „Gavnlig Vink“, men Beklagelse over, at den ofte var for forfattet. Denne Anke skulle vi i 1890 inødekemme ved en betydelig Udvidelse af den nævnte Artikel. Derimod tillade vi os til Gjengæld at lade Artiklen „Til Begynderen“ udgaa. — Fra en enkelt Side have vi modtaget en Anke over, at „T. f. B.“ ikke trykkes paa ligesaa smukt „glinsende“ Papir som flere andre Tidskrifter, f. Eks. det norske. Denne Anke ville vi meget nødig inødekemme, fordi det vilde nødvendiggjøre, at Bladet blev trykt i Kjøbenhavn. Grunden til Papirets matte Udseende er nemlig ikke som de fleste Læsere antage Uvædselsens af en særegen ringere Slags Papir, thi nærværende Blad trykkes netop paa jærlig godt Papir (dette kan bedst prøves ved at undersøge Papirets Styrke). Grunden er derimod kun, at dette Papir ikke glittes. Herved forstås en Slags Strygning af de vaade færdigtrykte Ark i en Glitte-maskine; men saadanne Maskiner have ikke i de mindre Provindsbyer, i ethvert Tilfælde ikke i Kalundborg. Ulempen ved at lade Bladet trykke i en anden By end den, hvor Redaktøren bor, vilde imidlertid blive meget stor. Særlig vilde det (som tidligere Erfaringer have belært Medlemmerne om) blive næsten umuligt at saa Bladet til at udgaa præcis, og Fordelingen til Poststederne vilde blive mindre nøjagtig. Hvad vilde man paa den anden Side vinde ved en saadan Forandring? Et lidt smukkere Udseende, men paa Bekostning af Strif-tens Tydelighed. Der er nemlig ikke Tvivl om, at det er lettere at læse Trykkrift paa mat end paa glittet Papir. Derfor trykkes mange af Udblandets største Billeder, f. Eks. American Bee Journal, Bienen-Zeitung og Centralblatt heller ikke paa glittet Papir.

Vi udtale en oprigtig Tak baade til de ærede Holdere og til de mange, som lejlighedsvis have sendt os Meddelelser fra deres Egn. Vi haabe fremdeles paa deres Understøttelse næste Aar, thi kun derved kan Bladet give et fylldigt Billede af Biablens Standpunkt i vor udbredte Læsekræds.

I Haab om, at vore Læsere fremdeles i det kommende Aar maatte blive tilfredse

med Bladets Ledelse og vise dette ved at stifte os ret mange nye Holdere, ønske vi Nordens Biavlere et glædeligt Nytaar.

Universal-Stadet.

„Sv. Vitidning“ bringer i sit Nr. 11 Beskrivelse af ovennævnte Stæde, der er konstrueret af Mechaniker Aug. Karlsson, Arboga. Dette Stæde er ligesom G. Dahm's Magasinstæde (se S. 26) umistjendelig fremgaaet af Heddon-Stædet. Uagtet der ganske vist er væsentlige Forskjelligheder mellem de 3 Former, tro vi dog, at de alle 3 i Hovedsagen have de samme Fordele men ogsaa de samme Mangler. Den værste Fejl ved alle disse Stæder synes os at være den, at de ere for kolde. Derfor forstaa vi saa godt, at en svenst Biavler, der bruger Heddonstædet, fortæller, at han forrige Efteraar fandt sig foranlediget til at lave en tynd Trætaske til at stille udenom hvert af sine Stæder, jaaledes at der paa alle Sider var 4" Pakningsrum, der blev fyldt med Haffelse. Saaledes overvintrede de fortræffeligt. Ja, derom tvivle vi ikke; men det er netop Fejlen ved det Stæde, at man den største Del af Aaret maa pakke det jaaledes, at alle Fordele ved den store Delelighed gaa tabt. Disse Fordele kunne i Almindelighed her i Norden kun komme til deres Ret i c. 2 Maaneder hver Sommer. Derfor tro vi, at man hos os er bedre tjent med de her almindeligt benyttede Trugstædeformer, der vel ere noget mindre delelige men til Gjengjæld ere lette at komme til i hele den Del af Aaret, da der er Anledning til at arbejde med Bierne.

Universal-Stædet ses i Fig. 42 fremstillet med 3 Etager. Det er udbvendigt beklædt med et tyndt Lag Halm. Vi tro dog ikke, at denne Halmbeklædning endnu er varm nok til Winterbrug, og naar Halmene ikke atter er dækket af Bræder, er den et uholdbart Dække. Indgangen i det løse Bundbrædt ses i den ene Side. Den er efter Tegningen meget for lille, men det er jo af de Fejl, der let kunne rettes. I Fig. 45 ses 2 af Stædets Etager stillede paa Kant, saa at man ser Tablebærerne. Etager til Benstre er stillet paa det om-

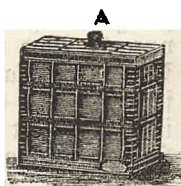

Fig. 42. Karlsson's Universalstæde. A Prop til at lulle Fobernaabningen.

vendte Bundbrædt. I denne Stilling, med Halmklædningen opad, anvendes Bunden om Winteren. Ovenpaa den Etage ses 1 af Stædets Kammer. Disse have „luffede Ender“ (Amerikaneren Quinby's Opfindelse), idet Sidelisterne ere $\frac{1}{2}$ " bredere end Tablebærer og Bundliste. Disse Sidelister holdes hos Heddon tæt sammen med 2 store Træstruer ved hver af Etagens Ender. Disse ubehagelige Struer ere her undgaaede ved Hjælp af en Brider af Jærn ved den ene Ende af hver Kamme. Brideren ses i Fig. 43 fra Kanten og i Fig. 44 fra Fladen. Kammerne hvile foruden paa Stifter. Dette har den Ulempe, at de ikke kunne flyttes, naar man ønsker at lade en Table udbygge med forlængede Celler. I Fig. 45 ses i Etagen til Højre, der er stillet ovenpaa Postbrædtets halmklædte Overside, et Par Rum (h) dannede ved 2 Indskud, det ene paa Overs. Paa den Maade kan Rummet indskrænkes.

Dr. Karlsson har unægtelig ved sine Forbedringer af Heddon-Stædet haft sin Opmærksomhed henvendt paa 3 slemme Fejl ved dette Stæde: Mangel paa Varmeholdighed, Ulemper ved de store Træstruer og i det hele Kammerne's Befæstning. Om det er lykkes ham derved at frembringe en Stædeform, som virkelig vil blive almindelig benyttet i Norden — derom skulle vi fore-

løbig ikke udtale os, før vi i det mindste have set Stædet og helst tillige prøvet det. Det er i det hele taget ikke muligt at give en begrundet Dom om en ny Stædeform, før man har prøvet den. Visse Fordele eller Mangler kunde vel springe i Øjnene, før en saadan Prøve foretages; men mange andre ville som oftest vise sig under Brugen. Vi tilraade derfor ved nye Stædeformer, som endnu ikke ere grundig prøvede: Foretag først Forsøg i det smaa, inden Du antager det nye, om det end nok saa meget tiltaler Dig ved den første Beskrivelse. — Skulde vore Læsere ønske at gjøre Forsøg med denne Stædeform, da vilde vi anbefale at benytte halve Normalrammer ($4\frac{1}{4}$ " h. $14\frac{1}{8}$ " br.) med 10 Kammer i hver Etage i Stædet for som i Tegningen angivet 9. Under og over hvert Sæt Kammer maa være $\frac{1}{2}$ " Bidej, d. e. $\frac{3}{16}$ " frit Rum.

Fig. 43. Brider set fra Kanten.

Fig. 44. Brider set fra Fladen.

Den nye tyske Bi-Lov.

1. Ret til at drive Biavl have alle Indbyggere paa deres egen Ejendom.

2. Samme Ret have alle Lejere og Fæstere med Tilladelse af Grundens Ejer.

3. Bierier maa oprettes overalt, og saa imod Naboernes Villie, naar de omgives med Hegn af mindst 2½ Meters Højde, fra 1. April til 1. Oktober af 10 Meters Højde (dette kun, hvis det er mod Naboens Villie).

4. Flyttes Bierier til Skove, Boghvedemarker eller andre Græsgange, maa de holdes i en Afstand af 200 Metre derfra og 25 Metre fra enhver offentlig Landvej.

5. Nærvæd Blegierier, Farverier og Garberier kan kræves en Afstand derfra af 50 Metre.

6. Bierier beskyttes af Civilrettens Lov.

7. En Sværm, der flyver ud af et Stade, tilhører udelukkende Ejeren af Moderstaden med Ret til at indfange den hvorjohlhelst uden at det derfor kan siges, at han overtræder Lovene.

8. En bortflyvende Sværm er ejerløs, saa snart den oprindelige Ejer taber den af Syn.

9. Saadanne Sværme tilhøre den, der indfanger dem.

10. Hvis flere Sværme forene sig, have de berettigede Ejere i Forening Ret til dem. I Tilfælde af Uenighed træffes Afgjørelse ved Vedkastning eller ved Salg af Sværmen, saa at hver faar sin Part af Beløbet.

11. Dersom en Sværm drager ind i en Bolig, som forud er beboet af en Bifamilie, ophører straks al Ejendomsret til denne Sværm hos den, der for ejede den.

12. Alle Overtrædelser af § 3, 4 og 5 ville blive straffede med en Bøde af 150 Mrk. eller 6 Ugers Fængsel.

13. Enhver, som med Villie eller af Ondskab ødelægger paa nogen Maade (saafaldte) Kobbier med Vand, Ild, Damp eller Gift eller Fælte, skal bøde 600 Mrk. eller 1 Aars Fængsel.

14. En Bøde af 600 Mrk. vil blive paalagt enhver, som sælger Bier, Stader, Produkter eller Medstaber besængte med Bi-Pest (Raaden Yngel).

15. En Bøde af 60 Mrk. eller 2 Ugers Fængsel vil blive paalagt enhver, som

a. ligegyldig sælger eller bortgiver saa-

danne Stader, Kasser, Produkter eller Medstaber o. s. v.,

b. som ligegyldig opstiller saadanne Familier i sit Bier eller spreder saaledes besængte Tabler omkring,

c. som undlader at borttage bipestjmitte Stader eller lukke Indgangen til dem.

16. Denne Lov træder i Kraft med og efter 1. Oktober 1889, efter hvilken Dag alle andre Love og Regler angaaende Biavl ville ophøre at gjælde.

* * *

Ovenstaaende Lov betegner for Tysklands Vedkommende et meget stort Fremskridt. I dette Land saa man jo for saa Klar siden det Særjyn, at Redaktøren af „Deutsche Ill. B. Z.“, Gravenhorst, blev tvunget til at flytte bort fra Braunschweig, fordi han holdt Bier. Vi vilde dog ikke anse det for heldigt, hvis alle denne Lovs Bestemmelser blebe gjældende hos os. Særlig tænkte vi paa § 3, der giver Naboen Ret til om Sommeren at kræve 15 Alen højt Hegn mod Bierne, medens vi anse de c. 4 Alen høje Hegn, som kunne forlanges om Vinteren, for fuldt betryggende hele Aaret igjennem. Ogsaa Afstandsbestemmelserne i § 4 synes os for rigelige, ligesom ogsaa Bødestemmelserne i § 13 og 14 synes os for haarde. I ethvert Tilfælde kan dog denne Lov tjene som et fortrinligt Grundlag for en ny Bi-Lov hos os.

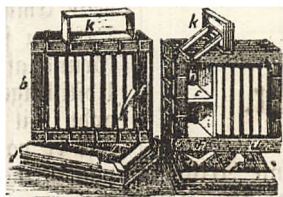

Fig. 45. Universal-Stabet. 2
Gager b og c, Rundbrædt d, Loftbrædt e, Brider f, Indstøb g, Rammer k.

Sukkede Centralmøder.

Ved Centralmødet i Odense d. 29. September vedtoges det, at disse Møder fremtidig skulle holdes for lukkede Døre. Fra 1 af de Delegerede, Lærer N. Jensen, Badstjer, have vi modtaget en Anke over, at Referatet (S. 209) ikke meddele, at han var en Modstander af den vedtagne Beslutning, idet han baade udtalte sig imod den, stemte imod den og søgte sit Standpunkt til Sagen refereret. Denne Forglemmelse rette vi nu, idet vi benytte Lejligheden til at omtale Sagen lidt nærmere.

I og for sig tro vi, at det har meget ringe Betydning, om man giver Afdelegerede Afgang til at overvære Centralmødernes Forhandlinger eller ej, thi denne Tilladelse vil i Almindelighed kun blive be-

nyttet i et meget ringe Omfang. Denne Betragtning har vistnok hos flere Delegerede ligget til Grund for Afstemningen, idet man tillige har ment, at et fyldigt Referat, som jo for Eftertiden vil blive givet af Forhandlingerne, kunde give disse den tilstrækkelige Offentlighed. — Ved en nøjere Betragtning tro vi imidlertid ikke, at dette Standpunkt er holdbart, fordi Sagen nærmest er et Princip-Spørgsmaal. Hvis dette formuleredes saaledes: Er det passende, at DBF.'s Repræsentanters Forhandlinger holdes for lukkede Døre? — saa tro vi rigtignok, at de allerfleste hertil ville svare Nej. Uheldigvis var Spørgsmaalet stillet anderledes, og det fik en meget lidet indgaaende Drøftelse, langt mindre end de fleste andre Spørgsmaal ved det Møde. Vi tro derfor sikkert, at Sagen vil komme frem paany, og det vilde da ingenlunde være umuligt, at den kunde faa et andet Udfald end denne Gang. I ethvert Tilfælde have vi fra flere Sider hørt Forundring udtalt over denne Afgjørelse, der ikke stemmer med almindelig Etik og Brug i andre lignende Repræsentant-Forsamlinger.

De lokale Udstillinger.

Ved at gennemlæse ovennævnte Artikel i sidste Nr. af nærværende Blad, kom jeg til at tænke paa en Mangel, som synes at være noget almindelig, og som efter mit Syn paa Sagen let kan blive misvisende.

Sagen er den: Der synes at mangle den Ensartethed i Bedømmelsen, der kunde være ønskelig, og herpaa tillader jeg mig at fremføre et Eksempel: En af vore Fabrikanter har i Nar været stillet som Nr. 1 paa tre af disse Udstillinger, paa en som Nr. 3 og paa en som Nr. 4, skjøndt det for en Del var de selvsamme Udstillings-Gjenstande, der gik fra Sted til Sted. Muligt har han været sat for højt de 3 Steder eller for lavt de 2, derom skal jeg ikke udtale nogen Mening, men nogen Fejl maa der absolut være. Derfor henleder jeg DBF.'s Bestyrelses Opmærksomhed paa, om der ikke kan gøres lidt mere for at tilvejebringe Ensartethed i vor Bedrift, f. Eks. ved at der blev valgt et Udvalg paa c. 5 Medlemmer af Landets mest fremragende Biablere, der vare enige om særlig Stadesform og Maal, til at assistere ved Stadernes Bedømmelse. Blot der blev sendt en af dette Udvalg som Meddommer for Stader og Redfaber, vilde dette være en god Hjælp for de under Tiden uerfarne Begyndere,

som tilfældig blive valgte til Dommere, og en sikker Vejviser for de besøgende Biablere blandt Begynderne. Til Vejledning er der jærlig Trang paa Udstillingerne.

Om der valgtes 2 for Jylland, 1 for Fyen, 1 for Sjælland og 1 for Lolland-Falster, saa kunde Udgifterne vist ikke blive uoverkommelige for Hovedforeningen, naar der ses hen til den Nytte, det vilde gjøre.

Naar det paa enkelte Steder som Udstillingsbetingelser hedder, at kun Egnens (Amtets, Pædrens) Biablere kunne komme i Betragtning, eller og det udføres i Praksis, da er dette en temmelig ufornuftig Fremgangsmaade; thi har alle Smaaforeninger ikke Raad (det er givet) til at præmiere alt, hvad der mulig kunde fremkomme, lad saa dog Udstillerne staae lige ved Bedømmelsen. Det kan jo forudbetinges, at kun Medlemmer saa Præmie, i Stedet for at sætte en Fremmed tilbage i Rækken, som mulig burde være blandt de forreste, blot fordi han er fremmed. Dette til Skade for Udstillerne, Biablerne, Fabrikanterne og Sagen som Helhed.

Seg skal ikke opholde mig længere ved dette Emne, da mulig flere kunde have et Ord om samme Forhold at sige, da der paa Grund af dette gode Bicar er bestemt flere Udstillinger. Hvis 1890 vil blive lige saa godt, vil der nok blive mange, saa at det vist er paa Tiden, at der ogsaa tages fat paa denne Sag. K.

Dødsfald.

Frankrig har mistet en af sine ældste Biablere, idet Monsieur H. Hamet, Redaktør af L'Apiculteur er afgaaet ved Døden i Paris den 7. Oktbr., 74 Aar gl. Han har virket for Biablen i Frankrig i 30—35 Aar. Han udbirkede saaledes, at Regjeringen aarlig gav 600 fr. til en Biablsstole i Luxembourg-Haven og 1500 fr. til Central-Biablerforeningen, der var stiftet af M. Hamet. Den Udsødes Modstand imod den nyere Biabl, de bevægelige Tavler, skadede dog i høj Grad denne Forenings Virksomhed, der nærmest indskrænkede sig til en Sammentalelse af Congresser. Den Udsøde har dog med stor Flid arbejdet for Biablens Udbredelse. (Meddelt.)

Ekko fra Staderne.

Ulstrup Stov, d. 24. Oktbr.

Seg har i Nar høstet 625 $\mathcal{R}$ Honning af 9 Trugttader og 3 Afslæggere. Seg kan

anbefale Hr. Vorbeets Honningudtrækker, den gjorde overraskende Tjeneste, og jeg fik al min Honning ud uden at slaa en eneste Table i Stykker. R. Adamsen.

Bendhysfel, d. 21. Oktober.

Nu kommer jo den Tid, da vore smaa Husdyr rigtig skulle hvile ud efter den trable Sommer og samle Kræfter til næste Aar, og Beboerne af mine 11 Huse (6 Høj- og 5 Lav-Stader) sidde da ogsaa lunt og varmt med $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ Allen tykke Overdyner over sig af tørret Mos og med lignende Udstopninger paa Siderne. Men nu er der noget, jeg meget gjerne vil have, at De skal fortælle os noget mere om, saa snart I se kan, i Tidsskriftet; det er dette med Boksbug umiddelbart over Tavlerne (kun med nogle Tværpinde imellem til Vintergange). Det har jo saa vidt jeg ved hidtil været en Grundregel ved Indvintring: „Det porøse Dække over Bierne for at de fugtige Dampene kunne trænge derigjennem (eller derind) og ikke ved at blive holdte tilbage og fortætte sig paa Tavlerne fremkalde Muggenstab“. Saaledes har i alt Fald jeg forstaaet det porøse Dækkes Opgave (foruden da det, at det tillige skulde holde paa Varmeren), og hvorledes Muggenstab kan ødelægge selv de bedste Familier, det ved De sikkert helt vel. Nu staar mine 11 Stader med Boksbug over Kammerne, men jeg er ikke helt rolig derved, da jeg frygter for Muggenstab. Hvis De nu, som jeg formoder, mener, at den Frygt er unødvendig, saa ønsker jeg at saa at vide af Dem: 1) Hvad er det da, som under almindelige Forhold fremkalder Muggenstab under Indvintringen, og 2) naar jeg beholder Boksbugen, hvor stor Indgangsaaftning mener De saa, der skal være, for at Bierne kunne saa tilstrækkelig Luft?

Ellers have mine Bier det helt vel og ere blevne indvintrede stærke og kraftige paa rigeligt Forraad. Fire af Højtaderne gavede i Sommer c. 300 R ren Honning, saa Bisablen her kan nok betale sig, selv om jeg bør inde imod Klitterne, kun 10 Minutters Gang fra Besterbædet. En af de bedste Honningplanter, vi have her, der blomstrer lige til Efteraaret kommer, er den vilde Timian. Biablen her omkring drives af mange med Kuber, kun saa ere begyndte med Stader (men flere og flere komme dog efter Haanden til), af den Grund er det helt let for os, der har Stader, om Efteraaret at forsøge vor Bistand med Bier, der skulde have været dræbte, og at forsyne svage Familier, der have gamle Dronninger, med f. Eks. en Efterdørm, efter at den gamle Dronning først er affaa.

Den italienske Dronning, jeg sidst i August modtog fra Dem, har været helt flink til at hagle, men de unge Italienerne synes, naar de komme hjem fra en Flyvetur, at have ondt ved at skjønne, hvilket Stade de høre til, sagtens fordi de synes, at vore brune Bier alle ere euz, de blive dog imidlertid vel modtagne, ogsaa naar de komme til et fremmed Stade. Af andre Begivenheder i min Bigaard i Sommer saa har jeg dannet en ny Familie ved at lade midt om Dagen Bier fra et stærkt Stade flybe ind i et med tomme Tavler og to Tavler med spæd Yngel. Jeg tror det varede en hel Maaned, efter at den ny Dronning var krøben ud, før den blev befrugtet, men siden den Tid har den vist sig saa særdeles god, at jeg haaber en hel Del Udbytte af det Stade. Med venlig Hilsen og Tak for saavel Deres Blad som de mange andre Tjenester, De har vist mig. I. T. E.

*

*

*

De 2 Spørgsmaal, der indeholdes i ovenstaaende Meddelelse, skulle vi gjerne besvare.

ad 1. Mug frembringes i Stadet derved, at de fugtige Dampene, som indeholdes i Luften omkring Bistlyngen, fortættes til Vand, som affætter sig paa Tavler, Kammer, Bund og Vægge. Man har tidligere troet at kunne undgaa denne Ulempe ved et „porøst Dække“, der kunde „indsuge“ Vanddampene. Erfaringen har dog vist, at dette Dække ikke kunde hindre Affætning af Mug, medmindre Bistlyngen paa alle Sider var lunt indpakkert. Deraf har man da draget den Slutning: Det er ikke det porøse Dække men den lunte Indpakning, som hindrer Vanddampene i at fortætte sig, derfor er et lufttæt Dække foroven bedre end et porøst. Forsøg i denne Retning have fuldstændig vist denne Slutnings Sandhed. Overpaa Boksbugen bør derfor anbringes et tykt Lag af Pakning enten i Form af en 3—4" tyk Tæpperamme eller mange Lag af Tæpper, Mos, tør Tang eller lignende; men Pakningen i Stadets hule Vægge og for og bag Bistlyngen har ligesaa stor Betydning for en god Overvintring.

ad 2. Indgangene bør hos stærke Stader i den kolde Marstid have en Bredde af 6—8 Tommer og en Højde af $\frac{1}{3}$ " for at Bisfamilien ikke skal savne den nødvendige Luftfornøjelse. Red.

Døstrup pr. Sobro, d. 21. Novbr.

Da jeg den 6. Juni 1886 besøgte et Trugstade med Bier, som var det første heri Sognet, er her nu i dette Efteraar

indvintret Bier i 17 Trugstader hos 5 Bi-
 ablers. 3 Nar høstede jeg 310 K Honning
 af 3 overvintrede Stader og en Sværm, som
 gav 67 K Honning. Af Nr. 0 74 K , Nr.
 1 82 K og 1 Sværm Bier Nr. 3 154 K
 Honning. Salt 377 K Honning i Nar af
 mine Bier. Sæns Underjen.

fra Kredse.

Ribe Amts BF. afholdt Møde i Ribe
 d. 1. Septbr. Om Formiddagen foregik
 der Praksis i d' Hrs. Ehlers og Lassens
 Hæder. En stor Del Tilskuere havde ind-
 fundet sig. Biablerforeningens Formand
 fra Grønning fra Vejrup og Fru Demant
 fra Kjøbenhavn aabnede nu her flere Stader,
 fremtog Været og paaviste en Række for-
 skjellige Ting vedrørende den praktiske Biabl.
 Der vistest og forklaredes, hvorledes et Yngel-
 seje faa ud, og hvor stort dette burde være,
 ligesom det ogsaa gjaldt om i Eftertræks-
 tiden at forlænge Trækket ved Kunst for at
 faa Dronningen til at yngle meget og sent
 paa Naret, saaledes at der kan være mange
 unge Bier i Stedet til Vinter.

Om Eftermiddagen, N. 2 begyndte det
 større Møde i Plantagen. 3 Pavillonen
 havde Ribes Biablere udstillet en net Sam-
 ling af Redskaber og Produkter henhørende
 til Biablen.

Fotograf Vorbeck, Holstebro, ophyste
 i et længere Foredrag, hvorledes den be-
 vægelige Table satte Biablen i Stand til
 at støtte det svagere Bifolk med Været fra
 det stærkere og gav desuden en Mængde
 nyttige Vink om Biablen.

Kammerassessor Rosenvinge, Ribe,
 opfordrede Tilhørerne til at stille Spørgs-
 maal angaaende Foredraget.

Maler Lassen, Ribe, var ikke fuld-
 stændig enig med Vorbeck med Hensyn til
 Tiden, da Yngeltavler burde overføres fra
 et Stade til et andet.

Vorbeck fastholdt Rigtigheden af sin
 Anskuelse i saa Henseende.

Glands punktet i Mødet var imidlertid
 et Foredrag af Fru Demant. Med Liv
 og Kraft skildrede hun Biens Naturhistorie
 indtil de mindste Enkeltheder. Hun kriti-
 serede skarpt Kubebiablerne, naar de søgede
 Bierne ihjel, efter at de havde faaet Kjend-
 skab til den ny Maade at drive Biabl paa.
 Hun hævdede, at Biablerne burde levere
 Honningen i Glas, da der derved vilde op-
 naas langt højere Priser, og adbaarede mod
 at sælge den i Krutter til Spotpris.

Honningen havde, forklarede Fru De-
 mant, langt højere Næringsværdi end Smør;
 den er et fortrinligt Middel mod Mabe-

katarrh, Blæresygdomme, Brandbtylder, For-
 kjølelse m. m.

Foredraget modtoges med stærkt Bifald,
 og et af Rosenvinge udbragt Leve for Fru
 Demant bevaredes med rungende Hurraraab.

Derefter opførte Ribe Gymnastikforening
 en Del fortrinlige Præstationer, og Bæver-
 sangforeningen affang nogle stærkstemmige
 Sange. Begge Foreninger lønnedes med
 stærkt Bifald.

Biablerne begave sig derefter ind i Salen,
 hvor Grønning i et længere lærerigt Fore-
 drag gennemgik Biernes forskjellige Be-
 handlingsmaader Naret rundt, hvilket Fore-
 drag ligeledes fandt stort Tilslutning i For-
 samlingen, der med livlige Hurraraab be-
 svarede et Leve for Grønning.

Grønning takkede Ribe for den Tilslut-
 ning, Biablermødet havde faaet her, og ud-
 bragte et Leve for Ribenserne.

Lærer Lindelof, Harte, udbragte et
 Leve for den dygtige Biavler, Overdrifts-
 inspektør Møller. Derefter tog han sit
 Lærningstade frem og foreviste det i alle
 dets Enkeltheder for Forsamlingen. Det er,
 som bekendt, tildelt Præmie i Tjor i Kjø-
 benhavn, i Nar i Königsberg. Stedet
 foster kun 1 Kr. 50 Ore, og de fleste Land-
 boere ville sikkert selv kunne lave det, naar
 de en Gang har set det. Et saadant Lær-
 ningstade henstaar til Eftersyn hos Gulds-
 med Ussing i Ribe, og vi maa anbefale
 Enhver, der driver Kubebiabl, at tage det
 i Ojesyn, da man sikkert derved paa en billig
 Maade kan gaa over fra den gamle til den
 nyere Biabl og høste anderledes stort Ud-
 bytte derved. (Ribe N. Ftbl.)

Biavlsudstillingen i Kjøbenhavn afholdtes
 den 31. August—4. Septbr. Præmierne
 bleve tilkendte følgende:

Afdeling I. Besøkkede Stader. 2. Pr.
 Cand. pharm. P. S. Petersen, Kjøbenhavn.
 Afdeling II. Redskaber til Biabl. 1.
 Pr. Fabrikant Ar. Pedersen, Tved, og
 Snekter N. Larsen, Næshøj, Rjøge. 2. Pr.
 Snekter Oluf Petersen, Højby, Nykjøbing,
 Sjælland. 3. Pr. H. C. Frederiksen, Kjøben-
 havn, og Gaardbestyrer S. Larsen, Strand-
 gaarden, Roskilde, alle for Bistader. 2. Pr.
 Ar. Pedersen, Tved, for en Udflængnings-
 maskine.

Afdeling III. Biernes Frembringelser.
 1. Pr. Snekter Oluf Pedersen, Højby;
 Mælteforpagter P. Sørensen, Hvidovre;
 Gartner S. Andersen, Rungsted, og Løjtnant,
 Red. H. Stålhammar, Gøteborg. 2. Pr.
 Gaardejer P. Frandsen, Taastrup; Uhr-
 mager W. Frandsen, Roskilde; Fabrikant
 P. A. E. Müller, Kjøbenhavn, og Barcellist
 P. Hansen, Usserød. 3. Pr. Ungtarl P.
 Olsen, Gandløse; Fru Pauline Larsen, Ny-

fjoberg, Sjæll.; Gartner Kr. Hansen, Frederiksdal; Hofjægermester Dyholm, Laarnholm, Korsør; Brodrene Adamsen, Vallby; Gaardejer N. Larsen, Staunsholt; J. N. Lundqvist, Farum; Smeder Olsen, Hvilested; Gartner Sørensen, Lyngby, og Strædder D. Chr. Jensen, Brøndbyvester. Alle for Honning. 2 Pr. Mælkeforpagter P. Jørgensen, Hvidovre. 3. Pr. Smeder Oluf Pedersen, Højby. 2. Pr. Gartner Nygaard, Tagesminde. — For Voks. 1. Pr. Parcellist P. Hansen, Næserød. 2. Pr. Partikulier Hartz, Strandveien; Gartner J. Andersen, Kungsted, og Diabler K. Schmidt, Frederiksberg. 3. Pr. Gartner Sørensen, Lyngby, og Ungkarl P. Olsen, Gandløse.

Afdeling IV. Præparater af Honning. 1. Pr. Parcellist P. Hansen, Næserød. 2. Pr. Cand. pharm. P. S. Petersen, Kjøbenhavn; Cand. pharm. Aug. Andersen, Slagelse, og Gartner J. Andersen, Kungsted. 3. Pr. H. Christensen, Balsstrup, Ringsted; Cand. pharm. P. S. Petersen, Kjøbenhavn, og Gaardejer P. Frandsen, Taastrup, alle for Drifkevarer. — 1. Pr. Fru Betty Müller, Kjøbenhavn. 2. Pr. Hofbager Albeds Eftf. 3. Pr. Fru Charlotte Petersen, Kjøbenhavn, og Fru Nielsen, Kjøbenhavn. Alle for Rager. — 3. Pr. Cand. pharm. P. S. Petersen, Kjøbenhavn, for Parfume.

Afdeling V. Hjælpemidler. 1. Pr. Gartner Sørensen, Lyngby. 2. Pr. Løjtnant, Med. Hj. Stålhammar, Gøteborg, og Cand. pharm. Berer Joh. True, Kjøbenhavn.

Dommerne vare: Smedemeester J. P. Christensen, Stomager Larsen af Brønsholm, Gartner Nygaard, Kroeger Niis af Hjertofte, Smed Gran, Gaardejer P. Frandsen, Taastrup, Gaardejer Knud Pedersen, J. B. Andersen, af Bridesøfelle, Grosjerer Galle, Landinspektør Thorson og Partikulier Hartz af Kjøbenhavn, Mælkeforpagter P. Jørgensen, Hvidovre, Stræddermester Jensen Brøndbyvester, Løjtnant, Med. Hj. Stålhammar, Gøteborg.

Sivolsndstillingen i Odense afholdtes i Dagene den 28. og 29. Septbr.

Præmier: A. For Stader. 1., 2. og 3. Pr.: Fabrikant K. Petersen, Tved, der gav Afkald paa Pengepræmier. — Diplom: Væver P. C. Andersen, Ringe. — B. Redskaber. 1. og 2. Pr.: Fabr. K. Petersen, Tved, gav Afkald paa Pengepræmie. 3. Pr.: Gaardbestyrer J. H. Larsen, Horne, 3 Kr.; for en Udslyngningsmaskine. — C. Hvid Honning. 1. Pr.: Gartner Leonhard, Faaborg; 6 Kr. 2. Pr.: Mejeribest. Hansen, Malmfegaard; 5 Kr. 3. Pr.: H. Rasmussen, Grænbænget; 4 Kr. 3. Pr.: Ungkarl J. Hendriksen, Marslev;

4 Kr. 4. Pr.: H. P. Rasmussen, Sortehjerg Bænge; 4 Kr. 4. Pr.: Gartner Leonhard, Faaborg; 3 Kr. 4. Pr.: Lømrer J. Plinius, Birkum Røhave; 3 Kr. — Diplom: Fabrikant K. Petersen, Tved. Gartner Leonhard, Faaborg. — D. Gul Honning. 1. Pr.: Væver P. C. Andersen, Ringe; 4 Kr. 2. Pr.: Oberstkovfoged Pape, Boballe; 3 Kr. — E. Brun Honning. 1. Pr.: Gartner Leonhard, Faaborg; 4 Kr. 2. Pr.: Postbud Larsen, Besterhæsing; 3 Kr. — F. Honning i Tabler. 1. Pr.: Fabrikant Kr. Petersen, Tved; 4 Kr. 2. Pr.: Lømrer H. Rasmussen, Gjestelov, 3 Kr. — G. Voks. 1. Pr.: Fabrikant Kr. Petersen, Tved; 3 Kr. 2. Pr.: Væver P. Christensen, Ringe; 2 Kr. — Diplom: Skibstømrer N. Jensen, Skovlyst. — H. Honningbrin. 1. Pr.: Postbud Larsen, Besterhæsing; 6 Kr. 2. Pr.: Gartner N. C. Andersen, Nyborg; 5 Kr. — Diplom: Gartner N. C. Andersen, Nyborg. — I. Njød. 1. Pr.: Fabrikant Kr. Petersen, Tved; 5 Kr. 2. Pr.: Gjestgiver Ehbli, Udby Kro; 4 Kr. — K. Sultetoj. 1. Pr.: Fru Leonhard, Faaborg; 5 Kr. 2. Pr.: Fru Marie Petersen, Tved; 4 Kr. 3. Pr.: Fru Emilie Andersen, Nyborg; 3 Kr. — L. Honninglager. 1. Pr.: Bager Zinglarsen, Odense; 6 Kr. 2. Pr.: Bager Hansen, Odenje; 5 Kr. — M. Kunsttabler. 1. Pr.: H. Rasmussen, Grænbænget; 4 Kr. 2. Pr.: Fabrikant Kr. Petersen, Tved; 3 Kr.

Et og andet.

Guld paa Honning. DBF.'s Bestyrelse har i Anledning af det af Regeringen fremsatte Forslag til en ny Toldtarif andraget om Fastsættelse af en ikke altfor ringe Indførselstold for Honning, der hidtil har været toldfri.

Smeltning af Honning. Naar Honning om Efteraaret eller Vinteren snæves overflyttet fra større Beholdere til mindre, er det nødvendigt at smelte den enten i et Vandbad eller med Damp. Ved denne Smeltning taber Honningen imidlertid noget af sin Aroma og af sin fine Smag, tillige jaar den i Glas ofte et flammert og ujevnt Udseende. En engelsk Diabler, der aarlig uanfætter en stor Mængde Honning, meddeler i B. B. Journal et meget simpelt Middel, hvorved disse Fejl kunne undgaaes. Det bestaar i at overhelde den faste Honning med et $\frac{1}{2}$ " højt Lag af kolbt Vand, inden Honningen opvarmes. Under Smeltningen maa der da ikke røres i Honningen. Naar Smeltningen er tilendebragt, kan man let atter helde Vandet bort, og Honningen har da den samme Klarhed, Lugt og Smag

den havde umiddelbart efter Udslyngningen. **Guldmedaille.** Monsieur J. P. Olsen, en dansk Viabler, der bor i Montmorency nærved Paris og driver Viabl væsentligt efter Hofjægermester N. Brun's Anvisning, har i Aar erholdt Guldmedaille for fortrinlig Viabl af Conseil generale de Seine et Oise.

Ælæbvoksens Anvendelse. H. Zaubareff, Redaktør af „Den russiske Vitidende“, meddeler om Anvendelsen af Propolis i Rusland følgende: Det anvendes her til at give Trævarer et glinsende Overtræk, som kan modstaa varmt Vands opløsende Virkninger. Bierens Ælæbvoks samles af Smaahandlere, som betale c. 8 Dre for hvert Bistade, de saa Lov til at rense for dette Ælæbemiddel. De saaledes vundne Spaaner blive opvarmede og preskede med en Vokspressje. Dernæst renses Ælæbvokset i Vand, til hvilket er sat lidt Svovlsyre. Paa denne Maade erholdes omtrent Halvparten som rent Propolis, der betales med c. 150 D. pr. R. En god Politur erholdes heraf saaledes: 2 Dele Vinolie stilles i 15—20 Dage paa en varm Duv, hvor det dog ikke maa koge. Heri blandes derpaa 1/2 Del Ælæbvoks og 1/3 Del rent Voks. Den Trægjenstand, som ønskes poleret, dyppes ned i denne Masse og forbliver der 10—15 Minutter. Naar den derpaa er afsjøllet, afribes den og poleres med uldne Sapper.

Bierens Vægt. En Hr. Vohman i Bremen har forsøgt at veje affvoblede Bier i Heden og fandt da, at der gik 4200 til et Buud. Naar de derimod først affvobledes efter Rjørjelen hjem, under hvilken de spilde sig med Honning, gik der kun 3900 til 1 R.

Ostergøllands BF. har i Følge „Vigården“ i Aar erholdt et Tilskud af 300 Kr. Af dette Beløb er 100 Kr. anvendt til Forbedring af dens Mønstervigård og 200 Kr. til 3 Undervisnings-Kurser hvert paa 2 Dage i denne Vigård. Disse Kurser have været besøgte det 1ste af 60, det 2det af 25, det 3die af 15 Viablere.

Tørst hos Bier. Da der i de sidste 2 Aar er fremkommet meget afvigende Meininger i Tyskland om, hvorvidt det er for-maalstjenligt at vandfodre Bier om Vinteren, har Hr. S. Drenner, Redaktør af „Elbs-Bothr. B. J.“ i dette Efteraar paataget sig det betydelige Arbejde at udsende Forespørgsel om denne Sag til over 50 af Tysklands mest fremragende Viablere. Hovedsummen af de herpaa indløbne Svar er, at de allerfleste af disse Bimestre anse Vandfodring af Bier om Vinteren for overflødig eller endog for skadelig. Kun ganske enkelte fastholde dens store Nytte.

Derimod ere de allerfleste enige om at tilraade den om Foraaret, naar Yngelansætningen har antaget et betydeligt Omfang. Dr. Dzierzon's Svar lyder som følger: 150 Familier har jeg nu i Fællesstab med min Kærs Frank gennemsnitlig her i Lowkowitz. Tidligere, da jeg var i Karlsmarkt, havde jeg mere end det dobbelte Antal. Ved Bortvalg af italienske Dronninger og Familier er Antallet dog under Tiden mindre. — For end Yngelansætningen begynder, anser jeg, naar der bortfæses fra særegne Tilfælde, Vandfodring for overflødig. Naar Yngelansætningen begynder, anser jeg derimod Vandfodring for fordelagtig, fordi Yngelfoderets Hovedbestanddel er Vand, og ikke en Gang flyvende Honning indeholder tilstrækkelig Mængde deraf paa den Tid.

At Vand forbruges i stor Mængde til Yngelfoder i det tidlige Foraar, derom kan der ikke være Tvivl. Derimod er det dermed ingenlunde afgjort, at det er heldigt at give Bierne dette Vand i Stedet. I England indtænker man sig til paa den Tid at indrette et bekendt Vandsted i selve Vigården, idet man opstiller en omvendt Tønde eller Balje, belægges Bunden med et tyndt Lag Sand og vedligeholder et tyndt Lag Vand herpaa. Bierne vænne sig meget snart til at drikke ved et saadant Vandsted, og hvis dette saa vel som Vigården har fornødent Lø, vil det med en saadan Vandfodring forbundne Bitab blive aldeles forsvindende. Herved undgaas den Forstyrrelse og det Varmetab, som ikke helt kan undgaas ved Vandfodring i Stedet.

Red.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 191. Ere medfølgende Shtleglas fra Aalborg Glasværk ikke smukkere og bedre end Abbott's Honningglas? (H.) — S.: Den fremsendte Prøve er ligesaa smukt et Glas som Abbott's, men Prøven har meget bredere Hals og tillige en ujævn Rand foroven. Den brede Hals anse vi for en væsentlig Fejl, dels fordi den kræver en større Prop, men mest fordi den ikke gjør Honningen saa holdbar som den smalle Hals. Den eneste berettigede Anke, vi have set fremsat over Abbott's Glas, er den, at de ikke ere støbte i Form og derfor ikke nøjagtig lige store. Denne Fejl skulle vi søge at faa rettet næste Aar, og vi tro da, at vi i Abbott's Glas have faaet en god tidsvarende Honningbeholder.

Nr. 192. Hvor mange Aar kan en Dronning vedblive at være frugtbar? (H.) — S.: I Almindelighed i 5 Aar, men herved maa bemærkes, at dette

er under den Forudsætning, at det overlades til Biernes egen Drift at bestemme, hvor stærkt Angelomsætningen skal foregaa. Ved den nyere Viabl fremfrynder man ved Fodring eller ved andre Midler paa visse Aarstider Uglægningen. Derved opslides Dronningen tidligere, og Svaret paa Spørgsmaalet bliver derfor ved denne Driftsmaade 3—4 Aar.

Nr. 193. Foretage Bierne ikke selv Dronningskifte, naar det er nødvendigt? (H.) — S.: Jo, naar det viser sig nødvendigt for Familiens Bestaaen; men den nyere Viabl forlanger, at Skiftet skal ske, saa snart Familiens Udbytte ved at beholde Dronningen vilde blive for ringe. Derfor er et kunstigt Dronningskifte ofte nødvendigt ved en vel drevet Viabl.

Gavnlige Viinf.

Vejret har i den sidste Maaned holdt sig mildt med kun meget ringe Nattefrost og med 4—7° Varme om Dagen. Det rigtige Vintervejr kan jo dog nu ventes hver Dag, og vi forudsætte, at Indvintringsarbejderne forlængst ere endte.

Flytning af beboede Stader til en anden Plads i samme Bigaard eller dog nærvæd den tidligere Blads foretages lettest nu. Det bør ske roligt og i koldt Vejr. For at sikre sig imod, at Bierne ved en Udflugt kort efter Flytningen skulde tage fejl af deres Hjem, opstiller man et bredt Brædt fra Jorden skraat op foran Indgangen. — Flytning til fjærrere liggende Steder (over en Fjerdingvej borte) bør derimod helst udføres i Flyvetiden (om Foraar, Sommer eller Efteraar).

Indgangen bør nu hos alle stærke Familier holdes rigeligt aabne (6—8 Tommer brede, $\frac{1}{3}$ Tomme høje). Hos svage Familier kunne de holdes mindre aabne (3"), men man bør da en Gang imellem med en højet Jærntraad forfigtig rense dem, for at ikke døde Bier eller Smuds skal tilstoppe dem.

Skjgge. Naar Sne dækker Jorden, bør man hindre Bierne i at løkkes ud af Solstrålerne. Det er dog ikke rigtigt at indespærre dem; men naar Indgangen skjgges godt mod Solen, vil Hensigten næsten altid opnaas. Er man udsat for Angreb af Mejsler (Musvitten og Blaamejsen), da er det bedst at skjgge med en Mursten, der lægges foran Indgangen hvilende paa 2 Binde af $\frac{1}{2}$ " Tykkelse, saaledes at Bierne kunne færdes ud og ind under Murstenen. Frygter man derimod ikke for Mejsler, da foretrække vi at benytte et tykt Brædt 10"

langt, 3" bredt, til hvis Underside er fastsømnet de 2 nævnte $\frac{1}{3}$ " tykke, 3" lange Binde. Dette Brædt kan nemlig ikke komme til helt at stoppe Indgangen, om ogsaa en Kat eller en Hund kommer til at stubbe til det.

Tægene. Hvis disse er løse, er det af Vigtighed, at de ere saaledes befæstede, at de ikke kunne blæse af.

Sne. Ved stærkt Snefald anse vi det ubetinget rigtigt at sørge for, at Staderne kun i saa Dage forblive dækkede af Sne.

Tidskriftet. Med dette Nr. følger et udførligt Register, hvis Fremstilling er et meget stort Arbejde. Dette kan dog ikke komme vore ærede Læsere til Gode, med mindre hele Aargangen samles og indbindes.

Forenings-Meddelelser.

Vesterhøinge og Omegns BF. afholder Generalforsamling Søndag d. 15. Decbr., Efterm. Kl. 2, i Vesterhøinge Kro. Regnskabet for 1889 fremlægges, Budget for 1890 bliver at forhandle og Valg af en Formand foretages. J. P. Larsen.

Kolding og Omegns BF. Medlemmerne er indbuds om at indbetale Medlemsbidrag for 1890, 2 Kr. 50øre, inden 15. Decbr. A. H. Kredsforsmanden, S. M. Due, Kolding.

Randers og Omegns lokale BF. optager nye Medlemmer og Bestilling paa Tidsskriftet ved undertegnede. N. Solm, Albet Wille, S. P. Rasmussen, Raamalt, Jørgensen, Stolinger i Widing, og A. M. Lassen, Raffbrønder i Randers.

Ringe og Omegns BF. afholder Generalforsamling Fredag d. 7. Decbr., Efterm. Kl. 5, hos Hr. C. Hansen, Nykøbeby Walle, hvortil Medlemmerne bedes gide afde. Niels Peter Nielsen.

Svendborg og Omegns BF. afholder Generalforsamling d. 28. Decbr., Kl. 2, hos Værtshusholder A. Hansen, Svendborg. Kredens Regnskab fremlægges og ny Bestyrelse vælges. Tidsskriftet for 1890 bestilles. De Medlemmer, som ikke have betalt deres Medlemsbidrag for i Aar, bedes gide det ved Afbet. Tiltrigt Afde optages. S. P. Rasmussen.

Vester-Efterninge og Omegns BF. afholder Afde Søndag d. 8. Decbr., Efterm. Kl. 3, hos Smed Peter Jensen, N. Skjeringe. Der agtes forhandlet: 1. Valg af Formand og Næstformand samt Revisor. 2. Regnskab for 1889 fremlægges. 3. Plan for Birkfomsben i 1890 fremlægges. 4. Indtegnelse af Medlemmer foretages. 5. Besvarelse af Spørgsmaal. — Herill indbødes venligt. E. C. Hansen.

Standerborg Amt's BF. afholder ordinær Generalforsamling i Horsens Lørdagen d. 12. December, Kl. 12, paa Hotel „Gjensens“. Medlemmerne bedes at møde tiltrigt for at deltage i Forhandlingerne og Valg af ny Bestyrelsesmedlemmer samt at vælge ny Kredsforsmand. De fungerende Kredsforsmand bedes samtidig at indbetale Medlemsbidraget for Regnskabsaaret 1889—90. Niels Hansen.

Ribe Amt's BF. afholder Biværtsmøde Søndag d. 15. Decbr., Efterm. Kl. 2, hos Bøtler Høge ved W. A. K. Kirke, hvor følgende Ting forhandles: 1. Valg af en Formand og en Næstformand. 2. Kontingnet for 1890 betales. 3. Planen for næste Aars Birkfomsbeh fastlægges. Nye Medlemmer optages. S. H. Bede, Langeftou.

N. Snebe BF. holder Afde i Velling 28. Decbr. Kl. 1, i Ejstrup 29. Decbr. Kl. 4 og Generalforsamling i N. Snebe 30. Decbr. Kl. 1. Jens Hansen.

Sobro og Omegns BF. afholder Generalforsamling i Sobro i Fjæsters Lokale Fredag den 27de Decbr. Efterm. Kl. 1. Det reviderede Regnskab fremlægges, en Birkfomsbeh-plan for næste Aar vedtages. Tiltrigt Afde forrentes. Bestyrelsen.

Præstø Amt's BF. afholder Generalforsamling Søndag d. 21. Decbr., Kl. 3 hos Værtshusholder H. Johansen, Axel-torvet i Næstved. Forhandlingsgenstande: 1. Regnskabet for 1889 fremlægges. 2. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. 3. Valg af Revisor. 4. Budget for 1890 bliver at forhandle. Sagnelæsningerne bedes oplæse Medlemsbidraget inden Generalforsamlingen. Jens Hansen.

Mariibo Amt's BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Fredag d. 3. Januar 1890 Kl. 9,30 fmb. paa Hotel

„Sorp“ i Maribo. Ved dette Møde kan hvert Medlem deltagere i Afstemningen. Medlemmer, som ønske et Forslag til Forhandling, maa anmeldes dette til Underlegende senest 8 Dage før Mødets Afholdelse. Forhandlingsobjekterne: 1. Regnskabets fremlægelse. 2. Valg af Bestyrelsesmedlemmer samt Revisor i Stedet for de, der efter Lur fratræder. 3. Valg af Delegerede og Suppleanter til Hovedforeningens Centralmøde. 4. Foreningens Virksomhed m. m. for 1890 bliver at bestemme.

G. C. Rasmussen, Haaret.

Gl. Røstilde Amts BF. afholder sin aarlige Generalforsamling i Hotel „Brindsen“ i Røstilde Lyrbaag b. 28. Decbr. Kl. 12. 1) Valg af Sekretære og Kassere. 2) Valg af Revisorer og Suppleringsvalg af Sogneformænd. 3) Regnskab fremlægges. 4) Foreningens Virksomhed for 1890 bestemmes. 5) Forslag om at deltage i Markedskomitéens aarlige Udstilling

Brevkasse.

Tidskriftet 1890. Dhr. Kredsformænd saa vel som de enkelte Holdere opfordres til saa vidt muligt at bestille Bladet inden Jul, da den regelmæssige Udsendelse af Bladet er meget lettere at bevare, naar der ikke sker nogen Afbrudelse i den.

Manglende Numre af denne Afgang faas frit tilsendte, naar de for langes ved Klage til vedkommende Postekspedition. Forlanges de derimod direkte hos Redaktøren, bør et 8 Ø. Frimærke medsendes.

Kundgjørelser.

Et Parti god Honning

kjøbes af **C. J. Grønning**, Vejrup, Bramminge, naar Prøver og billigste Pris snarest opgives og franko tilsendes.

Honning.

Nogle Hundrede Bund fin hvid Honning fra Kredsforeningen for Besterhøjsing og Omegn er til Salg ved Henvendelse til **Hans Sørensen**, Østerhøjsing pr. Korinth.

Bikube-Rør.

Spaltede Spanstrøvs-Baad, 4—5 Millimeter brede, 3—5 Meter lange, til Binding af Bifuber, pr. 100 Ø ab Kl. 20 Ørt.; en Postpakke paa 10 Ø Ørt. 2,40; 1 praktisk Maal 80 Ø. anbefales af **Geint. Freese**, Kiel.

Wine i Kjøbenhavn 1888 og flere Gange tidligere, præmierede

Kunstabler

leveres til forestaaende Sæson for 1 Ø: 1,70 5 Ø 1,60, 10 Ø 1,50 pr. Ø.

H. Schmidt, Anlandsvej 4. Frederiksberg I.

Danske Bivenner,

som ønske at abonnere paa „Den norske Biavlerforening“s Organ „Tidskrift for Biskjøtsel“, kunne nu erholde dette frit tilsendt hver Maaned ved paa nærmeste danske Postkontor at indbetale **2 Kr. pr. Aar**. Vil man derimod tillige blive Medlem af „Den norske Biavlerforening“, maa man indsende **3 Kr.** til Foreningens Forretningsfører i Kristiania, og erholdes da „Tidskrift for Biskjøtsel“ frit tilsendt direkte fra Ekspeditionen i Kristiania (Adr.: Hr. *Ivar S. Young.*)

Tømrer Kristjan Pedersen i Tved ved Svendborg

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavl-Redskaber.

Illustreret Præliste paa Forlangende frit.

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningen for Sverrigs Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Havebrug m. m. Redaktør: H. J. Stålhammar i Gøteborg. Pris 2 Kr. aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

Bigården,

Tidning for biskötär, utkommer under år 1889 den 1. i hvarje månad. Pris per år **En krona**. Erhållas å alla postanstalter. Utgifvare: **B. Michal**, Linkö ing. Pröfnummer på begäran gratis.

Husmandsbladet,

Tidskrift for Agerbrug og Kvæghold, Havebrug samt Landbrugets Bierhverv, udkaar fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. hver Maaned.

„Husmandsbladet“ koster 50 Ore Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Ore, og kan bestilles ved **Postvæsenet** fjerdingaarsvis.

„Husmandsbladet“ sendes **frit for 2 Kr. hele Aaret**, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgiveren, **Fr. Dehlerich**, Nærum ved Solte.

Prøvenumre af forrige Afgang sendes **frit**.

HANDBOK

PRAKTISK NUTIDA BISKÖTSEL,

AF
H. J. STÅLHAMMAR.

Pris häftad 79 öre porto inberäknadt.

Love for Kredsforeninger ere nu trykte og holdes hos Ersklev i Kalundborg mod Indsendelse af 50 Ø. for hver 25 Eksemplarer. Disse Love have aaben Blads til Kredsens Navn, Medlemsbidrag m. m. og kunne derfor benyttes i alle Kredse.

Extrafin **Tavletraad** samt **Kunstabler** af 1ste Klasses rent Voks faas altid hos **Kr. Pedersen**, Tved, Svendborg.

Snedker P. A. Houllrig

ved **Bramminge St.**

anbefaler sine billige Bihuse og Lister. Honning tages i Bytte.

Indhold af dette Nummer:

Wernes Vægt	226
Bilov, den tykke	221
Centralmøde, luffede	221
Dronningens Frugtbarhed	226
Dronningstifte	227
Dødsanmeldelse	222
Øko, af N. Abanjen, J. T. E. og Jens Andersen	222
Gaunlige Bist.	227
Gulmedaille, fransk	226
Honningglas, Abbott's	220
Klæbvolets Anvendelse	226
Kunstabler, af N. S. Borbeck	218
Renab Honning	217
Ribe Amts BF, Møde i Ribe	224
Smeltring af Honning	225
Tidskriftet i 1890	219
Told paa Honning	225
Tørst hos Bier	226
Udstillinger, lokale, af K.	229
Udstilling i Kjøbenhavn	224
Udstilling i Ødense	225
Universalskabet	220
Vandføring	226
Østergjældens BF.	226

Det Tørtzen'fte Bogtrykkeri i Kalundborg.